

SETHOVY PROMLUVY

Seth přichází s novým ohromujícím pohledem na tento svět

Promlouvá k vám skrze médium Jane Roberts

JANE ROBERTS

Autorka Sethova materiálu

SETHOVY PROMLUVY

Seth přichází s novým ohromujícím pohledem na tento svět.
Promlouvá k vám skrze médium Jane Roberts.

Jane Roberts

Autorka Sethova materiálu

PRAGMA
HODKOVIČKY

KATALOGIZACE V KNIZE – NÁRODNÍ KNIHOVNA ČR

Roberts, Jane

Sethovy promluvy / Jane Roberts;

[z anglického originálu... přeložila Hana Nováková]. –

Praha: Pragma, 2002. –

Název originálu: Seth speaks

ISBN 80-7205-778-2

159.96 * 133.2 * 165.322

* channeling

* duchovní poznání

Jane Roberts

Sethovy promluvy

Z anglického originálu Seth Speaks přeložila Hana Nováková.

Sazba: Cadis.

Vydalo nakladatelství PRAGMA,

V Hodkovičkách 2/20, 147 00 Praha 4.

Digitalizace - vichor

© 1972 by Jane Roberts

© PRAGMA. 2002

ISBN 80-7205-778-2

Obsah

Úvod	10
ČÁST PRVNÍ	22
1 - Nemám fyzické tělo, a přesto píšu tuto knihu	23
511. sezení, 21. ledna 1970, 21.10, středa.....	23
512. sezení, 27. ledna 1970, 21.00, úterý	28
513. sezení, 5. února 1970, 21.10, čtvrtek	33
2 - Mé současné prostředí, práce a aktivity	36
514. sezení, 9. února 1970, 21.35, pondělí	39
515. sezení, 11. února 1970, 21.20, středa.....	43
518. sezení, 18. března 1970, 21.25, středa	47
3 - Moje práce a dimenze, do kterých mne přivádí	48
519. sezení, 23. března 1970, 21.10, pondělí.....	52
520. sezení, 25. března 1970, 21.09, středa	57
4 - Reinkarnace	61
521. sezení, 30. března 1970, 21.08, pondělí.....	61
522. sezení, 8. dubna 1970, 21.13, středa.....	66
523. sezení, 13. dubna 1970, 21.13, pondělí	71
5 - Jak myšlenka formuje hmotu.....	73
524. sezení, 20. dubna 1970, 21.18, pondělí	75
525. sezení, 22. dubna 1970, 21.14, středa.....	78
6 - Duše a způsob jejího vnímání.....	81
526. sezení, 4. května 1970, 22.00, pondělí.....	81

527. sezení, 11. května 1970, 21.12, pondělí.....	84
528. sezení, 13. května 1970, 21.03, středa	89
7 - Duše a její potenciál.....	93
530. sezení, 20. května 1970, 21.19, středa.	93
531. sezení, 25. května 1970, 21.22, pondělí.....	97
8 - Spánek, sny a vědomí	103
532. sezení, 27. května 1970, 21.24, středa	103
533. sezení, 1. června 1970, 21.20, pondělí.....	108
534. sezení, 8. června 1970, 21.05, pondělí.....	110
ČÁST DRUHÁ.....	117
9 - Zážitek „smrti“	118
535. sezení, 17. června 1970, 21.00, středa.....	118
536. sezení, 22. června 1970, 21.18, pondělí.....	123
537. sezení, 24. června 1970, 21.24, středa.....	128
10 - Stav „smrti“ v životě.....	134
538. sezení, 29. června 1970, 21.07, pondělí.....	134
539. sezení, 1. července 1970, 21.18, středa.....	139
540. sezení, 6. července, 1970, 21.29, pondělí	142
11 - Posmrtná volba a způsob převtělení	146
541. sezení, 13. července 1970, 20.40, pondělí	147
546. sezení, 19. srpna 1970, 21.20, středa	155
547. sezení, 24. srpna 1970, 21.10, pondělí.....	161
12 - Reinkarnační vztahy	166
550. sezení, 28. září 1970, 21.35, pondělí.....	166
551. sezení, 30. září 1970, 21.17, středa.....	173

13 - Reinkarnace, sny a skrytá mužská a ženská stránka v nás	178
555. sezení, 21. října 1970, 21.30, středa	178
556. sezení, 26. října 1970, 21.08, pondělí.....	181
557. sezení, 28. října 1970, 21.19, středa	185
14 - Příběh prvopočátku a multidimenzionálního Boha	191
559. sezení, 9. listopadu 1970, 21.18, pondělí.....	191
560. sezení, 23. listopadu 1970, 21.10, pondělí.....	193
561. sezení, 25. listopadu 1970, 21.55, středa.....	197
15 - Reinkarnační civilizace, pravděpodobnosti a více o Bohu	202
562. sezení, 7. prosince 1970, 21.05, pondělí.....	202
563. sezení, 9. prosince 1970, 21.15, středa	206
565. sezení, 1. února 1971, 21.05, pondělí	210
16 - Pravděpodobné systémy, lidé a bohové	213
566. sezení, 15. února 1971, 21.19, pondělí	216
567. sezení, 17. února 1971, 21.14, středa.....	220
17 - Pravděpodobnosti, dobro a zlo a náboženský symbolismus	224
568. sezení, 22. února 1971, 21.19, pondělí	224
569. sezení, 24. února 1971, 21.25, středa	229
570. sezení, 1. března 1971, 21.10, pondělí.....	232
571. sezení, 13. března 1971, 21.17, středa	237
18 - Roviny vědomí, symbolismus a pole soustředění.....	238
572. sezení, 8. března 1971. 21.40, pondělí.....	243
573. sezení, 10. března 1971, 21.37, středa	247

19 - Alternativní přítomnosti a pole soustředění	252
574. sezení, 17. března 1971, 21.26, středa	252
575. sezení, 24. března 1971, 21.05, středa	258
576. sezení, 29. března 1971, 21.17, pondělí.....	281
577. sezení, 31. března 1971, 21.13, středa	286
20 - Otázky a odpovědi	289
578. sezení, 5. dubna 1971, 21.30, pondělí	289
580. sezení, 12. dubna 1971, 21.13, pondělí	295
581. sezení, 14. dubna 1971, 21.16, středa	298
582. sezení, 19. dubna 1971, 21.20, pondělí	303
583. sezení, 21. dubna 1971, 21.30, středa	308
584. sezení, 3. května 1971, 21.35, pondělí.....	313
21 - Význam náboženství.....	316
585. sezení, 12. května 1971, 21.35, středa	316
586. sezení, 24. července 1971, 21.01, sobota	318
587. sezení, 28. července 1971, 21.17, středa.....	327
588. sezení, 2. srpna 1971, 21.09, pondělí.....	333
22 - Multidimenzionální osobnost z mého pohledu a rozloučení	338
589. sezení, 4. srpna 1971, 21.04, středa	346
590. sezení, 9. srpna 1971, 22.05, pondělí.....	350
591. sezení, 11. srpna 1971, 21.03, středa	353
Dodatek	358
592. sezení, 23. srpna 1971, 21.35, pondělí.....	358
593. sezení, 30. srpna 1971, 21.06, pondělí.....	365
594. sezení, 13. září 1971, 21.40, pondělí.....	369

595. sezení, 20. září 1971, 21.01, pondělí	376
596. sezení, 27. září 1971, 21.24, pondělí	380
ESP kurz, 23. června 1970, úterý	385
ESP kurz, 23. června 1970	389
558. sezení, 5. listopadu 1970, 21.50, úterý	390
ESP kurz, 5. ledna 1971, úterý	393
ESP kurz, 12. ledna 1971, úterý	398
ESP kurz, 9. února 1971, úterý	403
O autorce	408

Sethovy promluvy

Jste-li pevně přesvědčeni, že vaše vědomí je uzamčeno někde uvnitř vaší lebky a nemá sílu z ní uniknout, máte-li pocit, že vaše vědomí končí s hranicemi vašeho těla, pak se podceňujete a budete mne považovat za pouhý přelud, iluzi. Nejsem však o nic větší iluze než vy.

Upřímně vám říkám, jsem starší než vy, alespoň věkem, jak jej chápete vy.

Pokud by se kvalita autora hodnotila podle věku, pak bych dostal medaili. Jsem osobnost, která už není závislá na fyzickém světě. A jako taková mám povědomí o pravdě, kterou jste už zapomněli.

A snad se mi podaří vám ji připomenout.

Úvod

Tuto knihu napsal Seth, osobnost, která nemá fyzickou formu. Seth skrze mne promlouvá už více než sedm let, a to během hypnotických sezení, která probíhají pravidelně dvakrát týdně.

Poprvé se tak stalo jednoho zářijového večera roku 1963, kdy jsem seděla za stolem a psala verše. Náhle mé vědomí opustilo tělo a mysl byla zaplavena myšlenkami, které pro mne byly naprosto nové a okouzlující. Jakmile jsem se vrátila do těla, zjistila jsem, že mé ruce automaticky zaznamenaly některé z těchto nepochopitelných myšlenek. Poznámky byly nadepsány: *Fyzický svět jako záležitost myšlení*.

Tato zkušenost mne přivedla k hlubšímu studiu parapsychologických jevů a začala jsem připravovat knihu. Ve stejné době, koncem roku 1963, jsme spolu s mým mužem Robem začali experimentovat s kyvadlem. Hned po několika sezeních nám naznačilo, že zpráva přijde od osobnosti zvané Seth.

Rob ani já jsme s parapsychologií neměli žádné zkušenosti. Když jsem začala předvídat odpovědi kyvadla, brala jsem to jako fakt, že přicházejí z mého podvědomí. Pocítila jsem nutkání říkat všechna tato slova nahlas. A netrvalo dlouho, asi měsíc, a začal skrze mne ve stavu hypnózy nebo transu promlouvat Seth.

Jeho poslání začínalo právě u fyzického světa jako záležitosti myšlení. Později jsem se od Setha dozvěděla, že moje první zkušenost s rozšířeným vědomím byla jeho prvním pokusem o kontakt s naším světem. Od té doby Seth napsal další texty, které zabírají více než šest tisíc stran strojopisu. Souhrnně to budeme nazývat Sethův materiál, který pojednává o záležitostech, jako je pravá podstata světa, času a reality, řeší otázky Boha, vesmíru, zdraví a reinkarnace. Hned zpočátku nás téma upoutalo a zaujalo, proto jsme se rozhodli ve spolupráci pokračovat.

Po vydání mé první publikace na toto téma přišlo mnoho dopisů, ve kterých čtenáři žádali Setha o radu či pomoc. Uspořádali jsme sezení, abychom pomohli těm, kteří to nejvíce potřebovali. Většina lidí se nemohla osobně účastnit, protože žila na opačném konci Států,

přesto jim však Sethova rada nesmírně napomohla. Sethovy informace zaslané tazatelům poštou, jak se zdálo, postačovaly.

Rob na každém sezení podrobně těsnopisem zapisoval Sethova slova. V průběhu dalšího týdne je potom přepsal na stroji a přiřadil k ostatnímu Sethovu materiálu. Robertovy úžasné poznámky živě zachycují atmosféru každého sezení. Jeho spolupráce a podpora jsou skutečně nedocenitelné.

Jinými slovy, uskutečnili jsme přes šest set setkání s vesmírem, i když Rob by to takhle nikdy nenazval. Tato setkání probíhala v našem dobře osvětleném obývacím pokoji, ale v hlubším slova smyslu se vlastně uskutečňovala uvnitř lidské osobnosti.

Tím se nechci vytahovat, že jsme poznali skutečnou pravdu, ani působit dojmem, že napjatě očekáváme odhalení tajemství věků. Dobře vím, že každý člověk má stejný přístup k intuitivnímu poznání a může zahlédnout záblesk vnitřní reality. Vesmír promlouvá ke každému z nás. Naše sezení vytvářela rámec takové komunikace.

V knize *Sethův materiál*, vydané v roce 1970, jsou podrobně popsány všechny tyto události a vysvětleno Sethovo pojetí světa. Zmíněny jsou také naše potyčky a neshody s psychology i parapsychology, když jsme se snažili porozumět a vysvětlit si své zážitky v kontextu normálního života. Dále kniha zahrnuje experimenty, které potvrzují Sethovy jasnovidecké schopnosti.

Bylo nesmírně obtížné vybrat ze Sethova stále rostoucího díla jen několik úryvků na dané téma. Proto v knize zůstala řada otázek nezodpovězených a mnoho témat neprozkoumaných. Dva týdny po dokončení práce Seth nadiktoval osnovu tohoto rukopisu, ve kterém bude moci svobodně a podle svého vyjádřit své myšlenky ve formě knihy.

Toto je kopie osnovy, kterou jsme zaznamenali na 510. sezení 15. ledna 1970. Jak si všimnete později, Seth mne oslovuje Ruburte a Robovi říká Josephe. Tato jména představují naše vnitřní osobnosti, oddělené od našich současných fyzických já.

Práce na materiálu, který vám zde předkládám, stále pokračuje, takže mějte trpělivost. Rád bych vás ve stručnosti seznámil s jejím obsahem. Kniha mimo jiné zahrnuje popis způsobu, jakým byla

napsána, a procesu nezbytného ke sdělení mých myšlenek skrze Ruburta a jejich přeložení do slovního projevu.

Nemám fyzické tělo, a přesto budu psát tuto knihu. V první kapitole vám vysvětlím, jak a proč.

(V tomto okamžiku [Robovy poznámky] se Janino tempo zřetelně zpomalilo a její oči se často zavírají. Řeč se místy zastavuje, někdy až na příliš dlouhou dobu.)

V další kapitole popisují vše, co by se dalo nazvat mým současným prostředím, svoji osobnost a své blízké, tedy všechny, se kterými přicházím do kontaktu.

V kapitole třetí vysvětlují svoji práci a dimenze reality, do kterých mne přivádí, protože podobně jako ve vašem případě musím vstupovat do různých rovin reality, abych mohl splnit svůj úkol.

Další kapitola pojednává o mé minulosti, samozřejmě ve vašem slova smyslu, a o všech osobnostech, kterými jsem byl a které jsem znal. Zároveň vám vysvětlím, že neexistuje minulost, přítomnost ani budoucnost a že si neprotiřečím, když hovořím o svých minulých životech. To všechno pokryje dvě kapitoly.

Následující kapitola popisuje příběh našeho setkání s Ruburtem, samozřejmě z mého pohledu, a způsob, jakým jsem se spojil s jeho vnitřním vědomím ještě dávno předtím, než jsi ty, nebo kdokoli jiný, měl možnost poznat parapsychologické jevy a moji existenci.

Pocit osobnosti v okamžiku smrti a mnoho variací této základní zkušenosti jsou tématem další kapitoly, kde udávám za příklad své vlastní smrti.

Životem po životě a jeho variacemi se zabývají dvě další kapitoly pojednávající o reinkarnaci, která úzce souvisí se smrtí. Důraz bude kladen na smrt na konci poslední inkarnace.

Následující kapitola pojednává o citových vztazích, lásce a spřízněnosti mezi lidmi. Vysvětluje, co se s nimi stane v následujících inkarnacích, které vytrvají a které se rozpadají.

Popisují fyzickou realitu ze svého pohledu a přináším nové myšlenky. Jako osobnosti nejste pouze součástí reality, kterou znáte, ale svými myšlenkami, touhami a emocemi spoluvytváříte také další prostředí v jiných rovinách reality.

Další kapitola se zaměřuje na sny jako brány do těchto rovin reality a jako otevřené oblasti, díky kterým si „vnitřní já“ skládá mozaiku zkušeností a hledá spojení s ostatními dimenzemi reality.

V další fázi knihy je toto téma rozvedeno a nabízí se vám různé způsoby, jak vstoupit do snů druhých, a to jako instruktor nebo průvodce.

Námětem následující kapitoly jsou základní metody komunikace užívané vědomím v souvislosti se stupněm jeho rozvoje. Z toho vychází také základní komunikace mezi lidmi. Věnovat se budeme také vnímání nezávislému na fyzických smyslech, které jsou pouze fyzickou nástavbou vnitřního vnímání.

Vysvětlím čtenáři, jak vidí to, co vidí, jak slyší to, co slyší, a proč. Doufám, že se mi podaří ukázat, že nejste závislí na své fyzické podobě, a nabídnu vám metody, jak to sami na sobě můžete vyzkoušet.

V příští kapitole popisují zkušenosti, které jsem nasbíral v průběhu všech svých životů, a jak spolu souvisí. Vysvětluji svůj vztah k osobnosti Seth Dva a k multidimenzionálnímu vědomí, které je daleko vyvinutější než mé.

Shrnu-li své poslání, které chci předat čtenáři, tak zní: „Nejste fyzickým tělem o nic víc než já. Můj příběh je vlastně vaším příběhem.“

Jedna celá kapitola pojednává o náboženství a jeho překrouceném učení, o *třech* osobnostech Krista. Najdete zde informace o lidech, které dosud neznáte a kteří ztratili své náboženství. Tito lidé žili na planetě, která existovala v místě vaší Země. Svými vlastními chybami svoji planetu zničili a reinkarovali se při vzniku vaší Země. Jejich vzpomínky tvoří základ vašeho náboženství.

Další kapitola se zabývá pravděpodobnými bohy a pravděpodobnými systémy.

Následuje kapitola otázek a odpovědí.

V poslední kapitole poprosím čtenáře, aby zavřeli oči a plně vnímali realitu, jejíž jsou součástí, svoji vnitřní skutečnost. Popíšete mi metody, kterými toho lze dosáhnout, a naučím vás používat své „vnitřní smysly“, abyste mne tak sami mohli spatřit a vnímat.

Moje komunikace s vámi bude probíhat výhradně skrze Ruburta a pro zachování celistvosti materiálu vás poprosím, abyste mne vnímali jako osobnost. Jen tak můžete přijmout možnost komunikace s jinými rovinami reality. Vy sami jste schopni vnímat skutečnost, která nemá fyzickou formu.

Toto je ve stručnosti přehled obsahu celé knihy. Je to pouze náznak mých záměrů, nechci zabíhat do podrobností, protože Ruburt by mne mohl snadno předstihnout. V průběhu knihy vás také seznámím s problémy, které vyplývají z takové komunikace. Pochopíte, že tzv. paranormální komunikace probíhá mezi různými rovinami reality a že každá osobnost je vždy schopna popsat pouze realitu, ve které existuje. Takže i já budu popisovat tu svoji nebo ty, které znám.

Tím však netvrdím, že jiné dimenze neexistují. Kniha bude vznikat během našich sezení.

Knihu nazveme (*úsměv*): *Sethovy promluvy*: Seth přichází s novým ohromujícím pohledem na tento svět. Promlouvá k vám skrze médium Jane Roberts. Josephovi doporučuji připravit si zásobu tužek.

Dobře vím, kolik energie a úsilí stojí napsání knihy, proto jsem zpozorněla, když se Seth rozhodl. Do psaní jsem se pustila, ačkoli jsem si byla docela jista, že by to zvládl sám. Měla jsem z toho trochu obavy: „Sethův materiál je jistě znamenitý, ale co může Seth vědět o psaní knih? O běhání a zařizování všeho kolem? O představení knihy veřejnosti?“

Rob mne neustále uklidňoval, abych si nedělala starosti. Přátelé a mí studenti byli udiveni, že zrovna já pochybuji. Ale kdo jiný než já? Dokáže to Seth?

Seth začal diktovat hned na dalším 511. sezení 21. ledna 1970 a skončil na 591. sezení 11. srpna 1971. Ne každé sezení však zasvětil knize. Některá věnoval osobním záležitostem, jiná lidem, kteří potřebovali jeho pomoc, či filozofickým otázkám, které nesouvisely s knihou. I já jsem občas sezení vynechala a dopřála si několik menších „pauz“. I po takovém vysazení Seth vždy navázal přesně tam, kde jsme posledně skončili.

V době, kdy kniha vznikala, jsem psala čtyři hodiny denně svoji vlastní knihu, vedla jednou týdně ESP (Efektivní smyslové promítání) kurzy a vyřizovala korespondenci, kterou jsem byla po vydání své

první knihy zavalena. Navíc jsem otevřela kurzy tvůrčího psaní. Ze zvědavosti jsem se začetla do první kapitoly Sethovy knihy, dále jsem však rostoucí dílo nesledovala. Občas mne Rob upozornil na některé pasáže, které by mohly zajímat mé studenty. Jinak jsem knize nevěnovala pozornost, nechala jsem Seta, aby pracoval samostatně.

Když jsem si pak dokončené dílo přečetla, byla to pro mne úžasná zkušenost. Jako celek pro mě znamenala něco naprosto nového, přestože každé slovo prošlo mými ústy a zasvětila jsem jí nespočet hodin a večerů. Byla to pro mne zvláště výjimečná zkušenost, protože jsem sama spisovatelka, zvyklá organizovat si svůj materiál a udržovat si přehled a záznamy.

Díky své vlastní spisovatelské zkušenosti si plně uvědomuji, jak složitý je proces převedení materiálu z podvědomí do vědomé reality, a to především při psaní poezie. Ať už to bylo cokoli, co pomohlo ke vzniku Sethovy knihy, určitě jistý druh nevědomí pracoval na plné obrátky. Je tedy jenom přirozené, že mám tendenci srovnávat svoji vlastní vědomou tvůrčí zkušenost s transem, který byl nutný k sepsání Sethovy knihy. Po celou dobu jsem měla pocit, že Sethova kniha vzniká nezávisle na mně. Pokud obě vznikaly ze stejného nevědomí, proč potom tak subjektivní rozdíly v mých pocitech?

Tyto rozdíly byly jasné hned zpočátku. Když píšu báseň, jsem „nažhavená“, vzrušená, plná nutkání. Prvotní myšlenka, inspirace přichází, jak se zdá, odnikud. Je „daná“. Prostě se objeví a dává další tvůrčí impuls.

Jsem otevřená, citlivá a vnímavá, jakoby rozptýlená ve zvláštním psychickém stavu mezi přílišnou pozorností a pasivitou. Báseň nebo myšlenka jsou pro mne v tomto okamžiku pouze určitou věcí ve světě. Je zapotřebí vyvinout obrovské úsilí a udělat kus práce, abych vytáhla myšlenku „ven“, a to všechno dělá báseň mou.

Tuto zkušenost znám už od útlého dětství. Tvoří základ mého života. Bez ní začínám být apatická a smutná. Podobným způsobem vzniká i tento Úvod. Ten je „můj“.

Se Sethovou knihou jsem nebyla v takovém spojení. Neměla jsem ponětí o jeho tvůrčím procesu. Byla jsem v transu stejně jako během našich ostatních pravidelných sezení. Seth skrze mne diktoval knihu, hovořil mými ústy. Tvůrčí činnost mi byla tak vzdálená, že v tomto

ohledu nemohu dílo označit za své. Získala jsem kompletní produkt v podobě Sethovy knihy, za kterou jsem samozřejmě nesmírně vděčná.

Zjistila jsem však, že pouze mé vlastní psaní mi poskytuje určitý druh tvůrčího uspokojení, které potřebuji, prostřednictvím vědomé realizace nevědomého materiálu. To, že si Seth dělal svoji práci, ještě neznamenalo, že bych já neměla čas na tu svou. Cítila bych se velmi špatně, kdybych se jí musela vzdát.

Samozřejmě můžete namítat, že proces vzniku Sethovy knihy je sice oddělený od mého normálního vědomí, ale konečný výsledek pouze zdánlivě vychází z jiné osobnosti. Znovu zdůrazňuji, že Sethova kniha a celý šestitisícistránkový Sethův materiál vznikaly nezávisle na mém tvůrčím výrazu a odpovědnosti. Pokud by vše vycházelo ze stejného nevědomí, pravděpodobně by nebylo na čem stavět.

Přesto si plně uvědomuji, jak nezbytná byla moje přítomnost při vzniku Sethovy knihy. Potřebuje moje slova a věty. K uspořádání materiálu a formy určitě napomohly také kurzy kreativního psaní, nehledě na to, jak nevědomě kniha vznikala. Za velmi důležité považuji určité osobní vlastnosti, a to především bystrost a hbitost přepínání z vědomí do nevědomí a naopak.

V kapitole čtvrté Seth říká „informace obsažené v této knize se k vám dostávají skrze vnitřní smysly ženy v transu. Je to výsledek vysoce organizované vnitřní přesnosti a schopnosti. Tato žena by nedokázala přijímat ani interpretovat mé myšlenky, kdyby se intenzivně soustředila na fyzický svět“.

Podíváme-li se na Sethovu knihu jako na příklad nevědomé činnosti, je jasným důkazem, že organizace a diskriminace nejsou vlastnosti samotné vědomé mysli, ale souvisí se schopnostmi a dovednostmi vnitřního já. Myslím, že bych nebyla schopna znovu sestavit Sethovu knihu. V nejlepším případě bych dokázala použít určité myšlenky, snad v samostatné eseji či básni, ale scházela by jim celková sevřenost, celistvost, plynulost a organizace, které jsou pro Setha automatické.

Kromě toho mám jedinečné zkušenosti z jednotlivých sezení, které nahrazují nedostatek vědomého tvůrčího zapojení. Často se nechávám

strhnout Sethovou ohromnou energií a smyslem pro humor, fascinuje mne například jeho smysl pro citovou bohatost. Se Sethovou osobností se setkávám na velmi zvláštní rovině, jasně cítím jeho náladu a vitalitu, ačkoli nejsou namířeny jen ke mně, ale ke každému z vás. Cítím, jak mnou pronikají.

Jak je zřejmé z Robových poznámek, mám během sezení vnitřní vidění ilustrující promluvy. Informaci přijímám dvěma způsoby, které mohou být naprosto nezávislé. Měla jsem několik mimotělesných zkušeností, kdy jsem cítila, že některé události probíhají tisíce mil ode mne.

Tato kniha představuje Sethův způsob důkazu, že lidská bytost je multidimenzionální, že souběžně existujeme v několika rovinách, že naše duše neboli vnitřní já od nás není oddělené, ale je podstatou naší existence. Seth zdůrazňuje, že „pravdu“ nenalezneme putováním od jednoho učitele, náboženství či přesvědčení k dalšímu, ale obrácením se do svého nitra. Dokonalé poznání vědomí, „tajemství vesmíru“, není ezoterická pravda, která má zůstat lidstvu skryta. Toto poznání je člověku stejně přirozené jako vzduch a stejně dostupné všem, kteří je upřímně hledají sami v sobě.

Podle mého názoru Seth napsal jedinečnou knihu svého druhu. A pokud o něm hovoříme jako o „osobnosti“, pak musím dodat, že je výborný filozof a psycholog, má hluboké znalosti lidské osobnosti a uvědomuje si stav lidského vědomí.

Fascinuje mne způsob, jakým byla tato kniha napsána, totiž skrze mne, aniž by byla zapojena má vědomá mysl a aniž bych vynaložila sebemenší úsilí kontrolovat, organizovat nebo kritizovat jednotlivé stránky, jako to dělám u své práce. Dám-li absolutní prostor a svobodu svým tvůrčím schopnostem a intuici, moje mysl je stále při plném vědomí. Tato kniha se však nenapsala „sama“, jako vznikala řada mých básní, nebo mám alespoň ten pocit. Tato kniha pochází z určitého zdroje, ne „odněkud“, a je přibarvena autorovou osobností, která však není totožná s mou.

Tato kniha vlastně představuje osobnost zvanou Seth. A Seth může být stejným výtvořem, jako je jeho kniha. Pokud tomu tak je, je to vynikající příklad multidimenzionálního umění, uskutečněného na

rovinně nevědomí, kdy si „umělec“ neuvědomuje vznik svého díla a je jím stejně fascinován jako kdokoli jiný.

To je zajímavá hypotéza. Seth se ve své knize vlastně zmiňuje o multidimenzionálním umění. Je plně rozvinutou osobností s řadou zájmů jako je psaní, vyučování, pomoc druhým. Jeho smysl pro humor je naprosto jedinečný, na rozdíl od mého. Je inteligentní, v pozemském slova smyslu. Dokáže lidskou řečí jednoduše vysvětlit své teorie. A co je ještě důležitější, je schopen aplikovat své myšlenky na náš každodenní život.

Seth se často objevuje ve snech mých studentů, poskytuje jim užitečné rady a metody, jak využívat své vlastní schopnosti k dosažení určitého cíle. Téměř všichni mají „třídní sny“, ve kterých je oslovuje jako skupinu a začíná experimentovat. Někdy jej spatřují v podobě, jak jej zachytil na portrétu Rob. Mnohokrát se během takového snu probudili a slyšeli doznívat jeho slova.

Není divu, že studenti mají sny nejen o Sethovi, ale i o mně, ale on si vytvořil v jejich očích zvláštní postavení, autoritu a skrze sny se stal nástrojem instrukcí. Jinými slovy, vstupuje do mysli a vědomí mnoha lidí.

To je za sedm let velký úspěch pro každého, bez ohledu na jeho pozici nebo postavení. Pro nehmotnou bytost je to taktéž pokrok. Přičítat tuto činnost nevědomí je však příliš odvážné. (Během tohoto období jsem vydala dvě své knihy, dokončila třetí a začala čtvrtou. Tím chci říci, že Seth ani v nejmenším neubíral mé tvořivosti.)

Rob ani já nepovažujeme Seta za ducha, nemáme rádi tento výraz. Odmítáme konvenční myšlenku ducha jako omezený názor lidské bytosti na život po životě. Dalo by se říci, že Seth je dramatizací nevědomé nebo nezávislé osobnosti. Nevidím jediný důvod, proč by si tato tvrzení měla protirečit. Jeho úkolem je vysvětlit nám širší realitu slovy, kterým jsme schopni porozumět. Takový je můj názor.

Podle mne je výraz „nevědomí“ opravdu nedostačující, označuje pouze zlomek otevřeného duševního systému s hlubokými, propletenými kořeny spojujícími všechny druhy vědomí. Je to síť, kterou jsme všichni propojeni a z níž vyvstává individuální jedinec. Tento zdroj zahrnuje minulost, přítomnost a budoucnost. Pouze ego

vnímá čas, jak jej známe my. Věřím, že tento otevřený systém zahrnuje všechny druhy vědomí včetně toho, které znáte.

Vlastní zkušenost s mimotělesnými stavy mne přesvědčila, že vědomí není závislé na fyzickém světě. V tomto okamžiku je pro nás fyzická forma zcela jistě *hlavním* způsobem existence, to však neznamená, že veškeré vědomí je stejně orientované. Pouze slepý egoista si dovolí definovat realitu v tomto smyslu a promítat své omezené zkušenosti na zbytek existence.

Připouštím Sethovu myšlenku multidimenzionální osobnosti, jak ji popisuje v této knize, protože má praxe a zkušenosti mých studentů ji potvrzují. Také si myslím, že v takto otevřeném systému vědomí existuje nezávislý Seth, který pracuje s naprosto odlišnými pojmy než my.

S jakými pojmy? Zcela upřímně nevím. Nejvíce jsem se k nim přiblížila v krátké intuitivní větě napsané pro ESP kurzy, v níž jsem se snažila shrnout a ucelit své myšlenky nejen kvůli sobě, ale především kvůli svým studentům. Rob se mi zmiňoval o „Vypravěčích“, jak Seth ve své knize nazývá osobnosti, které již po staletí nepřetržitě promlouvají k člověku a připomínají mu vnitřní, hlubší poznání, aby nikdy nebylo zapomenuto. Tato evokující myšlenka mne inspirovala k napsání vět o představě systému, v jehož rámci si myslím, že Seth a jemu blízcí existují.

„Přišli jsme na tento svět způsobem, kterému nerozumíme. Jsme složeni z prvků, chemických látek a atomů, a přesto se oslovujeme jmény. Svůj vnitřní svět se snažíme vysvětlovat omezenými pojmy vnějšího světa. Naše identita vychází ze zdrojů, které jsou nám dosud neznámé.

Náš pravý původ nám zůstává zamlžen a nepoznán. Je skryt v dešti a větru, který se přehnal Evropou ve třináctém století, v rozsáhlém horském masivu, v oblacích, které spěchají oblohami jiných dob a míst. Jako smítka prachu jsme rozfoukali staré řecké brány poznání. Tisíckrát můžeme přepínat z vědomí do nevědomí, být zmítáni nekonečnou touhou po dokonalosti, které sotva rozumíme.

Snad existují osobnosti jako Seth, také bez podoby, které si pamatují, co my jsme už dávno zapomněli. Znají i jiné formy bytí a dimenze reality, jejíž jsme součástí.

Právě jsme pojmenovali ty, kteří nemají jména. I my jsme však v podstatě bezejmenní. Posloucháme je a snažíme se přeložit jejich poslání do vět, jimž rozumíme, oblékáme je do známých, stereotypních podob. Přesto jsou všude kolem nás, ve větru, ve stromech. Mají i nemají formu. Vypravěči jsou však v mnoha ohledech živější než my.

Skrze Vypravěče k nám promlouvá vesmír. Ke každému z vás osobně, stejně jako oslovuje mne. Naučte se naslouchat jejich hlasům, nesnažte se jejich slova převádět do staré abecedy.

Reagujeme na tyto hlasy, někdy je interpretujeme s téměř dětskou chytrostí, vytváříme originální a individuální hry, dramata, která v nás podněcují významy, které nelze vyjádřit slovy.

Může jít o jistý druh hry, které se oddávají ‚bohové‘. Hra, která dává vznik všemu a šíří se všemi směry. Snad sami v sobě odpovídáme bohům. Tyto okamžiky poznání se vymykají naší trojrozměrné zkušenosti.

Doufejme, že Seth rozšíří náš omezený pohled na svět a zavede nás do království, jehož jsme součástí ať už ve fyzické podobě, či bez ní. Mohou to být hlasy všech našich já, která nám říkají ‚máte sice fyzické tělo, ale měli byste si vzpomenout, jaká byla a bude existence bez něj, jaké to je být energií beze jména, hlasem, který nepotřebuje jazyk, tvořivostí, která nepotřebuje hmotu. Jste sami sebou, jenom naruby‘.

Tento text by mohl existovat sám o sobě jako kniha. Nese známky Sethovy osobnosti, stejně jako každé dílo nese známky svého autora. Jeho obsah si zasluhuje pozornost, nehledě na zdroj, ze kterého pochází, nebo právě kvůli němu.

Při prvních sezeních jsem uvažovala o vydání materiálu pod svým jménem, aby bylo přijato pro svoji hodnotu, aniž by dalo vznik pochybnostem a otázkám ohledně jeho původu. To by však nebylo spravedlivé vzhledem ke způsobu, jakým Sethův materiál vznikl. Je součástí poslání, jeho zvýrazněním.

Seth diktoval přesně tak, jak to Rob zaznamenal, jediný odstavec jsme nepřidali ani neubrali. Seth si je jistě vědom rozdílu mezi mluveným a psaným jazykem. Jeho sezení se studenty nejsou tak formální. Naše kniha působí spíše jako soukromé sezení, během

kterého nás navštěvuje fyzická osoba. Důraz je kladen především na obsah a je zvládnutě psané, ne mluvené slovo.

Zůstává nezměněna i struktura věty, až na ojedinělé výjimky. (Někdy jsem například jednu dlouhou větu rozdělila do dvou kratších.) Většina interpunkce je dána také Sethem. Pauzy jsme nahradili čárkami, tečkami, středníky, pomlčkami, jak si přál, abychom neodváděli pozornost čtenáře. Kde Seth vyžadoval citaci, tam je řeč uvozena dvojitými uvozovkami, jinde, kde si to význam vyžaduje, jsou jednoduché uvozovky.

Jeho věty jsou často velmi dlouhé, ale nikdy neztrácejí svůj řád a význam. Pokud se někde objevila chyba, porovnali jsme ji s původním záznamem a zjistili, že vznikla při přepisování. (Toho jsem si všimla především při práci s diktafonem.)

Korektury jsme prováděli hlavně z Robových zápisků, protože byly mnohem podrobnější. V některých případech jsme zahrnuli i materiál, který původně neměl být součástí této knihy, ale považovali jsme jej za důležitý. Z poznámek je zřejmé, že Seth začal hned po dokončení poslední kapitoly diktovat Dodatek, zatímco já jsem se strachovala, kdo se o to postará. A pokud Seth, tak kdy.

A ještě jedna zajímavost: své knihy vždy třikrát přepisuji a ještě nejsem úplně spokojena. Tato byla napsána hned napoprvé ve své konečné verzi. Seth se držel svého záměru a osnovy, což u mne není zvykem. Jen v několika případech se od ní odchýlil, což je ostatně právo každého autora.

A od tohoto okamžiku promlouvá sám Seth.

Jane Roberts
Elmira, New York
27. září 1971

ČÁST PRVNÍ

1 - Nemám fyzické tělo, a přesto píšu tuto knihu

511. sezení, 21. ledna 1970, 21.10, středa

(Ještě než začneme, chtěl bych zmínit, že se Jane vždy určitým způsobem změní, když se dostane do transu a začne jí promlouvat Seth.

Ve většině případů se dostane do transu i zpět velmi rychle. Během sezení má, až na výjimky, otevřené oči, ale ne úplně dokořán, jen tak napůl. Jejich barva je tmavší než obvykle. Sedí ve svém houpacím křesle, občas vstane a prochází se po pokoji. V transu také kouří, popijí víno, pivo nebo kávu. Když se dostane do příliš hlubokého transu, trvá jí déle, než se vrátí zpět k vědomí. Téměř vždy se mnou po skončení sezení povečeří, a to bez ohledu na to, jak pozdě skončíme.

Její hlas bývá energický a plný jako při běžné konverzaci, ale mění se jeho hlasitost. Někdy je hlubší a silnější než její „vlastní“ hlas, občas má „Sethův hlas“ určité mužské zabarvení. Většinu sezení však hovoří klidným, tichým hlasem.

Sethův přízvuk je dost těžko popsateľný. Lze jej označit za ruský, irský, německý, holandský, italský, někdy snad i francouzský. Seth jednou s humorem přičítal svůj přízvuk svému „kosmopolitnímu původu“, tedy svým minulým životům. Jane i já jsme názoru, že je to čistě individuální záležitost. U lidí však vyvolává různé reakce v souvislosti s jejich etnickým a emocionálním pozadím.

Dále bych rád zmínil další dvě věci, které jsou u Jane v transu zřetelné. Jednou z nich je topornost a neobratnost jejího projevu, druhou pak změna rysů v jejím obličejí, jistá napjatost, která je pravděpodobně způsobena návalem energie nebo vědomí. Tyto příznaky jsou důkazem Sethovy bezprostřední přítomnosti.

Tyto změny Janina projevu během sezení mají pravděpodobně příčinu v jejím kreativním vnímání osobnosti, podstaty, kterou jsme nazvali Seth, a jsou podníceny jejími vlastními myšlenkami a představami, jak asi tato energie vypadá, když se projevuje v mužském rodě. Její proměna v Setha je velmi atypická. Seth je

přítomen, i když ne fyzicky. Naslouchám a vedu dialog s naprosto odlišnou bytostí.

Zpočátku byla Jane dost nervózní. Věděla, že Seth začne dnes večer psát svoji knihu. Pocit nervozity u ní během sezení není běžný. Uklidňoval jsem ji, aby to vypustila z hlavy a nechala vzniku knihy volný průběh.)

Přeji ti dobrý večer, Josephe.

(„Dobrý večer, Sethe.“)

Náš přítel Ruburt má opravdu trému, což je pochopitelné, takže s ním cítím.

Začneme tedy první kapitolou. (*Úsměv*) Ruburt pak může dopsat Úvod, bude-li chtít. (*Pauza.*)

Kapitola první

Určitě jste už slyšeli o spiritistech. A mne můžete doslova označit za jejich kmenového spisovatele, přestože toto označení nemám příliš v oblibě. Je pravda, že není možné spatřit moji fyzickou podobu. Taktéž nemám rád slovo „duše“, i když pokud tímto termínem definujete bytost bez fyzického těla, pak je to přesně můj případ.

Oslovuji neznámé obecenstvo, ale vím jistě, že najdu své čtenáře, a tak prosím každého z vás, aby mi dal stejnou příležitost.

Tuto knihu diktuji skrze ženu, kterou jsem si velmi oblíbil. Může se vám zdát podivné, že ji oslovuji „Ruburte“ a považuji ji za bytost mužského pohlaví, ale to jen proto, že jsem se s ní už setkal v jiné době, na jiných místech, pod jinými jmény. Bývala obojím, ženou i mužem, a její duši, věčnou identitu, která si prošla několika různými životy, lze označit jménem Ruburt.

Jména samozřejmě nejsou důležitá, jsou to pouhé symboly, označení, ale přesto je musíme používat, i já. Tato kniha vznikala ve spolupráci s médiem, které převádí mé myšlenky do slov. V tomto životě se jmenuje Ruburt. Její muž Robert Butts zapisuje všechno, co Jane diktuje. Jeho znám pod jménem Joseph.

Možná si myslíte, že jste fyzické bytosti uvězněné ve svém fyzickém těle. Pokud budete věřit, že vaše existence závisí na tělesné podobě, pak vám hrozí nebezpečí zániku, protože žádná fyzická forma

neexistuje věčně a tělo, i když v mládí krásné, ztrácí věkem své kouzlo a energii. Ztotožníte-li se se svým mládím, intelektem nebo úspěchy, pak vám musím sdělit bolestnou pravdu, tyto hodnoty jsou pomíjivé.

Rád bych vás vyvedl z mylných iluzí, v podstatě nejste o nic hmotnější než já. Vzal jsem na sebe a posléze opustil více těl, než si jen dokážete představit. Bytosti, které neexistují, nemohou psát knihy. Existují tedy naprosto nezávisle na fyzické formě stejně jako vy.

Vědomí vytváří formu, ne naopak. Všechny osobnosti mají fyzickou podstatu. Jste příliš zaneprázdněni každodenními záležitostmi, že si neuvědomujete tu část sebe sama, jejíž síla je daleko vyšší a nadřazenější té, která se projevuje ve vašem běžném já.

Každý z vás si prošel několika dalšími životy. Hlubší poznání je skryté ve vás, i když si ho v tuto chvíli neuvědomujete. Pevně doufám, že vám pomohu objevit vaše intuitivní já a přinést poznání, které je pro vás nejdůležitější.

Knihu začínám psát koncem ledna 1970 vašeho času. Ruburt je nyní štíhlá, tmavovlasá, bystrá žena sedící v houpacím křesle a promlouvající mými slovy.

(Dlouhá pauza do 21.35.) Mé vědomí je soustředěno do Ruburtova těla. Je studená noc. Je to naše první zkušenost psaní celé knihy v transu. Ruburt je trochu nervózní před začátkem prvního sezení. Je příjemné nechat za sebe hovořit tuto ženu. Bylo však potřeba provést některé psychologické posuny, vytvořit něco jako psychologický most mezi Ruburtem a mnou.

Nepromlouvám skrze Ruburta jen tak jednoduše, jak by si někdo mohl představit. Existuje zde určité psychologické propojení, které využívám při komunikaci. Později vám vysvětlím, jak lze vytvořit a udržet si takový psychologický kontakt. Je to jako chodník, který je nutné udržovat. Tato kniha se vám bude snáze číst, budete-li se ptát, kdo jste vy, namísto toho, kdo jsem já. Nikdy na to nepřijdete, pokud nepochopíte pravý charakter osobnosti a podstatu vědomí.

Jste-li pevně přesvědčeni, že vaše vědomí je uzamčeno někde uvnitř vaší lebky a nemá sílu z ní uniknout, máte-li pocit, že vaše vědomí končí s hranicemi vašeho těla, pak se podceňujete a budete mne považovat za pouhý přelud, iluzi. Nejsem však o nic větší iluze než vy.

Upřímně vám říkám (*úsměv*): Jsem starší než vy, alespoň věkem, jak jej znáte vy.

Pokud by se kvalita autora hodnotila podle věku, pak bych dostal medaili. Jsem osobnost, která už není závislá na fyzickém světě. A jako takový mám povědomí o pravdě, kterou jste už zapoměli.

Snad se mi podaří vám ji připomenout. Nehovořím k té vaší části, kterou máte na mysli a kterou znáte, ale naopak k té, kterou jste dosud nepoznali a kterou do jisté míry zapíráte či zapomínáte. A právě ta čte tuto knihu spolu s „vámi“.

Promlouvám k těm, kteří věří v Boha, i k těm, kdo žádného Boha nemají. K těm, kdo věří, že věda nalezne odpovědi na všechny otázky, i k lidem opačného názoru. Doufám, že vám pomohu poznat skutečnou realitu tak, jak jste ji nikdy nevnímali.

Je několik věcí, které bych vám chtěl vysvětlit. Nejste polapeni časem jako moucha v uzavřené lahvi, jejíž křídla ztrácejí význam. Nevěřte fyzickým smyslům podávajícím obraz vaší reality. Jsou to lháři, kteří vám povídají pohádky. Někdy jste daleko moudřejší, tvořivější a znalejší, když sníte, než když se ze snu probudíte.

Pravděpodobně stále pochybujete o tom, co se vám snažím sdělit, ale doufám, že v konečné fázi uvěříte, že mluvím čistou pravdu.

Pravda, kterou vám sděluji, je opakována již po staletí, znovu a znovu. Doufám, že vám objasním to, co bylo po léta zkreslováno. Nabízím vám svou originální interpretaci, protože žádné poznání neexistuje samo o sobě. Každá informace je vlastně interpretace pravdy osobností, která ji nese a předává. Odhalím vám realitu takovou, jak ji znám v několika vrstvách a dimenzích.

Nechci tím tvrdit, že jiná skutečnost neexistuje. Vědomí existovalo před vznikem vaší planety. Při komunikaci s Ruburtem jsem přijal ze své banky minulých životů ty vlastnosti, které jsou k jejímu uskutečnění nezbytné. Osobností, jako jsem já, nevázaných na materiálně a čas, existuje nespočet. O naší existenci pochybujete už jen proto, že nejste schopni uvědomit si skutečný potenciál každé osobnosti, jste omezeni svým vlastním myšlením.

(*Pauza. S humorem*): Uděláme si přestávku.

(*„Děkujeme.“*)

(22.18. *Jane se dostala z transu poměrně snadno, i když byl dost hluboký. Byla překvapena, že uběhlo tolik času. Ulevilo se jí, když zjistila, že Seth už začal se svojí knihou a vše probíhá hladce. „Je mazaný,“ smála se, „někdo to prostě umí.“*

Pokračování ve 22.34.)

Původně jsem byl učitel, ale nikdy ne básník. Šírím posláni: sami si vytváříte svět, který znáte. Dostali jste strašlivý dar, a to schopnost promítat své myšlenky ven do fyzického světa.

To jde ruku v ruce s odpovědností. Mnoho z vás má tendenci chválit se za své úspěchy a vinit Boha, osud či společnost za své nezdary. Tímto způsobem lidstvo přenáší své viny a chyby na Boha, ten je však už unaven návalem stížností.

Pravda je taková, že každý z vás si sám vytváří svůj materiální svět, radosti i starosti, které jsou součástí vaší pozemské existence. Dokud si neuvědomíte, že jste sami tvůrci své existence, budete odmítat přijmout tuto odpovědnost. Ani d'ábla nemůžete vinit z pozemského neštěstí. Jste natolik vyspělí, abyste pochopili, že d'ábel existuje pouze ve vaší mysli, a natolik moudří, abyste konstruktivně využili svoji kreativní energii.

Jistě znáte frázi „je samý sval“, a tak bych vás označil jako lidské plemeno. Nedokážete rozvíjet svou duchovní stránku, potlačujete intuici.

(Pauza do 22.45.) Je pozdě. Oba mí přátelé musí zítra brzy vstávat. Ruburt pracuje na dvou vlastních knihách a musí se dobře vyspat. Než skončíme, ještě vás poprosím, abyste si takové sezení zkusili představit. Ruburt mi jednou řekl že spisovatel musí být opatrný při popisu scény. *(Úsměv.)*

Skrze Ruburta promlouvám dvakrát týdně, v pondělí a ve středu, ve velkém obývacím pokoji. Vždy je rozsvíceno. Je zajímavé sledovat Ruburtovými očima zimní krajinu za okny.

Fyzická realita pro mne byla vždy osvěžující. Díky spolupráci s Ruburtem a psaní této knihy poznávám, že je správné umět obdivovat její jedinečné kouzlo. Nesmím však zapomenout na další věc, a to na kocoura Willyho, milovanou obludu, která právě podřimuje.

(Willy spal na staré televizi přímo za hlavou Jane, která sedí ve svém houpacím křesle.)

Zvířecí vědomí je samo o sobě zajímavá věc, které se budeme věnovat později. Kocour si uvědomuje mou přítomnost. Dokonce na ni několikrát reagoval. Doufám, že se mi v této knize podaří ukázat neustálou propojenost veškerých jednotek vědomí a komunikaci, která překračuje hranici druhů. Až se dostaneme k tomuto tématu, použijeme Willyho jako příklad.

Můžeme si udělat přestávku, nebo sezení ukončíme, je to na vás.

(„Dobře, skončíme.“)

Přeji vám vše dobré.

(„Bylo to velmi zajímavé.“)

(Pauza. S úsměvem.) Jsem rád, že se dobře bavíte.

(„Dobrou noc, Sethe.“)

(23.00. Jane se dostala z transu velmi rychle. Po celou dobu hovořila stejným tempem. Byla velmi ráda, že Seth již začal pracovat na své knize. „Kdykoli se o tom předtím zmiňoval, měla jsem strach mu to dovolit.“

Jane zvažovala, zda má knihu během jejího vzniku číst či nikoliv. Může být dost působivé prozradit, že Jane nepřečetla ani řádek rukopisu, dokud nebyla kniha úplně hotová. Shodli jsme se, že nezáleží na tom, zda ji bude průběžně číst nebo ne. Posléze se rozhodla přečíst ji až po přepsání mých poznámek.)

512. sezení, 27. ledna 1970, 21.00, úterý

(Pravidelné pondělní sezení bylo přeloženo na dnešní večer.

Jane hovořila velmi pomalu, s mnoha dlouhými pauzami. Některé jsou zaznamenány v materiálu. Její hlas byl průměrně hlasitý, oči měla po celou dobu otevřené.)

Dobrý večer.

(„Dobrý večer, Sethe.“)

Vraťme se tedy k naší knize.

Hovořili jsme o zvířatech, musím tedy ještě poznamenat, že nevlastní takové vědomí, které by jim poskytovalo tolik svobody jako

to vaše. Zároveň však nejsou svazována určitými charakterovými rysy, které omezují praktický potenciál vědomí lidského.

Vědomí je způsob vnímání různých dimenzí reality a to, které znáte, je vysoce specializované. Díky svým smyslům vnímáte trojrozměrný svět, ale ve své podstatě jste schopni vnímat i jiné, stejně platné dimenze. Nikdy by vás nenapadlo ztotožnit se s jednou částí těla a ignorovat ostatní, ale děláte stejnou věc (*smích*), když věříte, že vaše egoistické já nese tíhu vaší identity.

Nejste pytel z masa a kostí, slepený z chemických prvků. Vaše vědomí není žádná prchavá látka vzniklá náhodným sloučením chemických složek.

Nejste samostatné odnože materiální hmoty. Vaše vědomí se po smrti nerozplyne jako obláček kouře. Vy sami vytváříte své fyzické tělo. A nejen symbolicky.

To si však vaše vědomá mysl, jak ji znáte, neuvědomuje, proto se neztotožňujete s vnitřní stránkou sebe sama. Je jednodušší ztotožnit se s tou částí, která sleduje televizi, vaří nebo pracuje, s tou, o které si myslíte, že ví, co dělá. Ta zdánlivě nevědomá stránka vaší bytosti je však mnohem moudřejší a právě na ní závisí vaše nesmrtelná existence.

Je dostatečně vědomá a bdělá, ale vy jste natolik orientovaní na fyzickou realitu, že nejste schopni naslouchat jejímu hlasu. Nechápete, že je to velká psychická síla, ze které vychází vaše fyzicky orientované já.

Toto zdánlivé nevědomí nazývám „vnitřní ego“, protože řídí všechny vnitřní funkce. Usouvztažňuje informace, které nepřicházejí skrze smysly, ale jinou cestou. Jde o vnitřní vnímání reality vymykající se trojrozměrnému světu. Ve své paměti uchovává všechny své předchozí životy. Nahlíží do subjektivních dimenzí, kterých je doslova nekonečné množství a z nichž vychází všechna objektivní realita. (*Dlouhá pauza.*)

Veškeré nezbytné informace k vám přicházejí touto vnitřní cestou a vyvolávají neuvěřitelné vnitřní pochody, a to rychleji, než zvednete ukazováček, mrknete okem nebo dočtete větu. Tato stránka vaší osobnosti má rozvinuté schopnosti jasnovidectví a telepatie, takže vás varuje před katastrofou, ještě než proběhne, bez ohledu na to, zda tuto

informaci vědomě přijmete, či nikoli. Tento druh komunikace probíhá rychleji, než vyslovíte jediné slovo.

(Tiše): Snad bychom si měli udělat přestávku, abyste si odpočinuli.

(„Já jsem v pohodě.“)

„Vnější ego“ a vnitřní ego pracují nezávisle na sobě. Jedno vám usnadňuje pohybovat se ve vašem pozemském světě, druhé umožňuje vnitřní vnímání, bez kterého by vaše fyzická existence nebyla možná.

Je zde však ještě další stránka, hlubší identita, která formuje obojí, vnitřní i vnější ego, a rozhoduje o tom, zda budete v tomto okamžiku a na tomto místě fyzickou bytostí. Je to jádro vaší identity, psychické semínko, ze kterého vyrůstáte, multidimenzionální osobnost, jejíž jste součástí.

Pokud vás zajímá podvědomí, jak označují psychologové styčný bod mezi vnějším a vnitřním egem, musíte si uvědomit, že pro vaše já neexistují žádné skutečné hranice. Pro lepší pochopení základní myšlenky však rozlišuji jednotlivé stránky osobnosti.

Vy se ztotožňujete pouze s „běžným vědomým já“, proto rozvádím tyto záležitosti hned v první kapitole a budu se k nim postupně vracet. Začneme tedy s multidimenzionální osobností.

Nikdy nemůžete pochopit sami sebe ani přijmout moji nezávislou existenci, pokud se nezbavíte myšlenky, že osobnost je pouze vědomí existující „teď a tady“. Možná vás některá fakta o fyzické realitě vylekají, ale nezapomínejte, že na ni nahlížím z naprosto odlišného pohledu.

(Jane dělala časté pauzy. Její oči byly většinu času zavřené.) Jste soustředěni sami na sebe. Jen vám čas od času přijde na mysl, zda existuje něco mimo vás. Momentálně se vracím do dimenzí, které jsem znal a miloval. Necítím se zde však jako doma, vašimi slovy. Stále se objevují problémy s překladem a potíže se vstupem, které musím překonat.

Většina lidí žijících po léta v New Yorku nikdy nenavštívila Empire State Building, zatímco mnoho turistů jej zná velmi důvěrně. A vy máte sice fyzické tělo, ale já vám mohu ukázat některé zvláštní psychické a psychologické procesy ve vašem vlastním systému reality, které ignorujete.

A chci vám ukázat ještě více. Vezmu vás na okružní jízdu těmi rovinami reality, které jsou vám dostupné, provedu vás různými dimenzemi vaší psychiky. Nakonec se mi snad podaří otevřít dveře do vašeho vědomí, které pro vás zůstávají dosud zavřené. Vysvětlím vám multidimenzionální charakter osobnosti a ukážu náznak vyšší identity, které jste všichni součástí.

(Tiše): Uděláme si přestávku.

(22.07. Jane se dostala z transu velmi lehce a rychle. Neměla ponětí, zda hovořila pomalu či rychle, ani kolik času uběhlo. Měla jenom dojem, že Sethův materiál je velmi zhuštěný a adresný, směřovaný přímo ke čtenáři, že se Seth snaží vyjádřit své myšlenky co nejjasněji a nejstručněji.

Před sezením mi řekla, že byla velmi unavená. Pokračování ve 22.29.)

Vaše vlastní já, které důvěrně znáte, je pouhým zlomkem vaší identity. Její jednotlivé části však k sobě nejsou svázány jako vlákna jednoho provazu. Lze je přirovnat spíše k jednotlivým slupkám cibule či dílkům pomeranče. Jsou spojeny jedním životem. Jedná se o různé roviny reality, pramenící ze stejného zdroje.

Tím nechci srovnávat osobnost s pomerančem ani cibulí, jen bych rád zdůraznil, že vyrůstají zevnitř ven stejně jako fragmenty vašeho vnitřního já. Pozorujete vnější stránku věcí. Vaše fyzické smysly vám umožňují vnímat vnější formy, na které reagujete. Zároveň vás do jisté míry omezují pouze na toto vnější vnímání skutečnosti, takže život uvnitř hmoty a formy vám zůstává skryt.

Mohu říci, že vědomí existuje například i ve vašich nehtech, ale málokdo mne bude brát natolik vážně, aby popřál svému nehtu dobré ráno.

Atomy a molekuly tvořící nehet nesou jistý druh vědomí stejně jako molekuly této stránky. Neexistuje nic, skála, nerost, rostlina, zvíře ani vzduch, co by neobsahovalo jistou hladinu vědomí. Takže se ocitáte uprostřed neustálého pohybu, života, vědomé energie. Vy sami jste fyzicky složeni z buněk uvědomujících si svoji vlastní identitu, která ochotně vytváří fyzickou strukturu, vaše tělo.

Neexistuje žádná mrtvá hmota, prostě nic co by nebylo formováno vědomím. Všechny stupně vědomí mají schopnost vnímat a tvořit.

Nikdy neporozumíte sami sobě, pokud nepochopíte, o čem nyní hovořím.

Z pohodlnosti se uzavíráte multidimenzionální vnitřní komunikaci vycházející z nejmenších částic vašeho těla. Jako fyzické bytosti jste do jisté míry součástí jiného vědomí. Vaše já není nijak omezeno. Neexistuje nic, co by omezovalo jeho možnosti. (*Pauza.*) Omezujete se jen svou vlastní ignorancí. Ztotožňujete se pouze se svým egem, čímž ztrácíte vrozené schopnosti. Můžete to popřít, ale realitu nezměníte. Člověk je multidimenzionální osobnost. Přesto mnoho lidí schovává hlavu do písku trojrozměrné reality a předstírá, že jiná neexistuje.

(*S humorem*): Doufám, že se mi podaří vytáhnout některé hlavy z písku. (*Dlouhá pauza.*) Můžeme si udělat pauzu, nebo pro dnešek skončíme, jak chcete.

(*„ Uděláme si pauzu. “ Přestávka od 22.59 do 23.10.*)

Bližíme se ke konci první kapitoly a s větším poznáním půjdeme dál. (*Pobaveně*): To nezapisuj.

V žádném případě nechci podceňovat vnější ego, ale vy jej naopak přeceňujete. Jeho pravá podstata však nebyla dosud odhalena.

Na toto téma bych mohl napsat celou knihu, ale v této chvíli je to dost na to, abyste si uvědomili, že vaše identita a kontinuita není závislá na egu.

Od této chvíle budu v souvislosti s fyzickým světem, ke kterému se vnější ego vztahuje, používat termín „iluze“. Fyzická forma je jedna z iluzí, které si osvojujete a stávají se realitou. Vaše fyzické smysly vám umožňují vnímat iluze, protože jsou na ně velice zvláštním způsobem naladěny. Vnímat realitu ve skutečně podobě si vyžaduje jiný druh pozornosti a jemnější manipulaci, než mohou fyzické smysly nabídnout.

Ego je jako žárlivý bůh, který slouží jen svým zájmům. Nepřipustí jinou realitu než tu, která je pro něj nejpohodlnější a nejsrozumitelnější. Původně měl pomáhat člověku, ale stal se tyranem. Není ještě vše ztraceno, jak by se snad zdálo. Není ve své podstatě tak strnulý, je ochoten učit se a jeho zvědavost mu lze přičítat k dobru.

Váš názor na realitu je velmi omezený a vaše ego udělá vše proto, aby vás udrželo v tomto malém uzavřeném prostoru přijaté reality. Pokud uvolníte prostor intuici a instinktům, přesvědčí fyzicky orientovanou stránku vaší osobnosti o dalších dimenzích existence.

(23.35. Sezení bylo přerušeno, protože Rooney, jedna z našich dvou koček, chtěla jít ven. Seth nic neříkal. Jane se rychle dostala z transu. Kočku jsem vypustil, Jane chvilku čekala a potom ji zavolala. Nezdá se, že bychom dokončili první kapitolu.)

513. sezení, 5. února 1970, 21.10, čtvrtek

(Podle plánu mělo toto sezení proběhnout už včera večer, ale Jane to chtěla zkusit pro změnu ve čtvrtek. Před začátkem sezení řekla: „Vždycky dostanu trému, když pomyslím na to, že mám nechat celou odpovědnost na Sethovi“ Seth začal s dalším diktováním své knihy.)

Dobrý večer.

(„Dobrý večer, Sethe.“)

Tak budeme pokračovat.

Tato kniha je vlastně důkazem, že ego nemá osobnost jen samo pro sebe. Není pochyb, že bylo vytvořeno jinou bytostí než spisovatelkou známou jako Jane Roberts. Jane nemá žádné zvláštní schopnosti, které by nebyly vrozené celé její rase, takže musíte připustit, že lidská bytost má daleko širší schopnosti a vlastnosti, než jaké jí dosud připisujete. Doufám, že se mi podaří vám tyto schopnosti popsat a ukázat způsoby, jakými může jednotlivec svůj potenciál objevit a využít.

Osobnost je útvar neustále se měnících vjemů. Je to část podstaty, kterou vnímá. Nevnučuji své vnímání ženě, skrze kterou promlouvám. Její vědomí není během naší komunikace nijak zastřeno. „Dochází“ pouze k rozšíření jejího vědomí a promítnutí energie, která přichází odněkud zvenčí.

Tím, že se koncentruje mimo fyzický svět, se může někomu zdát, že je její vědomí potlačeno. Ale opak je pravdou. Já se ze své reality soustředím na tuto ženu, ale slova, která vyslovuje a která jsou napsána na těchto stránkách, nejsou v podstatě slovy.

Jazyk, jak jej znáte, je velmi pomalý. Skládáním písmen vznikne slovo, řazením slov vedle sebe vzniká věta jako výsledek lineárního myšlenkového pochodu. Jazyk, jak jej znáte, je lexikálně a gramaticky konečný produkt vaší fyzické časové posloupnosti. Dokážete se soustředit na několik věcí najednou, ale struktura jazyka neodpovídá složitosti a souběžnosti vašich zkušeností.

Já vnímám různé druhy zkušenosti, které však neprobíhají lineárně. Umím se soustředit a reagovat na nekonečné množství událostí, které probíhají simultánně. Ruburt je nedokáže vyjádřit najednou, musí je řadit lineárně za sebe, pokud je chce někomu sdělit. Tato schopnost vnímat a reagovat na neomezené množství paralelních událostí je základní charakteristikou vyššího já neboli podstaty. Netvrdím tedy, že mám výjimečné schopnosti.

Každý čtenář, v tomto momentě pevně usazen ve svém fyzickém těle (*s humorem*), zná pouze zanedbatelnou část sebe sama. Vaše podstata je celková identita a osobnost je jedna z jejích projevů, nezávislá a nekonečně platná část. Proto se během naší komunikace Ruburtovo vědomí rozšiřuje a je soustředěno do jiné dimenze, a to mezi jeho a mou realitu, do pole bez možnosti rozptýlení. Vnucuji mu sice svoje myšlenky, ale pouze s jeho svolením. Ani ty nejsou neutrální, každé poznání je přibarveno osobností, která je nese a předává dál.

Ruburt převádí mé myšlenky do řeči, která je vám pochopitelná. Není vyloučeno občasné narušení soustředěnosti, takže může dojít k překroucení některých informací. Už jsme si natolik zvykli spolupracovat, že takové deformace jsou jen velmi řídké.

Skrze Ruburta promítám také určitou energii. Někdy během sezení obě naše energie aktivují jeho fyzickou formu jako právě teď. Další následky prodiskutujeme později.

Uděláme si přestávku.

(Přestávka od 21.46 do 21.55.)

Nejsem tedy produktem Ruburtova podvědomí, stejně jako on není produktem mého. Nejsem ani druhotná osobnost, která se pokouší zničit jeho nejisté ego. Jsem přesvědčen, že všechny stránky Ruburtovy osobnosti mají z naší spolupráce stejný prospěch.

Jeho osobnost má výjimečné schopnosti, které umožňují naši komunikaci. Pokusím se vám to co nejjednodušeji vysvětlit. Uvnitř jeho duše je cosi jako otevřené okno, kterým může sledovat různé roviny reality, jakýsi multidimenzionální otvor, který člověku umožňuje soustředit se jinam než na materiální svět.

Fyzické smysly však zastíňují tato otevřená okna a vnímají realitu vlastním způsobem. Do určité míry i já vstupuji do vaší reality skrze tuto psychologickou osnovu ve vašem čase a prostoru. Tato otevřená okna slouží jako most mezi Ruburtovou a mojí osobností, takže mezi nimi může probíhat komunikace. Psychologické otvory mezi jednotlivými dimenzemi existence jsou velmi časté. Bývají však jen zřídka odhaleny a ještě méně často využity.

(Dlouhá pauza, vlastně jedna z mnoha. Celkové Janino tempo bylo ve srovnání s předešlými dvěma sezeními rychlejší a sebevědomější. Jane byla spokojena se Setbovou prací.)

Pokusím se vysvětlit vám svoji vlastní nefyzickou existenci. Doufám, že si na jejím základě uvědomíte vlastní identitu, podstatu, která je stejně nefyzická jako ta moje.

Tím končím první kapitolu.

(„Výborně.“)

2 - Mé současné prostředí, práce a aktivity

(Je 22.16. *Jane se odmlčela, mne si zavřené oči.*) Začneme druhou kapitolu.

Prostředí, ve kterém se pohybují, se od vašeho liší v mnoha ohledech (*s humorem*), ale mohu vás ujistit, že je stejně živé, bohaté a intenzivní jako fyzická existence. Je příjemnější, i když můj názor na potěšení se poněkud změnil od doby, kdy jsem byl fyzickou bytostí. Je užitečnější a nabízí daleko více možností a příležitostí k tvůrčímu projevu.

Moje současná existence je bohatší a podnětější než ty předešlé. A prošel jsem jich mnoho, fyzických i nefyzických. Není omezena na jednu dimenzi. Nefyzické vědomí neexistuje pouze v jedné dimenzi, stejně jako na této planetě není jen jedna země a v této sluneční soustavě jedna planeta.

Mé prostředí není totožné s tím, ve kterém se ocitnete po smrti. Nemohu si odpustit trochu humoru, ale musíte zemřít několikrát, než budete připraveni vstoupit na palubu této existence. (Narození je větší šok než smrt. Když umíráte, ani si to někdy neuvědomujete, ale narození téměř vždy přináší ostré a náhlé poznání. Smrti se nemusíte obávat. Já jsem zemřel již mnohokrát a píšu tuto knihu, abych vás o tom informoval.)

Moje práce v tomto prostředí poskytuje daleko větší naplnění než kterákoli jiná činnost, kterou znáte. Také si vyžaduje práci s materiálem, který leckdy stojí mimo vaše současné chápání. Krátce to rozvedu. Nejprve si musíte uvědomit, že neexistuje žádná jiná objektivní realita než ta, která je formována vědomím. Vědomí vždy vytváří hmotu, nikdy ne naopak. Mé prostředí je skutečnost vytvořená mnou a mně podobnými, je to projev našeho rozvoje.

Neznáme stálé struktury. Nežijeme ve vesnicích ani ve městech. Tím nechci říci, že existujeme v prázdném prostoru. V první řadě hlavně nepřemýšlíme o prostoru jako vy, vytváříme různé obrazy, které nás obklopují.

Ty jsou vytvářeny naší duševní činností, stejně jako je váš fyzický svět pouhou replikou vašich vnitřních tužeb a myšlenek. Myslíte si, že věci existují nezávisle na vás, neuvědomujete si, že jsou to pouhé

projevy vašeho vnitřního já. My víme, že formujeme svoji vlastní realitu, takže to děláme s patřičnou radostí a tvůrčím elánem. Vy byste byli v mém prostředí zcela dezorientováni, protože by se vám zdálo, že zde chybí soudržnost.

My však známe vnitřní zákony „materializace“. Uplatňujeme je ve dne i v noci, můžeme se ocitnout v jakémkoli období vaší historie. Měníci se formy a období nijak neruší ostatní, protože ti je vnímají jako mé okamžité nálady, pocity nebo myšlenky.

(Po skončení tohoto odstavce Jane ještě v transu odešla do kuchyně pro zápalky, aby si zapálila cigaretu.)

Stálost a stabilita v podstatě nemají nic společného s formou, ale s potěšením, cílem, úspěchem a identitou. „Cestuji“ do různých rovin existence, abych plnil povinnosti učitele a vychovatele, a využívám jakýchkoli pomůcek a technik, které mi umožňují kontakt v rámci jednotlivých systémů.

Jinými slovy, učím stejné lekce mnoha různými způsoby podle schopností a předpokladů obyvatel toho kterého systému, ve kterém se zrovna pohybují. Při této komunikaci využívám jednu z mnoha osobností, které jsou dostupné mé podstatě. V jiných systémech reality by tato konkrétní osobnost Seth, s níž se zde ztotožňuji, nebyla vnímána.

Všechny systémy reality nejsou materiálně orientované, některým z nich je fyzická forma zcela cizí. Nerozlišují pohlaví, ak jej znáte vy, proto bych se například nepředstavoval jako osoba mužského pohlaví, která žila mnoho fyzických životů, ačkoli je to legitimní a platná součást mé identity.

Nebolí tě už z psaní ruka?

(„Ne, to je v pořádku“, 22.54.)

Ve svém domácím prostředí na sebe mohu vzít jakoukoli podobu, která se mi zlíbí. A ta se liší podle charakteru mých myšlenek. Vy vytváříte svoji fyzickou podobu v podvědomí víceméně stejným způsobem, jen s několika rozdíly. Většinou si neuvědomujete, že své fyzické tělo vytváříte sami jako výsledek vlastního vnitřního názoru na sebe sama. A dochází k chemickým a elektromagnetickým změnám podle tempa myšlenek.

Od okamžiku, kdy jsme objevili závislost fyzické formy na vědomí, jsme schopni jednoduše měnit svoji formu, abychom mohli lépe následovat každou nuanci své vnitřní zkušenosti.

Můžeme si udělat pauzu, nebo pro dnešek skončíme, záleží na vás.
(„Dobře, uděláme si pauzu.“)

(23.00. Jane byla v hlubokém transu, ale dostala se z něj docela rychle. Řekla, že si pamatovala každé slovo, které během sezení vyslovila, ale v jednom okamžiku je zapoměla. Ve 23.05 zjistila, že během přestávky se jí nepodařilo „úplně vyjít“ z transu. Pokračování v 23.07.)

Schopnost měnit formu je vrozená vlastnost vědomí. Liší se pouze stupněm dovednosti a realizace. Můžete ji ve zpomalené verzi pozorovat i ve vašem systému, totiž měnící se formu živé hmoty během její „evoluční“ historie.

My jsme schopni vzít na sebe několik forem najednou. Je to i ve vašich možnostech, jenom si to neuvědomujete. Vaše fyzická schránka může ležet a spát, zatímco vaše vědomí cestuje v podobě snu do vzdálených míst. Dokážete vytvořit „myšlenkovou podobu“ sebe sama, v každém ohledu identickou s vaší fyzickou formou, a ta se může objevit v pokoji vašeho přítele, aniž byste to rozumově zaznamenali. Takže vaše vědomí není omezeno pouze na fyzické formy, které vytváří.

V tomto ohledu jsme daleko pokročilejší než vy. Pokud vytváříme nějakou formu, plně si to uvědomujeme. Svě prostředí sdílím s ostatními, kteří mají víceméně stejné možnosti a jsou na stejném stupni rozvoje. Některé z nich znám, jiné ne. Mezi sebou se dorozumíváme telepaticky. Znovu připomínám, že telepatie tvoří základ vašeho jazyka, bez ní by jeho symbolika byla zbytečná.

To, že spolu komunikujeme tímto způsobem, ještě neznamená, že používáme slova. Dorozumívání probíhá pomocí tepelných a elektromagnetických signálů, které mohou nést mnoho významů najednou. Kvalita takové komunikace závisí na intenzitě emocí stojících v pozadí, ale termín „emocionální intenzita“ může být zavádějící.

Máme podobné emoce a pocity jako vy, i když se nejedná o lásku, nenávist nebo zlost, tak jak je znáte vy. Vaše pocity lze nejlépe popsat

jako trojrozměrné materializace větších psychologických událostí a zážitků souvisejících s „vnitřními smysly“.

K těmto vnitřním smyslům se vrátíme na konci kapitoly. V tuto chvíli postačí říci, že máme také emocionální zážitky, které mohou být stejně silné, ačkoli se podstatně liší od těch vašich. Nejsou tak omezené, jsou daleko hlubší. Uvědomujeme si a reagujeme na citové „podnebí“ a zároveň zůstáváme svobodnější a volnější v pocitech i zkušenostech. Na rozdíl od vás nemáme strach, že budeme emocí smeteni.

Naše identita se necítí ohrožena ani v konfrontaci se silnými emocemi ostatních osobností. Díky tomu jsme schopni hrát si s nimi způsobem, který dosud neznáte, a kreativně je využívat, což vám není dáno. Nepocitujeme potřebu je skrývat, víme totiž, že je to v podstatě nemožné. Ve vašem systému vznikají problémy, protože dosud nevíte, jak s emocemi nakládat. My se však také teprve učíme poznávat jejich možnosti a tvůrčí energii.

Pro dnešek sezení ukončíme.

(„Dobře.“)

Z celého srdce vám přeji pěkný večer. („Hezký večer, Sethe. Bylo to vynikající.“) (*Jane se naklonila dopředu a s humorem řekla*): Jsi první, kdo to bude číst.

(„Ano. Bude mi potěšením.“)

(23.37. *Jane se konečně dostala z transu, jak mi oznámila později. Věděla pouze, že Seth hovořil o emocích.*)

514. sezení, 9. února 1970, 21.35, pondělí

(*Hosty tohoto sezení byli Carl a Sue Watkinsovi a jejich malý syn Sean. Carl a Sue navštěvují Janiny ESP kurzy.*)

Dobrý večer.

(„Dobrý večer, Sethe.“)

Dobrý večer našim přátelům. Přišli jste se podívat na autora při práci? Zůstanete-li, budeme pokračovat ve druhé kapitole.

Uvědomujeme si, že naše identita není závislá na formě, proto se nebojíme ji měnit. Víme, že můžeme přijmout jakoukoli formu, která se nám zlíbí.

Uvědomujeme si, že smrt, jak ji znáte vy, neexistuje. Pouze měníme prostředí, do nichž se včleňujeme (*gesto*). Řídíme se pravidly, která platí v každém z nich. Jsme učitelé a používáme metody, které dávají smysl osobnostem s odlišným názorem na realitu.

Vědomí není závislé na formě, jak jsem již řekl, takže ji může neustále měnit a vytvářet nové a nové. Pro nás neexistuje žádný časový rámec, tak jak ho znáte vy. Minuty, hodiny i roky pro nás ztrácejí význam i kouzlo. Známe časovou strukturu jiných systémů a v komunikaci s nimi ji musíme brát v potaz. Jinak by to, co říkáme, nebylo pochopeno.

Neexistují žádné skutečné překážky ani hranice, které by dělily systémy, o kterých hovořím. Jedinou bariérou jsou odlišné schopnosti osobností vnímat a zpracovávat informace. Vy existujete uprostřed různých systémů reality, ale nejste schopni si to uvědomit. Dokonce ani když do vaší trojrozměrné existence pronikne poznání z jiného systému. Tuto zkušenost nejste schopni správně interpretovat, čímž je pokrivena už při pouhém vstupu do vašeho systému.

Řekl jsem vám, že neznáme vaši časovou posloupnost. Cestujeme skrze různé intenzity. Naše práce, rozvoj, zkušenost, to vše probíhá v jednom „momentálním okamžiku“, jak jej nazývám. V rámci tohoto okamžiku se uskuteční i ta nejmenší myšlenka, objeví se i ta nejmenší příležitost. Všechny možnosti jsou důkladně prozkoumány, vznikají všechny druhy pocitů. Je velmi obtížné vám to jasně vysvětlit, protože okamžik je rámec, uvnitř něhož probíhá psychologická zkušenost. Souběžné činnosti probíhají „volně“, asociativně. Když například myslím na tebe, Josephe, plně prožívám okamžitou zkušenost, tedy tvoji minulost, přítomnost a budoucnost (vašimi slovy) a všechny silné a určující emoce, které tebou kdy vládly. Mohu cestovat tvými zážitky s tebou, pokud budu chtít, sledovat vědomí ve všech jeho formách, a to „než stačíte okem mrknout“.

Vyžaduje si to hodně učení a praxe, než se identita naučí udržet si svoji stabilitu. Mnoho z nás dokonce zapomíná, kdo jsme byli, než jsme se probudili do svého já. Většinu z toho si však automaticky pamatujeme. V nekonečném množství podob vědomí si neustále uvědomujeme malé procento vnitřní banky osobností, které v jeho

rámci existují. Jen jako na „prázdniny“ zavítáme mezi tyto jednoduché formy života a zařadíme se mezi ně.

Do jisté míry si libujeme v relaxaci a ve snech, po celá staletí můžeme zůstat v podobě stromu nebo v jednoduché formě z jiné reality. Dopřáváme svému vědomí radost z jednoduché existence. Můžeme si například vytvořit les, ve kterém budeme růst. Většinou jsme však velmi aktivní, energičtí a veškerou pozornost věnujeme své práci a novým cílům.

Kdykoli nás napadne, můžeme ze své psychologické celistvosti vytvořit naprosto odlišnou osobnost. Tu potom musíme rozvíjet podle jejích vlastností a jí vrozených hodnot. Je svobodná a může jít svou vlastní cestou. To však není tak jednoduché.

Nyní si můžeme udělat první přestávku, pak budeme pokračovat.

(22.02. Jane byla opět v hlubokém transu. Říkala, že byla před sezením hodně unavená. Celé odpoledne jsme stěhovali nábytek. Nic však Sethovi nevadilo, aby začal, dokonce ani kojení malého Seana. Pokračování stejným tempem ve 22.20.)

Každý čtenář je součástí své vlastní podstaty a směřuje ke stejné formě existence, jakou znám já. V dětství a ve snech si každá osobnost do jisté míry uvědomuje skutečnou svobodu a volnost, která přináležejí jeho vědomí. Schopnosti, o kterých hovořím, jsou tedy vrozené vlastnosti vědomí, které jsou k dispozici každé osobnosti.

Mé prostředí, jak jsem již naznačil, se neustále mění stejně tak jako to vaše. Vy se ale snažíte rozumem přehlušit své pravé intuitivní vnímání. Pokud vám například váš pokoj najednou připadá příliš malý, považujete to za svoji představu. Jste přesvědčeni, že pokoj zůstává nezměněn. Nepřikládáte svým pocitům přílišnou důležitost.

Za takových podmínek se však váš pokoj skutečně mění, a to velmi podstatně, i když jeho fyzické rozměry zůstávají stejné. Mění se vnitřní psychologický účinek pokoje. Kromě vás jej pocítí i druzí, což změní váš psychologický stav i hormonální hladinu. Budete psychicky reagovat na změnu vašeho pokoje, i když jeho šířka i délka v metrech zůstává zdánlivě stejná.

Zdánlivě proto, že vaše přístroje neukazují žádnou fyzickou změnu. Tyto přístroje se však v takovém pokoji mění stejným měřítkem.

Forma a podoba vašeho fyzického těla a nejbližšího okolí se neustále mění, i když děláte vše proto, abyste tyto změny ignorovali. My je naopak vítáme. Jsme motivováni vnitřní stabilitou, díky které můžeme dát volnou ruku spontánnosti a tvořivosti. Uvědomujeme si, že duchovní a psychologická identita závisí na tvůrčích změnách.

V našem prostředí je změna neustále namístě. Vaše pojetí času je mylné, svádí vás z cesty a je příčinou vašich mylných názorů o relativní existenci fyzické hmoty. Snažte se ignorovat její stále změny. Jste natolik omezeni svými fyzickými smysly, že jste schopni vnímat pouze materiální realitu. Pouze díky intuici a snům dokážete vnímat měnící se charakter sebe sama a svého vědomí.

Mou povinností je odhalit vám pravdu, a to nejlépe na příkladech, které dobře znáte. Budu tedy využívat tu část své osobnosti, se kterou můžete do jisté míry komunikovat.

Můj svět je nesmrtelný. Ve vašem slova smyslu to znamená časovou a prostorovou nekonečnost. To však představuje obrovskou zátěž a tlak na jakékoli dostatečně rozvinuté vědomí. Nemáme žádný jednoduchý, útulný prostor, kam bychom se schovali. Musíme být neustále ve střehu před dalšími, neznámými systémy reality, které probleskují na úplném okraji vědomí. Existuje daleko více druhů vědomí než fyzických forem a každé má jinou strukturu vnímání, ale všechny přinášejí vnitřní poznání skutečnosti, která je skryta pod závojem iluzí a vytváří skutečnou realitu, ať už ji nazveme jakkoli.

Uděláme si pauzu.

(Od 22.44 do 22.56.)

Stejná svoboda a volnost je pro vás přirozená ve snu. Často si vytváříte umělé snové prostředí, abyste vyzkoušeli své možnosti. Později vás naučím způsob, jak rozpoznávat své činy a porovnávat je s výkonností svého fyzického života.

Můžete se naučit měnit své fyzické prostředí, ale nejprve byste se měli naučit pracovat se svými sny. Vzpomeňte si na ty, ve kterých se vaše touhy za určitých okolností staly realitou. Dokážete tedy měnit skutečnost, aniž byste si to uvědomovali.

Vaše vědomí si osvojuje nejrůznější formy. Nemusí však za každou cenu existovat pouze v rámci určité formy. Všechny jeho formy nejsou fyzického charakteru. Některé osobnosti například

nikdy nepoznaly fyzickou podobu. Rozvíjely se jinými směry a jejich psychologické pochody nám zůstávají neznámé.

Já do jisté míry cestuji ve stejném prostředí. Vědomí se musí vždy nějak projevit. Nemůže prostě jen tak zmizet. Pokud nemá fyzickou podobu, projeví se jeho energie jiným způsobem.

V některých systémech například vytváří vysoce integrované matematické a hudební struktury, které jsou samy o sobě hnací silou pro další vesmírné systémy. Ty však neznám tak dokonale, abych o nich mohl podrobněji hovořit.

Mé prostředí nemá stabilní formu ani strukturu stejně jako to vaše. Jako s vámi v této chvíli komunikuji skrze Ruburta, i vy telepaticky komunikujete s druhými nebo skrze druhé, aniž byste si to uvědomovali.

Pro dnešek sezení ukončíme. Zazpíval bych ukolébavku, ne jako součást knihy, ale zde pro malého přítele (*Seana Watkinse, který se znovu kojil*), ale nemám na to hlas.

Přeji vám všechno dobré. Hezký večer. (*Vesele a důrazně*): Tohle je skutečně první a poslední verze.

(„*Dobrou noc, Sethe. Děkujeme, bylo to velmi zajímavé.*“)

(23.08. *Sethova poznámka se týkala odpovědi na Suinu otázku, kterou vznesla před začátkem sezení. Zajímalo ji, zda bude nutná revize knihy. Jane odpověděla, že ne, kromě úpravy špatných frází ap.)*)

515. sezení, 11. února 1970, 21.20, středa

Dobrý večer.

(„*Dobrý večer, Sethe.*“) Budeme pokračovat.

Fyzické smysly vlastně formují prostředí, ve kterém žijete. Omezují vaši realitu na trojrozměrnou. Vaše vědomí je však vybaveno také vnitřními smysly, nehledě na stupeň jeho rozvoje. Vnitřní vnímání pracuje nezávisle na fyzických smyslech, které používá vaše tělo, aby mohlo fungovat v materiálním systému.

Každý čtenář má tedy vnitřní smysly, které do jisté míry využívá neustále, i když si toho na egoistické rovině není vědom. Kdyby si to uvědomoval, ocitl by se ve stejném prostředí jako já. Viděl by situaci zbavenou iluzí, události a formy nezakotvené v čase a prostoru.

Vlastní pokoj by stále vnímal jako konglomeraci stále stejně vypadajícího nábytku, ale dokázal by přepnout své vnímání a spatřit tanec molekul a jiných částíček tvořících předměty.

Viděli byste světélkující záři, auru elektromagnetických „struktur“, které tvoří molekuly. Dokázali byste zmenšit své vědomí na takovou velikost, že by mohlo cestovat v molekule a z ní sledovat a objevovat vesmír vašeho pokoje a gigantickou galaxii neustále se pohybujících hvězdných objektů. Tyto příklady se mohou stát skutečnou realitou. Vaše realita není o nic skutečnější, je pouze jediná, kterou jste schopni vnímat.

Využíváme-li vnitřní smysly, stáváme se vědomými tvůrci, spolutvůrci. Vy jste nevědomí spolutvůrci, ať už o tom přemýšlíte, či nikoli. Pokud se vám zdá být naše prostředí chaotické, je to jen proto, že jste nepochopili skutečnou podstatu řádu, který nemá nic společného se stálou formou.

V mém prostředí neexistují čtyři hodiny odpoledne ani devět večer. Nejsme odkázáni na časovou posloupnost. Nic mi nebrání v tom, abych si takovou posloupnost vytvořil. My měříme čas, jak jej nazýváte vy, podle intenzity zkušenosti. Máme jakýsi psychologický čas s jeho vrcholy a údolími.

Psychologický čas lze přirovnat k vašim emocím a pocitům, kdy se čas jakoby zrychluje nebo zastavuje, nebo ke stěnám pokoje neustále měnícím barvu, velikost, výšku, šířku i délku.

Naše psychologická struktura se od vaší prakticky odlišuje vědomým užíváním multidimenzionální psychologické reality, kterou přirozeně vlastníme, ale neznáme na egoistické úrovni. Vaše prostředí má stejný multidimenzionální charakter, který vaše smysly nejsou schopny vnímat.

Nyní se pokusím promítnout část své reality, jak diktuji knihu, do nerozlišeného prostoru mezi systémy, které jsou relativně zbavené iluzí. Je to nečinná oblast. Pokud byste uvažovali v termínech fyzické reality, pak bych tento prostor přirovnal k tomu, který se nachází přímo nad atmosférou vaší Země. Já však hovořím o psychologické a psychické atmosféře, a tato oblast je dostatečně vzdálená Ruburtovu fyzicky orientovanému já, takže by komunikace mohla být relativně srozumitelná.

Určitým způsobem je vzdálená taktéž mému vlastnímu prostředí, protože ve svém prostředí bych měl problémy podávat tuto informaci v souvislosti s fyzickým světem. Musíte pochopit, že nejde o vzdálenost prostorovou.

Můžeme si udělat přestávku.

(21.56. Janin trans byl velice hluboký, ale dostala se z něj rychle. Pokračování ve 22.22.)

Tvorba a vnímání jsou v mnohem užším spojení, než si kterýkoli vědec dovede představit.

Vaše fyzické smysly vytvářejí realitu, kterou vnímají. Strom se podstatně odlišuje od mikroba, ptáka, hmyzu nebo člověka stojícího pod ním. Tím nechci říci, že je to pouze strom, který se zdá být odlišný, on je odlišný a vy vnímáte jeho existenci skrze jednu sadu vysoce specializovaných smyslů. Neznamená to, že jeho realita je jednodušší než existence ve formě vnímané mikrobem, hmyzem nebo ptákem. Nedokážete vnímat platnou realitu tohoto stromu v žádném jiném kontextu než ve svém, to souvisí s něčím mimo fyzický svět, který znáte.

To neznamená, že fyzická realita je pouhý klam. Fyzický obraz světa je pouze jedním z nekonečného množství způsobů vnímání různých podob, kterými se vědomí projevuje. Fyzické smysly omezují vaše vnímání pouze na fyzickou zkušenost, ty vnitřní rozšiřují rozsah vašeho vnímání, umožňují vám interpretovat skutečnost daleko svobodněji a volněji, vytvářet nové formy a způsoby, kterými můžete poznat sami sebe.

Vědomí je mimo jiné spontánní cvičení tvořivosti. Nyní se v trojrozměrném kontextu učíte způsob, jakým vaše fyzická a psychická existence vytváří nejrůznější fyzické formy. Pohybujete v psychickém prostředí a neustále jej převádíte na fyzickou rovinu. Naše prostředí je samo o sobě tvůrčí jiným způsobem než to vaše. Vaše prostředí je kreativní v tom smyslu, že na stromech roste ovoce, že je země soběstačná, živí sebe sama apod. Přírozenou tvůrčí stránkou rozumíme materializaci nejhlubších psychických, spirituálních a fyzických tendencí lidstva naprogramovaných před staletími.

My připisujeme prvkům svého prostředí daleko větší tvůrčí sílu, kterou lze jen těžko popsat nebo vysvětlit. Nemáme například květiny, které rostou. Je to intenzita, koncentrovaná psychická síla naší psychologické přirozenosti, která dodává činnosti nové rozměry. Jen těžko lze vystihnout trojrozměrnou realitu a zkušenost na plochém plátně. V našem prostředí však můžeme vytvořit dimenze, jaké chceme. Tyto schopnosti však nejsou pouze naším bohatstvím, patří i vám. Svě vnitřní smysly a multidimenzionální schopnosti cvičíte častěji, než by se zdálo, a to především v jiných stavech vědomí, než je ten běžný, bdělý.

V mém prostředí nelze hovořit o fyzických objektech, takže si budete muset některé věci vydedukovat z toho, co vám o nich dále v knize řeknu.

Vaše fyzické prostředí je takové, jak jej vidíte ve své myslí. Jakmile si uvědomíte svoji nesmrtelnost skrze asociativní procesy, začnete vnímat fyzickou realitu naprosto odlišným způsobem. Nejen jako výsledek sebe sama pohybujícího se v čase. Jste schopni vnímat minulost a přítomnost souběžně, což vysvětlujete asociativními souvislostmi. Řekněme, že váš otec měl za celý svůj život osm oblíbených židlí. Je-li váš mechanismus vnímání výsledkem intuitivní asociace spíše než časové posloupnosti, pak dokážete vnímat všechny tyto židle najednou. Při pohledu na jednu se vám vybaví i ostatních sedm. Takže prostředí neexistuje samo o sobě, je to výsledek struktur vnímání daných psychologickou strukturou.

Chcete-li vědět, jak vypadá prostředí, ve kterém žiji, musíte nejdřív pochopit, kdo jsem. Nejlépe vám to vysvětlím, jestliže budu hovořit o charakteru vědomí všeobecně a skončím vlastně u sebe. Vnitřní části mé identity si již nyní uvědomují, co vám budu říkat. Mým cílem je seznámit vaše egoistické já s poznáním, které si větší část vašeho vědomí uvědomuje, ale které jste dosud ignorovali.

Pozorujete vnější svět, vesmír a vykládáte si realitu podle informací, které se k vám dostávají „vnějšími smysly“. Já se nyní objevím, obrazně řečeno, ve fyzické podobě a půjdu vás hledat uvnitř vás samotných. Popíšu vám skutečnost a zkušenost, kterou jste v současné chvíli příliš fascinováni. Jste natolik zaujati fyzickou

realitou, že jste ve stejně hlubokém transu jako žena skrze kterou píšu tuto knihu.

Veškerou svoji pozornost soustředíte velmi zvláštním způsobem na jeden světlý bod, který nazýváte realitou. Všude kolem vás jsou však další reality, ale vy je ignorujete. Zadupáváte veškeré podněty, které z nich přichází. Máte k tomu jistý důvod, ale je na čase se začít probouzet. Mým cílem je otevřít vaše vnitřní oči.

Tímto pro dnešek skončíme. Blížíme se ke konci druhé kapitoly. Přeji vám hezký večer.

(„*Dobrou noc, Sethe. Dobrá práce.*“)

(23.12. *Jane se rychle dostala z hlubokého transu. „Nepamatuji si nic,“ řekla.*)

518. sezení, 18. března 1970, 21.25, středa

(Jane si poslední měsíc dopřává trochu více odpočinku. Uskutečnila pouze dvě pravidelná sezení, jedno pro přátele, jedno osobní pro nás a pouze jeden kurz ESP. Občas měla obavy, jaký bude mít tato pauza vliv na Sethovu knihu. Když po několika větách týkajících se mého malování Seth začal diktovat svou knihu, asi ve 21.33, zdálo se, že od 11. února do 18. března neuplynul ani den.

Poznámka: Napadlo mne, že by bylo zajímavé ukázat, jak dlouho Sethovi trvá přednesení určité části materiálu.)

Ještě chvílku a dokončíme druhou kapitolu, pak začneme třetí.

Mé prostředí zahrnuje také ostatní osobnosti, se kterými jsem v kontaktu. Komunikace, vnímání a prostředí spolu úzce souvisí, a proto druh komunikace využívaný mnou a mými druhy je nesmírně důležitý v jakékoli diskuzi o našem prostředí.

V následující kapitole vás seznámím s existencí a prací, do které jsme zapojeni, dimenzí, v níž existujeme, i cíli, které pevně sledujeme, a především s těmi záležitostmi, které vytvářejí naši zkušenost.

3 - Moje práce a dimenze, do kterých mne přivádí

(21.43) Mám přátele stejně jako vy, jen s tím rozdílem, že naše přátelství může mít podstatně delší trvání. Pochopte, že vnímáme realitu zcela odlišným způsobem než vy. Uvědomujeme si své minulé životy, jak je označujete.

Jsme telepaticky propojeni, takže před ostatními nelze nic skrýt, ani kdybychom se o to snažili. Snad se vám to jeví jako narušování soukromí, ale mohu vás ujistit, že ani vy nedokážete utajit jedinou svou myšlenku. Vaše rodina a přátelé je všechny dobře znají stejně jako, bohužel, i vaši nepřátelé. Pouze si to neuvědomujete.

Neznamená to však, že jsme jako kniha otevřená druhým, naopak. Existuje duševní etiketa, zásady správného chování. Uvědomujeme si své myšlenky více než vy a máme svobodu vybírat si je. Činíme tak s důkladností a vkusem.

(*Pauza do 21.49.*) Uvědomujeme si jejich sílu na základě omylů a pokusů v průběhu jiných existencí. Dospěli jsme k závěru, že nikdo nemůže uniknout obrovské tvůrčí síle představ a emocí. Neztrácíme spontánnost, její ztráta by mohla mít negativní nebo destruktivní vliv. To už je za námi, řečeno vašimi slovy.

Naše psychologická struktura nám umožňuje komunikovat více způsoby, než znáte. Představte si například, že potkáte přítele z dětských let, na kterého jste již zapomněli a dnes s ním máte málo společného, a přesto si s ním můžete popovídat o minulosti a vytvořit si nový vztah.

Já jsem schopen navázat s takovým jedincem bližší vztah na základě společných zkušeností z minulých životů, přestože „nyní“ máme jen málo společného. Možná jsme se znali jako úplně jiní lidé ve čtrnáctém století a můžeme si pohovořit o společných zážitcích stejně jako vy s přítelem z mládí.

Víme, že jsme to stále my, multidimenzionální bytosti, které sdílí víceméně stejné prostředí na rovině své existence. Je to výstižné přirovnání, přestože minulost, přítomnost ani budoucnost ve skutečnosti neexistují.

Naše zkušenosti se však nepojí s časovým obdobím, jak je znáte vy. Máme více přátel a známých než vy, protože si uvědomujeme vzájemné vztahy v existencích, které nazýváte „minulé“ inkarnace.

(22.00) Díky tomu je naše poznání samozřejmě mnohem rozsáhlejší, nerozlišujeme časová období, o kterých hovoříte vy, ale někteří z nás si právě z nich odnášejí vzpomínky a nesmazatelné zážitky.

Nepocitujeme potřebu skrývat své emoce ani myšlenky před ostatními, protože vnímáme podstatu všeho vědomí a reality, ve které máme své místo. Máme vyšší motivaci. (*S humorem*): Mohou mít snad duše jinou?

(„*Myslím, že ne.*“)

Jsmo schopni na vlastní příkaz plně využívat svoji energii, a tak nesklozujeme do konfliktu. Neplýtváme jí, ale využíváme k individuálním cílům, které jsou základní součástí naší psychologické zkušenosti.

Takže naše celé já neboli multidimenzionální bytí má své vlastní cíle, poslání a tvůrčí snahu, které jsou jeho prvotní a základní součástí a určují vlastnosti, díky kterým budou věčně plněny a hledány. V konečné fázi jsme svobodní ve všestranném využití energie. Čelíme mnoha problémům, ale uvědomujeme si, že naše úkoly nejsou samy o sobě důležité. Při jejich plnění zjišťujeme, že je to pouhá zkouška, kterou prochází všichni.

I já sám mám pochybnosti, že se při plnění svých cílů dočkám překvapivých a šokujících výsledků, které mne zavedou do nových, neznámých končin. Pouze pokud si uvědomím tuto skutečnost, mohu si uchovat smysl pro humor.

(22.11) Musíte se několikrát narodit a zemřít, očekávat zánik při každém umírání. Jinak než opakovanou zkušeností nezjistíte, že vaše existence nezaniká. Pak pocítíte božskou hru.

Zpočátku se učíme tvůrčí radosti ze hry. Věřím, že veškerá kreativita se rodí ze hry, která je opakem práce, ze zrychlené intuitivní spontánnosti, kterou vnímám jako stálou konstantu všech svých existencí.

S vaší dimenzí nekomunikuji tak, že bych proniknul do vaší reality, ale svými představami. Každé mé umírání by bylo

dobrodružstvím, kdybych si uvědomil, co vím nyní. Na jedné straně berete život příliš vážně, ale na druhé straně svou hravou existenci nevnímáte seriózně.

Užíváme si smyslu pro hru a spontánnost, není třeba za vším hledat zodpovědnost. Jedná se o tvůrčí hru. Hrajeme si například s pohyblivostí svého vědomí, bavíme se nad tím, jak „daleko“ ho můžeme vyslat. Neustále se divíme tomu, co je naše vědomí schopno vyprodukovat, dimenzím reality, skrze které můžeme hrát nebe, peklo, ráj. Může se zdát, že své vědomí necháváme v nečinnosti nebo ho dostatečně nevyužíváme, ale opakují zkušenosti, které jsme získali, jsou k dispozici každému. V podobě duševních signálů je předáváme každému, kdo se k nám přidá. Navrhují přestávku.

(22.25. Jane se dostala z transu poměrně rychle. Dnes hovořila plynule, bez velkých pomlček, průměrně hlasitě. Byla však překvapená, že uběhla hodina. Při diktování neměla žádné vidění. Pokračování pomalejším tempem ve 22.35.)

Máme vyšší motivaci, a přesto dokážeme hru přijmout a kreativně ji využívat jako metodu k dosažení svých cílů, jako překvapivé, tvůrčí úsilí skryté v nás samých.

Jako učitel při své práci cestuji různými dimenzemi existence, přednáším v mnoha nejrozličnějších zemích a rovinách reality. Zde však veškerá podobnost a přirovnání končí, protože než začnu pracovat, musím vytvořit přípravné psychologické struktury a poznat své žáky.

(Jane hovořila podstatně pomaleji než dosud.)

Musím důkladně poznat daný systém reality, ve kterém žijí mí studenti, seznámit se s jejich systémem myšlení a symboly, které používají. Musím přesně odhadnout stabilitu studentovy bytosti, vzít v úvahu jeho potřeby, ne je ignorovat.

Je nutné své žáky podporovat, povzbuzovat, ale ne příliš, aby měli prostor k samostatnému rozvoji. Svůj materiál musím prezentovat způsobem, který dává smysl v jejich kontextu reality. Nesmím zapomínat, že ne všechny stupně osobnosti se rozvíjejí stejným tempem.

Materiál, který prezentuji, by měl být představen bez známek mé přítomnosti. Klade si za cíl změnit staré názory, pevně zakotvené ve

studentově osobnosti. Nutím ji do určitého duševního chování, které je jí na vědomé úrovni cizí.

(Pauza do 22.51.) Problémy se různí podle systému, ve kterém žák žije. Ve vašem případě jsem například první kontakt s vaším systémem a se ženou, skrze kterou promlouvám, učinil už dlouho předtím, než začalo první sezení.

Jane by nikdy vědomě nezaregistrovala naše první setkání. Náhle k ní přicházely nové myšlenky, a protože je spisovatelka, považovala je za básnickou inspiraci. Před několika lety se na sjezdu spisovatelů dostala do stavu, ve kterém by se mohla duševně rozvíjet, ale nebyla na něj připravena. Přítomní jí k tomu připravili podmínky a Jane, aniž by si to uvědomila, upadla do transu.

(Dlouhá pauza do 23.01. V roce 1957, poté, co Jane prodala pár svých prvních povídek, byla pozvána na konferenci spisovatelů science fiction v Milfordu, v Pensylvánii. Já jsem se nemohl zúčastnit, měl jsem hodně práce, takže Jane jela na sjezd s Cyrilem Kornbluthem (dnes již po smrti), spisovatelem a naším dobrým přítelem, žijícím nedaleko našeho domu v Sayre, v Pensylvánii.

Během jedné večerní diskuze Jane upadla do transu. Tato událost dala vznik skupině spisovatelů, kteří se nazývají „Pětka“, její členové si vyměňovali dlouhé a složité dopisy. Ostatní čtyři spisovatelé byli daleko známější než Jane. Je však zajímavé, že jsme dlouho netušili, že šlo o trans.)

Psychické předpoklady měla již od dětství, ale určitý přehled a poznání musela získat skrze poezii. Získala tak vlastnosti, které jsem v tomto případě potřeboval.

Toto chování však nebylo náhodné. Aniž by si to uvědomovala, sama se rozhodla vyzkoušet svá křídla. Součástí mé práce bylo vést mladou ženu už od jejího dětství. To všechno byla přípravná fáze k důležité práci, která začala našimi sezeními.

Podobným způsobem působím na mnoha rovinách existence. Jedná se o práci velmi různorodou, protože struktury jednotlivých osobností se liší. V rámci systémů, ve kterých pracuji, jsou určité základní podobnosti, ale v některých dimenzích nejsem dostatečně připraven stát se učitelem, protože zkušenosti zde žijících osobností jsou mi cizí.

Můžeme si udělat pauzu.

(23.09. *Jane byla v dobrém transu. „Nemám potuchy, o čem byla dnes řeč“ Lehce zrychlila tempo. Pokračování ve 23.20.*) V knize budeme pokračovat až na dalším sezení.

(*Seth věnoval pár odstavců materiálu ženě, která nedávno ztratila manžela a požádala o účast na sezení.*) Přeji vám pěkný večer. („*Dobrou noc, Sethe.*“)

Srdečně vás zdravím. Kdybyste nemuseli dělat zápisky, zůstal bych s vámi déle.

(„*Děkujeme.*“ *Konec ve 23.30.*)

519. sezení, 23. března 1970, 21.10, pondělí

Dobrý večer.

(„*Dobrý večer, Sethe.*“)

Vaše představy o prostoru jsou mylné, při komunikaci s vámi neslétnu ze zlaté oblohy jako nějaký duchovní superman.

K tomu se stručně vrátíme v další kapitole. Prostor v podobě, jak jej vnímáte, prostě neexistuje. Příčinou iluzí a domněnek o jeho existenci je fyzický mechanismus vnímání a vámi přijatá duševní struktura. Prostřednictvím nich si přisvojujete vědomí a předpokládáte, že dosáhnete určitého stupně „evoluce“ v rámci svého systému.

(21.16. *Jako při posledním sezení budu zaznamenávat čas, abych přiblížil tempo, kterým Seth přednáší svůj materiál.*)

Jakmile se ocitnete ve fyzickém životě, vaše mysl není čistá deska čekající na zkušenosti, které na ni začnete psát. Je vybavena pamětí, která je větší než u počítače. Již první den na této planetě máte určité schopnosti a dovednosti, které můžete uplatňovat, ale jejich potenciál lze jen stěží připisovat dědičnosti v takové podobě, jak ji znáte vy.

Možná si svou duši neboli podstatu představujete jako vědomý počítač, který si programuje své existence a délku jejich života sám. Pravda je taková, že každá bytost, kterou naprogramuje, začne sama vytvářet skutečnost, o které by se nesnilo ani samotnému počítači.

(21.25) Každá taková osobnost přichází na svět s určitou představou o realitě, ve které žije, a její duševní vybavení je

uzpůsobeno specifickému prostředí. Je svobodná, ale musí fungovat v realitě, pro kterou byla naprogramována. V každé z nich je skryté poznání sídlící v počítači jako celku. Naši duši neboli podstatou není počítač. Chci vám jen na příkladu vyjasnit některé pojmy.

Žádná osobnost není schopna měnit podobu existence v rámci daného prostředí, ve vašem případě v rámci fyzické reality, ale může rozšiřovat své vědomí a hledat cestu skrze tento systém, a překročit tak dosud známou hranici reality.

(21.30) Vše má svůj účel, ale o něm budeme hovořit později. Na tomto příkladu vám chci ukázat, že vaše prostředí není ve skutečnosti takové, jak si jej představujete. Když se narodíte, jste již naprogramováni vnímat realitu a interpretovat svoji zkušenost velmi omezeným, ale intenzivním způsobem.

To je nutné si uvědomit, abyste mohli pochopit pravý charakter mého prostředí a systémů reality, ve kterých se pohybují a pracují. Mezi mým a vaším prostředím neexistují žádné fyzické hranice, které by nás dělily. Váš pohled na realitu skrze fyzické smysly a vědecké přístroje je zkrácený a málo se podobá skutečnosti, tu však lze jen těžko vysvětlit.

(21.34. *Jane se naklonila dopředu, aby zdůraznila poslední slova. Oči se jí rozšířily a ztmavly.*)

Vaše planetární systémy existují souběžně v čase i prostoru. Vesmír, jak jej vnímáte zrakem či skrze přístroje, se zdá být složen z galaxií, hvězd a planet, které jsou od vás různě vzdáleny. V podstatě je to však jen iluze. Vaše smysly a vaše existence vnímají vesmír, který je pouze vaší interpretací vaší trojrozměrné reality. To vám však nebrání v cestování na jiné planety v rámci fyzického vesmíru, nebo položení knihy na stůl, který ve své podstatě nemá pevnou strukturu.

(21.42. *Jane po rychlém startu postupně zpomalovala tempo.*)

Po vstupu do vašeho systému jsem prošel řadou duševních událostí. Vy byste je zařadili do času a prostoru, tak i já používám váš jazyk.

Základní předpoklady jsou dané. Názory na realitu jsou fakta, na kterých stavíte své představy o skutečnosti. Základními předpoklady jsou pro vás prostor a čas. V každém systému reality existuje soubor takových domněnek. Pokud chci pracovat ve vašem systému, musím

přijmout a používat vaše základní domněnky. Jako učitel jim musím porozumět. To je součást výcviku.

Můžeme si udělat přestávku.

(21.52. Jane se dostala z transu téměř ihned. „Cítím se jako na nějaké televizní show,“ řekla, čímž myslela populární vědeckofantastický pořad, který jsme sledovali před začátkem sezení. Pokoušela se popsat vidění, které měla, než Seth začal hovořit, ale měla problémy vyjádřit je slovy: „Viděla jsem... pole něčeho jako hvězd, ale kdybych to vyslovila nahlas, explodovalo by. Přesto je tady,“ řekla a nahnula se k ruce s šálkem, kterou držela těsně pod bradou.

Během přestávky Jane dostala krátkou, ale jasnou zprávu od Setha, radil nám, že bychom měli otočit naši postel hlavou na sever, ne na západ, jak je nyní.

Pokračování pomalým tempem ve 22.02.)

Podstata neboli duše je daleko kreativnější a složitější, než ji popisuje jakékoli náboženství.

Využívá různé metody vnímání a má k dispozici několik druhů vědomí. Váš názor na duši je omezen trojrozměrným vnímáním světa. Duše dokáže soustředit své vědomí jistým směrem a využívá jej, jako vy používáte své oči. Na mé rovině reality se neztotožňují se svým vědomím, což se vám může zdát podivné. Vědomí je pouze vlastnost, kterou využívám, a totéž platí pro každého čtenáře této knihy, i když si to dosud neuvědomuje. Podstata je tedy více než vědomí, je mu nadřazena.

Když jsem vstoupil do vašeho prostředí, musel jsem změnit pole soustředění svého vědomí. Vše překládám do vět, kterým rozumíte. Podobně jako se umělec snaží vyjádřit skrze své obrazy, i já hledám přirovnání.

Vcházím do trojrozměrné reality, kterou znáte, a máte o ní své představy, ať si je uvědomujete, či nikoli. Každý z vás ve svých snech vstupuje do jiných systémů reality bez plné účasti vašeho běžného vědomého já. Jde o individuální zkušenosti, ve kterých opouštíte své fyzické tělo a s pevným cílem a kreativní energií jednáte ve snu, který zmizí, jakmile se probudíte.

Uvažujete-li o smyslu své existence, berete v úvahu pouze svůj každodenní život v bdělém stavu. To je velká chyba, protože i ve snech máte určité cíle, využíváte jiné části své podstaty. Úsilí a práce ve snu jsou stejně platné jako v bdělém stavu.

(22.17) Pokud vstupuji do vaší reality, je to stejné, jako když vy vstupujete do svých snů. Diktuji tuto knihu skrze Jane Robertsovou a uvědomuji si své bytí ve svém prostředí. Vysílám k vám pouze část sebe, stejně jako vy posíláte kousek sebe příteli, když mu píšete dopis. Zároveň si uvědomujete místnost, ve které sedíte. Část mého vědomí je nyní uvnitř ženy, která v transu diktuje má slova.

Mé prostředí není totožné s prostředím osobnosti, která nedávno zemřela, jak byste si mohli myslet, ale k tomu se vrátím později. Největším rozdílem mezi našimi prostředími je, že vy realizujete duševní pochody v podobě fyzických událostí. My chápeme realitu jako duševní záležitost a jako takovou ji přijímáme, nemáme potřebu její materializace a interpretace.

Život na vaší zemi mi byl velmi drahý. Nyní na něj soustředím své vědomí a budu-li chtít, mohu jej vnímat stejně jako vy, ale zároveň nezapomínám na skutečný charakter reality, který vám v současné době zůstává skryt.

V tomto momentě mě zcela jistě někteří z vás intuitivně pochopili. Především ti, kteří již pojali podezření, že vnímají svět sice v barvách a obrazech, ale poněkud pokřiveně. Je však důležité si uvědomit, že i když je fyzická realita z větší části iluze způsobená vyšší skutečností, nese sama o sobě jistý význam a účel.

Můžeme si dát pauzu.

(22.31. *Jane se opět dostala z transu velmi rychle, ale nepamatovala si, o čem byla řeč.*

Aniž bych očekával odpověď, zeptal jsem se dnes večer Jane, zda napíše úvod ke knize. Také mne napadlo, zda by byla schopna nadiktovat celou Sethovu knihu během, řekněme, měsíce, což by vyžadovalo každodenní sezení, nebo zda potřebuje určitý čas pro svůj běžný život a práci.

Pokračování velmi pomalým tempem ve 22.45.)

Fyzická realita je pouze jedna z forem jejího bytí. Ve vašem systému se zaměřujete jen na relativně malou stránku zkušenosti.

Já mohu volně cestovat z jedné reality do druhé. S každou z nich mám v tomto okamžiku jistou zkušenost. V žádném případě však nechci snižovat důležitost vašeho současného života, tím méně fyzické existence. Naopak.

Trojrozměrná realita je důležité a nenahraditelné prostředí pro vnímání. Vaše osobnost, jak ji znáte, však nezmizí, přetrvá i se svými vzpomínkami, které tvoří součást vaší identity. Existence je pro vaši podstatu stejně důležitá jako dětství pro tuto inkarnaci. Nyní jste ale více než dítě.

Neustále se rozvíjíte a zdokonalujete, i když jednou opustíte rodný dům. Prostor není objektivní záležitost existující nezávisle na vás, sami si je vytváříte, jsou vašim pokračováním.

Jsou to realizované myšlenky a emoce, které překračují vaše vědomí.

Mohu vám přesně vysvětlit, jak formujete své prostředí. Stejným způsobem jako já, jen s tím rozdílem, že vy skončíte u fyzických objektů.

Tím začneme na příštím sezení.

(„Dobře.“)

(*Pauza do 22.56.*) Kniha by měla vznikat postupně, jako to děláme nyní. Záměrně necháváme volný prostor pro spontánnost a překvapení, takže cokoli vás zaujme, zahrneme do naší diskuse.

Navrhuji, aby Ruburt přestěhoval postel, a uvidíme, co na to řekne.

(„Dobře.“ *Naše ložnice je malá a je obtížné otočit postel tak, aby byla v poloze sever-jih. Kromě toho by Jane neviděla ani z jednoho okna ven. Takže jsme postel na Sethovu radu nepřestěhovali.*)

Přeji vám všechno dobré a užijte si zbytek večera. („Dobrou noc, Sethe. Děkujeme.“)

(23.00. „Je mi nějak legračně,“ řekla Jane, když se dostala z transu. „Mám pocit, že Seth začal psát knihu nedávno, ale přesto již přinesl obrovské množství zkušeností. Vyjádřila bych to jako zhuštěné poznání...“)

Jane promluvy přirovnala ke studiu v knihovně, připadala si totiž, jako by sbírala informace „někde v knihovně“.)

520. sezení, 25. března 1970, 21.09, středa

(Pokud vím, Seth by měl dnes začít třetí kapitolu. Minutu před začátkem sezení mi Jane oznámila, že na okamžik pocítila Sethovu přítomnost. Sedla si a čekala, ale nebyla schopna vysvětlit, jak to dělá.)

Dobry večer.

(„Dobry večer, Sethe.“)

Vraťme se k naší knize.

(S přestávkami): Vaši vědci nakonec dospějí k poznání, které filozofové znali už staletí, že mysl dokáže ovlivňovat hmotu. Odhalí schopnost mysli vytvářet a formovat realitu.

Vaším nejbližším prostředím je vaše tělo. Není to loutka, ve které jste uvězněni, ale obal existující mimo vás. Vaše tělo není krásné ani ošklivé, zdravé ani nemocné, pomalé ani rychlé, nebylo vám přiděleno v okamžiku narození. Vytváříte jej svými myšlenkami a emocemi. Vaše osobní prostředí je taktéž jejich materializací.

Doslova řečeno, „vnitřní já“ formuje fyzické tělo svými myšlenkami. Vy sami si ho pěstujete, jeho podoba dokonale odráží váš vnitřní stav. Z částic si stavíte tělo, které si přivlastňujete.

Intuitivně tušíte, že si sami vytváříte svoji podobu, a existujete nezávisle na ní. Neuvědomujete si, že svými myšlenkami a emocemi vytváříte celý fyzický svět, a tím se dostáváte do trojrozměrné reality. Vnitřní já vysílá svoji psychickou energii a formuje úponky, které vytváří formu.

(21.23) Každá emoce a myšlenka má svoji vlastní, jedinečnou elektromagnetickou realitu. Ta se mísí s ostatními podle různých odstínů své intenzity. Trojrozměrné objekty vznikají podobným způsobem jako obrazy. Nejste-li naladěni na takovou frekvenci, nebudete schopni vnímat fyzické objekty.

(Jane se předklonila, aby zdůraznila poslední myšlenku. Reagovala tak na naše životní prostředí. Zvuky jako by přicházely odněkud shora a zespodu. Jane chtěla říci větu, ale udělala pauzu, delší než obvykle, a vypadla z běžného rytmu.)

Každý z vás nevědomě přeměňuje složité elektromagnetické jednotky ve fyzické předměty. Jste součástí fyzicky orientovaného

systemu a obklopeni slabšími oblastmi, kde stále přetrvává pseudohmota. Každá myšlenka a emoce existuje spontánně jako jednodušší nebo složitější elektromagnetická jednotka dosud neobjevená vašimi vědci.

(21.27) Síla a stálost fyzické podoby závisí na intenzitě myšlenky nebo emoce. Ještě se k tomuto problému vrátíme, prozatím postačí, když pochopíte, že svět, který znáte, je pouhý odraz vnitřní reality.

V podstatě se skládáte ze stejných složek jako například židle, kámen, hlávka salátu nebo pták. Celé vědomí se spojí a vyvine obrovské úsilí, aby vytvořilo formy, které vnímáte. My jsme to odhalili již dávno a dokážeme měnit své prostředí i vlastní fyzickou formu dle libosti. Zároveň vnímáme realitu, která leží za ní.

Uvědomujeme si, že stabilita formy je pouze iluze, protože stav vědomí se neustále mění. Jsme schopni existovat na několika místech najednou, protože si uvědomujeme skutečnou pohyblivost vědomí. Kdykoli si vzpomenete na nějakého člověka, vysíláte k němu část sebe, ne v podobě hmoty, ale jisté formy, která naprosto uniká vaší egoistické pozornosti. Pokud si já vzpomenu na někoho druhého, stane se stejná věc, jen s tím rozdílem, že tato část mého vědomí nemající žádnou podobu ani formu dokáže komunikovat. Můžeme si udělat pauzu.

(21.37. Jane se dostala z transu rychle. Zvuky v domě neustaly. Znepokojovaly ji během celé promluvy a mne rušily v zapisování. Byla překvapena, že uběhla půlhodina.

Ve 21.56 Jane seděla a čekala, až přijde Seth. „Bud' jsem dnes hodně unavená, nebo mě dostává ten dům,“ poznamenala Jane. Pokračování ve 21.58.)

Prostředí je duševní výtvar vědomí, který nabývá různé formy. Mám například rukopis ze čtrnáctého století, svůj oblíbený, se kterým jsem velice spokojen. Ve fyzickém slova smyslu samozřejmě neexistuje, ale já moc dobře vím, že je to produkt mého duševního procesu. Stejně si dovedu užívat fyzického prostředí. Často na sebe беру fyzickou podobu, abych si mohl sednout za stůl a z okna pozorovat krajinu.

Vy nyní například sedíte v obývacím pokoji a neuvědomujete si, co děláte, a to vás do jisté míry omezuje. Potkám-li svého druha, jen

tak pro zábavu překládáme své myšlenky do různých tvarů a forem. Nazýváme to třeba hrou, která si vyžaduje jisté schopnosti převádět své myšlenky do více forem. (*Pauza.*)

Myšlenky a emoce nikdy nejsou totožné, stejně jako žádný fyzický objekt vašeho systému není duplikátem druhého, jsou zde jemně odchylky. Částice, ze kterých se skládají všechny objekty, mají svou vlastní totožnost, která zabarvuje a určuje objekt, který vytváří.

Vy vnímáte pouze podobnosti fyzických předmětů jakéhokoli druhu a ignorujete jejich odlišnosti. Přijímáte jednu realitu a ignorujete druhé. Vaše těla se mění každých sedm let, ale změna probíhá s každým dechem.

(22.12) Tkáně neustále odumírají, jsou obnovovány a nahrazovány, hormony jsou v neustálém pohybu a podléhají ustavičným změnám. Elektromagnetické částice v kůži a buňkách kolísají. Fyzická hmota, která tvořila vaše tělo před chvílí, je odlišná od té, která formuje váš organismus v tomto okamžiku. Budete-li vnímat neustálé změny probíhající ve vašem těle takovou vytrvalostí jako doposud, bude vám připadat zvláštní, že jste je tak dlouho považovali za stálý, víceméně soudržný celek. Poznáte, jak relativní je stabilita vašeho vědomého já. Mylně považujete myšlenky a názory, které si pamatujete z minulých životů, za své vlastní a zapomínáte, že dříve nesly význam, který dnes již ztratily. Ignorujete skutečnost, že nelze udržet myšlenku. Ta kterou jste měli před chvílkou, už vlastně zmizela.

Snažíte se udržet si relativně stabilní fyzické a subjektivní já, abyste zachovali stabilní prostředí, takže ignorujete změnu. A přesně ta, kterou odmítáte připustit, by vám poskytla pochopení charakteru reality, individuální subjektivity a fyzického prostředí.

(22.23. *Předešlý odstavec byl diktován podstatně rychleji.*)

Co se stane s myšlenkou, která opouští vědomou mysl? Nezmizí a můžete se naučit ji následovat. Většinou máte strach odvrátit svoji pozornost od trojrozměrné reality, proto se vám zdá, že myšlenka mizí. Představujete si jistý záludný bod, přes který myšlenky padají a rozplývají se v nicotu. Ve snaze zachránit své subjektivní já stavíte před tyto podle vašeho názoru nebezpečné body různé psychologické bariéry. Musíte si však uvědomit, že realita mívá i jiné roviny než ty,

se kterými se ve většině případů ztotožňujete. Myšlenky a emoce opouštějící vaši mysl vás mohou zavést do jiných rovin reality.

(22.29) Tyto subjektivní otvory, jimiž jak se zdá myšlenky mizí, jsou ve skutečnosti dveře, které vás spojují s jinými realitami a ve kterých ožívají symboly a myšlenky neztrácejí svůj potenciál.

Ve snu se tyto dveře otvírají, dochází ke komunikaci jiných světů s vašim, k jejich vzájemnému propojení. Tam, kde vás vaše vlastní vědomí přesahuje nebo opouští, jste si vytvořili bariéru. To jsou oblasti, které byste měli prozkoumat. Jinak se nezbavíte přesvědčení, že vědomí je uvězněno v lebce. Každou ztracenou myšlenku nebo zapomenutou vzpomínku budete pociťovat jako malou smrt.

Navrhuji přestávku.

(22.36. *Jane byla tentokrát v opravdu hlubokém transu, nevyrušily ji žádné zvuky. Pokračování ve 22.52.)*

Pro dnešní večer s knihou skončíme.

(*Seth stručně pohovořil o mimotělesném stavu, ve kterém Jane byla včera odpoledne.*)

Ještě než vám popřeji pěkný zbytek večera, chtěl bych Ruburtovi připomenout návrh týkající se vaší postele.

Dobrou noc.

(*„Dobrou noc, Sethe.“*)

(23.05. *Na 519. sezení Seth poradil Jane, aby si otočila postel do polohy sever-jih. Ještě se tak nestalo.*

Jane průběžně studuje materiál připravovaný pro knihu. Její zájem o knihu poněkud poklesl, ale stále je ještě velký.)

4 - Reinkarnace

521. sezení, 30. března 1970, 21.08, pondělí

(Jane začala diktovat průměrným hlasem, poměrně svižně a pouze s několika pauzami.)

Dobry večer.

(„Dobry večer, Sethe.“)

Dnes začneme další kapitolu. Myslím, že čtvrtou. („Správně.“)

Vaše prostředí je bohatší, než si dovedete představit. V předešlé kapitole jsem hovořil o vašem prostředí v souvislosti s každodenním fyzickým životem a okolím s ním spojeným. Ve skutečnosti si však uvědomujete jen velmi malý zlomek vašeho rozsáhlého prostředí. Představte si vaše já jako herce v divadelní hře. Děj se odehrává ve dvacátém století. Vaším úkolem je napsat scénář, udělat scénografii, režii a zároveň obsadit všechny role.

Jste tak soustředění na svoji roli, zaujati realitou, kterou vytváříte, zachvácení problémy, úkoly, nadějemi a smutky určitých rolí, až zapomenete, že jste v podstatě svým vlastním výtvozem. Divadelní drama lze přirovnat k vašemu současnému životu a prostředí, ve kterém žijete.

Zároveň se však odehrávají i další hry, ve kterých musíte hrát svoji roli. Mají vlastní kulisy, režiséry... Odehrávají se v různých časových obdobích. Jednu z nich můžeme nazvat „Život ve 20. století n. l.“, další „Život v 18. století,“ následující „Rok 500 př. n. l.“, nebo „3000 n. l.“. Spoluvytváříte a účinkujete ve všech těchto dramatech, jejich dekorace představují prostředí obklopující vaši osobnost.

Mám na mysli tu část vašeho já, která žije v tom kterém časovém období. Tato část vaší osobnosti je natolik soustředěna na svoji roli v určitém dramatu, že si neuvědomuje ostatní, kde má také svou roli. Nejste schopni vnímat vlastní multidimenzionální realitu, takže se vám bude zdát nepochopitelné, když vám řeknu, že žijete několik životů najednou. Nedokážete si představit, že jste na dvou místech najednou, natož ve dvou nebo více časových obdobích nebo stoletích.

(*Pauza do 21.24.*) Čas není řada po sobě jdoucích momentů. Slova, kterými hovoříte, činy, které konáte, jen zdánlivě probíhají v čase, stejně jako židli nebo stůl jen zdánlivě pozorujete v prostoru. Tento klam je součástí velmi složitých rekvizit, které jste si předem sestavili a které musíte brát za skutečné.

Čtyři hodiny odpoledne, to je pro vás naprosto jasný pojem. Můžete říci příteli: „Sejdeme se ve čtyři na rohu, nebo v restauraci na kávu, na kus řeči, nebo na večeři.“ A on bude vědět přesně, kdy a kde vás najde. Sejdete se i přesto, že čtyři hodiny odpoledne nenesou žádný podstatný význam, jde pouze o smlouvenou dohodu. Jdete například do divadla, je devět večer, ale scéna na jevišti se odehrává v ranních hodinách, herci snídají a vy to přijímáte jako součást hry. Také předstíráte, že je ráno.

Každý z vás je v současném momentě zapojen do daleko větší produkce. Přistupujete na jistá základní pravidla, která slouží jako rámec, uvnitř kterého může hra probíhat. Jedním z nich je tvrzení, že čas je řada po sobě jdoucích momentů, že objektivní svět existuje zcela nezávisle na vašem vnímání nebo že jste uvěznění ve fyzickém těle, které vám bylo přiděleno, a omezení časově i prostorově.

(21.35) Dalším předpokladem přijatým ze stejného důvodu je přesvědčení, že veškeré vnímání je možné pouze skrze vaše fyzické smysly, že všechny informace přicházejí zvenku, ne zevnitř. Proto jste nuceni intenzivně se soustředit na jednotlivá jednání. Tato dramata představují přesně to, co byste nazvali jednotlivými reinkarnacemi.

Všechna se však v podstatě odehrávají najednou. Pro ty, kdož se účastní těchto komplikovaných dramát zvaných reinkarnační existence, je velmi těžké překročit jejich hranici. Odpočívající se snaží komunikovat s herci, ale ti nemají křídla, aby viděli tak daleko.

Dramata se odehrávají jedno za druhým, a tak tato komunikace pouze potvrzuje mylnou představu, že čas je souslednost momentů, které se následují od nepředstavitelného začátku až po stejně nemyslitelný konec.

Neunavuje tě to psaní?

(„*Ne.*“ *Bylo 21.42.*)

Z toho důvodu je rozvoj vašeho myšlení velmi omezený, jak u jedince, tak u celého druhu. Namlouváte si, že lidstvo muselo

pokročit od středověku, a zároveň se obáváte, že tomu tak není. Nebo, podíváte-li se na pokrok ve vědě a technice, libujete si.

Je těžké představit si římského senátora, jak oslovuje lid skrze mikrofon nebo jak jeho děti sledují televizi. Ale tohle všechno je velmi zavádějící. Pokrok ve vašem slova smyslu neexistuje stejně tak jako čas.

V každé hře, individuální i kolektivní, se objevují problémy. Pokrok můžeme měřit podle způsobu, jakým jsou řešeny nebo opomíjeny. V určitých obdobích lidstvo zaznamenalo velké pokroky a je zajímavé, že to bylo především tehdy, kdy z vašeho pohledu k žádnému rozvoji nedošlo.

Uděláme si přestávku.

(21.51. Jane vyšla z transu rychle. Řekla: „Seth nám má ještě hodně co říci. Cítím to tady.“ Sáhla si na čelo. „Pokaždé pocítím obrovský nával něčeho slovy nepopsatelného, víš co myslím?“

„Je to zvláštní,“ pokračovala, „dnes večer jsem se necítila moc dobře, ale díky materiálu jsem na to úplně zapomněla. Stalo se mi to několikrát, když zde byl někdo, koho nemám ráda, nebo mě někdo z nějakého důvodu rozhodil, měla jsem chuť sezení zrušit. Pokud jsme tu sami dva, nemusím mít ani náladu a vše probíhá hladce, materiál mnou jakoby sám prochází.“

Jane začala pomalu s pokračováním ve 22.15.)

Takže: To nemusíš zapisovat (*vesele*), mé „takže“ je pouhým pokynem pro vás a z textu je můžete vypustit.

(„Dobře, rozumím.“)

Takže (*schválně hlasitěji*) v některých hrách herci řeší zlomek problému, který má hra vyřešit.

Přirovnávám sice naši existenci k dramatu, ale v podstatě jde o velmi spontánní akci, kdy herci mají plnou svobodu, ale pouze v rámci hry. Hra se nezkouší a také na ni nelze nikde koupit vstupenky. Jako ve všech dobrých divadelních představeních mívá hra ústřední téma. Velcí umělci se v určité době vůbec neobjevují na scéně, protože pro ně jednoduše nebyly vhodné podmínky.

(Podle Setha si každý jedinec vybírá čas a místo každé své inkarnace.)

Hra sama o sobě je vlastně realizace pravdy. Jejím cílem je probudit skryté schopnosti v každém herci.

Renesance je období duchovního, uměleckého a duševního probuzení. Je to výsledek intenzivního vnitřního soustředění všech zúčastněných herců. Cíle her se liší, ale velká témata jsou inspirací, majákem pro celé vědomí. Slouží jako modely.

(22.17) Pokrok a rozvoj není spojen s časem, ale s duševním soustředěním. Každá hra je naprosto jedinečná a liší se od ostatních. Mylně se domníváte, že jste v tomto životě trestáni za skutky a zločiny spáchané v minulých inkarnacích. Vaše životy probíhají odděleně.

Vaše multidimenzionální já je tak rozvinuté, že dokáže využívat tyto zkušenosti a udržovat si tak svoji identitu. Vše je samozřejmě pod vlivem her, mezi kterými probíhá neustálá komunikace.

Každá z her má svůj účel. Díky nim se každá multidimenzionální osobnost učí svými vlastními skutky. Zkouší různé druhy chování, přístupů, názorů a pozic, které ji mění a rozvíjejí.

Následek samozřejmě předchází příčina. Příčina je podle vás prvotní, ale to je jen malý příklad vašeho pokřiveného pohledu na svět a problémy, které přináší myšlení ve slovech, protože si vyžaduje lineární řazení.

(22.26) Jste multidimenzionální já, které spoluvytváří a účinkuje v těchto kosmických hrách. Soustředíte se na jistou roli a celou svojí bytostí se s ní ztotožňujete. Tato pravidla jste si stanovili sami. Vaše vědomí je ve stavu počátku, takže psychologická struktura vaší multidimenzionální osobnosti není ještě dokončena, rozvíjí se.

Je to učení umění realizace, kdy máte k dispozici nekonečný zdroj kreativity a neomezené možnosti rozvoje. Je však nutné najít způsob, jak realizovat ty uvnitř skryté tvary a formy.

(22.32) Multidimenzionální osobnost vytváří rozličné podmínky, ve kterých se pohybuje. V některých je odsouzena k záhubě, přinejmenším zpočátku. Je však nutné vytvořit si podmínky, které přinesou další. Vše probíhá naprosto spontánně. (*Pauza.*)

Takže jste autory mnohem více prostředí, než si uvědomujete. Každý herec, soustředěný na hru, má svou náповědu. Tudiž není sám ztracený ve hře, kterou zapomněl. Poznání k němu přichází skrze vnitřní smysly.

(22.39. *Dlouhá pauza.*) Využívá i jiné zdroje informací než ty přesně dané v rámci produkce. Každý herec to instinktivně tuší a jsou období, kdy odpočívá, aby načerpal nové síly. Během nich ho vnitřní smysly informují o dalších rolích a zjišťuje, že je něco více než pouhý účinkující v této hře.

V takovém období si uvědomuje, že má svůj podíl na vytváření hry. Osvobozuje se od domněnek a předpokladů, které jej svazují, když je zabrán do své role. Tato období samozřejmě zahrnují také spánek a sny, ale i další okamžiky, kdy si člověk jasně uvědomuje, že je obklopen pouze rekvizitami a jedná se pouze o jeho další výstup.

(22.44) To neznamena, že hra není skutečná nebo že by ji neměl brát vážně. Je nutné hrát svou roli, každý herec si však musí sám uvědomit pravý charakter produkce a své postavení ve hře. Měl by se realizovat také mimo trojrozměrnou divadelní scénu.

Každá momentální produkce má svůj velký význam, každý herec nejprve realizuje sebe sama v trojrozměrné realitě. Multidimenzionální osobnost nemůže účinkovat v trojrozměrné realitě, dokud v ní nerealizuje část svého já. Rozumíte mi?

(„*Ano.*“)

V rámci této reality pak dochází k jeho rozvoji a tvůrčímu projevu, který by jinak nebyl možný. To jej však pohání z jednoho systému do další hry, další realizace jeho trojrozměrné části.

V trojrozměrné realitě se mu nabízí možnosti rozvoje, které mu jiné roviny nemohou nabídnout.

Navrhuji přestávku.

(22.55. *Jane byla v opravdu hlubokém transu. Pokračování ve 23.12.*)

Smysl hry musíte hledat sami v sobě. Vědomá část vašeho já, která se účastní hry, se soustřeďuje pouze na dění uprostřed rekvizit produkce.

Ačkoli si to neuvědomujete, přesně znáte účel každé své inkarnace. Poznání své multidimenzionální osobnosti nesete sami v sobě. Toto poznání vám pomůže vyřešit všechny vaše problémy, dosáhnout cílů, které jste si stanovili, a otevře další oblasti kreativity, kterými můžete další hru nebo produkci obohatit.

(23.08) Čím větší prostor dáváte své intuici a poznání svého já, tím hrajete svoji roli úspěšněji a efektivněji. Zároveň získáváte novou energii, vhléd a tvůrčí potenciál.

V tomto okamžiku se vám může zdát, že jste jedinou vědomou částí svého já, protože se ztotožňujete s určitou rolí ve hře. Další části vaší multidimenzionální osobnosti v ostatních reinkarnačních hrách jsou však také vědomé. Jste multidimenzionální já, takže máte vědomí i v jiných realitách kromě té vaší.

Vaše multidimenzionální osobnost, vaše pravá identita, to vaše skutečné já, si uvědomuje sebe sama v jakékoli hře.

Konec diktování. Dáme si pauzu.

(Po přestávce nám Seth odpověděl na některé osobní dotazy.)

Máte ještě nějaké otázky?

(„Ne, myslím, že ne. Už je pozdě.“)

Tak dnešní sezení ukončíme. Přeji vám všechno dobré.

(„Dobrou noc, Sethe, a děkujeme.“)

(23.24. Seth pokračuje ve své knize podle plánu. Nepatrně se začal odchylovat od osnovy, kterou předeslal na 510. sezení, 10. ledna 1970, ale s tím jsme počítali. Seth si jde svým vlastním tempem, jak říká Jane.

Poznámka připsaná později: Jane přestala sledovat materiál připravovaný pro knihu.)

522. sezení, 8. dubna 1970, 21.13, středa

Dobrý večer.

(„Dobrý večer, Sethe.“) Budeme pokračovat.

Tato „období“ mají svůj účel. Vědomí se ve své podstatě touží realizovat v co největším počtu dimenzí na nových rovinách uvědomění. Tak postupně skládá celou skutečnost. Realita je tedy vždy ve stavu počátku stejně jako myšlenky, které vám probíhají hlavou. Herci ve vaší roli jsou naprosto jedineční a vedou vás k další kreativitě. Jinak by jisté stránky vašeho vlastního vědomí zůstaly nenaplněny.

Když uvažujete o reinkarnaci, předpokládáte řadu pokroků, rozvoj. Namísto toho z vašeho vnitřního já pramení různé životy.

Nejsou vám přiděleny žádnou vnější agenturou. Jde o materiální rozvoj, protože vaše vědomí se otevírá a vyjadřuje mnoha různými způsoby. Není omezeno na trojrozměrnou délku života v trojrozměrné realitě ani na trojrozměrnou existenci samu o sobě.

Vaše vědomí tedy na sebe bere mnoho forem. Ty se samy sobě nemusí podobat o nic víc, než se podobá housenka motýlu. Duše neboli podstata má absolutní svobodu výrazu. Mění svoji formu, aby mu nejlépe odpovídala. Formuje prostředí jako kulisy na jevišti tak, aby odpovídalo svému účelu. Každá další scéna přináší nový rozvoj.

(Jane dělala stále častější pauzy.) Duše je vysoce individualizovaná duchovní energie, formuje tělo, které právě nosí, a je hybnou silou vašeho fyzického života. Je zdrojem vitality. Vědomí nikdy nemůže být stálé, hledá další tvůrčí schopnosti.

(21.28) Trojrozměrná realita odráží hodnoty duše. Schopnosti podstaty leží v trojrozměrném já. Herec může využívat potenciál podstaty a následně znovuobjevit svůj vztah k ní, zvyšuje hladinu svých výkonů, chápání a tvořivosti. Tak se nejvíce rozvíjí.

Podstata se tak posiluje a spolu s ní nabývají na kvalitě i její části, zrealizované v trojrozměrnou existenci. Bez kreativní energie by byl váš planetární život neplodný. Podstata dodává tělu a trojrozměrnému já dech. To potom sleduje svůj cíl, tedy otevření nových sfér tvořivosti.

Jinak řečeno, podstata neboli duše promítá své části do reality, která by jinak neexistovala.

(Dlouhá pauza do 21.39.)

Trojrozměrné já existující v rámci těchto realit na ně soustředí všechny svoji pozornost. Vnitřní uvědomění podstaty mu dodává sílu. Musí však pochopit svou pravou roli a skrze toto poznání se vrátit do své podstaty.

Některé osobnosti si své role naprosto dokonale uvědomují a ochotně je přijímají, protože vědí, že jim napomáhají k rozvoji. Učí ostatní herce nesoustředit se pouze na svou roli. Tyto osobnosti z jiných rovin existence přehlížejí hru, objevují se mezi herci a jejich cílem je otevřít v trojrozměrném já psychologické dveře, které vedou k dalšímu rozvoji na jiných rovinách reality.

Dáme si přestávku a budeme pokračovat. (21.50. *Jane byla v relativně slabém transu. Pokračování ve 21.58.*)

Učíte se, jak se stát spolutvůrci, bohy. Učíte se, jak zacházet se svou energií k dalším tvůrčím cílům.

Jste připoutáni k těm, které milujete, i k těm, které nenávidíte. Musíte se naučit uvolňovat svoji negativní energii a přeměňovat ji v pozitivní. Kreativně využívat energii nenávisti, proměnit ji v lásku. O tom podrobněji v dalších kapitolách.

Vaše fyzické prostředí, osobní majetek, fyzické aspekty života jsou pouhé iluze vytvořené vesmírnou vitalitou. Skály, kameny, hory a země jsou pouhé živé iluze pramenící z psychického vědomí. Atomy a molekuly mají své vlastní vědomí stejně tak jako částice vašeho těla.

(22.07) Máte volnou ruku ve vytváření svého fyzického prostředí, jste v něm pevně usazeni. Skrze fyzické smysly dokážete vnímat pouze tyto fantastické kulisy. Realita, která existuje uvnitř nich i za jejich hranicemi, vám uniká. Herec však není trojrozměrný. Je součástí multidimenzionální osobnosti.

Nabízí se mu metody vnímání, které mu umožňují prohlédnout tuto kamufláž a vidět dál, za jeviště. Vnitřní smysly používá neustále, ale je tak zabrán do své role, že mu tyto informace unikají. Fyzické smysly vlastně nevnímají fyzickou realitu, ale vytvářejí ji. Samy o sobě jsou součástí kamufláže, jako brýle, které si nasadíte před své vnitřní smysly a které vás nutí vidět veškerou činnost jako pouhou materiální záležitost. Lze spoléhat na to, že vám nesdělí skutečný děj, který jsou schopny zaznamenat pouze povrchně. Prozradí vám sice polohu jiného herce, ale neodhalí vám, že je to jen klam, že vědomí formuje i ostatní herce a skutečná realita, kterou nevidíte, existuje nad fyzickým světem.

Máte schopnost využít vnitřní smysly a vnímat realitu existující mimo jeviště. K tomu je zapotřebí odvrátit svoji pozornost od materiálního světa, vypnout fyzické smysly a soustředit se na skutečnosti, které vám dříve unikaly.

(22.20) Když to hodně zjednoduším, výsledek bude asi takový, jako byste vyměnili jedny brýle za druhé. Fyzické smysly jsou pro vnitřní já jen falešnou pomůckou stejně jako brýle pro vaše oči nebo sluchátka pro vaše uši. Zřídka je užívá vědomě.

Byli byste více dezorientováni a vyděšeni, kdyby vaše známé prostředí na okamžik zmizelo a bylo nahrazeno jinými kulisami a informacemi, kterým byste nerozuměli. Museli byste použít vnitřní smysly, abyste se zorientovali. Všechny informace vám musí dávat smysl v trojrozměrné realitě.

Vaše klamně prostředí však není to jediné. Na jiných rovinách reality fungují odlišné systémy, ale všechny bytosti jsou vybaveny vnitřními smysly. Jsou to vlastnosti vědomí, díky kterým může probíhat neustálá komunikace, kterou si běžné vědomé já jen zřídka kdy uvědomuje. Mým cílem je obeznámit vás s touto komunikací.

(22.29) Duše neboli podstata není totéž jako já, které nyní čte tuto knihu. Vaše prostředí není pouze svět, ve kterém žijete, zahrnuje také prostředí z vašich minulých životů, na které se nyní nesoustředíte. Vaším skutečným prostředím jsou v podstatě jenom myšlenky a emoce. Právě z nich vytváříte nejen tuto skutečnost, ale všechny reality, kterých se účastníte. *(Dlouhá pauza.)*

Vaše skutečné prostředí není zasazené v čase a prostoru, jak si myslíte. Ve vašem skutečném prostředí nepotřebujete slova. Komunikace probíhá bez přestávek. Ze skutečného prostředí vytváříte fyzický svět, který znáte.

Vnitřní smysly vám umožňují vnímat realitu, která je nezávislá na fyzické formě. Zkuste na okamžik zapomenout svou roli a vyzkoušejte si jednoduché cvičení.

Uděláme si přestávku.

(22.36. Jane byla ve velmi hlubokém transu. „Zpočátku jsem nebyla v tak hlubokém transu,“ řekla, „protože jsem slyšela sirénu.“ Hasiči jeli kolem sídliště asi ve 21.30 a Jane si nyní vzpomněla, že je slyšela „Mám vždy obavy, slyším-li takové zvuky během diktování, abych to nějak nepopletla...“

Pokračování ve 22.53.)

Představte si, že jste na osvětleném jevišti, což může být pokoj, kde nyní sedíte. Zavřete oči a představte si, že světla a kulisy zmizely a zůstali jste sami.

Je tma a vy jen tak tiše sedíte. Pokuste se bez rozmyslu vnímat existenci vašich vnitřních smyslů. Představte si, že nyní odpovídají

vaším fyzickým smyslům. Zapomeňte na všechny myšlenky a problémy. Buďte otevření. Jemně naslouchejte nefyzickým zvukům, které přicházejí skrze vnitřní smysly.

Možná se vám objeví nějaké představy. Přijměte je jako stejně platné obrazy, které vnímáte svým zrakem. Jakmile se naučíte vnímat vnitřními smysly, odhalí se vám váš vnitřní svět.

(22.58) Představte si, že jste byli dosud slepí, neviděli jste tento svět a postupně získáváte zrak. Nemůžete hned soudit vnitřní svět podle oddělených obrazů, které napoprvé uvidíte, ani podle zvuků, které uslyšíte, protože ještě nedokážete dost dobře vnitřní smysly používat.

Vyzkoušejte si toto cvičení před spaním nebo ve chvílce odpočinku. Můžete to zkusit také při práci, která si nevyžaduje vaši úplnou pozornost.

Naučíte se soustředit na jiné dimenze vědomí a fotit momentky, jako byste byli na výletě. Nezapomeňte, že vnímáte pouze útržky. Jednoduše je přijměte, nesnažte se v této fázi dělat žádné závěry a soudy.

Deset minut denně by mělo pro začátek stačit. Informace obsažené v této knize do jisté míry procházejí vnitřními smysly ženy, která je v transu. Je to výsledek vysoce organizované vnitřní jemnosti a cvičení. Rubert by nebyl schopen přijímat informace, překládat je do slov a interpretovat, kdyby se intenzivně soustředil na fyzické prostředí. Jeho vnitřní smysly jsou otevřené komunikaci mezi různými dimenzemi existence. I přesto dochází ke zkreslení informace, protože musí být překládána do fyzických termínů. Jinak byste ji nebyli schopni vůbec vnímat, natož jí porozumět.

Konec diktování. Máte nějaké dotazy?

(„*Myslím, že ne.*“)

Pokud byste chtěli uspořádat méně formální sezení nebo máte nějaké dotazy, dejte mi vědět. („*Dobře.*“)

(*S humorem*): Bylo by příjemné udělat si soukromé, méně formální sezení. („*To chápu.*“)

Přeji vám všechno dobré a hezký večer. („*Dobrý večer, Sethe. Dekujeme.*“ 23.10.)

523. sezení, 13. dubna 1970, 21.13, pondělí

Dobrý večer.

(„*Dobrý večer, Sethe.*“) Dokončíme čtvrtou kapitolu.

(„*Dobře.*“)

Již nějakou dobu se vám snažím zdůraznit, že každý si vytváří své prostředí sám. Chci, abyste si uvědomili tu odpovědnost. Život a prostředí, ve kterém žijete, jsou jen vaše vlastní výtvořky.

Vaše prostředí je pouhý součet vašich znalostí a zkušeností. Dokud budete věřit, že vaše prostředí je objektivní a existuje nezávisle na vás, pak jej nikdy nemůžete změnit. Nedokážete jej přehlédnout a představit si alternativní realitu. Později vám vysvětlím další metody, jak je možné změnit své prostředí.

(21.23) Hovořil jsem také o reinkarnaci v souvislosti s prostředím, protože mnoho duchovních škol zdůrazňuje vliv minulých životů na ten současný. Považují současnou existenci za následek tvrdých a nekompromisních zkušeností minulé inkarnace. Jste-li přesvědčeni, že jste vydáni na milost a nemilost podmínkám, které nemůžete nijak ovlivnit, je potom těžké snášet současnou fyzickou realitu nebo se snažit změnit své prostředí a celý život.

Toto přesvědčení se mění s dobou a společností. Jste-li odsouzeni za zločin, příčinu nehledejte v dětských skutcích ani ve zkušenostech z minulého života. Nesplňuje-li váš život očekávání, problém není v minulých životech ani ve Freudových syndromech. Pokusím se vám to vysvětlit jasněji. Minulé existence ovlivňují váš život stejně jako jakékoli jiné životní zkušenosti. Neuzavírají se, zůstávají stále otevřené. Nejsou pohřbeny minulostí, neexistují odděleně od vašeho současného a budoucího já.

(*Jane hovořila poměrně pomalu.*)

Vaše životy nebo dramata probíhají najednou. Tvořivá síla a vědomí nejsou lineární záležitostí. V každém životě si vybíráte jiné prostředí a jiné kulisy. I ve vašem současném prostředí jste si vybrali své rodiče a dětství, ať už bylo jakékoliv. Předem jste si napsali scénář.

(21.35) Vědomé já na to zapomíná, takže když se ve scénáři objeví problém, hledá někoho nebo něco, na koho by svalil vinu. Doufám, že

se mi podaří objasnit vám, jakým způsobem si vytváříte každou minutu své zkušenosti. Jen tak můžete začít uplatňovat svoji tvůrčí odpovědnost na rovině vědomí.

Jak čtete tuto knihu, tu a tam se rozhlédnete po pokoji, ve kterém sedíte. Židle, stůl, strop, podlaha se vám zdají pevné a stabilní, zatímco vy se můžete cítit velmi zranitelní, někde mezi narozením a smrtí. Můžete například pocítit závist, když si představíte, že fyzický svět bude existovat ještě dlouho poté, co vy už zde nebudete. Doufám, že v průběhu čtení této knihy si začnete uvědomovat nekonečnou platnost svého vědomí a pomíjivost fyzických parametrů vašeho prostředí, světa a vesmíru, který vám dnes zdánlivě poskytuje stabilitu a bezpečí. Máš to? („*Ano.*“)

To je konec čtvrté kapitoly. Můžeme si dát pauzu. (*Od 21.44 do 22.02.*)

5 - Jak myšlenka formuje hmotu

Dejte mi ještě chvíli.

(Následovala další dvouminutová pauza, pokračování ve 22.04.)

Jak čtete slova na této stránce, všimněte si, že informace, které přijímáte, nejsou přívlaskty těchto slov. Natištěný řádek sám o sobě neobsahuje žádné poznání. Pouze je přenáší. Kde je tedy informace, když ne ve slovech na stránce?

(Pauza.)

Stejnou otázku si samozřejmě můžete položit, když čtete noviny nebo hovoříte s jinou osobou. Vaše slova vyjadřují informaci, pocit nebo myšlenku, ale není to totéž. Písmena na stránce jsou pouhé symboly, ke kterým řadíte určité významy. Berete to jako samozřejmost. Vůbec vás nenapadne, že symboly, písmena, nejsou skutečné informace, které vyjadřují.

Podobně i všechny předměty jsou pouhé symboly, které zastupují realitu, jejíž význam tyto objekty, stejně jako písmena, přenášejí. Skutečná informace není v předmětech o nic více než myšlenka v písmenech nebo slovech. Slova jsou jen způsob projevu. A objekty jsou jen jiným druhem média. Jste zvyklí na to, že se vyjadřujete slovy. Slyšíte sami sebe, jak je vyslovujete. Cítíte svaly na krku, a když si to uvědomíte, můžete vnímat různé reakce svého těla, pohyby, které provázejí řeč.

(22.29) Fyzické předměty jsou jen jiný způsob projevu. Vytváříte je stejně jistě, jako vyslovujete svá slova. Tím nemyslím, že byste je vyráběli svými rukama v továrnách. Tyto objekty jsou produkty evoluce vašeho druhu stejně jako slova. Vyzkoušejte si na chvíli znalost své řeči. Ačkoli vnímáte slova a rozlišujete jejich významy, které víceméně odpovídají vašim pocitům, nejsou to vaše pocity. Musí zde být tedy zákonitě rozdíl mezi myšlenkou a tím, jak ji vyjadřujete slovy.

Možná ztratíte svoji důvěru k řeči, jakmile si uvědomíte, že když začínáte větu, ještě ani přesně nevíte, jak ji ukončíte. Neuvědomujete si, jak vytváříte pyramidu symbolů, ze které vybíráte přesně ten, který potřebujete k vyjádření své myšlenky. Takže ani nevíte, jak přemýšlíte.

Nevíte, jak překládáte symboly napsané na této stránce do slov a myšlenek, které přenášíte nebo si je přivlastňujete. Je-li vám mechanismus řeči tak málo znám, pak není vůbec překvapující, že si neuvědomujete složitější věci, které vykonáváte. To je například neustálé vytváření svého fyzického prostředí jako způsobu komunikace a vyjadřování.

A jenom z tohoto hlediska můžete pochopit skutečný charakter fyzické reality. Teprve až pochopíte, že neustále překládáte myšlenky a tužby, ne už do slov, ale do fyzických objektů, poznáte svoji pravou nezávislost na čase a prostoru.

Nyní si můžeme udělat přestávku. (*S úsměvem. 22.36.*) Poznámka: Mám velkou radost...

(„Z čeho, *Sethe*?“)

Mám radost, že jsem na začátku kapitoly našel tak příkladné přirovnání, které pomůže čtenáři odpoutat se od fyzické formy. Jakmile pozná metodu svého vyjadřování, uvědomí si tvůrčí energii.

(22.38. *Jane byla v hlubokém transu. Hovořila pomalu. Řekla, že dvouminutovou pauzu na začátku kapitoly způsobila tím, že byla stále při vědomí.*

Jane měla během Sethovy promluvy nějaké vidění, ale nebyla schopna je popsat. Tuto kapitolu měl prý dopředu velmi pečlivě připravenou. Překvapil ji myšlenkou, že hmota a objekty jsou pouhým prostředkem komunikace. Ale nebyla schopna popsat obrazy, které viděla.

Náhle si vzpomněla, že se jí během sezení zdálo, jakoby stála vedle dlouhé, vysoké knihovny, která odděluje obývací pokoj od jejího pracovního. Ta je vzdálena asi dva metry od křesla, ve kterém během sezení sedává.

Pamatovala si, že hledala Sethovi nějaké informace v knihovně a že uviděla obývací z jiného pohledu. Nepamatovala si, že by vyšla ze svého těla. „Bylo to jako sen,“ řekla. Nic víc si z toho nepamatovala. Nepamatovala si, že by se viděla sedět v křesle, ani mne na gauči zapisujícího poznámky. Byla zaujata myšlenkou, že by vystoupila ze svého těla.

Pokračování ve 22.56.)

Dokážete sledovat, jak překládáte své pocity do slov nebo gest, ale obtížnější je uvědomit si, že stejným způsobem vytváříte své tělo, stejně nevědomě a lehce jako převádíte pocity do slov.

(Dlouhá pauza do 23.01.) Už jste určitě slyšeli, že prostředí odráží jistou individuální osobnost. To je pravda, doslova, ne symbolicky. Písmena na stránce jsou skutečná pouze v inkoustu a papíru.

Informace, které nesou, jsou neviditelné. Tato kniha je sama o sobě pouze papír a inkoust. Je to nosič informací.

Můžete namítat, že kniha byla fyzicky vyrobena, nevypadla náhle z Ruburtovy hlavy, natištěná a svázaná. Vy jste si museli knihu půjčit nebo koupit, takže asi namítáte: „Nemohl jsem ji tvořit, jako formuji svá slova.“ Než dojdeme na konec knihy, poznáte, že každý z vás vytváří knihu, kterou drží v ruce, a že vaše celkové fyzické prostředí vychází z vaší mysli stejně přirozeně jako slova z vašich úst. Člověk vytváří fyzické objekty stejně nevědomě a automaticky, jako dýchá.

Pro dnešek konec diktování. *(Úsměv.)*

(„Dobrou noc, Sethe, a děkujeme.“ 23.14.)

524. sezení, 20. dubna 1970, 21.18, pondělí

(Jane se dnes večer necítí dobře, ale rozhodla se že sezení nezruší a uvidí, jak se to bude vyvíjet. Hovořila velmi pomalu a její oči byly většinou zavřené.)

Dobrý večer.

(„Dobrý večer, Sethe.“)

Takže zpět k naší knize. Váš fyzický svět závisí pouze na vaší existenci a soustředění se na něj, neobsahuje žádné pevné objekty, šířku ani hloubku. Ve stejném „prostoru“, jako je váš svět, existují i další druhy vědomí. Nevnímají vaše fyzické objekty, protože jejich realitu tvoří jiné struktury iluzí. Nevnímáte je a ony nevnímají vás. To je všeobecná pravda. V jistých okamžicích se tato vědomí prolínají.

Tyto okamžiky si samy o sobě neuvědomujete. Jsou to jakési body, které lze nazvat dvojitou realitou, protože obsahují velký energetický potenciál. V těchto bodech se různé roviny reality prolínají. Lze je rozlišit jako koordinační body, zdroje fantastické energie, a subordinální body, kterých je nekonečně mnoho.

(*Dlouhá pauza do 21.29.*) Existují čtyři základní koordinační body, které protínají všechny roviny reality. Ty slouží jako kanály, kterými prochází energie neviditelnou cestou z jedné reality do druhé. Také fungují jako transformátory, které neustále přeměňují energii na tvůrčí sílu. (*Pauza.*)

Váš prostor je hustě poset subordinačními body, sloužícími k přeměně myšlenek a emocí na fyzickou hmotu. Jakmile myšlenka nebo emoce dosáhne jisté intenzity, automaticky přitáhne energii jednoho z těchto subordinačních bodů, je nabitá a zvětšena, i když ne rozměrově.

Tyto body souvisí s časem a prostorem, vašimi slovy. Některé z nich existují v čase a prostoru. Některé jsou vodivější než ostatní, takže nabíjejí myšlenku i hmotu, jsou vysoce nasyceny. To znamená, že například stavba vydrží déle a myšlenky uspořádané do formy budou relativně nekonečné. Nejlepším příkladem jsou pyramidy.

(*Pomalé tempo. 21.43.*) Subordinační a koordinační body jsou ohniska energie. Jsou menší než jakékoli částice, které vaši vědci dosud objevili. Tyto zdroje čisté energie je však nutné aktivovat. Do té doby zůstává jejich energie nevyužitá a nelze ji aktivovat fyzicky.

(*21.50*) V okolí všech koordinačních i subordinačních bodů dochází ke změně přitažlivých sil, takže podle vašich fyzikálních zákonů zde vzniká kmitání, vlnění. Subordinační body jsou také zdroje energie, která formuje realitu a její projevy. Hlavní rozdíl mezi koordinačními a subordinačními body je v množství energie.

Můžeme si udělat přestávku.

(*21.57. Jane se už cítí lépe. Byla překvapena, když jsem jí řekl, že hovořila velmi pomalu. V transu si neuvědomuje ani pauzy, které udělala. „Nemám vůbec ponětí o čase,“ řekla. „Můj prostor je naplněn. Nevím, jak jinak to popsat...“*

Pokračování stejným tempem ve 22.17.)

Jsou to tedy zdroje koncentrované energie. Subordinačních bodů je mnohem více a mají vliv na váš každodenní život. Jsou to místa nebo body, kde je koncentrovaná energie, zdraví a vitalita. Tato místa například lépe prospívají rostlinám nebo poskytují vhodnější podmínky pro postavení domu.

Někteří lidé mají schopnost je instinktivně vycítit. Jsou to oblasti v okolí koordinačních bodů. Tyto body nejsou fyzické, nejsou viditelné, ale lze je matematicky vypočítat, naměřit zvýšenou energii.

(22.23) V některých místech rostou pokojové květiny lépe než na ostatních i přesto, že je všude stejné množství světla. Váš prostor je poset koordinačními body, které vytváří oblasti zvýšené energie.

(22.26) Některé oblasti jsou tedy k rozvoji nebo různým činnostem vhodnější než ostatní. Ty lze chápat jako trojrozměrné. To však není hlavní téma mé knihy, proto je zde nemohu dokonale vysvětlit. Někdy jsou silnější, jindy slabší. To však nesouvisí s charakterem koordinačních bodů ani s časem. Působí na ně ještě jiné vlivy, ale tím se teď nebudeme zabývat.

(22.31) Tyto body, ohniska energie, jsou aktivovány emocemi. Vaše emoce nebo pocity aktivují tyto body, ať už si to uvědomujete, či nikoliv. Myšlenka nebo pocit získává další energii, čímž se zrychluje jejich promítnutí do fyzického světa. Nezáleží na charakteru pocitu, pouze na jeho intenzitě.

Tyto body jsou jako neviditelná ohniska energie, která se aktivují, spojí-li se s dostatečně intenzivním emocionálním pocitem nebo myšlenkou. Zároveň posilují to, co je aktivuje.

Vím, že je to pro vás něco úplně nového, a je těžké vyjádřit to co nejpřesněji. Ruburt nemá žádné vědecké znalosti, takže musím využít důvtip.

Můžeme si udělat přestávku.

(Od 22.39 do 23.14.)

Velmi zjednodušeně, každá subjektivní zkušenost jakéhokoli vědomí je automaticky vyjádřena v elektromagnetických jednotkách energie. Ty jsou základem pro veškeré fyzické hmoty.

Tyto jednotky energie jsou přirozeným výrazem všech druhů vědomí. Jsou to neviditelné formace vznikající reakcí na jakýkoli druh podráždění. Jen velmi zřídka existují osamoceně, obvykle jsou spojené podle určitých pravidel. Mění svoji formu i vibrace. Jejich životnost závisí na intenzitě jejich původní myšlenky, emoce, podnětu nebo reakce, která je aktivuje.

(23.21) Za určitých podmínek se srážejí v hmotu. Dosáhnou-li tyto elektromagnetické jednotky dostatečně vysoké energie, automaticky

aktivují subordinační body, o kterých jsem hovořil. Čím intenzivnější emoce nebo myšlenka, tím rychleji se promítá do hmoty. Molekuly jsou ve srovnání s těmito jednotkami velké planety. Atomy, molekuly, planety i tyto elektromagnetické jednotky energie jsou projevy stejného principu, který jednotky oživuje. Pro vás jsou to různé věci, ale to je způsobeno pouze vašim vnímáním v čase a prostoru.

Každá myšlenka nebo pocit je tedy jednotkou elektromagnetické energie nebo jejich kombinací, která se za určitých podmínek, a často i za pomoci koordinačních bodů, projevuje jako stavební jednotka fyzické hmoty. Nezáleží přitom na charakteru dané myšlenky nebo emoce. Duševní obrazy doprovázené silnými emocemi jsou negativy, podle nichž vznikají korespondující fyzické objekty nebo události.

Konec diktování. Máte nějaké dotazy? („*Ne.*“)

Pátá kapitola nám jde velmi dobře. Přeji vám všechno dobré a hezký večer.

(„*Dobrou noc, Sethe. Děkuje.*“ 23.32.)

525. sezení, 22. dubna 1970, 21.14, středa

(Ještě než Seth začal diktovat, předcházely čtyři strany osobního materiálu, který jsme do knihy nezařadili. Pokračování po přestávce od 22.03.)

Intenzita pocitu nebo myšlenky je velmi důležitým prvkem v jejich následné materializaci.

Tvoří jádro, kolem něhož se formuje elektromagnetická energie. A čím je jádro silnější, tím rychlejší je materializace. To vás může přivést k otázce, zda se duševních obrazů obávat, nebo je chápat jako zábavu. Nastává jeden velmi důležitý problém. Pokud vaše mysl pracuje velmi intenzivně, přemýšlíte v rychlých emocionálních obrazech, okamžitě se to promítne na fyzických událostech. Jste-li pesimisté a všechny vaše myšlenky a pocity končí potenciální katastrofou, pak se tyto představy věrně odrazí i ve fyzické realitě.

Čím intenzivnější je vaše fantazie a vnitřní zkušenost, tím důležitější je pochopit metodu, jakou se vnitřní svět převádí do skutečnosti. Vaše myšlenky a emoce začínají svoji cestu fyzického uskutečnění již v momentě svého vzniku. Pokud navíc žijete v oblasti,

kde se nachází koordinační body, budete zaplaveni problémy a katastrofami, budete-li na ně myslet, protože *všechny* myšlenky jsou v takovém prostředí velmi plodné. Pokud však přemýšlíte pozitivně a vyrovnaně, jste optimističtí a tvořiví, zdánlivě vás potká velké štěstí, protože vaše myšlenky a pocity se realizují.

Vaše země leží v poměrně silných koordinačních zónách. Realizace plánů tedy probíhají podstatně rychleji, ale stejně rychle probíhá i destrukce.

(22.20) Koordinační body aktivují činnost atomů a molekul, tejně jako slunce napomáhá růstu rostlin. Podporují jejich koordinační schopnosti a tendenci slučovat se do organizací a skupin.

Koordinační body podporují spontánnost, která je vrozenou vlastností fyzické hmoty. Fungují jako transformátory, které mění nehmotnou energii ve fyzický objekt.

Uděláme si pauzu.

(Od 22.25 do 22.38.)

Mým cílem není napsat technickou příručku, takže nebudu podrobněji rozebírat přesný průběh tohoto procesu ani účinky koordinačních bodů a jednotek elektromagnetické energie. Chci jen, abyste si uvědomili, že myšlenky a emoce jsou formovány do fyzické hmoty velmi precizním způsobem podle zákonů, které vám zůstávají neznámé.

V dalších kapitolách podám jasnější výklad těchto záležitostí, pokud vás zajímají podrobnosti nebo technické stránky problému. Já však chci hovořit o koordinačních bodech pouze v souvislosti s multidimenzionální osobností. Umožňují realizovat určitou subjektivní zkušenost v trojrozměrné realitě. Než opustíme toto téma, chci vám připomenout, že tyto projevy do jisté míry vychází z různých druhů vědomí, nejen z vašeho vlastního. Neviditelná síť elektromagnetických jednotek proniká celou atmosférou a z ní vzniká fyzická hmota.

Toto téma by si zasloužilo celou knihu. Bylo by pro vás zajímavé znát místa, kde se nacházejí koordinační body. Jste pyšní na svoji technologii, výrobu trvanlivého zboží, domů a silnic, ale většina z toho nemá žádný význam ve srovnání s jinými strukturami v „minulosti“.

Pochopení způsobu, jakým se myšlenka mění ve fyzickou hmotu, by znamenalo naprostý převrat moderní vědy a techniky. Domy, silnice a jiné objekty by měly větší životnost než ty, které znáte dnes. Dokud však ignorujete duševní realitu skrytou za fyzickou hmotou, nemůžete tento způsob nikdy efektivně využít ani z něho mít jakýkoli užitek. Nikdy nepochopíte duševní realitu, která je skutečnou hnací silou vaší fyzické existence, pokud si neuvědomíte nezávislost své vlastní duševní reality na fyzikálních zákonech.

Mým hlavním cílem je tedy přesvědčit vás o vnitřní identitě, jejíž jste součástí. Dále vám chci vyjasnit některé záležitosti týkající se vašeho intelektu a pověřivosti, které vám brání rozpoznat své možnosti a svobodu. Pak se samozřejmě musíte naučit způsob, jak svobodu využívat.

To je pro dnešek všechno. Tím jsme skončili pátou kapitolu. Můžeme ukončit sezení, nebo si alespoň dát pauzu.

(„Dáme si pauzu.“)

(22.58. Nakonec jsme sezení stejně ukončili. Byli jsme unavení. Jane hovořila podstatně rychleji než posledně. Oči měla po většinu času zavřené.)

6 - Duše a způsob jejího vnímání

526. sezení, 4. května 1970, 22.00, pondělí

(Sezení začalo pozdě večer. Maloval jsem dlouho do večera a potřeboval jsem si odpočinout. Jane se cítila dobře. Mluvila poměrně rychle, jako když jsme začínali se Sethovou knihou. Jane byla klidná a uvolněná a její oči byly často zavřené.)

Dobrý večer.

(„Dobrý večer, Sethe.“)

Dnes si uděláme kratší sezení. Začneme diktovat další kapitolu.

Pomalou se dostáváme k hlavnímu tématu knihy, k nesmrtelnosti duše. Může se zdát, že zabředáváme do vedlejších oblastí, ale v podstatě se snažím ilustrovat multidimenzionální stránku vnitřního já která je opředena mnoha mylnými představami. A těch se musíte zbavit.

Duše není věc, kterou vlastníte. Jste to vy sami. Obvykle dávám přednost výrazu „podstata“, a to jednoduše proto, že s ním nespojujete své mylné představy a její konotace má menší náboženský význam.

Problém je v tom, že duši neboli podstatu často považujete za něco konečného, za „věc“, která vám patří, ale nejste to vy. Duše neboli podstata, vaše nejintimnější vnitřní identita neustále podléhá změně. Není to tedy nic, co je vám vrozené. Duše je živá citlivá a vnímavá. Vytváří hmotu a svět, který znáte. Stojí na úplném počátku.

V trojrozměrné realitě, na kterou vaše ego soustředí veškerou pozornost, počátek předpokládá konec. Duše neboli podstata existuje v jiných dimenzích, kde naplnění nesouvisí s žádným cílem, duchovním ani jiným.

Duše čili podstata je ve stavu neustálé změny, učení a rozvoje, který závisí na subjektivní zkušenosti, nesouvisí s časem ani prostorem. Není to však taková záhada, jak by se zdálo. Všichni hrajete hru, kdy egoistické vědomé já předstírá, že nezná své skutečné vnitřní já. Ego je část celého já, takže si jej musí uvědomovat. Ve svém intenzivním soustředění na fyzickou realitu jej však popírá, protože nedokáže využít tuto skutečnost ve fyzickém slova smyslu.

Vaše ego má dveře otevřené ke svému vnitřnímu já. Není odříznuto od duše neboli podstaty. Daleko raději však jmenuje sebe kapitánem lodi. Soustředí se na plavbu po moři fyzické reality a nenechá se ničím vyrušovat.

Existují psychologické a psychické kanály, kterými probíhá komunikace mezi různými rovinami vašeho já. Ego skrze ně přijímá nezbytné informace a fakta od vnitřního já, aniž by o něco žádalo. Jeho pozice záleží v podstatě na přijetí těchto vnitřních dat. Ego neboli „vnější já“, které považujete za své jediné, následuje příkazy vnitřního já. Podporuje funkci vašeho těla a udržuje kontakt s nejrůznějšími podněty, které přicházejí zvenčí i zevnitř. Duše neboli podstata se nezmenšuje, ale naopak se během jednotlivých reinkarnací rozšiřuje.

(22.19. Všimněte si množství materiálu napsaného od 22.00.)

Váš názor na vlastní podstatu je velmi omezený. Zakládáte si na tom, aby byl jednotný a téměř sterilní. Vaše tělo se skládá z milionů buněk, a přesto jej nazýváte samostatnou jednotkou, přivlastňujete si jej. Sami jste si jej vytvořili, skrz naskrz, ze živé hmoty, ale i jeho nejmenší částice má své vlastní vědomí. Existují shluky hmoty, a v tomto ohledu také shluky vědomí. Každý je individuální, má své cíle, schopnosti a možnosti. Vaše podstata je neomezená, není ohraničena ničím, co by omezovalo její svobodu.

Můžete si udělat pauzu.

(22.24. Jane pokračovala stejným tempem ve 22.33.)

Pro vás duše znamená něco jako drahokam, kterým nakonec obdarujete svého boha, něco, čeho si ceníte jako žena svého panství.

V mnoha filozofiích se duše vrací ke svému dárci, nebo se rozplyne někde mezi bytím a nebytím. Duše je však v první řadě kreativní. Lze ji sledovat z mnoha úhlů. Většina z vás by do jisté míry dokázala odhalit tyto vlastnosti, kdyby k tomu měla silnou motivaci a byl to její hlavní zájem. Duše má sama o sobě největší motivaci, nejvíce energie. Je to ta nejschopnější existující vědomá jednotka.

Podstata je koncentrovaná energie, kterou si těžko dokážete představit. Má neomezené možnosti, ale zároveň si musí při vytváření svých vlastních světů zachovávat svoji identitu. Nese tíhu všech svých existencí. Skrývá možnosti, které jsou mimo vaše chápání. Hovořím také o vaší duši, ne všeobecně. Jste jedním z projevů své vlastní duše.

Nikdo z vás by nechtěl omezovat svoji vnitřní realitu. A přesto to děláte. Jste přesvědčeni, že vaše současné já je vaše celá osobnost, a trváte na tom, že vaše identita zůstane nezměněna.

(22.43) To byste byli věčně mrtví. Duše je nastávající bůh. K myšlence boha se vrátíme později v knize. Pro tuto chvíli zůstaneme u duše, vyššího já, které vám našeptává v každém okamžiku vaší zkušenosti. Doufám, že vás touto knihou přesvědčím o nesmrtnosti vaší duše a naučím vás vnímat tuto realitu uvnitř sebe. V první řadě si však musíte udělat představu o své vlastní psychické a psychologické struktuře. Teprve až do jisté míry pochopíte, kdo jste, vám mohu vysvětlit, kdo jsem já. Doufám, že brzy poznáte tvůrčí stránky své osobnosti, naučíte se je využívat a rozšíříte tak svoji celkovou zkušenost.

(Vesele): To je konec diktování. Potřebuji přestávku. *(Pauza.)*

Chtěl jsem začít novou kapitolu. To vždycky Ruburta potěší. Zmizí napětí *(smích)*, o čem asi další kapitola bude. Ještě moment. *(Pauza.)*

Nezapomínej při svém malování na lehkost ruky. Pamatuj si, že všechno je jenom hra, jinak ztratíš jasnost barev a obraz bude šedý a temný. Duše je prostá a jasná za fasádou, kterou vidíte. Tělo je v neustálém pohybu, i když je vnímáte například jako sedící v křesle ve fyzické nečinnosti.

(Zde Seth hovoří o portrétu, na kterém pracuji poslední měsíc a se kterým jsem se dnes tak natrápil. Na obraze je pacient z nemocnice, kde ležel můj otec, sedící tiše a strnule na invalidním vozíku. Malování mi šlo dobře, dokud jsem nenarazil na problém s barvou jeho oblečení. Tak mě to dostalo, že jsem se rozhodl nechat obraz nedokončený.)

Seth má pravdu, ale je zajímavé, že Jane nikdy mé obrazy nehodnotila. Oba k nim přistupují z naprosto odlišného pohledu.)

Z tohoto stavu nehybnosti musí vyzářovat vysoce koncentrovaná energie, kterou nelze fyzicky vyjádřit. Musí čišet z obrazu i přes vymyšlenou podobu postavy.

Snad je příliš zdůrazněn prvek vozíčku, který udržuje postavu v klidu. Vozík si samozřejmě vytváří on sám a s ním i svá omezení.

Další problém je, nebo byl (*byl!*) v pravém spodním rohu, chtělo by to jasnější barvy. Máte ještě další dotazy?

(„*Myslím, že ne. Jsem příliš unavený o tom přemýšlet.*“)

Pro dnešek sezení ukončíme. Přeji vám pěkný večer.

(„*Děkujeme, Sethe. Bylo to dobré.*“)

Děkuji, že jsi zapisoval, i když jsi unavený.

(„*No, nebylo to tak špatné.*“)

(22.58. *Jane mluvila poměrně rychle až do konce sezení.*)

527. sezení, 11. května 1970, 21.12, pondělí

Dobrá večer.

(„*Dobrá večer, Sethe.*“) Začneme tam, kde jsme skončili.

Mnoho z vás si představuje duši jako nesmrtelné ego, a zapomináte, že ego je pouze nepatrná část celého vašeho já, takže tuto část osobnosti jednoduše promítáte do nekonečna. Vaše názory jsou stále velmi omezené, protože si ani zdaleka neuvědomujete všechny dimenze své reality. Co se týče nesmrtelnosti, lidstvo stále doufá v další rozvoj ega a upíná se na myšlenku, že může přinést změnu. Podle náboženských teorií má člověk duši, aniž by se však ptal, co to vlastně duše je. Považuje ji za předmět svého vlastnictví.

Osobnost prochází neustálými změnami, které jsou jen zřídka předvídatelné. Lpíte na podobnostech a stereotypech svého chování, na kterých stavíte teorii, že vaše mysl se vždy musí chovat podle předem daných pravidel a vzorů. To vám brání ve vnímání vašeho já takového, jaké opravdu je. Stejně zkreslený pohled máte i na svou duši.

(21.25) Dokonce i vaše smrtelné já je mnohem kouzelnější a obdivuhodnější, než jak jej vnímáte, a má daleko více schopností, než mu připisujete. Neumíte si vysvětlit pravý charakter vnímání svého smrtelného já, takže jen těžko můžete porozumět způsobu vnímání duše. Ta totiž mimo jiné vnímá a tvoří. Pamatujte si, vy jste duše. A právě ta ve vás nyní vnímá a tvoří. Její způsoby vnímání jsou naprosto totožné s těmi, jaké využívala před vaším fyzickým narozením a budou stejné i po vaší fyzické smrti. Vnitřní část vašeho

já, duše, nemění své vlastnosti a metody vnímání, tedy ani po fyzické smrti.

Takže máte možnost objevovat svoji duši. Není to nic, co by na vás čekalo v okamžiku smrti, co byste měli zachránit nebo vykoupit, co by bylo možné ztratit. Duše je vaše součást a je nezničitelná. K tomu se dostaneme podrobněji v kapitolách pojednávajících o náboženství a o bohu.

Vaše osobnost, jak ji znáte, ta vaše část, které si ceníte nejvíce, to jediné já, nebude nikdy zničeno ani ztraceno. Je to část duše. Nikdy jí nebude pohlcena ani podmaněna, nelze je oddělit. Vaše osobnost je pouze aspekt duše. Vaše osobnost, ať už si pod tímto pojmem představíte cokoli, ve vašem slova smyslu neumírá.

Neustále se rozvíjí a roste. Její rozvoj je přímo úměrný uvědomění, že je jedním z projevů duše. Učí se rozvíjet svoji kreativitu a využívat schopnosti, které jsou jí vrozené.

Bylo by snazší vám prostě říci, že vaše osobnost je nesmrtelná, a tím skončit. Hrozí však nebezpečí špatné interpretace. Pravda je taková, že osobnosti, kterými jste byli, jste a budete, v čase, jak jej vnímáte vy, jsou všechno projevy duše. Vaší duše!

(21.42) Vaše duše, které jste součástí, je kreativnější a zázračnější fenomén, než jste se původně domnívali. Nechápete-li o ani ve zjednodušené podobě, pak nikdy nemůžete porozumět intenzitě a vitalitě duše. Ta zahrnuje moudrost, informace a poznání, které je součástí zkušeností všech jednotlivých osobností. Vy máte přístup k těmto informacím v případě, že si uvědomíte pravý charakter reality. Zdůrazňuji, že osobnosti existují nezávisle na sobě a jsou součástí duše a každá z nich má svobodu tvořit a rozvíjet se.

Mezi nimi probíhá vnitřní komunikace. Poznání jedné je dostupné i ostatním, nejen po fyzické smrti, ale v každém okamžiku. Duše, jak jsem již říkal, je v neustálém pohybu. Roste a rozvíjí se díky zkušenostem všech osobností, které ji spoluvytvářejí. Je však stále o něco více, než jen jejich součtem.

(21.50) Ve skutečnosti neexistují žádné uzavřené systémy. Fyzické smysly do jisté míry omezují váš pohled na skutečnost. Rozhodli jste se soustředit pouze na fyzické „dějiště“, ale vědomí se nikdy nemůže stát uzavřeným systémem. Všechny bariéry, které je

omezují, jsou pouhé iluze. Ani duše není uzavřený systém. Jen vy si ji představujete jako neměnnou, duševní nebo duchovní pevnost obehnanou hradbami, která ji nejen chrání před nájezdníky, ale brání jí i v rozvoji a růstu.

Jen stěží lze toto téma vysvětlit slovy. Obáváte se, že ztratíte své jistoty a snad i svou identitu. Proto odmítáte myšlenku, že duše je otevřený duchovní systém, zdroj tvořivosti proudící všemi směry. A právě to je váš hlavní problém.

Nikdy neztratíte svoji současnou osobnost. Není lehké vám něco vysvětlit. Podám-li vám logické vysvětlení, pochopíte věc z duchovní nebo fyzické stránky. Důležitější je však intuitivně vnímat podstatu duše. Takové poznání je nadřazené všem ostatním.

Jediným předpokladem pro intuitivní pochopení duše je touha dosáhnout jej. A pokud je dostatečně silná, pak automaticky získáte zkušenosti, jejichž výsledkem bude pravé, subjektivní poznání. Existují metody, které vás přivedou k takovému poznání, ale o nich později.

(22.02) Zkusíme si jedno jednoduché, ale účinné cvičení. Zavřete oči a pokuste se najít uvnitř sebe zdroj energie a života. Některým z vás se to podaří už napoprvé, jiným to bude trvat déle. Jakmile jej objevíte, soustřeďte se na sílu proudící ven skrze vaše fyzické tělo, prsty u nohou i u rukou a póry v kůži do všech směrů, přičemž vy zůstáváte jediným epicentrem záření. Představte si paprsky pronikající listy a oblaky nad vámi, zeměkouli pod vámi a rozpínající se do celého vesmíru.

Není to pouze symbolické cvičení. Pomáháte si sice fantazií, ale je založeno na skutečné realitě. Produkty vašeho vědomí a tvůrčí energie duše se rozpínají podobným způsobem. Cvičení vám pomůže udělat si představu o pravé realitě, kreativitě a vitalitě duše, ze které získáváte všechnu svoji energii a jejíž jste součástí.

(*S humorem*): Můžeme si udělat přestávku.

(„*Děkujeme.*“)

(22.10. *Jane byla v hlubokém transu, hovořila rychle, s několika pauzami. Říkala, že Seth může hovořit bez přestávky, že ji udělal jen kvůli mně, abych si protáhl prsty. Jane se cítila dobře. Neměla poněti o čase. Všimněte si, kolik materiálu nadiktovala za tak krátký interval.*

Pokračování stejně svižným tempem ve 22.27.)

Tato diskuze nebyla zamýšlena jako úvod do ezoteriky s příklady praktického využití v každodenním životě. Pokud lpíte na svých omezených názorech na svoji realitu, nemůžete prakticky nikdy využít většinu schopností, které vlastníte. Svými zkreslenými a pokrivenými názory na duši se odřezáváte od zdroje svého bytí a kreativity.

Tyto schopnosti uplatňujete vědomě i nevědomě, častěji však bez svého přičinění. Jakmile si je uvědomíte, většinou dostanete strach. Naučili jste se vnímat pouze fyzickými smysly a pokud se přistihnete, že přijímáte podněty a informace jinou cestou, jste dezorientováni a zmateni.

Váš názor na realitu je natolik zkreslen, že zpanikaříte, pokud skutečnost přestane zapadat do vaší teorie. Tím nemám na mysli schopnost zvanou „mimosmyslové vnímání“. Tyto zkušenosti se vám zdají zvláštní pouze proto, že jste tak dlouho odmítali existenci jiného způsobu vnímání než skrze fyzické smysly.

Takzvané mimosmyslové vnímání je základní způsob, kterým vnitřní já přijímá informace. Informace přijímané skrze mimosmyslové vnímání odráží pravou skutečnost. Je to pokrok oproti myšlence, že veškeré vnímání probíhá skrze fyzické smysly.

Hovoříme-li o duši, je nemyslitelné, abychom se nezmínili o jejím způsobu vnímání. Vy vytváříte fyzické tělo a fyzický svět, který vás obklopuje. Lze říci, že fyzický svět je formován fyzickými smysly, protože vás nutí vnímat určitou energii ve fyzické podobě a realitě přisuzují vysoce specializovanou strukturu. Pokud používáte fyzické smysly, nejste schopni vnímat realitu jinak.

(22.44) Fyzické vnímání nijak neomezuje přirozené vnímání vnitřního já. To je část vaší duše a uvědomuje si svůj vztah k ní. Funguje jako prostředník mezi duší a současnou osobností. Pojmy jako je „duše“, „podstata“, „vnitřní já“ nebo „současná osobnost“ používám pouze pro vaši orientaci. Ve skutečnosti jsou jedno, neexistují žádné hranice, začátek ani konec.

Je to podobné jako v psychologii, která rozlišuje „ego“, „podvědomí“, „nevědomí“. Co se zdá „nevědomé“ z jednoho pohledu, je „vědomé“ z ostatních. Nevědomý motiv může být zároveň

i vědomý. Tyto výrazy vytvářejí hranice, které ve skutečnosti neexistují.

Vy vnímáte výhradně skrze své fyzické smysly a vytváříte si egoistický pohled na realitu. Vaše egoistické já je však připraveno přijímat také nefyzickou existenci.

(Přestávka do 22.53.) Jakmile to udělá, automaticky změní svůj názor na sebe sama a zmizí omezení, která mu dosud bránila v růstu. Každý vjem, každá nová zkušenost mění svého příjemce, proto se mění i duše jako příjemce. Ve skutečnosti neexistují žádné pevné hranice mezi příjemcem a vnímaným objektem. Ve většině případů je vnímaný objekt jen prodloužením příjemce. Může se vám to zdát podivné, ale veškerá vaše činnost je pouze duševní záležitostí. Je to velmi zjednodušené vysvětlení, ale vaše myšlenky vytváří realitu. Jako autor myšlenky vnímáte objekt a nechápete, jak vaše myšlenka souvisí se zdánlivě oddělenou věcí.

Materializace myšlenek a emocí do fyzické reality je vlastnost duše. Ve vaší rovině reality se myšlenky mění ve fyzické objekty. Na jiných stupních existence nabývají naprosto odlišné podoby. Vaše fyzické prostředí je tedy pouhá realizace myšlenek a očekáváníí.

Všimněte si, jak směrodatné jsou pro vás vaše subjektivní pocity. Poznání, že celý svět je pouze myšlenkou, vám pomůže okamžitě změnit své prostředí a okolnosti. Dokud nepochopíte pravou podstatu duše a neuvědomíte si, že svoji fyzickou realitu vytváříte svými myšlenkami a pocity, zůstanete bezmocní a neschopní ji změnit. V dalších kapitolách knihy vám nabídnu některé metody, které vám pomohou prakticky změnit strukturu vašeho každodenního života.

(Jane se předklonila a usmívala se.) Unavuje vás to?

(„Mohli bychom si dát pauzu. Jenom kratší.“ Jane byla stále v transu, nespouštěla ze mne oči. „Můžeme pokračovat.“)

Uděláme si pauzu. *(S humorem)*: Nezdržím vás dlouho.

(„To je v pořádku.“)

(Náhle velmi silně a hlasitě): Mohl bych diktovat celou noc a pak bychom mohli zrušit další tři sezení. *(„To věřím.“)*

(23.09. Jane byla opět ve velmi hlubokém transu. Mě opět chytaly ze psaní křeče. Nepochyboval jsem, že by Seth dokázal diktovat celou noc, jediným omezením jsme byli my dva. Jane cítila velkou energii.)

Tato přestávka znamenala pro dnešní večer konec diktování knihy, což Seth oznámil při svém návratu ve 23.28. Nadiktoval asi stránku nebo dvě osobního materiálu. Sezení ukončil ve 23.35.)

528. sezení, 13. května 1970, 21.03, středa

Dobrý večer,

(„Dobrý večer, Sethe.“)

(*Smích.*) Nastala spisovatelská hodina, budeme pokračovat v diktování.

Duše přijímá veškeré zkušenosti přímo. Vy je vnímáte jako zabalené ve fyzické hmotě. Obal považujete za zkušenost samotnou. Ani vás nenapadne nahlédnout dovnitř. Svět, který znáte, je jedna nekonečná materializace přijatá vědomím, a jako taková tedy platná.

Duše však nemusí dodržovat zákony a principy, které jsou součástí fyzické reality. Je nezávislá na fyzickém vnímání. Vnímání duše je za fyzickými událostmi. Nezávisí na čase, protože ten je jenom fyzický klam, iluze, která ve fyzické realitě neexistuje.

Je obtížné vysvětlit vám způsob vnímání duše, protože nepoužívá fyzické parametry, jako je výška, šířka, barva nebo hmotnost, které jsou základem fyzického vnímání.

(21.19) K popsání své zkušenosti používáte slova, ale ta nejsou sama o sobě zkušeností, kterou se snažíte vyjádřit. Vaše fyzické subjektivní zkušenosti jsou natolik spojeny s myšlením ve slovech, že je pro vás téměř nemožné představit si zkušenost ležící mimo myšlení a slova.

Jakákoli událost, kterou si uvědomujete, je vnitřní psychická zkušenost, která je okamžitě vnímána duší a přeložena fyzicky orientovanou částí vašeho já do fyzických pojmů.

Duše tedy k vnímání nepotřebuje fyzické tělo a fyzické smysly. Její zkušenost pokračuje, nezaniká, bez ohledu na to, zda žijete tento život, nebo jiný. Proces vnímání duše probíhá i v tomto okamžiku, kdy čtete tuto knihu. Zkušenost v rámci vašeho systému je naopak závislá na fyzické formě a tělesných smyslech. Ty interpretují realitu a překládají ji do fyzických termínů. Záblesky přímé zkušenosti duše můžete zahlédnout pouze pokud vypnete fyzické smysly a vyzkoušíte

jiné metody. To se vám do jisté míry daří ve snu, ale většinu snů si stejně vykládáte jako halucinogenní fyzickou zkušenost. Nebo alespoň ty, které si pamatujete, mají tento charakter.

V dostatečně hlubokém spánku je vnímání duše relativně neomezené. Pijete z čisté studny poznání. Komunikujete s podstatou svého bytí, se zdrojem své kreativní energie. Tyto zkušenosti, nepřełożené do fyzických pojmů, po probuzení zmizí. Nepamatujete si je. V některých snech však čerpáte a využíváte zkušenosti z hlubšího poznání. Nejsou totožné, ale přinejmenším je připomínají.

(21.35) Tato hladina vědomí, na kterou se dostáváte ve spánku, dosud nebyla vašimi vědci popsána. V takovém stavu vědomí se uvolňuje energie potřebná ke vzniku snů. Sny pomáhají fyzicky orientovanému já pochopit nedávné zkušenosti. Ty se potom vrací do své počáteční podoby. Rozkládají se a jejich útržky se stávají pro fyzické smysly minulostí. Celá zkušenost se však vrací do původního stavu.

Poznání existuje „věčně“ a nemá fyzickou formu, kterou potřebujete k jejímu pochopení. Fyzická existence je pouze jeden způsob, kterým se duše projevuje. Duše vytváří svět, který obýváte. Je zdrojem veškerých aktivit, které mohou znamenat rozvoj a představit nové formy vědomí.

Jednoduše řečeno, neustále formujete svoji duši, stejně tak jako duše neustále formuje vás.

Můžeme si udělat pauzu.

(21.43. Jane už hovořila téměř stejně rychle jako minulé sezení. Pokračování pomaleji ve 22.05.)

Duše je nesmrtelná stejně jako kterákoli jiná část vašeho já. Lze ji chápat jako pole elektromagnetické energie, jehož jste součástí. Je to pole koncentrované činnosti, zdroj možností, které hledají uplatnění, seskupení nefyzického vědomí, které si uvědomuje svoji identitu. Mladá žena, kterou promlouvám, jednou napsala báseň, cituji: „Ty atomy si povídají a oslovují se mým jménem.“

Vaše fyzické tělo je energetické pole, které má určitou formu. Když vás někdo zavolá jménem, vaše ústa mu odpoví, přestože vaše jméno nepatří atomům a molekulám úst, které vyslovují slabiky. Jméno má význam jen pro vás. Uvnitř svého těla nemůžete prstem

ukázat na svoji identitu. Kdybyste procestovali celé své tělo, nenajdete, kde sídlí. Přesto tvrdíte: „To je mé tělo. To je moje jméno.“

(22.14) Pokud nedokážete uvnitř svého těla najít sami sebe, kde je potom vaše identita, která prohlašuje buňky a orgány za vlastní? Vaše identita je bezpochyby v jistém vztahu k vašemu tělu, protože nemáte problémy rozeznat své tělo od ostatních, rozlišit jej od židle, na které sedíte.

Stejně tak můžete pohlížet na identitu duše. Ta ví, kým je, a je si daleko jistější svou identitou než vaše fyzické já. Jak je tedy možné v elektromagnetickém energetickém poli najít identitu duše?

Duše přetváří všechny části vašeho já a dodává jim identitu, která je vám vlastní. Zeptáme-li se: „Kdo jsi?“, pak odpoví: „Já jsem já.“

(*Pauza do 22.20.*) Z psychologického pohledu je duše primární identita, souhrn mnoha individuálních vědomí. Je to neomezené já, které se projevuje v mnoha formách a způsobech, a přesto si udržuje svoji identitu, svoje „jáství“. Možná se vám zdá nepochopitelné, že toto „jáství“ zůstává neměnné, i když cestuje nebo splyne s jinými energetickými poli. Duše neboli podstata neustále dává nebo bere, rozvíjí se a roste, má nekonečné možnosti. Duše není uzavřený systém.

Vaše současné bytí se soustřeďuje na příliš úzké pole, takže vaše definice sebe sama jsou velmi omezené a stejně limitované jako vaše názory na duši. Obáváte se o svoji fyzickou identitu a ze strachu, že si nedokážete udržet a zachovat své já, omezujete rozsah svého vnímání.

Duše se nebojí o svou identitu. Je si jista sama sebou. Neustále hledá a objevuje. Neobává se, že bude zničena zkušenostmi nebo novými vjemy. Jakmile pochopíte pravý charakter své identity, rozplynou se vaše obavy z telepatie a z toho, že vaše identita bude smetena a přehlušena myšlenkami a názory ostatních.

Žádný psychologický systém není uzavřený, nehledě na to, jak se projevuje ve vašem světě. Duše je cestovatel, ale je to také tvůrce všech vašich zkušeností a cílů. Vytváří svět takový, jaký je.

Takový je pravý charakter psychologické bytosti, jejíž jste součástí. V dalších kapitolách vám prozradím několik praktických metod, jak odhalit své skryté schopnosti a využít je pro svůj rozvoj a potěšení.

Vědomí není ve své podstatě založeno na protikladech dobra a zla, kterými se tolik zabýváte. Stejně tak ani duše. To ale neznamená, že ve vašem a v některých dalších systémech problém dobra a zla neexistuje. Duše si příliš dobře uvědomuje, že dobro a zlo jsou pouze dva různé projevy jedné reality.

Uděláme si pauzu.

(Od 22.37 do 22.41.)

Znovu zdůrazňuji, že všechna slova a zvuky, které se mi tak těžko vyslovují, by vám byly daleko jasnější, kdybyste je vnímali intuitivně. Nedokážete cestovat svým fyzickým tělem a hledat zde svoji identitu, ale můžete cestovat svým psychologickým já.

Vnitřní sebeobjevování skýtá mnoho divů a překvapení, kterým neuvěříte, dokud se nevydáte na cestu za svým já. Možná nebudete schopni vyjádřit své poznání slovy, ale to nijak nesnižuje a neznehodnocuje cenu ani platnost zkušenosti, kterou získáte, když se podíváte dovnitř.

Můžete to nazývat duchovním, psychologickým nebo duševním sebeobjevováním. Nemusíte nic hledat, v tomto ohledu není co najít. Duše není ztracená, to vy jste se ztratili.

Dejte mi ještě chvíli a potom skončíme.

(Pauza do 22.51. Stejně jako posledně Seth uzavřel sezení stránkou osobního materiálu adresovaného mně a Jane. Konec ve 23.01.

Jane v poslední době nepřečetla ani řádek ze Sethovy knihy. Stručně jsem jí sdělil obsah sezení, tak mne poprosila o kopie několika stránek. Chtěla je přečíst na svých kurzech.)

7 - Duše a její potenciál

530. sezení, 20. května 1970, 21.19, středa.

Dobry večer.

(„*Dobry večer, Sethe.*“)

Budeme pokračovat. Začneme kapitolu osmou. (*To bylo zřejmé přerěknutí.*)

Jste přesvědčeni, že máte pouze jednu formu, kterou vnímáte, a to fyzickou. Myslíte si, že můžete být v určitý okamžik pouze na jednom místě. Ve skutečnosti se projevujete v různých dalších formách, které nejste schopni vnímat.

Hlavní smysl existence spojujete se svým fyzickým tělem. Nedokážete si sami sebe bez této fyzické formy nebo od ní oddělené představit. Fyzická forma je výsledek koncentrované energie, struktura způsobená emocionálními a myšlenkovými představami a svou roli hraje také jejich intenzita. Pokud cítíte velkou touhu být někde jinde, vaše pseudofyzická forma, identická s vaší fyzickou podobou, se ocitne na místě, po kterém prahnete, aniž byste si to vědomě přiznali.

Tyto myšlenkové představy jsou obvykle neviditelné, ale je pravděpodobné, že v budoucnosti budou existovat vědecké přístroje, kterými je bude možné měřit a pozorovat. Tyto představy dokáží vnímat lidé, kteří používají vnitřní smysly. Jakákoli intenzivní duševní činnost, myšlenka nebo emoce nevytváří pouze fyzickou nebo pseudofyzickou realitu, ale nese také do jisté míry stopy osobnosti, která ji původně vytvořila.

(21.30) Těchto skrytých forem existuje nekonečné množství. Představte si je jako duchy nebo stíny. Jsou to formy, které se ještě úplně neprojevují ve fyzické podobě, ale přesto existují. Nejsou viditelné, takže popíráte jejich existenci.

Každý jedinec vysílá své repliky, i když stupeň materializace se podstatně liší. Některé formy jsou reálnější než ostatní. Nejde však o pouhé promítnutí na plátno. Mají velký vliv na okolí a prosazují se nevysvětlitelným způsobem. Koexistují s fyzickými objekty

a formami, nebo jsou navrstvené na ně. Dochází k jejich vzájemnému působení, které se také vymyká fyzickému vnímání.

Přejete si ocitnout se na vzdáleném pobřeží, které jste dobře znali. Tato silná touha začne fungovat jako zdroj energie promítané mimo vaši mysl, formu. Místo, které jste si představili, přitáhne formu a vy se tam náhle objevíte. To je velice častý případ.

Není to však možné za obvyklých okolností. Pokud bude vaše touha ještě silnější, přitáhne ještě větší energii a část vašeho vědomí dostane formu, takže na okamžik ve svém vlastním pokoji pocítíte vůni slaného mořského vzduchu na pobřeží, na kterém pseudofyzicky stojíte.

(21.44) Rozsah vašeho vnímání se různí. Vaše fyzická forma je výsledkem soustředění obrovské emocionální energie. Tato energie vaše fyzické tělo nejen vytváří, ale také udržuje. Fyzická forma není stabilní záležitost, ačkoli se vám taková může jevit. Prochází neustálými změnami v souvislosti s charakterem energie a její intenzitou. Neustále bliká, rozsvěcuje se a zhasíná.

Těžko se to vysvětluje, ale snad není nezbytně nutné, abyste dokonale chápali tyto vibrace. Vaše tělo prostě fyzicky „existuje“ stejně dlouhou dobu, jako „neexistuje“. Podle intenzity vašich emocí vytváříte formy mimo vaše fyzické tělo, jejich trvání však záleží na intenzitě dané emoce.

Váš prostor je tedy naplněn vznikajícími formami, které se vymykají klasické struktuře hmoty, kterou vnímáte.

(Jane se natáhla ke stolku, který nás dělil, a zvedla sklenici piva.)

Ruburt ti děkuje. Tohle nezapisuj. Teď zpomalíme a pak se pokusím najít to správné slovo, protože tato část materiálu je obtížná k vysvětlení.

(„ Velmi zajímavé.“ Všiml jsem si pravidelného střídání rychlosti projevu hned od začátku sezení. Rychlé pasáže následovaly pomalejší. Dnes to bylo zřetelnější než jindy.)

Tyto formy vlastně rychle mizí. Některé složité vědecké přístroje, které máte nyní k dispozici, jasně poukazují nejen na existenci těchto forem, ale také na vibraci a různou intenzitu fyzických objektů, které vnímáte.

(21.57) Podívejme se například na stůl, který máte před sebou. Je to fyzický, pevný objekt, který vnímáte. A nyní si představte za ním další, stejný jako ten první, jen ne tak fyzický, a za ním ještě další a další. Čím větší počet si jich představíte, tím hůře si je vybavujete, až zmizí do ztracena. A před naším stolem stojí stejný, jenom méně fyzický než „skutečný“ stůl, ale máme další řadu méně fyzických stolů. Stejně tak si představte řady stolů po stranách toho skutečného.

Všechny fyzické objekty tedy existují také způsobem, který smysly nejste schopni vnímat. Vnímáte realitu, teprve když dosáhne určitého „stupně intenzity“, když se změní v hmotu. Ale existují i jiné reality.

Nyní si uděláme pauzu.

(Od 22.02 do 22.20.) Existují také roviny reality (*pauza*), které jsou „relativně platnější“ než ta vaše. Váš fyzický stůl by se v nich stal stejným stínem jako ty ostatní, které jste si představili. Váš systém reality tedy není vytvořen těmi nejintenzivnějšími zdroji energie. Je to pouze systém, na který jste naladěni, a jako takový jej také vnímáte.

Ostatní části vašeho já, které si neuvědomujete, existují zároveň v jiných systémech reality, kde se vědomí učí vnímat silnější a koncentrovanější energii a vytvářet „formy“ jiného charakteru.

Váš názor na prostor je velmi zkreslený. Je to podle vás prázdné místo. Ale je naplněn něčím (*pauza*), co vaše fyzické smysly nedokážou vnímat. Za určitých podmínek se však do jisté míry dokážete na tyto jevy naladit, ale jen velmi zřídka. V mnoha případech však na tuto zkušenost rychle zapomínáte, protože ji neregistrujete fyzicky.

(*Pauza do 22.30.*) Znovu se zamyslete nad svou částí, kterou posíláte na pobřeží oceánu nebo jiné vám příjemné místo. Ačkoli není vybavena fyzickými smysly, je schopna vnímat. Promítáte ji nevědomě, ale přirozeně. Její forma je vytvořena intenzivní emocionální touhou. (*Pauza.*) Tato představa pak následuje svá vlastní pravidla reality, a je dokonce vybavena i vědomím, 1 když na nižším stupni, než je to vaše.

Jste tedy vysílání svým superjám, jehož jste součástí, do fyzické reality, po které tolik touží. Nejste ale jeho loutkou. Jdete svou vlastní cestou rozvoje. Ta je však příliš složitá, než abych vám ji zde byl

schopen podrobně vysvětlit. Superjá přijímá vaši zkušenost a rozšiřuje tak svoji realitu. Stejně tak i vy využíváte schopností svého superjá.

Nikdy nemůžete být pohlceni tímto superjám. Stáváte se samostatnou existencí a sami vysíláte své podoby. Vědomá realita je otevřený systém a existuje nekonečné množství způsobů její materializace. Stejně nekonečné jsou i možnosti rozvoje každé osobnosti.

Začali jsme novou kapitolu, ale sezení pro dnešek ukončíme. („*Nejsem unavený.*“) Často jsi zíval.

(„*To nevadí. Cítím se velmi dobře.*“)

Tak si uděláme kratší přestávku a budeme pokračovat.

(22.43. *Jane byla v hlubokém transu. Pokračovala stejným tempem jako na předešlých sezeních. Pokračování pomaleji ve 22.54.*)

Vaše současná osobnost, jak ji znáte, je „nesmrtelná“, nezmizí vaši fyzickou smrtí, ale naopak roste a rozvíjí se.

Váš život tedy nepostrádá smysl, nejste ztraceni. Existuje nekonečné množství typů a druhů forem existence. Energie promítaná vašim „superjám“, paprsek identity, jehož výsledkem je vaše fyzické početí a narození, ta jedinečná hnací síla, má mnoho společného s duší, jak o ní uvažujete vy, ale to je pouze jedna část pravdy.

(*Dlouhá přestávka do 23.01. Jane dělala velké pauzy mezi větami.*)

Vy existujete a rozvíjíte se jako jedinec, osobnost, ale vaše duše je věčná a má nekonečné možnosti, které nikdy nemohou být vyjádřeny skrze jednu osobnost.

Soustředěním velmi silné, intenzivní emoce můžete vytvořit formu a promítnout ji do jiné osobnosti, která ji bude vnímat. To lze provést vědomě i nevědomě, což je důležité. Nehovoříme zde o takzvané astrální formě, to je něco naprosto jiného. Fyzické tělo je materializace astrální formy.

(23.05) Ta neopouští tělo ani na okamžik. Necestuje k oceánu jako v předešlém příkladě. Nesoustředíte se pouze na své fyzické tělo, ale na určitou frekvenci událostí, které interpretujete jako časově posloupné. Všechny historické události a všechna reinkarnační já však existují souběžně v jednom okamžiku a ve stejně platné formě. Vy však na tyto frekvence nejste naladěni.

Víte, co se stalo v minulosti, máte svoji historii. Podle pravidel hry, která jste přijali, věříte, že minulost, ne však budoucnost, můžete vnímat. Mohli byste psát také historii budoucnosti, pokud by jste přistoupili na jiná pravidla hry. Sledujete mě? („*Ano.*“)

(Dlouhá pauza do 23.11.) Všechny roviny reality mají svá herní pravidla. Po své fyzické smrti budete svobodnější, co se schopností vnímání týče. Budoucnost vám bude stejně jasná jako minulost. Je to však mnohem složitější, protože neexistuje pouze jedna minulost. Vy považujete za skutečné jen některé druhy událostí, ostatní ignorujete. Vnímáte pouze jednu pravděpodobnou minulost. Ty ostatní se vymykají vašemu chápání. Vyberete-li si jeden druh událostí, těch se držíte a považujete je za jediné možné. Je to ale jen vzorek zvolený z nekonečného množství událostí.

Stejně tak existují možné budoucí a možné přítomné události. Hovořím ve vašich termínech, protože pro mne výrazy „minulost“, „přítomnost“ a „budoucnost“ nemají žádný význam, Jsou to stejně bezvýznamná jako slova „ego“, „vědomí“ nebo „nevědomí“.

Pro dnešní večer je to vše. Tedy pro dnešní pravděpodobný večer *(s humorem)*.

(23.20. Následovaly dvě strany zajímavého materiálu týkajícího se dvou psychologů, spisovatele a jeho ženy, kteří se účastnili 529. sezení, v pondělí 18. května. Dnešní sezení skončilo ve 23.35.)

531. sezení, 25. května 1970, 21.22, pondělí

Dobrý večer.

(„Dobrý večer, Sethe.“) Budeme pokračovat v diktování.

Jste součástí dalších nezávislých já, která se soustředí na svoji vlastní realitu a mezi nimiž je vzájemný vztah. Díky nim vaše zkušenost není omezena pouze na fyzické smysly. Dokážete vnímat poznání, které přináleží ostatním samostatným já. Je ve vašich možnostech soustředit svoji pozornost mimo fyzickou realitu a naučit se nové metody vnímání, kterými rozšíříte svůj pohled na realitu a obohatíte svou omezenou zkušenost.

(21.28. Jane postupně zrychlovala tempo diktování.)

Jste přesvědčeni, že fyzická existence je jediná možná a nemáte potřebu hledat jinou alternativu. Telepatie a jasnozřivost jsou příkladem, že existují také jiné druhy vnímání. Jste však limitováni zkušenostmi z bdělého stavu a ze spánku.

Vaše vědomí, proud myšlenek, představ a dojmů, je pouze část daleko hlubší řeky vědomí, která představuje vaši skutečnou existenci. Trávíte příliš mnoho času zkoumáním tohoto malého toku, takže jste jím zhypnotizováni. Jeho pohyb vás uvádí do transu. Ostatní zatím plynou bez vašeho povšimnutí, ačkoli jsou také vaší součástí a představují důležité stránky, události a emoce, které prožíváte na jiných rovinách reality.

(21.35) Do těchto ostatních rovin reality jste stejně aktivně zapojeni jako do té, na kterou v současnosti soustřeďujete veškerou svoji pozornost. Koncentrujete se na své fyzické tělo a fyzické prostředí, tedy na proud vědomí, který s tím souvisí. Ostatní proudy vědomí související s jinými formami vašeho já nevnímáte. Tělo je pouze jeden projev vaší identity. Na jiných rovinách reality máte jinou formu.

V podstatě nejste odříznuti od ostatních proudů vědomí, pouze od nich odvrátíte svou pozornost stejně jako od událostí, kterých jste součástí. Uvažujete-li o svém proudu vědomí jako o samozřejmosti, pak se můžete naučit vidět i za něj. Na ty ostatní, které spočívají v jiných rovinách reality. Problém je ve vašem já, které znáte. Neuvědomujete si, jak daleko je od vaší pravé identity.

Jste součástí řeky identity, proto se neustále zcela nevědomě napojujete na její proudy.

Jakákoli tvůrčí činnost si vyžaduje ponořit se také do ostatních proudů vědomí, naučit se vnímat více dimenzí než jen úzký tok vašeho vědomí. Tvůrčí činnost je tedy multidimenzionální záležitost s kořeny sahajícími do mnoha rovin reality.

(21.49) Tvůrčí činnost přesahuje dimenze fyzické reality a v kontrastu s ní působí jako vyrušení. Bere vám dech. Automaticky člověku připomíná jeho multidimenzionální realitu. Výraz „znát sám sebe“ tedy zahrnuje více, než si lidé dokážou představit.

Na některé proudy vědomí se člověk může naladit také v okamžicích samoty a odloučení. V takových chvílích můžete slyšet

slova a vidět obrazy, které vystupují z kontextu vašeho myšlení. Ty pak interpretujete podle svého vzdělání, víry a prostředí. Důležité je, že přicházejí z mnoha zdrojů. Můžete se nechtěně naladit na jeden z proudů vědomí, který vám otevírá dveře do jiných rovin reality, ve kterých spočívají vaše další já.

Někdy tyto proudy vědomí obsahují myšlenky a zkušenosti reinkarnačního já soustředěného do jiného historického období.

Začnete si uvědomovat i jiné roviny reality, než kterou jste znali dosud, využívat schopnosti, o kterých jste nevěděli. Přestanete pochybovat o tom, že vaše identita je nezávislá na fyzickém světě, na který soustředíte primární pozornost. Pokud by to nebyla pravda, nepsal bych tuto knihu, a vy by jste ji nečetli.

(S jemným humorem): Teď uděláme přestávku.

(„Děkujeme.“ Pauza od 22.01 do 22.10.)

Všechna vaše ostatní já existují nezávisle na tom, zda spíte, či bdíte. Při plném vědomí je nevnímáte. Ve snu si je uvědomujete častěji, bohužel jen v poslední fázi. Tato intenzivní psychoogická a psychická zkušenost je zamaskována tak, že si po probuzení nic nepamatujete, nebo vám v paměti zůstane právě ta poslední fáze snu.

Tam je primární zkušenost převedena do fyzických měřítek. Je tedy zkrácena. Tuto konečnou úpravu neuskutečňují hluboké vrstvy vašeho já, ale je to mnohem víc vědomý proces, než si uvědomujete.

Dám vám malý příklad, který vám pomůže objasnit, o čem zde hovořím. Chcete-li zapomenout určitý sen, sami si cenzurujete paměť na hladině blízké plnému vědomí. Často se dokonce můžete přistihnout, jak se snažíte z paměti vymazat nějaký nepříjemný sen. Tento mazací proces probíhá na stejné rovině.

Primární zkušenost je narychlo oděna do fyzického oděvu, protože ji v podstatě odmítáte jako každou nefyzickou zkušenost. Všechny sny však nejsou takového charakteru. Některé se neodehrávají v psychických a duševních oblastech spojených s každodenními aktivitami, kde není třeba žádný obalovací ani mazací proces, ale ve velmi hlubokém spánku. Ten se nepodařilo vědcům prozkoumat. Zde dochází ke kontaktu s pravou identitou a realitami, ve kterých existuje.

(22.20) I ve stavu hlubokého spánku plníte svoje úkoly a práci, které mohou nebo nemusí souviset s vašimi pozemskými zájmy. Ve

snu můžete dělat cokoli, cestovat, zabíjet, hrát si. Jste vysoce aktivní. (*S humorem*): Jste zabráněni do práce, řešíte skutečně zásadní otázky existence.

Zdůrazňuji, že to v žádném případě neděláte nevědomě. Pouze to tak vypadá, protože ráno si z toho nic nepamätujete. Někteří lidé si však do určité míry tuto činnost uvědomují a existují metody, které napomáhají si je vybavit.

Nechci tím v žádném případě snižovat důležitost vašeho stavu vědomí, které například čte tuto knihu. Ve stavu bdělosti odpočíváte jistým způsobem daleko efektivněji než v nevědomém spánku. Ve spánku si více uvědomujete svoji realitu, jste svobodnější ve využití svých schopností, které ve dne ignorujete nebo popíráte.

(22.26) Pokud to zjednoduším, ve spánku vědomí velmi často opouští tělo. Jste schopni komunikovat s lidmi na jiných rovinách reality, než která je vám známá, ale daleko za tím si stále udržujete a obnovujete svůj fyzický vzhled. Je to vlastně každodenní zkušenost promítaná do něčeho, čemu říkáte budoucnost. Z nekonečného množství pravděpodobností zvolíte události, které převedete do fyzické podoby. Určitými duševními procesy je promítáte do hmotné podoby.

Tyto informace jsou přístupné všem ostatním já vaší identity, která spočívají v naprosto odlišných realitách a od kterých přijímáte informace o jiných rovinách reality. Neztrácíte kontakt se svým běžným bdělým stavem. Jen se na něj plně nesoustředíte. Odvracíte svoji pozornost jinam. Ve dne se tento proces obrací. Podíváte-li se na své běžné bdělé já z jiné roviny reality, bude se vám zdát stejně podivné a zvláštní, jako se fyzické osobnosti jeví spící já. Přirovnání není příliš přesné, protože vaše spící já je daleko znalejší a moudřejší než to bdělé, přestože se jím tolik pyšníte.

(22.35) Hranice mezi nimi jsou pouze zdánlivé. Záleží především na vašem stupni vývoje. Mnoho lidí podniká výlety do jiných realit. Plave, jak se říká, jinými proudy vědomí ve stavu bdělosti. A někdy v těchto vodách narazí na velmi podivnou rybu!

I já proplouvám jinými dimenzemi a pozoruji vaši realitu. Všechny proudy vědomí, symbolické řeky psychologické a psychické

zkušenosti, jsou propojeny kanály a cestami, kterými lze proniknout z mé reality třeba do té vaší.

Ruburt, Joseph i já jsme součástí stejné podstaty, stejné identity, a existují psychické proudy, které nás sjednocují. Slévají se v oceán vědomí, ze kterého všichni prameníme. Začnete-li objevovat jedno vědomí, objevíte všechna.

(Pauza do 22.43.) Ego je jako přehrada, zadržuje jiné podněty a impulzy, ne že by chtělo, ale je to jeho přirozenost chovat se tímto způsobem. Jeho účel je spíše omezující, než rozvíjející. Představte si, že ego je jen velmi malá část vašeho já bránící se proti většině. Ta je mnohem silnější, vlivnější a pro ego také nebezpečnější. Naučilo se proto nosit klapky na očích, vlastně proti své přirozenosti.

Ego se snaží porozumět a interpretovat fyzickou realitu, nalézt v ní své místo. Pomáhá vám přežít ve fyzickém světě, ale klapky na očích ruší jeho přirozené vnímání a flexibilitu. Vy tvrdíte, že je to jeho přirozenost a pravá povaha.

Nedokáže se napojit na realitu, kterou není schopno vnímat. Jen těžko vám však pomůže přežít, když mu nedovolíte využívat jeho schopnosti a objevit pravé prostředí. Sami dáváte ego klapky na oči a zazlíváte mu, že nevidí.

Dáme si pauzu.

(22.49. Jane byla v hodně hlubokém transu. „Byla jsem dnes večer opravdu daleko, to ti můžu říci...“ Mluvila svižně s kratšími pauzami. Pokračování ve 23.02.)

Pro dnešek skončíme, ale ještě moment.

(Následovalo několik stránek osobního materiálu. Týkaly se Jane a její tvorby. Podle mého názoru byly velmi moudré. Seth komentoval její poezii jako „tvůrčí výhonek touhy porozumět podstatě existence a reality, způsob, jak se dostat do jiných rovin reality.“

Její próza je podle Setha „Janin způsob, jak porozumět ostatním, součást jejího tvůrčího života. Nyní zkoumá pravý charakter reality přímočařeji. Soustředí své zájmy jistým směrem, její kreativní já jde přímo za svým cílem. Na nic nezapomíná.

Její nová psychická zkušenost jí dodá energii a povede ji do hlubších, doslova nekonečných, vesmírných zdrojů kreativity...“

Konec ve 23.21.)

8 - Spánek, sny a vědomí

532. sezení, 27. května 1970, 21.24, středa

Dobrý večer.

(„*Dobrý večer, Sethe.*“)

Každý člověk potřebuje spát různě dlouho a žádné prášky nemohou změnit jeho vnitřní potřebu spánku, neboť během tohoto období se musí udělat spousta práce. Mnohem účelněji a rychleji ji však lze vykonat během dvou spánků kratšího intervalu nežli během jednoho delšího.

Většině lidí by měly stačit dvakrát tři hodiny spánku denně, pokud si člověk vsugeruje celkové tělesné zotavení. Dlouhý spánek jako například desetihodinový je velmi nevýhodný. Výsledkem je pouze lenost, jak fyzická tak duševní. Duše je totiž příliš dlouho oddělena od těla, které ztrácí svalovou pružnost.

(Jane hovořila poměrně rychle, a to po celou dobu sezení.)

Stejně jako je lepší častěji lehce posvačit, než si dát tři velká jídla denně, je prospěšnější i častější kratší spánek než jeden dlouhý. Vědomí si dokáže vybavit více snových dobrodružství, které postupně přidává ke svým vědomým zkušenostem.

Častější a kratší spánek také pozitivně přispívá k vyšší pozornosti vědomí a k důkladnějšímu obnovení fyzické i duševní stránky osobnosti. Mizí také zřetelné hranice mezi jednotlivými oblastmi a rovinami vašeho já. Výsledkem je efektivnější využití energie, větší pohyblivost a pružnost vědomí.

Vaše vědomí vyjde z mlhy. Bude flexibilnější a soustředěnější. Hranice mezi bdělým a snícím já je výsledkem jasného rozdělení funkcí. Považujete je za protiklady. Jednomu přidělujete delší časové období, druhému kratší. Ve skutečnosti je však dělí pouze váš fyzický čas.

(21.36) Vaše vědomé já přebírá žezlo za denního světla. V umělém osvětlení už to není ono. Jsou zde jisté výhody, které přinesla vaše technologie, ale ty nemusí být nezbytně prospěšné. Nedokážete si představit spát celý den a pracovat v noci. Znamenalo by to převrácení

vašich zvyků. Daleko užitečnější a účelnější je rozdělit dvacet čtyři hodin ještě jiným způsobem.

Existuje mnoho variant, které jsou podstatně lepším řešením než váš dosavadní systém. Ideální je spát pět hodin. Kdo potřebuje více spánku, měl by si pak ještě řekněme dvě hodiny zdřímnout. Pro někoho je ještě výhodnější spát čtyři hodiny a pak dvakrát dvě. Popravdě řečeno, tělo dokáže načerpat nové síly během poloviny času, který nyní prospíte. Je pro něj v každém případě lepší zůstat aktivní než v nečinnosti.

Naučili jste své vědomí následovat jistá pravidla, která však pro něj nejsou přirozená, prohlubují rozdíl mezi stavem bdělosti a spánku. Do jisté míry jste svému tělu vsugerovali, že musí spát určitý počet hodin najednou. Zvířata spí, když jsou unavená, a bdí, až se přirozeně probudí.

Změnou spánkového režimu by se vám zlepšila paměť i celkové zdraví. Šest až osm hodin spánku by mělo stačit, pokud je však rozdělíte minimálně na dvě kratší období. Teď si možná myslíte, že potřebujete ještě více spánku, ale zjistíte, že to není pravda, pokud nebudete spát tuto dobu jednorázově. To prospěje vašemu fyzickému i duševnímu já.

Pomalou začnou mizet hranice mezi jednotlivými já. Lépe se koncentrujete na fyzickou i duševní práci a tělo samo si řekne o odpočinek a obnovu. Nyní musí čekat bez ohledu na svůj fyzický stav minimálně nějakých šestnáct hodin. Během spánku navíc probíhají chemické reakce, které zlepšují tělesnou kondici. Tento spánkový režim může napomáhat v léčbě schizofrenie, depresí a duševní nerovnováhy.

(21.52) Přestanete tak pevně a nekompromisně lpět na čase. Uvolníte svoji kreativní energii a objevíte v sobě tvůrčí schopnosti. Zbavíte se únavy a slabosti, které trýzní spoustu lidí. Příčinou únavy je právě příliš dlouhé období, během kterého je mysl vyčerpávána.

Po probuzení byste si měli dát lehké jídlo. Tato kombinace správného stravování s novým spánkovým režimem může napomoci k odstranění nejrůznějších metabolických potíží a přispět k rozvoji duchovních a duševních schopností. Noční fyzická aktivita má na tělo jiný vliv než denní. Obojí je však zapotřebí.

Záporné ionty vzduchu jsou v noční dobu silnější nebo početnější než přes den, proto může být pro vás aktivita v této době, a to především venku, velmi blahodárná.

Čas těsně před rozbřeskem představuje krizový bod pro vážně nemocné osoby. Vědomí opouští tělo na příliš dlouhou dobu a může mít problémy vrátit se do nemocného těla. Běžná praxe v nemocnicích, kde podávají pacientům léky, aby spali celou noc, je tedy naprosto nevyhovující. Vědomí musí vyvinout velké úsilí, aby se vrátilo do nemocného těla.

Léky také často ruší určité nezbytné snové cykly, které napomáhají tělu zotavit se. To vede k dezorientaci vědomí. Některé hranice mezi jednotlivými částmi vašeho já tedy nejsou nezbytně nutné, jsou jen výsledkem vašich zvyků a konvencí.

V dřívějších dobách, kdy ještě neexistovalo elektrické světlo, lidé nespali dlouho a naráz, protože ve spánku byl člověk v nebezpečí. Jeskynní muž musel být opatrný i ve spánku, pro případ, že by byl napaden šelmou. Zvuky v otevřené přírodě jej udržovaly v neustálé pozornosti. Často se probouzel a zkoumal okolí, ve kterém neustále hrozilo nějaké nebezpečí.

(22.04) Nespál tak dlouhou dobu jako vy. Od západu slunce do svítání spal střídavě dvě až tři hodiny a probouzel se až do úplné bdělosti. Mezitím také sháněl potravu, protože věřil, že šelmy v tuto dobu spí.

Výsledkem byla větší pohyblivost vědomí, nezbytná k fyzickému přežití. Ze snu si odnesl intuici, kterou přenesl do bdělého stavu a kterou přes den využíval. Rozdělení osobnosti, rozlišování bdělého stavu od snu a dlouhé období nečinnosti, jsou příčinami mnoha nemocí a chorob. Vaše normální vědomí je schopno čerpat sílu z těch vzdálených oblastí reality, do kterých vstupujete, když sníte. A stejně tak i snící vědomí může hodně získat z exkurzí do bdělého stavu.

Uděláme si přestávku.

(22.10. *Jane byla ve velmi hlubokém transu, po celou dobu hovořila rychle. Dnes si pamatovala většinu materiálu, což se obvykle nestává. O spánku v poslední době nic nečetla. „Všechno je tak vzdálené,“ řekla. „Nikdy jsem o takových věcech nepřemýšlela, alespoň ne vědomě.“ Pokračování stejným tempem ve 22.22.)*

Tyto zásadní změny ve vašem stereotypu by mohly vést k hlubšímu pochopení pravé podstaty. Snící část vaší osobnosti se vám zdá být zvláštní, protože se zaměřuje na jiné události než vaše bdělé já, protože jí věnujete opačnou část vašeho čtyřiaadvacetihodinového denního cyklu.

Tato dvě období od sebe příliš oddělujete. Radikálně rozlišujete intuitivní tvůrčí a duševní schopnosti od těch fyzických, manipulačních a objektivních. Není třeba spát dlouho. Budete-li spát vícekrát po kratší dobu, postačí vám méně spánku. Největší část byste měli prospat v noci, ale hodnota spánku je snižována, pokud fyzická nečinnost trvá déle než šest až osm hodin.

Funkce hormonů a chemických látek, a především hladina adrenalinu, budou daleko vyrovnanější, budete-li dodržovat spánkový režim, o kterém jsem hovořil. Upraví se vám metabolismus.

Dojde k častější aktivaci spánkových center a posílení osobnosti. Výsledná pohyblivost a pružnost vědomí přispívá ke zvýšení koncentrace. Únava nikdy neklesne pod nebezpečnou hladinu. Výsledkem je celková rovnováha, fyzická i duševní.

Nový spánkový režim si můžete osvojit velmi jednoduše. Ti, kdož dodržují běžnou pracovní dobu, by měli spát čtyři až šest hodin v noci a podle osobní potřeby si schrupnout po obědě. Chci znovu zdůraznit, že delší než šesti až osmihodinový spánek vám pouze ubližuje. Desetihodinový spánek je extrémně nezdravý. Po probuzení se necítíte svěží, odpočinutí, ale naopak.

Vaše vědomí během spánku vlastně opouští fyzické tělo. Po určitých intervalech se vrací, aby je zkontrolovalo. Vědomí atomů a buněk, tělesné vědomí, v těle zůstává, neopouští jej. Nejtvořivější části vašeho já během spánku opouštějí tělo na nejdelší dobu.

(22.39) Váš současný spací režim může vést k nervozitě a depresím. Vědomí se chce vrátit do těla, je však hypnotizováno myšlenkou, že tělo nesmí probudit. Ovládne jej nervová energie, která aktivizuje svaly. Tělo si uvědomuje, že spočívalo v nečinnosti příliš dlouho, a tudíž by mohlo dojít k vážnému svalovému poškození.

Stejně zásady platí pro stravovací režim. Nejprve se přejíte, pak hladovíte. To má negativní vliv na vaše vědomí, tvořivost a schopnost

koncentrace. Necháte tělo přes noc vytrávit, a tím urychlujete proces jeho stárnutí. To vše se odráží na síle a charakteru vašeho vědomí.

Svůj přísun potravy byste měli rozdělit do čtyřadvaceti hodin, nejíst pouze ve dne. Změnou spánkového režimu začnete jíst také v noci. Budete jíst menší porce. Menší a častější dávky jídla jsou daleko zdravější, jak pro fyzickou a duševní, tak i psychickou stránku člověka.

Změnou spánkového režimu automaticky změníte také své stravovací návyky. Zjistíte, že vaše identita se stala celistvější. Začnete si uvědomovat své telepatické a jasnozřivé schopnosti a nebudete pociťovat tak propastný rozdíl mezi bdělým a snovým stavem, jak jej vnímáte doposud. Tento pocit odcizení zmizí.

Budete se těšit z přírody, poznáte její noční život, který vám dosud unikal. Naučíte se účelněji využívat intuitivní zkušenosti, které se objevují ve snu. Budete se cítit bezpečněji ve všech sférách své existence.

Vyřešíte také problémy senility, elán vám vydrží do vysokého věku. Vědomí bude flexibilnější a bude si více vědomo svého smyslu pro zábavu a potěšení. Můžeme si udělat přestávku. *(Náhle hlasitěji.)* Když se o to nepokusíte vy, jak to můžeme očekávat od druhých?

(S humorem: „Nevím.“)

Budete-li následovat mé rady, dokážete svůj čas lépe využít pro tvůrčí činnost.

(„ Uvidíme, co se s tím dá dělat.“)

(22.53. Jane byla opět v hlubokém transu. Hovořila tak rychle, že jsem dostal křeč do ruky. Tato přestávka nakonec znamenala konec diktování.

Už podruhé jsem si užíval rozhovor se Sethem, aniž bych musel jeho slova zaznamenávat. Vysvětloval mi podrobněji, jak může změna spánkového režimu pozitivně ovlivnit mé malování. Když jsme skončili, litoval jsem, že jsem rozhovor nezaznamenal, protože obsahoval informace, které by se daly využít všeobecně. Jane ukončila sezení slovy „dnes jsem neměla na sezení náladu“.

Od tohoto sezení jsme s Jane začali se spánkem experimentovat a můžeme říci, že Sethovy rady opravdu fungují. Po kratším nočním spánku jsme neměli problémy ráno vstát a cítili jsme se svěží

a odpočinutí. Během dne jsme si potom ještě jednou nebo dvakrát zdřímli. Díky tomuto systému jsme pocítili nezvyklou koncentraci ve všech našich činnostech.)

533. sezení, 1. června 1970, 21.20, pondělí

(Ještě než Seth začal diktovat svůj materiál, věnoval asi pět stran mně a Jane. V kapitole osmé pokračoval až po přestávce do 22.10.)

(S humorem): Diktujeme.

(„Dobře.“)

Je známo, že ve spánku vědomí a pozornost kolísá, ale stejně je tomu i v bdělém stavu, kdy je intenzivní aktivita vystřídána méně aktivním obdobím vědomí.

Některé fáze bdělosti se blíží spánku. Mísí se natolik, že si kolísání nevšimneme. Stupňování vědomí je doprovázeno změnami ve fyzickém organismu. Jsou období, ve kterých se špatně soustředíme, chybí nám energie, zvyšuje se počet nehod, tělo je všestranně oslabeno.

(22.28) Kvůli tomu, že jste zvyklí na dlouhý spánek a pak dlouhé období bdělosti, nejste schopni využívat přirozený rytmus vědomí. Vrcholy jsou potlačeny nebo nepovšimnuty. Velké možnosti a schopnosti přirozeně probuzeného vědomí zůstávají nevyužity.

Neumíte pracovat se svým normálním bdělým vědomím, ignorujete kolísání jeho aktivity. Chcete, aby jelo na plný plyn, když se ocitá v útlumu, a nevyužíváte jeho potenciál, když je k tomu vhodný okamžik.

(22.33) Budete-li dodržovat mé rady týkající se spacích návyků a naučíte se využívat tohoto přirozeného rytmu, budete schopni lepší koncentrace, naučíte se lépe využívat své možnosti.

(Odpoledne jsem Jane sdělil svůj postřeh, že se v materiálu příliš často objevuje příslovce „daleko“. Jane se naklonila dopředu a usmála se.)

Právě jsem chtěl říci „daleko lépe využívat“.

(„Aha.“)

Tato dlouhá období, kdy vědomí v bdělém stavu musí vydržet bez odpočinku, jsou příčinou vzniku chemických látek rozpouštěných ve

spánku. A právě ty způsobují únavu a sníženou schopnost koncentrace. Potřebujete tedy déle spát a tím vzniká uzavřený kruh. Ego se cítí ohroženo prodlouženou absencí, začne se spánku obávat a vytváří si bariéry proti snovému stavu.

(22.42) Zdánlivá dualita je výsledkem nedůvěry jedné strany vašeho já ke druhé. Praktická hodnota tvůrčích schopností se v tomto procesu ztrácí. Změna těchto návyků otevírá přístup k novým informacím. V bdělém stavu budete svěžejší a čerstvější. Symbolika snů vám bude daleko jasnější a budete je vnímat jako součást své existence.

Změna spánkového režimu je důležitá také pro váš svalový aparát. Krev se pročistí rychleji, než když ponecháte tělo ležící bez pohybu tak dlouhou dobu. A co je nejhlavnější, prohloubí se komunikace mezi jednotlivými vrstvami vašeho já. To vám přinese pocit bezpečí.

Nyní si můžeme udělat pauzu, nebo ukončit sezení, jak chcete.

(„*Uděláme si pauzu.*“ Od 22.50 do 23.04.)

Jasně a silně vědomí potřebuje častější odpočinek, aby mohlo realitu správně interpretovat.

Odpočinek léčí. Dlouhý spánek může být nápomocný jako terapie. Ne proto, že je prospěšný pro duši, ale protože se v těle nashromáždilo velké množství toxických látek. Pozornost vědomí během dne kolísá a vy se ji snažíte zvyšovat i přesto, že je v relativním klidu, nebo dokonce útlumu. Tvůrčí a psychické schopnosti tedy využíváte v rámci uměle vytvořených hranic. Výsledkem je dualita veškeré vaší činnosti.

V některých případech se nutíte ke spánku, zatímco vaše vědomí by mohlo dosahovat maximálních výsledků. Je to především okamžik před úsvitem. V odpoledních hodinách má vědomí snížené schopnosti a potřebuje odpočinek, který je mu odpírán.

Pokud bychom zkoumali tyto fáze vědomí hlouběji, došli bychom k závěru, že je schopno daleko větší aktivity, než se od něj očekává. Můžeme říci, že vědomí se třepotá a mění svou intenzitu. Nemá jako stálý paprsek světla.

Prozatím skončíme. Všechno dobré.

(„*Tobě taky, Sethe. Děkujeme.*“)

(23.15. Jane se dostala z transu, překvapená, že už je konec sezení.)

534. sezení, 8. června 1970, 21.05, pondělí

(Minulou středu, 3. června se sezení nekonalo.

Ve 20.30 jsem Jane popisoval, kam až jsme v knize došli, jevila velký zájem. Ještě ji nečetla, ale zjistila, že Seth se vychyluje od dané osnovy. Shodli jsme se na tom, že Seth knihu diktuje podle sebe a my bychom mu měli nechat volnost.

Nyní bych rád popsal dva dojmy, které jsme měli pár minut před začátkem sezení. Moje zkušenost se mísila s tou, která pokračovala během sezení, ale o tom později.

Usdli jsme a čekali na začátek sezení. Jane mi řekla, že Joseph na portrétu se na ni usmíval. Poté, co si úsměv uvědomila, odvrátila zrak od obrazu a znovu se na něj rychle podívala. Úsměv byl stále stejný, trval asi dvě minuty, než začalo sezení, tedy do 21. 00.

Jane sledovala obraz ze svého houpacího křesla, já jsem k němu seděl zády, na gauči. Několikrát jsem se otočil, ale nevšiml jsem si ničeho neobvyklého. Jane mi řekla, že Joseph, představující moji podstatu, se na ni široce usmíval, i když jsem jej namaloval bez úsměvu. Nejprve se změnil výraz v jeho očích, pak se úsměv přenesl i na ústa. Čelo zůstalo nehybné. Jako by obraz náhle ožil, ale portrét Ruburta se vůbec nezměnil.

Jane se tento obraz nijak zvlášť nelíbí, ale tuto změnu nikdy předtím nezpozorovala.

Má zkušenost souvisí s mými viděními, během nichž však neztrácím schopnost sledovat fyzický svět. Neměla žádný vliv na dnešní sezení. V předešlých letech jim předcházely slabé bolesti hlavy. Dnešní večer se obešel bez migrény. Je to zvláštní, že mě nikdy tento jev nepozastavoval. Se svojí uzavřenou povahou jsem nikdy neměl potřebu, ani jako dítě, o tom hovořit s rodiči, nebo dokonce navštívit lékaře. Neměl jsem žádné negativní, následky, ani moji psychiku to nijak neovlivnilo, takže mne to, neznepokojovalo.

Mohu to přirovnat k fata morgáně. Začalo to malým, jasným ostrým světlem přímo uprostřed mého zorného pole. Když na to teď

vzpomínám, věděl jsem, že toto jasné světlo se může kdykoli rozšířit, a podívám-li se na nějaký objekt, zmizí.

Někdy světlo zasahovalo příliš široké pole, že jsem měl problémy vidět před sebou papír nebo tužku, kterou jsem cítil v ruce. Jeho intenzita se různila. Jednou jsem si musel dokonce lehnout a zavřít oči, protože to bylo jediné, co jsem byl schopen udělat. Tato vidění trvala maximálně půl hodiny, ale většinou méně.

Nyní se divím, že mne to nijak neznepokojovalo v mém dospívání. Klidně jsem přijímal něco, co bylo naprosto mimo poznání, které jsem dosud měl. Pokud bylo vidění velmi silné a zabíralo většinu zorného pole, zachvacovaly mne pocity světla a temnoty zároveň. Nerozlišoval jsem je od objektivního světa. Dalo by se to popsat jako měnící se pole světla a tmy se sametovou hloubkou.

Dnešní zkušenost nebyla tak intenzivní. Poprvé jsem si své vidění uvědomil ve 20.50. Snažil jsem se je omezit, protože jsem nechtěl zdržovat sezení. Ve stejnou chvíli začala Jane popisovat jev na obraze a poprosila mne, abych se také podíval. Viděl jsem jej naprosto dokonale, i když mé vidění ještě neustalo. Byl jsem rád, že jsem sezení neodložil, i když na začátku sezení ve 21.05 moje vidění ještě úplně neskončilo, jak to vypadalo, ale bylo na ústupu. Ve 21.15 zmizely poslední příznaky a můj zrak byl úplně čistý.

To ale není všechno, tato zkušenost sice zmizela, ale byla nahrazena jinou. Ta však pro mne byla naprosto nová a velmi zajímavá. Seth později vysvětluje, co se stalo v průběhu sezení. Postupně jsem začal ztrácet schopnost hláskovat slova a pak i psát.

Jane začala hovořit velmi pomalu na rozdíl od minulých sezení. Na začátku sezení jsem musel vyvinout velké úsilí, abych zaostřil stránku a mohl psát.)

Dobrý večer.

(„Dobrý večer, Sethe.“)

(Ještě před začátkem sezení jsem komentoval klidný a teplý večer.)

Doufám, že nenarušuji vaši pohodu. („Ne.“)

Budu pokračovat v diktování. (Pauza, jedna z mnoha.) Vědomí má mnoho vlastností, z nichž znáte pouze malou část. Většina vám zůstává skryta, protože téměř vždy vnímáte své vědomí pouze fyzickými smysly. Neuvědomujete si jej jinak než skrze prostředníka,

vaše tělo. Nemáte zkušenost s mimotělesnými stavy a podobnými podmínkami.

(Jak jsem dopsal poslední větu, uvědomil jsem si, aniž by mne to nějak rozhodilo, že mi trvá déle než obvykle napsat symboly nebo zkratky tak obvyklých slov, jako je „být“, „jako“ nebo „dokonce“, což by mělo být automatické, ale příčinou tylo pravděpodobně mé vidění.

Teprve ve 21.12 jsem byl schopen správně vyhláskovat méně užívaná slova. Takže v mých poznámkách byla spousta chyb, které jsem musel později opravit.)

Vlastnosti vědomí zůstávají nepozměněny, bez ohledu na to, zda jste v těle či mimo něj. Kolísání vědomí je jeho vlastností nehledě na formu, kterou si osvojuje. Charakter vašeho vědomí se v podstatě nemění ani po vaší fyzické smrti, zůstává ve stejném stavu jako nyní, jen si většinu jeho vlastností neuvědomujete.

(Přistihl jsem se, že jsem v poslední větě vypustil záporku „ne“ a teprve nyní mi došlo, že se děje něco neobvyklého. Dělal mi stále větší problémy zapisovat poznámky. V následujícím materiálu jsem nebyl schopen zaznamenávat slova ve zkratkách a musel jsem je vypisovat celá.)

Vaše vědomí má telepatické a jasnovidné schopnosti, i když si to neuvědomujete. Během spánku, který považujete za stav nevědomí, může být vaše vědomí pozornější než ve stavu bdělosti. Využívá pouze schopnosti, které v bdělém stavu nepovazujete za skutečné nebo platné, které nezahrnujete mezi vědomé zkušenosti. Vědomí, vaše i moje, je naprosto nezávislé na čase a prostoru. Teprve po smrti si uvědomíte pravý rozsah vědomí, které ve vás existovalo po celý život.

(21.21. Měl jsem velké problémy zaznamenat předešlé věty. Většinu slov jsem špatně vyhláskoval, některé z nich dokonce natolik, že jsem je musel škrtnout a napsat znovu. V opravě sem však opět narazil na chyby. Zrak jsem měl ale čistý.)

Poprvé jsem připustil, že bych měl požádat Seta, aby zpomalil. Sám však začal nevědomě zpomalovat. Neptal jsem se, co se děje. Hleděl na mne jejíma očima, jako by se během sezení nic zvláštního nestalo.)

Měli byste své vědomí objevit a využít. To vám může velmi pomoci v posmrtné existenci. Nevylekal by vás charakter vašich

reakcí, kdybyste pochopili, že vaše vědomí není pouze uvězněno ve vašem fyzickém těle, ale že existuje nezávisle na něm. Kdo příliš ztotožňuje své vědomí se svým fyzickým tělem, bude zbytečně trpět při pomýšlení, že opuštěná duše se nemá kam uchýlit.

(V předešlém odstavci jsem opět několik slov přeškrtnal a snažil se je napsat znovu, opět však chybně. Musel jsem vyvinout maximální úsilí, abych psal správně, a pomohlo to. Cítil jsem se, jako bych právě procítl z hlubokého spánku. Veškerou pozornost jsem náhle soustředil na fyzickou realitu.)

Jste duše a každá duše má své vědomí. Vědomí je vlastností duše, ale není s ní totožné. Duše může své vědomí zapínat a vypínat, kdy ji napadne. Vědomí je ve své podstatě kolísavé a mihotavé, ale duše ne.

Nemám příliš v lásce slovo „duše“, a to kvůli asociacím, které se k němu pojí, ale pro tuto chvíli je to nejvhodnější výraz, protože představuje něco odděleného od fyzické formy.

Vědomí během spánku neodpočívá. Jenom je soustředěno jiným směrem. Vědomí nikdy nespí. Lze jej sice vypnout, ale nefunguje jako světlo.

(21.28. Problémy se psáním se výrazně zhoršily. Kromě potíží s hláskováním, škrtnáním a přepisováním slov jsem se navíc nemohl přizpůsobit ani Sethovu pomalému tempu. Poprvé jsem začal uvažovat o tom, že požádám o přestávku, ale ještě mi to nedalo. Měl jsem problémy s celým odstavcem.)

Po vypnutí vědomí úplně nezmizí jako světlo, když přepneme spínač. Když už přirovnáváme vědomí ke světlu, tak po jeho vypnutí nastane jakýsi soumrak, nikdy ne úplná tma.

(Seděl jsem strnule na kraji gauče, skláněl se nad sešitem položeným na kávovém stolku přede mnou. Je to obvyklá pozice, kterou během sezení zaujímám, tak jsem si myslel, že mi to pomůže vypořádat se se svými problémy. Poprosil jsem Seta o strpení.)

Duše se tedy nikdy neocitá ve stavu prázdnoty, bez vědomí. To je velmi důležité si uvědomit, protože...

(Konec věty je nečitelný. V mých poznámkách to vypadá asi takto: „Duše se td nikdy nctá ve stavu przánoty, bez vdomí. Je e tdy důležité s uvědmt, pt kby kžd očká kdb j t...“

Překvapivě jsem se odhodlal požádat Setha o další minutu. Vynechal jsem několik vět a téměř přestal zapisovat. Chtěl jsem to však ještě jednou zkusit. Jane seděla a čekala, beze slova, s očima otevřenýma.)

Je důležité pochopit, že vědomí nikdy neuhasíná...

(21.35. Znovu jsem byl pozadu. Když jsem namísto „neuhasíná“ napsal „nahouste“, vzdal jsem to a poprosil Setha o přestávku. Byl jsem v rozpacích. Měl jsem jasnou hlavu, ale nebyl jsem schopen pokračovat v zapisování. Ještě jsem však nezačal panikařit.

Začal jsem Jane vysvětlovat, proč jsem musel skončit, a zjistil jsem, že mám problémy i s vyjadřováním. Seth se náhle vrátil se širokým úsměvem. Pamatuji si přesně jeho slova):

Dnes večer jsem materiál předehrával, Joseph...

(Náhle jsem vše pochopil, ale potíží jsem se jen tak nezbavil. Udělal jsem mnoho chyb, ale mé problémy s hlasem a výslovností se nemohou rovnat těm, které jsem měl se psaním. Jane zprvujevila velký zájem o mé zkušenosti před a během sezení a později mi řekla, že v tomto bodě byla téměř rozhodnuta ukončit sezení. Nakonec jsem ji přesvědčil o svém zotavení.

Seth diktování knihy na moji žádost odložil a poradil mi, abych rozsvítil všechna světla v pokoji, až bude Jane vycházet z transu. Představil jsem si své vědomí, které se rozjasňuje se světlem vyplňujícím pokoj. Cítil jsem, jak se mi vrací mé schopnosti.

Dnes večer jsem si prošel změněným stavem vidění, psaní, hláskování i mluvení, tedy všemi způsoby fyzické komunikace. Zůstal jsem sedět ve světlem zalitém pokoji, popisoval jsem Jane všechno včetně vidění, která jsem měl v dřívějších letech. Zajímalo ji, jestli může moje ztráta komunikačních schopností souviset se senilitou mého otce a jeho fyzickým stárnutím. Zaskočilo mne to. Ničeho neobvyklého jsem si v souvislosti s ním poslední době nevšiml.

Pomalu jsem zapisoval. Byl jsem lehce nervózní z toho, jak Seth všechno vysvětlil. Měl pravdu, ve 22.30 mi bylo už podstatně lépe. Stíhal jsem zapisovat, proto jsem Jane oznámil, že jsem připraven pokračovat v sezení. Získali jsme ty nejzajímavější daje, vztahující se k mým pocitům. Pokračování pomalejším tempem ve 22.47.)

Joseph se dnes večer stal názorným příkladem mých tvrzení.

Uvědomujete si jen ty vlastnosti vědomí, které využíváte skrze svého prostředníka, fyzické tělo. Jste na něm závislí, nejste schopni vnímat jinou cestou, a proto máte tendenci ztotožňovat výraz vědomí se svým tělem.

V našem experimentu, ke kterému jsem samozřejmě dostal svolení, dovolil Joseph svému vědomí ustoupit, takže do jisté míry přerušil své fyzické vyjadřování. Svůj souhlas s experimentem si samozřejmě neuvědomoval, jinak by tento pokus nebylo možné provést. Hovořil jsem o zatemněném vědomí a Joseph je jeho důkazem.

(22.55. Výraz zatemnění může znít trochu legračně. Některé z mých schopností fyzického vyjádření sice podstatně poklesly, ale zároveň mi zůstala čistá mysl. Pouze ze zvyku jsem se pokoušel využívat své tělo. Neuvědomoval jsem si žádný stav zvýšeného vědomí ani náhlých telepatických a jasnovidických schopností.

Ted' už jsem neměl žádné problémy se zapisováním poznámek.)

Šlo vlastně o cvičení manipulace s vědomím. Ocitnete-li se v blízkosti smrti, dochází k podobnému jevu. Vědomí ví, že už se nemůže vyjadřovat skrze prostředníka, fyzické tělo. Pokud se umírající člověk příliš ztotožnil se svým tělem, může lehce zpanikařit. Myslí si totiž, že své vědomí ztrácí a zaniká.

Víra v zánik vědomí, ve ztrátu identity je velmi krutá psychologická zkušenost, která sama o sobě vyvolává negativní reakce. Ve skutečnosti však vědomí zůstává neporušeno a jeho vyjadřování je po fyzické smrti naopak svobodnější a volnější. Joseph podvědomě svolil k přerušení metod vyjadřování, které běžně využíval, což nemohlo proběhnout bez povšimnutí. V druhé části knihy se budeme zabývat charakterem existence po fyzické smrti na konci jednoho reinkarnačního cyklu. Než však budeme moci pokračovat, je nutné, abyste pochopili pravou povahu a charakter vědomí.

Uděláme si pauzu.

(23.06. Jane hovořila podstatně rychleji než předtím. V posledním odstavci jsem měl problém hláskovat asi dvě slova. Pokračování pomalejším tempem ve 23.20.)

Během experimentu Joseph využil některé zkušenosti ze svých předešlých existencí, kdy žil v Dánsku. Poslední poznámka vybočuje z klasického diktování.

(Podle Setha jsme se my tři setkali na začátku 17. století v Dánsku. Já jsem byl statkář, Jane můj syn a Seth obchodník s kořením. Viz kapitola dvaadvacátá.)

Tímto končím tuto kapitolu a zároveň první část knihy. Konec diktování, ale vydržte ještě chvíli.

(Následující materiál se týkal souvislosti mých vidění s událostmi během sezení. Bylo by velmi zajímavé vybrat dnešní večer jako námět pro můj další obraz. Jane jsem ale nic neřekl.)

Předešla vidění, tedy předběžné pokusy hledat na rovině nevědomí námět pro svou tvorbu, byla neúspěšná. V rozmazaných plochách by se jinak objevily určité obrazy. Sledujete mne?

(„Ano.“)

Rozmazané plochy představují zmatek v kolísání vědomí. Nedokázal jsi vnímat materiál vizuálně ve fyzickém slova smyslu, přestože ses o to snažil. Vnímal jsi pouze pohyb rozmazaných skvrn.

K experimentu jsi dal souhlas už u večere s Ruburtem. Ruburt si telepaticky uvědomil, na čem jsme se dohodli, ale ne na rovině běžného vědomí. Usmívající se portrét, který Jane viděla, byla jistým způsobem tvoje práce. Ruburt se snažil získat tvůj souhlas k experimentu, ale zároveň se obával, že se rozhodneš interpretovat si zkušenost po svém. Usmívající se portrét ji přesvědčil. Ty sám jsi ji uklidnil a dodal sílu. Ruburt ji získal od Josepha. Sleduješ mne?

(„Ano.“ Dokonalá metoda.)

Pro dnešek skončíme.

(„Bylo to velmi zajímavé.“)

Děkuji za spolupráci. Přeji vám pěkný večer.

(23.36. „Dobrou noc, Sethe.“ Po přestávce jsem měl jen minimální potíže s hláskováním slov.)

ČÁST DRUHÁ

9 - Zázitek „smrti“

535. sezení, 17. června 1970, 21.00, středa

(10. a 15. června se sezení nekonala, aby si Jane mohla odpočinout. Všechny experimenty s vědomím, které jsem vyzkoušel, byly neúspěšné, včetně pokusu dostat se do stavu hypnózy u zubaře. Jane včera vedla ESP kurzy, ale nepořádala žádné sezení.)

Dobrý večer.

(„Dobrý večer, Sethe.“)

Začneme tedy diktovat druhou část knihy, kapitolu devátou, kterou nazveme *Zázitek „smrti“*.

Co se stane v okamžiku smrti? Otázka zní jednoduše, ale daleko těžší je najít odpověď. V podstatě neexistuje žádný určitý okamžik smrti, dokonce ani v případě náhlé nehody. Pro většinu lidí z této otázky pramení další: Co se stane, až přestanu existovat ve fyzickém slova smyslu? Co budu cítit? Budu to stále já? Zůstanou emoce, které mne provázely po celý život, stejné i potom? Existuje nebe a peklo? Budou mne vítat bohové, démoni, nepřátelé nebo mí milovaní? Zůstanu tím, kým jsem byl dosud? Budu si pamatovat ty, kteří mi jsou nyní drazí?

Pokusím se vám na tyto otázky odpovědět, ale dříve než to udělám, musíme si vyjasnit některá fakta týkající se života a smrti.

Začneme tedy tím, že neexistuje žádný určitý bod smrti. Život je stav neustálé změny a smrt je jeho součástí. Nyní existujete na Zemi a uvědomujete si sebe sama. Vaše vědomí jiskří poznáním v troskách smrti a umírajících buněk, žije i přesto, že atomy a molekuly vašeho těla umírají a znovu se rodí. Žijete mezi malými okamžiky smrti. Části vaší podoby mizí a vznikají nové, aniž byste to zaznamenali. Neumíráte tedy ani v okamžiku své smrti.

Kdyby buňky neumíraly a nebyly nahrazovány, nemohl by existovat fyzický svět. Vaše vědomí se třepotá v neustále se měnících tělesných podobách.

Vaše vědomí je jako světluška, neustále se rozsvěcuje a znovu zhasíná, nikdy však nemůže vyhasnout úplně. Jeho pozornost není

stabilní, jak se můžete mylně domnívat. Takže i za svého života jste často „mrtví“, ačkoli si to nejste schopni uvědomit.

Výrazem „mrtví“ myslím absolutně nesoustředění na fyzický svět. Vaše vědomí je fyzicky živé neboli fyzicky orientované přesně stejné časové období, jako je fyzicky „mrtvé“ neboli orientované mimo vámi vnímaný svět. (*Toto jsem přepisoval na stroji 22. června a měl jsem problémy s přesnou formulací Sethových slov. Po konzultaci jsme se však s Jane shodli, že i tento celek dává smysl.*) Může to znít trochu pomateně, ale snad se mi to podaří ještě objasnit. Vědomí kolísá, přestože si to neuvědomujete.

Vraťme se k našemu přirovnání. V jedné chvíli se vědomí soustředí na vaši fyzickou realitu a jako takové jej považujete za „živé“. Další okamžik se však orientuje mimo váš svět, a tím se pro vás stává „mrtvé“, neživé. Váš smysl pro stálost a stabilitu je založen na schopnosti vnímat pouze některé vibrace vědomí. Je vám to jasné? (*„Ano.“ Pauza do 21.25.*)

Je to pouze přirovnání, výrazy jako „chvíle“ nebo „okamžik“ nesmíte brát úplně doslova. Existuje něco, co nazýváme spodní stránka vědomí. Stejně tak i atomy a molekuly můžete vnímat jako „mrtvé“, nečinné ve vašem systému, přestože jsou „živé“ a aktivní, jen to nejste schopni vnímat. Vaše tělo a celý fyzický svět je složen z atomů a molekul, takže funguje podobným způsobem. Rozsvěcuje se a zhasíná v určitém rytmu, který lze připodobnit rytmu dýchání.

Existují základní rytmy a nekonečné množství jejich variací, kosmický metabolismus. V těchto pojmech je fyzická smrt pouze změnou rytmu, který nejste schopni vnímat. Vědomí existuje v jiných dimenzích.

Smrt fyzického těla je součástí procesu života a jeho neustálých změn.

Lidské vědomí není závislé na fyzickém těle, ale neexistuje hmota, kterou by nepřiváděla k životu alespoň část vědomí. Jakmile vědomí opustí tělo, úplně nezaniká. V atomech a molekulách zůstává jednoduché primitivní vědomí.

Můžeme si udělat pauzu a pak budeme pokračovat. (*„Máš titul pro první část knihy?“*)

Ještě ne. Název, který jsem uvedl, platí pro devátou kapitolu, protože už se věnujeme jednotlivostem, označím jednotlivé kapitoly.

(21.40. *Jane byla v hlubokém transu. Pokračování ve 21.57.*)
V současné situaci ztotožňujete své já s fyzickým vzhledem svého těla.

Během vašeho života odumírají částice vašeho fyzického těla. Váš současný organismus netvoří stejné částice fyzické hmoty jako před deseti lety, ty jsou již mrtvé. Vy se samozřejmě necítíte jako mrtví. Jste schopni číst tuto knihu očima složenými z nové hmoty. Lidé, se kterými jste se stýkali před deseti lety, už neexistují, a přesto nezemřeli, nepozorujete na nich žádný rozdíl.

Tento proces probíhá tak hladce, že si jej neuvědomujete. Jde totiž o vibrace krátkých intervalů. Rytmus s delšími intervaly vaše fyzické vnímání snáší podstatně hůře. Nakonec není schopno překlenout propast a tento okamžik vnímáte jako smrt. Chcete-li vědět, co je smrt, zajímá vás, co se stane v okamžiku, kdy je vaše vědomí orientováno jinam než na fyzickou realitu a momentálně nemá pevnou formu, tělo, které by adoptovalo.

Na tuto otázku smrti neexistuje odpověď, která by dokonale pokryla tuto zkušenost. Liší se u každého jedince v souvislosti se stadiem rozvoje, ve kterém se vědomí nachází, se zkušeností, kterou vědomí prochází, a s rozvojem vědomí samotného, jeho celkovou charakteristickou metodou vnímání a přijímání zkušenosti.

Vaše názory týkající se charakteru reality silně přibarvují vaše zkušenosti, protože si je interpretujete ve světle své víry a svého přesvědčení, i když nyní interpretujete svůj život podle vašich představ, co je možné a co nemožné. Vaše vědomí dokáže opustit vaše tělo pomalu i rychle, to záleží na mnoha okolnostech.

(*Pauza do 22.11.*) V mnoha případech senility silně organizované části osobnosti již opustily tělo a čelí novým okolnostem. Příčinou takového psychologického stavu je strach ze smrti. Ve snaze o sebezáchovu omezujete své vědomí natolik, že se můžete dostat do kómatu.

Víra v pekelný oheň může být příčinou halucinací, ve kterých se ocitnete v pekelném ohni. Víra v existenci ráje vás tam přivede. Svoji realitu si vytváříte sami svými myšlenkami a tužbami. Takový je

charakter vědomí, ať už se nalézáte v jakékoli rovině reality. Ujišťuji vás, že tyto myšlenky a představy jsou pouze dočasné.

Vědomí musí využívat své schopnosti. V nudném a strnulém ráji se žádné vědomí nezdrží dlouho. Po fyzické smrti nejste odkázáni sami na sebe, ztraceni ve svých halucinacích. Můžete, ale nemusíte si uvědomit, že jste mrtví pouze z fyzického hlediska.

(22.20) Náhle se ocitnete v jiné formě, kterou budete považovat za fyzickou, dokud nezačnete využívat fyzický systém uvnitř. Teprve tehdy vyjdou najevo rozdíly mezi touto a fyzickou podobou.

Pokud pevně věříte, že vaše vědomí je produktem vašeho fyzického těla, máte tendenci se k tomu upínat. Existují osobnosti, průvodci, kteří jsou připraveni poskytnout vám pomoc. Jsou to lidé, kteří jsou vašimi slovy „živí“ i „mrtví“. Žijí ve vašem systému reality, dokáží se věnovat těmto „mimotělesným“ aktivitám, když jejich fyzické tělo spí. Promítají své vědomí, aby nasměrovali ty, kteří se již do fyzického těla nevrátí.

(22.26) Průvodci jsou stále zapojeni do fyzické reality a mají více okamžitého pochopení pro pocity a emoce umírajících. Schopnost promítat své vědomí a jisté poznání jeho pohyblivosti jsou velmi nápomocné při přípravě na fyzickou smrt. Je možné dopředu se seznámit s prostředím, kam se dostanete po fyzické smrti.

Nemusí být nezbytně náročnější. Posmrtné prostředí nemusí znamenat vystřízlivění, naopak. Přináší daleko intenzivnější a radostnější zkušenosti než realita, kterou jste dosud znali.

Stačí se pouze naučit pracovat v novém prostředí, kde platí jiná pravidla, méně omezující než ve světě, kde nyní žijete. Musíte se naučit chápat a využívat svoji svobodu.

I tyto zkušenosti se neustále mění. Tyto změny budou pokračovat i v dalších fyzických životech. Někteří jedinci se rozvíjí a existují v několika systémech reality najednou.

Nyní si můžeme udělat přestávku

(Od 22.35 do 22.48.)

(*S lehkým humorem.*) Lenoši, těšte se, smrt vám nepřinese věčný odpočinek. Možná si odpočnete, bude-li to vaše přání, ale jen na chvíli. Nejenže budete muset využívat své schopnosti po smrti, ale

budete muset objevovat také ty, které jste během předešlých existencí neodhalili.

Pokud věříte v život po životě, budete si lépe zvykat na nové prostředí a podmínky. Pokud ne, lze to napravit cvičením, které vysvětlím později. Tím rozšíříte své vnímání ostatních stupňů reality, pokud však budete dostatečně odhodlaní a vytrvalí.

Vědomí tedy pracuje i v těchto krátkých obdobích fyzické neexistence. Pokud je mezidobí příliš dlouhé, může dojít k dezorientaci vědomí. Během spánku opouští vědomí fyzický systém na poměrně dlouhou dobu. Vědomí však není v normálním, fyzicky bdělém stavu a neuvědomuje si tyto mezery, relativně o ně nejeví zájem.

(22.50) Když vědomí opustí tělo na stejně dlouhou dobu v normálním bdělém stavu, považuje se za mrtvé, protože si nedokáže rozumem vysvětlit odlišné dimenze a zkušenosti. Ve spánku každý z vás prochází stejným druhem odloučení vědomí od fyzické reality jako v okamžiku smrti.

Po probuzení se však bez problémů vrátíte do těla. Během spánku jste mnohokrát překročili práh jiných realit. Experimenty s rozpomínáním snů a jiné duševní disciplíny, ke kterým se vrátíme později, vám mohou tyto záležitosti objasnit, budete-li se držet navrhovaných cvičení.

Po fyzické smrti můžete být vítáni svými zemřelými přáteli a blízkými. Je to individuální, jako ostatně vše. Všeobecně můžete být daleko více zaujati bytostmi, které znáte z minulých existencí než těmi, které vám byly blízké v posledním životě.

(23.03) Vyjdou najevo vaše skutečné vztahy k vašim blízkým, kteří jsou již mrtví. Zde totiž neexistuje přetvářka. Nebudete předstírat lásku k rodiči, který si vaši lásku a přízeň nezasluhuje. Telepatie v posmrtném životě nezná přetvářku. Pravda vyjde na povrch.

Můžete přijít na to, že ten, koho jste považovali za nepřítele, si vlastně zaslouhuje lásku a respekt, a podle toho se k němu budete chovat. Vykrytalizují vaše záměry. Na toto vyjasnění však budete reagovat svým způsobem, automaticky nezmoudříte, když jste až dosud moudří nebyli. Nebude možné skrývat své pocity, emoce ani záměry. Budete se stále učit. Naskytne se vám mnoho příležitostí

k růstu a rozvoji. Odhalíte metody, které vám napomohou efektivně se rozvíjet.

Budete mít možnost zpětně nahlížet na existence, které jste opustili. Pochopíte, že vaše zkušenost je výslednice vašich myšlenek a emocí, a jakým způsobem ovlivňuje ostatní. Dokud neprojdete touto zkušeností, nikdy nepoznáte větší část své vlastní identity. Jakmile si uvědomíte význam a důležitost života, který jste právě opustili, jste připraveni pro vědomé poznání pravé identity.

Začnete vnímat své vyšší vědomí. Uvědomíte si své minulé životy a začnete plánovat své příští existence, pokud se pro nějaké rozhodnete. Můžete také vstoupit do jiné roviny reality, a teprve potom se vrátit do fyzického světa.

(23.15) To je pro dnešek všechno. Nemáte-li žádné dotazy, můžeme skončit.

(Měl jsem několik otázek týkajících se mé tvorby, takže sezení skončilo až ve 23.26.)

536. sezení, 22. června 1970, 21.18, pondělí

Dobry večer.

(„Dobry večer, Sethe.“) Budeme pokračovat v diktování.

Vědomí může úplně opustit tělo až po fyzické smrti. (Samozřejmě neexistuje žádný přesný okamžik smrti. Hovořím o něm jen pro vaši lepší orientaci.)

Vaše vědomé já si možná bude chtít odpočinout a pokračovat ve své práci...

(Odložil jsem sešit. Naše černá kočka Rooney škrábala na dveře obývacího pokoje. Jane zůstala sedět a čekala, napůl v transu. Později popisovala, že se cítila „divně“, když jsem nesl kočku do haly. Mezitím přijel roznašeč novin. Než jsem mu zaplatil, Jane se probírala z transu. Pokračování ve 21.27.)

Vědomí opouští organismus mnoha způsoby, záleží na jeho stavu. V některých případech je schopen do jisté míry fungovat, ale postrádá vedení a organizaci. Primitivní vědomí atomů, buněk a orgánů zůstává v těle i jistou dobu poté, co ho opustí vědomí.

To vás může zmást. Záleží na vaší víře a stupni rozvoje. Nemyslím tím intelektuální rozvoj, ten může jít ruku v ruce s emocemi a intuicí, ale pokud se obrátí proti nim, mohou nastat problémy. Nově osvobozenému vědomí se může zalíbit myšlenka života po životě, než by čelilo realitě, ve které se v tu chvíli nachází. Popírá své pocity. Má tendenci přesvědčovat se o své nezávislosti na těle.

(21.32) Některý jedinec si je natolik jistý, že smrt znamená absolutní konec, že může přijít zapomnění, i když pouze dočasné. Jakmile duše opustí tělo, přichází údiv a překvapení. Dokáže sledovat své tělo. Na mnoha pohřbech se tedy uprostřed společnosti objeví čestný host a nikdo jiný si neprohlíží mrtvé tělo s takovým údivem a zvědavostí.

Chování jedinců se v tomto případě různí v souvislosti se získaným poznáním stejně jako prostředí, kam se dostávají mrtví. Podobnou zkušeností jsou člověku halucinace. Myšlenky a emoce vytvářejí nejen fyzickou realitu, ale formují také posmrtnou zkušenost. To neznamená, že by tyto zkušenosti byly o něco méně platné než fyzická existence.

Existují určité symboly představující přechod z jedné existence do druhé. Většina z nich je velmi cenná, protože poskytuje určitý rámec a pochopitelné odkazy. Příkladem je překročení řeky Styx. Umírající předpokládá určité rituály. Předem zná cestu. V okamžiku smrti tedy vědomí vyvolává živé halucinace v podobě řeky. Příbuzní a přátelé, kteří jsou již mrtví, se účastní rituálu, který je pro ně oslavou. Řeka je skutečná a proradná pro ty, kteří nemají dostatek zkušeností. Kolem čekají průvodci napomáhající pocestným řeku přejít.

Netvrdím, že řeka je pouhá iluze. Je to skutečný symbol. Cesta byla předem naplánována, proto není zapotřebí mapa. Už v ní neumíte číst. Křesťané věří v nebe a peklo, očistec a vykoupení. Průvodci se tedy převlékají do podoby křesťanských svatých.

(*Pauza do 21.48.*) Skrze symboly, kterým rozumíte, vnímáte skutečnou pravdu. Náboženství po staletí plní tento úkol, ukazují člověku cestu, kterou má sledovat. Náboženské texty jsou vlastně jen dětské slabikáře, knihy instrukcí doplněné barvitými příběhy. Ale splňují hlavní účel, zmenšují dezorientaci.

V dobách, kdy taková náboženství neexistovala, byli lidé nejistí, a když odmítli život po smrti, problém se ještě zvětšil. Mnoho z nich se dodnes raduje, protože jejich vědomí nezaniklo ani po smrti. Někteří se musí znovu učit pravidla chování, protože si nebyli schopni uvědomit tvůrčí potenciál svých myšlenek a emocí.

Takoví jedinci se mohou ocitnout na deseti různých místech během mrknutí oka, aniž by si uvědomovali, proč se tak stalo. Nevidí v tom žádné souvislosti. Mají pocit, že jsou házeni bezdůvodně a bez jakéhokoli rytmu z jedné zkušenosti do druhé. Nikdy si neuvědomí, že jsou poháněni svými vlastními myšlenkami.

(21.55) Stále hovořím o událostech bezprostředně následujících smrt. Potom přicházejí další stadia. Průvodci se ochotně stanou součástí vašich halucinací, aby vám napomohli najít cestu ven, ale nejprve ze všeho musí získat vaši důvěru.

Jednou jsem také dělal takového průvodce, stejně jako dnes působí ve spánku Ruburt. Pro průvodce je to těžký úkol, protože musí působit psychologicky co nejšetrněji. Mojžíš například pro jednoho člověka neznamena totéž co pro druhého. Několikrát jsem představoval Mojžíše a jednou dokonce i pro araba.

(22.00) Měl velmi zajímavý charakter, nenáviděl židy, ale byl posedlý myšlenkou, že Mojžíš je mocnější než Alláh. To byl po dlouhá léta tajný hřích jeho svědomí. V době křížáckých tažení strávil nějaký čas v Konstantinopoli. Byl chycen a měl být křesťany velmi krutě potrestán. Otvírali mu ústa a cpali do nich žhavé uhlí, jako předkrm. Arab se modlil k Alláhu a potom v největším zoufalství k Mojžíšovi, náhle jeho vědomí opustilo tělo a přišel Mojžíš.

Věřil mu více než Alláhovi, ale do poslední chvíle jsem nevěděl, kterou podobu mám přijmout. Byl to velmi sympatický chlapík a nevadilo mi, že očekával bitvu o svoji duši. Mojžíš bojoval proti Alláhovi. Nemohl se zbavit myšlenky na násilí, ačkoli jím zemřel. Nic jej nepřesvědčilo o klidu a míru, dokud bitva nebyla vyhrána.

Spolu s přítelem jsme sehráli drama, z protějších oblaků jsme volali požadavky na jeho duši, zatímco on, ubohý muž, klečel zastrašen na zemi mezi námi. Dnes vyprávím příběh s velkou nadsázkou, ale to vše způsobila jeho víra. Vysvobození ho stálo mnoho sil.

Volal jsem Jehovu, ale marně, Arab Jehovu neznal. Svoji víru vložil do Mojžíše. Alláh vytáhl kosmický meč, který náhle vzplanul v jeden oheň, odhodil jej a podpálil tak celou zem. Arab začal znovu vzlykat. Za Alláhem uviděl davy muslimů a za mnou procesí židů. Byl přesvědčen, že jeden z nás tří musí být zničen, a obával se, že obětí bude právě on.

Nakonec se mraky, na nichž jsme stáli, začaly přibližovat. V ruce jsem držel tabulku s nápisem: „Nezabiješ“ a Alláh držel meč. Přiblížili jsme se k sobě a vyměnili si tyto předměty a naši stoupenci se sjednotili. Přistoupili jsme k sobě a naše postavy splynuly ve slunce. „Jsme jedno.“

Dvě diametrálně protikladné myšlenky musí být sloučeny, jinak člověk nikdy nedosáhne klidu a míru. Teprve po sloučení těchto protikladů jsme mohli začít s vysvětlováním jeho situace.

Můžeme si udělat přestávku.

(22.20. Jane byla v hlubokém transu, i když si vzpomněla na útržky Sethova příběhu. Říkala, že měla vidění související s materiálem, ale nebyla schopna je popsat.

Křížácké výpravy zahrnují sérii válečných výprav vysílaných křesťanskou mocí v jedenáctém, dvanáctém a třináctém století, aby ochránili Svatou zemi před muslimy. Když Seth vyprávěl svůj příběh, Jane se divila, kde by se vzal arab v této době v turecké Konstantinopoli. Vysvětlil jsem zeměpisnou polohu této oblasti. Takový cestovatel pravděpodobně dorazil do Konstantinopole cestou napříč Tureckem ležícím na sever od arabských zemí, nebo po Středozemním moři přes Dardanely. Vzdálenosti jsou na Blízkém východě relativně krátké.

Jane neměla smysl pro zeměpis ani pro vzdálenosti, a to doslova, což byla během sezení výhoda. Na druhé straně měla dobrý smysl pro orientaci v okolním prostředí a dokázala pracovat s kompasem daleko lépe než já. Pokračování ve 22.43.)

Stát se takovým průvodcem si vyžaduje velkou sebekázeň a disciplínu.

Ještě před touto zkušeností jsem v průběhu svých předešlých životů pracoval jako průvodce pod dozorem ve stavu spánku.

Může se například stát, že během halucinací na moment ztratíte své já, které vytváříte. V takových případech vám je váš učitel musí připomenout. Je tedy nezbytná zkouška psychologických procesů a halucinací, do kterých můžete zabřednout, a těch je nekonečné množství. Můžete si například propůjčit podobu zemřelého zvířecího mazlíčka.

Halucinace většinou trvají jen krátce po smrti. Někteří jedinci si plně uvědomují svůj stav a své prostředí díky předešlému cvičení, během kterého dosáhli vyššího stupně rozvoje. Takové osobnosti jsou připraveny po kratším odpočinku pokročit do dalších stadií, pokud je to jejich přání.

Dokážou si například vybavit své vlastní reinkarnační já, poměrně zřetelně rozeznávají osoby, které znaly během svých předešlých životů. Mívají také halucinace nebo „znovu prožívají“ některé části svých minulých existencí, pokud chtějí. Pak nastává fáze sebezpytování, vyúčtování, jak se říká, během které mohou pozorovat své celkové chování, své schopnosti a slabé stránky, a rozhodují se zda se vrátit do fyzické existence či nikoli.

(22.55) Každý jedinec dobře snáší všechna stadia kromě sebezpytování, tomu se většinou vyhýbá. Důležitou roli hrají emoce a je velkou výhodou, pokud na vás někdo čeká. Vaši blízcí se však v mnoha případech nacházejí v dalším stadiu, takže na sebe masku přítele bere průvodce, abyste se cítili bezpečněji.

Samozřejmě je to tím, že většina lidí věří, že není možné opustit své tělo, a nevěří ve vědomé mimotělesné zkušenosti během života. Tyto zážitky vás mohou připravit k pochopení prostředí, ve kterém se ocitnete, lépe než slova.

Vaše fyzická existence je výsledkem masové halucinace, ale mezi realitami dvou lidí je velká propast. Po smrti zůstane vaše zkušenost stejně organizovaná, propletená a komplikovaná, jako ji znáte nyní. Máte své individuální halucinace a představy, jenom si neuvědomujete, co ve skutečnosti znamenají. Takové halucinace, o kterých jsem hovořil, intenzivní symbolická setkání, se mohou uskutečnit také ve snech, kdy se vaše osobnost ocitá před nějakým velkým rozhodnutím, nebo v případě, že je třeba sjednotit protikladné

myšlenky. To jsou velmi významné a důležité psychologické a psychické události, ať už se odehrávají před smrtí, či po ní.

(23.05) Kdyby lidé získávali tyto zkušenosti ve spánku, mohli by změnit celou civilizaci. Po smrti si jedinec může představit svůj (předešlý) život jako zvíře, se kterým se musel utkat. Taková bitva má dalekosáhlé následky, protože člověk se musí pustit do boje s jednotlivými částmi sebe sama. Ať už halucinace končí jízdou na zvířeti, ochočením, sprátením, smrtí zvířete nebo dotyčného, každá alternativa... *(Jane kašlala, udělala si pauzu a napila se piva)* je pečlivě zvážena a výsledek má velký vliv na další rozvoj osobnosti.

Měli bychom si udělat přestávku, kvůli Jane.

(„Dobře.“ *Janin hlas byl chraplavý a slabý. Věřím, že by byla nucena přerušit sezení. Stávalo se jen zřídka, že Jane měla problémy s hlasem.*

Ve 23.11 jsem jí přečetl poslední dva odstavce materiálu, ale nebyla schopna nijak emocionálně spojit obsah se svými hlasovými problémy, ani já ne. Jane miluje zvířata. Snad tedy Sethův příklad vyvolal reakci, myslel jsem si, ale nezdálo se, že by takto reagovala již dříve. Pokračování ve 23.20, podstatně silnějším a hrubším hlasem než obvykle.)

Pomalou ukončíme sezení.

Takový „životní symbolismus“ většinou používají ti, kdož během svého života nepřemýšlí o sebezpytování, introspekci. Je to součást sebezpytovacího procesu, během kterého jedinec formuje svůj život do určité podoby, se kterou potom pracuje.

To je konec diktování, přeji pěkný večer vám dvěma i té obludě vedle tebe.

(„ Dobrou noc, Sethe, a děkujeme.“ *Náš kocour Willy leží vedle mě na gauči a dříme. 23.25, Jane se vrátil její běžný hlas.*)

537. sezení, 24. června 1970, 21.24, středa

(John Barclay byl dnešním hostem sezení. Přinesl si s sebou diktafon, jak slíbil. Nahrával si informace, které mu Seth poskytl o jeho profesionálním životě. Výsledky byly výborné.

Pokaždé, kdy se sezení účastní nějaká další osoba, Jane začne svůj proslov rychlejším až zbrklým tempem. Oči má široce otevřené a velmi tmavé, hlas má dnes silnější než obvykle. Skrze Johna získala energii, kterou ihned využila.)

Dobrá večer.

(John a já: „Dobrá večer, Sethe.“)

Dobrá večer přeji našemu příteli. Doufám, že mi odpustíte, když pokročím ve svém diktování. Musím ho dostat *(ukazoval na mne)*, když chci knihu dopsat.

(Velice pobaveně) Píšeme ságu. Takže bychom měli pokračovat v diktování.

Jednoho z Ruburtových studentů zajímalo, zda existuje nějaká organizace ve zkušenostech v okamžiku bezprostředně po smrti. Myslím, že tato otázka trápí více lidí, takže se ji pokusím zodpovědět.

Neexistuje tedy jedna posmrtná realita, ale liší se podle zkušeností. Existují různé dimenze, do kterých se individuální zkušenosti uchylují. V počátečním stadiu jsou osobnosti, které se stále silně orientují na fyzickou realitu a potřebují odpočinek a zotavení. V tomto stadiu si pacienti stále ještě neuvědomují, že nejsou nemocní.

V některých případech si nemoc vsugerují natolik, že na ní staví svůj pozemský život. Promítají špatný stav na nové tělo stejně, jako to dělali u starého. Po smrti projdou různými typy léčby psychiky. Jsou přesvědčováni, že stav jejich těla závisí pouze na jejich myšlení a víře.

(21.32) Někteří jedinci mohou jistá stadia vynechat. Nemusím asi zdůrazňovat, že nemocnice a zotavovny nejsou fyzické. Jsou často udržovány průvodci, kteří dodržují nutná pravidla. I vy si můžete vsugerovat takovou představu, budete-li chtít, ale pro ty, kdo vstupují do této reality, jsou tyto události opravdu skutečné.

Dále existují školící a výchovná centra, kde je realita jedince vysvětlena podle jeho schopnosti a stupně rozvoje. Zpočátku jsou nutná určitá přirovnání, kterých se postupně jedinci zbavují a osvobozují se od nich. V těchto střediscích existují určité třídy pro ty, kdo se chtějí vrátit do fyzického prostředí.

Učí se metody, jak promítat emoce a myšlenky do fyzické skutečnosti. V trojrozměrném světě není čas na rozmyšlenou mezi vznikem myšlenky a její materializací.

Někteří jedinci vůbec neprochází touto fází. Jsou na vyšším stupni rozvoje díky svým zkušenostem z minulých životů. Jsou připraveni začít složitější program.

O růstu a rozvoji jsem již hovořil. Někteří z vás si neuvědomujete své psychické schopnosti a můžete si myslet, že vás čeká dlouhý posmrtný výcvik. Mohu vás však ujistit, že všechny zkušenosti a schopnosti nemusí být nezbytně zřetelné na rovině vědomí. Mnoho z nich se projevuje například během spánku.

Ted' navrhuji přestávku, pak se k tomu vrátíme.

(„*To doufám,“ řekl jsem z legrace.*)

Já také. Jsem jako falešná bankovka, které se nelze zbavit.

(„*Dobře, dobře.*“ *Přestávka od 21.42 do 21.58.*) Po fyzické smrti můžete odmítnout myšlenku, že jste mrtví, a soustředit emocionální energii na objekty, které jste v životě znali.

Pokud jste například posedlí určitým projektem, budete se jej snažit dokončit. Všude kolem vás budou průvodci, kteří vám pomohou pochopit vaši situaci, ale můžete být natolik strženi, že si jich nevěšíme.

Přílišné soustředění na fyzickou realitu vás může brzdit v rozvoji.

Jakmile vědomí opustí tělo na příliš dlouhou dobu, je spojení přerušeno, zatímco v mimotělesných stavech je nadále udržováno. Může se stát, že jedinec, který zemře, mylně interpretuje svoji zkušenost a má tendenci vrátit se do těla. K tomuto jevu dochází, pokud se vědomí příliš ztotožňuje s fyzickým tělem.

Není to tak běžný případ, ale někteří jedinci se snaží oživit fyzický mechanismus, propadají panice, když objeví tělo v takovém stavu. Někteří například smýkají svým tělem i dlouho poté, co bylo oplakáno. Neuvědomí si, že duše zůstává celistvá a pouze tělo onemocní nebo prochází operací některého orgánu.

Jsou jako psi rvoucí se o kost. Osobnosti, které své vědomí úplně neztotožňují se svým tělem, jej opouští daleko snadněji. Ti, kdo své tělo dnes nenávidí, se od něj po smrti odvracejí.

(22.07) Všechny tyto okolnosti závisí na charakteru jedince. Jakmile opustí fyzické tělo, ocitne se někde jinde. Bude to podobné prostředí, kterým cestujete v mimotělesném stavu nebo které navštěvujete každou noc ve svých snech.

Tato forma však není tak viditelná pro ty, kteří stále spočívají ve fyzickém těle. I já mám takovou podobu, mohu dělat cokoli, co vy dokážete ve snu. Mohu létat, procházet zdi, cestovat v čase a prostoru.

Pokud si například vzpomenete na svoji tetu žijící na druhém konci státu, najednou se ocitnete vedle ní. Nemáte však schopnost pohybovat s fyzickými předměty. Nedokážete vůlí zvednout lampu nebo mrštit sklenicí o zem. V tomto okamžiku vlastníte fyzické tělo, ale není to jediná vaše forma. Prostupuje vaším tělem, aniž byste byli schopni si ji uvědomit. Po smrti to bude jediná forma, kterou si budete uvědomovat.

(Pauza do 22.15.) Postupně se naučíte přijímat na sebe několik odlišných forem v různých rovinách reality, dle vaší volby a vědomě. V určitém ohledu to děláte i nyní, nevědomě překládáte psychologickou zkušenost, své myšlenky a emoce, do fyzických objektů. Může se stát, že si sami sebe představíte jako dítě po smrti. Náhle získáte podobu dítěte, kterým jste kdysi byli. Po určitou dobu můžete pracovat s formou tak, že například přijmete fyzickou podobu své bezprostředně předešlé fyzické existence. Můžete například zemřít v osmdesáti a po smrti přemýšlet o mládí. Zjistíte, že vaše podoba se mění v souvislosti s myšlenkami a představami.

Většina jedinců si po smrti volí zralejší podobu, kterou obvykle spojuje vrcholnými fyzickými schopnostmi, nehledě na věk, kdy bylo těchto schopností dosaženo. Jiní si vybírají formu, kdy dosáhli největších duševních nebo emocionálních zkušeností, neohlížejí se na krásu a věk fyzické formy. Sledujete mne?

(„Ano.“)

Ve formě, kterou si zvolíte, se budete cítit pohodlně a budete ji používat v komunikaci s ostatními. Při kontaktu se živými je však lepší přijmout formu, pod kterou vás jedinec znal.

Uděláme si přestávku, a potom budeme pokračovat.

(Jane, ukázala na Johna, který seděl vedle mne na gauči. Odpoledne měl pracovní jednání, kde se pilo šampaňské, takže byl velmi unavený.)

Zdá se mu sen.

(„ Vypadá to tak“.)

(„*Poslouchám tě, Sethe,*“ řekl John s úsměvem. *Pauza od 22.25 do 22.37. Seth nás vyrušil v konverzaci, kterou jsme s Jane a Johnem vedli.*) Mohu pokračovat v diktování?

Posmrtné prostředí nemusí nezbytně existovat na jiné planetě. Neexistuje v prostoru, takže otázka: „Kde se to všechno odehrává?“ postrádá smysl.

Je to výsledek vaší mylné interpretace pravého charakteru reality. Toto prostředí je všude kolem vás, ve vašem fyzickém světě, jen jej nevnímáte. Vaše smysly prostě nejsou schopny vnímat tuto rovinu existence. Reagujete pouze na její určitou, ale omezenou oblast. V okamžiku smrti začnete poznávat další roviny reality. Zbavíte se svého fyzického vybavení a majetku, naladíte se na jiné dimenze a začnete reagovat na jiné podněty.

(22.43) Z těchto rovin reality můžete do jisté míry vnímat i fyzický svět. Existují jistá energetická pole, která je oddělují. Váš názor na prostor je natolik omezený a zkreslený, že je velmi těžké cokoli vám vysvětlovat. Moment. (*Pauza.*)

Stejně jako vaše smysly trvají na tom, že předměty jsou pevné, stejně tak si zakládají na skutečnosti, že existují v prostoru.

Co vaše smysly vypovídají o předmětech, je naprostý omyl, a co vám tvrdí o prostoru, stejně tak. Prostor existuje pouze v trojrozměrné realitě, jinak je to nesmysl. (*Pobaveně*): Během mimotělesné zkušenosti, mimo fyzické bytí, můžete mít problémy v souvislosti s existencí prostoru. Podobné překvapení vás čeká i po smrti. Jen tehdy skutečně pochopíte pravý charakter prostoru a času. Prostor neexistuje, hovoříme-li o vzdálenostech. Je to jen iluze a klam. Existují určité bariéry, ale duševního nebo psychického charakteru. Existují například různé intenzivní zkušenosti, které vy interpretujete jako vzdálenosti.

Řekněme, že se po smrti můžete ocitnout ve školicím středisku. Může být teoreticky umístěno uprostřed vašeho současného obývacího pokoje, ve fyzickém prostoru, ale vzdálenost mezi vámi a stále žijícími členy vaší rodiny, sedícími a přemýšlejícími o vás, nesouvisí s prostorem, jak jej znáte nyní. Jste od nich dál, než je Země vzdálena od Měsíce.

Mohli byste teoreticky odvrátit svoji pozornost od svého prostředí a soustředit se na pokoj i jeho obyvatele. Nejsou to kilometry, které vás dělí.

(22.55) Konec diktování. Obávám se, že se váš přítel uložil ke spánku. *(Jane ukázala na Johna a zasmála se.)*

(John: „Omlouvám se, že to tak působí.“)

To tedy působí.

(John: „Myslím, že to ještě napravím.“) Máš nějaké dotazy?

(John: „Jen všeobecně. Nic zvláštního...“) Mezi Johnem a Sethem se rozvinula krátká konverzace. Sezení skončilo ve 22.04.

Původní poznámky z tohoto sezení zahrnují také Sethovu dlouhou promluvu z Janina ESP kurzu, který se konal včera večer, 23. června 1970. Seth hovořil o organizaci, nejen o organizaci v naší realitě, ale i v ostatních. Seth odpovídal víceméně na otázky, na které jsme se s Jane často ptali. Proto jsme jeho promluvu zahrnuli téměř celou do Dodatku.)

10 - Stav „smrti“ v životě

538. sezení, 29. června 1970, 21.07, pondělí

Dobry večer.

(„Dobry večer, Sethe.“)

(S humorem) Začneme kapitolu desátou Stav „smrti“ v životě. (Seth zopakoval název kapitoly, aby se ujistil, že jsem správně použil znaménka.)

Posmrtné prostředí se vám nebude zdát tak nepřátelské a nepochopitelné, když pochopíte, že přináší podobné situace jako váš současný život.

Ve snu vstupujete do stejných dimenzí reality stejně jako v posmrtné existenci. Nejste si však schopni zapamatovat nejdůležitější části nočních dobrodružství. A ty, které si vybavíte, se vám zdají chaotické. Na vašem stupni rozvoje nejste schopni vědomě pracovat na více rovinách reality.

Jakmile vaše fyzické tělo usne, ocitnete se v prostředí, kam se dostanete po smrti. Máte stejně tvořivou energii a schopnost být aktivní, jak to bude možné až po vaší fyzické smrti. Zjednodušeně řečeno, obrátíte svoji pozornost na jiné dimenze.

(21.15) Běžně si pamatujete události z bdělého života. Vzpomínáte na svá fyzická setkání a situace, které dodávají vašemu životu plynulost. Vaše snící já má stejně velkou paměť a stejné množství vzpomínek. Jako existuje posloupnost a plynulost ve vašem každodenním životě, existuje i ve spánku.

Část vašeho já si uvědomuje každou zkušenost a událost, kterou procházíte ve snu. Sny nejsou o nic větší halucinace než váš každodenní život. Vaše bdělé já sní, stejně jako se vaše snící já zapojuje do života. Vy sami jste autorem svých snů stejně tak jako každodenních událostí. I vaše denní zkušenosti jsou sny.

Podíváte-li se na vaše snící já nebo o něm přemýšlíte, činíte tak s předsudky. Jste přesvědčeni, že vaše realita je opravdu jediná a pravá, zatímco sny považujete za pouhé iluze.

(21.20) Sen je vám daleko přirozenější, a pokud v nich nenacházíte soudržnost a souvislost, je to proto, že jste příliš hypnotizováni představou, že žádná neexistuje. Snažte se vyložit si svá noční dobrodružství podle měřítek fyzického světa a máte tendenci napasovat je do vašeho omezeného a zkrleslého pohledu na realitu.

Do určité míry je to přirozené. Máte k tomu jisté důvody. Přijali jste určitá pravidla a plníte úkol. Je však třeba, abyste dali prostor rozvoji a překročili omezení vašeho vědomí. Je velmi obtížné si přiznat, že jste v mnoha směrech daleko úspěšnější a tvořivější ve spánku než v bdělém stavu. Nechcete si přiznat, že vaše snící tělo dokáže i létat. Je snazší předstírat, že všechny tyto zkušenosti jsou symbolické, neskutečné, a rozvíjet složité teorie vysvětlující například létací sny.

Pravda je jednoduchá, v „létacím“ snu skutečně letíte. Dostanete se do prostředí a podmínek, které jsou přirozené vědomí nesoustředěnému na fyzickou realitu. Můžete tedy získat zkušenosti podobné posmrtným. Hovoříte se zemřelými přáteli či příbuznými a znovu prožíváte některé minulé zážitky, procházíte se na místech, kde jste byli před padesáti lety fyzického času, cestujete prostorem, potkáváte své průvodce, dostáváte instrukce, učíte ostatní, děláte významnou a užitečnou práci, řešíte problémy, máte halucinace.

Fyzický svět činí rozdíl mezi myšlenkou a předmětem, ale ve snu je to totéž. Nejlepším způsobem, jak se předem seznámit s posmrtnou realitou, je prozkoumat a porozumět charakteru vlastních snů. Nemnoho lidí se tím však zabývá.

Je to nejjednodušší způsob, jak se necítit osamělí, až celou svoji pozornost zaměříte na posmrtnou realitu.

Nyní si uděláme přestávku.

(Od 21.34 do 21.47.)

Pokud je vaše vědomá paměť silně spojena s fyzickým tělem, mysl si většinou nepamatuje, že ve spánku opouští tělo.

Ve snu si pamatujete všechny bytosti, se kterými jste se setkali v jiných snech, bez ohledu na to, zda to byly osoby známé, či neznámé. Ve snu se setkáváte s blízkými přáteli, kteří žijí v jiné části světa, a stáváte se cizinci v každodenní realitě.

Stejně jako má vaše každodenní snažení svůj cíl a účel, stejně tak mají jistý význam a důležitost i vaše snová dobrodružství. Ta budou pokračovat i po smrti. Život, energie a kreativita skrývající se za vaši fyzickou existenci jsou promítány právě do těchto dimenzí. Jste tedy fyzickým promítnutím svého snícího já. Snící já, jak jej vnímáte, je jen stín své vlastní reality, je to psychologický bod, který spojuje všechny části vaší identity. Tuto hlubokou přirozenost si uvědomují pouze ti nejvíce pokročilí. Představuje jeden silný, sjednocující prvek vaší identity. Jeho zkušenosti jsou živější a bohatší než zkušenosti fyzického já, které znáte.

Představte si, že jste dítě, a já se vám snažím vysvětlit, jaké bude vaše zralé a dospělé já. Popíšu vám to asi tak, že dospělé já je vlastně do jisté míry vaší součástí, promítnutím toho, co jste nyní. Dítě by reagovalo: „Ale co se stane se mnou? Musím zemřít, abych se stal dospělým já? Nechci se změnit. Jak se mohu stát dospělým já, které se liší od mého já, aniž bych musel zemřít?“

Podobně je tomu s vaším vnitřním já, které si začnete uvědomovat ve snu. Nemusíte obdivovat jeho vyspělost a schopnosti, protože jsou to do jisté míry vaše schopnosti. Stejně tak schopnosti dospělého člověka náležely už dítěti. Ve snu se naučíte, kromě jiných věcí, vytvářet svoji fyzickou realitu, den za dnem, stejně jako formovat svoji fyzickou existenci.

(22.07) Ve snu opravdu řešíte své problémy, zatímco v bdělém stavu si pouze uvědomujete možnosti a způsoby jejich řešení, které jste se naučili ve snu. Stanovíte si cíle, stejně jako po smrti volíte další inkarnaci.

Je velmi obtížné slovy popsat jakoukoli psychologickou strukturu. K vysvětlení charakteru osobnosti používáte různé výrazy: id, podvědomí, ego, superego, názvy pro všechny stránky, které tvoří vaši fyzickou osobnost. Snové já je stejně komplikované. Některé jeho části se uplatňují ve fyzické realitě, jiné na rovině úspěchu a kreativity, které jsou nezbytné k fyzickému přežití, ostatní při komunikaci. Další části osobnosti, které jsou vám nyní neznámé, spolupracují s duší neboli celistvostí, podstatou, skutečným multidimenzionálním já.

Duše vytváří hmotu, a tudíž i fyzickou existenci. Má pro to svůj důvod, nemá smysl odpírat si radosti a potěšení fyzického života.

Vnitřní smysly a cesty by vás však měly vést k vyššímu poznání krásy a smyslu života. Radost a růst jsou důkazem, že využíváte své schopnosti a objevujete vnitřní dimenze se stejně velkým nadšením a entuziasmem. Pokud správně chápete a vnímáte tyto záležitosti, můžete se předem dobře seznámit s posmrtnými krajinami a zkušenostmi. Zjistíte, že jsou stejně živé a skutečné, jako ty, které dobře znáte. Tyto objevy naprosto změni vaše předsudky o životě po smrti. Je velmi důležité zbavit se jich, protože brání ve vašem rozvoji.

Můžeme si udělat krátkou přestávku.

(Od 22.23 do 22.39.)

Pokud jste spokojeni se svou fyzickou realitou, máte nejlepší podmínky pro objevování vnitřního světa.

Myslíte-li si, že fyzický svět je plný zla, které plodí jen zlo, nejste dostatečně připraveni. Neměli byste se pouštět do studia svých snů, pokud máte deprese. V takovém rozpoložení má psychický stav tendenci k negativním zkušenostem, jak ve spánku, tak v bdělém stavu. Neměli byste začínat se sebeobjevováním, pokud doufáte, že lze fyzickou zkušenost zaměnit za tu vnitřní.

Pokud nekompromisně rozlišujete protiklady dobro a zlo, pak nemáte porozumění nezbytné k vědomé práci v jiných dimenzích. Jinými slovy, měli byste být duševně, psychologicky a duchovně co nejpružnější, otevření novým myšlenkám, tvořiví a nezávislí na konvencích a dogmatech.

Potřebujete k tomu jisté schopnosti, ale především soucit. Zároveň byste měli dobře fungovat a vycházet ve svém fyzickém prostředí, abyste byli schopni přijímat život takový, jaký je. Potřebujete čerpat ze svých zdrojů. Musíte aktivně objevovat, ne se pasivně stáhnout, a už vůbec ne zbaběle utéct. V průběhu knihy vám popíši způsob, jak je možné vědomě poznávat posmrtné prostředí a získat kontrolu nad svými zkušenostmi a rozvojem.

Nejprve vám však podrobně vysvětlím charakter tohoto prostředí. Nyní, ve fyzickém životě, vidíte, co chcete vidět. Vnímáte určité informace, které si důkladně vybíráte v souladu se svými názory na realitu a formujete data, od kterých začínáte.

Pokud věříte, že lidé jsou pouze zlí, nemůžete narazit na dobrého člověka. Dobru se uzavřete a budete mít pocit, že vám všichni ukazují

pouze svoji špatnou stránku. Budete mít pocit, že vás nikdo nemá rád, a to se telepaticky promítne na ostatní, kteří vás začnou skutečně nenávidět.

(22.54) Vaše existence tedy následuje vaše očekávání. To platí po smrti stejně tak jako ve snu nebo u mimotělesné zkušenosti. Jste-li posedlí myšlenkou zla, pak ve všem budete nacházet zlo. Pokud věříte v ďábla, pak se s ním setkáte. Pokud vědomí není fyzicky orientované, má větší svobodu a volnost. Myšlenky a emoce se zhmotňují v realitě bez plynutí času. Jakmile si vsugerujete, že potkáte ďábla, vytvoříte si jej svými vlastními myšlenkami, aniž byste si uvědomili, že jde o váš výtvar.

Přílišné soustředění na zlo ve fyzickém světě znemožňuje objevování svého já. Může se samozřejmě stát, že se omylem setkáte s materializovanou myšlenkou zla, která vám nepatří. Pokud však nevěříte v demony, dokážete vždy rozlišit pravý charakter jevu a zůstat v bezpečí, nepoškozeni.

Pokud je to vaše vlastní materializovaná myšlenka, která nabývá formu, pak se v podstatě můžete učit tím, že se budete ptát sami sebe, co představuje a jaký je váš problém, který musíte realizovat. Vaše představy zahrnují některé posmrtné věci, které používáte jako symboly, a procházíte duchovním sporem, který by nebyl nutný, kdybyste měli hlubší poznání. Tyto problémy a dilemata vyřešíte podle stupně porozumění, kterého jste dosáhli.

Pro dnešek je to konec diktování. Pokud nemáte žádné dotazy, sezení ukončíme.

(„*Včera nás s Jane napadlo, jak asi představíme tvou knihu veřejnosti. Přemýšlel jsi o tom?*“)

O tom si pohovoříme později.

(„*Dobře.*“)

Přeji vám všechno dobré a pěkný večer. („*Pěkný večer, Sethe. Bylo to velmi zajímavé.*“) Doufám, že vaše nadšení vydrží.

(23.02. *Jane byla v dobrém transu. „Má naplánovanou celou kapitolu dopředu,*“ řekla.

O reklamě a uvedení knihy jsme se Sethem nemluvili, sám se k tomu nevrátil. Sethův materiál vyšel v září 1970.)

539. sezení, 1. července 1970, 21.18, středa

(Na konci minulého sezení, které se konalo předevčírem, mi Jane řekla, že Seth už měl konec desáté kapitoly naplánovaný. Dnes večer mi ale sdělila, že nemá nejmenší tušení, o čem chce Seth dnes hovořit.

Byl hodně teplý a vlhký den. Vypadalo to na bouřku. Nakonec začal silný déšť s hromy a blesky, asi ve 21.00. Byli jsme zvědaví, jestli se sezení vůbec bude konat, protože Seth nám před časem řekl, že elektrické výboje ruší stavy transu. Sezení začalo jako obvykle. Seth nevypadal, že by ho něco mohlo odradit.)

Tak budeme pokračovat v diktování.

Všude kolem jste obklopeni posmrtným prostředím.

Je to, jako by vaše současná situace a všechny její fyzické jevy byly promítnuty zevnitř vašeho já ven, tím dostáváte neustále se pohybující obraz, který vás nutí vnímat pouze předsunuté podoby. Zdají se být tak skutečné, že na ně musíte neustále reagovat.

(Přestávka do 21.23. Bouřka je tak silná, že Seth musel zesílit hlas.)

Fyzická realita slouží k zamaskování platnějších, skutečnějších realit, ze kterých získáváte sílu a poznání. Zkuste na ni zapomenout, zastavte se a obraťte pozornost na ostatní reality.

Nejdříve si však musíte uvědomit jejich existenci, než je začnete objevovat metodami, které vám vysvětlím později. Čas od času se sami sebe zeptejte: „Co si v tuto chvíli vědomě uvědomuji?“ Zkuste si odpovědět s očima otevřenými i zavřenými.

Máte-li oči otevřené, neberte to, co vidíte, jako konečnou pravdu. Obraz, který vidíte, ještě nemusí nezbytně existovat. Zaměřte se na místa, kde se zdá být prostor prázdný, a naslouchejte tichosti. V každém prázdném prostoru jsou molekulární struktury, ale vy nejste zvyklí je vnímat. Existují i jiné hlasy, které vaše uši neslyší. Ve spánku používáte své vnitřní smysly, které v bdělém stavu ignorujete.

(Světla několikrát zablikala.)

Vnitřní smysly jsou uzpůsobeny k vnímání událostí a informací, které nejsou fyzického charakteru. Zároveň vnímají i fyzické objekty. Nenechají se oklamat obrazy promítanými do trojrozměrné reality. Fyzické smysly jsou rozšířením těchto vnitřních způsobů vnímání. Po

smrti se musíte spoléhat pouze na vnitřní smysly, které nyní využíváte v mimotělesných zkušenostech. Fungují neustále, i v bdělém, vědomém stavu...

(Někde ve městě došlo k havárii nebo požáru. Ve vedlejší ulici vrískaly sirény. Čekal jsem, že se Jane probere. Udělala menší pauzu, ale pokračovala.)

... takže můžete kdykoli začít poznávat charakter posmrtného prostředí. Pauza.

Jakmile jej poznáte, přestane vám být cizí. Je samozřejmé, že nedůvěřujete všemu neznámému, ale i přesto je to vaše součást. Přináleželo vám před vašim fyzickým narozením a zůstane i po fyzické smrti. Během své fyzické existence jste na to z větší části zapomněli. Lidstvo mělo v průběhu své historie různé názory na svoji vlastní realitu, ale v minulém století se od nich začalo odvracet. Existuje několik důvodů, které vám objasním později.

Uděláme si přestávku.

(21.37. Dneska je přestávka hodně brzy vzhledem k tomu, kdy sezení začalo. „Něco mi nesedí,“ řekla Jane. „Něco mne neustále vyrušuje.“ Uvědomovala si hřmění bouřky a jekot sirén na ulici. Říkala, že cítila v transu určité „vibrace“, vlnění, zpočátku se dostala do hlubokého transu, který slábl, až se přiblížil stavu plného vědomí. Z mého hlediska byl materiál stejně dobrý jako vždy předtím, způsob přednesu se také nijak neměnil.

Děšť, hromy a blesky neustávaly a ve městě byl hluk. Byla to taková ta bouřka, kdy se otřásal i náš opravdu bytelný dům. Hlas Jane byl silnější než obvykle, ale diktovat začala pomalejším tempem ve 21.52.)

V určitých ohledech jste nyní stejně „mrtví“ jako po své smrti.

Zatímco si ve svém každodenním životě jdete za svými cíli a prací, reagujete také na jiné roviny reality, vnímáte podněty, které si vaše fyzické bdělé já neuvědomuje. Skrze své vnitřní smysly zažíváte události, které váš fyzický mozek není schopen zaregistrovat.

Po své fyzické smrti si uvědomíte všechny ostatní dimenze aktivity, které nyní ignorujete. Dnes převládá vaše fyzická existence. Po smrti však nebude. Neztratíte ji, zůstane ve vašich vzpomínkách. Pouze vystoupíte z určitého systému rámce reality.

(22.01) Čas není tvořen řadou po sobě jdoucích momentů, ačkoli jej tak vnímáte. Události nejsou dění kolem vás, jsou to pouze materializované zkušenosti, vytvořené podle vašich představ a přesvědčení. Vnitřní část vašeho já si to nyní uvědomuje. Po smrti se přestanete soustředit na fyzickou formu existující v čase a prostoru. Budete tvořit svou realitu, podobně jako malíř tvoří své obrazy.

(22.07. *Děšť ještě zesílil.*)

Průměrná délka vašeho života je asi sedmdesát let. Po smrti můžete za určitých podmínek prožít události těchto sedmdesáti let, aniž byste museli dodržovat časovou posloupnost. Můžete si je libovolně přeházet, manipulovat s nimi v rámci určitých dimenzí aktivity, které představují těchto sedmdesát let.

Pokud najdete některé chybné úsudky a rozhodnutí, můžete je napravit. Můžete je zdokonalit, ale nemůžete znovu vstoupit do tohoto systému, protože plně se účastníci vědomí sleduje historické trendy doby pojící se k masové halucinační zkušenosti, která je výsledkem společného vědomí vašeho a vašich „současníků“.

Někdo dává této možnosti přednost před další reinkarnací, nebo ji vnímá jako učení před vstupem do další fyzické existence. Takoví lidé jsou rozenými perfekcionisty. Musí se vrátit a tvořit, napravit své chyby. Využívají svůj předešlý život jako plátno pro nový obraz. To je duševní a fyzické cvičení, které si vyžaduje velkou koncentraci a není o nic skutečnější než ostatní.

Nyní si uděláme přestávku.

(22.14. *Jane byla v hlubokém transu, ale překvapilo ji že hovořila tak krátkou dobu. Děšť slábl a ochladilo se. „Je to stejně zvláštní noc,“ řekla. Pokračování ve 21.31.*)

Možná toužíte „znovu prožít“ určité epizody svého života, abyste jim lépe porozuměli. Vaše životní zkušenost je jenom vaše vlastní, nikoho jiného. V běžném životě si obvykle představujete, že se chováte jinak, než jak ve skutečnosti působíte. Ve své mysli si znovu přehráváte situace a události, abyste jim lépe porozuměli. Váš život je vaše osobní zkušenost z určité perspektivy. Jakmile zemřete, osvobodíte ji od fyzického časového kontextu, a teprve potom ji můžete prožít různými způsoby. Události a objekty nejsou absolutní,

jsou tvárné a ohebné, neustále se mění. Nikdy nejsou stálé, přestože tak v rámci trojrozměrné reality působí.

Vše, co vnímáte v trojrozměrném světě, je pouze nástin vyšší reality v této dimenzi. Momenty, které si uvědomujete, jsou pouze ty aktivity, které je vaše normální bdělé vědomí schopno vnímat. Ostatní formy vnímáte jasně ve snech nebo podvědomě v bdělém stavu.

(22.42. *Jane hovořila velmi pomalu.*) Chcete-li poznat, co se děje po smrti, musíte si začít uvědomovat své vlastní vědomí jako oddělené od fyzické aktivity. Poznáte, jak vysoce je aktivní. Praxí zjistíte, že vaše běžné bdělé vědomí je velmi omezené a posmrtný život svobodnější, aktivnější než ten váš, pozemský. Konec diktování.

I přes bouřku proběhlo sezení dobře, ne?

(„Myslím, že bylo dobré.“)

Přesto dnes skončíme. Ruburt je nějak nervózní. Užijte si zbytek večera.

(„I ty, Sethe.“ 22.46. *Jane řekla, že se cítila dobře, ačkoli hloubka jejího transu se během sezení měnila. Důvodem její nervozity bylo to, že se po přestávce dost těžko vracela do transu.*

Pak jsme s Jane přišli na nápad, že bychom uskutečnili sezení šest dní po sobě, abychom zjistili, zda je Seth schopen zvládnout takové pracovní nasazení. Znělo to zajímavě, ale myšlenka nebyla nikdy realizována, i když Seth byl ochoten pokusit se o to v březnu, kdy jsme pracovali na třetí kapitole. Viz poznámky v pauze ve 22.31 z 519. sezení a Sethovy následné postřehy. Jane přestala číst knihu 30. března. Dnes je 1. července.)

540. sezení, 6. července, 1970, 21.29, pondělí

(„Dobrý večer, Sethe.“)

Budeme pokračovat. (*Pauza.*) Všechny roviny reality, o kterých jsem hovořil, koexistují spolu s vaší, ale v bdělém stavu si je neuvědomujete. Ve snu jste schopni vnímat i jiné systémy, často je však mícháte se svými zkušenostmi a po probuzení si z nich pamatujete jen málo.

Stejně jako vás v životě obklopují takzvaní duchové a zjevení, stáváte se vy zjevením pro druhé. A sice tehdy, když vysíláte silnou

materializovanou myšlenku, formu svého já, svých snů nebo nevědomých cest mimo fyzické tělo.

Existuje tedy tolik duchů a zjevení, kolik je lidí. Ti si, stejně jako vy, mohou uvědomovat svoji situaci. Rozdíl je v tom, že se plně nesoustředíte na fyzickou realitu. Některá zjevení jsou materializované myšlenky vysílané osobnostmi, které si prošly dlouhým trápením a hněvem. Zobrazují stejný typ chování, se kterým se setkáváte ve vašem každodenním životě.

Stejný princip, který nutí hysterickou ženu opakovat nějakou činnost, jako například neustálé umývání rukou, způsobuje, že se jistý druh zjevení opakovaně objevuje na jednom místě.

Takové osobnosti se z různých důvodů nenaučily vstřebat vlastní zkušenost. Jsou pronásledovány různými zjeveními a duchy. V takových případech není přítomno celé vědomí. Je to jako špatný sen, noční můra, která se vrací a promítá do fyzického života. Osobnost sama o sobě zůstává nepoznamenána, ale její části řeší neřešitelné problémy a plýtvají tak energií.

(21.44) Duchové jsou sami o sobě neškodní, nebezpečná je pouze interpretace jejich činů. I vy se ve svém fyzickém životě můžete příležitostně objevit jako duchové na jiné rovině reality, kde je vaše „pseudozjevení“ příčinou komentářů a tvoří podklad pro vznik mýtů, jenom si toho nejste vědomi.

Jsou výjimky, kdy vám zůstává paměť a vzpomínky, ale zpravidla si zjevení neuvědomují vliv a působení na ostatní. I vy se tedy objevujete ve světě, který pro vás zůstává dosud neznámý.

Myšlenky, emoce, touhy a jejich kombinace vytváří formu, která má určitou energii. Ta se projevuje mnoha způsoby. Vy však rozeznáváte pouze jejich fyzickou materializaci. Vysíláte pseudofomy svého já které si neuvědomujete. Tyto pseudofomy nejsou totožné s vaší astrální formou. Jde o mnohem složitější proces.

Vaše astrální forma se objevuje v rovinách reality, které jsou ve srovnání s vaší pokročilejší. Obvykle jste rozpoznáni díky své dezorientaci. Neumíte zde pracovat. (*S humorem*): Neznáte pravidla a zvyky. Nehledě na to, zda máte fyzickou formu či nikoli, máte-li pocity a emoce, nabírají určitou formu. Stávají se realitou. Pokud silně myslíte na určitý objekt, někde se objeví.

Pokud silně myslíte na bytost, která je na jiném místě, promítnete do toho místa pseudopodobu vašeho já, ať už to vnímáte, či nikoli. To platí pro všechny, bez ohledu na to, zda opustili fyzický systém, nebo v něm nadále spočívají.

(21.55) Všechny tyto podoby a formy nazýváme sekundární konstrukce, protože neobsahují plné vědomí osobnosti. Jsou pouze jeho automatickým promítnutím.

V primární konstrukci vědomí přijímá formu a vědomě ji promítá do jiné roviny reality. Je to značně složitá záležitost, zřídka kdy využívaná pro účely komunikace.

Existují však i jednodušší metody. Do určité míry jsem vysvětlil způsob, jakým z daného energetického pole vzniká forma. Vy jste schopni vnímat pouze své vlastní konstrukce. Pokud s vámi chce „duch“ komunikovat, může to udělat telepaticky. Vy si následně představíte jeho podobu, pokud chcete. Nebo vyšle myšlenku-formu už během telepatické komunikace. Váš pokoj je v současné chvíli plný myšlenek-forem, které nevnímáte. Jste stejným zjevením, jakým budete i po smrti. Jen si to jednoduše neuvědomujete.

Ignorujete představu určitých teplotních rozdílů a pohybů vzduchu, které jsou však důkazem takové komunikace, a tedy i myšlenek-forem. Věříte pouze v komunikaci skrze fyzickou formu. Zavrhuje všechny stopy, které dokazují existenci jiných rovin reality. Nechcete připustit, že jste ve svém fyzickém životě obklopeni dalšími, ale stejně platnými existencemi. Slova „život“ a „smrt“ pouze omezují vaše poznání a pochopení pravé reality. Vytváříte si pak překážky, které ve skutečnosti neexistují.

Můžeme si udělat přestávku.

(22.07. Jane se rychle dostala z transu. Dnes byl její projev trochu jiný než obvykle. Měla tichý hlas, ale jeho rychlost se změnila. Pokračování ve 22.18.)

Jste navštěvováni svými mrtvými přáteli a příbuznými. Promítají se ze své roviny reality do vaší, ale nejste schopni vnímat jejich formu. Nejsou však o nic více „mrtví“ než vy, když se promítáte do jejich reality, jak to děláte ve spánku.

Při těchto příležitostech vás mohou vnímat. Obvykle však zapomínáte, že tito jedinci jsou na různém stupni rozvoje. Někteří

z nich mají užší kontakt s fyzickou realitou. Intenzita vztahu vůbec nezáleží na tom jak dlouho je jedinec mrtvý, vašimi slovy.

Ve spánku můžete pomáhat nedávno zemřelým osobám aklimatizovat se v posmrtném prostředí, i když si to ráno po probuzení nemusíte uvědomovat. Ve spánku s vámi mohou komunikovat nebo vás provázet různými obdobími vašeho života.

Je těžké hovořit o záležitostech, které znáte, ale je ještě těžší vysvětlit vám ty, které si neuvědomujete.

Hlavním cílem bylo představit vám prostředí, ve kterém se ocitnete po své fyzické smrti. V průběhu knihy vám přiblížím způsob, jak se s ním seznámíte na vědomé rovině. (*Pauza ve 22.29.*) Konec kapitoly.

Uděláme si přestávku.

11 - Posmrtná volba a způsob převtělení

Existuje neomezené množství zkušeností, které vás čekají po smrti. Všechny jsou možné, ale některé jsou méně pravděpodobné než ostatní, záleží na stupni vašeho rozvoje. Existují tři hlavní směry, ačkoli výjimky a zvláštní případy se mohou vydat ještě jinou cestou.

Můžete se rozhodnout pro další inkarnaci. Další možností je rekapitulace předešlého života, vytváření variací a obměn událostí, které jste již zažili, a jejich oprava. Třetí variantou je vstup do jiného systému pravděpodobností, který se absolutně vymyká reinkarnační existenci. V posledním případě úplně opustíte všechny myšlenky o plynulosti času.

Někteří jedinci dávají přednost logice a organizaci, rozlišují minulost, přítomnost a budoucnost. Tyto osobnosti většinou souhlasí s další inkarnací. Ostatní přirozeně upřednostňují intuici před rozumem, vnímají události zvláštním intuitivním způsobem a po fyzické smrti vstupují do systému pravděpodobností.

Ti, kterým se fyzický systém nelíbí, ho chtějí opustit. Není to však tak lehké, je jim to umožněno až na konci reinkarnačního cyklu, jenž si zvolili. Musí jej tedy dokončit. Poslední slovo mají tedy ti, kdož během reinkarnací rozvinuli své schopnosti tak, jak je to jen v tomto systému možné.

Jakmile se ocitnete na konci reinkarnačního cyklu, máte možnost vstoupit do reinkarnačního cyklu jako učitelé, a to za předpokladu, že dosáhnete určitého vyššího poznání. Je to jakési mezistadium, odpočinková oblast. Fáze, kde často dochází ke komunikaci s blízkými osobami. Je to rovina existence, kterou navštěvujete stejně jako já promítnutím ze snu.

Uděláme si přestávku.

(Od 22.45 do 22.54.)

Ještě než uděláte konečné rozhodnutí, musíte projít fází sebezpytování. Máte k dispozici celou svoji „historii“. Poznáváte charakter své podstaty. Dostáváte rady od ostatních částí vaší podstaty, které jsou „zralejší“ než vaše já.

Vnímáte ostatní reinkarnační já, pocítíte emocionální pouta k osobám, které jste znali v minulých životech a které mohou nahradit

vztahy z poslední inkarnace. Je to setkání mimo jiné i s osobami z vašeho systému.

Těm, kdož jsou příliš dezorientováni, se dostane pomocné ruky a vysvětlení. Pokud si dosud neuvědomují, že jsou po smrti, brzy se dozví pravdu, pro oživení a osvěžení energie a ducha. Je to čas studia a učení. V této fázi některé narušené osobnosti sní o návratu do fyzického prostředí.

Je to místo obchodu mezi systémy, jak se říká. Důležitý je stav a stupeň rozvoje osobnosti, ne délka pobytu v tomto prostředí. Je to mezikrok, ale důležitější než ostatní prostředí. Toto místo navštěvujete ve svých snech.

Konec diktování. Ukončili jsme kapitolu a začali další. Pokud nemáte žádné dotazy, rád bych dnešní sezení ukončil.

(„Myslím, že ne.“)

Přeji vám vše dobré a hezký večer.

(„Dobrou noc.“ 23.05.)

541. sezení, 13. července 1970, 20.40, pondělí

(8. července se sezení oproti původnímu plánu nekonalo. Tam Mossman, Janin vydavatel z Prentice-Hall, ráno volal, že právě dorazily první výtisky její knihy Sethův materiál z tiskárny. Jeden jí poslal poštou.

Dnes odpoledne jsem si předsevzal, že až si lehnu, pokusím se uvědomit si promítnutí svého já do jiné roviny reality, ale nepodařilo se. Krátce po večeri jsem měl krátké vidiny, jako jsem popisoval v poznámkách na 534. sezení v kapitole osmé. Mé halucinace sílily, tak jsem o nich informoval Jane. Zajímalo ji to, ale nikterak neznepokojovalo. Tato zkušenost trvala asi půl hodiny.

V kapitole osmé mi Seth řekl, že má vidění jsou způsob, jakým čerpám inspiraci pro své obrazy. Doufal jsem, že dnes večer uvidím něco skutečně zajímavého, bohužel. Jediným výsledkem byly slabší bolesti hlavy, které brzy pominuly.

Považoval jsem tuto zkušenost za opožděnou reakci na mou sugesci. Těsně před sezením jsem se zeptal kyvadla na několik otázek, ale zároveň jsem si uvědomoval, že tuto pomůcku mohu používat

k získání informací souvisejících pouze s fyzickou realitou. Dosud jsem měl s kyvadlem jen kladné zkušenosti. Zjistil jsem, že vizuální efekt je způsoben mými neúspěšnými pokusy vnímat myšlenky-formy vysílané živými osobnostmi. Obvykle užívám kyvadlo k získání informací, které se vymykají normálnímu bdělému stavu.

Zjistil jsem, že má vidění neměla nic společného s žádným mým obrazem ani se snahou vědomě promítat své já. Onu živou osobnost neznám a kyvadlo mi neprozradilo, o koho jde.

Toto vysvětlení mi stačilo, neměl jsem potřebu ptát se Setha. Doufal jsem, že mi k tomu sám něco řekne, ale neřekl. Dnes jsme byli připraveni na sezení dříve než obvykle.)

Přeji vám pěkný večer.

(„Dobrý večer, Sethe.“)

Budeme pokračovat. Reinkarnace zahrnuje více než jen jednoduchou volbu podstoupit další fyzický život. Je třeba vzít v úvahu mnoho dalších okolností.

Většina lidí o reinkarnaci přemýšlí jako o řadě životů, během nichž se duše zdokonaluje následným životem. To je velmi zjednodušené. Existuje nekonečné množství variací jednoho tématu, individuálních variací. Proces reinkarnace probíhá mnoha způsoby, takže během tohoto odpočinkového období si jedinec musí vybrat, jakou individuální cestou reinkarnace se vydá.

(20.45) Někteří se v jednotlivých životech soustředí pouze na jednu vlastnost a orientují se výhradně na ni. Zakládají si na ní po dobu celé své existence. Z vašeho fyzického pohledu se taková osoba zdá být příliš jednostranná a omezená.

V jednom životě může mít jedinec záměrně velmi vysoký intelekt. Jeho myšlení jej zavádí tak daleko, jak je to jen možné. Celá osobnost potom zhodnotí jeho schopnosti a jejich prospěšné i škodlivé stránky. V dalším životě se pak soustředí pouze na emocionální rozvoj a záměrně nerozvíjí intelektuální schopnosti.

Fyzický život člověka nemusí nezbytně vypovídat o stupni rozvoje a vyrovnanosti osobnosti. Kreativní schopnosti jsou uplatněny stejným způsobem. Podíváte-li se na jednotlivé životy jako na vývojovou řadu, zůstane vám mnoho otevřených otázek. K rozvoji

dochází v každém případě, jen záleží na každém, jakým způsobem jej uskuteční.

(20.51) V každém životě se osobnost učí vnímat hodnotu a účel svých vlastností a schopností. Může toužit po intelektu, pokud v minulém životě neporozuměla jeho významu. V období rozhodování si každá osobnost musí vybrat způsob, jakým se bude rozvíjet v následné reinkarnaci.

Někteří si zvolí pomalejší rozvoj, a tudíž vyrovnanější existenci. Tím udržují všechna vlákna osobnosti dohromady, a dokonce potkávají častěji osoby, které znají z minulých životů. Řeší problémy lehce, v klidu. Procházejí životem jako tanečníci.

V období odpočinku a rozhodování dostávají rady do další existence. Některé osobnosti se však reinkarnují, ještě než tyto rady vyslechnou. Mají málo času, takže se jim většinou splní vše, co si předsevzaly. Vše je však založeno na učení z „chyb“. Neexistuje žádný časový rozvrh, ale jedinec většinou nečeká více než tři století na svoji další reinkarnaci, protože po delší době se velmi obtížně orientuje a slábne jeho emocionální vztah k Zemi.

V období rozhodování si osobnost vytváří vztah k dalšímu životu. Telepaticky komunikuje s těmi, kdo v něm budou hrát roli. Dochází k mnoha projekcím vlastního já. Existují samotáři, kteří se reinkarnují bez většího citového vztahu k historii země. Jiní se zase rádi vracejí ve stejnou dobu, kdy se inkarnují jejich současníci z jiného historického období. Tak vznikají reinkarnační cykly, do kterých však ne všichni vstupují.

(21.02. *Ke mně*): Ty jsi vypadl z tohoto cyklu. Existují samozřejmě osobní cykly, ve kterých se reinkarnují rodiny, přičemž se mění jejich vzájemné vztahy a postavení. Ty jsi součástí jednoho z nich.

Liší se také hloubka reinkarnace. Někteří si zvolí „jít celou cestu“. Tyto osobnosti se zaměřují na svoji fyzickou existenci a jejich znalost tohoto systému je nejúplnější. Procházejí například všemi rasovými typy. Tento požadavek se nevztahuje na všechny. Většina těchto osobností žije ve srovnání s ostatními velmi krátkou dobu, ale velmi intenzivně. Zažívají více životů než ostatní jedinci. Vrací se častěji,

aby obsáhli co nejvíce historických období. Napomáhají vytvářet svět, jak ho znáte.

Uděláme si přestávku.

(21.08. Jane hovořila velice rychle, ale tichým hlasem. Když se dostala z transu, zaslechli jsme roznašeče novin, jak jde nahoru po schodech. Zaplatil jsem mu.

Zanedlouho poté, co začala sezení, tedy několik let nazpět, nám Seth řekl, že jsme se setkali v sedmnáctém století v Dánsku. Vždycky jsem si myslel, že můj zájem o evropské umění a vztah k dílu Rembranta, Vermeera, Van Dycka a Rubense je jen náhodný. Chtěl jsem vědět, zda moje současná umělecká kariéra nějak souvisí se životem v Dánsku.

Pokračování pomalejším tempem ve 21.20.)

Diktuji. Určitým způsobem jste všichni poutníky, než začnete svůj první reinkarnační cyklus. Abych to zjednodušil, když vstupujete do fyzického systému reality, nemusíte mít nezbytně všichni stejný základ. Pozemský život je období učení, takže, pokud je to možné, snažte se zapomenout na rozvoj ve vašem slova smyslu.

Vaše rozlišování dobrého, lepšího a nejlepšího je zavádějící a mylné. Učíte se být co nejúplnější, nejcelistvější. Učíte se vytvářet sami sebe. V reinkarnačním cyklu se zaměřujete na hlavní schopnosti ve fyzickém životě, rozvíjíte lidské vlastnosti a objevujete nové dimenze aktivity. To neznamená, že dobro neexistuje nebo že se vašimi slovy „nerozvíjíte“. Váš názor na dobro a pokrok je jen podstatně zkreslen.

Mnoho osobností má výjimečný talent, který se rozvíjí v určitých liniích projevujících se v po sobě jdoucích existencích. Mohou být směřovány nebo využívány v různých kombinacích. Přesto osobnosti zůstává silná individualita a jedinečnost. Mohou vykonávat různá řemesla, zaměstnání a mít různé zájmy, ale v reinkarnačním cyklu je vždy zřetelná jistá plynulost, spojitost. Může být příležitostně přerušena, ale nikdy nemizí úplně. Mohou být knězi či učiteli.

V dalších kapitolách se budeme zabývat reinkarnací ještě podrobněji, ale pro tuto chvíli chci zdůraznit, že v období rozhodování, mezi jednotlivými životy, je v sázce více než jen záležitost dalšího znovuzrození.

Některé osobnosti se výjimečně vymykají všeobecnému pravidlu a udělají si volno (*s humorem*) od reinkarnací, výlet do jiné roviny reality a znovu se vrací. Takových případů však není mnoho. I o tom se rozhoduje v tomto mezidobí. Ti, kdož si zvolí opustit uzavřený reinkarnační kruh, musí udělat daleko více rozhodnutí.

Vstup do pole pravděpodobností lze přirovnat ke vstupu do reinkarnačního kruhu. Vědomí a existence jsou soustředěny na úplně jiný druh reality. Skryté síly, které se však blýskají v multidimenzionální osobnosti, jsou odkryty a využity, pokud si tak jedinec zvolí.

Psychologická zkušenost se podstatně liší od té, kterou znáte, a přesto občas zahlédnete záblesk její existence. Osobnost se musí naučit vnímat skupinové události úplně odlišným způsobem, nezávisle na čase.

(21.40) V této realitě se intelektuální a intuitivní schopnosti natolik doplňují, že mezi nimi neexistuje žádná hranice. Já, které rozhoduje o reinkarnační existenci, je totožné s tím, které volí zkušenost z pravděpodobného systému. Struktura osobnosti je však v rámci systému docela jiná. Struktura osobnosti, jak ji znáte vy, je pouze jedna varianta z mnoha forem uvědomování si věcí, které jsou vám dostupné.

Systém pravděpodobností je tedy stejně komplikovaný jako reinkarnační kruh. Oba existují simultánně a vy žijete v obou systémech zároveň. Abych vám byl schopen vysvětlit, proč je potřeba dělit tyto jevy, musím to do jisté míry zjednodušit. Část celého já se soustřeďuje na reinkarnační kruh, čímž se rozvíjí. Další část vašeho já se zaměřuje na pravděpodobnosti a rozvíjí se na tomto poli.

(Existuje také systém pravděpodobností, kde neexistují žádné reinkarnační cykly, a kruhy, ve kterých neexistují žádné pravděpodobnosti.) Otevřenost a flexibilita osobnosti je velmi důležitá. Dveře k dalším existencím jsou vždy otevřené, jen je osobnost někdy přehlíží.

Vědomí má dveře otevřené do všech pravděpodobných existencí, ale dokáže vstupovat i jinam, kde nic není. Jde o stadium rozhodování a volby, kdy vás doprovázejí učitelé a průvodci, kteří vám představují alternativy a vysvětlují charakter existence. Všechny osobnosti nejsou

na stejném stupni rozvoje. Proto jsou různí učitelé pro „pokročilé“ a pro „začátečníky“.

(21.51) Mezidobí není období chaosu, ale naopak dochází k neuvěřitelnému pokroku. V některé z dalších kapitol se budeme zabývat myšlenkou boha, což vám usnadní porozumět věcem, které zůstávají v této kapitole nedořečeny.

Pokud se rozhodnete překombinovat, „zamíchat a zpřeházet“ události z předešlého života a zkusit to znovu, jiným způsobem, potřebujete školení. V mnoha případech nastává problém s perfekcionismem, tedy se snahou o dokonalost.

Je možné znovuprožít pozemské roky, ale ne ve stejné posloupnosti. Jedinec si může hrát s událostmi, jak je mu libo, může je měnit, znovu přehrávat jako herec, který si pouští znovu a znovu filmy, ve kterých hrál, aby se učil ze svých chyb. Osobnost může měnit svůj přístup, ale nemusí. Má plnou svobodu, volnou ruku, co se týče událostí pozemských let.

Ostatní jedinci jsou jen materializovanou myšlenkou.

Nyní si uděláme přestávku.

(22.00. *Z bytu nad námi se ozýval hluk. Poté, co Jane vyšla z transu, si na něj také stěžovala. Pokračování stejným tempem ve 22.12.*)

V tomto stadiu osobnost pracuje s událostmi vědomě. Studuje různé vlivy a k tomu je nutné intenzivní soustředění.

Dozvídá se pravdu o charakteru osobností, vedle kterých žila. Zjišťuje, že jsou to pouze materializované myšlenky. Materializované myšlenky však vlastní určitou vědomou realitu. Nejsou to jen komparzisté, kteří se kolem ní shromažďují, musí je brát v úvahu a nést jistou zodpovědnost.

Jejich vědomí postupně vzroste a budou pokračovat ve svém vlastním rozvoji na různých rovinách reality. Všichni jsme materializované myšlenky. Tím nechci říct, že by vám chyběla vlastní iniciativa, individualita nebo cíl, ale pamatujte si, že váš život je uvnitř vás a teprve potom vychází ven. Doufám, že vám tato věta dává smysl.

V období rozhodování jsou všechny tyto aspekty brány v úvahu a probíhá vhodná příprava. Plány samotné souvisí se zkušeností a stupněm rozvoje. Mezidobí jednotlivých existencí je však stejně

důležité jako životy samy. Máte možnost udělat si přátele, se kterými se budete znovu a znovu setkávat i v těchto mezidobích.

Můžete s nimi prodiskutovat své zkušenosti získané během reinkarnačních cyklů. Učitelé zůstávají sami sebou i v průběhu celého reinkarnačního cyklu. Ti pokročilejší se již důkladně seznámili se systémem reinkarnací a pravděpodobností, jsou schopni samostatně rozhodovat o „budoucím“ charakteru svých zkušeností. V další kapitole se zmíním o dalších stupních existence, které jsou vám otevřené.

Pro dnešek končím diktování. (*Pauza do 22.27.*) (*Zívnuj jsem. Pobaveně*): Nespíš? („*Ne.*“)

Tak ještě chvíli vydrž. Mám pro tebe něco z tvé minulé inkarnace. Jedno krátké období od roku 1611 do 1635, kdy jsi žil v Dánsku, a potom od roku 1638 do 1674. O jednom z nich jsem už hovořil. Já jsem byl obchodník s kořením a hodně jsem cestoval. Také jsem prodával malířské barvy, nebo spíše pigmenty. Dáme si pauzu. (*Pauza.*)

Žila tam tehdy skupina tří mužů, malířů. Pokusím se zjistit více. Jejich jména se velmi špatně vyslovují. Zní to jako M. A. Daimeer (*moje fonetická interpretace*). Nevím, jestli to nebylo Madaimmeer. (*S gestikulací.*) Je zde také jisté spojení s hudbou a suitou Peer Gynt. Sledujete mne?

(„*Ano.*“)

Dřevo a dřevěné uhlí. Pálení uhlí. Ty, myslím, pracuješ na podlaze v chatrči. Práce s uhlím. (*Dlouhá pauza.*)

Je tu jistá spojitost s Van Elverem, ale nejsem si jist délkou vztahu. (*Maloval jsem portrét Van Elvera, je to umělec ze čtrnáctého století, od něhož se Seth učil techniku malby.*)

Jméno Wedoor a německá firma, která obchodovala s jeho dílem, byla známa také barvením oděvů a pláten.

Není problém získat materiál, ale sestavit jej...

Van Elver mladší. Někteří venkovští umělci se sice odstěhovali do měst, ale větší část jich zůstala a portrétovala bohaté farmáře.

Dokonce i chudší rolníci a farmáři si kupovali své portréty od méně nadaných malířů.

(*Jane se usmívala a předklonila se.*) Ty jsi byl tím méně významným malířem, ale ne po celý svůj život. Dokázal jsi více než portrétovat, byl jsi také krajinář.

Dva přátelé spolu cestovali a malovali, navštěvovali tě a ty jsi jim záviděl. Jeden z nich se stal poměrně známým. Jmenoval se Van Dyck. Miloval jsi svoji zemi, ale zároveň ji obviňoval, že nikdy nedoceníla tvé dílo.

Toužil ses usadit na venkově a malovat farmy, ale stal se z tebe farmář, a to pěkně vypočítavý. To souvisí s tvým současným vztahem k penězům a majetku.

Tvé příjmení bylo asi Raminkin, nebo Ramanken (*fonetická interpretace*). Tvé křestní jméno určitě obsahovalo písmena H E, I a M. (*Důrazně*): Namaloval jsi můj portrét.

(„*To je zajímavé. “ Jane coby Seth ukázala na můj portrét Setha, který visel za mnou na zdi, a podívala se na něj z křesla.*)

Tentokrát je podstatně zdařilejší.

(„*To je dobře.*“)

Moment. To byla moje poslední inkarnace. Přijal jsem ji, protože jsem miloval moře. Sloužilo k velké věci, šíření myšlenek z jedné země do druhé a muž, který se mnou cestoval, také. Cestovali jsme po celém světě.

Frank Withers byl součástí mé osobnosti. Mnoho z nás zanechává fragmenty své osobnosti, podobně jako po sobě necháváte děti. Sledujete mně?

(„*Ano.*“ *Frank Withers, tím jménem nás původně Seth označil, když začínala první sezení v roce 1953.*)

Nyní vám přeji pěkný večer.

(„*Pěkný večer i tobě, Sethe. Děkujeme.*“)

Musíš mne někdy nakreslit uhlem.

(„*Dobře.*“)

Mohu se také zhmotnit a sedět modelem, ale velice krátce. („*Dobře.*“)

(22.57. *Jane byla v hodně hlubokém transu. Dozvěděli jsme se tedy skutečně málo o svém minulém životě. Ještě raději počkáme. Informace o Dánsku byly opravdu fascinující. Přemýšleli jsme o tom,*

zda jsem žil dva krátké životy za sebou nebo jeden delší, rozdělený na dvě naprosto odlišné aktivity.

Napadlo mne že Seth si vlastně protiřečí, protože před několika lety mi říkal, že jsem se v Dánsku dožil vysokého věku. Jane byla mým synem. Ale možná je to pouze otázka interpretace. Seth se k tomu podrobněji vrátil na 595. sezení v Dodatku.

Dnes hodně kreslím uhlem.)

Podrobnosti ohledně tohoto obrazu se objevují v *Sethově materiálu*. Nezmiňuje konkrétně Van Elverovo jméno, ale portrét je snadno identifikovatelný.

546. sezení, 19. srpna 1970, 21.20, středa

(Seth odložil diktování o pět týdnů. Dva týdny jsme měli dovolenou, ale i přesto jsme měli hodně práce. Čtyři poslední sezení se týkala čtvrté Janiny publikace, knihy Sethův materiál a vysílání v rádiu a televizi.

Teď máme více času k odpočinku. Věřili jsme, že Seth naváže na jedenáctou kapitolu.)

Dobry večer.

(„Dobry večer, Sethe.“)

Budeme pokračovat v diktování.

Čas rozhodování závisí na podmínkách a okolnostech, za jakých jedinec vystupuje z fyzického života. Někomu trvá déle porozumět skutečnému stavu věcí.

Ostatní se musí zbavit mnoha tíživých myšlenek a symbolů, o kterých jsem hovořil dříve. Rozhodování může být otázkou okamžiku, nebo může trvat delší dobu, pokud je nutné nějaké školení. V době rozhodování hrají roli hluboce zakotvené mylné názory v jedinci.

Víra v nebe a peklo může být za určitých podmínek stejnou nevýhodou. Někdo odmítá přijmout myšlenku dalšího rozvoje a úkolů, věří v existenci ráje a situací, které se tam odehrávají. Na nějakou dobu se může ocitnout v takovém prostředí, pokud neprojde vlastní zkušeností. Potom zjistí, že si jeho existence vyžaduje rozvoj a ráj je nudný, neplodný a „mrtvý“.

Teprve potom je osobnost připravena rozhodovat o své další existenci. Jiní trvají na tom, že se jejich skutky dostanou do pekla a silou této myšlenky je přivolají. V každém případě jsou zde učitelé, kteří jsou vždy nápomocni při zbavení se falešných představ.

V záhrobí většinou osobnosti rychleji přicházejí k rozumu. Strach v nich uvolňuje napětí, jejich potřeby jim rychleji otevírají dveře poznání, ale ani tento stav netrvá dlouho. Stejně jako v předchozích případech.

Prodlužuje se však doba rozhodování o další inkarnaci. Je to další zkušenost, kterou ve všech případech jedinec získává. Říkám to i za cenu, že se budu opakovat, protože zkušenost je základem vědomí a existence vůbec. Neexistují žádná „místa“, situace nebo podmínky, kromě těch bezprostředně po fyzické smrti, kterými každý jedinec musí projít.

Sebevraždy nemají vyměřený žádný „trest“ a nejsou ani předem odsuzovány. Problém, kterému se nedokážete postavit v tomto životě, vás čeká v dalším. Platí to nejen pro sebevrahy.

Sebevraždu jedinec volí tehdy, odmítá-li existenci, kterou si sám předem zvolil. V takovém případě tedy bude třeba naučit se určité věci jinak. Mnoho lidí se však vyhýbá zkušenostem v rámci fyzického systému, aniž by přitom páchali sebevraždu.

(21.38) Podmínky spojené s aktem sebevraždy jsou důležité stejně jako vnitřní realita a uvědomění jedince. Mnoho filozofů tvrdí, že sebevraždy jsou zvláštním, ospravedlňujícím činem, ale není tomu tak. Člověk, který se zabije, věří, že tak navždy ničí své vědomí. Tato myšlenka může vážně zpomalit jeho růst, bude pronásledován vinou.

Znovu opakují, neustále jsou nablízku učitelé, kteří vysvětlují pravý charakter situace. Jsou dostupné různé terapie. Člověk se může vracet k událostem, které jej vedly k tomuto rozhodnutí a může jej změnit. Vyvolá ztrátu paměti, a tak na sebevraždu zapomene. Až později je informován, ale pouze v případě, že je schopen problému čelit a porozumět.

Tyto podmínky samozřejmě prodlužují čas rozhodování. Posedlost pozemskými zájmy má na čas rozhodování stejný vliv. Pokud se osobnost příliš soustřeďuje na svou fyzickou existenci, znamená to odmítnutí podívat se smrti do očí a přijmout ji. Jedinec si naprosto

dokonale uvědomuje, že je po smrti, ve vašem slova smyslu, ale odmítá opustit své tělo.

Jsou samozřejmě případy, kdy si jedinec neuvědomuje okamžik smrti. To neznamená, že ji odmítá přijmout, ale že není dostatečně vnímavý. V takovém stavu je osobnost příliš zaujata pozemskými zájmy a zmateně bloudí svým domem a jeho okolím. Rozhodování tím odkládá.

Přechodná období jsou rozmanitá, stejně jako mechanismy fyzického života. Překážky, o kterých jsem hovořil, brzdí rozvoj nejen po smrti, ale i během vaší fyzické existence. To je třeba vzít v úvahu. Silné ztotožnění se sexuálním chtíčem může rozvoj osobnosti také pozdržet. Pokud se jedinec příliš ztotožňuje se svým pohlavím, ženským nebo mužským, pak může mít problémy přijmout podobu opačného pohlaví, která se objeví v reinkarnačním kruhu. Přílišná posedlost sexem však brzdí rozvoj jedince i v průběhu fyzického života.

Můžeme si udělat přestávku a budeme pokračovat.

(21.53. Jane byla v hlubokém transu. Hovořila rychle, ale tiše. Nebyla tak aktivní ani silná jako včera večer, kdy probíhalo sezení v ESP kurzu. Pokračování ve 22.11.)

Vše, o čem jsme hovořili, brání v rozvoji jedince, ale jsou zde některé výjimky. Víru v ráj, ne však fanatickou, lze použít jako užitečný rámec, základ, který jedinec často přijme, a pak mu nabídneme jiná vysvětlení.

Dokonce i v čase rozhodování může být víra užitečná, protože nevyměňuje žádné tresty a jedinec je připraven na určitý druh duchovní zkoušky a ohodnocení.

Pokud jste názoru, že realita existuje sama o sobě, budete mít problémy. Výhodou je, pokud jste porozuměli a naučili se operovat se snovými stavy. Víra v démony je po smrti velkou nevýhodou stejně jako za fyzického života. Systematická teologie založená na protikladech je také velmi škodlivá. Pokud věříte, že všechno zlo musí být vyrovnáno dobrem, pak se upínáte k systému reality, který je velmi omezený a zahrnuje v sobě semínka utrpení.

V takovém systému je potřeba pochybovat i o dobru, které je následováno zlem. Dobro versus zlo, andělé versus démoni, to sou

překážky brzdící rozvoj člověka. Ve vašem systému reality příliš rozlišujete kontrasty a protikladné faktory. Považujete je ta základ vaší existence.'

Tyto protiklady si vytváříte uměle, jsou výsledkem špatně využitých intelektuálních schopností. Rozumem nikdy nemůžete pochopit to co vnímáte citem a intuicí. Rozum si vytváří protiklady ve snaze najít smysl fyzické existence, říká vám: Když existuje dobro, musí být také zlo, protože se snaží vše vysvětlit a zaškatulkovat. Jsme-li jednou nahoře, musíme být také dole. Vyrovnanost je nutná. Vnitřní já si vše uvědomuje v širších souvislostech, zlo je jednoduše ignorance a „nahore“ a „dole“ jsou pouze pojmy související s prostorem a směrem. (22.25) Silná víra v tyto protikladné síly je škodlivá, protože brání člověku správně porozumět skutečnosti, vnitřní jednotě, celistvosti a propojenosti všeho se vším. Víra, tedy fanatická víra v protiklady je snad tím nejškodlivějším vlivem, nejen po smrti, ale i během fyzické existence.

Jedinci, kteří během života nikdy nepoznali smysl pro harmonii a jednotu a jsou pohlceni těmito protikladnými faktory, musí projít ještě mnoha stadii přechodných období a mají před sebou ještě mnoho dalších fyzických životů.

Svoji fyzickou zkušenost vytváříte individuálně i kolektivně, po konečném rozhodnutí se připojíte k ostatním, kteří zvolili stejný druh existence. Vydáváte se s nimi na společnou cestu za dobrodružstvím. Ta se liší podle druhu existence, který jste si vybrali. Existují všeobecné typy struktury. Realita jednoho jedince není totožná s realitou druhých, mohou se však podobat povově.

Můžeme si udělat přestávku.

(22.34. Myslel jsem, že Seth udělal přestávku kvůli našemu kocourovi, který skočil Jane do klína. Trhla sebou, tak jsem si myslel, že ji vyrušil z transu. Nic si však nepamatovala. Hovořila velmi rychle. Pokračování stejným tempem ve 22.44.)

Víra v dobro bez víry ve zlo vám připadá nemožná. Je to však jediná jistota, kterou vám fyzický život poskytuje.

Možná to pobouří váš intelekt a vaše fyzické smysly se budou bránit, ale víra v dobro bez víry ve zlo je reálná. Ve fyzickém životě udržíte své tělo zdravější, osvobodíte-li svou mysl od strachu

a depresí. Přinese vám pocit lehkosti a spontánnosti, který rozvíjí vaše schopnosti. Po smrti se zbavíte víry v demony, peklo a nucený trest. Dokážete lépe chápat charakter reality v jeho pravé podobě. Věřím, že tato myšlenka uráží váš rozum a vaše smysly ji zavrhnou, ale měli byste si uvědomit, že tvrdí i věci, které nejsou pravdivé. Fyzické smysly vnímají realitu, která je výsledkem vašich představ a přesvědčení.

Budete-li věřit ve zlo, budete jej samozřejmě i vnímat. Křesťanství, mám tím na mysli církev, překrucuje skutečnou pravdu. Nehovořím o původních příkázáních, ale o tom později.

Svůj svět můžete změnit jenom uvědoměním, že je založen na myšlence, kterou sami vytváříte podle charakteru svého přesvědčení a myšlení. Život je požehnaný a zlo v něm neexistuje. Budete-li tyto názory následovat individuálně i kolektivně, pak vaše smysly nikdy nemohou zaznamenat žádné protiklady. Budou vnímat pouze dobro.

K takové změně zatím ještě nedošlo, ale je to pravda, o které se přesvědčíte po fyzické smrti. Ti, kdo ji poznali, se rozhodli vrátit do fyzického světa, aby ji šířili a učili druhé. Na podobném principu je založen systém pravděpodobností.

Existují systémy pravděpodobností, které nesouvisejí s vaším vlastním systémem, jsou rozvinutější, než si dovedete představit. Je v nich pravda, o které jsem hovořil. V těchto systémech jedinci tvořivě a účelně vytvářejí svoji realitu. Znají způsoby, jak ji využít, a povolují uzdu svým tvůrčím schopnostem.

(22.59) O tom hovořím proto, abych ukázal, že existuje mnoho posmrtných realit, které nemají nic společného s vaším systémem. Pokud poznáte své možnosti v přechodném mezidobí, jste připraveni se rozvíjet. Přechodné období samo o sobě zahrnuje mnoho dimenzí aktivit a zkušenosti.

Podobně jako jsou na vaší planetě jednotlivé země oddělené fyzickými hranicemi, existují také psychologické státy. Jakmile žijete v jednom, v ostatních jste cizinci. V komunikaci s osobnostmi v přechodném období se vám může zdát, že si informace vysílané skrze médium odporují. Po smrti se zkušenost mění. Podmínky a situace se různí. Jedinec, který popisuje realitu, lovoří pouze o té, kterou zná. Intelkt má na vše jasné a jednoduché odpovědi.

Většina jedinců, kteří v období rozhodování komunikují se svými „žijícími“ blízkými, ještě není připravena rozhodovat o své příští inkarnaci.

(23.06) Pravděpodobně stále vnímají realitu podle svých starých představ a předsudků. Veškerá komunikace probíhá na této úrovni, především pokud jde o úzký vztah k osobě známé z bezprostředně minulého života. Vše má svůj účel. Tito jedinci mohou informovat své žijící blízké o nekonečné existenci a činí to jazykem jim srozumitelným.

Vztah k živým si vytváří velmi snadno, protože jejich názory a víra zůstávají nezměněny. V lepších případech mohou také předávat svoji zkušenost, ale postupem času se jejich zájmy mění a navazují vztahy ve své nové realitě.

V období rozhodování se osobnost připravuje na další existenci. Toto přechodné období může trvat staletí nebo několik let. Samozřejmě i zde existují výjimky. Jsou případy, kdy osobnost vstupuje do dalšího fyzického života okamžitě. Není to však příliš šťastná volba, která je způsobena nadměrnou touhou po návratu do fyzického světa. Rychlý návrat je častý u osobností, které nesou velké poslání, které nedbají o své staré tělo a okamžitě se rodí do nového, aby dokončily projekt, který začaly.

Pro dnešek sezení skončíme, pokud nemáte žádné dotazy.

(„*Myslím, že ne.*“)

Přeji vám příjemný večer.

(„*Dobrou noc, Sethe.*“)

Měl jsi přijít na včerejší ESP sezení. Líbilo by se ti...

(„*Chci si přečíst záznam.*“ *Přepisoval jsem zápisky z minulého sezení ve svém ateliéru, zatímco sezení probíhalo v obývacím pokoji. Jeden účastník promluvu nahrával, jako obvykle, a během několika dní ji také přepíšeme.*)

... a nemusel bys nic zapisovat. (*Pauza.*) Cítím, že jsme dnes večer silně propojeni. Pokud se pokoušíš o autosugesci, pomohu ti dostat se mimo tělo.

(„*Dobře. Chci to zkusit.*“)

Pak tedy později.

(„Dobrou noc, Sethe. Děkujeme.“ 23.18. Jane byla v hlubokém transu a trvalo jí déle než obvykle, aby se z něj dostala. V druhé fázi sezení jsem silně cítil bezprostřední přítomnost Setha.

Jane mi řekla, že „na konci sezení“ zachytila Sethovu myšlenku. Měl bych prý sezení začít také nahrávat, budu tak mít čas a prostor sledovat jejich rozmluvy a udělat si nějaké skicy. Ty potom použiji pro olejomalby. Jane si byla jista, že tato myšlenka je Sethova. Nikdy předtím na to nepomyslela, stejně jako já.

Večer jsem se snažil promítnout své já, ale ráno jsem si nic nepamatoval. Kdybych čekal, až půjdu do postele, měl bych se sugesci problémy, příliš rychle totiž usínám. Jane to trvá déle.)

547. sezení, 24. srpna 1970, 21.10, pondělí

Dobrý večer.

(„Dobrý večer, Sethe.“)

Budeme pokračovat v diktování. *(Jane, jako Seth, se na mne zvědavě podívala.)* Nemáte-li předběžné otázky...

(„Ne.“)

Chtěl bych dodat ještě několik věcí. Toto přechodné období je ještě o něco komplikovanější, když se jedná o poslední existenci v reinkarnačním cyklu, tedy vlastní dokončení kruhu.

Nejdříve je nutné pochopit, že v tomto okamžiku si neuvědomujete svou pravou identitu. Ztotožňujete se se svým egem, a pokud přemýšlíte o životě po smrti, míníte tím budoucí život ega které znáte. Na konci reinkarnačního kruhu pochopíte, že vy, vaše základní identita, vnitřní jádro vašeho bytí je více než jen souhrn reinkarnačních osobností.

Můžete namítat, že osobnosti nejsou nic jiného než jen vaše rozdělené současné já. Nebojují spolu, nikdy mezi nimi nebyla skutečná hranice, pouze zdánlivá, protože v každém z nich hrajete jinou roli, rozvíjíte odlišné zkušenosti a učíte se hledat nové způsoby. Tyto reinkarnační osobnosti se neustále vyvíjejí, ale zároveň jsou si vědomy, že jejich hlavní identita patří také vám.

Jakmile se ocitnete na konci reinkarnačního kruhu, získáte absolutní poznání svých minulých životů. Všechny informace,

zkušenosti a schopnosti budete mít v malíčku. Porozumíte multidimenzionální realitě, a to v praktickém slova smyslu. Výraz multidimenzionální jsem používal často a jak víte, myslím to doslova, protože vy existujete nejen ve svých reinkarnacích, ale také v realitě pravděpodobnosti, o které jsem se zmiňoval.

V čase rozhodování máte na výběr z daleko většího počtu možností než z těch, které se nabízí neustále se reinkarnujícím bytostem. Vždy se nabízí příležitost učit se, pokud k tomu máte klony a schopnosti. Multidimenzionální učení se liší od učení, které znáte, vyžaduje si totiž přísné školení.

Takový učitel musí být schopen učit různé části jedné podstaty najednou. Řekněme, že určitá osobnost žila jeden život například ve 14. století, druhý ve 3. století př. n. l., další v roce 260 n. l. a další v dobách Atlantidy. Musí být v kontaktu se všemi částmi podstaty a komunikovat s nimi způsobem, kterému budou rozumět. Tento způsob komunikace si vyžaduje absolutní poznání a znalost historických epoch a všeobecného filozofického a vědeckého kontextu té které doby.

(21.26) Podstata zkoumá několik různých systémů společně, takže je potřeba nějakým způsobem tyto osobnosti kontaktovat a komunikovat s nimi. Tato cesta je velmi náročná, vyžaduje si velké znalosti, ale i ty jsou dostupné. Proces získávání informací nezbytně přispívá k rozvoji schopností učitele. Neustále cestuje mezi jednotlivými dimenzemi a učí se pracovat s energií. V případě, že se rozhodnete, ihned začíná školení pod odborným vedením praktických expertů. Toto povolání přivádí učitele do jiných království reality.

Po ukončení reinkarnačního cyklu se vydává na dlouhou cestu k funkci stvořitele. To jsou géniové tvůrčího pole vaší fyzické reality.

Namísto barev, slov a tónů experimentuje v různých dimenzích reality, rozděluje poznání do tolika forem, kolik jich jen existuje, tím však nemyslím fyzické formy. Pracuje s časem stejně jako vy s barvami. Podobným způsobem využívá i prostor.

Umění vzniká správným využitím času jako struktury. Čas i prostor lze sloučit. Krása všech dob, přirozená krása, je přetvářena jako metoda výuky začátečníků. Jedním z hlavních úkolů je vytvořit

krásu, která se odráží v mnoha různých dimenzích reality, tak vzniká multidimenzionální umění.

Vy takové dílo vnímáte jako jednu věc odrážející se naprosto odlišným způsobem v pravděpodobných realitách. Multidimenzionální umění je tak svobodné a jednoduché, že se objevuje zároveň v mnoha realitách.

Takové umění nelze popsat slovy, pro jeho myšlenku nenacházím slovní ekvivalent. Stvořitel má svůj podíl na inspiraci osobností, ale na úrovních jim blízkých a srozumitelných. Inspirace ve vašem prostředí je tedy často dílem stvořitele.

Můžeme si udělat přestávku a pak budeme pokračovat.

(Od 21.44 do 22.00.)

Tyto „umělecké formy“ symbolicky reprezentují charakter reality. Lze je interpretovat několika způsoby, záleží na schopnostech vnímajících.

Vašimi slovy je lze nazvat „živá dramata“, vždy však půjde o psychické struktury, které existují mimo daný systém reality, ale přinejmenším částečně vnímaný mnoha bytostmi. Některé existují v astrální formě, kterou vnímáte ve spánku.

(22.03. Náš kocour Willy náhle vyskočil na Janin klín, stejně jako to udělal na minulém sezení. Instinktivně jsem k němu promluvil, protože jsem se bál, že se Jane lekne a vypadne z transu. Zamrkala víčky, když slyšela můj zvýšený hlas, ale nepřestávala mluvit. Willy seskočil dolů.)

Někteří vnímají záblesky nebo útržky svou dočasnou myslí v polospánku či ve chvíli rozštěpení osobnosti. Existují různé druhy multidimenzionálního umění a mnoho rovin, na kterých umělec tvoří. Celý Kristův příběh je takovým výtvořem.

(Pauza do 22.06. Kýchnul jsem, ale nebylo to poprvé, kýchám od začátku sezení.)

Jiní se chtějí stát léčiteli. Ti musí být schopni pracovat na všech rovinách zkušenosti podstaty a napomáhat osobnostem, které jsou jejími součástmi. Předpokládá to práci v reinkarnačních cyklech, kde je velká rozmanitost. Léčitel začíná s různými potížemi reinkarnačních já.

(Třikrát jsem kýchnul.) Chceš si dát přestávku? („*Myslím, že ne. I když jsem o tom uvažoval.*“) Léčení je vždy duchovní a duševní, léčitelé jsou ochotni pomoci každé osobnosti ve vašem systému, jak jej znáte ve vašem přítomném čase i v jiných systémech.

Ve větším kontextu a s většími zkušenostmi napomáhají pokročilejší léčit duchovní choroby mnoha osobností. Někteří kombinují vlastnosti léčitele se zkušenostmi učitele a stvořitele. Jiní zůstávají v mezích svého povolání. Navrhuji přestávku.

(22.15. Willy se znovu přihlásil o slovo. Vyhnal jsem ho do vedlejšího pokoje a zavřel dveře. Jane říkala, že kocour a mé kýčání ji vyrušují. Pamatovala si můj zvýšený hlas, kterým jsem vyháněl Willyho. Má energie byla dnes večer velmi roztráštěná, řekla později. Věděl jsem, že si nevedu právě nejlépe. Přesto jsem po přestávce nepřestal kýchat. Pokračování ve 22.25.)

Nechci zde řešit smysl existence ani rozvoje vědomí, alespoň ne v této kapitole. Chci jen připomenout, jaké obrovské možnosti rozvoje se naskýtají, a zdůraznit, že každá osobnost má plnou svobodu.

Rozvoj vědomí je přirozená vlastnost, přirozené stadium. Neexistuje žádný nátlak. Veškerý další rozvoj je daný osobností, stejně jako je dospělý vrozený v dítěti.

Tento popis posmrtných událostí vám může znít velmi komplikovaně, především pokud jste zvyklí na jednoduché příběhy o ráji a věčném odpočinku. Tyto výrazy bohužel nic nevysvětlují, alespoň nic, co byste pochopili. Máte v sobě schopnost uvolnit svoji intuici a vnímat vnitřní poznání.

Čtením mých slov by se měly uvolňovat vaše intuitivní schopnosti. Vaše vlastní sny vám dávají informace, které zůstanou ve vaší mysli i po probuzení, pokud budete ochotni je vnímat. Život, který znáte, jen tak jednoduše neskončí v ráji ani v pekle. Jste svobodni porozumět své vlastní realitě, rozvinout své schopnosti, hlouběji cítit pravý charakter vaší existence jako součásti Všeho Bytí.

(22.34) To je konec kapitoly a konec sezení, pokud nemáte žádné další dotazy.

(„Ne, myslím, že ne.“ Byl jsem unaven a necítil jsem se dobře.) Přeji vám všechno dobré a hezký večer. („*Dobrou noc, Sethe.*“)

Ještě poznámka. Část tvého já se před chvílí promítla do nemocnice, kde leží tvůj otec, a Ruburt vycítil její nepřítomnost. V koutku mysli jsi přemýšlel, zda věděl o tvé senné rýmě. To přimělo tvé vědomí k projekci.

Tvé nevědomé já tvoří silnou součást našich sezení, proto Ruburt pocítil jeho absenci. Ale teď už, dobrou noc.

(„Dobrou noc, Sethe.“ Sezení skončilo poměrně brzy, ze zřejmých důvodů. Sethova poznámka o vědomém promítnutí části mého já byla velmi zajímavá. Tato událost mohla zapříčinit mé kýchání. Bylo zde silné spojení s mým otcem a jeho sennou rýmou.

Nastalo období senných rým, přestože mne nyní nijak netrápí, dříve jsem jimi velice trpěl. Poprvé se projevila, když mi byly tři roky. A ve stejné době se otec zbavil té své, navždy. Seth mi před nějakým časem řekl, že mi otec sennou rýmu předal a z jistých důvodů jsem musel ten „dar“ přijmout.

Příznaky se v průběhu večera snižovaly.)

12 - Reinkarnační vztahy

550. sezení, 28. září 1970, 21.35, pondělí

(Od 7. do 19. září jsme s Jane představovali její knihu, Sethův materiál. V Bostonu promlouval Seth skrze Jane živě na jedné televizní stanici.

Po návratu domů jsme uspořádali dvě sezení, během kterých Seth odpovídal na otázky, které jsme získali na turné. Jane už se nemohla dočkat, až bude Seth pokračovat v diktování své knihy.

Sezení se účastnili Carl a Sue Watkinsovi. Přinesli také seznam otázek, které jsme přidali k těm původním.) Dobrý večer. („Dobrý večer, Sethe.“)

Dobrý večer také našim přátelům. Dnes začneme další kapitolu, kterou nazveme *Reinkarnační vztahy*.

Během svých reinkarnačních existencí rozšiřujete své vědomí, myšlenky, vnímání a hodnoty. Vymaníte se z omezení, která jste na sebe sami uvalili. Jakmile se oprostíte od zkreslených názorů a přísných dogmat, dochází k duchovnímu růstu.

Tempo růstu záleží jen na vás. Omezené, dogmatické názory na dobro a zlo brzdí váš rozvoj. Zkreslený a zjednodušený pohled na vaši realitu vám může zůstat po několik životů, pokud si ne zvolíte duchovní a duševní pružnost.

Nekompromisní názory jsou jako uzda, která vás omezuje na pohyb v kruhu podobně jako přivázané hříbě. Až po několika existencích se přistihnete, že bojujete proti myšlenkám dobra a zla, že se pohybujete v kruhu chaosu a zloby.

Vaši přátelé a blízcí trpí stejným problémem, protože k sobě přitahujete lidi s podobnými zájmy. Znovu vám tedy opakují, že vaše myšlenky na dobro a zlo jsou škodlivé a zastiňují veškeré poznání o pravém charakteru reality.

Cítíte-li vinu, stává se pro vás realitou a musíte ji řešit. Mnoho z vás si však vytváří viny, pro které nemá žádný důvod. Ve vašich dimenzích se potom každá činnost zdá být zločinem. Člověk, který nenávidí zlo, jej vlastně vytváří.

(21.45) Z vašeho pohledu je poměrně obtížné vnímat všechny události jako tvůrčí a věřit spontánnosti a kreativitě své povahy. Ve vašem systému považujete vraždu za zločin, ale trest smrti je pro vás výkonem spravedlnosti. Kdosi slavný jednou řekl: „Nastav druhou tvář, jsi-li napaden.“ Je však nutné chápat původní význam tohoto výroku. Měli byste odvrátit tvář proto, že si uvědomujete, že útočník vlastně napadá sám sebe.

Teprve potom budete svobodní a vaše reakce bude ta nejsprávnější. Jakmile nastavíte druhou tvář, aniž byste si to uvědomovali, rozčílí vás to nebo budete cítit pseudomorální nadřazenost.

To můžete uplatnit ve vztazích během jednotlivých inkarnací. Samozřejmě se to vztahuje k vaší každodenní zkušenosti. Pokud někoho nenávidíte, pak vás právě tato nenávisť k onomu člověku váže a to po dobu tolika životů, dokud se jí nezbavíte. Během všech existencí na sebe přitahujete vlastnosti, na které se soustředíte. Pokud máte neustále na mysli nespravedlnosti a křivdy, které se vám staly, pak přitahujete další podobné zkušenosti. Pokud v tom budete i nadále pokračovat, odrazí se ve vaší další existenci. Je pravda, že v mezidobí máte „čas“ na sebezpytování a zamyšlení.

Kdo nevyužije příležitosti, které mu nabízí tento život, ten toho není často schopen ani po jeho skončení. Vědomí má tendenci rozšiřovat se, tvořit. Je schopné se pro to i obrátit vzhůru nohama. Neexistuje nic jiného, co by vás nutilo porozumět těmto záležitostem a postavit se jim.

Je hloupé říkat: „Až tento život skončí, zhodnotím svoji zkušenost a napravím, co jsem zkazil.“ Je to jako by si mladý člověk říkal: „Až budu starý a v důchodu, využiji všechny schopnosti, na které mi nyní nezbývá čas nebo energie.“ V každém okamžiku připravujete půdu pro své další životy. Současné myšlenky, se stanou základem pro vaší další existenci. Neexistují žádná kouzla, díky kterým byste zmoudřeli, našli pochopení a soucit a rozšířili tak své vědomí.

(21.58) Odpověď naleznete ve svých myšlenkách a každodenních zkušenostech. Jakýkoli úspěch v životě, všechny vaše schopnosti jsou pokračováním událostí z minulých inkarnací. Patří vám právem, zasloužili jste si je tvrdou prací. Podíváte-li se na své příbuzné,

přátele, známé, uvidíte, jaký jste člověk. Přitahují vás, stejně jako vy přitahujete je, díky základním vnitřním podobnostem.

Zkuste se v různou denní dobu na pět minut zamyslet nad myšlenkami, které se vám právě honí hlavou. Získáte správný názor na život, který vedete. Pokud nejste spokojeni s tím, na co jste přišli, pak byste se měli pokusit změnit charakter svých myšlenek a pocitů.

Později vám nabídnu způsob, jak toho dosáhnout. Nikde není psáno, že v každém životě musíte potkávat znovu ty, které jste znali již dříve. Můžeme si udělat přestávku. („*Děkujeme. “ Dělám si legraci.*“)

(*S humorem*): Snažím se vás moc nezatěžovat, na to jste příliš dobří přátelé. („*Děkujeme.*“)

(22.04. *Jane hovořila poměrně svižně, s několika pauzami, Během přestávky jsme komentovali události včerejšího sobotního večera. Byli jsme tancovat a pak jsme zašli na párek v rohlíku a sendviče do Tobyho baru. Pokračování ve 23.15.*) Nedovoluji si srovnávat se s párkem v rohlíku, ale stejně teď nejíte, takže budeme pokračovat v diktování.

Ve své současné rodině jste se narodili z několika důvodů, Po smrti je možné nalézt silnější citový vztah s osobou z některého minulého života. Pokud se vdáte nebo oženíte a nejste se svým protějškem spokojeni, možná na vás čeká manžel nebo manželka z minulého života.

Často členové určité skupiny – vojenské jednotky, církevního řádu, lovecké družiny – vytvářejí v dalších životech rodinné vztahy, ve kterých řeší staré problémy novými způsoby. Rodinu je třeba chápat jako celostní psychicky aktivní jednotku s vlastní subjektivní identitou, kterou si žádný z členů neuvědomuje.

Každá rodina jako celek má určitý podvědomý cíl, ačkoli jednotliví členové rodiny mohou plnit úkoly, aniž by si toho byli vědomi. Tyto skupiny jsou formovány předem, jinak řečeno, v mezidobích fyzické existence. Jedinci na sebe uvalí určitý úkol a zadají si různé role. Ty jsou během fyzické existence plněny.

Vnitřní já si v každém okamžiku uvědomuje skryté mechanismy těchto útvarů (gestalt). Citově vázaní jedinci dávají přednost úzkým fyzickým svazkům, které přetrvávají po mnoho životů. Nové vztahy jsou však taktéž podporovány. Tzv. „reinkarnační rodiny“ jsou

předem dané. Vytváří fyzické organizace, které jsou projevem vnitřního sdružení.

Hovořil jsem o nekompromisních názorech na dobro a zlo. Existuje pouze jeden způsob, jak se zbavit tohoto problému. Pouze pravá láska a soucit mohou vést k pochopení skutečného charakteru dobra a sloužit k odstranění mylných a škodlivých názorů na zlo.

(22.28) Pravda je taková, že dokud věříte v existenci zla, stane se realitou a vy budete neustále nacházet jeho projevy. Tak můžete svoji víru dále ospravedlňovat a dokazovat. Pokud si toto přesvědčení s sebou nesete skrze reinkarnace po několika po sobě jdoucích životů, stává se realitou.

Dovolte mi, abych ještě zdůraznil to, o čem hovořím. Láska v sobě vždy zahrnuje svobodu. Pokud vás někdo miluje a zároveň vám odepírá svobodu, pak ho začnete nenávidět. Necítíte důkaz jeho slov. Tyto citové neshody mohou vést k dalším komplikacím v příštích životech.

Pokud tvrdíte, že nenávidíte zlo, dávejte si pozor na to, co říkáte. Nenávist je omezující. Zužuje úhel vašeho vnímání. Je jako tmavé sklo zatemňující vaši zkušenost. Nenávist se tak zvyšuje a vnáší další prvky zla do vašeho života.

Pokud například v jednom životě nenávidíte svého bratra, pak se může stát, že stejně tak ho budete nenávidět i v životech příštích. Vždy se vám v mysli promítne původní nepřítel. Dostanete se do rodiny a naleznete stejné problémy jako v té minulé, protože problém je v citech a emocích, a ne v těch, ke kterým je cítíte.

Pokud nenávidíte nemoc, můžete si tak připravit další život plný nemocí, protože nenávist je přitahuje.

(22.35. Jane přerušila svoji řeč. Kocour se probudil a skočil jí do klína. Vzal jsem ho, ale jak se dráčky chytil Janiny nohy, vyrušilo ji to z transu. Zavřel jsem ho do koupelny. Jane sedělo v klidu, za chvíli pokračovala v diktování.)

Pokud rozvinete svůj smysl pro lásku, zdraví a život, budete přitahovat lidi s podobnými vlastnostmi a chováním, protože na ně soustředíte svoji pozornost. Generace, které nenávidí válku (*Jane se podívala na Carla*), nikdy nemůže přinést mír.

Zemřít s nenávisť, ať už k čemukoli nebo komukoli, je velká nevěhoda. Máte mnoho možností změnit své osobní zkušenosti různými užitečnými způsoby a tak změnit svůj svět.

V příštím životě budete pracovat s takovými přístupy, které jsou vám nyní vlastní. Pokud si v sobě pěstujete nenávisť nyní, bude ve vás s největší pravděpodobností růst i v dalších existencích. A naopak, paprsky pravdy, intuice, lásky, radosti, tvořivosti a úspěchu, které nyní získáte, na vás budou mít příznivý vliv i nadále.

To je jediná skutečná realita, jediný skutečný zdroj existence. Je hloupé nenávidět, hrozit pěstí nebo nadávat. Smějete se, když takto vidíte jednat děti nebo divochy. Je zbytečné personifikovat bouři a zacházet s ní jako s démonem, soustředit se na její ničivé účinky, které považujete za destruktivní.

Nic není destruktivní, je to pouze změna formy. Explosivní energie bouřky je například naopak velmi kreativní. Vědomí není ničeno. Bouře je součástí tvůrčí energie. Vy ji vnímáte pouze ze své perspektivy. Jeden člověk za bouře vnímá nekonečný kruh tvořivosti, jiný ji označuje za dílo ďáblovo.

Každý z vás interpretuje realitu svým způsobem, a ten vás do jisté míry ovlivňuje stejně jako i ostatní. Člověk, který nenávidí, například předem soudí skutečnost podle svého omezeného vnímání a chápání.

V této kapitole se soustředí na nenávisť, protože může mít obrovské následky. Člověk, který nenávidí, vždy věří, že tak dělá právem. Nikdy nenenávidí nic, o čem by byl přesvědčen, že je dobré. Myslí si že je v právu, a ve své nenávisti vytváří hodnoty, které jej pronásledují po celý jeho život, dokud nepochopí, že myšlenka na nenávisť je destruktivní.

Uděláme si přestávku. Povídejte si, budu vás poslouchat. („Dobře.“)

Sledujete co vám chci sdělit? („Jistě. Proč se ptáš?“)

Jane se předklonila a vesele pronesla): Jste mými prvními čtenáři.

(22.51. Sue a Carl se rozesmáli. Jane hovořila poměrně rychle.

Pokračování stejným tempem ve 23.08.)

Nerad ruším vaši konverzaci. Pamatujte si, kde jste skončili.

Řešení není v tom nenávidět svoji nenávisť. Tak se nikam nedostanete. Je to uzavřený kruh.

Nejdůležitější je základní důvěra v život a víra v dobro, schopnost vnímat způsob, jakým je „zlo“ přeměněno v tvořivou energii. To, co milujete, se stane automaticky součástí vašeho současného života i těch příštích.

Pamatujte si, že nikdo není odpovědný za zkušenost, kterou prožíváte v daném životě. Vytváříte ji pouze svými pocity a vlastním přesvědčením. (*Jane hovořila velmi rychle a živě.*) Velká moc a energie lásky a kreativity je zřejmá ve vaší existenci. Často se zapomíná, že vědomí a existence jsou nekonečné a vstřebávají i ty prvky, které jsou zdánlivě destruktivní.

(*Pauza do 23.13.*) Nenávist je silná a mocná, pokud v ni věříte. I když nenávidíte život, budete stále žít. Předem si s ní domlouváte schůzky, na které časem zapomenete. Byly zaznamenány, ještě než jste se narodili do svého současného života. Přátelé, které máte, vám byli blízcí již dávno předtím, než jste se s nimi setkali ve svém současném životě.

To neznamená, že každého, s kým se dnes přátelíte nebo stýkáte, jste už znali. Nepředstavujte si život jako nudnou desku, kterou ohráváte stále dokola. Vzpomeňte si, co jsem říkal o rodině. Města a vesnice, ve kterých bydlíte, jsou obydleny stále stejnými obyvateli, kteří mají jen nové zkušenosti a kteří jako skupina usilují o nové cíle.

Někdy může dojít k určitým změnám, obyvatelé malé irské vesnice v roce 1632 se mohou inkarnovat do skupiny lidí obývajících městečko ve státě Idaho.

Lidé kteří vždy toužili cestovat ze Starého světa do Nového, se mohou znovu narodit v Novém světě. Nesmíte však zapomínat, že schopnosti z minulých životů jsou vám k dispozici i v každém dalším životě. Sklidíte jen zaslouženou odměnu. Informace tohoto druhu většinou získáváte ve snu a existuje typ základního snu (gestalt), kde komunikují osobnosti, které se znají z minulých životů.

Z takových snů získáváte všeobecné kolektivní informace, které využíváte podle svých potřeb. Celkové plány rozvoje vznikají v okamžiku, kdy se členové skupiny nebo obyvatelé města rozhodnou pro svůj osud. Někteří jedinci dávají přednost narodit se mezi své minulé současníky, zatímco jiní se vracejí raději samostatně.

(23.25) To je záležitost psychiky. Pro některé jedince je snadnější pracovat s druhými lidmi, jsou si jistější a lépe uplatňují své pocity. Představte si, že byste chodili od školky až po vysokou školu do třídy se stále stejnými lidmi. Podobně tomu může být v reinkarnacích. Někdo raději přeskakuje ze třídy do třídy, je samotář, ale má větší svobodu, nevytváří si falešnou představu o bezpečí, které mu nabízejí ostatní.

Každý jedinec sám rozhoduje o svých dalších životech, jejich délce a prostředí, ale také o celkovém charakteru a metodách plnění svých cílů. Existuje tolik různých způsobů inkarnace, kolik je vnitřních já, každé si volí vlastní charakteristickou metodu.

Pro dnešek sezení ukončíme. Myslím, že bychom měli uskutečnit další soukromá sezení. Přeji všem zúčastněným přátelům pěkný večer, a až budete příště cestovat (*Seth pomáhal Sue a Čadovi cestovat v astrální formě*), doufám, že najdete společné vzpomínky.

(„Dobře. Pěkný večer, Sethe. A děkujeme.“)

(23.34. *Jane byla v hlubokém transu, měla široce otevřené a tmavé oči. „Seth je tu stále s námi,“ řekla.*

Mezi námi čtyřmi se rozproudila živá konverzace. Sue přišla s otázkou o přelidnění. Jak může dojít k přelidnění, divila se, když tento svět spoluvytváří jen určitý počet duší? Odkud pochází ostatní lidské bytosti? Řekl jsem jí, že podle Setha se každá podstata může projevovat fyzicky tak často, jak je jí libo. Seth nás přerušil asi ve 23.40.)

Věnujte mi chvilku pozornosti. Jako druh se lidstvo v normálním kontextu považuje za oddělené od zbytku přírody a vědomí.

Vaším hlavním zájmem je přežití vašeho druhu, ty ostatní k tomuto účelu pouze využíváte. Nemáte žádné ponětí o posvátnosti nejvyššího vědomí ani o svém postavení v něm. Neznáte skutečnou pravdu.

Za současných okolností je pro vás tato otázka nejdůležitější. Tedy přežití vašeho druhu nehleď na následky. Měníte životní prostředí výhradně podle svých potřeb. To vede k opomíjení duchovní pravdy.

Následky jsou zřejmé ve fyzické realitě. Osobnosti, které se do ní vrací, to dělají z několika důvodů. Některé jsou přitahovány k fyzickému životu právě z těchto důvodů. V minulých životech

zápasily s fyzickou existencí, aniž by braly ohled na jiné druhy. Vrací se ze svého vlastního popudu.

Lidé se jako druh musí naučit rozpoznat pravou cenu jedince. Učit se nezávislosti na ostatních a pochopit svoji úlohu v rámci fyzické reality.

Někteří jedinci se vracejí do vaší reality znovu, aby vám pomohli porozumět skutečné pravdě. Poukazují na tato krizová místa, protože máte stále čas změnit své postoje a metody. Musíte si udělat jasno ve dvou problémech, a to posvátnosti jedince a jeho vztahu k druhým a veškerému fyzicky orientovanému vědomí.

Dříve nebo později zjistíte, že když zabijete člověka, zabijíte tím vlastně sami sebe. Přelidnění je problém, kterým se učíte, že když nemáte úctu k prostředí, ve kterém žijete, nezasloužíte si jej. Nemůžete ničit svoji planetu, zabíjet zvířata, ptáky a květiny. Jestliže si jich nebudete vážit, zničí vás.

Jen kvůli vám vznikl tento problém a nepochopíte, že jste součástí přírody, dokud se sami neocitnete v nebezpečí jejího zničení. Vědomí však nelze zničit. Nemůžete zničit vědomí ani nejmenšího lístečku, ale pokud tento problém nevyřešíte, zmizí z vaší reality.

Krise je druh terapie. Je to metoda učení, kterou jste si ušili na míru. Musíte si projít tímto učěním, a to teď a tady, než se vydáte na cestu do jiné fyzické reality. (*Sezení skončilo ve 23.55.*)

551. sezení, 30. září 1970, 21.17, středa

Dobrý večer.

(„*Dobrý večer, Sethe.*“) Budeme pokračovat v diktování.

Ve svém životě sledujete vnější prostředí, abyste tak poznali svůj vlastní svět. Vnější prostředí je jen odrazem toho vnitřního.

Snažíte se pochopit pravý charakter svého vnitřního já a projevovat jej navenek. Jakmile tak učiníte, vnější okolnosti se změni k lepšímu, protože vnitřní já si stále více uvědomuje svoji přirozenost a své schopnosti. Teoreticky byste tedy měli být v každém dalším životě silnější, zdravější, bohatší a moudřejší, ale z mnoha důvodů tomu tak není. Jak jsem již zmínil, každá osobnost si osvojuje

různé druhy zkušenosti, zaměřuje se na rozvoj v určité oblasti, ale mezitím ignoruje ty ostatní.

Dvě osobnosti nikdy nemohou stejně interpretovat zkušenost, protože každý jedinec využívá své reinkarnační příležitosti svým vlastním způsobem. Změna pohlaví je například nezbytná. Některé osobnosti mění své pohlaví každou následnou reinkarnací, jiné dávají přednost sérii ženských životů a posléze mužských či naopak, ale celkový reinkarnační cyklus musí nutně zahrnovat obě zkušenosti.

Není možné rozvinout všechny schopnosti, budete-li se inkarnovat pouze do jednoho pohlaví. Musíte získat zkušenost mateřství i otcovství. Jakmile se dostanete do bodu, kdy si uvědomíte, že sami vytváříte svoji každodenní existenci, můžete měnit své psychické a duševní vzory, a tím změníte i své prostředí.

(21.25) Toto uvědomění jde ruku v ruce s hlubokým intuitivním poznáním schopností vnitřního já. Tím se zbavíte všech problémů, které povstaly ve vašich minulých životech. Vnitřní struktura vaší existence se začne měnit a dojde k duševnímu a duchovnímu růstu.

Ve vašich současných vztazích, přístupech a zkušenostech je určitá logika. Pokud v jednom životě například nenávidíte ženy, je velice pravděpodobné, že v příštím budete ženou. Pouze tímto způsobem můžete získat ženskou zkušenost a jako žena čelit postojům které jste sami proti ženám zaujímali.

Máte-li odpor k nemoci a nemocným, pravděpodobně se v dalším životě narodíte jako postižení. Sami si zvolíte svůj další osud. Na vlastní kůži pocítíte kritiky, které dříve vycházely z vašich úst. Každá existence pravděpodobně bude zahrnovat více poznatků, protože žádná reinkarnace neexistuje pouze z jednoho důvodu, člověk získá více psychologických zkušeností.

Chronická nemoc může mít také jiný význam, umožní vám využít hlubší schopnosti, které jste během zdravého života zanedbávali či ignorovali. Navenek dokonalý a šťastný život, může být ve skutečnosti mělký. Nerozvíjí totiž osobnost.

Skutečně šťastná existence je ta, která zahrnuje spokojenost, moudrost a duchovní radost. Tím netvrdím, že utrpení nebo nemoc nezbytně vedou k duchovnímu naplnění. Tak to není.

(21:35) Nemoc je často výsledkem ignorance a špatných duševních návyků. Bývá však také osvojována osobnostmi, které mají na ostatní příliš velké nároky a měřítko. V tom existuje určitá logika. To však neznamená, že procházíte různými existencemi s omezeným počtem přátel a blízkých, kteří pouze jako herci mění kostýmy a masky.

Skupiny jedinců se v různých životech seskupují z jistých důvodů a ze stejných důvodů se mohou oddělovat a znovu scházet v jiné době, na jiných místech. Některé rodiny například tvoří, do slova a do písmene, jejich reinkarnovaní předkové. Hluboké vztahy přetrvávají, zatímco ostatní mizí.

Příležitost k rozvoji a poznání máte ve svém současném životě v každém okamžiku, stejně jako tomu bylo v životech minulých a bude v životech budoucích. Pominete-li příležitost k rozvoji nyní, nikdo vás nemůže přinutit přijmout a využívat své schopnosti v další inkarnaci mezi fyzickými životy. V těchto mezidobích si najdete nové učitele, stejně tak jako je máte v současnosti.

Někteří členové rodiny se znovu setkávají v dalších životech, protože jejich pouta přetrvávají. Rodina se může skládat z jedinců, kteří se v minulosti nenáviděli a nyní se znovu sešli při plnění společného cíle, učí se lépe porozumět jeden druhému a řešit své problémy v jiném kontextu.

Každá generace má svůj účel: zdokonalit vnitřní poznání a převést ho do vnějšího světa. Fyzické prostředí, které se za staletí mění, představuje vnitřní obraz probleskující mysli jedinců, kteří v té době existovali.

Nyní si uděláme přestávku.

(21.48. Jane hovořila poměrně rychle, ale nebyla v tak hlubokém transu jako obvykle. Vyrušovaly ji kroky lidí ozývající se z chodby našeho domu. Jindy si takových zvuků nevšímá. Pokračování ve 22.05.)

Není nezbytně nutné poznat své minulé životy, i když to může být užitečné k porozumění tomu, proč jste si vybrali právě tyto životní podmínky a právě v tento čas.

Pokud se důkladně soustředíte na svůj dosavadní život, vyvstanou na povrch všechny problémy. Není to snadné, ale zvládne to každý,

kdo se zbaví nenávisti, a tudíž se vyhne dalším podobným konfliktům ve svých budoucích životech a veškerým zkušenostem z nich vycházejících.

Dokud nepoznáte přirozenost svého současného já, je zbytečné zkoumat své reinkarnační pozadí. Nemůžete omlouvat ani rozumem vysvětlovat svou současnou situaci minulým životem. Nelze omlouvat neúspěchy v současném životě svými skutky ze životů minulých. Máte schopnost měnit negativní vlivy. Negativní vlivy souvisí s nedostatkem porozumění. Soucit a porozumění je odstraňuje.

Nemůžete říkat: „Chudí jsou chudí jednoduše proto, že si zvolili chudobu, takže jim nebudu pomáhat.“ Tímto přístupem na sebe jednoduše přivoláte chudobu v příštím životě.

(22.13. Jane byla opět vyrušena z transu naším kocourem. Zavřel jsem ho do koupelny. Jane se na mne nešťastně podívala, Willy nás vlastně nikdy tak často nevyrušoval. Doufám, že ho nezapomenu příště zavřít do koupelny. Willy silně reagoval na sezení, když začala v roce 1963. Pokračování ve 22.15.)

Všechny osobnosti nejsou na stejném stupni rozvoje ani na konci reinkarnačního cyklu. Někteří získají vlastnosti, které nemají v lidské zkušenosti obdoby. Fyzická existence má na různá individua různý vliv. Pro některé je to způsob sebevyjádření a příležitost k rozvoji. Ti mají schopnost vyjadřovat se fyzickými smysly a realizovat své vnitřní pocity. Pro jiné je to velmi obtížné a může se jim daleko lépe dařit na jiné rovině reality.

Existují „silné duše“, kterým se daří ve fyzické realitě a mají problém aklimatizovat se v jiných nefyzických aktivitách. V těchto oblastech však dochází k duchovnímu a citovému rozvoji. Velmi blízcí přátelé z minulých životů, kteří se ocitají v této pozici, s vámi komunikují ve snech a pokračují ve vztazích, ačkoli si to neuvědomujete.

Podvědomě si pamatujete narození do fyzické podoby někoho, koho jste znali už v minulosti. Cizinci, které potkáváte ve snu, jsou často vaši současníci v reinkarnovaných tělech nebo lidé známí z minulých životů.

Některé vztahy pomíjejí a vznikají nové. Partner z minulého života může představovat někoho, s kým máte i nyní hlubší vztah, a naopak.

Dvojčata téměř vždy spojuje hluboké duševní pouto. Mám tím na mysli jednovaječná dvojčata.

Navrhuji přestávku.

(22.29. Dneska se nám evidentně nedaří. Jane opět vypadla z transu, vyrušil ji hluk přicházející z chodby. Doufal jsem, že se její trans prohloubí. Pokračování ve 22.37.)

Reinkarnační cíle se velmi liší. Zdůrazňuji, že reinkarnace je nástroj. Každá osobnost jej používá svým vlastním způsobem. Někdo si libuje v ženských existencích, jiní prahnou po životě muže. Je však třeba projít obojím, proto se nabízí velké množství aktivit. Osobnosti mající problémy v některém poli se rychleji rozvíjejí v jiném směru.

Předurčení zde nehraje žádnou roli, jsou dány jen okolnosti a cíl. Některé problémy lze například o několik existencí odložit. Některé osobnosti se naopak snaží vyřešit si svůj problém co nejdříve, aby se ho zbavili, a to v řadě existencí s přehnaně tvrdými podmínkami.

Ty mírnější a klidnější povahy řeší své problémy postupně. Mezidobí odpočinku mohou mít vysoce terapeutické účinky. Uspokojivý život s minimálními problémy může být preludiem života plného úkolů nebo odměnou za život plný těžkostí. Nejlépe si počíná ten, kdo se dokáže radovat z fyzického života, aniž by jím byl posedlý. Osobnosti si osvojují metody reinkarnace tak, aby jim nejlépe vyhovovaly.

Myslím, že bychom měli pro dnešek sezení ukončit, pokud nemáte žádné dotazy.

(„Ne.“)

Přeji vám všechno dobré. („Dobrou noc, Sethe.“)

(22.47. Nakonec se Janin trans přece jen prohloubil. „Sotva jsem se dostala do hlubšího transu, je konec sezení. Vůbec jsem nevnímala okolní svět,“ komentovala Jane.)

13 - Reinkarnace, sny a skrytá mužská a ženská stránka v nás

555. sezení, 21. října 1970, 21.30, středa

(Od 30. září se Seth účastnil dvou sezení v ESP kurzech, sezení s naším přítelem Johnem Barclayem, který se stěhuje do Nevady, dvou sezení týkajících se Janiny práce a jednou hovořil skrze Jane pro televizi ve Washingtonu, D.C.

Na začátku měsíce jsem koupil antologii obsahující mimo jiné eseje Carla Junga, švýcarského psychoanalytika, který zemřel v roce 1961. Jane přečetla pár stran, když ji Seth na 554. sezení 19. října poprosil, aby knihu odložila: „Nech Junga prozatím ležet.“ Dál to nerozváděl. Pro Jane však Jungovo dílo nebylo nic nového.

Je zajímavé, jak Seth Jane odvedl od knihy a jak rozvíjel své vlastní názory a interpretace této knihy.

Dnes celý den přšelo. Jane byla u chiropraktika a cítila se velmi unavená. Zeptal jsem se, zda by nechtěla dnešní sezení vynechat. Řekla, že ne. Oči měla napůl zavřené, hovořila velmi tiše.)

Dobrá večer.

(„Dobrá večer, Sethe.“)

Budeme pokračovat v diktování.

(Chtěl jsem znát Sethovu reakci na Janin fyzický stav. „Jak se cítíš?“)

Cítím se velmi dobře. Mám však na srdci jednu věc, příteli. Je lépe nechodit k chiropraktikovi, když prší. („Proč ne?“)

Zčásti kvůli svalové reakci, o které chiropraktik hovořil, a zčásti proto, že tělesný regenerační mechanismus pracuje lépe za příznivého počasí. Organismus se tak rychleji vrací do původního stavu.

(„Chceš tedy dnešní sezení zrušit?“)

Ne, myslím, že můžeme pokračovat. Bude krátké, ale dobré. Rád bych se ještě vrátil k chiropraxii.

Taková chiropraktická léčba způsobuje pohyb atomů tvořících páteř. Elektrické reakce se liší podle počasí a atmosférických podmínek. V deštivém počasí může být zvýšený elektrický odpor

v atomových strukturách, a reakce je tudíž opožděná. Ve fyzickém slova smyslu je to jen stěží vnímatelné. Prodlužuje se tedy období, během kterého se páteř vrací do původního stavu.

Jakmile se obratle dostanou do žádoucí polohy, jejich pohyb stále pokračuje. Za jasného počasí se jejich reakce zkracuje a aktivované atomy se rychleji zklidňují.

Další kapitola se jmenuje *Reinkarnace, sny a skrytá mužská a ženská stránka v nás.*

(Jane podstatně zrychlila tempo.)

Jak jsem říkal, každá osobnost si musí projít mužskou i ženskou existencí. Pravidlem však je, že si to vědomá mysl nepamatuje. Aby nedošlo k přílišnému ztotožnění se současným pohlavím, v každém muži je skryté ženství. Jung toto ženství označuje jako „anima“.

Anima v muži je psychická vzpomínka a ztotožnění se s předchozí ženskou existencí jeho vnitřního já. Jsou to ženské zkušenosti v každém muži, intuitivní porozumění a pochopení ženských vlastností, které na sebe osobnost přijímá.

Anima je tedy důležitý prvek, který zabraňuje mužům příliš se ztotožňovat s jakoukoli mužskou vlastností, kterou jim poskytuje současné prostředí a vzdělání. Anima ovlivňuje nejen osobnost, ale všeobecně celou civilizaci. Zklidňuje agresivní tendence a slouží jako most v komunikaci se ženami a v rodinných vztazích. Napomáhá také při komunikaci skrze umění a slovo.

Mužům se často ve snu zdá, že jsou ženou. To jim může hodně vypovědět o jejich reinkarnačním pozadí, kdy fungovali jako ženy. Mužství a ženství nejsou protiklady, ale prolínající se tendence. Kněžka, matka, čarodějka, manželka a moudrá stařena jsou všeobecné archetypy neboli „základní elementy“ symbolicky reprezentující různé typy ženských životů, které si muži prožili.

Samozřejmě jimi procházejí i ženy, ty si však nemusí připomínat svoji ženskost, ale naopak je důležité, aby se příliš neztotožňovaly se svým současným pohlavím. Existuje v nich skrytá mužská stránka, kterou Jung nazývá „animus“, tj skryté mužství v ženě.

Animus představuje skryté mužství v ženě v několika základních formách, mladík, kněz, „divoch“ a moudrý stařec. Tyto typy představují symbolicky minulé mužské životy ženy. Ženy se mohou

o své reinkarnační historii dozvědět stejně jako muži studiem svých snů, kde se objevují jako tyto archetypy nebo jako muži všeobecně.

Skrze animu a anima mohou osobnosti intuitivně poznávat své pozadí odvozené z minulých životů, kdy existovali jako příslušníci opačného pohlaví. Jakmile žena klade přílišný důraz na své ženské vlastnosti, přichází na pomoc animus neboli muž v ní. Ve snu přináší zkušenosti a poznání, kterým kompenzuje její reakce.

Stejně tak je to s muži, kteří se příliš ztotožňují se svými mužskými vlastnostmi, ať už z jakéhokoli důvodu. Anima, neboli žena v muži, je přinutí vyrovnat své chování a využívat své intuitivní schopnosti. Vnese kreativitu do počínající agresivity. V ideálním případě by to mělo vést k harmonii jedince i celé populace. Agresivita by měla být využita v tvůrčí činnosti. Můžeme si udělat přestávku.

(22.02. „Výborně,“ řekl jsem Jane, když vyšla z transu. „Ano.“ řekla, „bylo to vynikající, a má toho ještě mnoho co říci.“ Jane vypadala tak ospale a unaveně, že jsem zapochyboval, zda bude moci vůbec pokračovat. Pokračování stejným tempem ve 22.21.)

Animus a anima jsou samozřejmě pouze záležitostmi psychiky. Jsou výsledkem vnitřního ztotožnění se se zosobněnými vlastnostmi druhého pohlaví.

(Pomalejším tempem.) Existují nejen v jejich psychice, ale jsou geneticky zakódovány ve vnitřním já, genetické paměti minulých duševních událostí, přecházejí také do genetické paměti každé buňky, která tvoří tělo.

Každé vnitřní já osvojující si nové tělo má v sobě genetický kód, paměť minulých fyzických forem, do kterých se reinkarovalo. Současné vlastnosti jedince obvykle zastiňují ty minulé. Jsou dominantní, ale ostatní vlastnosti jsou stejně platné. Fyzická struktura současného těla je tedy genetickou pamětí minulých fyzických forem vašeho já, jejich silných i slabých stránek. *(22.29. Jane si protřela oči. Hovořila pomalu s mnoha pauzami.)*

Pokusím se vám to vysvětlit co nejjasněji. Vaše tělo se skládá z neviditelných vrstev. Ta svrchní, kterou se jak se zdá reprezentujete, je samozřejmě vaše fyzická podoba skrývající další stejně platné vrstvy, jež představují vaše dosavadní fyzické existence a podoby, které patřily vaší osobnosti.

Zůstávají v klidu, ale jsou elektromagneticky spojeny s atomovou strukturou vašeho těla. Vaše mysl se na ně nedokáže soustředit, ale představují nedílnou součást vašeho psychického dědictví. Lze například vyvolat sílu a moc předchozího těla k vyrovnání současné slabosti. Tělo nemá pouze biologickou paměť z minulých událostí současného života, ale má také vzpomínky, i fyzické, na svá minulá těla, která si osobnost osvojila v předešlých reinkarnacích.

Anima a animus jsou v úzkém spojení s vnitřními podobami minulých těl. Ty jsou uloženy v psychice a objevují se někdy ve snu. Připomínají se vám proto, abyste se příliš neidentifikovali se svým současným fyzickým tělem.

Onemocníte-li, můžete mít sny, kdy jste někdo jiný se zdravým tělem. Takové sny působí příznivě, terapeuticky. „Starší“ reinkarnační tělo přichází na pomoc. Vzpomínkou na jeho zdraví z něj můžete čerpat sílu.

(22.44) Ukončíme sezení a budeme pokračovat příště, pokud samozřejmě nemáte žádné dotazy.

(„Ne.“)

Tak si užijte zbytek večera. („Dobrou noc, Sethe. Děkujeme.“)

(22.45. *Jak Jane vyšla z transu, oznámila mi, že se cítí velmi dobře, snad ještě lépe než před začátkem sezení. Byla překvapena tak náhlým ukončením sezení. Prý se cítila během sezení „pasivní“. Všiml jsem si, že její tempo se postupně zpomalovalo.*)

556. sezení, 26. října 1970, 21.08, pondělí

Dobrý večer.

(„Dobrý večer, Sethe.“) Budeme pokračovat v diktování.

Reinkarnační zkušenosti spoluvytvářejí multidimenzionální realitu vašeho já. Odráží se ve snech, ale také na jiných rovinách aktivity.

Váš současný život je propleten s minulými inkarnacemi a vaše současné já nevědomě sahá do své banky vlastností, schopností a aktivit. Vzpomínky na minulé životy jsou velmi časté, ale vy je nerozeznáváte, protože k vám přichází ve formě fantazie nebo je promítáte do své tvorby.

Mnoho historiků při líčení událostí popisuje bezprostřední zkušenost z té doby. Takové případy představují výborné pracovní spojení minulého já s nevědomím, kdy vzpomínky vycházejí na povrch způsobem, který obohacuje váš současný život. Jakmile člověku přijdou na mysl tyto situace, stávají se téměř vědomými, ale on si neuvědomuje zdroj tohoto autentického materiálu.

Ve snech se tyto vzpomínky často vrací v podstatně dramatičtější formě. Za vším stojí anima a animus. Nejde o protiklady, ale o prolínající se vlastnosti. Společně jsou zdrojem kreativity, psychické i fyzické.

Anima představuje nezbytnou počáteční „introspekci“, hlubokou, intuitivní, ze které pramení tvůrčí energie.

Výraz „pasivní“ jen stěží vystihuje charakter animy. Anima je sama o sobě schopna činnosti, ale potřebuje znát motiv, touhu a potřebu naladit se na jiné, mocné síly. Touha po aktivitě je stejně silná jako potřeba odpočinku. Pro anima je charakteristická agresivita, která nutí člověka k fyzické aktivitě a tvůrčí činnosti, jejíž produkty svými vlastnostmi ochraňuje anima.

Celé já je samozřejmě souhrnem těchto vlastností, a ještě i mnohem více. Po dokončení reinkarnačního cyklu není fyzická, sexuální energie nutná. Není potřeba se fyzicky množit. Celé já zahrnuje ženské i mužské vlastnosti, sladěné a propletené, které dají vznik pravé podstatě, což není možné, pokud je jedna vlastnost povýšena nad druhou, jak je tomu ve vaší fyzické existenci.

(21.30) Existuje mnoho důvodů, proč ve vašich dimenzích došlo k jejich rozdělení. Tyto důvody souvisí se způsobem vývoje lidstva a využitím jeho schopností. K tomu se však vrátíme později.

Promítnutí mužské animy je ve vztazích běžné. Umožňuje nejen lepší pochopení ženského pohlaví, ale i sblížení s ním. To samé platí pro promítnutí ženského anima na mužské protějšky. Reality animy a anima jsou daleko hlubší, než Jung předpokládal. Symbolicky řečeno, společně představují celé já se všemi jeho vlastnostmi, schopnostmi a touhami.

Společně fungují jako vrozený, nevědomý faktor za tvářemi celé civilizace, a to nejen u jedince, ale u celé populace.

Svoji osobnost nemůžete nikdy pochopit, dokud nevezmete v úvahu pravý charakter anima a animy. Reinkarnační struktura je otevřená a v ní je prostor pro odlišnost a rozmanitost. Každé celé já má svou jedinečnou charakteristiku. Prochází životy, které jsou vhodné pro jeho plány. To znamená řadou mužských a ženských existencí.

Neexistují žádná pravidla, která by řídila sexuální rozvoj v jednotlivých reinkarnacích, kromě zkušeností s oběma pohlavími a různě rozvinutých vlastností. Není třeba žít stejný počet ženských a mužských životů. Pro někoho je například jednodušší rozvíjet se jako člen jednoho nebo druhého pohlaví. Potřebujete v jednom pohlaví více příležitostí ke zkušenosti než v druhém, se kterým máte potíže.

Animus a anima nabývají na důležitosti v případech, kdy si osobnost volí několik po sobě jdoucích životů stejného pohlaví. Animus a anima jsou vrozené osobnosti hned v jeho prvním fyzickém životě a neustále mu připomínají základní jednotu.

(21.48) Muži touží po animě, protože v hlubokém podvědomí představuje ty vlastnosti celého já, které má problémy uvolnit. Napětí mezi nimi zmírňuje agresivitu nebo ji mění v tvůrčí činnost.

Existuje hluboký vztah a boj mezi těmito symboly, které se projevují na celém lidstvu. Vaše současné vědomí si to uvědomuje v podobě určitého druhu napětí vycházejícího z nevědomí vašeho já.

(Jane od začátku sezení, které začalo ve 21.08, neudělalo přestávku. Nyní bylo 21.54.) Vím, že jste unavení.

(„Já jsem v pořádku.“)

Ve skutečnosti nevědomí není nevědomé. Naopak, je hluboce vědomé. Život, který žijete, je jen jednou z mnoha oblastí, které si uvědomujete. Toto vědomí se musí udržovat v rovnováze a harmonii, aby rozlišovalo určité vědomé zkušenosti od ostatních. (21.58) Vaše realita existuje v určité oblasti aktivity, kde jsou agresivní vlastnosti se svou vnější charakteristikou nezbytně nutné k tomu, abyste neupadli zpět do nekonečného množství možností, ze kterého jste se teprve nedávno vynořili. Z tohoto nevědomého pole možností čerpáte sílu, tvůrčí energii a křehký, ale silný druh individuálního vědomí, které vlastníte.

Mezi pohlavími vznikla hranice, která odděluje a zároveň slučuje zdánlivě protikladné tendence. Pouze vědomí v počátečním stadiu vývoje potřebuje tento typ kontroly. Anima a animus jsou příčinou a základem nezbytně se doplňujících, ale zdánlivě protikladných tendencí. Jsou důležité k zachování charakteru lidského vědomí.

Uděláme si krátkou pauzu.

(22.03. Jane, stále v transu, chvilku jen tak tiše seděla. Já jsem si protahoval prsty. Pokračování ve 22.04.)

Přirozené napětí mezi dvěma pohlavími má mnohem hlubší příčiny než fyzické. Napětí souvisí s charakterem vědomí, které vyvstává z animy a jehož plynulost je závislá na „agresivitě“ anima. Tím se do jisté míry vysvětluje přitažlivost, kterou k sobě obě pohlaví cítí a která vychází z vnitřního poznání celistvého já usilujícího o dosažení pravé identity, takže se snaží kombinovat a slučovat zdánlivě opačné tendence, které jsou jeho součástí.

Na konci reinkarnačního cyklu je celistvé já daleko rozvinutější, než bylo předtím. Získalo zkušenosti a poznání v těch dimenzích reality, které pro něj byly dosud neznámé. A tím se samozřejmě vyvíjí. Může se tedy rozpúlít, a po dosažení jistých zkušeností a poznání zase směřuje k celistvosti, vrací se do původního stavu.

(Dlouhá pauza do 22.12.) Toto téma by si zasluhovalo více pozornosti, ale nelze jej zevšeobecnit, existuje mnoho variací. V období rozhodování mezi fyzickými životy si také vybíráte své děti a ony si vybírají rodiče.

(22.15) Pokud se máte narodit jako muž, pak vaše matka slouží jako podnět k aktivaci animy, takže vaše předešlé ženské životy se stanou součástí vaší další existence. Vaše matka, pokud jste se znali již v minulosti, má před vaším narozením sny, které zahrnují okamžiky, kdy jste se v minulých životech setkali.

Ty si můžete promítat i vědomě, ale v mnoha případech bývají zapomenuty. Její vlastní minulé mužské životy jí pomáhají vytvořit si k vám vztah jako k synovi. V některých případech mohou novopečené matky pocítit agresivitu a nervozitu. Tyto pocity jsou obvykle způsobeny tím, že syn v nich aktivuje anima. Následkem může být agresivní chování.

Můžeme si udělat přestávku. Chtěl jsem jen dokončit myšlenku, když nám to tak dobře šlo.

(„Je to velmi zajímavé.“)

(22.22. „Jsem mimo... zavírají se mi oči,“ řekla Jane a měla problém je otevřít. Po několika pokusech vstát znovu sklouzla do křesla. Myslel jsem, že usne. Několikrát jsem na ni promluvil a radil jí, aby vstala a protáhla se, zacvičila si. Nakonec se rozkoukala. Nasadila si brýle, vstala a prošla se po pokoji.

Jane dnes mluvila poměrně rychle. Měla jen matnou představu, o čem dnes hovořila. Pochválil jsem zejména posledních pár stránek.

Nakonec se ukázalo, že tato přestávka znamenala i konec dnešního diktování knihy. Seth mi potom věnoval asi čtyři strany. Jane opět hovořila poměrně svižně. Toto sezení přineslo více informací než obvykle. Skončilo ve 23.11. Udělali jsme opravdu kus práce.)

557. sezení, 28. října 1970, 21.19, středa

(Hlavou mi vrtaly dvě otázky, hovořil jsem o nich s Jane, aniž bych předpokládal, že mi je Seth dnes večer zodpoví.

1. Na 556. sezení Seth řekl, že mnoho historiků vlastně popisuje své zkušenosti z minulých životů. Má otázka se týkala hypotetického experimentu, ve kterém by bylo zhypnotizováno řekneme sto takových autorů, aniž bychom jim vysvětlili účel experimentu. Pak bychom jim kladli otázky ohledně jejich minulých životů. Zajímalo by mne, jaké procento by mělo nějaké vzpomínky na předešlé inkarnace a zda by takový test mohl poskytnout důkaz o reinkarnaci.

2. Čím musí projít nefyzická osobnost, která se rozhodne poprvé inkarnovat? Jaký je první fyzický život? Má tendenci začít u divochů, nebo v „civilizovanějším“ životě? Existuje v tomto smyslu nějaké předurčení?

Už nějaký čas jsem o těchto záležitostech přemýšlel a napadlo mne, že by mohly zajímat i naše čtenáře. Nakonec to dopadlo tak, že první otázce Seth nevěnoval přílišnou pozornost a tu druhou odbyl velmi zajímavým způsobem.

Těsně před začátkem sezení jsem nahlas přemýšlel, o čem by asi třináctá kapitola pojednávala, kdyby Jane na začátku měsíce nezačala

studovat materiál Carla Junga, švýcarského psychoanalytika. Jak jsem již zmínil, 19. října Seth naznačil Jane, aby knihu prozatím odložila. Všimněte si poznámek ze začátku 555. sezení 21. října. Knihu jsme tehdy odložili.

S Jungem jsme se znovu setkali v Setbově pojetí. Události našeho každodenního života potom měly vliv na další kapitoly. Formu kapitoly ovlivnil do jisté míry čas a vnitřní, subjektivní události. Dokonce i vyrušení během sezení hrálo svoji roli...) Dobrý večer. („Dobrý večer, Sethe.“)

(Potěšené a pobaveně): Jsem rád, že moji knihu berete.

(„Ano, je výborná.“)

Mám toho ještě hodně co říci.

(„To je skvělé.“)

Vraťme se k událostem vašeho života. Byl jsem to já sám, kdo přiměl Ruburta vybrat si tuto knihu obsahující Jungovy eseje.

(„Na to jsem nepomyslel.“ Ani Jane ne.)

Potom jsem ho požádal, aby ji odložil, když dočetl do určitého místa. (Pauza.) Budeme pokračovat v diktování.

(V tomto bodě mne Seth poprosil, abych na chvíli odložil svůj poznámkový blok, a omluvil se, že mě tak přetěžoval při posledním sezení. Hovořili jsme krátce, ale celý rozhovor byl moc příjemný. Jane měla široce otevřené oči, tmavší než obvykle. Hovořila velmi energicky. Cítil jsem Sethovu blízkost. Pauza netrvala déle než minutu. Pokračování ve 21.20.)

Atomy tvořící plod mají určitý druh vědomí, které existuje nezávisle na hmotě a formuje ji podle svých schopností a stupně rozvoje. Plod má své vlastní vědomí. Primitivní část vědomí, která vytváří atomy plodu. Primitivní vědomí existuje do okamžiku, kdy osobnost vstoupí do těla. V každé hmotě sídlí vědomí a není důležité, zda se jedná o skálu, plod, stéblo trávy nebo hřebík.

Reinkarnovaná osobnost vstupuje do nového plodu podle svých vlastních vlastností, schopností a tužeb. Neexistují žádná pravidla, že by osobnost musela na sebe vzít novou formu, která by byla připravena v prvním měsíci života plodu nebo v okamžiku narození.

Je to postupný proces, daný zkušenostmi z minulých životů. Nezáleží pouze na emocionálních vlastnostech posledního

inkarnovaného já, ale na emocích, které jsou vždy přítomné jako souhrn z minulých existencí.

(Pauza do 21.32.) Existují různé způsoby jak vstoupit do fyzického těla. Pokud je zde silný vztah a pouto mezi rodiči a nenarozeným dítětem, může osobnost vstoupit do těla již v okamžiku početí, není-li extrémně proti tomu se s nimi znovu setkat.

Zpočátku se v děloze cítí jako ve snu a je stále soustředěna na mezidobí mezi jednotlivými existencemi. Postupně se však vzdaluje, až je nakonec velmi obtížné jasně se koncentrovat na situace mezi životy.

V okamžiku zplození osobnost vstupuje do fyzického života výhradně za předpokladu silných vztahů mezi rodiči a dítětem z minulých životů nebo když velmi touží vrátit se do pozemských podmínek, ať už za jistým cílem či z posedlosti pozemským životem. To však nemusí být nezbytně škodlivé. Osobnost si může uvědomovat, že putuje do fyzického světa, je fyzicky orientovaná a pozemské podmínky považuje za ty nejlepší ke svému rozvoji.

Některé osobnosti jsou nuceny vstoupit do života v okamžiku zplození z méně příjemných důvodů, jako je například lakota nebo potřeba vyřešit otevřené problémy. Osobnosti, které si nikdy úplně neosvojily pozemskou existenci, mohou na nějaký čas pozdržet vstup do fyzického života, a poté si udržet odstup od svého těla. Podobně je tomu i před smrtí, někteří jedinci se přestávají soustředit na svůj fyzický život a postupně opouští tělesné vědomí. Jiní zůstávají ve svém těle do posledního okamžiku. V každém případě v raném stadiu dětství není žádná osobnost úplně soustředěna na tělo.

Uděláme si přestávku a budeme pokračovat.

(Od 21.47 do 22.00.)

Jak jsem již řekl, o všem se rozhoduje předem. Reinkarnační osobnost si tedy uvědomuje, kdy došlo k početí, na které čeká, a je přitáhnutá do tohoto místa ve správný okamžik.

Někdy osobnost, která se má stát budoucím dítětem, dlouho před početím navštěvuje prostředí, kde žijí rodiče. To je docela přirozené.

Mezi jednotlivými životy jedinec může zpozorovat záblesky své budoucí existence. Ne v konkrétních událostech, ale skrze pocity

z nových vztahů, a v očekávání si připomíná úkol, který si zadal. Tak se vzpomínky na budoucnost stávají stejně běžné, jako ty na minulost.

Fyzické tělo není prázdnou schránkou, kterou musíte naplnit. Nová osobnost se zdržuje v ní a kolem ní, od početí stále častěji a intenzivněji. Šok z narození však osobnost vtáhne do fyzické reality.

V okamžiku narození dochází k náhlé změně a osobnost poznává podněty, s nimiž nemá tělesné vědomí ještě žádnou zkušenost.

(22.10) Potřebuje se stabilizovat. Zpočátku je tělesné vědomí obohacováno a podporováno hlubokým biologickým a telepatickým ztotožněním se s matkou. Komunikace mezi živými buňkami je daleko dokonalejší, než si dovedete představit. Před narozením je ztotožnění téměř úplné, protože je přítomné pouze tělesné vědomí.

Před vstupem nové osobnosti do plodu se jeho tělesné vědomí považuje za součást organismu matky. Pokud se nová osobnost nevtělí do plodu před narozením, stane se tak v okamžiku narození, aby se stabilizoval nový organismus. To jej utěší a povzbudí. Nová osobnost tedy prožívá narození podle toho, do jaké míry již vstoupila do těchto dimenzí.

Vstupuje-li osobnost do fyzického já v okamžiku narození, je poměrně nezávislá, okamžitě se neztotožňuje s formou, do které vstoupila. Pokud vstoupila do nové formy v okamžiku početí nebo před narozením, pak se do jisté míry ztotožnila s tělesným vědomím plodu. Začala ovládat vnímání a bude si muset prožít šok z narození.

(22.19) Osobnost tedy zažívá okamžik narození, nesleduje jej. Nově zrozená osobnost vibruje, takže je třeba ji stabilizovat. Když dítě spí, jeho osobnost často opouští tělo. Postupně dochází ke ztotožnění s fyzickým tělem, až se nakonec osobnost plně soustředí na fyzický svět.

Některé osobnosti se identifikují s tělem úplněji než ostatní. Existuje optimální bod soustředění na fyzickou realitu, období zesílení, které nesouvisí s věkem jedince. Může trvat týden nebo třicet let, od tohoto okamžiku se začíná osobnost vzdalovat a stěhovat se do jiných rovin reality.

Krize, především na úplném počátku nebo konci života, může natolik narušit identifikaci osobnosti s tělem, že jej dočasně opustí. To lze udělat několika způsoby, až do té míry, pokud tělesné vědomí také

utrpělo šok, že tělo upadne do kómatu. Je-li šok psychologický a tělesné vědomí funguje normálně, může se obrátit na svá předchozí reinkarnační já.

V takovém případě jde o regresi, která obvykle pomine. A zde se opět začíná projevovat anima a animus. Pokud je osobnost přesvědčena, že ve svém mužském životě vykonává mizernou práci, může dojít k aktivaci vlastností animy, převezme ženské vlastnosti, které mu náležely v minulých životech. A naopak.

(22.30) Jakmile osobnost zjistí, že se příliš ztotožňuje se svým současným pohlavím, je ohrožena jeho individualita, připomíná si svůj předešlý život ve formě opačného pohlaví. Znovu se identifikuje se svou minulou inkarnací opačného pohlaví.

V raném věku je vazba osobnosti k tělu velmi slabá, ale postupně sílí. Osobnost se ze svých vlastních důvodů může rozhodnout pro tělo, které není esteticky dokonalé. Nikdy k němu nemusí najít vztah. Tato existence vždy slouží k jistým účelům, to však neznamená, že bude překonána.

Osobnost, která vstupuje do těla v okamžiku početí, je obvykle velmi rozzlobena na svoji fyzickou existenci. Tyto osobnosti se většinou rychleji rozvíjejí a získávají své charakteristické rysy velmi rychle. Obsadí nové tělo a hned je tvarují, ovládnou hmotu. Tyto osobnosti obvykle obsazují těla umírající při nehodách, kdy je smrt rychlá, ve spánku nebo při nemoci, která udeří nečekaně a rychle. Dokážou zpravidla pracovat s hmotou.

(22.40) Takoví jedinci jsou velmi citově založení. Rychle řeší problémy, někdy netrpělivě a materiálním způsobem. Dobře znají pozemské záležitosti a překládají své názory do fyzické podoby. Staví města, vytváří monumenty. Jsou architektky. Baví je utvářet hmotu a formovat ji k obrazu svému.

Ti, kdo nevstupují do vašeho světa dříve než v okamžiku narození, nedokážou to, co předchozí skupina. Jsou průměrní a většinou volí střední cestu.

Některé osobnosti se mohou nové existenci bránit, přestože si ji samy vybraly, a to hodně dlouhou dobu. Do určité míry musí být přítomny v okamžiku narození, ale mohou se stále vyhýbat úplnému ztotožnění se s novorozencem. Pohybují se kolem této formy

s odporem. K takovému chování mohou mít několik důvodů. Některé osobnosti prostě dávají přednost existenci v mezidobí fyzických životů a řeší problémy především teoreticky, ne v praktické existenci. Jiné přišly na to, že fyzická existence nespĺňuje jejich představy a potřeby, a chtějí se rozvíjet na jiných rovinách reality a existence.

(22.48) Jiné zase díky svým vlastnostem raději udržují odstup od své fyzické existence. Dávají přednost práci se symboly. Nahlízejí na pozemský život jako na experiment. Přistupují k němu s nenávisí. Nezajímají je ani tak fyzické předměty a hmota, jako spíše jakým způsobem se myšlenky a názory projevují skrze hmotu.

Nechávají si své myšlenky, filozofii a realitu pro sebe. Jsou to myslitelé, kteří zůstávají trochu stranou, jejich tělu schází rozvinuté svalstvo. Stávají se básníky a umělci. Tento typ lidí zpravidla lpí na fyzických hodnotách existence.

Přístup k fyzickému tělu se tedy různí, osobnost si může vybírat z různých typů, ale vždy dává přednost jisté části svého já, jehož vlastnosti povedou k jeho celistvosti. Různé životy mají i různá zbarvení a příchutě.

Je téměř nemožné hovořit o okamžiku, kdy osobnost vstupuje do fyzického těla, aniž bychom zmínili čas, kdy jej opouští. To také závisí na osobních vlastnostech a přístupech k fyzické realitě. O každém následujícím životě se rozhoduje předem v období mezi fyzickými životy, ale i ve snech v průběhu minulého života. V tomto okamžiku už jste například rozhodnutí o okolnostech své další inkarnace. Vaši budoucí rodiče jsou dnes možná nemluvněta, nebo se ještě nenarodili.

Uděláme si přestávku.

(„Bylo to velmi zajímavé.“)

(23.00. *Jane byla v hlubokém transu. Oči měla otevřené. „Dnes jsem byla hodně daleko. Když se vrátím, nevím, co dělám.“ Po přestávce Seth nadiktoval několik stran osobního materiálu pro mne a Jane. Tím sezení ukončil.*)

14 - Příběh prvopočátku a multidimenzionálního Boha

559. sezení, 9. listopadu 1970, 21.18, pondělí

(Stručné zápisky z. 558. sezení, které se konalo 5. listopadu, najdete v Dodatku.) Dobrý večer. („Dobrý večer, Sethe.“)

Vrátíme se k diktování. Začneme další kapitolu s názvem *Příběh prvopočátku a multidimenzionálního Boha. (Jane se předklonila a s úsměvem řekla):* Jak se vám to líbí? („Zní to velmi dobře.“)

Podobně jako váš současný život vyvstává z dimenzí skrytých za těmi, které vnímáte fyzickými smysly, jako čerpáte energii a sílu ke svým činům z nevědomých zdrojů, tak i váš fyzický svět, jak jej znáte, vychází z těchto dimenzí. Má své zdroje energie, kterou čerpá z hlubších realit.

Historie, jak ji znáte, představuje pouze jeden jediný paprsek, na který se soustředíte. Po svém interpretujete události, které vidíte, a promítáte je na tento paprsek. Soustředíte se na jeden bod, jste jako v transu, a když přijde otázka na pravý charakter reality, automaticky se upnete na tento malý blikající moment, který nazýváte fyzickou realitou. A Boha považujete za Stvořitele tohoto jednoho paprsku světla. Ze své zkušenosti znáte pouze jeden paprsek. Jakmile však poznáte světlo, ze kterého vychází, porozumíte jeho podstatě a pochopíte charakter pravé reality.

Historie, jak ji vnímáte, představuje pouze jednu úzkou řadu pravděpodobností, do které jste ponořeni. Nezahrnuje celou existenci vašeho druhu, není to katalog fyzických aktivit ani příběh stvoření civilizace, válek, radostí, technologií nebo úspěchů. Realita je daleko rozmanitější, bohatší a nepochopitelnější, než si myslíte nebo můžete nyní pochopit. Evoluce, jak ji vnímáte dnes a jak je popsána vašimi vědci, představuje pouze jednu možnou linii. Tu, jejíž jste součástí. (21.35) Existuje tedy spousta dalších, stejně skutečných platných evolučních řad, které existovaly, existují a budou existovat v jiných pravděpodobných systémech fyzické reality.

Různé, nekonečné možnosti rozvoje se nikdy neobjevují v rámci jedné reality.

Představte si, že evoluce už fyzicky nikdy nebude existovat. Ve fyzické realitě se objevují pouze náznaky jiných realit. Ve své fyzické formě máte k dispozici další platné smysly, nepoužívané, které by mohly vystoupit do popředí, ale ve vašem systému pravděpodobností tak nečiní. Nyní hovořím o pozemském rozvoji a evoluci, o realitě, kterou znáte.

Žádná evoluční řada není ukončená. Dokonce i když zmizí ve vaší realitě, objeví se v jiné. Materializace života a vědomí mají svůj čas a vytvářejí takové podmínky, ve kterých mohou zkvétat a jejichž čas je nekonečný.

V této kapitole hovořím o vaší planetě a sluneční soustavě, ale to samé platí pro celý fyzický svět. Vy si uvědomujete pouze jednu zvláštní a jedinečnou část fyzické existence. Nejste jen stvoření, forma z masa a kostí, zakotvená v čase a prostoru, jste také bytost povstávající z jiných dimenzí pravděpodobností. Jste zrozeni z dimenzí skutečnosti, přizpůsobení svému rozvoji růstu.

(21.53) Máte-li intuitivní pochopení pro pravý charakter vaší podstaty nebo celého vašeho já, uvidíte, že se dostanete do stavu, kdy si začnete uvědomovat všechny své schopnosti, názory a zkušenosti, kdy začnete podporovat jiný druh vědomí. I vaše nejmenší zkušenost má v multidimenzionálním prostředí daleko větší ozvuk, než může fyzický mozek pochopit. Intenzivně se soustředíte na jednu malou stránku reality, ve které jste plně zakotveni, ale pouze povrchovými, vnějšími vrstvami vašeho Já. Nemám rád výraz „povrchové“, ale použil jsem jej pro představu, označuje mnohočetné části vašeho já, které jsou jinak zapojeny do reality. Vaše podstata, skutečné multidimenzionální já, si uvědomuje všechny své zkušenosti a tato znalost je dostupná všem ostatním částem vašeho já včetně toho fyzického, jak jej znáte. Různé části vašeho já se nakonec stanou vědomými. Uvědomění automaticky změní vše, co se zdá být pravou realitou, a dodá vašemu životu na rozmanitosti. Můžeme si udělat přestávku.

(22.03. *Jane* hovořila velmi pomalu. Během přestávky jsem několikrát zívla. Pokračování ve 22.15.) Nyní budeme struční. („Dobře.“)

Začali jsme další kapitolu, ale mám ještě nějaké poznámky. Moment.

(*Seth* pokračoval v diktování osobního materiálu pro studenty *Janiných ESP kurzů*.) Máte nějaké otázky? („*Ne, myslím, že ne.*“)

Začali jsme zajímavou látku. Přeji vám pěkný večer. („*Děkujeme. Dobrou noc.*“ 22.34.)

560. sezení, 23. listopadu 1970, 21.10, pondělí

(*Jane* si chtěla od sezení odpočinout. Uskutečnila tedy pouze dvě, a to se studenty kurzu ESP.)

Dobrý večer

(„*Dobrý večer, Sethe.*“)

Budeme pokračovat v diktování.

Existuje množství pravděpodobných systémů reality, ve kterých převládají fyzické informace, ale ty ve skutečnosti představují pouze malou část. Existujete zároveň v ne fyzických systémech, kde se i nejmenší myšlenka či emoce projeví více způsoby než ve vašem systému.

V současném okamžiku znáte pouze část celé své identity. Zeptám-li se vás, jak si představujete nejvyšší bytost, představíte si mužskou osobnost se schopnostmi, které vlastníte, a vlastnostmi, které obdivujete. Člověk tedy svého boha za staletí přizpůsobil obrazu svému.

Bůh býval krutý a mocný, když lidstvo věřilo, že právě tyto vlastnosti jsou ty nejdůležitější v boji o přežití. Promítal je tedy na boha, záviděl mu a bál se ho. Pokud přemýšlíte o bohu, sami mu dáváte podobu.

V multidimenzionální realitě je toto staré pojetí boha naprosto bezvýznamné. I výrazy jako nadčlověk, nejvyšší bytost jsou samy o sobě škodlivé, protože na něj promítáte lidské vlastnosti. Kdybych vám řekl, že bůh je pouze myšlenka, nebudete chápat, co tím myslím, protože neznáte dimenze, ze kterých tato myšlenka a její energie

pochází. Nevěřili byste tomu stejně, jako věříte ve fyzické objekty. Pokud vám řeknu, že Bůh je jen myšlenka, vyložíte si to tak, že Boha považují za něco méně platného, neskutečného, cosi mlhavého, matného, bez reality, cíle a motivu.

Váš fyzický vzhled je vlastní materializací vaší představy o vás samých. Bez původní myšlenky by tato podoba neexistovala, i když je to často všechno, co si uvědomujete. Síla a energie myšlenky udržuje vaši podobu při životě. Myšlenky jsou tedy daleko důležitější, než si uvědomujete. Jakmile si osvojíte myšlenku, že vaše existence je multidimenzionální, stanete se médiem nekonečných pravděpodobností. Teprve potom můžete zahlédnout záblesk reality, která se skrývá za slovem „bůh“, snad pochopíte, proč je téměř nemožné správně porozumět pravému významu tohoto výrazu.

Bůh je Stvořitel nejen fyzického vesmíru, ale nekonečného množství pravděpodobných existencí, a to daleko obsáhlejšího, než jsou ty stránky vašeho fyzického světa, které odhalili vaši vědci. Prostě neposílá syny žít a umírat na vaši malou planetu, která je jen součástí všech pravděpodobností. Znáte mnoho pověstí o stvoření světa, jsou pouhou snahou zjednodušení poznání. Tyto otázky většinou ztrácejí význam, jakmile se dostanete za hranice svého systému reality.

Neexistuje žádný začátek ani konec. Vyprávějí se o nich sice příběhy, ale je to omyl způsobený vaším špatným pojetím času. Začátek a konec ve skutečnosti znamená jedno, jsou to nerozdělitelné a stejně platné události. Naučili jste se odvracet svoji pozornost od fyzické reality a získali tak důkazy o jiných rovinách reality. Vaše vědomí se stále přiklání ke starým názorům, které nemožňují skutečné porozumění a vyšší poznání. K multidimenzionálnímu vědomí můžete najít cestu ve snu, transu a často dokonce i v běžném každodenním životě. Zjistíte, že multidimenzionální vědomí neexistuje odděleně, ale kolem, skrze a uvnitř vašeho fyzického světa. Říkat, že fyzický život není skutečný, znamená zapřít, že realita je součástí všech jevů. Stejně tak i Bůh neexistuje odděleně nebo samostatně od fyzické reality. Existuje v rámci fyzické reality a zároveň je součástí jiných systémů existence.

(21.46) Vaše postava Ježíše symbolicky reprezentuje vaši představu Boha a jeho vztah k lidem. Byli to tři jedinci, jejichž historie se prolíná, a vám jsou známi pod společným jménem Ježíš Kristus, i když v této otázce panuje mnoho neshod. Všichni tři byli muži, protože v té fázi vašeho rozvoje by nepřijali ženskou podstatu.

(*Pauza do 21.55.*) Jidáš například nebyl člověk ve vašem slova smyslu. Byl, ostatně jako všichni Kristovi učedníci, pozhnanou „fragmentální osobností“ vytvořenou Kristem. Představuje sebezrádce. Reprezentuje tu část osobnosti, která se soustřeďuje na fyzickou realitu lakotným způsobem a z lakoty popírá své vnitřní já.

Každý z dvanácti apoštolů představoval jednu vlastnost a Kristus reprezentuje vaše vnitřní já. Dvanáct apoštolů a Ježíš představují pozemskou osobnost, dvanáct hlavních charakteristik egoistického já. Stejně jako byl Ježíš obklopen svými učedníky, je vnitřní já obklopeno fyzickými vlastnostmi, které se soustředí na každodenní realitu.

(22.03) Následovníci Kristovi vytvořili fyzickou realitu díky vnitřnímu já, stejně jako všechny vaše pozemské vlastnosti vycházejí z vaší vnitřní podstaty. On sám je živým příkladem. Je to kosmická hra, která hraje ve váš prospěch a podle vám srozumitelných pravidel.

Je to snadné vysvětlování, protože všechny myšlenky byly personifikovány, a odpustíte-li mi ten výraz, je to něco jako místní moralita (výchovní hra) hraná ve vašem koutu vesmíru. To neznamená, že je méně realistická, než jste předpokládali.

(22.07) Když zpomalím, můžeš zároveň odpočívat.

(*„Ano.“ Všímněte si, že Seth ještě neudělal přestávku. Jane hovořila velmi pomalu.*)

Kristové se narodili na vaší planetě a byli to lidé jako vy. Žádný z nich nebyl ukřižován. Dvanáct apoštolů Kristových je pouze materializovaná energie těchto tří osobností. Jejich hlavním cílem bylo jasně ukázat některé vlastnosti vrozené celému lidstvu.

(22.12) Stejná dramata zároveň probíhala jinými způsoby, a ačkoli se v detailech lišila, podstata byla stejná. Neznamená to, že se Kristus objevil ve všech systémech reality, ale myšlenka Boha se projevila v každém systému způsobem, který byl pochopitelný a přijatelný jeho obyvatelům.

Toto drama probíhá stále. Nepatří do minulosti, pouze jste jej označili za minulé. Drama není bezvýznamné a duch Krista, vašimi slovy, je stále živý. Je to božská hra, kterou jste zvolili ke sledování. Existují ještě další dramata, která ve vás probíhají souběžně.

Můžete si dát přestávku.

(22.16. Jane byla ve velmi hlubokém transu. Těžkla jí víčka, pomalu otevírala oči. „Věděla jsem, že mě chtěl udržet v transu, aby stačil nadiktovat co nejvíce materiálu,“ řekla. Hodina a šest minut, to byl její nejdelší trans. Pochválil jsem ji.

Během diskuze si Jane vybavila obraz, který viděla během promluvy. Nedokázala jej dost dobře popsat, ani naznačit. „Kristus byl jako sloup, kolem kterého rotovalo dvanáct koulí, ale v jednom okamžiku se rozběhly směrem od něj,“ řekla. „Kristus vytvořil dvanáct...“

Seth dosud pojmenoval pouze dvě osobnosti vytvářející Kristovu podstatu, Krista samého a Jana Křtitele. Pokračování ve 22.37.)

Nehledě na to, zda skutečně došlo k fyzickému ukřižování, je to psychická událost, která je stejně platná jako všechny ostatní spojené s dramatem.

Mnoho z nich je psychických, ale některé ne. Psychická událost má na váš svět úplně stejný vliv jako fyzická, jak je zřejmé. Celé drama je tedy výsledkem lidské potřeby. Bylo vytvořeno jako výsledek potřeby, ale jeho původ není ve vašem systému reality.

(Pauza do 22.41.) Ostatní náboženství byla založena na jiných dramatech, ve kterých myšlenky hrály role srozumitelné různým kulturám. Rozdíl mezi dramaty bohužel často vedou k nedorozumění a následným válkám. Tato dramata vznikají ve snu. Osoba personifikovaného Boha vám byla poprvé představena ve snu.

Ze svých snů a vizí lidé znali drama o Kristovi, takže jej rozeznali, když se odehrálo fyzicky. Jeho moc a síla se pak vrátily do snu. Fyzickou materializací se zvýšila jeho aktivita a intenzita. Ve svých snech si člověk vytvořil vztah k hlavním postavám dramatu a ve snu ocenil jejich skutečný přínos.

Bůh je více než souhrn všech pravděpodobných systémů reality, které vytvořil, a přesto je v každé z nich přítomen, bez výjimky. Je

tedy v každé ženě i v každém muži. Je taktéž zastoupen v každém pavoukovi, stínu, žábě. To si člověk nedokáže připustit.

Boha můžete zažít, a vy jej zažíváte, ať si to uvědomujete, či nikoli, skrze svoji existenci. Není to muž ani žena. Není vlastně vůbec člověk jako vy, ani osobnost, jak ji vnímáte vy. Vaše názory na osobnost jsou příliš omezené, aby obsáhly mnohočetné stránky jeho multidimenzionální existence.

(22.55) Na druhé straně má podobu člověka, protože je součástí každého individua a v nekonečnosti svých zkušeností nese „podobu“ člověka, ke kterému si vytváří vztah. Je doslova z masa a kostí, aby mohl žít mezi vámi. Formuje vaše tělo tím, že je zodpovědný za energii a vitalitu, které dodává vašemu multidimenzionálnímu já, které vytváří vaši podobu v souladu s vašimi myšlenkami.

(23.00) Vaše vnitřní já nemůže být zničeno, ani potlačeno či zmenšeno. Sdílí vlastnosti a schopnosti, které jsou vrozené Všemu Bytí. Musí tedy tvořit, jako je samo vytvářeno. To je velký dar, který se skrývá za všemi dimenzemi existence vycházejícími ze Všeho Bytí.

Tím skončíme dnešní sezení.

(„ Výborně.“)

Základ materiálu tvoří jádro, na které můžeme postupně nabalovat. Pokud nemáte další dotazy, ukončíme sezení.

(Měl jsem několik otázek týkajících se Jane a jejích snů. Seth na ni odpověděl a ukončil sezení ve 23.09.)

561. sezení, 25. listopadu 1970, 21.55, středa

(Sezení mělo původně začít ve 21.15, Jane však řekla, že přijdou hosté. Za patnáct sekund někdo klepal na dveře, byl to Carl Jones, učitel na střední škole v malém městě v Connecticutu. Vede kurzy Vnitřní a vnější prostor. V kurzu čerpá z Janiny knihy Sethův materiál. Carl jel někam k Niagarským vodopádům, kde chtěl strávit Den děkuvzdání.)

Dobrý večer.

(„Dobrý večer. Sethe.“)

Dobry večer i našemu příteli. Všiml jsem si, že se dnes usmíváš (*Carl*). Budeme pokračovat v diktování, takže budeš moci vidět (*s úsměvem ke Carlovi*) autora-ducha při práci.

V průběhu času se pokusím identifikovat postavu třetí Kristovy osobnosti. Nyní však hovoříme o multidimenzionálních stránkách Všeho Bytí. Tuto realitu nelze poznat jinak než ji zažít. Neexistují žádné důkazy, které by věrně vykreslily vlastnosti Všeho Bytí.

Skutečnost a její vlastnosti jsou v každém systému zkreslené. Multidimenzionálního Boha lze zažít dvěma způsoby. Jedním je zjištění, že tato hlavní hybná síla prostupuje vše, co dokážete vnímat svými smysly. Druhá metoda je poznání, že tato primární síla existuje nezávisle na pozemském světě a jeho formách.

Osobní kontakt s multidimenzionálním Bohem je poznání jednoty, má tedy vždy sjednocující účinek. Neizoluje jedince, který má tento zážitek, od ostatních, ale naopak zvyšuje jeho vnímavost, dokud nezíská zkušenost tolika stránek reality, kterých je schopen.

(22.05) Po takové zkušenosti se osobnost přestane cítit osaměle a izolovaně, přestane se povyšovat nad druhé. Získá naopak vyšší poznání a porozumění, uvědomí si svoji jednotu se Vším Bytím.

Stejně jako existují roviny reality, které nevnímáte, a systémy pravděpodobností, které si neuvědomujete, jsou určité stránky primárního božství, kterým v současné chvíli nejste schopni porozumět. Žádná forma reality nebo druh existence nemůže obsáhnout multidimenzionálnost základní identity, kterou svým způsobem odrážejí pravděpodobní bohové.

(22.10) Snažím se vysvětlit vám dalekosáhlý tvůrčí efekt vašich myšlenek. Dokud se jich nezbavíte, je téměř nemožné představit si multidimenzionální tvůrčí schopnosti „Všeho Bytí“. Výrazem „Všechno Bytí“ míním všechna pravděpodobná božstva ve všech jejich projevech.

Pro mnohé je pohodlnější vytvořit si jednoduchý příběh nebo přirovnání o vzniku existence reality. Je však nejvyšší čas udělat krok vpřed a rozšířit své vědomí hlubším porozuměním reality. Vyrostli jste z dětských her a pohádek. Vaše myšlenky vytvářejí formy, které existují ve vaší realitě, ale zároveň jsou součástí jiných systémů reality, které si neuvědomujete. Svými myšlenkami a emocemi tedy

ovlivňujete jiné systémy pravděpodobností, které mají zpětný vliv na vaši existenci. Pouze pravděpodobní bohové nejsou ovlivněni tím, co se děje v jiných dimenzích skutečnosti. Nyní si uděláme přestávku.

(22.15. Jane hovořila velmi rychle. Po přestávce následoval materiál, kde Seth odpovídal na Carlovy dotazy. Později jsem však litoval, že jsem si některé odpovědi nezapsal. [Tak je to vždycky.] Zajímavé bylo prohlášení, že vždy když člověk hodně myslí na druhého, pak se jeho část přenese k „materializovanému objektu“ ap.

Následovala další přestávka. Během ní Carl odešel, aby pokračoval ve své cestě na západ... Stále více mne znepokojovalo Janino velké pracovní vypětí, pořádala sezení pro hosty i o víkendech. Právě jsme o tom diskutovali, aniž bychom očekávali, že se Seth přidá, a shodli jsme se na tom, že by měla omezit tyto aktivity ve volném čase, nehledě na to, jak jsou zajímavé a „evokativní“.

Pokračování ve 23.10.)

Musím vám něco říci. Mám stejný názor na víkendové aktivity. Ruburt by je měl omezit. Hosty můžeme zvat na naše pravidelná sezení. Myslím, že by nás to nemělo rušit, ale bylo by vhodné oznámit je předem.

Ruburt ve většině případů podvědomě vnímá jejich přítomnost. Někdy to však přechází do vědomí a způsobuje pocit znepokojení. Cítí se vyrušen, i když si to neuvědomuje.

Navrhuji, aby se naše pravidelná sezení konala v jednom ze zadních pokojů (*kde je můj ateliér*), a to ze dvou důvodů. Když budou zavřené oboje dveře, neuslyšíme telefon ani klepání na dveře. Dejte všem vědět, že kdo se chce účastnit sezení, musí se ohlásit předem.

Zadní pokoj umocní soukromý charakter našich sezení. Veškeré rozhovory nebo práce s ostatními přesuneme do sezení v kurzech.

Zadní pokoj může posloužit také jako pomůcka k psychologickému odklonění se od běžných materiálních zájmů a vztahů s ostatními lidmi. Tím nechci říct, že byste nemohli výjimečně někoho pozvat na soukromé sezení. Další věc je, že netrvám na pravidelných sezeních dvakrát týdně.

V létě se asi situace v zadním pokoji změní. V naší práci nastaly jisté přirozené změny oproti původnímu plánu a Ruburt si s nimi výborně poradil. Nepravidelnosti v časovém plánu sezení se objevily

vzhledem k tomu, že se od Ruburta často požadovala tři sezení namísto dvou.

Sezení v kurzech probíhalo často spontánně, a jak sis jistě všiml, prošvihl jsi další sezení. Myslel sis, že dvě sezení stačí. Naše pravidelná setkání zůstanou základním zdrojem materiálu a budu na ně klást největší důraz. Avšak i sezení v kurzech mají svou důležitost. Nemají za úkol nahradit naše pravidelná sezení, ale pouze je doplňovat.

Takže prozatím nebudeme dělat více než tři sezení týdně. Myslíte si, že nebudu k mání, pokud Ruburt bude chtít udělat jedno sezení navíc. *(Tak to v žádném případě není.)* Pamatujte si však, co jsem vám už jednou řekl. Někdy přímo reaguji na sezení a občas je jakoby naprogramované. To zní jednoduše, ale vy víte, o čem je řeč.

Využije-li Ruburt psychologický most, který nás spojuje, může kdykoli vést extra sezení. Myslím, že mluvím dost jasně a přesně. To, jak pracuje s dojmy, je však něco naprosto odlišného. Nepracuje se stejným druhem energie. Cílem sezení není dozvědět se něco o Ruburtovi, ale naladit se na stejnou energii, jako je tomu na našich sezeních, a proto za současných okolností a na současné úrovni rozvoje jsou tři sezení týdně optimální.

V každém případě bychom měli zachovat dvě pravidelná sezení a přidat sezení v kurzech, dokud nebudou Ruburtovy zdroje vyčerpány. Telefon byste ale stejně neměli zvedat. Zájemce, kteří napíší, můžete pozvat na úterní sezení. Za určitých okolností, dle vašeho uvážení, můžete pozvat hosty také na soukromé sezení, ale jen příležitostně.

Máte nějaké dotazy?

(„Ne.“)

Tak sezení ukončíme, nebo si uděláme přestávku, jak chcete. *(„Záleží na tobě.“)*

23.30. Nakonec jsme sezení ukončili. Seth se vrátil po krátké přestávce a pokračovali jsme v diskuzi o sezení v kurzech a ostatních věcech. Debata trvala do 23.50.

Seth předpověděl, že Jane napíše úžasnou knihu o sezeních v kurzech, což přivede hodně lidí k přečtení si Sethova materiálu. Seth

dodal, že samotný materiál bude jednou kompletně vydán. A to je zase můj úkol.)

15 - Reinkarnační civilizace, pravděpodobnosti a více o Bohu

562. sezení, 7. prosince 1970, 21.05, pondělí

(Poslechli jsme Setha a 25. listopadu uskutečnili sezení v ateliéru, zadní části našeho bytu. Máme zde skutečně více soukromí, ale není tu tak teplo, zvláště když jsou dveře zavřené.)

Dobrý večer.

(„Dobrý večer, Sethe.“)

Budeme pokračovat v diktování. Začneme další kapitolu. Bude se jmenovat *Reinkarnační civilizace, pravděpodobnosti a více o Bohu*.

Stejně jako existují reinkarnační osobnosti, lze hovořit také o reinkarnačních civilizacích. Každá duše, která se narodí do materiálního světa, pracuje na rozvoji těch schopností, které lze nejlépe rozvinout a využít ve fyzickém prostředí. Je odpovědná za civilizaci, v rámci níž prožívá své existence, protože ji svými myšlenkami, emocemi a činy spoluvytváří.

Učí se ze svých neúspěchů a chyb. Lidé si vytvořili svoji historii, jeskynním mužem počínaje a moderním člověkem konče, ale existují ještě další velké důmyslné civilizace. O některých se tradují legendy, zatímco o jiných nemáte ani potuchy. Všechny ve vašem světě zanikly.

Myslíte si, že jako druh máte pouze jednu příležitost k vyřešení svých problémů, jinak zaniknete. Příčinou je nedostatek pochopení a spirituality. Nabízí se vám několik životů, během kterých můžete objevovat a rozvíjet své schopnosti, takže sledujete více než jednu linii historického vývoje, který dosud znáte. Reinkarnační existence je pouze jedna stránka celého obrazu pravděpodobností. V jejím rámci máte přesně tolik času, kolik potřebujete k rozvoji potenciálů, které jsou nezbytné k opuštění reinkarnačního kruhu.

Některé civilizace dostaly příležitost, ale neuspěly. Nevědomě si pamatují svůj pád i jeho příčiny. Formují nové civilizace, které tedy začínají s jistým psychologickým základem. Jiné vyřešily své problémy a opustily vaši fyzickou planetu. Dosáhly psychické

a spirituální zralosti a naučily se využívat svou energii způsobem, o kterém dosud nemáte ponětí.

(Pauza do 21.22.) Země je pro ně legendárním domovem. Vytvořily nové rasy a druhy, které už fyzicky neobývají vaše atmosférické prostředí. Dokud žily ve fyzické realitě, procházely reinkarnačními cykly, Některé z nich se však natolik změnily, že se z reinkarnačního kruhu vymanily. Osobnost, která opustí reinkarnační kruh, se přemění v duši, kterou vlastně nikdy nepřestala být. Vymaní se z materiální formy. Taková duše se však nepřestává zajímat o Zemi, naopak. Snaží se pozvednout její energii. V jistém ohledu ji lze považovat za boha.

(21.28) Na vaší planetě se angažovaly tři civilizace, a to ještě dávno před Atlantidou, kdy byla vaše planeta v poněkud jiné pozici.

(„Myslíš tím jinou oběžnou dráhu?“)

Prozatím zapomeňte na výraz „pozice“. Lišila se především ve vztahu ke třem dalším planetám, které znáte. Po tato tři dlouhá období byly póly vaší planety obrácené. Všechny tři civilizace byly vysoce technologicky vyspělé. Především druhá z nich byla daleko rozvinutější než ta vaše.

Dokázaly efektivně využívat zvuk, a to nejen v medicíně a válečném průmyslu, ale také v dopravě. Zvukem pohybovaly a přenášely fyzickou hmotu.

(21.34. Když Jane vyslovila výraz „válečný průmysl“, z jejího hlasu a výrazu bylo cítit něco jako „to byste nepochopili“.)

Druhá civilizace sídlila v oblastech dnešní Afriky a Austrálie. Podnebí i ráz krajiny se velmi lišily od současného stavu, a to z důvodu otočení pólů. Veškerá populace byla koncentrována do těchto oblastí a neměla tendenci se rozšiřovat. Kromě toho existovaly na této planetě ještě další primitivní kultury.

Rozvinutá civilizace neměla tendenci „civilizovat“ zbytek světa, ale naopak po dlouhou dobu bránila jeho rozvoji.

Členové této civilizace byli víceméně okrajovou skupinou předešlé, ještě vyspělejší civilizace, z níž většina se rozhodla pokračovat v existenci v jiných oblastech vašeho fyzického vesmíru. Jen část se jich natolik zamilovala do pozemského života a toužila

dokončit poslední experiment, na němž se podílela, že se nechtěla přesunout do jiných rovin existence.

(21.42) Nezačínala tedy od nuly jako některé primitivní civilizace. Větší část svého poznání získala instinktivně. Zaznamenala velký a rychlý technologický rozvoj.

Zvláště usilovala o to vyvinout v lidské bytosti pojistku proti násilí, aby se touha po míru stala instinktem. Ve fyzickém organismu tedy nastaly jisté změny. Tělo přestalo reagovat na silnou agresivitu. Psychologicky lze zaznamenat pozůstatky tohoto jevu u jedinců, kteří omdlí nebo ohrozí svůj vlastní fyzický systém, než by spáchali násilí na druhém.

Tato civilizace po sobě zanechala jedince, kteří žijí mezi námi v naději, že změní fyziologii celého druhu.

Energie, kterou agresivní člověk vydá, se začne obracet proti němu, protože s ní neumí zacházet a snaží se ji vybit fyzicky. To přináší komplikace.

Můžeme si udělat přestávku.

(Od 21.52 do 22.05.)

Energie musí volně plynout skrze fyzický systém, to však neznamená, že nemůže zůstat pod psychickou kontrolou.

Tato fyzická změna by znamenala narušení rovnováhy celého vnitřního systému. Není lehké přeměnit agresivní energii v tvůrčí sílu touhu po činu. Vlastně i dýchání je akt násilí. Je tudíž nemožné naprogramovat v jedinci takovou pojistku.

Příliš svědomitý, omezený duševní a fyzický stav narušil přirozený pud sebezáchovy, touhu po přežití. Civilizace však byla velmi vyspělá a díky dokonalé technologii existovala například i umělá strava, nebylo tedy potřeba zabíjet k přežití.

(22.13) Zároveň se snažila udržet neporušené své životní prostředí. Úplně vynechala váš věk automobilů, využívala k transportu zvuk. Zvuk neslyšitelný fyzickým uchem.

Tato civilizace se nazývala Lumania, jméno se dochovalo v legendách.

Lumaniané byli velmi hubení, fyzicky slabí lidé, ale psychicky byli buď na vysoké úrovni, nebo naprosto nevyvinutí. U některých vrozené kontrolky proti agresivitě způsobovaly mnohokrát

zablokování energie ve všech ohledech. Tím utrpěly především jejich vrozené telepatické schopnosti.

Kolem celé své civilizace si vytvořili energetická pole, čímž se izolovali od ostatních skupin. Nikdy by nedopustili, aby byli zničeni svou vlastní technologií. Stále více a více z nich si však začalo uvědomovat, že jejich experiment nefunguje. Někteří se po fyzické smrti připojili k předchozím, úspěšnějším civilizacím, které emigrovaly do jiných planetárních systémů fyzické struktury.

Ve velkých skupinách opouštěli svá města, jakmile zničili silová pole, kterými byla obehnaná, a připojili se ke skupinám relativně necivilizovaných lidí. Smísili se s nimi. Lumaniané vymřeli, protože nesnášeli násilí a nenaučili se s ním pracovat. Cítili, že jejich potomci (mutanti), budou mít stejný odpor k násilí, ale už bez nervových reakcí, které rozvinuli ve své generaci.

(Minutová pauza ve 22.24.) Civilizace fyzicky vymřela. Některé z jejich dětí vytvořily malé skupiny, které v následujícím století cestovaly krajem jako kočovníci doprovázeny velkým počtem zvířat. Vzájemně o sebe pečovali a mnoho legend o poločlověku pochází právě ze vzpomínek na tyto staré kultury, Tito lidé, zbytky první velké civilizace, v sobě vždy nesli silné vryté vzpomínky na svůj původ. Mám na mysli Lumaniany, kteří se ubírali pouze k jednomu cíli, a to vyhnout se násilí, namísto aby využili svoji energii ke konstruktivnímu mírovému rozvoji. Jejich zkušenosti byly velmi jednostranné. Strach z násilí jim nedovoloval dát prostor svému fyzickému tělu, čímž omezovali svůj projev a sebevyjádření.

(22.33) Vitalita této civilizace byla nízká. Ne proto, že neexistovalo násilí, ale že svoboda výrazu a energie byla automaticky fyzicky zablokována. Porozuměli zlu a násilí v pozemském slova smyslu, ale odmítali se učit z této zkušenosti. Bránili člověku využívat své vlastní metody k obrácení násilí v tvůrčí energii. Tak omezovali svobodnou vůli.

Po porodu je dítě fyzicky chráněno proti některým nemocem a psychickým tlakům. Nese si v sobě vzpomínky na minulou existenci. Stejně tak Lumaniané byli několik generací podporováni hlubokými podvědomými vzpomínkami na civilizace, které existovaly před nimi. Ty však postupně slábly. Dokázali se zbavit násilí, ale ne strachu.

Podléhali běžným lidským obavám, které se stupňovaly, protože nedokázali fyzicky reagovat na násilí. Jejich mysl jim nedovolovala rozhodnout se mezi bojem a útekem, neměli možnost volby, při napadení museli utéct.

(22.41) Jejich bůh byl mocný a fyzicky silný bojovník. Měl je chránit, protože toho sami nebyli schopni. V průběhu času se jeho podoba měnila spolu s vírou. Vkládali do něho vlastnosti, které sami nedokázali rozvíjet.

Až mnohem později se objevil starý Jehova, bůh hněvu, který měl ochraňovat vyvolené. Strach z přírodních sil v nich byl tak silný, že se od nich odvrátili, přestože byly pro jejich existenci nezbytné. Nevěřili přírodě, protože se neuměli bránit jejím silám.

Celá civilizace fungovala víceméně v podzemí. Byli to tedy vlastně jeskynní lidé, odešli z měst do jeskyní. Jeskyně neobývaly pouze primitivní kmeny, ale staly se také branami do sídel Lumanianů.

Jeskynní lidé, které považujete za své předky, v období, které označujete jako dobu kamennou, často nacházeli přístřeší v umělých jeskyních a městech, která kdysi obývali Lumaniané. Některé z nástrojů vyrobených jeskynním mužem byly kopie těch, které zde našli.

Uděláme si přestávku, abyste se ohřáli.

(22.44. *Jane hovořila velmi uvolněně, poměrně pomalu. V ateliéru se podstatně ochladilo, proto Sethova poznámka. Po přestávce Seth nadiktoval asi tři strany osobního materiálu. Sezení skončilo ve 23.25.*)

563. sezení, 9. prosince 1970, 21.15, středa

(*Sezení opět proběhlo v ateliéru. Byli jsme připraveni už ve 21.00, ale Seth se stále neobjevoval. Jane přitom nebyla nijak zvlášť unavená ani nesoustředěná...*)

Dobrý večer.

(*„Dobrý večer, Sethe.“*)

Budeme pokračovat.

Civilizace Lumanianů byla sice velmi koncentrovaná, ale neměla potřebu šířit se do jiných oblastí. Vytvořila si pouze základny, ze kterých sledovala ostatní skupiny lidí.

Podzemní základny byly s původními městy a osadami spojeny spletutým systémem dokonale vybavených tunelů. Lumaniané byli velmi esteticky založení. Stěny svých obydlí zdobili kresbami, malbami a soškami.

Existovaly zvláštní dopravní systémy pro přepravu materiálu, zboží a lidí. Nebylo praktické stavět tunely ke všem základnám, zvlášť k těm méně početným, které byly hodně daleko od hlavních oblastí obchodu a aktivit. Tyto vzdálené osady musely být tedy soběstačné.

(21.21) Základny byly rozsety po celé Zemi, ale nejvíce v dnešním Španělsku a Pyrenejích. Jedním z důvodů byli obři žijící v horských masivech. Lumaniané však byli slabé povahy, proto tyto základny obývali pouze ti nejsilnější.

(Poznámka připsaná dodatečně: Seth nedatoval civilizaci Lumanianů, ale je zajímavé, že na konci července 1971, asi za osm měsíců po tomto sezení, v novinách vyšel článek s fotografiemi o nález „obrovské“ pololidské, polozvířecí lebky ve francouzských Pyrenejích, nedaleko španělských hranic.

Lebka je minimálně sto tisíc let stará a reprezentuje vývojovou etapu člověka, která nám zůstala dosud neznámá. Vznikla hypotéza, že v Evropě toho času existovalo několik primitivních kmenů, jejichž život se datuje do počátku doby ledové, takže předchází člověku neandrtálskému. Tato oblast jižní Francie je známá velkým počtem jeskyní vznikajících erozí vápencového podloží tekoucí vodou. Podotýkám, že Jane nemá žádné paleontologické znalosti.)

Jeskyně sloužily jako brány ven z města. Přední části jeskyní byly většinou vystavěny z materiálu, který byl zvenčí neprůhledný. Lumaniané využívali jeskyně jako přírodní přístřeší, odkud mohli bezpečně pozorovat své okolí. Reagovali na zvuky, které vaše sluchové ústrojí není schopno vnímat. Jejich strach z násilí stále narůstal, proto byli vždy ve střehu.

(21.29) Dokázali duševně obrátit svoji myšlenku na určitou frekvenci a promítnout ji tak do formy, barvy nebo podoby.

Strach z násilí je dohnal k vytvoření dokonalého způsobu komunikace. Z důvodů bezpečí se sdružovali do velkých rodinných skupin. Kontakt mezi dětmi a rodiči byl velmi úzký. Pokud se vzdálili z dohledu, pociťovali silnou úzkost. (21:34) Proto se jedinci vyslaní na základny cítili tak špatně. Jejich počet byl omezen a byli odděleni od své civilizace. Rozvíjeli proto telepatii a pokoušeli se navázat kontakt s vesmírem. Došlo tedy k rozvoji v oblasti, která zůstávala dosud prakticky neprozkoumaná.

S oblibou sledovali život nejen v jiných částech Země, ale i mimo ni.

Měli kompletně zmapovaný zemský povrch a dokonale znali i veškerý život pod ním. Věděli přesně, kde se nachází ložiska zemního plynu a jiných surovin. Byli hrdí na svoji civilizaci jako žádný jiný druh, který kdy žil na Zemi.

(21.40) To byla tedy druhá ze tří civilizací existujících na Zemi. První následovala všeobecně vaši rozvojovou linii a musela čelit mnoha problémům, před kterými stojíte i vy. Byla víceméně soustředěna do oblasti, kterou dnes znáte jako Malou Asii, ale rychle se šířila do ostatních oblastí. Tito lidé nakonec odešli na jiné planety galaxie a z jejich části vzešla civilizace Lumanianů.

Nyní navrhuji přestávku.

(21.43. Jane říkala, že byla ve skutečně hlubokém transu. Kouřila, tak jsem otevřel dveře do vedlejšího pokoje. Okna obvykle necháváme zavřená, aby bylo lépe slyšet Sethův hlas. Byla chladná noc. Pokračování ve 21.55.)

Dříve než se začneme věnovat třetí civilizaci, mám ještě několik poznámek k té druhé.

Týkají se výtvarného umění, maleb a kreseb, tedy vysoce vytříbeného způsobu komunikace. V mnoha ohledech bylo jejich umění nadřazené tomu vašemu, ale nevnímali je tak izolovaně. Různé umělecké formy byly spojovány způsoby, které vám zůstávají téměř neznámé, a proto je velmi obtížné je vysvětlit.

(22.00) Podívejme se na jednoduchý příklad, jakým je kresba zvířete, Vy byste ji vnímali jako vizuální objekt, ale myšlení těchto lidí bylo syntetičtější. Nevnímali pouze vizuální podobu, ale

nekonečné množství dalších rozlišení, například zvuky, které automaticky překládali.

Pozorovatel dokázal automaticky vnímat zvuky, ještě než zaznamenal vizuální podobu. Kresba zvířete mu tak mohla podat veškeré informace o zvířeti. Křivky a úhly kromě své objektivní funkce v kresbě představovaly vysoce komplikovanou řadu možných tónů, zvuků a hodnot.

(22.07) Vzdálenosti mezi jednotlivými čarami kresby chápali jako zvukové pauzy nebo časové vzdálenosti. Barva kresby v komunikaci a jazyce představovala podobně jako vaše barvy emocionální naladění. Barva syntetizovala také stupeň intenzity, sloužila k definici či zdůraznění informace, která byla skryta v čarách, úhlech a křivkách. Sledujete mne?

(„Ano.“ *Pauza do 22.12.*)

Velikost kresby měla také svůj specifický význam. Jednalo se o vysoce stylizované umění, které umožňovalo velkou přesnost výrazu, co se týče detailu, a velkou svobodu, co se týče rozsahu. Neslo velmi zhuštěnou informaci. Tato technika byla odhalena třetí civilizací a některé zbytky kreseb se dochovaly. Klíč k jejich interpretaci byl však navždy ztracen. Tyto kresby tedy dnes postrádají multismyslové prvky, které jim dodávaly takovou rozmanitost. Samozřejmě stále existují, ale vy je nedokážete vnímat.

Měl bych snad také zmínit, že některé jeskyně v Pyrenejích a také v Africe byly uměle vytvořeny. Lidé tehdy dokázali přemísťovat hmotu pomocí zvuku. Tak vznikaly tunely. Stejnou metodu využívali k výstavbě jeskyní v oblastech, kde jich byl nedostatek. Kresby na stěnách nesly informace jako dnes například označení budov. Byly na nich zobrazeny druhy zvířat a bytostí žijících v té které oblasti.

Tyto kresby později sloužily jako vzory pro jeskynního člověka.

Uděláme si přestávku? („Ano, myslím, že ano.“)

(22.20. *Během Janiny promluvy jsem hodně kašlal, asi protože hodně kouřila. Řekla, že si to sice uvědomovala, ale i přesto byla v hlubokém transu. Vyvětrali jsme. Venku byla velká zima. Pokračování ve 22.33.*)

Jejich komunikační a tvůrčí schopnosti byly živější a vnímavější než vaše. Slyšíte-li slovo, vybaví se vám v mysli příslušný význam.

U těchto lidí však zvuky automaticky vytvářely živé obrazy, které nebyly jen trojrozměrné. Byly daleko bohatší a živější než vaše běžné duševní obrazy.

Podle zvuků rozlišovali velikost, tvar, směr a trvání, v čase i prostoru. Zvuky automaticky vytvářely úžasné obrazy. Bylo pro ně přirozené při rozhovoru zavírat oči, aby byla komunikace jasnější. Užívali si měnící se vnitřní obrazy, které doprovázely slovní komunikaci.

(22.41) Učili se rychle a vzdělání pro ně bylo velmi vzrušující záležitostí. Díky multismyslovému vybavení vnímali informace nejen jedním smyslovým kanálem, ale využívali jich více najednou. Z neschopnosti postavit se násilí samozřejmě vyplývalo omezení výbojných vlastností. V tomto ohledu měli zablokovanou energii, takže neoplývali silným smyslem pro moc a sílu.

Největší část své energie vyplývali na obranu proti násilí, takže nedokázali přeměnit agresivní energii a využít ji v jiné oblasti, tím nemám na mysli fyzickou sílu.

Tímto skončíme, nebo si uděláme přestávku. Navrhuji však konec sezení.

(Souhlasně jsem přikývl.) Přeji vám všechno dobré a příjemný večer.

(„I tobě Sethe, děkujeme a přežeme dobrou noc.“) (22.48. *Intenzita Janina transu se v průběhu sezení měnila. Můj kašel neustával. Z toho důvodu Seth sezení ukončil, protože kašel způsoboval výkyvy Janina transu.*)

565. sezení, 1. února 1971, 21.05, pondělí

(V posledních týdnech Jane vedla pouze pár ESP kurzů a uskutečnila několik osobních sezení. Měli jsme naplánovaná také oficiální sezení, ale vždy nás něco přinutilo je odložit: jiná práce, dovolená, potřeba odpočinku, cestování, blížící se smrt mého otce...)

Jane byla nervózní, když jsme měli po tak dlouhé pauze pokračovat v práci. Podobné pocity měla také před začátkem psaní této knihy. Obsah knihy sledovala pouze do kapitoly čtvrté. Dále četla zkrácenou verzi kapitoly šesté, kterou přednesla v ESP kurzu. Byl jsem si jist, že

Seth bude pokračovat v diktování, jako by žádná delší pauza neexistovala.

Sezení jsme opět uskutečnili v obývacím pokoji.)

Dobry večer.

(„Dobry večer, Sethe.“)

Vraťme se ke knize. Budu diktovat vždy v pondělí a ve středu, dokud knihu nedokončíme. Začneme.

O Lumanianech jsem hovořil tak podrobně proto, že jsou součástí vašeho duševního dědictví. Další dvě civilizace byly v mnoha ohledech úspěšnější, ale silný záměr lumanianského experimentu ve vás zůstává stále živý. Ačkoli oni sami nebyli schopni vyřešit problém násilí, jak jej chápali ve své realitě, tato touha je stále aktuální ve vašem psychickém prostředí.

Protože „čas“ vlastně neexistuje, Lumaniané stále žijí. Často se projevují v psychickém prostředí. Neobjevují se jen tak náhodou, ale když dojde ke kontaktu dvou systémů, které jsou úplně odlišné. Mezi vámi a Lumaniany existují styčné body.

(21.13) Některé náboženské systémy převzaly od Lumanianů postavu krutého boha, do kterého soustředily sílu, moc a násilí. Tento bůh je měl chránit, protože sami se svým odporem k násilí se bránit nedokázali.

Dalším styčným bodem mezi vámi a Lumaniany je multidimenzionální pojetí umění jako komunikace, které je zřejmé u lidí jen v primitivní formě.

V systému pravděpodobností Lumaniané uspěli se svým experimentem s nenásilím, a vznikl tak naprosto odlišný typ lidské bytosti.

(21.19) To všechno se vám může zdát velmi zvláštní, a to proto, že vaše názory na existenci jsou velmi omezené. Toto pojetí pravděpodobné reality, lidí a bohů se vám může jevit poněkud absurdní. Jak čtete tuto knihu, jste jedním pravděpodobným já. Ostatní pravděpodobná já samozřejmě nepovažujete za skutečná, a někteří z vás jsou dokonce rozhořčeni nad jejich existencí. Pravděpodobné systémy reality nejsou pouze filozofickou otázkou. Pokud chcete poznat pravý charakter vaší snové reality, musíte připustit a přijmout tyto záležitosti. Jako jsou některé vlastnosti Lumanianů stále přítomné

ve vaší psychice a jako jejich města existují v krajině, kterou si přivlastňujete, tak existují i jiné identity vedle té, kterou nazýváte svou vlastní. V následující kapitole se budeme věnovat vašim pravděpodobným já.

(Poznámka: Podle Setha byli Lumaniané druhou ze tří vysoce technologicky vyspělých civilizací, které existovaly na naší planetě dlouho před vznikem Atlantidy. Na 563. sezení Seth slíbil, že nám přiblíží i třetí civilizaci. Tento materiál jsme dosud nezískali. Možná jsme to propásli. Po dlouhé pauze mezi sezeními jsme na to zapomněli.)

16 - Pravděpodobné systémy, lidé a bohové

(21.24) Začneme další kapitolu: Pravděpodobné systémy, lidé a bohové.

Ve svém každodenním životě máte v každém okamžiku možnost volby z mnoha variant. Některé jsou triviální, jiné nesou velký význam a důležitost. Vždy máte na výběr, můžete zakašlat, nebo jít k oknu či ke dveřím, poškrábat se na lokti, zachránit topící se dítě, naučit se další lekci, spáchat sebevraždu, ublížit druhému, nebo odvrátit tvář.

Může se vám zdát, že realita se skládá z událostí, které zvolíte, a odmítnuté ignorujete. Takže cesta, po které právě nejdete, pro vás přestává existovat. Každá myšlenka je však uskutečněna a všechny možnosti jsou prozkoumány. Fyzickou realitu tvoří řada podle vás fyzických činů. Takové je vaše kritérium, proto nefyzické skutky unikají vaší pozornosti.

(21.30) Podívejme se na jeden příklad. Čtete knihu, když náhle zazvoní telefon. Kamarád si s vámi chce dát v pět schůzku. Přemýšlíte a během okamžiku si v mysli promítnete sebe, (A) jak odpovídáte ne a zůstáváte doma, (B) řeknete ne a jdete někam jinam, (C) řeknete ano a dodržíte slovo. Všechny tyto možnosti se v tu chvíli stávají skutečností. Každá z nich je fyzicky uskutečnitelná. Než uděláte konečné rozhodnutí, všechny možnosti jsou stejně platné. Nakonec zvolíte jednu a svým rozhodnutím ji fyzicky uskutečníte. Správně byste však měli vnímat všechny tři jako součást událostí, které vytvářejí vaši normální existenci.

Ostatní pravděpodobné činy jsou stejně platné, jako byste je vybrali a fyzicky uskutečnili. Jsou realizovány stejně efektivně jako ty, pro které jste se rozhodli. Pokud se za odmítnutou možností skrývá silné emocionální zabarvení, má ještě větší platnost než ta, kterou zvolíte.

Všechny události vašeho života jsou původně duševní pochody a myšlenky. Takový je pravý charakter reality. Všechny duševní činy jsou tedy stejně platné. Existují a nelze je popřít.

Vy je všechny nepřijímáte jako fyzické události, a tak nevnímáte jejich sílu a trvání. Vaše nedostatečné vnímání však nemůže zrušit

jejich platnost. Pokud se toužíte stát lékařem, ale momentálně vykonáváte jinou profesi, na jiných rovinách reality skutečně pracujete jako lékař. Máte-li schopnosti, které nevyužíváte na této rovině reality, uplatňujete je jinde.

Zní to jako nesmysl, ale příčinou je váš sklon k lineárnímu myšlení a trojrozměrnému vnímání reality.

(Pobaveně): Můžete si udělat trojrozměrnou přestávku.

(„Děkujeme.“ Od 21.43 do 21.55.)

Tato fakta nijak nepopírají platnost duše, ale naopak dokazují její neuchopitelnost a nezměřitelnost.

Duši lze tedy popsat jako multidimenzionální, nekonečnou aktivitu. V každém okamžiku je některá možnost realizována. Je to nekonečná tvůrčí činnost, která sama pro sebe vytváří nekonečné dimenze, ve kterých se uplatňuje a naplňuje.

Vaše vlastní existence je tak složitá, že ji váš intelekt není schopen pojmut. Všechna pravděpodobná já jsou součástí vaší podstaty neboli duše, a pokud s nimi nejste v kontaktu, znamená to, že se soustředíte pouze na fyzické události, které jsou kritériem reality.

(22.01) Z jakéhokoli pohledu své existence můžete zahlédnout záblesk jiné reality. Za svými rozhodnutími můžete pocítit odraz pravděpodobných činů. Některým lidem se to daří spontánně, často ve snu. Vaše nekompromisní normální bdělé vědomí ochabne a vy zjistíte, že se aktivně zapojujete do činnosti, kterou fyzicky odmítáte. Nikdy si však neuvědomíte, že jste se dostali do své vlastní pravděpodobné existence.

Stejně jako existují individuální pravděpodobná já, jsou také pravděpodobné země a cesty, které jste dosud nepoznali. Začněte tedy u fantazie v bdělém stavu a zkratkou se dostanete do míst která jste dosud neprozkoumali.

Vraťme se však k člověku, který telefonuje. Řekněme, že odmítl a řekl svému příteli, že nepřijde. Když si však zároveň představí, že zvolil druhou alternativu, tedy souhlasil, dostane se najednou do jiných dimenzí. Má-li štěstí a okolnosti tomu přejí, může náhle pocítit plnou platnost tohoto rozhodnutí a prožít druhou možnost stejně silně, jako kdyby zvolil tuto alternativu a fyzicky ji realizoval. Než se vrátí

do reality, může odejít z domu a pustit se do pravděpodobné činnosti, pro kterou se fyzicky nerozhodl.

(22.12) Takový experiment vás však nezavede příliš daleko. Pravděpodobné já, které zvolilo alternativu, kterou jste zamítli, se v důležitých ohledech liší od toho já, které dobře znáte. Každá duševní činnost otevírá nové dimenze reality. Takže i ta nejmenší myšlenka dává vznik novým světům.

Nejde o suché metafyzické tvrzení. Mělo by ve vás vyvolat silnou touhu tvořit. Je nemožné, aby některá bytost byla neplodná, aby její myšlenka zanikla nebo její schopnosti zůstaly nevyužity.

(22.19) Každý pravděpodobný systém reality samozřejmě vytváří další takové systémy, stejně jako realizovaná událost s sebou nese nekonečný počet „nerealizovaných“ činů, které také dojdou svého uskutečnění. Všechny systémy reality jsou otevřené, existují souběžně a každý z nich podporuje všechny ostatní. Hranice mezi nimi jsou jen záležitostí konvence. Vaše činnost se do jisté míry odráží na zkušenostech všech vašich pravděpodobných já a naopak.

Jste do té míry otevření a vnímaví, můžete těžit ze zkušeností vašich pravděpodobných já a čerpat od nich informace. Spontánně to většina z vás dělá ve snu. To, co považujete za inspiraci, bývá často myšlenka, kterou zažívá, ale nerealizuje jiná část vašeho já. Vy se na ni naladíte a uskutečníte ji.

Myšlenky, které jste nevyužili, může stejným způsobem zvolit jiné z vašich pravděpodobných já. Každé z vašich pravděpodobných já se považuje za vaše pravé já a pro každé z nich jste pouze dalším pravděpodobným já. Skrze vnitřní smysly si však všechna já uvědomují, že jsou součástí jednoho celku.

Můžeme si udělat přestávku.

(Od 22.34 do 22.41.)

Duše není konečný produkt.

Vlastně to není žádný produkt, ale proces počátku. Všechno Bytí také není konečný produkt, ale proces. Existují pravděpodobní bohové, kteří jsou součástí toho, co nazýváte duše neboli podstata Všeho Bytí. Stejně tak jsou všechna vaše pravděpodobná já součástí vaší podstaty.

Dimenze reality Všeho Bytí samozřejmě daleko přesahují vám dostupné dimenze. Jednoduše řečeno, svými myšlenkami a touhami jste vytvořili mnoho pravděpodobných bohů, kteří se stávají samostatnými psychickými jednotkami, platnými i na jiných rovinách existence. Všechno Bytí si uvědomuje nejen svůj vlastní charakter a charakter vědomí, ale také svá nekonečná pravděpodobná já. Zde však docházíme do bodu, kdy slova ztrácejí svůj význam.

Charakter Všeho Bytí lze vnímat přímo vnitřními smysly nebo skrze inspiraci a intuici. Úžasnou spleť této reality je obtížné popsat slovy.

Dáme si pauzu a ukončíme diktování.

(Pauza do 22.49. Jane po přestávce hovořila velmi pomalu. Další materiál Seth věnoval Jane, týkal se její knihy.)

(„Děkujeme.“)

Na knize budeme pokračovat ve středu. Pak věnuji několik slov vám.

(„Dobře. Dobrou noc, Sethe.“ Konec ve 23.02.)

566. sezení, 15. února 1971, 21.19, pondělí

(Poslední dva týdny jsme měli hodně vyřizování v souvislosti s úmrtím mého otce.)

Dobry večer.

(„Dobry večer.“)

Pro změnu budu chvíli diktovat, i když jsem na konci minulého sezení slíbil, že věnuji pár slov vám.

Pravděpodobnosti jsou vždy přítomnou součástí vašeho neviditelného psychologického prostředí a vy jste součástí pravděpodobného systému reality, jako je kapka součástí oceánu. Žijete v něm stejně, jako on žije ve vás. Příležitostně, na povrchové rovině vědomí, uvažujete nad tím, co by se bývalo stalo, kdybyste se rozhodli pro jinou variantu, vybrali si jiného partnera nebo se odstěhovali do jiné části země. Přemýšlíte nad tím, co by se stalo, kdybyste poslali důležitý dopis, který vám zůstal ležet v aktovce. V těchto malých úvahách vlastně probíráte charakter pravděpodobností. Existují hluboká spojení mezi vámi a všemi

jedinci, se kterými jste kdy byli v nějakém vztahu, kteří byli předmětem vašeho rozhodování.

(21.28) Nejsou to jen mlhavé vzpomínky, jsou to skutečné psychologické mosty, které vás pojí s ostatními, především na rovině telepatie, i když jen v podvědomí. Psychická spojení, která jste mohli fyzicky realizovat, ale neuskutečnili, existují na jiných rovinách reality.

Neviditelné prostředí vaší mysli nemusí být tak osamělé a vyprahlé, jak si myslíte. Vaše zdánlivá izolace a osamělost je způsobena neustálou přítomností ega, které nevidí důvod, proč by mělo být informováno o věcech netýkajících se každodenních fyzických aktivit.

(21.31) Rozvíjet vědomí znamená stále více si uvědomovat další materializace své vlastní identity. Pravděpodobná já tak dostávají do povědomí ostatní pravděpodobná já. Uvědomují si, že všechna jsou možnými a stejně platnými projevy vaší pravé totožnosti.

Nejsou „ztracena“, popírána ani pohřbena v superjá bez svobodné vůle, sebeurčení nebo specifičnosti. Spoluvytváří vaši identitu, mají plnou svobodu vyjádřit se v pravděpodobných aktivitách, ať už ve vaší realitě nebo v těch, které dosud neznáte.

Sedíte a čtete knihu, jste středem kosmické sítě pravděpodobností, které souvisí s vašimi myšlenkami a emocemi.

(*Pauza do 21.36.*) *Vaše* myšlenky a emoce tedy proudí nejen do všech fyzických stran, ale také směry vám neznámými. Projevují se v dimenzích, kterým byste v současné době nerozuměli. Zároveň přijímáte a vnímáte signály, které přicházejí z ostatních pravděpodobností a nějakým způsobem souvisí s vašimi. Vy si však vybíráte, které z těchto pravděpodobností zrealizujete ve fyzickém světě, ve své realitě. Stejná možnost volby se nabízí i v ostatních systémech.

Vytváříte a vnímáte myšlenky, ale nejste nuceni realizovat neuskutečněné pravděpodobné události, které k vám přichází od jiných pravděpodobných já. Existuje přirozená přitažlivost mezi vašim a ostatními pravděpodobnými já. Díky elektromagnetickému spojení dochází k souběžnému výdeji energie. Tím mám na mysli energii, kterou simultánně vydávají vaše a ostatní pravděpodobná já

na jiných rovinách reality. Tato psychická spojení se projevují v emocích a ve snech.

Za takových okolností, kdy je funkce ega poněkud pozastavena, dochází ke komunikaci mezi různými částmi vnitřní identity. Ve snu se mohou objevit záblesky pravděpodobných cest, kterými jste se měli možnost vydat. Možná si myslíte, že je to pouze fantazie, ale vnímáte skutečný obraz událostí, které se projevují v jiných systémech pravděpodobností. Nyní si uděláme pauzu.

(21.45. Jane byla překvapena malým množstvím materiálu, který Seth nadiktoval. Prý se cítila, jako by levitovala. Pokračování ve 22.00.)

Jedna událost může být realizována více než jedním pravděpodobným já, takže některá já jsou si více podobná než ostatní. Jste součástí složitého psychologického celku, jehož jednotlivé části jsou velmi dobře propojené, takže jsou vám do jisté míry k dispozici schopnosti a znalosti ostatních pravděpodobných částí vaší osobnosti.

Jejich propojení umožňuje „vzájemnou spolupráci a výměnu“. Jakmile si uvědomíte pravděpodobný systém, naučíte se také vnímat takzvané „lehké hlubinné impulzy“. Ty zdánlivě nesouvisí s vašimi současnými aktivitami a zájmy. „Hlubinné“ jsou proto, že rychle pronikají do vašeho vědomí, s jistým pocitem odcizení, jako by nebyly vaše. Často bývají zdrojem inspirace. Například vůbec nic nevíte o hudbě a jedno odpoledne uprostřed rutinní práce vás napadne koupit si housle.

(Pauza do 22.06.) Takový impulz by mohl být známkou toho, že jiná část vaší identity má nadání pro tento nástroj. Tím nechci říci, že byste měli běžet a koupit si je, ale na impulz reagovat podle svých možností, půjčit si je, nebo zajít na houslový koncert.

Na nástroj byste se naučili daleko rychleji, kdyby tento impulz vycházel z některého pravděpodobného já. Nemusím dodávat, že pravděpodobná já existují ve vaší „budoucnosti“, stejně tak jako ve vaší minulosti. Není zdravé negativně posuzovat nepříjemné stránky své minulosti, protože některé části vašeho pravděpodobného já v nich mohou být stále zainteresovány. Koncentrace zvyšuje možnost vzájemné výměny zkušeností mezi jednotlivými částmi vašeho já.

(22.12) Stejně hloupé je lpět na strachu z nemoci nebo katastrofy. Tak pouze rozhazujete negativní sítě pravděpodobností, které by se jinak nemusely objevit. Máte teoreticky schopnost změnit vlastní minulost, protože to není čas, co vás od ní dělí, ale pravděpodobnosti.

Minulost mohla proběhnout mnoha způsoby. Vy jste prožili pouze jednu pravděpodobnou minulost. Pokud ji změníte ve své mysli v tomto okamžiku, ve své přítomnosti, můžete změnit nejen její charakter, ale také její účinky. A to nejen na sebe, ale i na ostatní.

Představte si, že došlo k určité události, která vás skutečně rozrušila. Pokuste se ji ze své mysli vymazat a nahradit jinou událostí účinnějšího rázu. Vložte do toho hodně emocí a energie. Opakujte to několikrát za sebou. Nejde o sebeklam. Událost, kterou jste nahradili tu původní, je jen jednou pravděpodobností, která se stala. Není totožná s tou událostí, která se skutečně udála ve vaší minulosti.

(22.24) Pokud to provedete správně, telepaticky zapůsobíte i na ostatní, kteří měli něco společného s původní událostí, a ti mohou přijmout nebo odmítnout vaši novou verzi.

Tato kniha není metodický průvodce, takže se nebudu postupem dále zabývat, byl to pouze příklad. Pamatujte si však, že největší platnost nemají události, které vnímáte fyzicky, ale ty, které jsou uskutečněny ve vašem vlastním neviditelném psychickém světě.

Existují neomezené pravděpodobné budoucí události, pro které nyní připravujete půdu. Charakter myšlenky a pocitu, které vycházejí z vás a přijímáte je, vytváří určité struktury. Vy zvolíte z těchto pravděpodobných budoucností události, které psychologicky prožijete. (*Pauza.*)

Díky vzájemným vztahům a výměně zkušeností mezi jednotlivými pravděpodobnými já je možné naladit se na „budoucí událost“, řekněme nějaké neštěstí, do kterého se při svém současném kurzu ženete. Může to být sen, který vás natolik vyděsí, že se události vyhnete. Tento sen je varováním vašeho pravděpodobného já, které si prošlo touto zkušeností.

(22.30) Podobně může i dítě ve snu získat od svého pravděpodobného budoucího já informace, které mohou změnit celý jeho život. Celá identita existuje souběžně, najednou. Všechny hranice dělicí její části jsou jen iluze, takže jedno pravděpodobné já může

podat pomocnou ruku druhému. Skrze vnitřní komunikaci různá pravděpodobná já postupně začínají chápat charakter své identity.

To vede k dalším dobrodružstvím, do kterých se zaplétají celé civilizace, které stejně jako jedinci mají své pravděpodobné cíle. Vaše Země, jak ji znáte, se rozvíjela mnoha různými způsoby a existuje hluboce nevědomé spojení, které sjednocuje všechny její projevy.

Dokonce i atomy a molekuly vlastním způsobem získávají znalost forem, kterými prošly. Podobně i jedinci tvořící určitou civilizaci mají v sobě hluboko zapsané úspěchy i pády, kterými jejich druh prošel na jiné rovině reality. Můžeme si udělat přestávku. (*Od 22.39 do 22.55.*)

V některých pravděpodobných realitách se křesťanství, jak jej znáte, nesetkalo s velkým ohlasem, v některých muži nikdy nedominovali nad ženami a v jiných podoba fyzické hmoty sledovala jiné cíle. Všechny tyto pravděpodobnosti jsou všude kolem vás. Snažím se vám to vysvětlit jak nejlépe dovedu, ale musím používat příklady, které znáte. „Pravda“ tedy musí projít vaším pojetím reality, abyste ji pochopili.

Jste obklopeni dalšími vlivy a událostmi. Některé z nich vnímáte ve své trojrozměrné realitě. Přijímáte je jako skutečné, aniž byste si uvědomovali, že jsou pouze částí jiných systémů reality. Představte si, že selže váš zrak. Náhle budete mít pocit, že se realita zastavila. Budete se muset naučit znovu a jinak nahlížet na události, na předměty, zahledět se do sebe, když se vám bude zdát, že nic neděláte. Zaměřte se na události, které zdánlivě nedávají smysl, protože jsou většinou klíčem k větším neviditelným událostem. Konec diktování.

(Seth v rychlosti zodpověděl několik osobních dotazů.)

Pokud nemáte další dotazy... (*Zavrtěl jsem hlavou.*) Ve středu bych chtěl tuto kapitolu dokončit. Přeji vám všechno dobré a užijte si zbytek večera.

(„Děkujeme, Sethe. Dobrou noc.“ 23.06.)

567. sezení, 17. února 1971, 21.14, středa.

Dobrý večer.

(„Dobrý večer, Sethe.“) Budeme pokračovat v diktování.

Charakter hmoty samotné vámi zůstává nepochopen. Jste v určitém „stadiu“ vnímání hmoty. Vedle těch forem hmoty, které znáte, existují ještě další. Ty jsou stejně reálné a „fyzické“ pro ty, kdo na ně reagují v jiném systému reality.

Co se týče pravděpodobností, vyberete si jednu a nevědomě ji přeměníte ve fyzickou událost nebo objekt, které následně vnímáte. Ty zamítnuté, nezvolené pravděpodobnosti promítáte v jiné formě. Do tohoto procesu se zapojují také atomy a molekuly, ale pouze v určitém stadiu rozvoje. Jejich existenci jste schopni vnímat pouze v určitém kmitočtu. Vaši vědci ve svých výzkumech nehledají pravou podstatu atomů a molekul, zkoumají pouze jejich vlastnosti v rámci vašeho systému. Vyšší realita jim uniká.

(21.24) Stejně jako rozlišujete světelná spektra, existují také různá spektra hmoty. Váš fyzický systém v tomto ohledu není příliš bohatý ve srovnání s jinými. Rozměry, které připisujete fyzické hmotě, jsou pouhým zlomkem skutečně existujících dimenzí.

Některé systémy jsou daleko těžší nebo lehčí než ten váš, tím nemyslím hmotnost ani hustotu, jak ji znáte vy. Pravděpodobné události jsou ve vašem systému stejně platné jako ty fyzické a mají i stejnou konzistenci. Jste zvyklí přemýšlet lineárně. Co vnímáte, považujete za hotové věci nebo události, aniž byste si uvědomovali, že vnímáte pouze zlomek jejich celkové multidimenzionální existence.

(21.30) V širším slova smyslu je nemožné oddělit fyzickou událost od ostatních pravděpodobných událostí, protože to jsou všechno jen různé dimenze jedné události. Ze stejného důvodu je tedy nemožné odloučit „vaše já“, které znáte, od pravděpodobných já, která si neuvědomujete. Existují vnitřní cesty, kterými je možné se dostat k pravděpodobným událostem. Hranice mezi nimi jsou jen iluze.

Fyzický mozek sám o sobě nedokáže příliš úspěšně vnímat toto propojení. Mysl, jež je vnitřním protějškem mozku, je někdy schopna vnímat daleko širší dimenze kterékoli dané události skrze intuici a porozumění, které nedokážete verbálně vysvětlit.

(*Pauza do 21.35.*) Jak jsem již několikrát řekl, čas, jak jej vnímáte vy, neexistuje. Pravou podstatu času pochopíte tehdy, až porozumíte základnímu charakteru atomu, který lze jistým způsobem přirovnat k mikrosekundě.

Může se vám zdát že atom existuje stabilně po určité časové období, ale není to pravda. Zapojuje se a vyřazuje z činnosti. Rozsvěcuje se a zhasíná, bliká podle předvídatelných vzorů a rytmů. Vy jej však ve vašem systému dokážete vnímat pouze v určitém bodě tohoto kolísavého pohybu, takže vědci tvrdí, že atom je stále přítomný. Neuvědomují si absenci atomů.

(21.41) V určitých fázích svého pohybu, kdy se atomy nepromítají do fyzické existence, kdy se z vašeho pohledu vyřazují z činnosti, se objevují v jiných systémech reality. V těchto systémech se ocitají v určitých bodech kmitavého pohybu, takže se zde také jeví jako stále přítomné. Těchto bodů je nespočet, ale vy si je neuvědomujete stejně tak jako podstatné události, světy a systémy, které v nich existují.

Na stejném principu funguje objevování hluboké, tajemné a dosud neprozkoumané roviny vaší psychiky. Fyzicky orientované vědomí reaguje pouze na jednu fázi aktivity atomů, kdy se probouzí do života, ale mezi nimi jsou další fáze, během nichž se vědomí soustřeďuje na jiný systém reality. Vaše vědomí postrádá schopnost vnímat jejich absenci. Pamatuje si pouze určité vibrace, na které reaguje.

Nyní si uděláme přestávku.

(Od 21.47 do 22.06.)

Budeme pokračovat. Vše probíhá simultánně. Můžete namítat, že mezi těmito fázemi aktivity atomů jsou pauzy, ale pravděpodobné systémy existují souběžně a atom je zastoupen ve všech těchto systémech najednou.

Vibrace a kmitání atomů probíhá tak rychle a hladce, že je nejste schopni vnímat. Některé jsou „pomalejší“ a trvají „déle“.

(22.14) Ty mají vliv na úplně jiné systémy existence než jsou ty vaše. Zkušenost tohoto druhu vědomí je vám vzdálená. Jedna perioda může trvat několik tisíc let, ale i těch tisíc let můžete prožít během sekundy vašeho času. Všechny události tohoto období budete vnímat jako současné.

Dosáhnete-li takového vyššího vědomí, budete schopni vnímat velký počet pravděpodobných já a systémů, a to živě a jasně, jako dnes sledujete svoji pravděpodobnou přítomnost. Lze je měnit v jakémkoli z nekonečných bodů. Nekonečnost neznamená nekonečnou řadu

událostí, ale nekonečné množství pravděpodobností a možných kombinací aktivity vědomí.

(22.25) Bytosti, které si uvědomují multidimenzionálnost bytí, mohou vnímat i váš systém, přičemž jejich mnohočetné pravděpodobné přítomnosti jej mohou a nemusí zahrnovat. Můžete být součástí jejich mnohočetné přítomnosti, aniž byste si to uvědomovali. *(Dlouhá pauza.)* Jako příklad uvedu představu oka v oku v oku, a nekonečně dokola. Konec kapitoly.

(Pauza do 22.29. Jane hovořila lehce, bez většího úsilí. Pochválil jsem materiál. Velice mne zaujalo prohlášení, že „atom lze jistým způsobem přirovnat k mikrosekundě“.

Po krátké přestávce Seth nadiktoval několik stran osobního materiálu. Sezení skončilo asi ve 23.25.)

17 - Pravděpodobnosti, dobro a zlo a náboženský symbolismus

568. sezení, 22. února 1971, 21.19, pondělí

(Jane se cítila velmi ospale a unaveně, ale nechtěla sezení odkládat. Začala však hovořit pomaleji než obvykle.) Dobrý večer. („Dobrý večer, Sethe.“) Diktuji.

Nová kapitola se jmenuje *Pravděpodobnosti, dobro a zlo a náboženský symbolismus*.

Křesťanské dogma hovoří o Kristově Nanebevstoupení, to znamená přímý vzestup k nebesům a rozvoj duše stejným směrem. Pokrok je tedy vnímán jako let vzhůru, zatímco úpadek, v náboženském slova smyslu, je chápán jako pád do pekel, na dno.

V křesťanství je rozvoj možný pouze jedním směrem. Často je vnímán horizontálně. Evoluce je chápána jako postupný jednosměrný rozvoj od opice k člověku.

(*Pauza do 21.26.*) Vnitřní realita byla člověku vždy podávána výrazy, kterým byl v daném bodě rozvoje schopen porozumět. Rozvoj se však odvíjí všemi směry. Duše nestoupá vzhůru po žebříku, jehož stupně představují nové a vyšší body rozvoje.

Duše stojí ve středu sebe sama a objevuje své možnosti, rozvíjí se všemi směry najednou. Pravděpodobné systémy reality vám odhalují pravý charakter duše. Měly by podstatně změnit vaše současné náboženské přesvědčení. Proto je důležité si uvědomit pravou podstatu dobra a zla.

(21.30) Poměrně často se setkáváte se zlem a jeho účinky. Často slýcháte, že když existuje Bůh, musí existovat také d'ábel. Vedle dobra musí být zlo. Je to, jako byste řekli, že každá věc má svůj rub i líc, aniž byste si uvědomovali, že obojí je součástí jednoho objektu. (*Pauza, jedna z mnoha.*)

Vraťme se k podstatě, svoji skutečnost vytváříte svými pocity a myšlenkami, svou duševní činností. Některé z nich jsou fyzicky zhmotněny, jiné se realizují v pravděpodobných systémech. Máte na

výběr z nekonečné řady možností, z nichž některé jsou více či méně příjemné než ostatní.

Musíte si však uvědomit, že každá duševní aktivita se stává realitou, za kterou nesete odpovědnost. Tomu se nevyhnete v žádném systému reality. Pokud věříte v ďábla, vytvoříte si ho a stane se pro vás opravdu skutečný. Stejně jako pro ostatní, kdo v ďábla věří.

(21.35) Tento falešný ďábel získává energii od lidí, kteří v něj věří, a vytváří tak své vlastní vědomí. Nemá však žádnou moc nad nevěřícími, ti mu svou vírou nedodávají sílu, je pouhou iluzí. Jak jsem řekl, věříte-li v peklo a upisujete se mu svou vírou, můžete je skutečně prožít, ale nikdy ne navždy.

Těm, kdo věří v tyto představy, chybí nezbytná a hluboká víra v pravý charakter vědomí, duše a Všeho Bytí. Nevěří v sílu dobra, ale se strachem pomýšlí na vládu zla.

(21.40) Všechny představy vznikají ze strachu. Ďábel je vlastně kolektivní promítnutí zla. Kolektivní proto, že se na něm podílí více lidí. Zlo je však omezeno, protože někteří lidé tuto myšlenku odmítají.

Některá stará náboženství správně chápala podstatu ďábla. V dobách starého Egypta už převládaly zkreslené názory na zlo a to především u prostých lidí. V této době lidé nebyli schopni přijímat dobro samostatně, pouze v souvislosti se zlem.

Bouře je například přírodní jev s obrovskou kreativní silou, přestože s sebou přináší také pohromu. Dříve ji lidé vnímali jako ničivé zlo. Někteří jedinci intuitivně pochopili její tvůrčí energii, ale nepodařilo se jim přesvědčit ostatní.

(*Pauza do 21.47.*) Kontrast světla a tmy je chápán podobně. Světlo je vnímáno jako dobro, protože ve dne se člověk cítí bezpečněji. Od setmění do úsvitu vládne zlo. I za takto zkreslenými názory se skrývá původní tvořivost.

Nikde nečihá ďábel, aby vás odnesl do pekla. Tuto iluzi si vytváříte sami a veškerá její síla je ve vás, nepramení ze zla. Krucifix a s ním spojené drama měly v dané době ve vaší realitě svůj význam. Vycházely z vaší vnitřní reality.

(21:52) Člověk vždy realizuje takové události, které nejlépe fyzicky vyjadřují hluboké nefyzické poznání jeho duše. Nedávaly by

smysl v jiných systémech, kde platí jiné základní předpoklady, než jsou ty vaše.

Můžeme si udělat přestávku. (21:54. *Jane byla v hlubokém transu. Hovořila klidně a tiše.*

Čas od času reagovala na jakýsi nával energie vycházející z neznámého zdroje. Není to u ní obvyklé, znám ji už dlouho. Když se Jane před sezením necítí dobře, snaží se více artikulovat. Pokračování ve 22:07.)

Váš symbolismus vzestupu a pádu, světla a tmy by v jiných realitách s jiným mechanismem vnímání ztratil význam. Náboženství je v podstatě postaveno na trvalém jádru pravdy, ale symbolismus byl vytvořen vašim vnitřním já v souladu se základními předpoklady, které považujete za platné v tomto vesmíru. Všechny informace tedy vnímáte skrze stejné symboly. Symboly byly sice vytvořeny a využívány vašim vnitřním já, ale nemusí nezbytně odpovídat vnitřní realitě.

(22:13) V mnoha systémech se mechanismy vnímání liší od toho vašeho. Některé jsou založeny na celistvém uvědomění, které je vám naprosto cizí. Neuvědomujete si například, že vaše ego je výsledkem skupinového vědomí, které vnímá vnější svět a skládá se z mnoha částí sídlících v každé živé buňce vašeho těla.

V některých systémech si „jedinec“ uvědomuje více než jedno ego najednou. Celá psychologická struktura je tedy daleko bohatší než vaše. Existují způsoby vnímání, které vám zůstávají cizí, stejně jako jsou systémy, které nerozlišují světlo a tmu nebo stupně teploty jako vy.

(22:21) Tyto systémy neznají Krista a jeho příběh, ani ostatní náboženství. Skutečné pravdě a poznání pravé podstaty reality se nejvíce přiblížili buddhisté. Dosud však úplně neporozuměli nesmrtelnosti duše, její nezranitelnosti. Nejsou schopni prožít tuto jedinečnou zkušenost. Buddha, stejně jako Kristus, interpretují své poznání v termínech vaší fyzické reality, nebo lépe, vaší pravděpodobné fyzické reality.

(22:28) Cílem všech náboženství bylo přivést člověka do království poznání a porozumění, které se vymyká symbolům a příběhům, k vnitřnímu uvědomění vedoucímu za hranice fyzického

světa. Ve starých kláštorech jsou uchovány rukopisy, které dosud nebyly odhaleny a které vypovídají o náboženských řádech udržujících tyto informace v tajnosti.

V Africe, Jižní Americe a Austrálii existují kmeny, které se nikdy nenaučily psát, a přesto znají tato tajemství. „Vypravěči“ je uchovávají a šíří dál. Dostali se i do Evropy. To vše se událo ještě před Kristem.

(„*Můžeš nám dát příklad některého rukopisu?*“)

Ano, ale zabralo by to mnoho cenného času.

(„*To nevdá, jsme zvědaví.*“)

Bez přípravy by to mohlo trvat několik let, protože existuje několik verzí a vůdců, z nichž každý se ubíral jiným směrem v učení svých lidí. Myšlenky byly „pohřbeny“ po celé Evropě.

(*Pauza do 22.36. Slovo „pohřbeny“ Seth zdůraznil.*)

Poznámka: Seth se o Vypravěčích už jednou zmínil, a to neočekávaně na 558. sezení 5. listopadu 1970. Záznam části tohoto sezení, které bylo věnováno přátelům a jejich problémům, najdete v Dodatku. Jane a já jsme považovali myšlenku o Vypravěčích za velmi zajímavou. Rádi bychom se o nich dozvěděli více a snad by se mohli stát tématem našeho dalšího projektu.)

Mnoho důležitých myšlenek však zmizelo. Důraz byl kladen především na praktickou stránku života a jeho pravidla, která chápete a dodržujete, ale jejichž důvody jste zapomněli.

Mnoho myšlenek od Vypravěčů převzali Druidové a Egypťané. V podstatě však tvoří základ všech náboženství, která znáte. Náboženství vzniklo spontánně na několika místech a pak se šířilo jako požár ze srdce Afriky a Austrálie. Jedna oddělená skupina Vypravěčů žila v oblasti, kde později sídlili Aztékové, ale ráz krajiny se od té doby změnil a jeskyně byly zatopeny vodou.

(22.41) Poslání a zprávy některých skupin si po staletí zachovaly svou autenticitu. Vypravěči je však odmítali uchovávat písemnou formou, kterou neuznávali, takže se nedochovaly žádné záznamy. K vyjádření využívali přírodní symboly země. Někteří Vypravěči žili v době kamenné, byli to především vůdci. Svými schopnostmi napomáhali jeskynním lidem přežít. Mezi některými probíhala jakási fyzická komunikace, jiní nevěděli o existenci druhých.

Jejich poslání bylo „ryzí“, nezkráslené, proto je ostatní vkládali do svých příběhů a pověstí. Velká část židovských posvátných knih nese stopy poslání Vypravěčů, i když je to do jisté míry zkomolené a změněné.

Uděláme si přestávku.

(22.44. Jane cítila, že jde zpět proti času, když mluvila o Vypravěčích.)

Všimněte si, že současná literatura pojednávající o Bibli a rané historii Izraele hovoří o „ústní tradici“, která předcházela psanému slovu. Během jejího dlouhého trvání došlo k mnoha zkomoleninám a zamlžení. Poslední práce ukazují, že rané spisy, ze kterých později čerpala Bible, se datují do 12. století př. n. l. Pokračování ve 23.02.)

Vědomí formuje hmotu, ne naopak, proto myšlenka existovala dříve než mozek. Dítě dokáže přemýšlet, ještě než se naučí mluvit, jen se nedokáže vyjadřovat slovy. Vnitřní poznání je dostupné v každém okamžiku, ale začíná se projevovat postupně. Vypravěči byli první, kdo převedli vnitřní poznání do fyzického systému. V některých obdobích žil pouze jeden nebo dva Vypravěči za celá staletí, jindy jich bylo více. Rozhlédli se kolem sebe a poznali, že svět vychází z vnitřní reality, a toto poznání šířili mezi ostatní. Věděli (*pauza*), že zdánlivě pevné přírodní objekty jsou složeny z mnoha nepatrných vědomí.

Věděli, že myšlenky svou vlastní kreativitou formují hmotu, která je sama o sobě vědomá, aktivní. Znali přirozený vztah mezi myšlenkami a svým prostředím. Bylo jim jasné, že prostředí lze změnit svým vlastním úsilím.

Zde pro dnešek skončíme. K Vypravěčům se ještě vrátíme.

(„Byl Ruburt někdy Vypravěčem?“)

Ano.

(„A ty?“)

Samozřejmě, a také dva další lidé, které znáš. O jednom jsme hovořili na sezení v ESP kurzech (*na 558. sezení*), tím druhým jsi ty. Vypravěči v reinkarnačním procesu mohou, ale nemusí využívat své schopnosti v daném životě nebo si je uvědomovat. Přeji vám pěkný večer.

(„I tobě, Sethe. Moc děkujeme.“)

(Pauza.) Musíte si je přece pamatovat, existovaly jich miliony.

(„Ano.“ 23.13. *Jane si pamatovala, jak Seth říkal, že jsme byli Vypravěči. Vzpomněla si, že Seth hovořil o milionech. Cítila souvislost v tom, že jsme byli oba Vypravěči a nyní mu pomáháme sestavit jeho materiál.*

Po skončení sezení jsem přemýšlel, zda Sethův materiál není zjednodušenou verzí Vypravěčova poslání. Jane připustila tu možnost, ale cítila, že Sethův materiál je „poetičtější.“)

569. sezení, 24. února 1971, 21.25, středa

Dobrý večer.

(„Dobrý večer, Sethe.“)

Všeobecně řečeno (*úsměv*), kdo je jednou Vypravěčem, už jím zůstane. V některých inkarnacích mohou být schopnosti využity tak efektivně, že ostatní stránky osobnosti zůstávají v pozadí. Vypravěči mají výjimečnou schopnost projekce pocitů a myšlenek.

Mohou v komunikaci s ostatními natolik zaujmout, že se promítnou z vnitřní do vnější reality. Instinktivně využívají symbolismus. Jsou vysoce kreativní na rovině nevědomí. Vytvářejí určitý psychický rámec za normálním vědomím, díky kterému se s vámi kontaktují. Často se objevují ve snu a napomáhají vám poznávat a pracovat s vnitřní realitou. Přicházejí v podobě, která je pro snícího přijatelná, slouží jako mosty do vám vzdálených oblastí vědomí.

(21.30) Náboženský symbolismus, myšlenka božstev žijících na Olympu, překročení řeky Styx, to vše jsou fenomény pocházející od Vypravěčů. Náboženský symbolismus a jeho struktura tedy existovaly nejen ve fyzickém světě, ale také v nevědomí. Mimo fyzický systém reality nepotřebujete žádné domy ani příbytky, a přesto je ve snu nebo v transu často vídáte. Jsou výsledkem převedení informací do materiální reality, která vám dává smysl.

Po smrti může osobnost pokračovat v jejich tvorbě a mnoho jedinců tak činí, dokud nezjistí, že to už není nutné. Vypravěči tedy nejsou svými aktivitami vázáni pouze na bdělé vědomí. Po celé období své existence šíří své poslání ve snu i v bdělém stavu. Jejich poslání je vlastně nepsaným rukopisem, ilustrovaným, jak by se dalo

řící, snovými výlety a cestami do různých rovin reality. Vypravěč může například využít konvenční obraz křesťanského Boha a svatých. Snící se může ocitnout v harému, jiné zemi či v nebi. Někteří Vypravěči využívají své schopnosti a zkušenosti pouze ve snu, v bdělém stavu si je neuvědomují.

(Pauza do 21.40.) Takové sny nelze nazývat halucinacemi, protože reprezentují určitou „objektivní“ realitu, kterou jen neumíte vnímat jinak než pod touto maskou. Egypťské náboženství bylo víceméně založeno na poznání Vypravěčů a jejich poslání se přikládá velký význam. Pravdy, které pronikaly mezi lid, však byly velmi zkreslené, proto se původní jednota náboženství pomalu rozpadala.

Přesto došlo k takovému zmapování vnitřní reality, o jaké se dosud nikdo nepokusil. Ve snu a v některých dalších vámi neprobádaných rovinách reality je tvorba forem individuální hrou, ve které je využit symbolismus. Vše se odehrává v určitém objektivním prostředí, kde platí jistá pravidla. Vypravěči znají velmi dobře tato pravidla a často se stávají průvodci v nejrůznějších systémech existence. Dříve byli organizováni, například v chrámových komplexech v Egyptě, kde si začali osvojovat strukturu moci. V současnosti však pracují mnohem samostatněji.

Protože čas neexistuje a události probíhají souběžně, Vypravěči k vám promlouvají ve všech fázích vašeho života, jen mění formu svého projevu. Příležitostně fungují také jako prostředníci. Seznamují například dvě inkarnace jedné osobnosti. Můžeme si udělat přestávku. *(Od 21.51 do 22.04.)*

V rámci fyzické reality se jeví předměty a objekty stálé a pevné. V jiných realitách platí odlišná pravidla. A charakter duševních aktivit není tak plynulý. Vše je přímo úměrné stupni rozvoje vnímání. *(Pauza.)*

Takové systémy by pro vás postrádaly význam. Nebyli byste schopni vnímat základní body, kolem kterých se točí veškeré události. Pravidla tohoto systému by se vám zdála být nepochopitelná.

Vypravěči dobře znají pravidla mnoha systémů. Většina z nich je nějakým způsobem propojena s vaší realitou. Existuje nekonečný počet vnitřních světů a pouze ta nejvyšší a nejrozvinutější vědomí si uvědomují jejich jednotu. V širším kontextu lze tedy Vypravěče

označit za místní, kteří vám pomáhají zorientovat se v nejbližších systémech reality. Doufám, že se vám to jednou podaří, ale aby k tomu mohlo dojít, potřebujete čas k rozvoji svých osobností. Existují určité styčné body, kdy je za určitých okolností možný vstup z jedné roviny do druhé, ale jak víte, nejsou umístěny samostatně v prostoru.

(22.19) Jsou to koordinační body, ve kterých se jedna iluze mění v druhou. Některé z nich se nacházejí také ve vašem systému, ale k jejich nalezení je třeba správně naladit své vědomí, což je možné pouze v mimotělesném stavu. Každý jedinec má ve svých snech přístup k informacím, které šíří Vypravěči. Sousední stavy vědomí objevující se ve snu nelze zachytit elektroencefalografem (EEG). Jsou to „chodby“, kterými vědomí cestuje.

(EEC neboli elektroencefalograf je přístroj zachycující mozkovou činnost na grafický papír.)

Dochází k aktivaci centra intuice, zatímco fyzicky orientované části vědomí zůstávají v těle. Tyto „nepřítomné“ části vašeho já nelze zaznamenat jako změnu mozkové činnosti, přestože okamžik odloučení a návratu může být matně postřehnutelný. Období „absence“ však nelze zachytit, na záznamu je patrná stejná struktura jako těsně před odloučením.

Během spánku vyvíjí vědomí dva druhy aktivity, první je pasivní, kdy vědomí pouze přijímá informace, a druhá naopak aktivní, kdy se účastní dění a skrze vlastní zkušenost si osvojuje nové názory. Je to obnovující proces, kdy Vypravěči působí jako učitelé a průvodci.

(Pauza.) Tyto informace jsou často po návratu interpretovány jinými rovinami vašeho já a následně přeloženy do snů, které těmto částem vašeho já dávají smysl a přinášejí praktické poučení do fyzického života.

Můžete si udělat přestávku.

(Od 22.34 do 22.45.)

Existuje několik fází spánku, z nichž každá má určitou funkci. Jsou signálem pro odlišné vrstvy vědomí. Jsou doprovázeny fyzickou činností související s věkem.

K tomu se vrátíme podrobněji v další kapitole. Prozatím vám postačí, když si uvědomíte, jakým způsobem se vědomí přesouvá z vnější do vnitřní reality. Tyto změny nejsou náhodné, vědomí putuje

mnoha směry. Už staletí Vypravěči učí snící jedince, jak pracovat v takovém prostředí. Naučili je získávat informace užitečné pro jejich současnou osobnost. Tyto cesty si jedinec do jisté míry uvědomuje podle stupně rozvoje a svých záměrů. Někteří si tuto zkušenost výborně vybavují, ale často ji chybně interpretují.

Vypravěči tedy ve snu pomáhají řešit jedincům problémy vnitřní reality. S tím souvisí myšlenka andělů strážných. Dobrý Vypravěč dokáže pracovat na mnoha rovinách reality zároveň. Vytváří psychické struktury v rámci fyzické reality, stejně tak jako ve vnitřním prostředí. V řadách Vypravěčů je mnoho umělců, básníků a hudebníků, kteří zobrazují jednu rovinu reality pomocí výrazových prostředků jiného systému. Vytvářejí psychické struktury, které existují v obou systémech reality a lze je vnímat ve více než jedné realitě.

(Pauza do 22.57.) Konec diktování. Můžeme ukončit sezení, pokud nemáte žádné dotazy.

(„Máš ještě něco na srdci?“)

Ne.

(„Dobře, skončíme.“)

Přeji vám příjemný večer.

(„I tobě, Sethe. Moc děkujeme.“)

Ruburt by se měl více věnovat kuchyni, protože začínám mít pocit, že jí, jenom protože musí. Měl by si nakoupit potraviny, které má rád a začít přemýšlet o jídle trochu kreativněji. Vzpomenout si na staré zapomenuté recepty. Pak jej to začne bavit.

Nech ho, ať si vybere jídlo, které mu chutná. Nebude se potom cítit, že je krměn násilím. Zbožňuje brambory a omáčku, ale nevaří kvůli tobě. To by se mělo změnit.

Za jistých okolností by se vaření mohlo stát jeho koníčkem, Měl by se více soustředit na fyzično. Může to brát jako cvičení. Znovu, pěkný večer.

(„Dobrou noc, Sethe.“ 23.03.)

570. sezení, 1. března 1971, 21.10, pondělí

(Stejně jako při posledním sezení Jane začala hovořit klidným tempem.)

Dobrá večer.

(„Hezký večer, Sethe.“)

V bdělém životě existují stavy, na které se nesoustředíte, které si neuvědomujete. Každý z nich si je vědom svých podmínek a orientuje se v různých dimenzích reality.

Vaše současné vědomí se soustřeďuje na jeden bod, na jedno já, čímž se uzavírá zkušenostem v jiných rovinách vědomí, ve kterých převládají jiné části vašeho já. Tato stadia vašeho vědomí vytvářejí své vlastní reality, stejně jako vy vytváříte tu svoji. Tyto reality jsou vedlejšími produkty vašeho vědomí. Pokud si to uvědomíte, budete rozlišovat jen odlišná místa, ne různé druhy aktivit. Poznáte-li tyto stavy, začnete je vnímat v souladu se základními předpoklady vašeho systému. Pocit tepla a pohodlí si představíte jako vyhřátý domov, strach jako obraz démonů.

I v bdělém stavu se vám může přihodit, že se na okamžik ocitnete v jiné realitě. Taková situace může vyvolat pocit dezorientace. Jsou jedinci vnímající tento moment jako součást rozvoje osobnosti, ale neuvědomují si, že interpretují novou zkušenost podle starých hodnot a měřítek svého „výchozího“ vědomí.

(Pauza do 21.23.) Každý jedinec má nějaké zkušenosti se svým vědomím a intuitivně zjišťuje, že vyšší vědomí není omezeno pouze na fyzickou realitu. Většina snů je jako animovaná pohlednice přivezená z cesty, na kterou jste z větší části zapomněli. Vědomí se opět orientuje na fyzickou realitu a snaží se zařadit si sen do přijatelné formy, která je v podstatě nepopsatelná a je ve snu zakódována.

Vypravěči pomáhají formovat sny, které jsou produktem multidimenzionálně uměleckým a vzrušují vás více než skutečnost. Mají vliv na různá stadia vědomí a mohou se jich účastnit mrtví i živí. Součástí snu je inspirace.

Pokud dokážete odvrátit svou pozornost od fyzické reality, máte větší šanci uslyšet Vypravěče a správně pochopit jejich poslání. Získáte metody, jak si udržet zdraví fyzického těla. V některých fázích spánku mizí zdánlivé hranice mezi jednotlivými vrstvami reality. Uvědomujete si některé pravděpodobné reality a volíte

pravděpodobné činy, které chcete realizovat. Ostatní uskutečňujete ve snu, na individuální rovině.

Můžeme si udělat přestávku.

(21.34. Dnes je pauza poměrně brzy. Jane byla překvapena, protože si myslela, že uteklo daleko více času. Pokračování stejným tempem ve 21.40.)

Vědomí v různých rovinách a stádiích vnímá odlišné druhy událostí, a pokud je chcete vnímat, musíte se naučit převádět pozornost plynule z jedné roviny na další. Tyto přechody jsou provázeny chemickými a elektromagnetickými změnami v těle, a to především ve tvorbě hormonů a činnosti epifýzy.

Obvykle přecházíte z plně bdělého stavu do spánku, aniž byste si všimli odlišných stavů vědomí. Vědomí se nejprve spontánně odvrací od fyzického světa, starostí a problémů všedního dne. Následuje nerozlišená hladina mezi bdělostí a spánkem, kdy se stáváte vnímateli. Jste pasivní, ale otevření a lehce přijímáte telepatické informace.

Vaše vědomí jako by se vznášelo. Existují rozličné fyzické vjemy charakteristické pro chvíli, kdy jste téměř zachytili své já. Uvědomujete si tuto nerozlišenou oblast a tlumočíte některé z těchto zkušeností do fyzických pojmů. Vnímání velikosti je pro vás fyzická interpretace psychického rozpínání a pocit padání je interpretace náhlého návratu vědomí do těla.

(Pauza do 21.50.) Tato fáze trvá chvíli, zhruba půl hodiny, a lze se do ní vrátit. Je to bezpečný, povzbuzující a blahodárný stav vědomí, během něhož vznikají nejefektivnější nápady a myšlenky. Následuje aktivní stav pseudospánku, který se objevuje, je-li mysl zaneprázdněna fyzickými událostmi spojenými s prvními dvěma stadii.

Jsou-li zážitky příliš silné, jedinec se může probudit. Po tomto živém, intenzivním, ale obvykle krátkém, stadiu následuje nerozlišená vrstva, tentokrát poznamenaná hlasy, konverzací nebo podobami, jak vědomí navazuje kontakt s jinými rovinami reality. Některé z nich mohou soutěžit o vaši pozornost. V tomto bodě je tělo v klidu, jedinec následuje vnitřní podněty do hluboké roviny vědomí. Komunikaci, kterou přijímá, formuje do lehkých snů.

Někdy během tohoto stadia vcházíte do hluboce chráněné fáze spánku, kde se ocitáte na prahu jiných systémů reality a pravděpodobností. V tomto bodě se zkušenosti naprosto vymykají vám známému kontextu. Můžete prožít roky během jedné minuty. Nastává REM, jak vědci označují poslední fázi spánku před probuzením, kdy vznikají fyzicky orientované sny a vědomí se vrací do fyzické reality.

(22.00) Tento kruh se opakuje. Podobné fáze a vlnění se objevují i v bdělém stavu, ale méně si je uvědomujete, protože vaše egoistické já dělá vše pro to, aby vymazalo jiné zdroje zkušeností.

Vědomí v bdělém stavu prochází stejnými chemickými, elektromagnetickými a hormonálními změnami, které si prostě neuvědomujete. Činnost svého vědomí vnímají pouze jedinci odhodlaní věnovat potřebný čas a úsilí cestě skrze své subjektivní reality. Intuitivně si každý jedinec uvědomuje, že mu část zkušenosti neustále uniká. Najednou si nejste schopni vybavit jméno, které jste ještě před chvílí měli na jazyku.

Cílem Vypravěčů je pomoci vám uvědomit si a porozumět multidimenzionální existenci. Teprve až se naučíte cítit a intuitivně vnímat hloubku své zkušenosti, můžete zahlédnout pravý charakter Všeho Bytí. Pokud se naučíte sledovat své vědomí, které funguje ve fyzickém světě, budete umět pozorovat jeho činnost i v těch méně známých systémech. Pravděpodobné reality jsou pravděpodobné pouze vám, protože si je neuvědomujete.

Nyní si uděláme přestávku.

(22.11. Jane byla v hlubokém transu. Hovořila bez zvláštního přízvuku v hlase, s krátkými pauzami a minimálními gesty. Zdálo se, že by mohla mluvit stále. Po přestávce jsem Setha poprosil, aby souhrnně nazval prvních osm kapitol materiálu. Pokračování stejným stylem ve 22.26.)

Vědomí tedy prochází fázemi, které jsou nedílnou součástí vaší reality. Jejich poznání může být velmi užitečné. Naučíte se tak přeladovat, postavit se vedle své vlastní zkušenosti a sledovat ji z odlišné perspektivy. Můžete si předem připravit otázky ohledně problémů, které byste chtěli ve snu vyřešit. Můžete si vsugerovat, že hovoříte se svými vzdálenými přáteli nebo předáváte důležité

poselství, které nejste schopni vyjádřit verbálně. Můžete dojít smíření v jiném systému reality, když jej nejste schopni dosáhnout v tom svém.

Ve snu je možné vyléčit své tělo. Vsugerujete si svůj cíl a poprosíte Vypravěče o pomoc a psychologickou radu jak udržet své fyzické zdraví. Máte-li nějaké důležité plány, vsugerujete si sny, kde budou hrát roli. Sny samotné pohánějí a podporují události fyzické reality.

Často se vracíte v čase a „znovuprožíváte“ určité události. Přisuzujete jim různé konce, ale především ty, které si přejete. Dokonalá znalost jednoho stavu vědomí vám může být užitečná v poznávání dalších. Význam symbolů, které se objevují ve vašich snech, vám může být odhalen a vysvětlen v lehkém transu, pokud o to stojíte. Fontána může například ve vašich snech znamenat osvěžení. Takže až budete unavení nebo v depresi, myslete na fontánu. V jiné rovině ji samozřejmě můžete realizovat.

(22.35) Pouze v jedné fázi spánku získáváte zkušenost, která je čistým pocitem nebo poznáním, oproštěná od slova i formy. Tato zkušenost je však v další fázi překládána do fyzických termínů, získává fyzickou formu. Dochází k obrovskému tvůrčímu sjednocení, kdy daný sen nabývá na významu pro další vrstvy vašeho já. Na jedné rovině představuje událost, kterou jste skutečně prožili, a na jiných pravdu v určité oblasti zkušenosti nebo problému. Nastává metamorfóza, kdy se jeden symbol mění v mnoho, a vědomá mysl vnímá spleť snových představ, protože vnitřní organizace a jednota jsou částečně skryty v dalších oblastech vědomí, které racionální mysl není schopna následovat.

Nevědomé a podvědomé roviny vědomí vnímají tyto zkušenosti lépe než ego, které si vybavuje pouze nepatrné okamžiky celého snu. Vypravěči se mohou ve snech objevovat jako historické postavy, proroci, staří přátelé a v dalších maskách, které vás zaujmou.

(*Pauza.*) Jakmile dosáhnete nejvyššího poznání, odhalíte pravý charakter Vypravěče. Tvorba snů je stejně „komplikovaná“ jako vytváření objektivního života daného jedince. Sen je život přenesený do jiné roviny reality.

Tím ukončíme diktování. Chýlíme se ke konci kapitoly.

(*Pauza.*) Nemějte starosti ohledně názvu první části knihy, ještě se k tomu dostaneme. Pokud nemáte žádné dotazy, ukončíme sezení.

(*„Myslím, že ne.“*) Přeji vám pěkný večer, řekni svému příteli Ruburtovi, aby vyzkoušel autosugesci o které jsme dnes hovořili.

(*„Ano.“*)

Hezký večer.

(*„Dobrou noc, Sethe. Moc děkujeme.“*) Jsem rád, že se vám moje kniha líbí. (*„Líbí.“ Konec ve 22.45.*)

571. sezení, 13. března 1971, 21.17, středa

(*Musel jsem psát velmi rychle, abych stačil tempu.*) Dobrý večer. (*„Dobrý večer, Sethe.“*)

Budeme pokračovat v diktování. (*„Dobře.“*)

Vědomí prochází různými stadii i v bdělém stavu, o tom však podrobněji v další kapitole.

(*Seth nám minule říkal, že se blížíme ke konci kapitoly, ale netušili jsme, že ji ukončí pár slovy na začátku dalšího sezení. Necháпали jsme, proč zvolil tuto metodu. Jako by pro něj přestávky mezi sezeními neexistovaly.*)

(*Chtěl jsem se ho na něco tento večer zeptat, ale bohužel se tak nestalo, zapomněl jsem. A Jane nechte jeho materiál, tak mi nemůže takové věci připomenout.*)

18 - Roviny vědomí, symbolismus a pole soustředění

Další kapitola se bude nazývat Roviny vědomí, symbolismus a pole soustředění.

Ve vaší osobnosti se uplatňují všechny stránky vědomí, ať už si je uvědomujete, či nikoli.

(Dlouhá pauza, Jane hovořila stále velmi pomalu.) Vědomí neustále vibruje, obrací svoji pozornost na vnější i vnitřní svět. Vy máte schopnost vnímat toto vlnění, pokud se na něj soustředíte. Rozsah vaší pozornosti, pole soustředění se neustále mění. Dokážete se soustředit pouze na jeden objekt nebo rovinu reality s vyloučením ostatních. Jste-li strhnuti obsahem knihy, přestáváte sledovat veškeré události a prostředí kolem.

Můžete se tak hluboko ponořit do svých vzpomínek a reagovat na ně tak intenzivně, že nebudete schopni vnímat současné události. Tyto vědomé vibrace považujete za samozřejmé. Nenecháte se jimi vyvést z míry. Pokud jste zaujati knihou a neuvědomujete si své současné prostředí, nemáte strach, že vám uteče, než k němu znovu obrátíte pozornost. Ani během svých denních snů se nestrachujete o bezpečný návrat do současného prostředí.

Tohle všechno jsou malé příklady pohyblivosti vašeho vědomí a lehkosti, se kterou ji lze využít. Symboly lze jistým způsobem chápat jako příklady vnímání na různých rovinách vědomí. Měnicí se symboly lze využít jako ukazatele. Oheň je například symbol fyzické reality. Skutečný oheň vypovídá o vašem způsobu vnímání reality vědomím orientovaným na fyzický svět.

(21.33) Duševní obraz ohně je automaticky důkazem o zapojení jiného druhu vědomí. Oheň v mysli je zdrojem tepla, které nemá ničivou sílu. Symboly vyjadřují pocity, které nelze nikdy vyjádřit slovy. Reprezentují nekonečné variace pocitů, které se v různých stadiích vědomí projevují jiným způsobem. Jsou všudypřítomné.

Existuje několik výjimek, kdy čisté poznání nebo pocit nemusí být nezbytně spojeny se symbolem. Tyto momenty nejsou velmi časté a většinou si je neuvědomujete.

Vezměme si například pocit radosti. Pokusíme se jej sledovat a vyjádřit na různých rovinách vědomí. (*Pauza.*) V normálním vědomí je okamžité prostředí vnímáno odlišným způsobem než třeba ve stavu deprese. Pocit radosti dokáže měnit samotné prostředí, proto je vnímatel vidí jasněji a veseleji. Vědomí vytváří živější, optimističtější obrazy a vzhledem k tomu, že zde existuje zpětná vazba, prostředí zesiluje jeho radost.

(21.41) V tomto okamžiku se vědomí stále soustředí na fyzickou realitu, tedy objekty materiálního světa. Postupně začíná snít v bdělém stavu, upadá do fantazie. Promítá si obrázky nebo symboly objektů, lidí, událostí z minulosti, přítomnosti a samozřejmě i budoucnosti. Radost je nyní vyjádřena na rovině duševna, svobodněji, symbolicky.

Radost se rozpíná do budoucnosti a ozařuje i minulost. Zahrnuje oblast, jakou lze fyzicky vnímat v daném okamžiku. Představte si, že jedinec z denního snění přejde do transu nebo hlubokého spánku. (*Dlouhá pauza.*) Začnou se mu v mysli promítat obrazy symbolizující radost a nevázanost. Logicky nemusí mít s radostí nic společného, ale intuitivně je souvislost jasná. Osobnost začne poznávat své vědomí hlouběji než během denního snění. Zažívá řadu snových epizod, ve kterých dokáže vyjadřovat svoji radost a sdílet ji s druhými.

Stále však pracuje s fyzicky orientovanými symboly. Zůstaňme však u našeho příkladu. Jedinec si začne vytvářet snová města nebo lidi s veselou povahou a tlumočí tak svůj pocit do symbolů s ním souvisejících. Nevázanost si může spojit s obrazy hrajících si zvířat, létajících lidí nebo mimořádně krásné krajiny postrádající logické spojení, vše je propojeno pouze jeho vlastním pocitem, emocí.

(21.51) Tento stav je pro fyzické tělo blahodárný, protože automaticky obnovuje a posiluje jeho schopnosti. Pocity radosti mohou být spojovány s představami Krista, Buddha nebo proroků. Symboly se mění v souvislosti se stupněm rozvoje a charakteristikou vědomí. Zkušenosti lze považovat za výtvoř, tvůrčí akty vrozené vědomí různých vývojových stupňů.

V další fázi se vědomí dostává do stavu, kdy symboly mizí, jsou nerozpoznatelné a vzdálené. Jedinec vstupuje do oblastí, kde symboly ztrácí svůj význam. Symboly se objevují a mizí, až nakonec úplně zmizí. Vědomí se přestává orientovat na fyzický svět. V tomto stadiu

vědomí se duše náhle ocitá sama uprostřed svého pocitu, zbavena symbolů a představ. Teprve tehdy začíná vnímat nekonečnou realitu svého vlastního poznání.

Zažívá bezprostřední zkušenost. Vrátime-li se k našemu příkladu, radost nakonec zmizí a s ní všechny duševní symboly a představy. Vytratí se, protože to není původní zkušenost, ale vedlejší produkt. Duše potom začne objevovat pravou radost způsobem, který se obtížně vysvětluje. Učí se nové metody vnímání, vyjadřování a realizace, které pro ni byly dosud nepochopitelné.

(22.01. Jane hovořila rychle a sezení bylo dnes opravdu zajímavé. Pochválil jsem ji.

Během přestávky nás napadly dvě otázky. Zajímalo mne, jakým způsobem s námi Vypravěči komunikují v bdělém stavu i ve snu. Chtěl jsem vědět více o Vypravěčích, o jejich intuici, snění a jejich učitelích.

Janina otázka souvisela s materiálem z 560. sezení. Zajímalo ji jméno třetí osobnosti Kristovy podstaty. [V kapitole osmnácté Sethova materiálu Seth udal za součást Kristovy podstaty postavu Jana Křtitele.] Doufali jsme, že se k tomuto tématu vrátí.

Pokračování pomalejším tempem ve 22.19.)

Fyzické objekty jsou vašimi nejčastějšími symboly, takže si vlastně ani neuvědomujete jejich funkci.

Na různých rovinách vědomí pracujete s různými druhy symbolů, které jsou metodou vyjádření vnitřní reality. Duše využívá vědomí, aby mnoha živými a měnícími se symboly vyjádřila svoji vnitřní realitu, přičemž každý symbol je do jisté míry vědomý a jedinečný.

Duše tedy neustále vytváří nové druhy vnitřní reality, aby je mohla zkoumat. A naopak se duše zbavuje symbolů, představ a různými způsoby využívá své vědomí, aby zakusila svoji bezprostřední zkušenost. Oproštěním od symbolů se zdokonaluje a dochází k jistému naplnění, kterému jste dosud neporozuměli.

Tento proces probíhá v bdělém stavu i ve spánku. Jakmile si uvědomíte tyto aktivity, je možné zachytit své já na různých rovinách vědomí a sledovat svůj rozvoj. Vaše tělo je váš nejintimnější a nejzřejmější symbol.

(22.23) Povědomí těla vám zůstane na většině rovin vědomí. Když opouštíte své fyzické tělo, například během mimotělesné zkušenosti,

vlastně jej pouze zaměňujete za jiné, méně fyzické a to je později nahrazeno dalším, ještě méně fyzickým. Myšlenka formy je však důležitý symbol obsažený ve všech náboženstvích a jejich příbězích.

Nakonec však spolu s ostatními symboly mizí ve fázi spánku, kdy jste naprosto odděleni od těla, na to si ale nevzpomínáte. Máte pocit, že bez symbolů by nic neexistovalo. To je přirozené, protože jste ve vývojovém stadiu orientovaném na symboly.

(Jane od přestávky hovořila velmi rychle.)

Po smrti se vědomí dostává do stadia, kdy stále pracuje se symboly, ale je svobodnější v jejich použití a pochopení jejich významů. Na vyšších rovinách vědomí již symboly nejsou nutné a vědomí bez nich dokáže pracovat.

Tato stadia si samozřejmě ve vašem stadiu rozvoje nejste schopni uvědomovat, ale můžete si pamatovat způsob, jakým se objevují v bdělém stavu a ve snu, naučit se je spojovat s pocity, které reprezentují. Zjistíte, že symboly se objevují v určitých stadiích vědomí, která slouží jako brány k poznání. Když se například Ruburt chystá opustit své tělo ze snového stavu, často se ocitne ve zvláštním domě který mu skýtá příležitosti k průzkumu.

Domy bývají různé. Symboly jsou tedy ukazatelem, do jakého stadia vědomí se dostal a zda je připraven vstoupit do dalšího. Každý z vás má své symboly, které slouží stejnému účelu, jsou vysoce individuální. Dokud však nevyvinete určité úsilí v sebeobjevování tyto symboly pro vás nemají žádný vědomý význam.

(22.36) Některé symboly vás provázejí po celý život, jiné v období velkých změn mohou měnit svůj charakter a vyvolat ve vás pocity dezorientace. Tyto změny mohou souviset s událostmi ve fyzickém životě. Pes může být symbol přirozené radosti nebo svobody. Poté, co se stanete svědky nehody, kdy je pes zabit, pro vás může znamenat opak.

Stejným způsobem se symboly mění i ve snech. O nehodě se vám může zdát a může to na vás tak silně zapůsobit, že se změni symbolický význam psa i v běžném bdělém životě. Symbolem strachu bývá démon nebo divoké zvíře. Pokud víte, co který symbol znamená, můžete využít tuto znalost nejen k interpretaci vašeho snu, ale také jako ukazatele stadia vědomí, ve kterém se obvykle objevuje.

Symbolsy se na různých rovinách vědomí mění. Chybí zde logická spojitost. Intuitivní tvůrčí síla mění symboly způsobem, jakým umělec používá své barvy.

Můžeme si udělat přestávku.

(22.44. Pokračování stejným tempem ve 22.58.)

Všechny symboly vycházejí z vnitřní reality, a manipulujete-li s nimi, pracujete tak se svými vnitřními realitami. Jakýkoli vnější pohyb, který uděláte, provádíte vlastně ve svém vnitřním prostředí, které je vaší součástí.

Symbolsy jsou velmi důležité částice vaší psychiky a zahrnují fyzické objekty charakteristické svou přitažlivostí a rozpínavostí a zastupující vnitřní uvědomění a reality, které nejste schopni vnímat přímým poznáním. (Tím myslím vnímání a chápání bez prostřednictví symbolů.)

Dokonce i symboly se různí v souvislosti s rovinou vědomí, kde se objevují. Některé směřují ke stabilitě a stálosti jako vaše fyzické objekty, jiné se mění rychleji, jako ve snu. Takové zachycují věrněji okamžitý pocit. Každé stadium vědomí je charakteristické prostředím, kde se symboly objevují, podobně jako objekty ve fyzickém prostředí.

Zdánlivě nestabilní duševní objekty se objevují v určité fázi snu. Symbolsy tedy v obou případech sledují pravidla. Jak již víte, snový svět je stejně „objektivní“ jako ten hmotný. Objekty a symbolsy jsou stejně věrnou reprezentací snového světa jako fyzické objekty každodenního života.

Charakter symbolu tedy slouží jako ukazatel nejen vašeho současného prostředí, ale také stavu vědomí. V rámci kontextu běžného snu se vám objekty zdají taktéž stále a permanentní. Berete je za samozřejmé. Do svých snových představ promítáte symbolsy svého každodenního bdělého života.

(23.10) V některých fázích snu, v určitých stavech vědomí však mohou známé symbolsy náhle zmizet. Moderní budovy mohou být nahrazeny chatrčemi, dítě se může proměnit v květinu. Symbolsy se mění. V takovém prostředí není stabilita základním předpokladem. Nelze uplatňovat vaše logické postupy.

Měnící se symbolsy jsou známkou ocitnutí se na jiné rovině vědomí, v rámci vnitřního prostředí naprosto odlišného od vašeho.

Vyjádření pocitu nebo zkušenosti není omezeno na symboly zasazené do určitého momentu. Pocity jsou okamžitě vyjádřeny novým způsobem. Vědomí se rychleji přeladuje.

Uvědomění netrvá hodiny ani dny. Zkušenost se vymaňuje z časového kontextu. V tomto stavu vědomí můžete napsat celou knihu nebo znovuprožít celý život. Vaše současnost je jen jedna z dimenzí, které formují tato stadia vědomí. Vaše minulost, přítomnost i budoucnost existují najednou jako součásti vnitřního prostředí. Musíte se naučit v něm cestovat, protože stavy vědomí a jejich prostředí se svým způsobem rozpínají, stejně tak jako se fyzický svět rozpíná do prostoru. Není těžké uvědomit si své já v tomto stadiu vědomí, zvláště pokud si to vsugerujete těsně před usnutím. Hodně štěstí do začátku...

(„*Výborně. Velmi evokující.*“)

Pokud nemáte žádné dotazy, ukončíme sezení.

(„*A co mé dotazy týkající se Vypravěčů?*“)

Myslím, že o nich byla řeč.

(„*A třetí osobnost, která je součástí Kristovy podstaty?*“)

K tomu se ještě vrátíme. (*Napůl humorně*): Pokud máte ještě něco k diskuzi, ven s tím. (*Hlasitěji a důrazněji*): Přeji vám všechno dobré. Škoda, že ses neúčastnil posledního ESP kurzu.

(„*Také toho lituji, ale měl jsem hodně práce. Děkujeme a dobrou noc.*“)

(23.24. *Tempo bylo dnes opravdu svižné. Skoro necítím pravou ruku.*)

572. sezení, 8. března 1971. 21.40, pondělí

(*Sezení se začalo poněkud později, protože jsme byli na finančním úřadě a Jane byla tak ráda, že se dostala z domu, že se nám odpoledne lehce protáhlo. Sezení začalo rychlejším tempem.*)

Dobrý večer.

(„*Dobrý večer, Sethe.*“)

Nyní budeme pokračovat v diktování knihy a později věnuji několik slov vám.

Do jisté míry lze přeměnu symbolu sledovat také v určitých fázích bdělého vědomí. Odpočíváte-li, nespíte, ale máte zavřené oči, vidíte před sebou určité obrazy, promítají se nějaké události. Některé jsou reálné jako obrazy stromů, domů nebo lidí. Jiné jsou tvary a formy, které se rychle mění a přecházejí jedna v druhou nebo jsou rychle nahrazovány jinými v kaleidoskopu neustále se měnících forem.

Nenacházíte v nich žádnou logiku a spojení mezi objektem vašeho myšlení, minulého ani budoucího. Do jisté míry se vám zdají oddělené od vás samých. Často však představují vlastnosti vědomí odvráceného od fyzických podnětů. Forma symbolů se mění spolu se stavem vědomí.

(Pauza do 21.48.) Obrazy, které se vám vybavují za těchto okolností, představují myšlenky a pocity zažité těsně před zavřením víček. V okamžiku, kdy máte zavřené oči, se vaše myšlenky a pocity projevují skrze symboly. Představy, které máte, s nimi nejsou nijak logicky propojeny, nepovažujete je za své vlastní, a proto nejste schopni pochopit, co symbolizují.

Samozřejmě všechno zjednodušuji. *(Pauza.)* V představách máte větší svobodu než v praktickém vyjadřování. Strach, který jste pocítovali během dne, může být po zavření očí přeložen do řady zdánlivě nesouvisejících symbolů, které se k němu ve skutečnosti vztahují.

V řadě rychle se měnících obrazů se může objevit hluboká jáma nebo otrhaný uličník. Představíte si pokladnici nebo černou létající peněženku. Vybaví se vám zešeřelá zimní krajina, scena z knihy, kterou jste již dávno zapomněli. Spatříte seskupení protikladných symbolů představujících vaši naději. Jarní květinu, stůl obložený jídlem, nové šaty nebo jakoukoli jinou známku hojnosti. Žádná myšlenka na potenciální ztrátu práce se sem již nevejde. Zdá se, jako byste zapomněli. *(21.57)* Skrze symboly se rozehrají vaše pocity, obrazy se objevují a zase mizí v proudu pocitů z podvědomí, jezírka emocí, které si neuvědomujete. Tyto obrazy si pomocí odrazu můžete spojit s původním pocitem.

Pokud zůstanete dále ležet s očima zavřenými, symboly se budou neustále měnit, začnou ztrácet své vizuální vlastnosti a jejich intenzita bude sílit ve všech směrech. Strach se může projevit například jako

zápach, který je vám odporný, nebo jiný nepříjemný fyzický pocit, pád z výšky či dotyk nepříjemného předmětu.

Všechny takové symboly jsou známkou měněního se stavu vědomí. Pokud v tomto okamžiku upadnete do spánku, pravděpodobně si vytvoříte několik snů, které symbolizují strach a ve kterých budete hledat řešení. Ve snu si ho však neuvědomujete.

Problém se dostává do nevědomí. V nejhlubších fázích spánku mohou vyšší části vašeho vnitřního já přijít na pomoc té části osobnosti, která je orientována na trojrozměrný svět, nahlížíjí totiž na situaci z jiného pohledu a vidí ji jasněji. Radí, ale nepřikazují snícímu já. Vytvářejí řadu snů, ve kterých je řešení skryto v symbolech.

(22.11) Čím více se bdělé já blíží bdělému stavu, tím jsou symboly jasnější a specifičtější. Jejich konečnou interpretaci se však zužuje a omezuje jejich původní význam a hodnota.

Ve snech řešíte nejvíce problémů. V období nejhlubšího spánku jsou symboly nejsilnější a nejkoncentrovanější, a tak se mohou znovuobjevovat a spojovat zdánlivě nesouvisející sny. Zachovávají si svoji původní sílu a objevují se v různých maskách, v každé další rovině snu se stávají specifičtějšími.

Dokonce i v bdělém stavu vaše vědomí kolísá a vy se můžete přistihnout, že si vytváříte symboly, pokud pouze pozorujete, a neinterpretujete stavy své mysli. Každá fyzická událost je zaznamenána vaší myslí jako určitá skupina symbolů. Ty nepředstavují, ale obsahují zkušenost. Je to vaše osobní banka symbolů.

(*Pauza do 22.20.*) Existuje jednota mezi symboly bdělého a snícího já, které vidíte ve spánku. Mnoho z nich nese tíhu více než jedné zkušenosti, pod jedním symbolem si vybavíte ne jednu zkušenost, ale i všechny jí podobné. Asociace tedy vychází z vaší osobní banky symbolů a pracujete s nimi stejně ve snu i v bdělém stavu, jen poněkud svobodněji. Vychází z budoucnosti stejně jako z minulosti.

Ve spánku využíváte symboly častěji než v bdělém stavu, protože si uvědomujete budoucí i minulé symboly. Liší se v intenzitě a často se shlukují. Multidimenzionální symboly se projevují mnoha způsoby, nejen vizuálně. Mají vliv na vaši fyzickou realitu, ale i na všechny

ostatní, jejichž jste součástí. Symboly, které znáte, jsou pouhým zlomkem těch skutečných.

Nyní si uděláme přestávku.

(22.28. Jane byla ve velmi hlubokém transu, ale byla výjimečně uvolněná. Neuvědomovala si, zda má v transu oči otevřené nebo zavřené. Řekl jsem jí, že většinu času má oči otevřené dokořán a promluvy oživuje gestikulací a hlasovými efekty. Pokračování ve 22.43.)

Budeme pokračovat. Když hovořím o vaší osobní bance symbolů, mám tím na mysli tu, která je vám vlastní od okamžiku narození, ale patřila vám i dávno předtím. Zahrnuje symboly vašich minulých existencí (a přidáte k nim symboly současného života). Tuto banku symbolů je však nutné aktivovat. Máte například vizuální vzpomínky na okamžik svého narození, vnitřní vizuální obrazy, symboly, které jsou aktivovány okamžikem prvního otevření očí. Slouží jako učební mechanismy, když se snažíte zaostřit zrak tak, aby vnější obrazy odpovídaly těm vnitřním. To je nesmírně důležité a pro vaše vědce nepochopitelné.

Otevření očí aktivuje vnitřní mechanismus. U jedinců, kteří mají nějakou fyzickou vadu zraku nebo jsou slepí, tento mechanismus nemůže být aktivován. Osobnost se může ze svých vlastních důvodů rozhodnout pro narození do slepého těla, ale pokud důvody změní, dojde k vnitřnímu psychickému rozvoji. *(Pauza.)* Zrak se vrátí a vnitřní mechanismus je aktivován. Existuje mnoho možností v tomto směru. Vnitřní banka symbolů však funguje jako vkladový úvěr, který je zanedbatelný, pokud jej nevyužijete. Představuje psychické základy z minulých životů, které máte k dispozici v těch dalších.

(Pauza do 22.49.) Pokud se například podruhé narodíte ve stejné zemi, naučíte se rychleji mluvit. Některé děti přemýšlí v jazyce z předešlého života, než se naučí nový jazyk. To souvisí s využitím symbolů.

Zvuk sám o sobě je také symbol. Vy jej chápete jako tón, který zvyšuje hlasitost. Je opakem ticha, které je bodem vašeho nevnímání. Ale i to je symbol. Nevyslovená myšlenka má „zvuk“, který neslyšíte, ale který je slyšitelný na jiné rovině vědomí.

(23.00) Stromy mají zvuk, který nevnímáte. Ve svých snech se vaše vědomí dostává do stavu, kdy jste schopni tyto zvuky vnímat, ale automaticky je překládáte do vizuálních obrazů. Fungují na podobném principu jako těsnopis. Určité zvuky by mohly nevědomě změnit celý váš svět. Multidimenzionální symbol může zahrnovat celou realitu, jak ji znáte. Konec diktování. (Pauzu.) Ještě několik slov pro vás.

(Následovalo několik stran osobního materiálu. Konec ve 23.06.)

573. sezení, 10. března 1971, 21.37, středa

(Dnes máme hosta, Patty Middletonovou, která přijela z Ottawy, z Kanady, a účastnila se Janina ESP kurzu. S Patty jsme se seznámili ve Filadelfii v Pensylvánii v srpnu 1970, kdy jsme veřejnosti představovali Janinu knihu Sethův materiál.

Dnes Patty seznámila Jane se svou studií, jak se pomocí jógy naučit „naladit“ na alfa hladinu. Lze tak dosáhnout určité rovnováhy vědomí, kdy vnímání a pocity přicházejí vyvážené.

Alfa vlny se využívají v medicíně, přestože nejsou ještě důkladně prozkoumány. Každý lékař k tomu má jiný přístup. Seth se na začátku sezení stručně vyjádřil k tomuto tématu.

Patty byla nadšena, prohlásila, že Sethův materiál o různých rovinách vědomí z 569. a 570. sezení v kapitole sedmnácté potvrzuje její studie. Její komentář se skutečně shodoval se záležitostmi, o kterých Seth hovořil. Byl jsem přesvědčen, že to bylo více než shoda náhod, které k nám Patty přivedly. Nikdy jsme si s ní nedopisovali.

Poznámka: Patty si přečetla poslední kapitoly Sethovy knihy. Jane ne, ale přesto spolu živě diskutovaly.)

Dobrý večer.

(„Dobrý večer, Sethe.“)

(K Patty): Nevěděl jsem, že se ti tak dobře podaří vystihnout mé myšlenky... Ale mám několik připomínek.

Alfa vlny jsou prahem mezi fyzicky orientovanými částmi osobnosti a vnitřním já. Ruburt se několikrát snažil dostat skrze alfa vlny do hlubších stavů, ale vlastně je nezná.

Během mimotělesných zkušeností se v podstatě zastavuje na prahu alfa hladiny a odtud se odrazí, ale k tomuto problému se ještě dostaneme později. Nyní se vrátíme zpět k symbolům.

(Pauza do 21.42.) Fyzické smysly jako sluch, čich a zrak vám společně poskytují hlavní data. Na jiných rovinách reality však existují odděleně. Zápach můžete vidět a naopak vizuální objekty můžete například cítit.

Symbyoly se objevují samostatně nebo se slučují. Lze je tedy vnímat samostatně nebo jako celek. Každá událost má pro vás symbolický význam. Existují jisté způsoby, jak lze symboly kombinovat. Symboly lze vnímat a interpretovat mnoha způsoby a na každé rovině vědomí může být jejich vysvětlení odlišné. Multidimenzionální symboly se tedy ve své nekonečnosti realizují na různých rovinách vědomí.

(21.45) Chováte se, jako by vaše myšlenky byly tajné, ačkoli byste v tuto chvíli měli již vědět, že tomu tak není. Jsou odhaleny nejen v telepatické komunikaci a bez vašeho vědomí vytvářejí pseudoobrazy „za“ fyzickou realitou nebo „nad“ ní, fyzickou realitu běžně vnímáte.

Vaše myšlenky se objevují v rámci jiné reality jako živé a vitální objekty. Vyrůstají do jiných systémů, stejně jako květina nebo stromy vyrůstají z něčeho, co se nezdá být součástí fyzické reality. Jsou živnou půdou v realitách, které napomáháte vytvářet, ale nevnímáte je.

Vaše myšlenky dodržují určité zákony. Chovají se podle určitých pravidel. Nerozumíte jim, ačkoli je nazýváte svými vlastními myšlenkami. Pracují nezávisle na vás na jiných rovinách reality jako neustále se měnící jevy. Ve svém systému si neuvědomujete jejich původ a vlastně ani původ vlastní reality. Zaznamenáváte pouze to, co vnímáte svými smysly jako realitu. Nenapadne vás že tento jev nepochází z vašeho systému reality.

Ve svém systému máte volnou ruku v tvorbě fyzické reality. Je to výsledek materializace individuálních, kolektivních myšlenek, pocitů a emocí. Váš systém je v tomto směru kreativnější, než ostatní zmiňované systémy. Na druhé straně však v rámci jiných systémů existuje silné inovační skupinové vědomí, kde se při zachování identity rozvíjí velká vnitřní hra mezi jedinci, dochází k tvůrčí výměně

duševních a psychologických symbolů. Tito jedinci si tedy jasně uvědomují vztahy mezi tvůrčími obrazy a danými smyslovými daty. Záměrně mění informace získané skrze smyslové vjemy a experimentují s nimi.

(Pauza do 22.00.) To vše zahrnuje práci se symboly v tom nejintimnějším slova smyslu. V určitých stadiích si vaše vědomí neuvědomuje odlišné způsoby využití symbolů, a to nejen ve vašem systému. Jak jsem již zmínil, žádný systém reality není uzavřený. Vaše myšlenky, představy a pocity tedy mají vliv také na jiné systémy.

Inovační struktury rozvíjené v těchto systémech lze do jisté míry vnímat i ve vašem vlastním. Existuje neustálá výměna a spolupráce. V určitých stadiích svého vědomí se pohybujete oblastmi, které mohou souviset s těmito systémy. Některé fáze vědomí, kterými procházíte, jsou výchozí pro jiné druhy vědomí. Pokud se v nich ocitnete, začnete využívat symboly způsobem charakteristickým pro tuto hladinu vědomí.

Uděláme si pauzu, aby si tvá ruka odpočinula. *(K Patty):* Pokud máš na mysli nějakou myšlenku, může z ní vyrůst květina.

(22.03. Jane byla v hlubokém transu, mluvila rychle, ale potichu. Během přestávky, kdy jsme se pokoušeli naladit na alfa vlny, měla Jane vidění.

Viděla obrovskou hrušeň, která rostla na pozemku našeho domu. Často jsme ji obdivovali z oken pokoje. Poslední rok majitel vedlejšího domu strom skácel, aby na jeho místě vybudoval parkoviště. Jane se, jak se zdálo, dostala na alfa hladinu, když se jí začala promítat minulost, spatřila v té hrušni sebe, schovanou v chumáčích jejích listů a s hlavou vykukující ven...)

(Pokračování ve 22.24.)

Symboly by měly neustále plynule měnit svoji formu. Některé lze využívat jako okna do domu původní přímé zkušenosti. Častěji jsou však metodou klamu. To souvisí se strachem.

Strach se v určitých stadiích vědomí chová jako špatná čočka, brýle zkreslují přirozené rozměry všech symbolů. Funguje jako bariéra a zpomaluje volný pohyb. Symboly výbušnějšího charakteru slouží jako osvěžující prvky. Uvolňují to, co bylo zablokováno. Bez nich byste se pomátli.

Agresivní charakter symbolu bývá špatně interpretován, úzce souvisí s tvořivostí, není však mezi nimi protikladný vztah. Bez agresivity by zůstaly symboly neměnné. Chyběla by jim vysoká pohyblivost.

Kreativní a agresivní stránky vědomí umožňují využívat symboly a pohybovat s nimi různými rovinami zkušenosti. Právě jejich agresivní charakter pohání myšlenku poznání do realit, kterým nerozumíte.

Symboly narození zahrnují agresivitu a pasivitu, stejně jako jsou obě obsaženy i v symbolech smrti, přestože je dosud nechápete. Nehybnost a strnulost jsou výsledkem špatného poměru proporcí agresivity a kreativity. Vědomí se přiklání k jednomu z pólů, proto je proud symbolů buď příliš pomalý, nebo naopak rychlý, v souvislosti s psychologickým prostředím, ve kterém spočíváte.

(22.32) Potom přichází téměř neuvěřitelný moment nereality, nepohybu, okamžik nejistoty. To lze samozřejmě interpretovat mnoha způsoby, symboly mizí, vytratí se z jedincovy zkušenosti, nastává okamžik nehybnosti.

K tomu může dojít v mnoha systémech, na mnoha rovinách, dokonce i ve stavu plného vědomí, kdy se zdánlivě nic neděje, neobjevují se žádné psychologické krajiny ani symboly. V prostoru psychologickém i fyzickém se objeví prázdná místa, která mohou být naplněna novými symboly. Pokud jste dostatečně vnímaví, můžete se dostat do stavu, kde neexistují žádné symboly a nejsou zřetelné známky žádného jiného vědomí než toho vašeho.

Tato prázdná místa mohou být vyplněna novými symboly. Jsou to kanály, kterými proudí nové, kreativní myšlenky a nápady. Někteří jedinci tyto body považují za černé díry. Představují oblasti otevřené všem cestovatelům po vnitřní realitě. Jsou osvobozené od symbolů, takže nabízí přímé poznání. Některé obsahují pasivní symboly, které jen vyčkávají, až budou aktivovány.

Představují budoucí zkušenost, která je vám dosud skryta. Tato prázdná místa jsou do jisté míry velmi kreativní, protože uvolňují prostor dalším symbolům, které mohou nastoupit na jejich místo.

Uděláme si přestávku a pak se k tomuto tématu vrátíme.

(22.43. *Jane hovořila většinu času velmi svižně. Od psaní mne už bolela ruka. Pokračování stejným tempem ve 23.12.*)

Myslím, že ukončíme sezení, ale věnujte mi ještě chvilku pozornosti. (*Pauza.*)

Alfa hladina je nekonečná a neomezená. Energii, kterou poskytuje, můžete využívat dle libosti. Je to fontána nebo nádrž, obsahující zásoby energie, z nichž čerpá vnitřní i vnější já. Je propojena s nejhlubšími rovinami osobnosti.

Často je využívána při manipulaci s fyzickým organismem. Jak zjistíte praxí, velkou roli zde hraje spontánnost. Vaše záměry před naladěním na hladinu alfa předznamenávají zkušenosti, které vás zde čekají. Automaticky soustředíte pozornost do této oblasti.

Do hladiny alfa byste tedy měli vstupovat bez jakéhokoli cíle nebo záměru v mysli. Můžete zde najít veškeré nezbytné informace, které potřebujete. Naučíte-li se cestovat touto oblastí, můžete ji využít také jako odrazový můstek do dalších rovin vědomí. Je to jediná možnost, jak zanechat vaše fyzické tělo v dobrých rukou.

Když vaše vědomí opustí tělo, alfa hladina jej udržuje v dobré kondici. Pro odpověď na otázku minulých životů se však musíte ponořit ještě hlouběji než do hladiny alfa.

(*Patry: „Stačí jen tak skočit do vody, nebo je nutné určit si směr?“*)

Do jisté míry je třeba sledovat určitý směr, ale ten musíte hledat v alfa hladině. Vydat se do těchto hlubin si vyžaduje důkladnější školení.

(*Patry: „Je možné najít sebe sama prozkoumáním těchto stavů?“*)

(*Smích:* Ty víš, že ano, jinak by ses mne na tuto otázku neptala.)

(*Patry: „To je hezky řečeno.“*)

(*Následovaly více než dvě strany materiálu věnovaného Patty. Potom jsem odložil zápisník, protože jsem téměř necítil ruku, a přidal se k diskusi mezi Patty a Sethem. Sethova energie se zdála být nevyčerpatelná, dokonce zrychlil tempo. Sezení skončilo ve 23.37. Všichni jsme už byli velmi unavení.*)

19 - Alternativní přítomnosti a pole soustředění

574. sezení, 17. března 1971, 21.26, středa

(V pondělí se sezení neuskutečnilo, protože Jane si potřebovala odpočinout. Před tím dnešním byla také velmi unavená, ale zrušit ho nechtěla. Jakmile však začal promlouvat Seth, její nálada se zlepšila. Hlas měla jasný a ostrý, hovořila hlasitě.) Dobrý večer. („Dobrý večer, Sethe.“)

Budeme pokračovat v diktování. Začneme další kapitolu pod názvem *Alternativní přítomnosti a pole soustředění*.

Začneme tedy u normálního, bdělého vědomí, které znáte. V jeho blízkosti se nachází další rovina vědomí, do které sklouznete, aniž byste si to uvědomovali. Budeme ji nazývat „A-1“. Sousedí s vaším běžným vědomím a je od něho velmi lehce oddělena.

Na této rovině vědomí můžete snadno využívat své schopnosti. Současný moment můžete prožívat mnoha různými způsoby, přičemž za základ považujete fyzickou realitu, ze které vycházíte. V normálním stavu vědomí pouze pozorujete ostatní těla. Ve vědomí A-1 můžete vstupovat do těla někoho jiného a například jej léčit. Stejným způsobem můžete vnímat stav své vlastní fyzické schránky. Podle svých schopností můžete vědomě manipulovat s hmotou.

A-1 můžete využít jako vedlejší kolej, ze které sledujete fyzické události z jasnějšího úhlu. Využitím této roviny vědomí se zbavujete dočasných tělesných tlaků, svobodně s nimi můžete hýbat a odstraňovat je. Problémy, které se zdají neřešitelné, mohou být často vyřešeny. Nápady a návrhy jsou daleko efektivnější a účinnější. Je jednodušší vytvářet obrazy. Jsou pohyblivější. A-1 je tedy další důležitý krok.

(Pauza do 21.33. Jane zjistila, že rovinu A-1 využívá velmi často, jako „vedlejší kolej“. Je to pro ni přirozená metoda. Vedle její pravé tváře se objeví tato malá postavička, její malinké já, které posílá na různá místa a které jí pomáhá při práci. Tímto miniaturním já může vstupovat do jiných těl, aby prověřila jejich slabost a našla její

příčinu. Sám jsem například prověřit tuto techniku a podařilo se mi dostat do Janina kolena.

Jane projevuje zájem o tyto záležitosti od doby, kdy jsem jí shrnul obsah 570. sezení kapitoly sedmnácté. Seth mi tehdy radil, abych techniku vyzkoušel, ale byl jsem zaneprázdňen návštěvou Patty a jejími experimenty na alfa vlnách.)

To je první krok vedoucí k „hlubším“ stavům vědomí a můžeme jej chápat také jako první z řady. Každý stav vědomí je další krok vedoucí k ještě hlubším rovinám vědomí. A-1 představuje vstupní bránu. Když posloucháte oblíbenou hudbu a děláte něco příjemného, objevíte různé pocity, které mohou být doprovázeny i fyzickými vjemy, například poklepáváním prsty do rytmu nebo zvláštními gesty či pohledy.

Takový fyzický projev vám napomáhá rozlišovat tento stav vědomí od obvykle převládajícího. Měli byste se naučit jej rozpoznat, udržet a následně rozvíjet, experimentovat s ním. Tato rovina vědomí je stále fyzicky orientovaná a vaše schopnosti jsou obvykle nasměrované k práci s hmotou nebo fyzickým prostředím. Jste schopni vnímat současnost z různých pohledů, které však nejsou vždy dostupné.

A-1 vám umožňuje nahlížet na momentální realitu stejně tak, jak ji vnímají vaše střeva nebo ruce, v praxi to znamená poznání současného vnitřního míru či chaosu pod fyzickou slupkou. To posiluje a zvyšuje smysl pro jednotu s žijícími složkami, které tvoří vaše tělo. Postupně si začnete uvědomovat své vnitřní fyzické prostředí stejně jako to vnější.

(Pauza do 21.43.) S větší praxí začnete poznávat skutečný obsah své mysli. Budete schopni sledovat své myšlenky stejně jasně jako své orgány. Nyní je vnímáte symbolicky, tedy skrze symboly, které rozeznáváte. Neuspořádané myšlenky považujete za plevel, který je třeba jednoduše odstranit.

Na rovině A-1 můžete převést obsah myšlenek své mysli do intenzivního obrazu, který by symbolicky reprezentoval nejen jednotlivé myšlenky, ale celkovou psychiku. Pak vypustíte, co se vám nelíbí a nahradíte to pozitivnějšími obrazy. To neznamená, že vnitřní krajina musí být vždy slunečná. Měla by však být vždy vyrovnaná.

Obraz šedé, zádumčivé krajiny by vás měl přimět k tomu, abyste jej začali okamžitě měnit. Není to nad vaše síly, pro někoho to však bude těžší než pro druhého. Tímto způsobem můžete samozřejmě zlepšit také svůj fyzický stav. Vyšetřením své krajiny vnitřních myšlenek a odhalením zdroje problému můžete uzdravit své tělo.

Stejným způsobem lze prošetřit své pocity. Ty jsou však pohyblivější a projevují se jinak. Myšlenky se objevují jako stabilní struktury, květiny, stromy, domy nebo krajiny. Pocity jsou v neustálém pohybu jako voda, vítr nebo měnící se barvy. Fyzické choroby v tomto stavu vnímáte pohledem do svého těla, po odhalení je dokážete popsat, stanete se malým trpaslíkem, paprskem světla nebo substancí, která si prostě uvědomuje vnitřní tělesné prostředí.

(21.54) Změníte, co má být změněno, ať už je vám to naznačeno jakýmkoli způsobem. Můžete vstupovat do těla a napravit ty části, které jsou postižené. Ze sousední koleje, roviny A-1, můžete pozorovat svoji psychiku i duševní strukturu ostatních, a to způsobem, který je pro vás charakteristický.

Na této rovině vědomí je možné vnímat myšlenkové pochody jako rychle se měnící věty a slova, nebo jako černá písmena na bílém papíře vytvářející slova. Uslyšíte myšlenky, uvidíte zmíněnou krajinu, v jejímž rámci myšlenky symbolicky formují obraz.

Poznáte, jak které myšlenky a pocity způsobují fyzickou únavu. Budete je vnímat jako shluk tmavých nebo veselých barev v pohybu, nebo jednoduše pocítíte jednu velmi silnou emoci, která mívá mnoho podob. Teprve tehdy budete schopni rozeznat a odstranit myšlenky a pocity, které způsobují vaši únavu a slabost.

A-1 lze využít také jako zdroj tvůrčí energie, elánu a koncentrace. Do této roviny vědomí si můžete pomoci rozvíjením svých představ o tomto stavu. Představte si jej jako pokoj nebo krajinu. Spontánně naleznete symboly reprezentující tento stav.

Nyní si uděláme přestávku.

(22.02. *Jane byla ve velmi hlubokém transu, ale stačil jsem zapisovat. Přestože byla před sezením unavená, „cítila Sethovu přítomnost jasně jako zvon.“ Ani dnes si přesně neuvědomovala, o čem hovoří, ale to není výjimečné.*

Tento materiál je důkazem, jak originálním způsobem Seth nakládá se svými myšlenkami. Napadlo mne, zda jeho A-1 stav není totéž, co alfa hladina, o které hovořila Patty Middletonová, ale brzy se ukázalo, že alfa hladinu používá pouze jako odrazový můstek.

(Pokračování stejným tempem ve 22.21.)

Stav A-1 můžeme vnímat jako krok k další rovině vědomí, vedoucí k hlubokému transu, který ji však příliš propojuje s realitou vám známého systému.

Můžete jej chápat také jako krok k sousedním rovinám vědomí nebo pohyb mimo běžnou realitu. V A-1 se nepouštíte do hlubšího průzkumu současné chvíle, namísto toho si uvědomujete a rozpoznáváte to, co bych nazval současné alternativní momenty.

Nyní se vzdálíme od současnosti, kterou znáte. Začneme objevovat pravděpodobnosti, o kterých jsme již hovořili. Může to být velké dobrodružství, když se pokoušíte řešit problémy související s plány a rozhodnutími, která ovlivňují budoucnost. V této fázi máte možnost vyzkoušet různá alternativní rozhodnutí a jejich pravděpodobné následky. Ne v představách, ale v praktickém slova smyslu. (*Pauza.*)

Všechny pravděpodobnosti jsou realitami, nehledě na to, jaké rozhodnutí nakonec uděláte. Představte si, že máte na vybranou ze tří možností, z nichž si jednu musíte zvolit. Řekněme, že zvolíte tu první. Jakmile uděláte rozhodnutí, přítomnost se začne měnit a vy docela jasně vnímáte, jakým způsobem ovlivňuje budoucnost, která náleží té které alternativní přítomnosti.

(22.30) Stejný průběh lze zaznamenat u dalších alternativ v rámci stejné roviny vědomí. Postup je ve všech třech případech stejný. Uděláte rozhodnutí a následně si začnete uvědomovat jeho fyzický vliv na vaše tělo, ať už jste zvolili jakoukoli možnost. Vstoupíte do těla stejným způsobem jako při již zmiňovaném léčení. S velkou citlivostí a vnímavostí budete sledovat fyzické následky vašeho rozhodnutí, zda se stav těla změnil k lepšímu, nebo znamená pouze začátek dalších potíží.

Stejným způsobem prověříte své myšlenky a pocity, když obrátíte svoji pozornost k vnějšímu prostředí vycházejícímu z této alternativní přítomnosti. Události si promítnete ve své mysli a můžete je prožívat

velmi silně nebo jen mírně. Mohou se stát natolik živými, že na moment zapomenete na své tělo, ale v souvislosti s touto rovinou vědomí se to stává jen zřídka. Zpravidla si velmi dobře uvědomujete, co děláte.

Stejně tak můžete prozkoumat vliv svého rozhodnutí na ostatní. Pak se vrátíte do normálního vědomí. Po chvilce přejdete znovu do A-1 stavu vědomí a zvolíte druhou variantu a pak třetí stejným způsobem. Ve svém běžném stavu vědomí se rozhodujete v souladu se znalostmi a zkušenostmi, které jste dosud získali.

(22.36) Názvy nejsou důležité, ale pro zjednodušení označíme další rovinu vědomí jako A-1-a.

S touto rovinou sousedí A-1-b, která také vychází z alternativní přítomnosti a lze ji využít k mnoha dalším účelům.

(*Pauza.*) Pro normálního člověka není snadné do ní vstoupit, což souvisí se skupinovými přítomnostmi, hromadnými pravděpodobnostmi, rasovými záležitostmi a pohybem civilizace. Je to rovina, která je velmi prospěšná pro politiky a státníky a pro zkoumání pravděpodobných minulostí. Je přínosné učit se z trosek zmizelých civilizací a zkoumáním pravděpodobných minulostí, ve kterých existovaly.

Další, sousední hladina vědomí je A-1-c, která rozšiřuje tu předešlou. Poskytuje však větší svobodu pohybu a zkušenosti. Do jisté míry má určitý podíl na událostech, které vnímáte. Za normálních okolností se nenaladíte hlouběji než na tuto rovinu reality. Další stavy vědomí jen nepatrně souvisí s vaší realitou, jsou příliš vzdálené pro vaše současné vědomí.

Stav A-1-a je pro vás ten nejjednodušší a nejdostupnější, ale často je nutné ponořit se do A-1, než podniknete krok do sousední roviny. Pokud se na ni naladíte, zjistíte, co by se stalo, kdybyste „volili jinou pravděpodobnost“, i když v určitém omezení. Pamatujte si, jde o sousedící roviny, a to horizontálně.

(22.47) Přímo pod A-1 je hladina vědomí A-2, která je, řeknu-li to prostorově, ještě hlubším stavem. Je méně fyzicky orientovaná než A-1. Stále si však jasně uvědomujete své prostředí. Tento stav lze využít k prozkoumání minulosti v rámci systému pravděpodobností, který znáte.

Odhálí vám vaše minulé inkarnace. Pokud nejste schopni odstranit svoje slabosti nebo únavu na rovině A-1, musíte pokračovat do A-2, abyste zjistili, že mají původ v jiné existenci. Tento stav se fyzicky projevuje pomalejším dechem, sníženou tělesnou teplotou a prodloužením alfa vln.

Stále však zůstáváte v kontaktu se svým fyzickým prostředím, uvědomujete si ho. Někdy může být pro zesílení účinku přerušeno, ale není to nezbytně nutné. Ve většině případů můžete nechat otevřené oči, ale jednodušší je mít je zavřené. Zvyšuje se tak citlivost. Postupně se začnou objevovat duševní, fyzické a citové zkušenosti z minulých reinkarnací.

(22.55) Lze je vnímat různými způsoby, záleží na vlastnostech jedince, který se ocitl v tomto stavu. Tímto způsobem můžete také odhalit původ svých myšlenek nebo věcí v současném životě nepochopitelných.

Přímo pod touto rovinou je A-3. Ta nabízí další rozšíření. Poskytuje informace související s tématy, jako je pohyb Země, historie vaší planety, rasového rozrůznění, historie zvířat, umístění ložisek plynu a uhlí, období, kterými planeta prošla a která ji změnila.

Můžeme si udělat přestávku.

(22.59. Jane byla ve velmi hlubokém transu. Měla nějaké vidění, ale nedokázala je popsat slovy. Dostal jsem křeč do ruky, takže jsme sezení ukončili, ačkoli jsme původně nechtěli.

Seth řekl, že chtěl hovořit ještě o dalších stavech vědomí, včetně těch „vpravo a vlevo“. K tomu jsme se nedostali, takže jsme to naplánovali napříště. Jane byla schopna vnímat směry související s pravděpodobnostmi.

Jane mi řekla, že kdybychom v sezení pokračovali, Seth by se vyjádřil k návštěvě Patty Middletonové v minulém týdnu, první od našeho setkání ve Filadelfii v září 1970. Seth předem věděl, že nás s velkou pravděpodobností navštíví, až se bude kniha dotýkat různých rovin vědomí. To potvrzuje mé úvahy o načasování její návštěvy, viz poznámky předcházejícího 573. sezení v kapitole osmnácté.

Tím nechci tvrdit, že Pattyina cesta byla předem určena. Bylo to její svobodná vůle. Jela na výlet a prostě ji napadlo navštívit nás. Seth reagoval na její experimenty s alfa hladinou, její poznatky použil jako

úvod ke svému materiálu o A-1, A-1-a, A-2 a dalších hladinách vědomí.)

575. sezení, 24. března 1971, 21.05, středa

(Ve srovnání s minulými sezeními dnes Jane hovořila tiše a pomalu.)

Dobrá večer.

(„Dobrá večer, Sethe.“)

Budeme pokračovat v diktování.

A-4 je rovina, kde se dostáváte za hmotné formy. Je to hladina, kde můžete vnímat myšlenky a nápady, aniž by se projevovaly ve fyzické realitě, kterou znáte.

Z této roviny vychází vaše nejhlubší inspirace. Každá myšlenka a názor má svoji vlastní elektromagnetickou strukturu a na této hladině vědomí se projevuje jako „symbolická krajina“. Je to těžké vysvětlit. Myšlenky nejsou žádné pseudoobrazy, ani nepředpokládají žádnou pseudomaterializaci. Jsou vnímány jako živé, a to těmi částmi mozku, které vaši vědci považují za nevyužité, ačkoli pro to nemají žádné vysvětlení.

Všechny názory a myšlenky samozřejmě vycházejí z vědomí. Představují počáteční impulz, který se může projevit ve fyzické realitě. Může být vnímán všemi jedinci. Poznání této roviny vědomí úzce souvisí se zájmy a schopnostmi každého jedince.

(Pauza do 21.16. Jane se odmlčela, protože kolem domu projeli hasiči.)

Tato rovina vědomí bývá nejdostupnější ve spánku. Je to otevřený prostor, kde je možné poznat mnoho dimenzí. Je stavební jednotkou pravděpodobných systémů. Právě z této roviny vědomí pochází největší inovace a vynálezy. *(Pauza.)*

Každý jedinec může projít touto rovinou a zůstat relativně nepoznamenaný, nemusí si to uvědomovat. Cestuje jí, aniž by ji nezbytně vnímal. Určujícím faktorem míry vnímání a pochopení této roviny jsou cíle a celkový charakter osobnosti. Materiál je dostupný na dalších rovinách vědomí, ale musíte jej hledat, ať už vědomě, či

nevědomě. Pokud jej nenajdete, nabízené možnosti jednoduše zůstanou nevyužity.

(21.25) Jednotlivé roviny vědomí se navzájem prolínají. Já je rozlišuji podle hloubky, pro vaši lepší představu. Podíváme se na ego, neboli bdělé vědomí, což je vnější já soustředěné na fyzickou realitu. Tento stav vědomí je rozlehlý jako pláň, kterou musíme prozkoumat. Těsně souvisí s dalšími rovinami vědomí a existuje zde mnoho „cest“, kterými se můžete vydat v souladu se svými zájmy a tužbami.

V běžném bdělém stavu je vaše vnímání omezeno na fyzický svět, zatímco v každém z dalších stavů vědomí vnímáte realitu jako velmi složitou, různorodou a živou. Z toho důvodu je velmi obtížné vysvětlovat zkušenosti možné v jakémkoli z nich (*Dlouhá pauza.*)

A-5 nabízí další dimenze, ve kterých je možné napojit se na živé vědomí ostatních osobností. To znamená možnost komunikace nejen s minulými, ale také s budoucími osobnostmi. Této roviny vědomí je možné dosáhnout jen zřídka. Není to rovina využívaná médii v transu. Je to místo, kde se setkávají a komunikují osobnosti z různých dob, míst a pravděpodobných systémů. Komunikace mezi nimi je jasná a srozumitelná.

Minulost, budoucnost ani přítomnost vlastně neexistuje, takže dochází k čisté vědomé komunikaci. Ti, kdož se jí účastní, mají jasnou představu o svém pozadí a historii. V tomto stavu je individuální i kolektivní pozadí chápáno jako součást většího vnímaného celku.

(21.35) Na této hladině vědomí doslova probleskují zkušenosti nastrádané po staletí. Poslání putuje od jednoho velikána k dalšímu. Budoucnost diskutuje s minulostí. Největší umělci jsou schopni komunikace na této úrovni a během svého života vlastně pracují na této rovině vědomí.

Pro ty, kdo poznali tento stav vědomí a dokáží jej využívat, je komunikace jasnější. Musíte si však uvědomit, že tato komunikace probíhá oběma směry. Například Leonardo da Vinci znal Picassa. Většina velkých mužů a žen zůstává nepoznána nebo ignorována svými současníky. Jejich úsilí zůstává nepochopeno a jejich dílo je navždy ztraceno. Na této rovině vědomí komunikují s jinými rovinami existence, kde je jejich práce odměněna.

Tím nechci tvrdit, že se do této komunikace zapojují pouze ti největší a nejvýznamnější jedinci. I ti nejprostší lidé se mohou účastnit této komunikace. Skrze vesmír probíhá nekonečná a důležitá konverzace. (*Dlouhá pauza.*) Na této rovině se probírají všechny problémy vašeho světa, který je v rukou minulosti stejně jako budoucnosti. A-5 tvoří jádro komunikace. Této roviny dosahujete obvykle v hlubokém spánku nebo náhlém, spontánním transu. Přináší velkou energii.

Uděláme si přestávku.

(21.47. *Jane si uvědomovala, že tempo bylo místy velmi pomalé. Pokračování rychlejším tempem ve 22.05.*)

Informace získané v některém z těchto stavů vědomí musí být následně interpretovány normálním bdělým vědomím, aby se uchovaly ve fyzické paměti.

V mnoha případech nejsou v paměti zaznamenány, ale zkušenosti samy o sobě mohou úplně změnit strukturu vašeho života. Komunikací na rovině vědomí A-5 je možné odstranit nejruznější stavy depresí a úzkostí, aniž by si to bdělé vědomí uvědomovalo.

Zkušenosti na těchto rovinách vědomí lze interpretovat pouze symbolicky. Mohou se projevit ve formě představ nebo uměleckého díla, aniž by si vědomé já uvědomovalo jejich původ. Na každé z těchto rovin vědomí je možné vnímat ještě další jevy, materializaci myšlenek, projevy energie, promítání individuálního podvědomí nebo promítání kolektivního nevědomí. Všechny na sebe berou jistou symbolickou formu a mohou být prospěšné, nebo naopak stresující, záleží na přístupu každého jedince. Všechny tyto jevy by měly být chápány jako přirozené a neutrální ve svém záměru.

Často jsou počáteční formou aktivity osobnosti, která se na ně naladí. Charakter její činnosti je tedy promítán ven z osobnosti do relativně pasivní materializace. Osobnost musí obrátit svoji pozornost a jev „deaktivovat“. To neznamená, že jev není skutečný, pouze existuje několik stupňů jeho projevu.

Každá rovina vědomí obsahuje vlastní energii, ale potřebuje další energii vnímatele aby mohlo dojít ke vzájemnému kontaktu. Pokud se v takovém stavu cítíte nepříjemně a máte strach, jednoduše odvráťte svoji pozornost a přejte si klid. Většina aktivující energie totiž pochází

z vaší pozornosti, záleží tedy především na intenzitě a charakteru vašeho soustředění. Vydáte-li se na cestu hladinami vědomí, zapomeňte na základní předpoklady fyzické existence. Zbavte se jich, mohly by pokrývit vaše chápání zkušeností. *(Pauza.)*

Pod těmito rovinami vědomí existují ještě další hladiny, které mají velkou tendenci splývat. V následující rovině je například možná komunikace s různými druhy vědomí, které se nikdy neprojeví ve fyzické realitě. S osobnostmi, které nikdy nežily ve vašem světě, ale jsou s vámi spojeny jako vaši průvodci i opatrovníci.

Téměř všechny zkušenosti z této roviny vědomí jsou převáděny do symbolů, jinak by pro vás ztratily význam. Všechny zkušenosti však nějakým způsobem souvisí s nefyzickou realitou, s vědomím bez hmotné formy, tedy vědomím osvobozeným od těla. Tyto zkušenosti jsou pro vás vždy přínosné a povzbudivé. Ve většině případů jde o mimotělesné zkušenosti kdy se ocitnete v krásném nadpozemském prostředí.

„Charakter“ prostředí má svůj původ také v mysli osobnosti, je symbolický stejně jako například život po životě. Vypravěč se objevuje v některé z masek, která je jedinci nepřijatelnější. Může to být podoba Boha, anděla nebo apoštola. To je nejtýpickejší zkušenost z této roviny vědomí. *(Pauza.)*

Podle stupně rozvoje může jedinec dosáhnout nejvyššího poznání. Vypravěči jsou pouze symbolem vyšší podstaty. Někteří jsou schopni vnímat toto poslání rychleji a jasněji, může tedy dojít k odhalení pravého charakteru nefyzického Vypravěče.

Je také možné promítnout si různá prostředí a prožít některé minulé nebo budoucí události. Na všech těchto rovinách vědomí je možná komunikace s minulostí a budoucností, záleží na cíli a záměru osobnosti.

(22.33) Molekulární struktury vysílají signály, a protože nejste naladěni na jejich vlnách, interpretujete je jako stálý a bezvýznamný šum. Některé roviny vědomí můžete navštívit jen na okamžik, který ani nejste schopni zaznamenat. Jinou možností je nevědomé celoživotní zkoumání dané roviny.

Můžete důvěrně znát čtvrtou hladinu vědomí, ale nepoznali jste předešlé tři. Všechna stadia jsou otevřená pro ty, kteří vědí, kdo jsou,

a umí je využít. Mnoho z vás k nim může nalézt svoji cestu. Sousední roviny v horizontálním směru vám ukazují různé alternativní reality, které se postupně vzdalují těm vašim. Jsou to systémy, kde neexistuje život a smrt v podobě, jakou znáte, neměří se zde čas. Jsou to systémy, kde se základní předpoklady podstatně liší od těch vašich. Případné zkušenosti z těchto rovin považujete za iluze a fantazii.

Z toho důvodu nemáte potřebu cestovat těmito směry. Objeví se jisté překážky. I projekce z vaší reality do prostoru antihmoty je velmi obtížná, ačkoli je teoreticky možná prostřednictvím jedné ze sousedních hladin vědomí, ale elektromagnetické vlny vašich myšlenek by byly negativně ovlivněny.

Navrhuji přestávku.

„Nemám fyzické tělo, a přesto píšu tuto knihu...“

SETHOVY PROMLUVY
OBRAZOVÁ GALERIE

Jane Roberts

Jane odpočívá se svou kočkou, kterou Seth nazval „milovanou obludou“.

Portrét Setha namalovaný Janiným manželem Robertem F. Buttsem. Mnoho Janiných studentů a členů ESP kurzu si představuje Setha v této podobě

Téměř osmdesát svazků Sethova materiálu, záznamů pravidelných sezení a sezení v ESP kurzech.

Robův dvojportrét Ruburta a Josepha. Zachycuje jejich podstatu, tedy souhrn všech reinkarnačních osobností. Jane a Rob pózují pod svým „portrétem“.

Robert zapisuje Sethova slova během sezení, která se konají v obývacím pokoji. Před promluvou si Jane vždy sundává brýle.

Ukázka změny Janina výrazu a gestikulace během Sethovy promluvy. Tato fotografie byla pořízena na 508. sezení.

„V Ruburtově ESP kurzu jsem již oznámil, že brzy začnu psát svoji vlastní knihu.“ To byla první zmínka o knize *Sethovy promluvy*, kterou Rob Butts zaznamenal.

„Kniha bude obsahovat dvacet kapitol. Každá z nich bude mít svůj název. Začnu diktovat, až přijde její čas a až se ujistím, že má Ruburt dostatek zkušeností, aby dokázal správně překládat má slova.“

„Vaše myšlenky jsou součástí reality, která vám dosud zůstává neznámá. Existují v prostředí, které nejste schopni vnímat.“

„Vaše současné já je pouze nepatrnou součástí vašeho celého, multidimenzionálního já.“

„Ruburt je učitel na vaší rovině reality stejně jako já na jiných stupních reality.“

„Je ve vašich možnostech rozvíjet své vědomí a využívat své schopnosti. Teprve potom se můžete skutečně přiblížit k ostatním. Nemůžete plně komunikovat s druhými, dokud nepoznáte své vlastní já.“

„Musíte se naučit cestovat svým vědomím, abyste se mohli vydat na cestu do jiných rovin reality.“

Seth vtipkoval s fotografem Richem Conzem: „Lepší bohatý než chudý! Všechno se vám zdá podivné jen proto, že si dosud neuvědomujete svoji existenci nezávislou na fyzickém těle.“

„Reinkarnujete se bez ohledu na to, zda tomu věříte, či nikoli. Samozřejmě je pro vás jednodušší, odpovídat-li teorie realitě, ale na skutečné pravdě to nic nemění.“

(22.42. Jane byla v opravdu výborném transu. Hovořila velmi rychle. Pokračování ve 22.55.)

Tyto oblasti vědomí většinou navštěvujete ve snu, do kterého upadáte spontánně a který si vybavíte jako velmi příjemný zážitek. Vědomí využívá všechny možnosti své aktivity stejně jako tělo. Pokud tedy spíte, vaše vědomí cestuje různými realitami, jež se mu nabízejí na různých rovinách vědomí. Do jisté míry je to možné i v bdělém stavu při výkonu běžných aktivit. Alternativní přítomnost, o které jsem hovořil, není pouze odlišná metoda vnímání jedné objektivní přítomnosti. Existuje mnoho alternativních přítomností, ale vy se soustředíte pouze na jednu z nich.

Pokud necháte svoji pozornost svobodně plynout, můžete upadnout do stavu, ve kterém jste schopni vnímat záblesky jiné alternativní přítomnosti. Vaše podstata zná velmi dobře realitu všech těchto systémů a vy, jako její součást, pracujete na dosažení stejného stavu sebeuvědomění a rozvoje.

Jako profesionálové byste se nenechali jen tak zmítat z jednoho stavu vědomí do druhého, ale dokázali byste regulovat a řídit tyto aktivity. Vědomí je vlastností duše, nástroj, kterým otáčí mnoha směry. Vy nejste svým vědomím, je to něco, co přináležejí jak vám, tak i duši. Pokud se naučíte chápat a využívat různé roviny vědomí, porozumíte pravému charakteru své reality a bdělé vědomí se stane skutečně uvědoměným.

Budete vnímat fyzickou realitu, protože to bude vaše vůle. Budete si vědomi, že je to jen jedna z realit a nebudete omezeni pouze na ni.

(23.02) Nemáte-li žádné dotazy, ukončíme dnešní sezení.

(„Dnes u večere jsme narazili na jednu otázku. Zajímalo by nás, co cítíš a vidíš, když promlouváš ke skupině lidí a soustředíš se na každého zvlášť v čase a prostoru.“)

Myslím, že to už byste měli v této chvíli vědět. O mém vnímání jsme hovořili v některé z předešlých kapitol, ale ne příliš konkrétně...

(Na ESP sezení 9. února 1971 Seth dlouze vysvětloval způsob svého vnímání. Chtěl jsem ho jen poprosit, aby celou věc ještě rozšířil. Zde je výtazek ze sezení, které jsem jako obvykle nahrával na diktafon:

„Dosud se mne nikdo nezeptal, jaké to je, když jsem v transu. Prostě se intenzivně soustředím na určitou oblast reality, tak do ní

promítnu část své osobnosti. Myslím, že dokážu využívat větší část své osobnosti než pouze tu, kterou znáte. Není pro mne důležité, zda jsem v bdělém stavu, nebo za plného vědomí, ale dělá mi problémy ztotožnit vás s vaším já, kterým jste v daném okamžiku. Vnímám vás totiž jako celek, jako sloučeninu, nejen jako její jednotlivé složky. Ještě chvíli potrvá, než se naučím zachytit vás ve stejném momentě a místě, které si uvědomujete vy.

Vnímáte pouze své já, které sedí v určitou dobu v tomto pokoji. Já si uvědomuji také vnitřní části vašeho já, o kterých víte, ale vaše egoistické já je před vámi skrývá, takže musím neustále přemýšlet: „Ano, naše benátská slečna (Sethova přezdívka pro jednu členku kurzu) je ta, která sedí v určité místnosti, v určitou hodinu a má na sobě modré šaty.“

Benátskou slečnu vnímám ještě v několika dalších aspektech, v různých existencích. Všechny se projevují naráz. Musím však mít na paměti, že ona sama si jich není vědoma, a že když k ní promlouvám, musím použít výrazy a přirovnání, které jí budou dávat smysl.

Do jisté míry pracuji jako prostředník při komunikaci jedné roviny vašeho já s druhou, takže vám připomínám, kdo jste. Dnes večer jsme se hodně věnovali smrti. Já sám jsem prošel mnoha fyzickými životy, stejně jako vy. Vnitřní část vašeho já si to dobře uvědomuje. Vstali jste z tolika hrobů a ještě mnohokrát povstanete, nebo alespoň většina z vás. Proč se tedy zaobíráte myšlenkou potvrzení vaší existence?“

Seth podstatně zrychlil tempo, vyměnili jsme si pár slov ohledně zmíněného tématu, ale dál jsem jeho výklad již nezaznamenával.)

Jsem si jist, že se vám moje kniha bude líbit.

(„Zatím jsme spokojeni.“ Po další krátké diskuzi):

Nyní vám přeji hezký večer...

(„Dobrou noc, Sethe. Děkujeme.“ 23.05.)

576. sezení, 29. března 1971, 21.17, pondělí

(Během 26. až 28. března Jane zveřejnila v novinách Elmira Star Gazette svůj záměr otevřít kurzy kreativního psaní. Chystala se k tomu už dlouhou dobu. Dnes celý den zvedala telefony a to trvalo až do večera. Sezení jsme tedy začali až ve 21.00.

Seth reagoval několika slovy, přestože jsme se ho na nic neptali.)

Dobrý večer.

(Dobrý večer, Sethe.)

Pokud chce Ruburt pomáhat lidem, měl by organizovat spíše skupinová terapeutická sezení nebo něco podobného. Tím ho nechci odrazovat od kreativního psaní, samozřejmě své kurzy může otevřít, pokud chce. Bude využívat stejné myšlenky, jenom jiným způsobem. Lidé, kteří se dosud přihlásili, to stejně berou jako náhražku. Mají potřebu rozvíjet se ve více směrech.

(Otevřením kurzů tvůrčího psaní vzrostl také zájem o ESP kurzy. Ozvalo se tolik lidí, že Jane začala mít starosti, protože neměla dostatečně velké prostory. Byla nervózní a šťastná zároveň.)

Moment. *(Pauza.)* Chválím vaši myšlenku dalších experimentů.

Pravidelné kurzy však už nepojmou více lidí. Je zde jisté fyzické omezení. Další problém by byl v nedostatečné spolupráci zúčastněných. Existují však ještě další možnosti, o kterých jste dosud neuvažovali.

(Dlouhá pauza do 21.27.) Budeme pokračovat v diktování. K vašim aktivitám se vrátíme později.

Různé roviny vědomí, o kterých jsme tu hovořili, mohou být naprosto oddělené od běžného bdělého stavu vědomí. Hranice jsou závislé na okamžiku. Jednotlivé roviny vědomí reprezentují vlastnosti a směry vrozené vaší duši. Záblesk, odraz duše se objevuje ve vědomí, které znáte. I v normálním bdělém stavu vědomí najdete stopy jiných existencí a druhů vědomí. Většinou však využíváte bdělé vědomí omezeným způsobem, proto se nesetkáváte s těmito náznaky pravidelně.

Jsou však vždy přítomny, pokud je objevíte a budete se jich držet, získáte povědomí o ostatních směrech a jiných rovinách, o kterých jsem hovořil. Často přemýšlíte nad zdánlivě nesouvisejícími symboly nebo obrazy. Obvykle je však ignorujete. Pokud byste je rozpoznali a věnovali jim pozornost, pomohly by vám najít cestu do dalších rovin vědomí, přinejmenším do A-1 nebo A-2. Je to velmi jednoduché.

(21.35) Symboly a obrazy se mění spolu s vámi. Nemusí se vzájemně podobat nebo spolu souviset. Spojitost mezi nimi je otázka intuice a asociace, protože jeden obraz často splývá s druhým. Takový

jednoduchý obraz může náhle otevřít bránu do vnitřní duševní krajiny. Vy si to však nemusíte uvědomovat, pokud nerozpoznáte první stopy, které začínají přímo pod současným bdělým vědomím a jsou téměř nezatelné, pokud nemáte oči otevřené, ochotné vidět.

Alternativní soustředění znamená stav, kdy se vaše vědomí obrací jiným směrem, k vnímání realit, které existují simultánně s těmi vašimi a jsou i stejně platné. Musíte změnit způsob svého vnímání, abyste se dokázali naladit na jiné reality, které prakticky nemají materiální formu, je to podobné jako pozorovat okolní svět koutkem oka nebo mysli, ne očima dokořán otevřenýma. (*Pauza.*)

Pokud se naučíte alternativnímu soustředění a získáte v něm jistou praxi, můžete vnímat různé fyzické formy, které naplňují jakoukoli danou část prostoru nebo se tam teprve objeví. V některých snech navštěvujete místa, která vypadají jako před třemi stoletími, a nikdy nepochopíte, co sen znamenal. Vidíte, že prostor je vyplněn určitými objekty, které musí být odstraněny a nahrazeny jinými.

To je způsobeno jednostranným vnímáním reality. Zvolíte-li alternativní soustředění, musíte zapomenout na základní předpoklady, které vás provází na každém kroku a omezují vaše vnímání. Každý z vás dokáže vystoupit z roviny reality, kterou zná, a zase se do ní vrátit. Vědomí pouze předstírá, že se podrobuje času. Na jiných rovinách reality si je vědomo jednoty událostí, které se objevují mimo časový kontext. Mísí události z různých století, nachází harmonii a styčné body v soukromém a historickém prostředí, vytahuje je z časového rámce.

Vy to dokážete ve snu, protože v bdělém stavu držíte své vědomí na příliš krátké uzdě. Nyní si uděláme pauzu.

(21.48. Tempo bylo velmi rychlé. Pokračování ve 22.05.)

Jak jsem již řekl, zatímco vy považujete své vědomí za plynulé a neuvědomujete si žádná prázdná místa, vědomí ve skutečnosti vibruje. Vaše paměť zahrnuje pouze zkušenosti získané vašimi omezenými smysly. Normální, bdělé vědomí vylučuje existenci jiných rovin vědomí. Jakmile narazí na takové „prázdné místo“, vymaže jej.

Zapomene na tento omyl. Bdělé vědomí si nemůže uvědomovat alternativní roviny vědomí, pokud je samo sebou. Je třeba zvolit metody, které jej mohou vyléčit z této ztráty paměti.

(22.13. Opět jsme zapomněli zavřít našeho kocoura Willyho do vedlejšího pokoje. Vyskočil Jane do klína, takže musím odložit zápisník a odnést ho. Předl, když jsem ho nesl do ateliéru. Jane seděla a trpělivě čekala.)

Když vědomí skáče z jedné reality do druhé, neuvědomujete si to. Vaše pozornost se soustředí jinam, považujete to za minisen, halucinaci, asociační či intuitivní myšlenkový pochod, který se vymyká vašemu běžnému poli soustředění.

Právě v takových okamžicích vnímáte jiné roviny reality jiným než normálním, bdělým vědomím. Ihned po návratu ztrácíte souvislost a normální, bdělé vědomí předstírá, že se nic nestalo. K tomu dochází pravidelně v různé intenzitě podle vaší aktivity.

Někdy je tato zkušenost natolik živá a vnímání je tak intenzivní, že si ji začne uvědomovat i vaše normální, bdělé vědomí. Proplétá se vaším fyzickým vědomím tak důmyslně, že přibarvuje váš současný psychický a citový stav.

Vaše vnitřní zkušenost je tak složitá, že je téměř nemožné ji popsat. Normální, bdělé vědomí si samozřejmě pamatuje své zkušenosti, ale nezachovává si vzpomínky na všechny okamžiky. Říká se, že vzpomínky na minulé události upadají zpět do podvědomí, ale tam zůstávají intenzivní a živé, tedy aktivní, i když se na ně zrovna nesoustředíte.

Vnitřní části vaší osobnosti si v paměti uchovávají všechny vaše sny. Ty existují souběžně a rozptýleně jako světlo nad temným městem, osvětlující části vaší duše. Tyto vzpomínkové systémy jsou vzájemně propojeny. Ve své paměti máte uchovány všechny své minulé životy. Všechny inkarnace jsou kompletně uchovány ve vnitřním paměťovém systému.

(Pauza do 22.23.) V již zmiňovaných „prázdných místech“ si za určitých vibrací tyto paměťové systémy vybavujete. Zpravidla je však vědomá mysl, která má svou vlastní paměť, nepřijímá. Jakmile si osobnost uvědomí existenci těchto systémů a možnost získat zkušenosti z jiných rovin vědomí, aktivuje v sobě určité potenciály.

Dojde ke změně magnetických spojení v mozku, a dokonce i smyslového mechanismu. Aktivují se rezervoáry energie. Vědomá mysl se osvobodí od sebe samé a bude schopna lépe vnímat tyto informace, poté co projde těmito změnami, začne lépe fungovat. Pomalu, kousek po kousku, začne poznávat to, co pro ni bylo neznámé. Nemusí se obávat „prázdných míst“, která považovala za nebytí.

Tyto záblesky neboli „prázdná místa“, o kterých jsme hovořili, jsou často jen nepatrné, ale o to větší význam jim přikládáme. Vědomá mysl si velmi dobře uvědomuje své vibrace. Nechápe je jako chaos ani jako důkazy nebytí, ale jako zdroj zkušeností a energie.

Nyní si můžeme udělat pauzu.

(22.35. Ačkoli byla Jane v poměrně hlubokém transu, uvědomovala si, že hovoří velmi pomalu, protože Seth chtěl, aby volila jen ta správná slova. Zároveň měla vidění, které však nedokázala popsat slovy. Vyjádřila to jako „světelné systémy vzpomínek“. Pochválil jsem obsah sezení. Pokračování ve 22.47.)

Zasnění nebo inspirace jsou branou do těchto oblastí. V období tvůrčí činnosti je běžné bdělé vědomí náhle podpořeno energií z jiných oblastí. Bdělé vědomí může mít z těchto tvůrčích stavů stejnou obavu jako z prázdných míst, protože pociťuje náhlý příval energie, které nerozumí.

Tyto zkušenosti se objevují, když je vědomí v jedné fázi vibrace, kdy je normální vědomí v oslabeném stavu, v období odpočinku. Celý fyzický organismus prochází takovými vibracemi, aniž by si to uvědomoval. Sledují určité rytmy související s charakterem osobnosti. U některých jsou vibrace dlouhé a pomalé, údolí jsou strmá, zatímco u dalších je tomu právě naopak.

U někoho jsou přechody z jedné roviny vědomí do druhé plynulejší než u ostatních, velkou roli zde hraje situace. Pokud ji nepochopíte, bude těžké spojit si ji s fyzickou realitou. Problémy však mohou nastat, i pokud začnete vnímat ostatní oblasti vědomí, ale nedokážete si přiznat, že oba systémy reality jsou stejně platné.

(22.55) Události z jedné roviny vědomí se odrážejí i v ostatních rovinách a jsou aktualizovány podle vlastností té které hladiny vědomí. Je to jako kapka v moři, jeden sen v oceánu snového vědomí.

Každý akt má svoji vlastní masku a alternativní soustředění vám umožňuje vnímat mnoho jeho projevů, skutečnou multidimenzionální realitu myšlenky. To samozřejmě obohacuje normální vědomí.

Jste aktivní ve všech rovinách vědomí, ať už si to uvědomujete, či nikoli. Učíte se nejen ve fyzickém životě, ale také ve snu, i když na tyto vnitřní existence nemáte žádné vzpomínky. Tvůrčí nebo léčivé schopnosti často vycházejí z těchto oblastí a teprve později se projevují ve fyzické realitě.

Vaše budoucí myšlenky a činy jsou v těchto dimenzích stejně skutečné, jako kdyby se právě udály, a jsou nedílnou součástí vašeho rozvoje. Vaše zkušenost je složena nejen z minulých, ale i z budoucích událostí a alternativních existencí. Vytváříte rámec vaší duše, současnou realitu je tedy možné změnit porozuměním ostatním rovinám vědomí.

Konec diktování. Blížíme se ke konci kapitoly.

(Pauza do 23.04. Seth věnoval několik slov Jane ohledně jejího kurzu tvůrčího psaní a jiných záležitostí. Konec ve 23.12.)

577. sezení, 31. března 1971, 21.13, středa

(Toto odpoledne se konal první kurz tvůrčího psaní.) Dobrý večer. („Dobrý večer, Sethe.“) Budeme pokračovat v diktování.

Všechny tyto roviny vědomí můžeme považovat za běžně činné vědomí a vnímat realitu z tohoto pohledu.

Fyzická realita tedy pouze probleskuje v mysli osobností existujících v jiných systémech, stejně jako vy vnímáte záblesky jiných realit. Z jejich úhlu pohledu byste nerozpoznali, že se jedná o váš vlastní systém, protože vaše fyzická realita není stálá, stabilní, jako se jeví vám. Vaše myšlenky mají pro nezúčastněného pozorovatele tvar a podobu, kterou vy nejste schopni zaznamenat.

Jiné osobnosti by se při cestování těmito stavy vědomí snažily soustředit se a vnímat vaše prostředí, najít smysl informací, se kterými se dosud neseťkaly. Většina z nich si neuvědomuje vaše pojetí času, nechápala by, proč vnímáte události v intervalech. Nerozuměla by vnitřní organizaci, které věříte a na níž je založeno vaše prostředí.

Vaše realita by pro ně byla jedním z mnoha pravděpodobných systémů.

(21.20) Stejně jako jejich systémy sousedí s vaším, váš sousedí s ostatními. Alternativní soustředění umožňuje osobnostem z jiných realit vnímat váš fyzický systém a vám teoreticky umožňuje nahlížet do jejich reality.

Konec kapitoly.

Ještě počkejte, mám pro vás úkol a zároveň příležitost podílet se na mé knize. Zbytek sezení můžete strávit tím, že vytvoříte seznam otázek, na které vám v další kapitole odpovím.

Pokud už nějaké dotazy máte, připojte je. Otázky by však měly vycházet z vás a reagovat na mou práci, aby tak byly čtenáři bližší.

Na příštím sezení mi seznam předložíte a já otázky zodpovím. Můžete je seřadit podle témat, ale nemusíte. Pokud se budou některé týkat stejné záležitosti, označte je souborným názvem.

(„Může se ptát také Ruburt?“)

Můžete seznam sestavit společně. Ale nemusí být dokončen do příštího sezení.

(„Na to jsem zrovna myslil.“)

Takže navrhuji, abyste se společně pustili do práce.

(Začal zvonit telefon. Jane byla stále v transu a zdálo se, že ji nijak nevyrušil. Byl jsem nervózní, ale nechal jsem jej dozvonit.)

Budu zde s vámi, abych vás inspiroval.

(21.30. Bylo to nejkratší sezení za posledních pár let. Byl jsem opravdu překvapen tak náhlým ukončením. Ani jsem Sethovi nepopřál dobrou noc. Zajímalo mne zda se máme ptát na otázky, které by zajímaly i ostatní, nebo se jen spontánně ptát za sebe.

Jane nahlédla do osnovy, kterou nám Seth dal na 5,10. sezení 19. ledna 1970. Samozřejmě tam byla uvedena kapitola ve formě „otázka-odpověď“. Zapomněli jsme na to. Nepovažoval jsem za nejméně šťastnější nápad takto přerušovat plynulý ráz knihy.

Jane nečetla Sethovu knihu od 521. sezení kapitoly čtvrté, i když ji to lákalo. Myslela si, že udělá lépe, když ji nebude sledovat. Samozřejmě, že věděla, o čem je řeč, dal jsem jí přečíst několik krátkých úryvků na ESP kurzech, diskutovala o knize s Potty Middletonovou a také jsem jí o knize několikrát vyprávěl.

Asi za hodinu sezení skončilo. Sepsali jsme patnáct otázek. Zbytek doděláme v pondělí 5. dubna.)

20 - Otázky a odpovědi

578. sezení, 5. dubna 1971, 21.30, pondělí

(Na požádání Setha jsme sestavili seznam otázek, ale nedokončili jej. Překvapivě jsme shromáždili materiál alespoň na pět stran strojopisu, tedy asi dvaadvacet dotazů. Většina z nich byla z mé hlavy, ale všechny jsem konzultoval s Jane. Seznam zahrnoval také zajímavé otázky Sue Watkinsové z předešlých sezení, které jsme zaznamenali.

Před sezením jsem se svěřil Jane se svými obavami ohledně reprezentativnosti otázek pro Sethovu knihu. Shromáždit seznam takových otázek by vyžadovalo zvláštní studium každé kapitoly. To jsem si však z časových důvodů nemohl dovolit a Jane stále odmítala knihu přečíst. Intuitivně jsem tedy doufal, že bude seznam vyhovující.

Sezení začalo jako obvykle ve 21.00, ale Seth se neobjevil. Jane se nedokázala úplně uvolnit, byla nervózní z otázek, které si přečetla po večeri. Sezení probíhalo v ateliéru, abychom měli větší soukromí. Nakonec si sundala brýle.)

Dobrý večer.

(„Dobrý večer, Sethe.“)

(S humorem): Tak kde máte ten seznam.

(„Nejdřív přečtu souhrnné téma otázek, abychom vynechali ty, o kterých bude případně řeč v dalších kapitolách.“)

Samozřejmě.

(„Výborně. Zde je otázka číslo jedna: Slíbil jsi, že nám prozradíš jméno třetí osobnosti tvořící Kristovu podstatu. Bylo by také zajímavé znát důvod, proč potřebujeme vědět více o ostatních dvou, Janu Křtiteli a Kristovi samém.“)

Nechme náboženské otázky prozatím stranou.

(„Dále tu máme několik otázek týkajících se Vypravěčů, souvisí také nějak s náboženstvím?“)

Ne, vynecháme pouze otázky týkající se světových náboženství a historického Krista.

(„Dobře, otázka číslo dvě: Existují skutečně miliony Vypravěčů, nebo to bylo přehánění?“ Viz 568. sezení kapitola sedmnáctá.)

Ano, to je pravda. Vypravěči jsou různě nadaní, mají různé vlastnosti. Někteří jsou schopnější než jiní, ale všichni hrají určitou roli ve vnitřní komunikaci. Řečeno vašimi slovy, někteří z nich jsou úspěšnější než ostatní. Skutečně prominentních Vypravěčů je jen omezený počet, daleko nižší než ten, který jsem uvedl.

Existuje asi třicet nejlepších Vypravěčů.

(Pauza do 21.35. Jane hovořila velmi pomalu.) Kristova podstata byla jen jedna, stejně jako Buddhova. Měla mnoho inkarnací ještě předtím, než se jeho „osobnost“ objevila v podobě, kterou znáte, stejně jako Buddhova.

Největší Vypravěči nejenže překládají a šíří vnitřní poselství, ale noří se hlouběji než ostatní do vnitřních království reality a spoluvytváří základní vnitřní poznání. Největší z nich nepotřebují intenzivní školení. Jejich jedinečná kombinace vlastností to nevyžaduje. *(Pauza, jedna z mnoha.)*

Emerson byl například také Vypravěč.

Člověk jménem Marbundu... *(Moje fonetická interpretace.)*

(„Můžeš to hláskovat?“)

M-A-U-B-U-N-D-U. Afrika, 14. století př. n. l. Většina Vypravěčů byla vysoce aktivní po všech stránkách, ve své fyzické i nefyzické existenci, v bdělém stavu i ve spánku, mezi životy i na ostatních rovinách reality. V psychologické struktuře Vypravěčů jsou kodifikována fyzická data, která jsou jim dostupnější než ostatním. Je však nutné dospět do bodu, kdy mohou být dešifrována. Jsou jim k dispozici v bdělém i snovém stavu a slouží k otevření rezervoárů poznání.

Vím, že jedna z vašich otázek se týká prvního Vypravěče.

(„Ano. Otázka číslo čtyři: Je možné pojmenovat nebo popsat prvního Vypravěče?“)

V širším slova smyslu neexistuje žádný první Vypravěč. Představte si, že chcete být na deseti místech najednou, tak do každého z nich vyšlete jednu část svého já. Představte si, že jste schopni vydat se deseti směry najednou, přičemž každá vaše část je stejně vědomá, bdělá a vnímavá.

Je vás deset, uvědomujete si svoji existenci na všech deseti místech. Není možné určit, která z deseti částí dorazila na místo jako

první, všechny jsou původní. Stejně je to i s Vypravěči, nepocházejí z žádného konkrétního místa ani časového období.

Máte ještě nějaké dotazy týkající se Vypravěčů?

(„*Ještě je tu otázka číslo tři, na kterou jsi již částečně odpověděl: Co je původním zdrojem informací, které Vypravěči šíří, kde se vzal a kdy?*“)

Původní zdroj těchto dat je ve vnitřním poznání charakteru reality, které je v každém z vás. Vypravěči udržují tato data při životě ve fyzickém slova smyslu. Sledují, zda na ně člověk nezapomíná, a pokud se tak stane, je jejich úkolem připomenout mu je.

Jinak řečeno, odhalují vnitřní tajemství. Pro některé civilizace jsou Vypravěči důležitější než pro ostatní. Někteří si uvědomují pravdu soustavně a egoisticky. Zapamatovali si ji a zjistili, že je dostupná také na rovině nevědomí. Zapsali si ji do fyzického mozku a paměti. Udržují kontakt a vztah mezi vnitřní a vnější existencí. Zkušenosti získané ve snu si pamatují do rána. Vypravěči se tedy učí i ve snu, kdy získávají důležitá fyzická data. Jsou schopni efektivně využít oba stavy vědomí. (*Pauza.*) Máš ještě nějaké otázky ohledně Vypravěčů? („*Otázka číslo pět: Byli někteří z učedníků Kristových Vypravěči?*“)

Bude jednodušší, když se k této otázce vrátíme v kapitole o náboženství.

(„*Otázka číslo šest: Máme nějaký užitek z Vypravěčů, kteří žijí fyzický život?*“)

Myslím, že odpověď na tuto otázku už znáte.

(„*Ano.*“ *Viz odstavec kolem 21.35. Byl jsem tak zabrán do psaní, že jsem nevnímal obsah textu.*)

Samozřejmě, že máte. Každý z vás má jiného učitele, Vypravěče, který žije svůj vlastní fyzický život a objevuje se vám ve snu.

(„*Tvá odpověď mne přivádí k další otázce: Kdo jsou naši učitelé? A znali jsme je v minulých životech?*“)

Vypravěči udělají větší kus své práce během nefyzické existence, pozemský život je pro ně něco jako poznávací výlet („*Otázka číslo sedm: Budeš v této knize hovořit o Sethovi Dva?*“)

Samozřejmě. Ale to prozatím odložíme.

(*Vyměnili jsme si se Sethem několik slov, která jsem však nezaznamenal. Řekl že by tato kapitola měla ve čtenáři budit dojem,*

jako by dotazy byly jeho vlastní. „Předpokládám tedy, že otázku číslo osm také odložíš?“

Ano.

(„Otázka číslo jedenáct: V kapitole sedmnácté jsi prohlásil, že by Jane potřebovala nějaká další školení, aby byla schopna vnímat a přeložit výklad Vypravěče, a že by to trvalo asi pět let. O jaký druh školení se jedná?“)

Hovořil jsem o starém rukopisu Vypravěčů, to myslíš?

(„Ano.“)

Ruburt nezná většinu použitých slov a frází, dokonce ani po překladu ze starého jazyka. Jsou zde jisté rozdíly i v základních předpokladech. Aby byl schopen správně vnímat a přeložit text, musel by projít školením vnitřního vnímání. Některé části posláni jsou zaznamenány spíše v obrazech než ve slovech, symboly mají multidimenzionální význam. Pro Ruburta by to byl velmi těžký, ale zvládnutelný úkol. Slova jsou často skryta v obrazech. Hovořil jsem o rukopisech, ale velká část učení nebyla zaznamenána.

Pokud ano, tak mnohem později. Největšími nalezišti jsou podzemní jeskyně v Austrálii, Africe a Pyrenejích.

Nyní navrhuji přestávku.

(22.12. Janino tempo se zrychlilo, protože z ní vpadla nervozita. Říkala, že se už cítí daleko lépe. A já také. V ateliéru se ochladilo. Jane sice tvrdila, že v transu necítí zimu, ale teď už jí začínalo být chladno.

Řekl jsem jí, že další na řadě je otázka číslo devět. Týkala se způsobu Sethova vnímání a byla inspirována ESP kurzem z. 9. února 1971. (Výtah z jeho obsahu najdete v záznamu 575. sezení v kapitole devatenácté.) Napadla mne další otázka týkající se Vypravěčů, zapsal jsem ji. Pokračování ve 22.40.)

Tak kterou otázku mám odpovědět?

(„Na otázku číslo jedenáct a: Nejsou tato sezení součástí školení povýšeného na vědomou rovinu?“)

Samozřejmě. Vnitřní poznání musí být vnitřně přijato a pochopeno. V okamžiku poslední smrti, ukončení posledního fyzického života, (*pauza*) si to všechny části osobnosti uvědomují, takže osobnost není jen tak smetena do další pozemské existence, jak je tomu v ostatních případech. Vědomí fyzicky orientovaných částí

vašeho já se seznámí s vnitřním poznáním. Takový jedinec potom dokáže správně pochopit charakter halucinací v okamžiku smrti a s plným vědomím vstupuje do další fáze existence. Poznání potom postupuje dál, prohlubuje se a může být fyzicky rozpoznáno a užito. A teď k další otázce.

(„Otázka číslo devět: Co vnímáš, když promlouváš skrze Jane v místnosti plné lidí. V ESP kurzu jsi zmínil, že se sám dostáváš do transu a musíš vyvinout jisté úsilí, aby ses dokázal soustředit na nás jako osobnosti v daném místě a čase.“)

Vnímám vás naprosto odlišným způsobem, než jak se vnímáte navzájem, tedy vaše budoucí a minulé reinkarnované osobnosti, ne jejich pravděpodobná já.

Uvědomuji si všechny vaše reinkarnace a jejich projevy, Představte si to jako rychle se pohybující obrazy představující různé pózy jedné osobnosti. Při komunikaci s vámi musím omezit svůj pohled a soustředit se na jedno určité reinkarnované „současné já“. Na to nesmím zapomínat.

Z mého pohledu jste jako mozaika. Rubrtovy oči to neregistrují, (*pauza*) nemají multidimenzionální hloubku vnímání. Já však vidím složený obraz docela jasně, přestože hledím skrze Ruburta. Používám jeho zrak, aby zůžil mé zorné pole na jedno „současné“ já, které si jedinec uvědomuje.

Komunikace s vaším systémem reality si vyžaduje velkou opatrnost a rozlišovací schopnosti, a to podle vzdálenosti „komunikátora“ od fyzického systému. Ta je podmínkou při vstupu do vaší reality v určitém časovém a prostorovém bodě, na který se soustředíte.

Mám k dispozici přítomné i budoucí zkušenosti přítomných, které jsou pro mne stejně skutečné a aktuální jako jejich přítomnost. Nesmím však zapomínat, že to, co se již událo a co se teprve stane, pro ně není jedno a totéž. Tyto struktury aktivity se neustále mění. Zním jejich minulé i budoucí skutky a myšlenky, ale co si uvědomuji, je vlastně neustále se měnící struktura budoucích i minulých pravděpodobných událostí.

(23.00) Některé události, které si jasně spojuji s určitou osobou, se však v budoucnosti vůbec nemusí projevit ve vašem fyzickém

systemu. Může jít jen o pravděpodobné možnosti a potenciály realizované v myšlenkách, ne ve fyzické formě. Žádné události nejsou předurčeny. Musel bych se naladit do budoucnosti, abych zjistil, které pravděpodobné činy budou skutečně realizovány.

Metody komunikace se liší. Pro osobnost pevně ukotvenou ve fyzické realitě některé z prostředních inkarnací je například mnohem jednodušší. Informace, které poskytuje, budou však díky jejím zkušenostem také omezenější. Vzpomínky na mé fyzické existence mi automaticky pomáhají přeložit si vaše psychická data do fyzické formy. Jsem schopen vnímat fyzično a pomáhá mi v tom i Ruburtův smyslový mechanismus. Někdy vidím a slyším věci stejně jako on, nebo lépe řečeno, jeho smyslový mechanismus.

Tyto informace využívám, jako vy využíváte počítačová data. Je tato odpověď dostatečná?

(„*Výborná.*“)

Jsem připraven na další.

(„*Otázka číslo deset: Můžeš nám přiblížit způsoby, jakými jsi kontaktoval Jane ještě před začátkem našich sezení?*“)

Částečně jsem o tom hovořil v předešlé kapitole. Většina školení a učení se odehrála ve snu. Informace od Vypravěčů získávala také v mimotělesných stavech, do kterých se dostávala během kurzů. Na vědomé rovině došlo ke kontaktu s Vypravěči skrze poezii. *(Dlouhá pauza do 23.15.)*

Prošla školením, během kterého se naučila soustředit na vnitřní svět. Vnější prostředí ji přimělo hledat odpovědi ve svém nitru. Přispělo k tomu i její silné náboženské přesvědčení. To je všechno.

(Dlouhá pauza, očima jsem přelétl následující tři otázky, dvanáctou, třináctou a čtrnáctou.)

Dotazy týkající se reinkarnace necháme napříště.

(Samozřejmě, že se týkaly reinkarnace. Skočil jsem tedy na otázku devatenáctou: „Vnímáš nějakým způsobem náš každodenní život, když zrovna nepromlouváš skrze Jane? Je to vůbec možné?“)

Nemějte strach, nepozorují vás. Jsme však vzájemně propojeni psychicky, uvědomuji si každý silný pocit nebo reakci. To neznamená, že bych si nezbytně uvědomoval všechny události vašeho života a cítil veškeré vaše pocity.

(*Pauza do 23.25.*) Všeobecně vnímám váš psychický stav. Jakmile Ruburta něco rozčílí, automaticky mi pošle zprávu. S jistým omezením si uvědomuji i budoucí události vašeho života. (*Pauza.*) Zajímá mne váš celkový duchovní a duševní stav a energie, ne váš rozhovor u snídaně.

Ale někdy bych si ho mohl vyslechnout.

(*„Dobře. To je velmi zajímavé. Nevím, jestli mám poprosit o pauzu, nebo o konec sezení.“*)

Otázky ohledně evoluce zodpovím najednou. Navrhuji ponechat je na další sezení. Můžeme skončit, nebo si udělat pauzu, jak chcete.

(*„Myslím, že bychom měli skončit.“*)

Vaše otázky byly výborné, věděl jsem, že budou.

(*„Dali jsme si záležitost.“*)

Doufám, že jste se již uklidnili.

(*„Ano, díky.“*)

Přeji vám hezký večer.

(*„Moc děkujeme, Sethe. Dobrou noc.“ Konec sezení ve 23.30.*)

580. sezení, 12. dubna 1971, 21.13, pondělí

(*Středeční 579. sezení se konalo kvůli manželům, kteří měli problémy se svými dětmi. Rodina žije na druhém konci Států a nikdy předtím jsme se nesečkali. Nakonec se ukázalo, že jim Seth velmi pomohl.*)

Před začátkem dnešního sezení jsme s Jane probírali dvě otázky, ke kterým by se Seth mohl vyjádřit. Chtěli jsme také prodiskutovat několik osobních věcí. Sezení se opět konalo v ateliéru.)

(*„Dobrý večer, Sethe.“*)

Chcete začít s otázkami, nebo osobním materiálem?

(*„Můžeme začít s dotazy?“*)

Prosím.

(*„Otázka číslo dvacet: Řekl jsi, že vše existuje souběžně, jak je tedy možný rozvoj a růst? Jak je možné něco vytvořit, když Všechno Bytí již existuje?“*) Všechno Bytí není dáno, ani dokončeno. (*Dlouhá pauza. Jane hovořila střídavě pomalu a rychle.*)

Všechno v rámci vašeho trojrozměrného systému existuje souběžně. Každá aktivita otevírá další možnosti. Energie vesmíru je nekonečná. Odpověď tedy zní, celek je více než jen souhrn svých částí. (*Pauza.*)

Všechno Bytí naráz a donekonečna vytváří samo sebe. Pouze z vašeho pohledu se může zdát, že si protřečím, když tvrdím, že všechny aktivity probíhají simultánně a zároveň jsou nekonečné. To souvisí s vaším mylným pojetím času a myšlenkou trvání, což předpokládá existenci pokračující v určitém časovém rámci, tedy začátek a konec všech aktivit.

Zkušenosti mimo tento rámec nejsou omezeny trváním. Neexistuje žádný „konec“, žádné dokončení, za kterým by byla další zkušenost nemožná a bezvýznamná. (*Dlouhá pauza.*) Všechno Bytí je bezedný zdroj nekonečných simultánních aktivit. Všechno, co se děje, se děje najednou, neexistuje žádný začátek ani konec. Není tedy možné žádné dokončení v žádný daný okamžik.

(21.25) Rozvoj a růst vnímáte jako jednu linii směřující k dokonalosti. To by však znamenalo, že konečný, dokonalý Bůh neboli Všechno Bytí by musel zničit všechny své výtvořiny, protože v okamžiku dosažení dokonalosti není možný žádný další rozvoj, tvořivost je u konce.

Neexistuje žádný osud, který by předem omezoval svobodu a měnil danou strukturu. Existuje určitý řád, v jehož rámci máte svobodu tvořit. To je základní vlastnost Všeho Bytí, která zaručuje nekonečné začátky.

I nekonečné začátky někdy přinášejí momenty, kdy dochází k dosažení dokonalosti nebo dokončení, ale ani v těchto chvílích kreativní energie neustává. Není to tak složité, jak se může zdát.

(21.32) Všechno Bytí je nesmrtelné, nezničitelné. Nesmrtelnost spočívá v souběžnosti všech aktivit, ale to v současné chvíli nemůžete pochopit.

(*Dlouhá pauza.*) Všechno Bytí žije v každé, i té nejmenší části sebe sama, uvědomuje si svoji totožnost i v molekule. I v té nejmenší částice je obsažena veškerá jeho tvůrčí energie a všechny schopnosti, které fungují jako inspirace a podněty k dalšímu rozvoji a vytváření dalších systémů a světů.

(Dlouhá pauza do 21.37.) Tyto schopnosti a energie jsou využívány různými způsoby. Ve vašem případě lidstvo využívá těchto darů k formování své fyzické reality. Člověk se učí pracovat s nimi účelně a dobře. Potřebuje je ke své existenci. Tvoří základ jeho reality. Dělá chyby, individuální i kolektivní, které jsou příčinou nemoci, bídy nebo smrti, ale stále využívá své schopnosti k vytváření světa.

Člověk pozoruje své výtvořiny a tak se učí lépe využívat své schopnosti. Svůj vnitřní rozvoj sleduje na výsledcích své fyzické práce. Práce a fyzická realita jsou pro něj stále nejdůležitějším tvůrčím cílem, ačkoli mohou být odrazem vnitřní bídy, tragédie a utrpení.

(„Dobře, otázka číslo dvacet jedna: Jak nám můžeš vysvětlit bídu a utrpení lidstva?“ Na tuto otázku se ptalo mnoho lidí.)

(21.43) Jako umělec využívá své schopnosti k promítnutí nelidského a všelidského válečného stavu na velký obraz bitevní scény, člověk uplatňuje své dovednosti k vytvoření skutečného konfliktu a války.

Malíř, který namaloval takovou scénu, k tomu mohl mít několik důvodů. Doufal, že zobrazením takové obludné scény přiměje lid k uvědomění si následků svých činů a ke změně postoje. Dalším důvodem mohl být jeho vlastní mizerný stav, který orientuje jeho schopnosti tímto směrem. A neposlední možností je vlastní posedlost tvůrčími a destruktivními silami, která vedla k využití jeho tvořivosti k zobrazení destrukce.

Na principu využití tvůrčí energie k destrukci a ničení jsou vlastně založeny všechny válečné konflikty, ale není vám pomoci.

(21.48) Nemoc a utrpení na vás nevalil Bůh ani Všechno Bytí. Nebyl to ani osud. Jsou to jen vedlejší, samy o sobě neutrální produkty procesu učení, jehož jste sami autory. Sami si vytváříte svoji realitu a charakter planety a vůbec celé své existence za využití schopností, o kterých jsem hovořil.

Nemoc a utrpení jsou výsledkem špatného nasměrování tvůrčí energie, ale jsou její součástí. Vycházejí ze stejného zdroje jako zdraví, vitalita a láska. Utrpení nijak neprospívá duši, pokud vás neučí, jak jej zastavit. To je jeho jediný účel.

V rámci určité aktivity nemůže prakticky nikdo plně využít energii, která se mu nabízí, nebo realizovat vnitřní multidimenzionální

identitu. Vnitřní identita je plánem, podle kterého uskutečňujete své fyzické činy a snažíte se co nejlépe vyjádřit svůj vnitřní potenciál.

(21.58) Nabízí se vám tedy možnost mít zdravou mysl uvnitř zdravého těla na zdravé planetě. Pouze se nedokážete uvolnit a správně využít tvůrčí energii k udržení tohoto stavu existence. Máte k dispozici obrovské množství energie a jste svobodní v jejím využití.

Každá osobnost se v rámci vašeho systému učí zacházet s tvůrčí energií, a protože je neustále v procesu růstu, často ji zneužívá. Výsledný chaos ji automaticky přivede zpět do jejího nitra.

Nyní si uděláme přestávku.

(22.02. *To byl konec diktování knihy. Pak nám Seth věnoval několik stran osobního materiálu. Konec ve 23.06.*)

581. sezení, 14. dubna 1971, 21.16, středa

(Ve čtvrtek večer 8. dubna nás navštívily tři ženy z Rochesteru, New York. Projevily zájem o Janinu knihu Sethův materiál. Daly nám také několik otázek pro Seta. Před sezením jsme je s Jane krátce probrali.)

Dobry večer.

(„Dobry večer, Sethe.“)

Začneme tedy s první otázkou z těch, o kterých jste právě hovořili.

(Byla to otázka paní M. H. a reagovala na teorii o existenci určitého druhu subatomových částic zvaných „tachyony“ neboli „meta-částice“, které se pohybují rychleji než světlo.)

Podle teorie relativity neexistují žádné částice, které by se pohybovaly rychleji než světlo. Aby se jenom přiblížily rychlosti světla, musela by jejich hmotnost nekonečně vzrůst. To bylo vyvráceno tvrzením, že tachyony mají určitou imaginární hmotnost, která nedovoluje, aby se pohybovaly pomaleji než rychlostí světla. Paní M. H. se tedy ptala: „Jsou tyto částice, které jsou rychlejší než světlo, totožné nebo podobné elektromagnetickým nebo elektrickým nábojům, které Seth podrobněji rozebírá v Dodatku Sethova materiálu?“)

Existuje několik stupňů hmoty, které však nejste schopni vnímat. Některé z nich jsou právě stvořeny z částic, které se pohybují rychleji než světlo.

Vaše světlo má daleko bohatší spektrum, než jste schopni vnímat. Vaši vědci zkoumají jeho vlastnosti, ale nahlížíjí na něj pouze v rámci trojrozměrného systému. Stejně omezený je váš pohled na strukturu hmoty a formy.

Samozřejmě existují struktury složené z částic rychlejších než světlo a některé z nich dokonce ve vašem prostoru. Vy je prostě jen nevnímáte jako hmotu, dokud se jejich rychlost dostatečně nezpomalí.

Některé z těchto částic mění svoji rychlost, a to obvykle v určitých cyklech. Jádro některých těchto částic má větší rychlost než obíhající části. Elektrické náboje vznikají spontánně z elektromagnetického pole pocitů vycházejících z každého vědomí, stejně jako dech automaticky vychází z fyzického těla.

(21.27) Elektrický náboj je tedy výrazem vědomí a jeho charakter je určován intenzitou myšlenek a emocí. Jakmile dosáhne určitého bodu, začne se projevovat fyzicky. Ať už se projeví ve vašem systému, nebo nikoli, existuje sám o sobě jako malá částice hmoty, dalo by se říct skryté hmoty neboli pseudohmoty.

Některé z nich spadají do skupiny částic pohybujících se rychleji než světlo. Ty mají samozřejmě určitou formu. Existuje velké množství takových částic a všechny existují mimo vaše vnímání. Lze je dále rozlišovat a dělit, existuje mezi nimi určitý řád.

(21.33) Vy je sice nedokážete vnímat jako hmotu, ale to neznamená, že je úplně ignorujete. Některé z nich interpretujete jako události, zážitky, sny, zkušenosti a takzvané halucinace.

Vytvářejí určitou „atmosféru“, zabarvují fyzické události. Některé z vašich pocitů se realizují právě v rámci těchto systémů a osvojují si určitou podobu. Při vytváření své reality soustředíte normální bdělé vědomí tak, aby bylo co nejefektivnější. Myšlenky a pocity, které chcete zrealizovat, mají v sobě mechanismus, který je zařadí do správné oblasti elektromagnetického pole nezbytného pro jejich fyzický rozvoj.

(Pauza do 21.40.) Vaše vědomí je však schopno realizace na jiných rovinách a polích. V určitých snech a mimotělesných stavech se vaše vědomí pohybuje rychleji než světlo. Za takových podmínek jste schopni vnímat některé další formy „hmoty“.

Elektrické náboje jsou vlastně počáteční formy reality, semínka ukrývající život, určená pro prostředí objevující se ve fyzickém systému. Některé systémy reality jsou „nemyslitelné“ bez existence částic rychlejších než světlo, které tvoří jejich jádro. Na periferiích těchto systémů se rychlost částice zpomaluje. Vnější pomalejší částice tedy do jisté míry vězní částice středové hmoty, které se sice pohybují rychleji, ale jen v rámci daných hranic.

(21.45) Elektrické náboje jsou příčinou iluzí, jež jsou nedílnou součástí všech systémů. Pouze okrajové aktivity vytváří vnitřní identitu a vnější hranice. Tak je tomu v různých obměnách u jakékoli hmoty. To samozřejmě platí také o antihmotě, kterou nejste schopni vnímat. Stupně aktivity v rámci těchto systémů se velmi liší.

V podstatě žádný systém není uzavřený, mezi nimi volně proudí energie a každý z nich proniká. Jsou to pouze iluze, které působí dojem uzavřeného systému. Zákon setrvačnosti neexistuje. Ten platí pouze ve vaší realitě a je výsledkem omezeného soustředění.

Trvání a relativní stabilita „hmoty“ se v každém systému různí podle intenzity jejích projevů. Neviditelné elektrické náboje formují fyzickou hmotu. Tvoří tedy základní stavební jednotky veškerého fyzického světa.

(21.52) To si však fyzicky neuvědomujete, vidíte pouze výsledky. Vědomí dokáže cestovat rychleji než světlo, není vázáno pomalejšími částicemi těla. Je schopno vnímat i některé další reality. Bez přípravy však nebudete vědět, jak své poznání interpretovat. Fyzický mozek je mechanismus, který automaticky proměňuje myšlenky a emoce do elektrických nábojů správné intenzity, které jsou následně využívány fyzickým organismem.

Uděláme si pauzu.

(21.56. *Jane hovořila střídavě pomalu a rychle. Byla v poměrně hlubokém transu. Pochválil jsem Seta, že dokonale zodpověděl všechny otázky. Jane byla dnes „hodně mimo“.*

Poznámka ohledně účinků částic rychlejších než světlo: Po tomto sezení byl v nedělních newyorských novinách otištěn článek o astronomech, kteří dokázali, že dvě složky kvazaru se pohybují asi desetkrát vyšší rychlostí než světlo. Byl to ohromující objev, jeden z těch, které jsou podle zákonů fyziky nemožné.

Kvazary jsou obrovské zdroje světla a rádiových vln. Většina vědců tvrdí, že existují na hranicích našeho sledovatelného vesmíru. Jsou tak daleko, že jejich energii trvá biliony let, než se dostane k nám. Pokračování ve 22.20.)

Elektrické náboje jsou tedy psychické stavební jednotky hmoty. Můžeme pokročit k další otázce.

(„*Otázka číslo dvacet tři: Jsi v kontaktu ještě s jiným člověkem než s Jane?*“)

Ne ale komunikuji ještě s jinými rovinami reality.

(*Seth se odmlčel, tak jsem se zeptal na druhou otázku od M. H.: „Lze vnitřní vibrační propojení přirovnat k vidění aury?“*)

Ne. Vnitřní vibrační propojení je osobnější a hlubší než vidění aury. (*Pauza.*)

(„*Jsi připraven na další otázku?*“) Čekám.

(„*Otázka číslo dvacet čtyři: Bránila se někdy Jane, abys skrze ni promlouval?*“)

Stávalo se to na začátku naší spolupráce. Naznačil jsem mu svou přítomnost, ale Ruburt se bál spontánních transů. Chápal jsem to. Někdy se také stávalo, že nereagoval vůbec. Zajímala ho více jeho vlastní situace než moje.

(*Na jednom z předešlých sezení nám Seth prozradil, že se jednou inkaroval do psa, ale neřekl nám, kdy a kde to bylo. „Otázka číslo dvacet pět tedy zní: Žije některá část tvé osobnosti v současné době zde na Zemi?“*)

Ne. Se psem už je dávno konec.

(„*Otázka číslo dvacet šest: Jsou zvířata části osobností lidských bytostí?*“)

(*Smích.*) To je dobrá otázka, ale dejte mi chvílku, než vám ji vysvětlím.

(22.30) V jistém ohledu jste fragmenty svých podstat a psi ani jiná zvířata nejsou projevy vaší psychické energie jako součástí lidské bytosti.

Zvířata mají různé stupně vědomí stejně jako lidé. Jejich vědomí je stejně platné a nekonečné jako to vaše. Nic nebrání osobnosti vložit část své energie do zvířecí formy. Nemám tím na mysli stěhování duší.

Neznamená to, že by se člověk převtělil do zvířete, ale že posílá část své energie do jiného druhu formy.

(22.35) Řekněme, že jedinec ukončí reinkarnační kruh a pocítí touhu po zemi, na které žil. Může tedy promítnout fragment svého vědomí do zvířecí formy. V takové podobě prožívá svůj život ve své přirozené podobě, v přírodní formě. Člověk však není zvíře, ani neokupuje jeho tělo.

Jednoduše a prostě jen vkládá část své energie do zvířete a smíchá ji s tou jeho. Tento případ se však nevztahuje na všechna zvířata. Ta, jak mohou potvrdit milovníci a chovatelé zvířat, mají své osobní vlastnosti a individuální způsoby vnímání reality, která je jim dostupná. Kontakt s přátelským člověkem může mít velký vliv na rozvoj jeho vědomí a emocionální život.

Princip vědomí však zůstává stále stejný, neliší se u člověka a u zvířete. Neexistují žádná omezení pro rozvoj individuálního vědomí nebo růst identity. Vědomí si najde své hranice a svoji rovinu reality v těle i mimo něj. Pes tedy není omezen svým bytím v dalších životech.

Je však nezbytné dosažení určitého stupně poznání a pochopení energetické organizace, než může podstata vstoupit a manipulovat se složitějším fyzickým organismem.

(22.45) Jak jistě víte, vědomí má tendenci udržet si svoji identitu a zároveň svůj gestalt. Zvířecí vědomí může po smrti zformovat gestalt s jiným vědomím, které má odlišné schopnosti, a jejich kombinací je možná změna druhu.

I v takovém případě je zachována identita. Vědomí se přirozeně mění, tak se musí měnit také identita, nepřekrývá však jedna druhou, ale staví se na sebe.

Vnímáním těch ostatních se identita obrovsky obohacuje. Jak jsem již zmínil, myšlenky mají svá elektromagnetická pole a formu, ať už je vnímáte, či nikoli. Každou myšlenkou vysíláte tvary a podoby, které se mohou stát platnou realitou pro ty, kdo žijí v systému reality, do kterého je promítáte.

Stejným způsobem vysílají energii osobnosti z jiných realit k vám. Tyto události nepocházejí z vašeho systému, tudíž nerozumíte jejich zdroji.

Nyní si uděláme přestávku.

(22.54. Jane byla v hlubokém transu, ale střídala tempo. Pro tento večer diktování skončilo. Zbytek sezení Seth věnoval mně a Jane. Konec ve 23.20.)

Vnitřní vibrační propojení je jeden z našich vnitřních smyslů, o kterých se Seth podrobněji vyjadřuje v *Sethově materiálu*. Podle Setha díky tomuto smyslu můžeme nahlížet na svět z pozice jakéhokoliv jiného objektu ve svém okolí, jako jsou lidé, stromy, hmyz nebo stébla trávy. Zůstane nám naše vědomí a budeme je vnímat stejně jako nyní cítíme teplo nebo chlad. Je to něco podobného jako vcítění, empatie, ale daleko intenzivnější.

582. sezení, 19. dubna 1971, 21.20, pondělí

(Před sezením jsme si přečetli dopis, který Jane dostala 16. března 1971 od paní R., které zmizel 28. června 1970 její syn. Jane jí 4. dubna odepsala a slíbila, že se pokusí zjistit nějaké informace.)

Dobrý večer.

(„Dobrý večer, Sethe.“)

Začneme. Co pro mě dnes máte?

(„Mohl bys odpovédět na dopis paní R.“ Jane se natáhla pro dopis.)

Přidržte mi jej. Moment.

(S očima zavřenýma a dopisem držícím v pravé ruce se Jane opřela o opěradlo svého křesla.)

Chlapec byl na několika místech, jedním z nich je nemocnice. Měl nějaké problémy s plicemi. Myslím, že to bylo v Detroitu. *(Pauza.)* Cestoval také po Floridě, navštívil městečko začínající na P, ale je to moc dlouhý název.

Silně má ve své mysli zapsanou také Kalifornii. Třicet šest. *(Pauza.)* Pracoval v místní továrně, bylo to špinavé prostředí, vidím nějaké stroje a velká okna, ale natolik zanedbaná, že jimi neprochází žádné slunce.

To místo bylo napůl v podzemí. Je s ním spojeno také jméno „George“. Asi přítel. Napsal telegram, který pošle své matce.

Dále vidím spojení se dvěma mladými ženami. (*Dlouhá pauza.*)
Své matce se ozve sám. To je prozatím vše.

(Především informace přicházely velmi lámaně. Netušili jsme, jak dlouhá by mohla být odpověď na dopis. Hned jsme jí poslali kopii. Čekali jsme na odpověď, abychom ji mohli porovnat s realitou, ale paní R. se již neozvala.)

Pokusím se vám vysvětlit vaši otázku týkající se evoluce.

(„Otázka číslo dvacet sedm: Je evoluce, jak se o ní všeobecně smýšlí, pravda nebo klam?“

Za osm dní po tomto sezení Seth na ESP kurzech prohlásil o Charlesi Darwinovi a jeho teorii evoluce toto:

„Poslední léta svého života strávil dokazováním pravdivosti své teorie, a přesto nemá žádnou skutečnou platnost. A pokud ano, tak pouze ve velmi omezeném kontextu, protože vědomí rozvíjí formu, ne naopak. Veškeré vědomí existuje najednou, takže se nerozvíjí ve vašem slova smyslu. Záleží tedy na vašem přístupu k obrazu, co chcete vidět a jakou část hry chcete pozorovat. Rozvíjené vědomí se samo formuje do určitých struktur, které se stávají realitou. Vědomí nepochází z atomů a molekul náhodně rozprášených ve vesmíru. Vědomí je prvotní a vytváří formy, skrze které se potom projevuje.

Pokud jste věnovali pozornost tomu, co jsem říkal o simultánním charakteru času a existence, pak byste měli vědět, že teorie evoluce je pouze krásnou pohádkou podobně jako biblický příběh o stvoření světa. Oba příběhy jsou jednoduché, vypravěčsky dokonale zvládnuté a oba zdánlivě zapadají do vašeho systému reality. V širším kontextu však nikdy nemohou být reálné. Žádná hmota se nemůže rozvíjet bez vědomí. Bez něj by nikdy neexistovala.“

Jeden člen skupiny se zeptal: „Takže i ten nejmenší kousek hmoty obsahuje vědomí?“

„Samozřejmě, vědomí je vždy prvotní. Máte naprostou pravdu. Děkuji, že jste přišel s touto otázkou. (pobaveně) Existuje mnoho způsobů, jak vytvořit hmotu.“

(21.30) Znovu zdůrazňuji, že čas v podobě, kterou znáte, neexistuje a Všechno Bytí je simultánní. (Vesele): To by mělo stačit k vaší otázce.

(„*O přestávce jsme se s Jane bavili o poznání simultánnosti událostí a času. Ale co dál?*“)

Dobře, budu pokračovat.

(„*Dobře.*“)

Historie vaší planety, tedy minulost a přítomnost, existují zároveň s budoucností. To je základ. Některé formy života jsou rozvinuté již v současném okamžiku, ale neobjevují se fyzicky, pokud dosáhnete nějakého bodu. Sledujete mne?

(„*Ano.*“)

Stále například existují dinosauři. Jenom musíte posunout svoji pozornost na velice specifické pole časoprostorových souřadnic, přijmout je za současnou realitu a zapomenout na ostatní. Složitě fyzické formy nejsou výsledkem rozvoje předešlých jednodušších. Všechny existují najednou.

K vytvoření složitějších fyzických struktur jsou zapotřebí složitější organizace vědomí. Všechny struktury jsou vytvářeny vědomím. Podle vás zlomek vědomí nemůže být tak rozvinutý, jako je to vaše. Živé složky přírody jsou výsledkem vaší vlastní tvořivosti, jsou to promítnuté zlomky vaší energie, která přichází ze Všeho Bytí, prochází vámi a vytváří své vlastní projevy a obrazy, stejně jako vy vytváříte ty své.

(*Pauza do 21.42.*) Nejste schopni vnímat budoucnost, nechápete, že život jde všemi směry, a je pro vás logické, že přítomné formy vycházejí z těch minulých. Zavřete oči a uvidíte, že to není pravda. (*Smích*): Nemyslím jen tebe osobně, Josephe.

Neexistuje žádný jednosměrný rozvoj. Fragmenty, které z vás vycházejí jako druhy, samozřejmě dodávají vaší fyzické realitě rovnováhu a harmonii, bez ní by tento určitý druh prostředí nemohl existovat.

Už jsem vám několikrát vysvětloval, že nespravedlnost si vytváříte sami svým omezeným názorem na sebe sama. Jakmile pochopíte, že to, co skutečně jste, nekončí obrysem vašeho těla, ale pokračuje ven skrze fyzické prostředí, změní se váš smysl pro identitu, svobodu, moc a lásku.

Biologicky snad chápete, že jste fyzickou součástí své planety a všeho, co s ní souvisí. Jste vytvořeni ze stejných prvků, dýcháte

stejný vzduch. Nedokážete jej však udržet v plicích a říct: „To jsem já, plný tohoto vzduchu. Nenechám jej uniknout,“ protože byste velmi brzy zjistili, že nejste tak nezávislí a samostatní.

Jste biologicky a chemicky propojeni se zemí, kterou znáte. Je vytvářena přirozeně a spontánně vámi promítanou psychickou energií. Existuje dokonce psychický vztah mezi vámi a ročními obdobími, takže musíte vnímat a chápat své já v širším kontextu. Ten by vám umožnil sdílet životní zkušenosti s dalšími formami, sledovat strukturu energie a emocí, které sotva chápete, a vnímat nekonečné vědomí, jehož jste nezávislou součástí.

Můžeme si udělat přestávku.

(21.54. Pochválil jsem Jane, jak dokonale a rychle zodpověděla mé otázky. Pokračování ve 22.04.) Můžeme pokračovat, jaká je další otázka?

(„Otázka číslo dvacet osm: Namaloval jsem někdy portrét Vypravěče?“)

Jistě. Jedním z nich byl portrét, který jsi prodal Carlovi a Sue Watkinsovým *(který jsme z legrace nazvali Mojžíš)*, můj portrét *(pauza)* a ten, který jsi nedokončil. Nedávno se na něj ptal Dean *(Seth tak přátelsky přezdívá Torna, jednoho účastníka ESP kurzu)*. Je to portrét ženy. A samozřejmě také tvůj modrý muž. *(Pauza.)* To je vše.

(V kapitole sedmnácté Seth řekl, že jsme já i Jane byli Vypravěči. Nikdy jsem nemaloval autoportréty, takže mne nemohl zmínit, ale zapomněl na portrét Jane. V ten okamžik jsem to však nepostřehl, takže jsem se na to neptal...)

Když mi Seth řekne, že jsem namaloval Vypravěče, mohu si to vyložit tak, že jsem naladěný na jednu z mnoha osobností, které vytvářejí podstatu Vypravěče.

Od začátku našich sezení jsem začal malovat sérii portrétů lidí, které jsem vědomě „neznal“. Dost dobře nechápu, odkud pochází tato inspirace, prostě mám potřebu malovat je. Nápady ke mně přicházejí spontánně, a to v okamžicích, kdy se duševně soustředím na něco úplně jiného. Vždycky mě to překvapí. Někdy vidím přímo podobu, a to docela jasně, v barvách. Někdy je to celý obraz nebo portrét člověka. Několikrát se mi také zjevil někdo, o kom jsem věděl, že je mrtvý.

Některé z těchto portrétů jsou Vypravěči, ale v žádném případě by mne nikdy nenapadlo, že jsem pracoval s takovými osobnostmi.

Nakonec jsem dokončil i svého modrého muže, o kterém Seth hovořil. Moderním stylem jsem namaloval muže, ale ve skutečnosti to podle Setha byla žena, jasnovidka, která žila v Konstantinopoli ve 14. století. Došlo k mylnému nevědomému vnímání, takže jsem osobnost viděl jako muže. Seth jí dal jméno Ianodiala. Tato olejomalba měla velký úspěch, je provedena v modrých a zelených tónech.

Zdroj inspirace byl pro mne dříve záhadou. Nyní jsem přesvědčen, že vychází z nevědomí, ale abych rozšířil své tvůrčí možnosti, rád bych jej posunul na rovinu vědomí. Myslím, že by to bylo velmi prospěšné. Musím se hodně učit.

„Můžeme přikročit k otázkám týkajícím se svitků nalezených u Mrtvého moře?“ Souvisí s dopisem, který Jane dostala 12. dubna a osobností třetího Krista.)

K tomu se vrátíme v kapitole o náboženství, kde prodiskutujeme všechny s tím související otázky.

(„Otázka číslo padesát dva: Na 429. sezení 14. srpna 1968 jsi řekl: ‚I minuty a hodiny mají vědomí,‘ ale dále jsi to nerozvedl.“)

(Úsměv.) A teď chcete, abych to rozvedl. („No, nevím. Asi je to příliš složitá záležitost na tak stručnou odpověď.“)

Moment. *(Pauza.)* Váš čas je vlastně cosi, co odděluje události, které pronikají do vašeho systému reality, samozřejmě vedle prostorového rozlišení.

Události však nejsou odděleny časem, ale způsobem vašeho vnímání. Jste schopni vnímat pouze jednu událost v „jeden okamžik“. Čas, jak jej znáte, je tedy pouze psychická organizace zkušenosti. Zdánlivý začátek a konec události, narození a smrt jsou prostě jen jiné dimenze zkušenosti, stejně jako například výška, šířka, hmotnost. Podobně jako rostete do jisté výšky, se vám zdá, že spějete také ke konci, zatímco je to nezbytná součást každé zkušenosti nebo osobní události.

(22.26) Hovoříme tedy o multidimenzionální realitě. Vaše celé já neboli podstata se nikdy nemůže plně realizovat v trojrozměrné formě. Její části se však do této reality promítají, tedy do času, prostoru atd.

Vaše podstata nahlíží na čas nebo věk jednoduše jako na vlastnost nebo další dimenzi události nebo osobnosti, ale ty nikdy nekončí. Jejich realita se nemůže plně projevit, realizovat v rámci tří dimenzí.

V širším slova smyslu sekundy a minuty neexistují a realita, která podléhá času, nebo ji tak alespoň vnímáte, je složena z jednotek, které mají vědomí. Formují něco, co vnímáte jako čas. Atomy a molekuly vytvářejí prostor, nebo alespoň vám se tak jeví. *(Pauza.)*

Tyto jednotky se pohybují rychleji než světlo, jsou to zdroje energie pronikající a dotýkající se hmoty, aniž by došlo k jejich materializaci. V každém systému jsou interpretovány odlišně. To je konec. *(Úsměv.)*

(22.35. Konec diktování knihy. Po přestávce Seth nadiktoval několik stran materiálu týkajícího se jiných záležitostí. Konec ve 23.16.)

583. sezení, 21. dubna 1971, 21.30, středa

(Včera večer jsem se sezení neúčastnil, šel jsem spát, zatímco Jane vedla ESP kurz v kuchyni. Bylo asi 23.30. Když jsem si lehl vsugeroval jsem si, že si ráno budu pamatovat, co se mi zdálo a sen si zapíšu. Nemyslel jsem však na „astrální projekci“.

Spal jsem špatně, probouzel jsem se a slyšel, že sezení ještě probíhá. Nakonec jsem zaslechl, jak účastníci sezení startují auta a odjíždějí. Znovu jsem usnul. Jane mi druhý den řekla, že šla spát v 0.45.

Dále si pamatuji, že jsem se vznášel v tmavé koupelně. Vystoupil jsem z těla, aniž bych pociťoval nepříjemné pocity.

Koupelna je uprostřed našeho bytu, sousedí s obývacím pokojem, ložnicí a ateliérem. Aby nám kocour Willy nelezl v noci do postele, odnesl jsem ho do obývacího pokoje a zavřel dveře. Nyní jsem se ocitl na prahu těchto dveří a nebyl schopen vejít.

Nepocítil jsem strach ani paniku, fungoval astrální zrak. Zprava doléhalo trochu světla oknem z ulice. Dveře byly zastíněny, ale věděl jsem, že tam jsou. Mé tělo sice leželo vedle spící Jane v ložnici, ale nezajímalo mne. Neuvědomoval jsem si svoji projekci, moje mysl nebyla přítomna, aby mi přikázala vstoupit dveřmi do obývacího

pokoje. Mimotělesný stav byl příjemný, jakoby stav beztlíže, postupně jsem si ho začal uvědomovat. Nepamatoval jsem si však okamžik vystoupení z těla a přesun do obývacího pokoje.

Bylo to poprvé, kdy jsem v takovém stavu necítil strach. Věřím, že ve vstupu do dveří mi bránily běžné vědomé myšlenky. Usnul jsem, a když jsem se znovu probouzel, zřejmě o několik minut později, vznášel jsem se nad svým fyzickým tělem ležícím na posteli.

Ležel jsem natažený na zádech, s pažemi volně podél těla. Mé astrální tělo bylo přibližně ve stejné poloze, jen asi dva metry výše. Tento stav mohu popsat jako stabilní a velmi příjemný. Cítil jsem se probuzený a uvědomoval jsem si, co se se mnou děje, byl jsem svobodný a volný. Slyšel jsem, jak chrápu, ale nevěnoval jsem tomu pozornost. Věděl jsem, že to není sen. Dokonce se mi vybavil článek o rozdílech mezi stavem astrální projekce a sněním. Nyní jsem si to mohl vyzkoušet. Měl jsem z toho radost.

Tentokrát jsem měl jiný druh vidění. Uvědomoval jsem si především své nohy, jakoby rozptýlené nad těmi fyzickými. Bavilo mne pohybovat s nimi, natřásat jimi nahoru a dolů. Užíval jsem si jejich lehkost a svobodu. Věděl jsem, že svými fyzickými končetinami nemohu tak lehce hýbat, ačkoli jsou k tomu přizpůsobené. Mé astrální nohy byly pružnější a ohebnější a z mé pozice jsem je viděl jako lehce zbarvené a od kolen dolů průsvitné.

Byl to velmi příjemný stav. A jistě skýtal mnoho příležitostí a možností. Necítil jsem žádný strach, naopak jsem měl silný pocit jistoty. Myslel jsem si, že nastal nejvyšší čas něco udělat. Nadešel čas pro dobrodružství. Řekl jsem si, že jsem odhodlán podniknout cokoli, navštívit jinou realitu, prorazit dveře do obývacího pokoje, vyjít na ulici...

Po celou tu dobu Jane ležela vedle mne. Ráno mi řekla, že jsem velmi hlasitě chrápal. Začal jsem soustředit svoji pozornost jinam a poprvé jsem opravdu slyšel sám sebe. Byl jsem překvapen hlasitostí zvuků, které vycházely z mého fyzického těla přímo „pode“ mnou. V bdělém stavu bych je pravděpodobně nebyl schopen napodobit.

Několikrát jsem se neúspěšně pokusil „odejít“, vzdálit se od svého těla, ale marně. Vznášel jsem se stále na stejném místě. Dostal jsem

tedy nápad, využít zvuk svého chrápání jako hnací sílu ke vzletu do jiných dimenzí a zanechat tak své ležící tělo daleko za sebou.

Záměrně jsem začal chrápat hlasitěji, chtěl jsem vydat tak silný zvuk, aby se mi stal pohonem, i když jsem si nebyl jist, zda to bude fungovat. Bylo velmi příjemné ležet nad svým fyzickým tělem a mít schopnost vydávat zvuky. To dokazuje přítomnost dvojího vědomí, protože jsem si uvědomoval obě těla.

Slyšel jsem, jak mé chrápání sílí, ještě jsem přidal, ale můj nápad nefungoval. Jane mi řekla: „Miláčku, chrápeš. Otoč se,“ jako to dělá vždycky, když už jí to vadí. Slyšel jsem ji velmi jasně. Přestal jsem, ale ležel jsem nehnutě dál. Nepamatuji se, jak jsem se vrátil do fyzického těla. Potom jsem Jane probudil a všechno jí vyprávěl. Podle zabarvení mého hlasu si myslela, že jsem stále v transu.

Cítil jsem, že se tento stav může opakovat. Jane ležela tiše vedle mne. Nevrátil jsem se, ale cítil jsem velmi příjemnou auru vznášející se nade mnou. Tato projekce, i když jen slabá, se zdála být velmi snadná a přirozená, až jsem se divil, proč není na denním pořádku. Byl jsem si jist, že jsem se mohl dostat výše a že se mi nabízely úžasné možnosti, kdybych dokázal prolomit tu... bariéru. Necítil jsem nebezpečí, tíseň a ani na chvíli jsem neviděl nebo necítil „astrální stříbrný meč“. Usnul jsem.

Měl jsem několik otázek týkajících se této zkušenosti, tak jsem je přidal na seznam: 1. Má první projekce byla natolik zábavná a nabízela tolik možností, že mne přivedla k otázce, proč západní člověk není více uvědomen o těchto schopnostech. 2. Proč je dále nerozvíjí a nevyužívá? Doufal jsem, že se k ní Seth dnes večer vyjádří.)

Dobrý večer.

(„Dobrý večer, Sethe.“)

Gratuluji.

(„Děkuji.“)

Experimentoval jsi, ale měl jsi eso v rukávu. Věděl jsi, že Ruburt půjde brzy spát, pro případ, že dostaneš strach. Byl jsi připraven zkusit to znovu a zvolil jsi pomalou a jednoduchou metodu v příjemném prostředí. Seznámil ses s tímto stavem, aniž bys vlastně podnikl cokoli dobrodružnějšího.

(„Pokoušel jsem se o to ještě než šla Jane spát?“)

Ne. Projevil jsi snahu, ale neúspěšně. Vnímání času stráveného mimo tělo se hodně liší od času vnímaného tělem. Věděl jsi, že díky takové zkušenosti získáš větší svobodu, ale zvolil jsi ty nejsnadnější podmínky.

Mohl jsi však opustit obývací pokoj. Chrápání jsi chápal jako signál pro Ruburta. Věděl jsi, že tě za chvíli probudí. Byla to pojistka. Kdyby ti experiment nebyl příjemný, byl by ukončen. Tobě se však v takovém stavu líbilo, ale bohužel jsi se rozhodl pro chrápání jako pro hnací sílu, takže Ruburt tě jako obvykle probudil.

Měl by sis tedy vzít ze své zkušenosti ponaučení.

(Je neděle 25. dubna a přepisuji toto sezení. Od 21. dubna jsem dychtivě čekal na další projekci, ale marně. Každou předešlou mimotělesnou zkušenost následovala řada nedokončených projekcí nebo snů, které jako by byly ozvěnou původní zkušenosti...)

Západní člověk se sám rozhodl, že chce soustředit svoji energii navenek, a ignoruje vnitřní realitu. Společenský a kulturní kontext, a dokonce i náboženské přesvědčení automaticky brání těmto zkušenostem už od mládí. Taková projekce nepřináší žádné sociální ani materiální výhody, takže zůstává nevyužita.

(21.40) To samozřejmě platí pro všechny, kdo jsou ovlivněni touto civilizací. Před dosažením vyššího poznání je nutné docílit harmonie a vyrovnanosti. Některé osobnosti si zvolily reinkarnaci do společnosti, která je orientována na vnější svět, aby vykompenzovaly životy, které strávily hlubokým soustředěním se do svého nitra, bez uplatnění fyzického těla. Člověk se učí chápat a účelně využívat vnitřní a vnější realitu.

Ve spánku dochází k projekcím neustále, ať už si to pamatujete nebo ne. Vzpomenete si na ně, až k tomu máte důvod, tedy když začnou nabývat na hodnotě ve společnosti, jakmile i ostatní začnou považovat projekce a sny za velmi prospěšné.

Pokud jste si zrovna zvolili život, ve kterém kladete velký důraz na fyzický pohyb, mohou vás sny, ve kterých létáte, inspirovat k vynálezu letadla či rakety. Jakmile však skutečně pochopíte fakt, že vědomí dokáže cestovat mimo tělo, pak ztrácíte motivaci k fyzickému rozvoji pohybu.

Jaká je další otázka?

(„Otázka číslo padesát tři: Na 429. sezení 14. srpna 1968 jsi řekl, že některé osobnosti mohou být součástí více než jedné podstaty.“)

O tom jsem hovořil už několikrát. Vaše já nezná žádné hranice ani překážky ve svém rozvoji. Osobnost může být „stále“ součástí jedné podstaty, ale během svého rozvoje se její zájmy různí. Může se na dlouhou cestu vydat sama nebo se spojit s jinou podstatou s podobnými zájmy.

(Pauza do 21.47. „Otázka číslo čtyřicet šest: V kapitole devatenácté Sethova materiálu jsi vyjmenoval některé vnitřní smysly. Existují ještě další, o kterých jsi nemluvil?“)

Samozřejmě. A souvisí se zkušenostmi, které ve vašem systému nevnímáte, zůstávají vám skryté. *(Pauza.)*

Téměř každá buňka má schopnost vytvořit jakýkoli orgán nebo část těla. Má smyslová čidla, která se prakticky nerozvinou, pokud se z této buňky stane koleno nebo loket, ale možnost tu je. To znamená, že nejen ve vašem druhu, ale v mnoha dalších existují základní jednotky živé hmoty, které jsou schopné vytvořit živočišný nebo rostlinný svět a rozvinout mechanismus vnímání, který je v každé z nich zakódován.

Je tedy teoreticky možné vidět svět očima žáby, ptáka nebo mravence. Stále však hovoříme o fyzických smyslech.

Existují ale také vnitřní smysly, které jsou pro vás nevyjádřitelné a nepopsatelné. Jejich charakter lze naznačit pouze přirovnáním. V této knize je nebudeme více rozebírat.

(„Otázka číslo padesát pět: Tento dotaz reaguje na otázku číslo jedenáct, kdy jsem se ptal, co by Jane měla dělat, aby byla schopna správně vnímat učení Vypravěčů. Ty jsi říkal, že hojně využívali obrazy a symboly. Mohla by Jane za tvé pomoci v transu namalovat některý ze symbolů? Zajímalo by mě, zda by dokázala alespoň přiblížit jeden z jazyků Vypravěčů.“)

Je to možné.

(„Bylo by to velmi zajímavé.“ Seth se odmlčel, takže jsem se zeptal, „Mohla by to zkusit nyní?“)

Ted' není vhodný moment. *(Pauza.)* Spojení je velmi nejasné a zamlžené. Některé z jejich hieroglyfů a symbolů používala civilizace Mu.

Navrhuji přestávku, během které si můžete připravit další otázku.
(„Dobře.“)

(22.00. Prošli jsme si s Jane zbývající dotazy, ale protože se mi zdála být velmi unavená, navrhl jsem sezení ukončit, ale neskončili jsme úplně. Seth do konce sezení diktoval osobní materiál. Konec ve 22.58.)

584. sezení, 3. května 1971, 21.35, pondělí

(Minulý týden jsme všechna sezení kromě ESP kurzů zrušili.)
Dobry večer. („Dobry večer, Sethe.“)

Máte ještě nějaké dotazy nesouvisející s reinkarnací nebo náboženstvím.

(Hovořili jsme o nich před sezením, ale nečekali jsme tak rychlou odpověď. „Otázka číslo padesát osm: Existují nějaké další zákony vnitřního vesmíru kromě těch, které jsi nadiktoval na 50. sezení 4. května 1964?“)

Existují, ale protože jsem se o nich v této knize ještě nezmiňoval, necháme otázku na později.

(Zeptal jsem se, protože Sethova odpověď na otázku číslo čtyřicet šest souvisela sjednán z těchto zákonů, a sice zákonem nekonečné změny a přeměny.

„Otázka číslo čtyřicet čtyři: Kdyby ti Jane nedovolila, abys jí promlouval, pokusil by ses o kontakt s někým jiným, nebo to již děláš?“)

Promlouval jsem také skrze několik jiných osob, ale tentokrát bylo zapotřebí jisté „dohody“. Je pravda, že Ruburt nemusel souhlasit. Potom bych musel najít jiný způsob předání tohoto materiálu.

Tato práce si vyžaduje jistý vztah s médiiem a určité vlastnosti zúčastněných. Jiní by materiál možná příliš zjednodušili a já bych byl rád, aby má slova nebyla zkreslována a zabírala co nejvíce dimenzí. Pokud by Ruburt odmítl, předal bych materiál skrze některého Vypravěče.

Ve vašem systému neexistuje nikdo, s kým bych byl v minulosti v tak úzkém vztahu jako s vámi. Takový Vypravěč by přijímal informace z velké části ve snu a přepisoval je jako vyprávění.

Pokud by Ruburt odmítl spolupráci nyní, pravděpodobně by na ni přistoupil v další inkarnaci, aby splnil svůj úkol. V takovém případě bych na něho počkal, rozhodnutí je vždy na něm, ale pokud by ani tentokrát nepřijal, udělali bychom jinou dohodu.

(Ke mně): Ty máš také svůj podíl na sezeních a na naší práci vůbec. Jeden z obrazů, které jsi namaloval před mnoha lety, jasně zobrazuje rozvoj tvé psychiky. Byl to portrét Josepha, tvé podstaty, jak jsi ji tehdy intuitivně chápal. Vědomě sis spojení neuvědomoval, ale cítil jsi z obrazu sílu.

(Samozřejmě, že vím, o jaký obraz jde. Maloval jsem ho na Floridě v roce 1954, než jsme se s Jane vzali. Mám pouze fotografii, ale chtěl jsem udělat kopii. Bude obtížné jej přesně zkopírovat, ale nelituji, že jsem obraz prodal.)

Obraz představuje hledání, tvůrčí nespokojenou část tvé osobnosti toužící po porozumění a poznání. Vztah mezi tebou a Ruburtem byl nezbytnou podmínkou naší dohody, vedle tvého souhlasu, samozřejmě.

Pokud bys odmítl, sezení by se nekonala. Jsi napojen na stejnou podstatu, ačkoli se z ní odděluješ, ale vnitřní vztah dodává potřebnou sílu. Uzavíráš kruh, jak by se dalo říci. Zároveň jsi zdrojem prvotní energie a hnací síly, kterou dodáváš Ruburtovi.

Naše práce si nevyžaduje pouze správného jedince, ale také dostatečné úsilí. Je samozřejmé, že Ruburt potřebuje tvoji oporu, a tobě tato práce napomáhá v tvůrčí oblasti.

O tom bylo rozhodnuto ještě předtím, než byl počat váš současný život. Dokonce i Ruburtova tvrdohlavost byla dána předem a uzpůsobena tak, aby napomáhala při naší práci.

Poslání, které šířím, mělo být předáno ne „rozeným věřícím“, ale inteligentním lidem a „médiu“, které se nejen ptá, ale které je také rozšíří mezi ty, kdo mají stejné dotazy. Ruburt si nikdy nenechával své poznatky pro sebe, dělil se s ostatními. Intuitivně poznal hodnotu vnitřní informace a důležitost tohoto materiálu, ačkoli se dosud neseťkal s takovými myšlenkami.

(22.00) Nemusím připomínat, že ani na ostatních rovinách jsem se neseťkal s Ruburtovým odmítnutím. Jeho kritický přístup v prvních

zkušenostech sloužil jako pocit jistoty pro ego, které se obávalo, že bude odstrčeno a zničeno.

Vlastnosti, které musí „médiu“ mít, se podobají charakteristice velmi kreativní osoby. Nezbytností je velmi silné ego, to především v počátečním stadiu. V období poruch osobnosti, které souvisejí s tvořivostí, bývá zastrašeno silou a energií tvůrčích schopností, má obavy, že bude zničeno.

V takových případech zůstává ego strnulé, nedotknutelné, nerozvíjí se celou tvůrčí zkušeností osobnosti. To se samozřejmě může stát nejen u média, ale i u ostatních osobností při jiných aktivitách. Ruburt na to reagoval uvolňováním ega a v postupném procesu umožnil rozvoj celé své osobnosti.

Konec diktování. Ještě osobní poznámka (*ke mně*). Sám můžeš potvrdit, že předešlá charakteristika na Ruburta sedí.

Můžeme si udělat přestávku a potom můžeme pokračovat.

(22.09. Jane byla ve velmi hlubokém transu, hovořila poměrně rychle. Řekla, že když Seth hovořil o obraze, viděla ho jasně před sebou i se širokým zlatým rámem. Nejdřív si nepamatovala, jak vypadal, ale potom mi ho podrobně popsala. Obraz byl prodán dříve, než jsem si uvědomil jeho význam. Ještě předtím, než začala sezení a než jsme vůbec mohli tušit, že k něčemu takovému dojde. Konec sezení ve 22.28.)

21 - Význam náboženství

585. sezení, 12. května 1971, 21.35, středa

(Před sezením jsme s Jane prošli zbývající otázky ze seznamu, který jsme připravili pro dvacátou kapitolu. „Doufám, že je Seth během další kapitoly o náboženství a reinkarnacích zodpoví, abychom je měli z krku,“ řekla Jane. Jane je na náboženská témata velmi citlivá. Po tvrdých životních zkušenostech si vytvořila vlastní náboženství. Velmi dobře si uvědomuje, jak hluboké stopy na ní rodinné prostředí zanechalo, přestože se od jejich víry odklonila už v devatenácti letech...)

K mému překvapení začal Seth jednadvacátou kapitolu už dnes večer. A brzy se ukázalo, že na naše otázky nezapomněl. Sezení se konalo opět v ateliéru, a protože je velmi malý, Jane se rozhodla, že zde nebude kouřit. Celý den prší.)

Dobrý večer.

(„Dobrý večer, Sethe.“)

Začneme další kapitolu nazvanou *Význam náboženství* a otázky týkající se tohoto tématu zodpovím postupně.

Vnitřní uvědomění se vždy odehrává v rámci celého já. K porozumění významu existence však musí dojít v každé osobnosti. Poznání multidimenzionální existence neprobíhá pouze na pozadí vaší současné vědomé aktivity. Každý jedinec si intuitivně uvědomuje, že jeho existence není omezena na trojrozměrný systém. Poznání těchto dimenzí vychází z nejniternějšího jádra Bytí, je promítáno ven a mění vše, čeho se dotýká.

Toto poznání dodává určitým prvkům fyzického světa na intenzitě, čímž převyšují ostatní. Vnitřní poznání si hledá místo ve fyzickém světě, je překládáno do fyzického systému. Každý člověk má v sobě vnitřní poznání a hledá jeho důkaz ve fyzickém světě.

(Pauza do 21.45. Především odstavec vlastně shrnuje výsledky Janiných prvních psychologických experimentů ze září 1963. Její transcendentální zkušenosti ji vedly k napsání knihy Fyzický svět jako

materializace myšlenky, která nás inspirovala k uskutečnění dalších sezení. Viz předmluva k této knize.

Poznámka: Pobaveně jsem sledoval Jane, jak si zapaluje cigaretu.)

Vnější svět je nedokonalým odrazem toho vnitřního. Vnitřní poznání lze přirovnat ke knize o rodné zemi, kterou si s sebou berete na cestu do zahraničí. Lidé se rodí se snahou realizovat svůj vnitřní svět, i když si uvědomují, jak odlišný je od prostředí, ve kterém žijí.

V každém jedinci se odehrává vnitřní psychické drama, které je promítáno ven. Velké náboženské události souvisí s vnitřním náboženským dramatem. Náboženství samo o sobě je jistým způsobem psychologický jev, protože každé fyzicky orientované já se cítí osamoceně, když nezná svůj původ, cíl a smysl své vlastní existence.

Je to dilema, které ego řeší především v raných stadiích své existence. Odpovědi hledá ve vnějším prostředí, v rámci fyzické reality. Zároveň však vnímá hluboké, stálé, ale nepochopitelné spojení s ostatními částmi svého já, které nepodléhají jeho nadvládě. Uvědomuje si také, že vnitřní já má poznání, na kterém se zakládá jeho vlastní existence.

Jak roste, vašimi slovy, hledá důkazy vnitřního poznání ve fyzickém prostředí. Vnitřní já podporuje ego. Formuje pravdu do fyzicky orientovaných dat, se kterými ego dokáže pracovat. Ty pak promítá ven, do fyzické reality. Materializovaná pravda je pro ego lépe pochopitelná a přijatelná.

Takže můžete vidět, jak se člověk, který dosáhl osvícení, vymyká běžným normám. V porovnání s ostatními má obrovskou mravní sílu, a tak se stává nadčlověkem. Proroci, géniové, králové se objevují ve více než lidských rozměrech.

(22.00) Tyto osobnosti byly vybrány ostatními, aby ukazovaly vnitřní pravdu, kterou všichni intuitivně znají. Na druhé straně tyto jedinci získávají své nadpозemské schopnosti a moc od svého lidu a ukazují je v pravém světle. Jsou součástí svého vnitřního já, které vlastně nedokáže pracovat v rámci fyzické reality bez fyzického těla. Jejich energie je zcela platnou projekcí vnitřního já. *(Dlouhá pauza.)*

Díky tomu se taková osobnost stává tím, za co ji považujete, věčným hrdinou ve vnějším náboženském dramatu, protože vnitřní já je věčným hrdinou dramatu vnitřního.

(22.08) Takové mystické promítání je nekonečné, stále probíhající. Jakmile začne slábnout jedno náboženství, začne nabírat na intenzitě jiné. Mohou se vzájemně různit, ale pamatujte si, že vždy vycházejí zevnitř.

Jsou formována tak, aby odpovídala světovým podmínkám dané doby. Pravda je skryta v symbolech a událostech, které mají na lidstvo největší vliv. Je to velmi důmyslné, protože vnitřní já ví přesně, co působí na ego a jaký druh osobnosti dokáže nejlépe předat poslání. Jakmile se taková osobnost v historii objeví, je intuitivně rozpoznána. Její příchod je navíc předem ohlášen proroky.

Vyvolení se mezi vámi běžně neobjevují. Nejsou vybráni náhodně. Jsou to jedinci, kteří na sebe převzali odpovědnost za tuto roli. Již od narození si uvědomují své poslání a prostřednictvím určitých zkušeností mohou otevřít svou plnou paměť.

Jsou to zástupci Všeho Bytí v lidské podobě. Každý jedinec je vlastně součástí Všeho Bytí, ale *(dlouhá pauza)* vyvolená osobnost si mnohem intenzivněji uvědomuje své vnitřní poznání a schopnosti a dokáže je daleko účelněji využít. Zná dobře svůj vztah ke Všem Bytí.

Můžeme si udělat přestávku.

(22.25. Po přestávce Seth nadiktoval pět stran, kde komentoval mé obrazy. Sezení skončilo ve 23.03.

Jane věděla, že Seth začal kapitolu o náboženství, takže si oddechla. A zároveň vzrůstala její zvědavost. Nakonec jsem jí dal kopii materiálu, který pokrýval její dotazy. Zaujal ji natolik, že jej přečetla na ESP kurzech, stejně jako několik dalších úryvků z knihy.)

586. sezení, 24. července 1971, 21.01, sobota

(Toto je první pravidelné sezení uskutečněné od pondělí 12. května. K takto dlouhé pauze jsme měli několik důvodů: Janina naléhavá potřeba odpočinku, osobní problémy, práce s lidmi

a vyřizování formalit spojených s rozšířením našeho bytu. Jane uskutečnila několik ESP sezení.

Jane si přála, aby Seth pokračoval tam, kde minule skončil. Byla po tak dlouhé přestávce trochu nervózní. Nemohla se dočkat, až Seth dokončí knihu, aby si ji mohla přečíst.

Sezení proběhlo v bývalé ložnici, kterou jsme vyklidili a rozšířili tak ateliér. Prostory, které jsme získali, jsme opravdu přivítali.)

Dobrý večer.

(„Dobrý večer, Sethe.“)

(Vesele): Vítejte zpět, budeme pokračovat v naší kapitole o náboženství. (Pauza.)

Dobro a zlo, bůh a ďábel, vykoupení a zatracení jsou symboly hlubokých náboženských univerzálních hodnot, které nelze přeložit do fyzických termínů.

Jsou to ústřední témata náboženských dramát, o kterých jsem hovořil. Herci se mohou znovu a znovu vracet v odlišných rolích, stejně jako se objevovali na historické scéně ve vaší minulosti. Proroci tedy většinou hovoří o minulých dramatech.

Tyto psychické entity jsou skutečné. Jejich realita nesestává pouze z jádra jejich vlastní identity, ale je posílena realizovanými myšlenkami a pocity pozemského publika, pro něž je drama sehráno.

(21.05) Velkou roli zde hraje psychická a psychologická identifikace, která je jádrem takového dramatu. Lze říci, že člověk se ztotožňuje s bohy, které si sám vytvořil. Nechápe charakter své vlastní vynalézavosti a tvůrčí energie. Řeknete-li: „Bůh a člověk vytváří jeden druhého,“ nejste daleko od pravdy. Je však nezbytné dobře volit slova, protože není rozdíl mezi bohem a člověkem.

Vlastnosti bohů jsou člověku vrozené, ale zesílené a aktivizované. Věříte, že bůh je nesmrtelný, ale i vy jste nesmrtelní, pouze na to zapomínáte. Intuitivně si však tuto vlastnost uvědomujete a přičítáte ji bohům. Za pozemskými, historickými a náboženskými dramaty, příběhy o bohu a člověku, se skrývá skutečná spirituální realita.

(21.10) Herci náboženských dramát jsou přestrojené silné podstaty, které mají daleko od hraní role. Náboženství, která přžívají věky, jsou pouhé, ale užitečné, pomůcky k odhalení pravé reality. Za protiklady dobra a zla se skrývají hlubší spirituální hodnoty. Všechna

náboženství usilují o zachycení „pravdy“, ale v jejich výkladu dochází ke zkreslení.

Vnitřní já může zachytit útržky své vnitřní reality, kterou nelze fyzicky vyjádřit. Schopnost zahlédnout vnitřní prostředí závisí na stupni porozumění, proto se jeho popisy tak různí.

Hlavní hrdina historického náboženského dramatu vnímá způsob, jakým k němu tyto informace přichází. Smysl existence a jeho původ jsou mu vysvětleny způsobem, kterému rozumí. Ježíš si samozřejmě uvědomoval svou osobnost a věděl, že je jednou ze tří osobností, ze kterých je složena jeho podstata. Do jisté míry sdílel i vědomí ostatních.

Třetí osobnost, o které jsem několikrát hovořil, se ještě neobjevila a o její existenci proroci hovoří jako o Druhém příchodu Krista (*Matouš 24*). Proroctví jsou ovlivněna kulturním a dobovým kontextem a stupněm rozvoje. Je zde tedy zřejmé zkreslení, Kristus nepřijde na konci světa, jak tvrdí proroctví.

(21.20) Nepřijde, aby spasil dobré a poslal do záhuby zlé. Začne nové náboženské drama. Bude zachována určitá historická posloupnost. Nebude již považován za toho, kým skutečně byl. Vráti se, aby napravil křesťanství, které bude v době jeho příchodu upadat, a aby vytvořil nový myšlenkový systém, který světu schází.

(21.25) V té době budou všechna náboženství procházet krizí. Nebude usilovat o jejich obrození ani spojení, ale zničí všechny náboženské organizace. Jeho hlavním posláním bude šířit pravdu, že jedinec je součástí Všeho Bytí. Jasně vysvětlí metody, kterými může dosáhnout úzkého kontaktu se svou podstatou. Do jisté míry se stane prostředníkem mezi člověkem a Vším Bytím.

Jeho příchod se odhaduje na rok 2075.

Můžete namítat, že Nostradamus ztotožňoval pád římskokatolické církve s koncem světa. Nedokázal si totiž představit, že by civilizace mohla fungovat i bez ní, a to je třeba vzít v úvahu také u jeho dalších proroctví.

Třetí osobnost Krista bude mít samozřejmě velkou psychickou sílu. Bude to on, kdo naučí lidstvo využívat vnitřní smysly uvolňující proud spirituality. Vrahové a oběti si vymění role, protože

reinkarnační paměť vystoupí na rovinu vědomí. Rozvojem těchto schopností dokáže člověk rozpoznat a ocenit hodnotu života.

Ještě předtím se však narodí několik osobností, které posílí lidské očekávání. Jeden takový člověk se už narodil v Indii, v malé provincii nedaleko Kalkaty, ale jeho duchovní vliv je v tomto životě pouze lokální.

Další bude afričan, který bude působit především v Indonésii. Proroci předem oznámí Kristův příchod.

Povede lidstvo k překonání symbolismu, na kterém se náboženství tak dlouho zakládalo. Hlavní důraz bude klást na individuální duchovní zkušenost, rozvoj ducha. Naučí vás rozpoznávat svoji skutečnou realitu.

Nyní si můžete udělat přestávku.

(„*Děkujeme.*“)

(21.37. Jane hovořila velmi rychle, jen s několika pauzami. Byla v hlubokém transu. Musel jsem se hodně snažit, abych stačil zapisovat, protože jsem vyšel ze cviku. Také jsem zjistil, že jsem zapomněl některé znaky, které jsem používal ve své verzi těsnopisu.

Během přestávky Jane očima přelétla některé pasáže osmnácté kapitoly Sethova materiálu. Tvrdila, že si Seth protirečí v tom, co říkal na 491. sezení 2. července 1969 o třech Kristových osobnostech a co diktoval dnes večer. Zde cituji odstavce ze stran 246-47 z kapitoly Pojetí Boha.

„Existovali tři muži, jejichž životy se v historii prolínaly a splétaly, jejich příběh je souhrnně znám jako život Ježíše Krista. Byli duševně nadaní, znali svoji roli a ochotně ji přijímali. Tyto osobnosti byly součástí jedné podstaty, která se realizovala souběžně. Nenarodily se však ve stejný den. Existuje několik důvodů, proč se jejich podstata neprojevila v podobě jednoho člověka. Její plné vědomí by bylo příliš silné pro jedno fyzické tělo. Podstata potřebovala k rozvoji odlišná prostředí, která by nebylo možné jinak zabezpečit.

Tato podstata se jednou reinkamovala v podobě Jana Křtitele, a poté ve dvou dalších odlišných formách. Jednou z nich je osobnost, kterou znáte z většiny příběhů o Kristu. Ke třetí osobnosti se vrátíme později. Mezi těmito částmi podstaty probíhala neustálá komunikace, ačkoli jejich životy neprobíhaly ve stejnou dobu.“

Také jsem o tom přemýšlel. Dosud jsme se domnívali, že všechny tři Kristovy osobnosti se už objevily, ale dnes nám Seth řekl, že ta třetí přijde až v příštím století. Jaké je tedy vysvětlení? Zneklidnilo nás to. Sezení pokračovalo ve 21.57.)

Takže budeme pokračovat.

Třetí historická osobnost se samozřejmě již narodila a vzala na sebe roli zélóty.

Tato osobnost měla k dispozici obrovskou energii a velké organizační schopnosti, ale udělala několik chyb, které vedly k rozšíření některých nebezpečných iluzí. Záznamy o tomto historickém období jsou roztržité a vzájemně si odporují.

Tento člověk se jmenoval Pavel neboli Saul. Jeho úkolem bylo vytyčit hranice myšlenek, nikoli pravidel, myšlenek člověka, a ne skupiny. Neuspěl, proto se v budoucnosti musí vrátit.

Neexistuje žádná čtvrtá osobnost Kristova.

(„*Chápu.*“)

Takže Pavel zašel tak daleko, že začal fungovat jako samostatná identita. Jeho vlastnosti se podstatně odlišovaly od Kristových. Byl „obrácen“ intenzivní osobní zkušeností. Jeho úkolem bylo zdůrazňovat osobní stránky člověka, ne skupiny nebo společnosti. Některé jeho pozoruhodné činy však byly připisovány Kristu.

(22.05) Každá ze tří osobností má svobodnou vůli řešit své úkoly a problémy. To platí i pro Pavla. Z toho plynou organizační „nesrovnalosti“, ke kterým došlo v rámci historie. Pavlovy tendence sloužily jistému účelu, ale musí se vrátit, aby je objasnil.

On sám je nevytvořil ani nevložil do historické reality. (*Jane se odmlčela a přikryla si oči dlaní.*) Byl nucen reagovat na jisté podmínky. V dané době na daném místě bylo třeba oddělit křesťanské myšlenky od dalších teorií a náboženských dogmat, udržet je ve středu pozornosti. Jeho úkolem bylo vytvořit fyzický rámeček. I když se obával, že jeho myšlenky budou časem potlačeny, neviděl jiné východisko.

(„*Proč ta dvě jména, Pavel a Saul?*“)

Měl dvě jména. (*Pauza.*) Až se však tato třetí osobnost vrátí, nebude to už jen Pavel, bude v sobě zahrnovat vlastnosti všech tří osobností.

(Jane se znovu odmlčela. „Mohu se zeptat na velmi primitivní otázku?“) Ano.

(Následoval rozhovor se Sethem, který jsem nezaznamenal, protože byl příliš rychlý. Zajímalo mne, zda se tyto tři osobnosti setkaly jako fyzické bytosti, a pokud ano, tak kdy. Jane pozorně naslouchala mé otázce.)

Je vidět, že neznáš bibli.

(„To je pravda.“)

To je zcela zřejmé pro všechny, kteří ji znají.

Pavel se snažil zapřít svou pravou identitu až do svého obrácení. Alegoricky reprezentoval boj, který svádělo jeho já s poznáním. Zdá se, že putoval z jednoho extrému do druhého, vystupoval proti Kristovi, a potom se přiklonil na jeho stranu. Měl v sobě vnitřní oheň a poznání, které dlouho skrýval.

Byl tou částí Krista, která se soustředila na fyzickou realitu a práci s ní. Do jisté míry byl přemožen. Po Kristově „smrti“ měl Pavel ve fyzickém světě šířit jeho duchovní myšlenky a pokračovat v nich. Ve snaze následovat jeho kroky však vytvořil organizaci, která je zadusila. Přežil Krista, stejně jako Kristus přežil Jana Křtitele. Někjaký čas se tedy jejich životy překrývaly.

Jan a historický Kristus splnili svůj úkol a byli spokojeni se svou prací. Pavel neuspěl, proto se musí v budoucnu vrátit.

Podstata, kterou tito tři spoluvytváří, později nazvaná podstatou Kristovou, si uvědomovala všechny tyto momenty. Pozemské bytosti poznávaly skutečnou pravdu pouze ve stavu transu nebo osvětlení.

Pavel byl zosobněním agresivní stránky člověka, kterou je nutné vzít v úvahu v souvislosti s jeho rozvojem. Agresivní vlastnosti mohou úplně změnit povahu člověka. Při svém návratu se však bez nich třetí Kristova osobnost obejde.

(22.27) Díky tomu bude v příštím století vnitřní stav člověka osvobozen od pout, která ho svazují. Začne nová éra, ne ráj na zemi, ale daleko moudřejší a spravedlivější svět, ve kterém si člověk bude uvědomovat svůj vztah k planetě Zemi a nevázanost v čase i prostoru.

Nyní si můžete udělat přestávku.

(22.30. Jane opět hovořila poměrně svižně. Z transu vyšla velmi snadno. Ulevilo se jí, když Seth vyslovil jméno třetí osobnosti Kristovy

podstaty. Říkala, že na tom nesejde, ale věděl jsem, že ji toto téma zajímá.

Diskuze během přestávky se týkala několika dalších věcí, které by mohly zajímat naše čtenáře. Jednou z nich bylo označení Pavla za zélótu. Myslel jsem si, že zde bylo jisté spojení Pavla neboli Saula se zélóty, jednou z prvních náboženských sekt v Judsku v 1. století n. l. Svatá země byla okupována Římany a Saul byl žid, ale zároveň římský občan. O těchto sektách jsem se nedávno dočetl v knize o svitcích nalezených u Mrtvého moře. Ohledně svitků mi zůstalo několik věcí nejasných, ale po Sethově vysvětlení jsem neměl co dodat.

Další otázka z našeho seznamu se týkala jména třetího Krista a země, ve které se objeví v příštím století. Také by Seth mohl přiblížit významné náboženské postavy narozené v Indii a v Africe.

Pokračovali jsme v diskusi, když Jane najednou zvolala, že zná odpověď na předešlé otázky. Odpovědi k ní prostě „přišly“. Nedokázala tyto informace přesně vyjádřit slovy, ale cítila je. Pokusila se je přeložit takto:

Seth označil Pavla za zélótu, protože to nejlépe vystihuje jeho temperament. Nijak to však nesouvisí se sektou zélótu.

Zemi, jméno a informace související s třetím Kristem, který se objeví v dalším století, se v současné chvíli nedozvíme, snad v příštích letech. Seth se brání bližším podrobnostem, aby tak zamezil přehnané reakci na osobnosti, které by odpovídaly popisu. To by bylo velmi nefér a zavádějící.

Ze stejného důvodu nám Seth nemůže přiblížit podrobněji osobnost žijící v Indii a ani tu, která se narodí v Africe a bude působit v Indonésii.)

(Pokračování ve 22.50.) Vraťme se k tématu.

Ruburt správně odpověděl na tvé otázky.

Rád bych vyjasnil některé věci. „Nové náboženství“, které se zformuje po třetím příchodu Krista, nebude křesťanské, přestože jeho původcem bude Kristus.

Třetí osobnost souvisí s historickým Kristem a uvědomuje si svůj vztah k němu, ale v rámci seskupení tří osobností vytvoří novou psychickou podstatu, jiný psychologický celek. Po této proměně dojde

také ke změně charakteru lidstva, (*s důrazem*) pokud samozřejmě bude ochotné přijmout a rozvinout své vlastnosti a schopnosti.

Výsledkem bude naprosto odlišný druh existence. Příčinou většiny vašich současných problémů je ignorance duchovní stránky osobnosti. Nikdo nebude pohrdat příslušníkem jiné rasy, protože bude vědět, že i jeho vlastní existence zahrnuje takovou příslušnost.

(22.55) Žádné pohlaví nebude upřednostňováno před druhým, žádné postavení ve společnosti nebude povyšováno nad ostatní, protože každý jedinec si bude uvědomovat svoji vlastní zkušenost na mnoha různých rovinách, znát různé role. Otevřené vědomí bude cítit propojení se všemi ostatními žijícími bytostmi. (*Pauza.*) Lidstvo si uvědomí nesmrtelnost svého vědomí. Dojde k velkým změnám ve společenském a politickém uspořádání, protože to dosavadní je založeno na mylném přesvědčení.

Lidská osobnost bude těžit z toho, co se jí zdá dnes neuvěřitelné. Vědomí bude daleko svobodnější a otevřenější. Děti se od narození budou učit, že jejich základní podstata není závislá na těle a čas je pouhá iluze, budou schopny vybavit si své minulé existence a ztotožnit se se stářím, které přijde.

(23.02) Mladí se budou učit, co znamená a přináší „stáří“, a staří nebudou ztrácet duchovní pružnost svého mládí. To je velmi důležité. Na určitou dobu jim zůstanou utajené budoucí inkarnace, a to z praktických důvodů.

Jakmile dojde k těmto změnám, v mozku se aktivují nové oblasti. Bude tedy možné fyzicky zmapovat svůj mozek, čímž se vyvolají vzpomínky na minulé životy. To všechno jsou duchovní změny, kdy se náboženství vymyká organizačním poutům a stává se živou součástí života jedince. Duševno se stane základem civilizace. (*Pauza do 23.05. Jane má zavřené oči.*)

Lidstvo jako rasa se díky svým zkušenostem hodně změní. To však neznamená, že zmizí všechny problémy. Člověk bude mít k dispozici větší možnosti. To předpokládá bohatší a obsáhlejší sociální strukturu. Ženy i muži budou mít hlubší vztah ke svým bratrům, a to nejen jako k lidem, ale i jako k osobnostem, kterými byli.

K největším změnám dojde v rodinných vztazích. Bude větší prostor pro vytvoření emocionálních vztahů v rámci rodiny, kde je to nyní nemožné. Vědomá mysl začne vnímat nevědomé.

O tom hovořím proto, abyste si uvědomili, že duchovní ignorance je příčinou mnoha problémů a vaše jediná omezení jsou právě ta duchovní.

(23.14) Třetí osobnost Krista se bude velice odlišovat. Bude však mít takovou sílu a vliv, že stejné vlastnosti probudí i v člověku. Prolomí závoj fyzického vnímání, které člověka omezuje, a rozšíří vnímání novými směry.

Lidstvu dnes chybí tento pohled, pole soustředění, které mu představí Třetí osobnost. V tomto dramatu se již neobjeví žádný kříž ani ukřižování. Tato osobnost bude samozřejmě multidimenzionální a vědomá všech svých inkarnací. Nebude orientována na jedno pohlaví, barvu pleti nebo rasu.

(23.20) Poprvé bude překonáno pozemské pojetí osobnosti, dojde k jejímu osvobození. To bude mít na lidstvo různý vliv. Mnoho jedinců bude mít strach přijmout pravý charakter své vlastní reality nebo se svobodně projevovat v dimenzích své skutečné identity.

Z již zmíněných důvodů nechci podávat detailnější informace, jméno ani zemi narození této osobnosti. Někdo by mohl tuto informaci zneužít nebo předčasně vstoupit do této formy.

Události nejsou předem určeny. Je však dán určitý rámec v systému pravděpodobností. Příchod třetí osobnosti bude mít přímý vliv na původní historický příběh Krista. Bude mezi nimi jistý vztah.

Můžeme si udělat přestávku, nebo skončit sezení, jak chcete. („Dáme si pauzu.“)

(23.25. *Zvolil jsem pauzu, abychom se dozvěděli více informací k tomuto tématu. Jane říkala, že si pamatuje všechno, co bylo řečeno od poslední přestávky. V transu ztratila poněti o čase.*

Oba jsme byli velmi unavení. Měli jsme také hlad, takže jsme uvažovali o tom, že sezení ukončíme, uděláme si něco k jídlu a budeme sledovat horor v televizi. Pak jsem si vzpomněl, že Seth stále souhrnně nepojmenoval prvních osm kapitol knihy. V kapitole sedmnácté nás uklidňoval, abychom si s tím nelámali hlavu. Je to neuvěřitelné, ale je

to už rok, kdy Jane přestala číst knihu, skončila u kapitoly čtvrté. Pokračování ve 23.39.)

Jenom se vyjádřím k vašim dotazům a s přáním hezkého večera se pro dnešek rozloučíme. Ruburt mi dnes odpoledne připomněl, že jsem vybočil od původní osnovy (*na 510. sezení 19. ledna 1970*), kdy jsem zadával názvy kapitol. Vložil jsem některé další kapitoly.

Máte ještě nějaké dotazy?

(*„Ano, ale myslím, že je necháme napříště.“*)

(*„Pobaveně s očima otevřenými a temnými“*): Nepřišel jsi na ESP sezení, takže jsem ti zase tolik nechyběl. (*„Chybíš mi moc.“*)

Uděláme si soukromé sezení, a pak budeme pokračovat v knize. Stýská se mi po našich soukromých sezeních. (*„Mně také.“*)

Můžeš některý večer nahrávat na diktafon, aby sis odpočinul.

(*„Právě proto jsem nechal diktafon opravit.“*) Přeji vám všechno dobré a hezký večer. (*„Moc děkujeme, Sethe. Bylo nám potěšením.“*) Mně je vždycky potěšením s vámi pracovat. (*Smál jsem se. „Dobrou noc.“ Konec ve 23.45.)*)

587. sezení, 28. července 1971, 21.17, středa

Dobrý večer.

(*„Dobrý večer, Sethe.“*) Budeme pokračovat v diktování.

Vaše náboženské příběhy jsou samozřejmě nedokonalým odrazem dosud neodhalené vnitřní duchovní reality. Lidé promítají své vnitřní vlastnosti do různých náboženských postav bohů nebo proroků.

Náboženské příběhy odrážejí, a doufejme i objasňují, některé stránky vnitřní reality, která se promítá do fyzického světa. (*Dlouhá pauza, Jane měla zavřené oči.*) Nejsou však záležitostí pouze vašeho systému. Mohou se také promítnout do jiné roviny reality. Náboženství je pouze vnějším obalem vnitřní reality. Vnitřní spiritualita dává smysl té fyzické. Náboženství by mělo zahrnovat všechny cíle člověka v hledání smyslu života a pravdy. Spiritualitu od něj nelze oddělovat jako samostatnou aktivitu nebo vlastnost.

Vnější náboženské příběhy jsou důležité, protože věrně odrážejí charakter vnitřního, osobního duchovního života. Člověk považuje své náboženství za platné do té míry, do jaké vyjadřuje jeho vnitřní

zkušenost. Většina náboženství však bere v potaz pouze určitý druh zkušenosti, zatímco jiné přehlíží. Omezuje se tedy pouze na vysoce omezenou skupinu lidí.

(Pauza do 21.30.) Žádná církev nikdy nemůže vyjádřit vnitřní zkušenost všech jedinců, takže ji různými způsoby efektivně osekává. Zakázané nebo nepopsané zkušenosti však budou stejně nevědomě vycházet na povrch, střádat sílu a energii, až se nakonec promítnou do vnějšího světa a vytvoří nové náboženské příběhy.

Příběhy samy o sobě vyjadřují určitou vnitřní realitu a připomínají ji těm, kdo nevěří přímé zkušenosti svého vnitřního já a vnímají realitu v symbolech. Jakmile zjistí, že to tak není, cítí se podvedeni. Ježíš vyprávěl příběh o Otci a Synu. Byl to způsob, jakým v té době vysvětloval vztah mezi vnitřním a vnějším já. Žádné nové náboženství ve skutečnosti nemůže nikoho překvapit, protože všechny tyto příběhy probíhají v každém z vás.

To lze samozřejmě aplikovat na Ježíše Krista i Buddhu, oba přijali vnitřní projekce a snažili se je fyzicky vyjádřit. Byli však více než jen souhrnem těchto projekcí. To byste si měli uvědomit. Islám v tomto smyslu nesplnil očekávání. V jeho projekcích převládalo násilí, láska a soudržnost byly až na druhém místě.

Zvláštní roli v náboženských příbězích sehráli židé, i když nebyli první, kdo přišli s myšlenkou jednoho boha. Mnoho starých náboženství vyznávalo víru v jednoho boha nadřazeného všem ostatním. Jejich Nejvyšší byl však shovívavější a laskavější než ten židovský. Mnoho domorodých kmenů věřilo, že vnitřní duch prostupuje každou živou věcí. Jako příklad uváděli boha stromů nebo květin. Uvědomovali si také přítomnost jednotného Ducha, jehož jsou součástí. Výsledkem byla harmonická jednota.

Židé vnímali Boha jako krutého, zlostného, ale spravedlivého dozorce. Většina židovských sekt odmítala myšlenku, že by lidská bytost mohla obsahovat vnitřního Ducha. Nejdokonaleji odrážela vnitřní realitu nejstarší náboženství, kdy člověk žil v souladu s přírodou, naslouchal jí a odhaloval její tajemství.

(21.45) Hospodin je už však projekcí jiné myšlenky. Člověk si začal více uvědomovat své ego a vzrůstala jeho moc nad přírodou. Mnoho pozdějších zázraků je prezentováno jako odlišné chování

přírody v souvislosti s její přirozeností. Bůh se stal spojencem člověka proti přírodě.

Stal se symbolem lidského ega. Jednal stejně, jako by jednalo rozrušené dítě, kdyby mělo takovou moc. Sesílal hromy, blesky a oheň na své nepřátele, ničil je. Lidské ego s sebou přineslo mnoho problémů. Odcizení, oddělení od přírody se prohlubovalo. Příroda se stala zbraní používanou proti nepříteli.

V mnoha starých, dnes zapomenutých kmenových náboženstvích prosili boha, aby obrátil přírodu proti nepříteli. Ještě předtím byl člověk nedílnou součástí přírody. Přírodu považoval za součást své reality a sebe sama. Nemohl tedy poslat sebe proti sobě. *(Pauza.)*

V těchto dobách člověk věřil v duchy ptáků, stromů a pavouků. Znal dobře tuto skrytou realitu a dokázal s ní komunikovat. Tehdy se lidé nebáli smrti jako dnes, protože si uvědomovali nesmrtelnost vědomí.

Člověk toužil vystoupit ze sebe, ze své psychologické existence, vyzkoušet nové možnosti, poznat jiné roviny vědomí. To by však znamenalo oddělení od vnitřní spontánnosti, která mu dodávala pocit bezpečí. Na druhé straně se mu nabízely nové tvůrčí možnosti a energie.

Navrhuji pauzu.

(22.01. Po poměrně pomalém začátku Jane podstatně zrychlila tempo. Pochválil jsem materiál. Dnešní sezení probíhalo v obývacím pokoji, protože dům byl až na nás prázdný. I přesto, že máme od začátku sezení zapnutou ventilaci, bylo Jane během přestávky velmi horko. V transu se však, jak říkala, cítila pohodlně.

Během přestávky jsem prošel několik otázek týkajících se vztahu tří osobností Kristovy podstaty, Jana Křtitele, Ježíše a Pavla. Jane mi poradila, abych počkal s otázkami až na konec kapitoly. Pokračování ve 22.13.)

Bůh je vždy odrazem vnitřního boha.

Člověk se snažil vytvořit nové království, dosáhnout jiné roviny vědomí a pole soustředění. Jeho vědomí se otočilo ven a člověk se čím dál méně soustředil na vnitřní realitu. Nakonec byl schopen vnímat vnitřní realitu pouze tak, jak ji promítal ven do fyzického světa.

Do té doby vnímal a vytvářel své prostředí bez sebemenšího úsilí, protože si uvědomoval svou vnitřní jednotu. Aby se mohl vydat na tuto novou cestu, musel na svou vnitřní jednotu zapomenout, nebo alespoň předstírat, že neexistuje. Jinak by se nový druh vědomí neustále vracel zpět pro svůj pocit bezpečí a pohodlí. Zdálo se, že musí zbořit všechny mosty, ale byla to jen hra, protože vnitřní realita zůstala nezměněna. Nový druh vědomí se od ní musel odvrátit, aby si udržel nezávislý pohled, své pole soustředění.

Zde sice hovořím v historickém kontextu. Musíte si však uvědomit, že tento proces nemá nic společného s časem, jak jej vnímáte vy. K tomuto dobrodružství vědomí (*úsměv*) dochází průběžně v každém okamžiku.

(Zde Seth reagoval na knihu, kterou napsala Jane a nazvala ji „Dobrodružství vědomí“.)

Vnímání vnějšího světa se tedy změnilo. Najednou se zdálo být cizí, oddělené od jedince, který ho vnímal.

(22.24) Bůh se stal myšlenkou promítanou ven, nezávislý na jedinci, oddělený od přírody, stal se odrazem lidského ega se vši jeho úchvatností, divokostí, mocí a touhou po dokonalosti. Dobrodružství vědomí bylo i přes své nevýhody vysoce kreativní, představovalo „evoluci“ vědomí, která obohatila lidskou subjektivní zkušenost a samozřejmě jí dodala další rozměry.

Pro lepší organizaci se však musely vnější a vnitřní zkušenosti objevovat jako samostatné, oddělené události. Vlastnosti boha se v historii měnily spolu se změnami lidského ega. Charakteristika ega však zároveň koresponduje se silnými vnitřními změnami.

(Jane zdůraznila poslední slova výrazem v tváři. Od přestávky hovoří velmi svižně.)

Prvotní impulz vnitřních vlastností do vnějšího světa a vytvoření ega lze přirovnat ke zrodu nekonečného množství hvězd nebo k události, kterou nelze měřit a která vychází ze subjektivní roviny a vnitřní reality.

Ego, které se zde zrodilo, se chvástá svou nezávislostí, ale zároveň si neustále udržuje jistotu svého vnitřního původu.

(Pauza do 22.30. Jane si v transu zapálila cigaretu a napila se piva.)

Je to dobrá kapitola.

(„ Výborná.“)

Ego se strachuje o své postavení, obává se, že by se mohlo znovu rozplynout ve vnitřním já, ze kterého vychází. Poskytuje vnitřnímu já určitý druh zpětné vazby, nezávislý pohled na sebe sama, a umožňuje tak vnitřnímu já zahlédnout možnosti rozvoje, které si předtím neuvědomovalo. V době Kristova života si ego bylo natolik jisté svým postavením, že se obraz boha mohl začít měnit.

Vnitřní já je ve stavu neustálého rozvoje, vnitřní části každého člověka tudíž promítaly všechny změny a poznání ven. Bylo nezbytné změnit vnější i vnitřní psychologické a spirituální potřeby. Vlastnosti jako pochopení a soucit, které byly pohřbeny, mohly znovu vyjít na povrch. A to nejen na rovině individuální, ale i kolektivní. Předem představovaly novou hnací sílu a „nový“ směr, svolávaly všechny části osobnosti.

(22.38) Pojetí boha se začalo měnit, jakmile si ego uvědomilo svoji závislost na vnitřní realitě. Bylo tedy třeba vymyslet nové příběhy. Islám byl tak tvrdý proto, že křesťanství bylo příliš milosrdné. To neznamená, že by do křesťanství neproniklo násilí a že by islámu chyběla láska, ale jak se duše rozvíjela a bojovala sama se sebou, odmítala některé vlastnosti a zdůrazňovala jiné. Vnější historické náboženské příběhy tedy představovaly a rovněž odrážely tyto vnitřní aspirace, boje a hledání.

(*Pomaleji.*) Za tímto rozvojem se skrývá nekonečná kreativní energie, kterou nelze zapřít. Všechno pramení ze Všeho Bytí. (*Pauza, jedna z mnoha.*) Všechno Bytí ve své podstatě přesahuje všechny dimenze aktivity, vědomí nebo reality a zároveň je součástí všeho.

(22.45) Za všemi formami a podobami se skrývá jenom jedna, to však neznamená, že lidská tvář není vaše vlastní. Náboženství, které se teprve objeví, představuje další fázi vnitřních a vnějších událostí, během nichž si ego začne uvědomovat svůj původ a schopnosti. Při zachování svého postavení bude schopno lépe spolupracovat s ostatními částmi vnitřního já a nabídne vnitřnímu já příležitost uvědomit si, že se samo o sobě nemůže nikdy prosadit.

Osudy bohů tedy odrážejí cesty lidského vědomí promítnutého ven. Všechno Bytí je však přítomno v každém takovém dobrodružství.

Jeho vědomí a realita jsou obsaženy v každém člověku i v bozích, které si vytváří. Bohové s malým písmenem, bůh by měl být vždy s malým písmenem. Všechno Bytí by se mělo psát s velkými.

Tím nechci říct, že bohové neexistují. Jen se snažím popsat charakter jejich existence. „Pečlivě si vybírejte své bohy, protože se budete vzájemně podporovat.“

Uděláme si přestávku.

(22.55. Jane hovořila stále poměrně rychle. Jak Seth slíbil, byla to dobrá kapitola. Jane říkala, že cítila, jak se čas od času odmlčuje, aby se ujistil, zda Jane volí správná slova. Přesto si nepamatuje nic z toho, o čem byla řeč. Pokračování ve 23.08. Ventilátor je stále zapnutý.)

Mezi vámi a vašimi bohy je určité pole přitažlivosti. Člověk, který takto přilne k jednomu Bohu, se vlastně upíná na své vlastní projekce. Některé jsou kreativní a jiné destruktivní, ale to se projeví až později.

Poznáním Všeho Bytí se oprostíte od těchto projekcí a napojíte se na Ducha, který je za realitou, jak ji znáte.

V této kapitole bych rád probral ještě několik dalších bodů.

Některé staré příběhy, které se tradovaly po staletí, vypráví o různých bozích a démonech, kteří střeží brány – jak by se dalo říci – do jiných rovin reality a fází vědomí. Astrální roviny jsou zde přesně uspořádány, očíslovány a kategorizovány.

Před vstupem je třeba úspěšně projít zkouškou a rituálem. To všechno jsou jen iluze. Jakýkoli pokus o přesné vyjádření vnitřní reality je zavádějící, protože si tak vytváříte vlastní realitu a žijete podle svého vlastního vnitřního přesvědčení. Takže buďte opatrní ohledně svých názorů a přesvědčení.

Dovolu mi, abych znovu zdůraznil, že neexistují žádní démoni ani d'áblové kromě těch, které si sami vytváříte svým přesvědčením. Jak jsem již zmínil, dobro a zlo jsou pouhé iluze. Všechny skutky, nehledě na jejich zdánlivý charakter, jsou součástí vyššího dobra. Tím nechci říci, že dobrý konec omluví vše, co považujete za zlo. Pokud jste stále přesvědčeni o existenci protikladů dobra a zla, pak děláte chybu a měli byste zvolit dobro.

(23.25) Vše, co říkám, zjednodušuji. Za mými slovy se však skrývají daleko složitější významy. Protiklady existují pouze ve

vašem systému reality, jsou součástí vašich základních předpokladů, takže s nimi musíte jako s takovými zacházet.

Jsou však součástí hluboké jednoty, které nerozumíte. Vaše pojetí dobra a zla souvisí s rovinou vědomí, kterou jste si osvojili. Nevnímate celek, jen jeho části. Vaše vědomá mysl je velmi omezená, ale intenzivní. Z dané oblasti reality vnímá pouze určité „podněty“. Ty potom slučuje a hledá souvislosti. To, co nepřijímá jako součást reality, jednoduše nevnímá.

Protiklady jsou tedy výsledkem špatného nebo nedostatečného vnímání. Protože žijete ve světě, jak jej vnímáte, jsou protiklady součástí vaší existence. Protiklady však mají svůj účel.

Díky nim se učíte zacházet s energií, abyste se stali spolutvárci Všeho Bytí. Jste ve „fázi rozvoje“, který považuje protiklady za realitu.

Dobro a zlo vám napomáhá rozpoznat posvátnost existence a odpovědnost vědomí. Protiklady jsou nezbytným předpokladem rozvoje ega. Vnitřní já si velmi dobře uvědomuje jednotu existence.

Konec diktování a blížíme se i ke konci kapitoly. Ještě si však zodpovíme otázky, které máte na srdci.

(„Dobře.“ Během této kapitoly Seth automaticky zodpověděl mnoho našich otázek týkajících se náboženství, které byly původně na seznamu.)

Přeji vám pěkný večer, *(s úsměvem)* minulý večer jsme byli ve velmi dobré formě.

(„Ty jsi byl. Děkujeme, Sethe. Dobrou noc“)

(23.57. Seth měl několik poznámek k ESP kurzu, které se většinou nahrávaly na diktafon. A musíme dodat, že Seth byl na posledním z nich skutečně ve formě.)

588. sezení, 2. srpna 1971, 21.09, pondělí

(Spolu s Jane jsme si před sezením prošli zbylé dotazy.

Na 586. sezení této kapitoly Seth řekl, že v roce 2075 se objeví třetí osobnost Krista Pavel neboli Saul, který bude mít samozřejmě rozhodující vliv na náboženství a světovou historii. Jane považovala

tento termín za příliš brzký na tak velké změny. Chtěla se tedy ujistit, zda datum při překladu nezkomolila.

Kdy například by se tato osobnost musela narodit, aby měla čas přinést tak radikální změny? Předpokládali jsme, že zde došlo k nějakému omylu.

Další otázky se týkaly vztahu mezi třemi osobnostmi Kristovy podstaty: Jana Křtitele, Ježíše Krista a Pavla. Existoval mezi nimi nějak zvlášť silný psychický kontakt. Měli ve svém fyzickém životě nějaké zvláštní sny nebo duševní zkušenosti?

Všechna následující historická data jsou jen přibližná, ale nastiňují dobu fyzických životů tří osobností, které spoluvytvářely Kristovu podstatu.

Jan Křtitel se narodil někdy mezi 8. a 4. rokem př. n. l. a zemřel v letech 26, nebo 27 n. l. Ježíš Kristus se narodil v letech 8 až 5 př. n. l. a zemřel 29, nebo 30 n. l. Pavel (Saul) se narodil mezi lety 5 až 15 n. l. a zemřel 67, nebo 68 n. l.

Alžběta, matka Jana Křtitele, byla sestřenice Ježíšovy matky Marie. Jan Křtitel pokřtil Ježíše v roce 26, nebo 27 n. l., kdy mu bylo asi třicet let. Brzy potom byl Jan uvězněn Herodem Antipem v pevnosti nedaleko Mrtvého moře.

Zda se Kristus setkal s Pavlem, není dokázáno. Pavel byl obrácen na křesťanskou víru několik let po Kristově smrti, předtím byl zélótským pronásledovatelem křesťanů. Není pravděpodobné, že by se Jan Křtitel s Pavlem setkal.

Podle historie všechny tři části Kristovy podstaty skončily špatně. Kristus byl ukřižován nedaleko Jeruzaléma na rozkaz Piláta Pontského, Jan byl popraven Herodem a stejně skončil i Pavel, nedaleko Říma za vlády císaře Nerona.

Čtenáři Sethova materiálu žádali, aby Seth podrobněji vysvětlil téma tří Kristů, o kterých se zmiňoval v kapitole osmnácté této knihy, „Pojetí Boha“. Někteří chtěli vědět, zda by Kristova podstata mohla být Učitelem Spravedlnosti, vůdcem sekty zélótů v Judsku na počátku prvního století n. l. Z období vzniku křesťanství jsou známé čtyři židovské sekty.

Další otázky se týkaly různých jmen Krista. Spolu s Jane jsme je prošli těsně před sezením. Jane začala hovořit pomaleji než obvykle.)

Dobry večer.

(„*Dobry večer, Sethe.*“)

Budeme pokračovat.

V každém historickém období se vždy projeví nějaké náboženské drama jako vnější odraz toho vnitřního, ale vedle něj existuje mnoho vedlejších příběhů, které se navenek neprojevují. Představují pravděpodobné události. Každý z nich může nahradit vnější, pro vás reálné drama. V době Ježíšova života existovalo mnoho takových dramát, protože mnoho osobností pocítilo energii vnitřní reality a reagovalo na ni.

Pravděpodobně tedy existovalo několik Kristů. Z několika důvodů se o tom nebudu podrobněji vyjadřovat. Tyto projekce nezobrazovaly vnitřní události věrně. Ve stejné oblasti žilo několik lidí, kteří nesli toto znamení, odráželi vnitřní psychické prostředí, a tím na sebe upoutávali pozornost a přebírali odpovědnost náboženských hrdinů.

(*Pauza do 21.09.*) Někteří z těchto lidí byli příliš poznamenaní, byla to příliš velká muka, než aby se nad ně dokázali povznést. Společnost je využívala, oni nevyužili ji. Nemohla se tedy stát živnou půdou, ve které by mohly vzklíčit nové myšlenky, a proto se definitivně ztratily v propadlišti dějin.

Některé z těchto osobností kopírovaly život Ježíšův, šly v jeho stopách, léčily a pomáhaly, ale přesto nebyly s to udržet si pozornost, jak bylo zapotřebí.

Jednou z těchto osob byl i takzvaný Pán Spravedlnosti, který byl ale brzděn charakterem zélotů.

(*Podle toho, co jsem četl, zéloti nazývali svého vůdce Učitelem Spravedlnosti. Z nedostatečných, sporných záznamů je zřejmé, že jím byl Menachem Ben Juda, zabitý v roce 66 n. l. v Jeruzalémě, nebo jeho synovec, který se stal jeho nástupcem.*)

Svou přísností potlačoval spontánnost, která je nezbytná ke skutečnému náboženskému projevu. Upadl do pasti provincialismu. Byl pravděpodobnou osobností Pavlovy části Kristovy podstaty.

(*Dlouhá pauza do 21.17. Jane stále hovořila velmi pomalu.*)

Tito lidé pochopili svoji roli v dramatu a své postavení ve Všem Bytí. Měli velké jasnovidecké a telepatické schopnosti, mívali vidění a slýchali hlasy.

Vzájemně spolu komunikovali ve svých snech. Pavel si pamatoval většinu z nich, dokud se neobrátil na křesťanskou víru právě kvůli řadě opakujících se snů, v nichž se podílel na pronásledování křesťanů. Považoval Krista za ďábla, který jej přesvědčil ve spánku.

Na vědomé rovině si však uvědomoval význam snu a jeho „obrácení“ bylo jen samozřejmou fyzickou událostí odrážející vnitřní zkušenost.

Jan Křtitel, Kristus a Pavel spolu komunikovali ve snech, Jan si velmi dobře uvědomoval Kristovu existenci ještě před jeho narozením.

Pavlovo ego však nebylo dostatečně silné, aby mohl splnit své povinnosti a uvědomit si důležitost své role. Vnitřní poznání se odrazilo v jeho obrácení na křesťanskou víru.

Tolik k tvé otázce.

(„*Velmi zajímavé.*“)

(Jane si dala velmi krátkou pauzu ve 21.25. Byla stále v transu, zapálila si cigaretu a napila se piva.)

Nyní zodpovím Ruburtovu otázku týkající se roku narození Třetí osobnosti, je to již zmíněný rok (*rok 2075*). Ostatní změny proběhnou v průběhu dalšího století, ale výsledky budou zjevné již předtím.

Budoucnost je z vašeho pohledu velmi tvárná, takže nemůžete považovat toto datum za konečné. Vždy jsou zde další pravděpodobnosti.

Pokud nemáte další dotazy, ukončíme sezení.

(„*Jen ze zvědavosti: Mohl bys mi říci, co se stalo s Pánem Spravedlnosti?*“ *To je jedna z otázek, které nám přišly písemně.*)

Moment.

Jméno je správně, i když je to pouze překlad. Zemřel s malou skupinou lidí v jeskyni, která se stala jejich úkrytem v bitvě, ale byli nalezeni a zabiti příslušníky jiné sekty. Vrahové s sebou odnesli rukopisy, které zde našli, ale ne všechny. Bohužel nebyly dosud objeveny.

Jeho posledním útočištěm byl Damašek, kde se po nějakou dobu snažil ukrýt. Byl však brzy odhalen a odešel s ostatními do jeskyní u Damašku. Tam byl později nalezen a zabit.

Udělejte si přestávku a potom budeme pokračovat s další kapitolou.

(21.35. Jane zůstala v transu, jen tiše seděla.)

Ještě jedna malá poznámka. Ze židovské skupiny zélotů se oddělila skupina, jejíž spisy vám zůstávají neznámé, jejichž objevení by však pomohlo objasnit bílá místa historie lidstva. *(Pauza.)* Během jistého velmi krátkého období se stal členem této sekty také Pavel, zatím však nebyly nalezeny žádné důkazy.

(Jane seděla v transu, dokud jsem se nezačal ptát, ale zvedla ruku, aby naznačila, že mám ještě počkat.)

Pavel v tomto období vedl dvojí život. Nakonec se však obrátil proti nim, stejně jako později proti Římanům, když se přidal na stranu křesťanů. Ještě před svým obrácením si uvědomoval své poslání, které přijal sice nevědomě, ale s velkým zaujetím.

Nyní si uděláme přestávku.

(21.40. Jane po pomalém startu postupně zrychlovala tempo. Byla ve velmi hlubokém transu. Říkala, že byla úplně „mimo“, když Seth hovořil o biblických záležitostech.)

Považoval jsem Sethovy informace za nesmírně zajímavé. Byly nevyhnutelné, i když Jane říkala, že by o historických souvislostech raději nic nevěděla. Nikdy nic nečetla o rukopisech nalezených u Mrtvého moře, ačkoli jsem jí o tom vyprávěl, stejně tak jako nezná ani Bibli.

Oba jsme byli překvapeni informacemi o Kristovi a spojitostech Pavla se zéloty. Automaticky nám přišlo na mysl několik otázek, ale rozhodli jsme se, že se již nebudeme ptát.

Janin přístup k biblické historii souvisí s jejími názory na své schopnosti. Vždycky říkala, že se jí lépe diktují fakta, o kterých dosud nic nevěděla. Je to podobné, jako když čte obsah zalepené obálky. Dává přednost tomu, když neví, kdo ji psal, odkud pochází ap.)

22 - Multidimenzionální osobnost z mého pohledu a rozloučení

(Pokračování ve 22.00. Janin hlas byl dnes jiný než obvykle, zněl poněkud odměřeně. Byl smutný, pomalý.)

Začneme další kapitolu a nazveme ji *Multidimenzionální osobnost z mého pohledu a rozloučení*.

(„Tak dlouhý název?“)

Ano. Ještě moment. *(Pauza.)*

V období Kristova života jsem byl mužem, kterému říkali Millenius, žil jsem v Římě. Byl jsem obchodníkem, hodně jsem cestoval a měl jsem možnost poznat mnoho lidí.

Byl jsem vysoký a také poměrně zavalitý. Svým zevnějškem jsem rozhodně nepůsobil jako patricij, především proto, že můj oděv byl často znečištěn od šňupání tabáku.

Můj dům stál v nejživější, severozápadní části města, nedaleko od centra. Kromě jiného zboží jsem prodával zvonečky pro osly. Nezněly dobře, ale přesto je lidé kupovali, byly totiž velmi užitečné. Každý měl jiný zvuk, a majitel tak poznal svého oslíka i ve stádu ostatních.

(22.08) Římané a chudší obchodníci je využívali jako nosiče zavazadel. Zvuk a barva zvonků měly tedy velký význam. Ve zmatku města chudí a otroci podle zvuku rozpoznávali osly obchodníků, kteří jim večer dávali neprodané zbytky potravin.

Zvonky byly pouze jeden druh zboží, který jsem prodával, mým hlavním artiklem byly šaty a barvy. Zvonky se však staly mým koníčkem. Kvůli některým druhům jsem byl ochoten urazit dlouhou cestu. Potkal jsem tak spoustu zajímavých lidí a poznal mnoho odlišných kultur.

(22.11) Neuměl jsem číst ani psát, jako ostatně téměř nikdo, ale měl jsem bystrou mysl. Některé zvonky, jak jsem zjistil, používaly různé židovské sekty v Římě i mimo něj. Ačkoli jsem byl Říman a římský občan, má příslušnost neznamenala mnoho jistot kromě bezpečnosti v každodenním životě, ale při své živnosti jsem se setkával jak s Římany, tak se Židy. Společensky jsem se nad ně nikdy nepovyšoval. *(To byl první Sethův pokus o vtip v této kapitole.)*

Římané neměli ponětí o množství Židů žijících v té době v Římě, jejich počet pouze odhadovali. Zélóti měli na zvoncích svých oslů symbol oka. (*Jane ukázala na své oko.*) Do města přicházeli tajně, skrývali se před Židy i Římány. Byli dobrými obchodníky a uměli smlouvat, ale často mě okradli o více, než jsem si zasluhoval.

O Učiteli spravedlnosti jsem se dozvěděl od jeho bratrance jménem Sheraba.

(„Můžeš jméno hláskovat?“ Ukázalo se, že jsem si jméno zapsal správně.

V předešlém odstavci si můžete všimnout, že se Seth přesunul ze svého fyzického života v Římě do Judska, aniž by nám řekl, jak a kdy se tam dostal. Chtěl jsem znát více o způsobu jeho přesunu, ale rozhodl jsem se ho nevyrušovat.)

... který byl v té době „svatým“ vrahem. Té noci, co jsem s ním mluvil v páchnoucí stáji v Jeruzalémě, byl opilý. To on mi řekl o symbolu oka a o tom, že Krista unesli esejci. Nevěřil jsem mu. V té době jsem vlastně ani nevěděl, kdo je Kristus.

(Pauza do 22.28. Jane mluvila velmi pomalu. Na počátku prvního století ve Svaté zemi existovaly čtyři hlavní židovské sekty, a to saducejové, farizejové, zélóti a esejci.)

Ve srovnání se současností byl Kristus za svého života velmi málo známý. Řeknu-li to přímo (*a s humorem*), věděl jsem, že někdo je esem ve hře, ale nevěděl jsem kdo. Odpověď jsem dostal až ve snech, stejně jako ostatní.

Křesťané nechtěli obrátit Římány na svou víru. Později jsem se stal jedním z nich, ale kvůli mé národnosti mi nikdo nedůvěřoval. Mým úkolem v tomto životě bylo fyzicky se seznámit s tímto náboženským dramatem a stát se jeho účastníkem, abych se později, ve třetím století, mohl stát malým papežem. Znovu jsem se setkal se všemi, které jsem znal, a pokud mi odpustíte další humornou poznámku, poznával hlasy zvonků.

(Seth o své inkarnaci v papeže hovořil na ESP sezení 15. května 1971. Sezení se účastnilo asi osmnáct lidí, bylo zaznamenáno na kazetu, takže uvádím některé citáty. Seth měl velmi dobrou, až rozvernou náladu:

„V roce 300 n. l. jsem byl malým papežem, ale ne dobrým.

Měl jsem dvě nezákonné děti [smích v kurzu], milenku, čaroděje pro případ, že něco zkazím, hospodyni, která byla každý rok těhotná a tři dcery, které musely do kláštera. Moje vláda však netrvala dlouho.

Pocházel jsem z velké rodiny a jako všichni inteligentní lidé té doby jsem měl i velké ambice. Nevstoupil jsem do armády, protože tam nebylo co dělat, kromě chození do kostela.

Čas od času jsem opustil Řím, abych plnil své náboženské poslání. Napsal jsem dva zákony [to by vám mělo ukázat, že vše končí dobře]. Zemřel jsem na potíže se žaludkem, protože jsem byl velký nenasyta. Nejmenoval jsem se Klement [odpověď jednomu ze členů sezení], ačkoli je to pěkné jméno.

Mé původní jméno bylo Protonius. Počkejte chvíli. Další jméno se mi nevybavuje. Není to mé papežské jméno, ale mé příjmení, totiž Meglemanius třetí. Pocházel jsem z malé vesnice.

Mé vzpomínky na tuto dobu jsou poněkud nejasné. Pomalu si je vybavuji, aniž bych myslel na našeho přítele papeže, který se, ať dělal co dělal, nelišil od obrazu tehdejší společnosti. Měli jsme mnoho ukradených obrazů a šperků velké hodnoty. Některými z těchto peněz jsem financoval obchodní výpravy lodí do Afriky, což souviselo s mým dalším životem, kdy jsem obchodoval s oreganem (jako obchodník s kořením v Dánsku v 17. století). Mé šňupání mne tedy provázelo už od pradávna.

V té době měli správu Itálie jednotně v rukou dva bratři, dva muži. Jeden s velkým nadáním, druhý byl jeho kancléřem. Právě s ním jsem se jako papež potýkal. Také jsem vyslal vojska na sever. Nebyly ještě zavedeny odpustky, takže jsem neměl moc peněz, které z nich později plynuly. Věřil jsem a nevěřil, stejně jako vy [k přítomným na sezení] jste dříve věřili i nevěřili, dařilo se mi to dobře skrývat před sebou samým. To silnější však zvítězilo. Nejtěžší je skrývat něco před svým já.

Byl jsem velmi okouzlen svou první milenkou. Jmenovala se Marie. Tehdy neexistovala žádná pravidla a žádný systém nebyl tak bezpečný, abyste mohli žít tak spokojeně jako dnes.

Bezvýhradně jsem věřil v Boha, pro kterého jsem byl vychován. Až později jsem začal přemýšlet, proč si mne Bůh zvolil do postavení, které jsem zastával. Následovaly čtyři další inkarnace, každá v jiném

prostředí, jiné době i sociální situaci. Ujistil jsem se tak, že rozumím rozdílu mezi bohatstvím a chudobou, pýchou a soucitem. Procházel jsem se stejnými ulicemi, kterými jsem kráčil jako papež. Tehdy jsem se lehce dotýkal dlažby, a později jako rolník dupal velkýma, těžkýma botama. Musel jsem se učit stejně jako dnes vy.“

Z tohoto popisu není jasné, kterého papeže měl Seth na mysli. Když jsem přepisoval zápisky ze sezení, přemýšlel jsem, zda Jane neudělala chybu, když zmiňovala třetí století. (Pokud ano, nedokázal jsem to v tom okamžiku odhadnout, abych se zeptal.) Na ESP sezení posledního května Seth hovořil o roce 300 n. l. Myslím, že jeho inkarnace v papeže byla posunuta do čtvrtého století. To zahrnuje léta 301 až 400 n. l., pokud za počátek století považujeme narození Krista. Encyklopedie Britannica udává jedenáct papežů a dva antipapeže v letech 296 až 401 n. l. Vláda některých z nich byla opravdu velmi krátká. Některé údaje nejsou dokázané.

Samozřejmě bychom se rádi dozvěděli něco více o Sethově inkarnaci, ale jak již naznačil, je třeba nejdříve objasnit jiné věci. To s sebou přináší dilema, o kterém Jane často hovoří: „Jak prozkoumat všechny pravděpodobnosti, které se nám v danou dobu nabízí, a zvolit ten správný čas pro studium.“)

Mým cílem není vracet se podrobně ke svým inkarnacím, ale využít je k vytvoření nadhledu a názoru. Byl jsem mužem i ženou a prošel jsem mnoho povolání, ale vše jsem dělal s myšlenkou, že se učím, abych mohl učit. Měl jsem pevnou základnu ve fyzickém životě, což je hlavní předpoklad mé „současné“ práce.

Nikdy jsem nežil život žádné mimořádné osobnosti, alespoň ne v historickém kontextu, ale získával jsem zkušenosti v každodenním životě, v hledání životní rovnováhy, ve snaze dosáhnout úspěchu a lásky. Poznal jsem nevyslovitelnou touhu otce po synovi, muže po ženě, ženy po muži. Zapletl jsem se do sítě lidských vztahů. Ještě před začátkem vaší civilizace jsem byl Lumanian a mnohem později jsem se narodil v Atlantidě.

Budu-li hovořit v kontextu vaší historie, vrátil jsem se jako jeskynní muž s funkcí Vypravěče a od té doby jsem jím byl vždy, nehledě na fyzické povolání. V Dánsku jsem byl obchodník s kořením

a znal Ruburta i Josepha. V několika životech jsem byl černochem, jednou v nynější Etiopii a podruhé v Turecku.

Můj život papeže následovalo několik inkarnací, kdy jsem žil jako mnich v klášteře. Jednou jsem se stal dokonce obětí španělské inkvizice. Mé zkušenosti se ženskými životy se různí od prosté holandské panny, přes kurtizánu z doby života biblického Davida, až po poutivé matky s dětmi.

Když jsem se začal stýkat s Ruburtem a Josephem, skrýval jsem před nimi své minulé životy. (*Smích.*) Ruburt nevěří v reinkarnaci a myšlenka mnohačetných životních zkušeností je pro něho nepřipustná.

Čas, jména a data nejsou tak důležitá jako zkušenosti a těch je příliš, abychom je zde vyčíslili. Jednou poznáte, že jsou plně přístupné. Některé jsme zmínili na ESP sezeních, a další v knize *Sethův materiál*.

V další knize o reinkarnaci, jak doufám, promluví všechny mé minulé inkarnace a budou vyprávět svůj vlastní příběh. Měli byste si uvědomit, že stále existují a jsou nezávislé na té současné. Může se vám zdát, že jsem naplněn těmito osobnostmi, ale namísto toho jsem pro ně byl pouhým semínkem. Pamatuji si, kdo jsem byl, ale každá z těchto existencí by měla mluvit sama za sebe.

Je to podobné, jako když se ve stavu hypnózy vracíte zpět do mládí. Tyto osobnosti však ve mně nejsou uzamčeny. Rozvíjejí se svým vlastním způsobem. Nejsou omezovány. Existují společně se mnou, pouze na jiné rovině reality.

Uděláme si přestávku.

(22.56. Jane říká, že byla opravdu „mimo“. Stává se, že paměť a představy spojené s materiálem se jí začínou vracet, když spolu hovoříme. Měla pocit velkého rozpětí, velkého zástupu. Potom si vzpomněla na zapáchající stáj, slámu a tři muže oblečené do hnědých šatů z hrubého materiálu.

Jane seděla napůl v transu, „viděla více než během sezení“. Nyní se soustředila na menší pole. Viděla nečistoty nebo vosk ze svíček kapající na šaty a třísnící je. Ve stáji byly dvě otepi slámy vysoké až do stropu a opřené jedna o druhou, „aby mohly vyschnout“. Byly svázány, ale neobaleny.

Najednou ucítla odporný zápach. „Seth měl ve svém zboží nějaký druh mýdla, směs louhu a růžové vody,“ řekla a krčila přitom nos. „Bylo v tkaném pytli, dvojitém, aby jej mohl přehodit přes koně... Vidím ho jasně před sebou. Mohla bych jej namalovat, ale to není důležité.“

„To je všechno, co se mi vyjevilo, když jsi o tom začal hovořit,“ řekla nakonec. „Neměla jsem jiné vize. Skončilo to dvojitým pytle. To je všechno, co jsem viděla.“

Jane se cítila ještě unavenější než na začátku této kapitoly. Neustále zívala a oči se jí zavíraly. Navrhoval jsem konec sezení, ale ona chtěla pokračovat. Pokračování ve 23.19.)

V několika životech jsem byl schopen uvědomovat si své „minulé existence“. Jednou jsem jako mnich opisoval rukopis, který jsem napsal v předešlém životě.

Často jsem trpěl nadváhou, dvakrát jsem zemřel hladem. Mé smrti však vždy byly velmi poučné. Mezi životy jsem znovu procházel myšlenky a události, které „vedly“ k takové smrti.

Žádný ze způsobů mé smrti mě nepřekvapil. Vždy jsem cítil nevyhnutelnost poznání, a dokonce i pocit známosti. „Samozřejmě, toto je moje umírání, a nikoho jiného.“ Přijal jsem i nejzvláštnější okolnosti smrti, měl jsem pocit dokončení. Život bez smrti by nebyl řádně ukončen.

Když jsem dal v okamžiku smrti prostor vnitřním smyslům, přišel pocit blaženosti. Všechny mé smrti znamenaly konec jednoho života, ale věděl jsem, že to jinak nejde.

(Dlouhá pauza do 23.29.) Kdykoli se mohu vrátit do jakéhokoli období těchto existencí, ale jinak si jdou osobnosti svou vlastní cestou. Rozumíte mi?

(„Ano.“)

Na subjektivní rovině jsem jednal jako učitel a Vypravěč. V několika vysoce intuitivních životech jsem si tuto skutečnost dokonce uvědomoval. Vy si dosud neuvědomujete důležitost spodní stránky vědomí. Vedle své objektivní role v každém životě plníte své reinkarnační úkoly také ve snech a na rovinách reality, které plynou vedle vašeho každodenního života. Tímto způsobem jsem se začal

zdokonalovat jako Vypravěč, a to v několika životech, které pro mne byly zvenčí nezajímavé.

Můj vliv, práce a zájem byly v takových případech větší než mé objektivní cíle. Říkám vám to proto, že by vám to mohlo pomoci porozumět pravé podstatě vaší reality. Mé reinkarnační existence nedefinují mou totožnost, stejně tak jako ty vaše nedefinují vaši.

Uděláme si přestávku, nebo skončíme sezení, jak chcete.

(„ Uděláme si přestávku.“ 23.35. Cítil jsem, že by Jane chtěla pokračovat v sezení, poprosil jsem tedy o přestávku, ne o konec sezení. Jane mluvila pomalu, věděla, že není v transu dlouho.

„Nevím, o čem teď bude řeč,“ řekla Jane. „Seth něco naznačoval, ale nevím, pro jaké téma se rozhodne.“

„Co se děje? Nerozumím tomu.“

„Seth chce nechat promluvit Setha Dva.“

O Sethovi Dva byla řeč v kapitole sedmnácté Janiny knihy Sethův materiál. Jeho osobnost příležitostně promlouvá na ESP sezeních a zřídka na našich soukromých. V osnově, kterou Seth sestavil pro tuto knihu na začátku, uvádí, že nás se Sethem Dva blíže seznámí. Některé z našich otázek pro kapitolu dvacet se také týkaly Setha Dva, ale pro tuto chvíli jsem na ně zapomněl. Byl jsem tedy překvapen.

Bylo 23.40 a Jane stále nevěděla, zda bude lepší ukončit sezení, jak jsem už navrhoval, nebo pokračovat. Nakonec se rozhodla „jen tak chvíli tiše sedět. Nevím, zda sezení uzavřít nebo ne. Mohlo by se to protahovat ještě hodiny...“ Byl jsem pro pokračování, pokud bude chtít. Seth se vrátil ve 23.45.)

Duše zná samu sebe, nenechá se zmást žádnými termíny ani definicemi. Tím, že vám ukazují charakter své reality, vás chci naučit poznávat tu vaši.

Váš život nelze zařadit do žádné kategorie, stejně jako nelze změřit vaši ani moji realitu. Doufám, že vám tato kniha pomůže odhalit funkci vědomí a osobnosti a rozšířit vaše obzory.

Začal jsem tím, že jsem vám nadiktoval tento materiál skrze ženu, se kterou jsem v úzkém kontaktu. K tomu přispěly ještě jiné okolnosti. Následující odstavec je psán osobností, ke které mám podobný vztah jako Ruburt ke mě.

(Pauza do 23.51. Sledoval jsem změny, které probíhaly u Jane, když začal náš známý Seth mizet a do popředí vystupoval Seth Dva. Věděl jsem, že Jane má pocit „homole“ nebo „pyramidy“, která se jí objevuje nad hlavou. Často mi říkala, že když k ni Seth přichází přátelsky a otevřeně, její vědomí odchází, aby se setkala se Sethem Dva, na vrchol pyramidy, podobně jako průvan v komíně. Neví, kam jde, ani kdy se vrátí zpátky. Své tělo jako by nechávala za sebou.

Jane seděla vzorně ve svém křesle s rukama na opěradle a chodidly rovně položenými na koberci. Byla dusná noc, okna v obývacím pokoji byla otevřená a vnímal jsem noční ruch. Slyšel jsem jak někdo vychází z bytu nad námi.

Jane měla zavřené oči, ale občas je pootvěřela. Lehce se usmívala, když jí promlouval Seth Dva. Hlas, který vydávala, byl velmi vysoký, vzdálený a formální, bez jakéhokoli zabarvení. Každé slovo vyslovovala opatrně a rozvážně. Bylo to, jako by Seth Dva neznal hlásky ani slova a musel se hodně snažit, aby je správně používal. Rozdíl mezi mezi oběma Sethy byl opravdu velký.)

Jsme hlasy, které promlouvají bez vlastního jazyka. Jsme zdroje energie. Jsme stvořitelé, a přesto jsme teprve vytváření. Zasadili jsme sémě vašeho světa, jako vy sázíte sémě jiných realit.

Neexistujeme ve vaší historii, neznáme fyzickou existenci. Naše radost je zdrojem blaženosti, ze které vychází váš svět. Naše existence je taková, že komunikace s vámi musí být uskutečněna skrze někoho jiného.

Vaše slova pro nás nemají žádný smysl. Naše zkušenost se nedá přeložit, ale doufáme, že naše záměry ano. V nekonečném vědomí jsou nekonečné možnosti, všechno je možné. V každé myšlence je význam. Vnímáme vaše myšlenky jako světla. Ta vytváří určitou strukturu. *(Každá slabika je vyslovena velmi opatrně a odděleně.)*

Tyto nedostatky v komunikaci téměř znemožňují podrobnější vysvětlení a popis naší reality. Znáte pouze to, co existuje fyzicky. Posíláme vám obrovskou energii, podporujeme všechny struktury vědomí, které znáte. Nikdy nejste sami. *(Pauza.)* Neustále k vám vysíláme posly, kteří vnímají a chápou vaše potřeby. I když nás neznáte, máme vás rádi.

Seth je určitým mezičlánkem v našem vztahu. Je naší součástí. *(Pauza.)* Jsme oddělení, ale jsme jedno. *(Dlouhá pauza.)* Nejprve je duch, a pak hmota.

(00.06. To byl konec sezení. Seth Dva nikdy neohlásil konec, stejně jako vždy přicházel bez jakéhokoli emocionálního spojení, které je mezi námi a Sethem.)

Jane ztěžkla víčka. Měla problémy udržet oči otevřené. Po celou dobu promluvy se nepohnula, zůstala ve stejné pozici. Opět měla pocity, které popisovala jako homoli nebo pyramidu nad svou hlavou. Na některá slova jsem se musel ptát i několikrát, kvůli hluku z ulice.)

589. sezení, 4. srpna 1971, 21.04, středa

(Dnes večer jsme byli připraveni na sezení brzy. Doufal jsem, že se Seth vyjádří ke snu, který měla Jane minulou noc. Byl to velmi optimistický sen o nás dvou. Jsem si jist, že symbolicky souvisel s naší prací. Seth se ke snu vrátil až na konci sezení.)

Bylo 21.00, Jane seděla tiše a čekala na příchod Setha. Přivřenýma očima tékala do stran, jako by reagovala na nějaké signály. Pak řekla, že Seth je někde blízko a sezení každou chvíli začne. Sundala si brýle, položila je na konferenční stůl před sebou a dostala se do transu. Zpočátku hovořila velmi pomalu.)

Budeme pokračovat. Existují určité druhy vědomí, které nelze fyzicky popsat. Jedním z nich je „osobnost“, která diktovala minulé sezení.

Jak jsem již řekl, k této osobnosti mám stejný vztah jako Ruburt ke mě. Seth Dva je však ještě vzdálenější od mé reality, než jsem já od té Ruburtovy. Můžete si ho představit jako mou budoucí část.

Všechno velmi zjednodušuji, abych vám věc přiblížil a objasnil. Jako já komunikuji s Ruburtem v transu, kontaktuje Seth Dva v podobném stavu mne. Jsme propojeni způsobem, který se jen těžko vysvětluje, jsme spojeni sítí vědomí. Moje realita zahrnuje tedy nejen všechny reinkarnační identity, ale také útvary Bytí (gestalt), které spolu nemusí nijak fyzicky souviset.

To platí o každém čtenáři této knihy. Duše je otevřená, nekonečná. Není to uzavřený duchovní ani psychický systém. V této knize jsem se

snažil ukázat vám, že duše neexistuje mimo vás. Není od vás o nic víc oddělena než Bůh.

Není třeba vytvářet odděleného boha, který by existoval mimo váš svět, ani uvažovat o duši jako samostatné, vzdálené podstatě. Bůh neboli Všechno Bytí je vaší nedílnou součástí. „Jeho“ energie formuje vaši identitu. Stejně tak je i duše vaší součástí.

(21.18) Mé reinkarnační osobnosti, pravděpodobná já, a dokonce i Seth Dva existují ve mně, stejně tak, jako já existuji v nich. Seth Dva je však na vyšším stupni rozvoje. Je vám vzdálenější, protože se nedokáže napojit na vaši fyzickou existenci, jako to dělám já, protože nemá dostatečné zkušenosti.

Mé zkušenosti obohacují Setha Dva stejně, jako jeho obohacují mne. Do jisté míry jsem schopen je vnímat a využívat ve svůj prospěch. Stejným způsobem se Ruburtova osobnost rozvíjí skrze náš vztah, získává tak nové zkušenosti a učí se z jiných dimenzí aktivity.

V širším slova smyslu moje duše zahrnuje všechny mé reinkarnační osobnosti, Setha Dva a pravděpodobná já. Svá pravděpodobná já si uvědomuji stejně jako své reinkarnační existence.

Vaše pojetí duše je velmi omezené. Tím nemám na mysli kolektivní duši, ačkoli to tak můžete také interpretovat.

Každá část „duše“ v sobě obsahuje celek, což je pro vás jistě překvapení. Jakmile si uvědomíte svoji subjektivní realitu, začnete poznávat větší část své duše. Pokud ji považujete za uzavřený systém a jako takovou ji i vnímáte, uzavíráte se poznání vyšší tvůrčí energie a jejích vlastností.

(21.27) Seth Dva představuje něco, čím se v budoucnosti stanu a on bude někým jiným. Stejně tak se i Ruburt může stát tím, kým jsem nyní já, ale v té době já již budu někdo jiný.

Každý z vás je součástí stejných relací, ať si je uvědomuje, nebo ne. Může se vám zdát, že reinkarnační existence zahrnují minulé a budoucí události, ale jde o existence paralelní, souběžné s vaším současným životem a vědomím.

(Jane hovořila velmi soustředěně s očima široce otevřenýma a tmavšíma než obvykle.)

Hledáte odpovědi na otázky ohledně charakteru Všeho Bytí, ale poznání, po kterém toužíte, je obsaženo ve vaší současné zkušenosti.

Nenajdete je mimo vás, ale na cestě svým vnitřním já, skrze sebe sama, skrze svět, který znáte.

Moment. (*Minutová pauza. Jane měla oči zavřené. 21.32.*)

Jednou jsem byl matkou dvanácti dětí. Neměl jsem žádné vzdělání. Nebyl jsem chytrý ani hezký. Se svým pověstným temperamentem a chraplavým hlasem jsem pokřikoval po svých dvanácti dětech, z nichž každé mělo jiného otce. Dělal jsem, co jsem mohl, abych je zabezpečil. Bylo to asi v šestém století v Jeruzalémě.

Mé jméno bylo Marshaba. Spolu s dětmi jsme žili, kde se dalo, ale nakonec nám nezbylo nic jiného než jít žebrotou. I přes všechnu bídu měl můj fyzický život jistou ostrost a jasnost jako žádný z těch, které jsem znal. Kůrka chleba pro mne byla lahodnější než dort.

Když jsem slyšel smích svých dětí, pociťoval jsem nával štěstí. Každé ráno pro nás bylo ohromným překvapením, že jsme přežili noc a nezemřeli hladem. Tento život jsem si vybral úmyslně, stejně jako si všichni vybíráme své existence. Můj minulý život byl až příliš pohodlný. Nedokázal jsem se soustředit na fyzická potěšení a zkušenosti, které pozemský život nabízí.

Často jsem svým dětem nadával a ječel zlostí, ale byl to ohromný život. O pravé spiritualitě jsem se naučil více než v životě, kdy jsem byl mnich. To neznamená, že by chudoba a bída vedla člověka k pravdě nebo že by utrpení bylo dobré pro duši. Mnoho lidí, kteří sdíleli stejné utrpení, se nic nenaučilo. To znamená, že každý z vás volí takové životní podmínky, které mají splnit svůj účel, poznáte své slabé a silné stránky. (*Pauza.*)

Jak jsem postupně procházel dalšími, úspěšnějšími existencemi, tato žena ve mně zůstávala, stejně jako dítě žije v dospělém člověku. Vděčně jsem srovnával pozdější podmínky s touto předešlou inkarnací. Nutila mne lépe využívat své přednosti a vážit si jich.

I ve vás se znovu objevují vaše reinkarnační životy, existují vedle sebe. Pokud znovu použijeme přirovnání dítěte obsaženého v dospělém, dítě je vlastně součástí vaší paměti a vzpomínek. Přesto vás již opustilo, odešlo. Jste pouze dospělí, ve které se dítě „proměnilo“. Stejně tak jdou všechny mé existence svou vlastní cestou. Přesto zůstávají mou součástí stejně jako já jejich.

Podobně žiji v paměti Setha Dva, vychází ze mne. Ale mé současné já není totožné s tím, ze kterého vychází. Může se vám to zdát podivné, ale věřte mi, to jen díky vašemu mylnému pojetí času a prostoru. V širším kontextu si Setha Dva pamatují. Všechny vztahy a spojení jsou otevřené, každá psychologická událost ovlivňuje všechny ostatní.

Uděláme si přestávku.

(Ke mně, hlasitěji): Pokud něčemu jasně nerozumíš, řekni mi to, protože by tomu nerozuměl ani čtenář.

(„Dobře.“ 21.55. Jane neměla žádné vize ani obrazy ženy, o které Seth hovořil. Vzpomněla si jen, že Seth hovořil o minimálním počtu tří reinkarnačních existencí, a pobouřilo ji, když později zjistila, kolik jich prožil Seth. Jane nakonec myšlenku souběžné existence „reinkarnačních životů“ přijala. Nemohla ji popřít, protože neodporuje jejímu intelektuálnímu ani emocionálnímu založení. Ještě na začátku sezení se proti ní bouřila, označovala ji za banální reinkarnační názor spojený s myšlenkou dobra a zla, spravedlnosti a trestu.

„Souhlasím se Sethem v tom, že reinkarnace je stejně tak mýtem jako faktem,“ řekla, čímž se odvolávala k ESP sezení, kde 4. května 1971 Seth řekl: „Vy chápete reinkarnaci jako zjednodušenou pohádku, protože je pro vás nepochopitelné, že byste mohli žít ve více realitách a stoletích souběžně.“ 22.22. Pokračování pomalým tempem.)

Všechny existence a vědomí jsou vzájemně propleteny. Pouze pokud přemýšlíte o duši jako o něčem odlišném, odděleném, a tudíž uzavřeném, máte tendenci také oddělovat Boha jako osobnost, která jako by existovala mimo vás, mimo veškerý svět a kreativitu.

Všechno Bytí je součástí světa, kreativity, ale ještě více než to. Existují útvary (gestalt) osobnosti, které jsou nepopsatelné a jejichž uvědomění zahrnuje poznání a zkušenost toho, co byste považovali za nekonečné množství dalších realit. Pokud použijí vaše výrazy, jejich přítomnost například zahrnuje celý život od počátku až po zánik vaší planety. Seth Dva existuje mimo hranice takové galaxie vědomí.

(Pauza do 22.30.) Jakmile Seth Dva začne promlouvat, Ruburt pocítuje, že se jeho vědomí napíná vpřed, následuje vnitřní

psychickou dráhu, energetický komín až do bodu, kdy prostě není schopno postupovat dál. Zdá se mu, že jeho vědomí opouští tělo do pyramidy a jejím otevřeným vrcholem se rozpíná do prostoru.

Zde přichází do kontaktu se symboly, jejichž význam automaticky převádí do slov. Představuje tedy spojení, uzel mezi dimenzemi, místo, které souvisí více s energiemi a psychologickou realitou než s prostorem, protože prostor nemá žádný význam, jednoduše neexistuje.

V takových případech jsem téměř vždy přítomen jako překladatel. Má znalost obou realit je pro takovou komunikaci nezbytná.

(Dlouhá pauza.) Seth Dva používá a zná úplně jiné symboly a významy, jeho posláni je třeba přeložit dvakrát, jednou mnou a potom Ruburtem.

Doufejme, že i touto komplikovanou cestou se k vám dostanou potřebné myšlenky. Neexistuje jiný systém. Takové prolínání realit a zkušeností mezi jednotlivými systémy probíhá neustále, pod různými maskami, jako inspirace různého typu. Přichází vám vlastně na pomoc.

Je však nezbytné využívat také své vlastní schopnosti, protože právě ty z největší části určují druh a množství pomoci, které se vám dostane. Symbolismus, který využívá Seth Dva při komunikaci s Ruburtem, je srozumitelný, ale ven znamená zároveň i dovnitř, takže vědomí putuje tak daleko ven, jak hluboko cestuje dovnitř. Taková komunikace je dostupná každému jedinci. Všechno Bytí promlouvá ke všem svým částem, ne hlasem, ale komunikuje skrze duši každého vědomí.

Pokud se nyní chcete vrátit k Ruburtovu snu, pak navrhuji pro tento večer diktování knihy ukončit. Můžete si udělat přestávku, nebo rovnou začneme s interpretací snu, jak chcete.

(22.45. „Můžeš mluvit.“)

Ještě moment. (Pauza.)

(Seth nadiktoval dvě vynikající strany vysvětlující Janin sen. Sezení skončilo ve 23.05.)

590. sezení, 9. srpna 1971, 22.05, pondělí

(Sezení začalo pozdě, protože Jane byla na oslavě 25. výročí svatby dvou účastníků ESP kurzů. Akce se velice zdařila.

U večere proběhla diskuze na téma Sethův život papeže, o kterém byla řeč 15. května 1971 na ESP sezení a na 588. sezení v této kapitole. Uvažoval jsem zda jsem správně určil datum jeho inkarnace jako papeže do čtvrtého století. „Mám to,“ prohlásila Jane a uvedla rok 325 n. l. Znělo to jako potvrzení mé domněnky. K našemu dalšímu překvapení se Seth k tomuto datu vrátil ještě dnes večer.)

Dobrý večer.

(„Dobrý večer, Sethe.“)

Samozřejmě to bylo ve čtvrtém století.

(„Díky.“)

Ještě několik vysvětlení. Nemůžete se spoléhat na historické záznamy, které máte k dispozici. Jsou často upravené.

Někdy získáte jméno člověka, který vládl určité časové období, ale ten mohl být zavražděn a na jeho místo nastoupil někdo jiný a pokračoval ve vládě, jako by nedošlo k žádné změně.

Lid se nemusel o ničem dozvědět. Jed byl nejčastější příčinou smrti. A ani ti, kdo znali pravdu, se neodvažovali promluvit.

V záznamech tedy najdete jméno jednoho papeže, ale jeho pozici mohli ve stejném časovém rozpětí zaujímat dva nebo tři různí lidé. Změna politiky byla většinou důkazem.

Moment. *(Pauza do 22.11.)* Navíc existovali takzvaní „malí papežové“, byli velmi ambiciózní a rychle se učili, žili na úkor druhých. Pokud měli naději na úspěch, přineslo to prospěch také jejich následovníkům. Tito lidé nebyli svými skutky o nic horší než ostatní, pouze jejich postavení jim dávalo větší svobodu činu.

S tímto životem se mi spojují roky 325 a 375, ale znovu opakuji, jména a data pro mne v současné době nemají žádný význam. Tehdy jsem se naučil chápat vztah mezi člověkem a jeho ambicemi, propast, která existuje mezi ideálem a jeho praktickým uskutečněním.

Musíte si uvědomit, že politika byla v té době v rukou církve a od církevních hodnostářů se vyžadovalo, aby byli výbornými politiky. Osobně jsem nějakou dobu žil na místě zvaném Caprina.

(Dlouhá pauza do 22.20.) Velmi důležitým spojencem pro mne byl bratranec, který se později dostal do velkých obtíží při pašování a překupnictví ve Španělsku.

V té době existovala tajná skupina zvaná „Následovníci Matky boží“, byli považováni za kacíře a já sám jsem stál v opozici. Hlavním rozporem bylo dogma o postavení „Panny Marie“ v církvi.

To je všechno k této otázce. Můžeme si udělat přestávku. (22.25. *Jane hovořila velmi pomalu, ale po přestávce zrychlila.*)

Budeme pokračovat v diktování.

Není vám určeno rozplynout se do Všeho Bytí. Vlastnosti a dovednosti vaší osobnosti, jak ji v současné době vnímáte, vám zůstanou. Všechno Bytí je Stvořitel, ne ničitel.

Mé vlastní „předešlé“ osobnosti se ve mně nerozplynuly o nic více než vaše „minulé“ existence ve vás. Všechny jsou živé a krácejí svou vlastní cestou. Vaše „budoucí“ osobnosti jsou stejně skutečné jako ty minulé. Mimo váš reinkarnační cyklus neexistuje smrt v podobě, kterou znáte.

Já se již nesoustředím na své reinkarnační existence a svou pozornost obracím jiným směrem.

Všechny životy probíhají souběžně a tím se veškeré hranice stávají pouze psychologické, rozdělení neexistuje. Já žiji svůj život, zatímco mé reinkarnační existence fungují naprosto samostatně. Nezajímají mne, když se soustředím na jiné oblasti aktivity.

(22.41) Osobnost se neustále rozvíjí a mění, není důležité, zda v těle nebo mimo něj, před smrtí nebo po ní. Možná se vám zdá být absurdní, že takoví, jací jste nyní, zůstanete i po smrti. Je to totéž, jako by dítě prohlásilo: „Vyrostu, ale nikdy nezměním své současné názory.“ Multidimenzionální vlastnosti duše vám umožňují poznat nekonečné dimenze reality. Zkušenost z jedné však nepopírá existenci v druhé dimenzi.

Snažíte se stěsnat duši do omezeného pojetí charakteru existence, do svého omezeného přesvědčení. Dveře do duše jsou otevřené a vedou do všech dimenzí zkušenosti.

(22.50) Pokud své já, jak jej znáte, považujete za jediné a konečné, pak musí být také vaše duše neboli podstata omezená současnými

událostmi a životem, který je podle vás po smrti posuzován podle vašeho chování během několika let.

Pro někoho to může být příjemná myšlenka, ale někomu nahání strach a hrůzu, při pomyslení na věčné zatracení. Je to však příliš omezená a zjednodušená myšlenka, aby mohla ukázat bohatost a krásu božské kreativity. Duše stojí mimo fyzický život a zároveň přímo uprostřed něj. Nejste nijak odděleni od zvířat a zbytku existence, protože jste součástí nekonečného vnitřního vědomí, které je přítomno ve všech živých bytostech a formách.

Uděláme si přestávku.

(22.55. Přestávka znamenala konec sezení.)

591. sezení, 11. srpna 1971, 21.03, středa

(Toto sezení bylo opět velmi krátké. Za tu dobu, co pracujeme na Sethově knize, jsme si zvykli na určitý rytmus, takže jsme se už těšili na další materiál. „Nejraději bych sezení odložila,“ řekla Jane, když jsme čekali, než se Seth objeví. „Je to zvláštní pocit, téměř nostalgický. Cítím, vím, že se blížíme k závěru knihy a možná to bude již dnes, ale ještě nemám chuť končit.“

O tomto pocitu se zmiňovala před začátkem sezení a také během dvou předešlých kapitol. „Dobrý večer, Sethe.“

Budeme pokračovat v diktování. *(Jane hovořila poměrně rychle, ale velice tichým hlasem.)* Dobrý večer.

V této kapitole bych se rád rozloučil se čtenáři, protože se blížíme, alespoň z mé strany, ke konci knihy.

Než se rozloučíme, rád bych vás představil vám samým.

Nikdy nenajdete sami sebe, budete-li střídat učitele nebo odbornou literaturu. Nikdy nepoznáte sami sebe, budete-li se držet daného druhu meditace. Jen tichým zahleděním se dovnitř svého já můžete poznat skutečnou realitu, kterou prožíváte, se všemi vztahy, které existují mezi vašim současným já a vnitřní podstatou, která má multidimenzionální charakter.

To si vyžaduje odhodlání, snahu a touhu. Pokud si neuděláte čas na studium svých subjektivních stavů, pak si nemůžete stěžovat, že na své otázky dostáváte pouze mylné odpovědi. Po ostatních nemůžete

chtít, aby vám podávali důkazy o platnosti vaší existence. Tak se jen ocitnete na prahu další propasti.

Když pouze sedíte a čtete tuto knihu, dveře do vašeho nitra jsou otevřené. Musíte se pokusit vše plně prožít, v praxi to znamená fyzicky vnímat ulici, na které bydlíte, a město, kde žijete. Představte si, že prožíváte současný okamžik na celé planetě. Pokuste se ocenit svou vlastní subjektivní zkušenost a přesto jí uniknout, protože ta se znásobuje každým žijícím tvorem na zemi.

Takové cvičení vám umožňuje vnímat realitu naprosto odlišným způsobem, rozvíjí vaše uvědomění a schopnost poznat a ocenit svoji podstatu.

„Já“ schopné takového rozvoje musí být více kreativní a multidimenzionální osobností, než jste si představovali. Také další cvičení popsaná v knize vám napomohou poznat svoji pravou realitu. Umožní vám přímou zkušenost se svou skutečnou duší neboli podstatou a umožní vám kontakt s částmi vaší bytosti, ve kterých pramení vaše vitalita. Můžete se díky nim setkat s vašimi minulými reinkarnačními nebo pravděpodobnými já. Můžete tak svá já zachytit na různých rovinách vědomí.

Většina z vás jistě uspěje v některém z předložených cvičení, nejsou těžká a předpoklady k jejich provedení má každý.

Každý čtenář by se měl naučit vnímat svoji realitu z vlastního pohledu a najít způsob, jak rozvíjet své já, které si dříve neuvědomoval. Charakter této knihy a způsob jejího vzniku jasně dokazují skutečnost, že lidská osobnost má daleko více možností a schopností, než se jí připisuje. V tomto okamžiku byste již měli vědět, že všechny osobnosti nejsou fyzicky materializovány. Tato kniha byla napsána nefyzickou osobností a poté realizována fyzicky ve vašem systému. Stejně tak se vám všem nabízí možnosti a schopnosti komunikovat jiným způsobem než tím, který jste dosud poznali a přijali za svůj.

Doufám, že se mi v této knize podařilo představit vám vnitřní multidimenzionální identitu, která je vám vlastní.

(Hlasitěji): A to, mí drazí přátelé, je konec diktování. Kniha je hotová.

(„Perfektní, Sethe.“)

Nyní si můžete udělat přestávku. Zasloužíte si ji.

(21.30. Ukončení knihy se zdálo být velmi náhlé, i když jsme na něj byli připraveni. Jane se dostala z transu a vyjádřila svoji lítost, že kniha je již dokončena, přestože to byl vlastně náš cíl. „A co bude dál?“ ptala se. „Nějak tomu stále nemohu uvěřit.“

„Počkáme a uvidíme,“ odpověděl jsem jí. Přemýšleli jsme nad tématy příštích sezení, ale cítil jsem, že Jane není příliš do smíchu. Sethova kniha v nás vyvolala mnoho dalších otázek, až nastalo dilema, kterou z nich řešit dříve.

Nakonec mi Jane řekla: „Snažím se uvolnit... Něco pro tebe má. Myslím, že se to týká toho biblického období, ukřižování. Cítím sice, o čem chce Seth hovořit, ale je to zmatené.“

„Je příjemné slyšet, že ti nedošla slova,“ řekl jsem. Následující materiál doplňuje kapitolu jednadvacátou. Jakmile Seth začal tuto kapitolu diktovat, uvědomili jsme si, že bychom se měli více zajímat o biblickou historii, ale dosud nám nezbýval čas. Pokračování pomalým tempem ve 21.50.)

Pro vaše poučení: historický Kristus nebyl ukřižován. Ještě moment. *(Pauza.)*

Původně neměl takto zemřít, ale ostatní považovali ukřižování za nezbytné, aby bylo naplněno proroctví.

Kristus se toho neúčastnil. *(Pauza.)* Došlo ke spiknutí, které vedl Jidáš a jehož cílem bylo prohlásit Ježíše mučedníkem. Byl však zvolen jiný muž, kterého omámili a přesvědčili, že je Mesiáš a musí vláčet svůj kříž *(Lukáš 23)*.

Byl jedním z oklamaných, ale věřil, že on je Ježíš a má naplnit proroctví.

Přišla Marie a oplakávala muže, který uvěřil, že je její syn. Soucítila s ním. Ukřižování Krista se však měla účastnit jen určitá část židů, nikoho by nenapadlo, že by mohl být „obviněn“ celý národ.

(Pauza do 22.00.) Ježíšův hrob byl prázdný, protože stejná skupina těla odvezla. Marie Magdalena Krista spatřila u jeho hrobu. *(Matouš 28) (Dlouhá pauza.)* Kristus měl obrovskou psychickou energii, tou způsobil, že se na jeho těle objevily rány. Svým následovníkům se pak zjevoval ve fyzické i nefyzické podobě. Vysvětloval, co se vlastně

stalo, ale ti, kdo se nezúčastnili spiknutí, mu nerozuměli a mylně vnímali jeho prohlášení.

Petr třikrát zapřel Ježíše (*Matouš 26*), když prohlásil, že člověk na kříži skutečně není Kristus.

Člověk, který věřil, že je Ježíš, se ptal: „Petře, proč jsi mne opustil?“ Jidáš ukázal na tohoto muže, protože věděl o spiknutí, bál se, že pravý Ježíš bude ukřižován. Takže dal za úkol Šimonovi stát se Mesiášem a zachránit život historického Ježíše.

(22.05. Jane podstatně zrychlila tempo.)

Ukřižování symbolizuje hluboké rozpory, dilema lidské duše, proto se stalo realitou a spiknutí dostalo přednost před skutečnými událostmi.

Pouze ti, kdo žijí v iluzích, jsou v nebezpečí, schopni sebeobětování, pokud to považují za nezbytné. Pouze ti, kdo věří v nedílnost zločinu a trestu, jsou přitahováni takovým druhem náboženských událostí a nachází v nich hluboký odraz svých subjektivních pocitů.

Kristus telepaticky zjistil pravděpodobné události, které se uskuteční. Člověk, který byl do nich zapojen, již nemohl od svého subjektivního rozhodnutí ustoupit. Byl ukřižován, aby tak naplnil staré židovské proroctví.

(22.10) Při večeři Páně Kristus řekl: „Jezte, toto je mé tělo,“ potom zvedl kalich a pravil: „Pijte, toto je má krev.“ Tím chtěl naznačit, že duch je obsažen v každé hmotě, je oddělen a propojen zároveň. Chtěl ukázat, že jeho duch je nezávislý na těle, a tudíž se se svým tělem neztotožňuje.

To vše však bylo špatně interpretováno a pochopeno. Kristus změnil styl svého chování a svým stoupencům se zjevoval v mimotělesné podobě. (*Jan 20, 21, Matouš 28, Lukáš 24.*) Snažil se jim vysvětlit, že není mrtvý, ale oni jej přijali jako symbol. (*Minutová pauza.*)

Jeho fyzická přítomnost už pro ně nebyla nezbytně nutná.

(„Děkujeme. Je to velmi zajímavé.“)

(22.17. „Uf,“ povzdechla si Jane, když vyšla z transu. „To se sice nebude mnoha lidem líbit, ale pokusím se na to nemyslet a nechám to volně plynout. Já sama však mám několik námitek...“)

Zeptal jsem se Jane, zda promluvu nedoprovázely nějaké vidiny. Potom se Seth vyjádřil k bodům, které jsme probírali o přestávce. Pokračování ve 22.28.)

Ježíš věděl, že bez ran na těle by nikdo nevěřil, kým je. Stigmata byla důkazem jeho smrti. (Viz Jan 20) Byl to způsob identifikace, aby mu lidé věřili, když vysvětloval skutečný chod událostí.

Jedl, aby dokázal, že je stále živ (Jan 21, Lukáš 24), ale lidé si mysleli, že duch může také přijímat potravu. Nechtěli se vzdát své víry v ukřižování a vzkříšení.

Tímto ukončím sezení. Přeji vám pěkný večer.

(„Dobře, děkujeme.“)

Řekni Ruburtovi, že nás čeká další kniha. Děkuji za spolupráci a trpělivost.

(„Bylo nám potěšením.“)

Příště si uděláme soukromé sezení.

(„Dobře. Dobrou noc a děkujeme.“ Konec ve 22.30.

V posledních dvou kapitolách Seth zodpověděl všechny zbylé dotazy ze seznamu pro kapitolu dvacátou.

Poznámka: Ve většině případů se evangelia shodují, ale jsou drobné rozdíly mezi Matoušem, Markem, Lukášem a Janem. V Janovi 19 je například řečeno, že Ježíš sám nesl svůj kříž a v evangeliu podle Lukáše 23 nese Kristův kříž Šimon z. Kyrény. To jsou však pouze detaily. Zásadní otázka zůstává: „Jakým způsobem evangelia vznikala a je jejich původcem očitý svědek Ježíšova života?“

Jane začala číst Sethovu knihu od začátku. Byla překvapena.)

Dodatek

Další tři sezení a část dalších dvou Seth diktoval Dodatek, který znamená rozšíření některých témat. Podrobněji se věnuje koordinačním bodům, historickému biblickému období, symbolismu, reinkarnaci a rozšířenému vědomí, a to především při 592. a 594. sezení.

Dodatek obsahuje také záznam ze šesti dalších sezení. Pět z nich se konalo na ESP kurzech. Jedno sezení doplňuje informace kapitoly deváté o organizaci života po životě. Dále jsme do Dodatku zařadili některé odpovědi na otázky z ESP kurzů, které by mohly zajímat naše čtenáře.

Tato sezení jsou také důkazem, že je Seth v osobním kontaktu s jinými lidmi kromě nás dvou. S inženýrem diskutuje o pohybu atomů, se zdravotní sestrou o duševním zdraví, s knězem o agresivitě. Komunikuje se všemi účastníky ESP kurzů. Jedno ze sezení jsme zařadili proto, že zde Seth poprvé hovořil o Vypravěčích.

592. sezení, 23. srpna 1971, 21.35, pondělí

(Měl jsem nedostatky ve znalostech historické postavy Ježíše Krista. Musel jsem tedy prostudovat odbornou literaturu, abych dokázal správně zaznamenat některé promluvy. Naše přítelkyně a účastnice ESP kurzů Sue Watkinsová mi byla v tomto ohledu velmi nápomocná, půjčila mi některé knihy, abych si ujasnil historické souvislosti.

Jane i já jsme byli z posledních událostí velmi unaveni a uvažovali jsme o tom, že vynecháme sezení, ale Jane trvala na zachování vytvořeného rytmu. Dnešního sezení se zúčastnila Sue. Všichni jsme očekávali jakési rekreační sezení v podobě Sethova vyjádření k našim nedávným událostem, od nemocné kočky až po improvizovaný páteční večer „reinkarnačních dramát“. Neočekávali jsme však, že bude chtít diktovat materiál týkající se biblického období.)

Dobry večer.

(„Dobry večer, Sethe.“)

Přeji dobrý večer naší přítelkyni (*k Sue*). Mám několik faktických údajů pro vaši představu.

(„Dobře.“ *Seth hovořil velmi rychle.*)

Ještě moment, esejci jsou židovská náboženská společnost, která má své kořeny v některém ze starých řeckých mystických náboženství. Někteří z nich založili školy, které využívaly lstí a úskoků. Před přijetím nového stoupence pro něj připravili zkoušky, kterými musel projít. Teprve potom ho seznámili s podstatou učení. (*Pauza.*) Existovaly i jiné skupiny esejců vedle těch, o kterých se všeobecně ví.

(*Esejci jsou známi jako židovská náboženská společnost existující ve Svaté zemi v době Kristova života, tedy na počátku prvního století, všeobecně považovaná za mírnou.*)

Nám známá sekta esejců byla pouhým zlomkem původního bratrstva. (*Pauza.*) Existovaly tři hlavní kmeny. Jeden, nám všeobecně známý, jeho odnož v Africe a poslední v Malé Asii. Jejich vzájemný kontakt byl natolik přerušen, že se postupně prohlubovaly i rozdíly v jejich učení.

Jejich školy předstíraly, že poskytují vzdělání i v jiných oblastech. Nezasvěcené drželi v okrajových skupinách. Školu absolvovali, aniž by se dozvěděli podstatu jejich učení.

Někteří ze zélotů původně patřili k esejcům, kteří byli prakticky jejich předchůdci. I Jan Křtitel byl zasvěceným esejcem, ale zároveň toužil dále rozvíjet své já, proto nakonec vystoupil z komunity.

(*Zélóti byli radikálnější, semipolitickou sektou, která existovala ve Svaté zemi také v prvním století, jak jsem zjistil ze svého nedávného studia.*)

(21.46) Někteří z esejců záviděli Janovi jeho pokrok. Jednou se pokusil spojit různé, navzájem si odporující skupiny v jedno bratrství, ale neuspěl. Tento neúspěch jej hluboce poznamenal. Oheň je jen zřídka mírný a Jan Křtitel byl naplněn ohněm stejně jako Pavel.

Byl to velmi laskavý člověk, ale zároveň největší náboženský fanatik své doby. Měl připravit půdu pro příchod Krista a jeho učení.

Jan měl v mládí milostný poměr ke své sestřenici a z této zkušenosti čerpal po zbytek svého života. Věřil, že život je hříšný.

Ježíš i Jan byli poháněni energií svých rolí stejně jako lodě větrem v plachtách. Přesto jejich osobnosti musely splňovat podmínky doby. Bylo to nutné, aby mohli předstoupit před lid a prohlásit, že jsou něco víc.

Měli povinnosti, které bylo nezbytné plnit v tehdejšímu kontextu. Nesli v sobě sémě, které mohlo vyklíčit pouze ve správné době a na správném místě.

A to je konec diktování knihy.

(„Už?“)

Ano.

(„Dobře.“)

Můžete se ptát, nebo si uděláme přestávku, jak chcete. („*Tak si uděláme pauzu.*“)

(*K Sue*): Často k ní hovořím ve snu. Tak jí nechci zabrat ještě všechnen čas v bdělém stavu. (*Pauza 21.56 až 22.00.*)

Všechny dochované nálezy jsou však falzifikáty nebo přepracované originály. Náboženství bylo politizované a postupně získávalo vládu. Panovníci vždy měli přesné údaje, odkud vane náboženský vítr. Často docházelo k záměrnému zkreslení faktů. Některé sekty záměrně uchovávaly falešné spisy, aby zmátly lupiče.

Ve většině případů byly tedy nalezeny falešné spisy, zatímco ty pravé zůstaly neobjeveny.

(*Pauza.*) Měli byste si pamatovat, co jsem řekl. („*Nevím, co tím myslíš.*“)

Možná budete mít důvod zkontrolovat má slova s tím, co jsem řekl na předešlých sezeních. Mohou si vzájemně odporovat, z právě řečených důvodů.

Esejci uchovávali některé ze spisů, které odrážely jejich učení, aby tak zmátli zélóty a Římany. Nebyli násilní jako jiné sekty, ale byli vychytralí.

(22.06) Existovaly tajné symboly, podle kterých rozlišovali pravé spisy od falešných. (*Jane udělala pauzu a dala si ruku přes oči.*) Nevím, zda to dokážu jasně vyjádřit. Dej Ruburtovi papír a uvidíme, zda se vám to povede.

(*Sezení probíhalo v obývacím pokoji. Jane seděla ve svém křesle a hleděla přímo na mne a Sue, která seděla na pohovce. Po její levici*

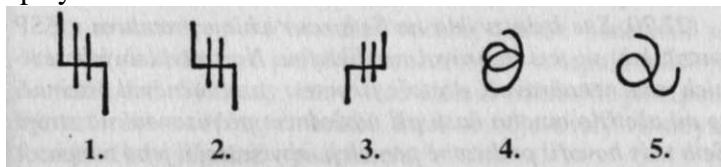
stála lampa a další svítila vedle mne. Sue podala Jane list papíru a tužku, zatímco já jsem pokračoval v zapisování.

Bylo to poprvé, co Jane během transu něco psala. Vlastně kreslila malé znaky nebo symboly. Cíleně pohybovala perem.

Sue seděla naproti Jane a naznačovala jí, aby symboly očíslovala. Od doby, kdy položila pero a začala je vysvětlovat, uplynula asi minuta. Symboly jsou očíslovány podle pořadí, ve kterém je kreslila.

U prvního a posledního udělala dva pokusy.)

První symbol je vlastně pokus nakreslit znak číslo dva. Je to symbol pro falzifikáty. Prostřední (3) označoval upravené spisy a poslední symbol (5) je označením pro původní, neupravené rukopisy.

To je však jen slabá ukázka, vypadal spíš jako had.

(Jane zvýšila hlas a ukazovala na poslední symbol na papíře, který držela tak, abychom na něj dobře viděli.

Co se týče symbolů... v roce 1947 získali vědci sedm dnes již známých sviteků od Mrtvého moře. Svitky byly nalezeny v kumránské jeskyni nad korytem řeky, která asi o míli dál ústila do Mrtvého moře. Při výzkumu v nedaleké judské poušti byly zanedlouho odhaleny ruiny kláštera, který obývala některá z židovských sekt asi mezi 180 př. n. l. a 68 n. l. Kumránský klášter se nalézal zhruba dvacet kilometrů od Jeruzaléma a Betléma. Někteří odborníci ho spojují s mírumilovnými eseji, jiní s radikálnějšími zélóty.

Za několik týdnů po tomto sezení jsme si s Jane přečetli, že Izajášovy svitky sv. Marka z kumránské oblasti obsahují některé znaky, které ještě v 60. letech nebyly dešifrovány. Některé ze symbolů ilustrující text se velmi podobaly těm, které nakreslila Jane, a to především pokud jde o ten poslední.)

Téměř nikdo, kromě nejzasvěcenějších členů nejužšího kruhu sekty, nebyl schopen rozeznat pravé rukopisy od falešných. Znaky samozřejmě nebyly napsány na titulní straně zlatým písmem, ale

objevovaly se v textu tak, že je dokázali odhalit pouze zasvěcení. (Vesele.)

Existovaly ještě další znaky, které však nabývaly na významu ve spojení se symboly v textu.

(22.17) V některých z těchto rukopisů bylo uvedeno odlišné datum, takže pouze zasvěcení byli schopni rozpoznat nesrovnalosti. Ostatní si chyb nevšimli a nepoznali, že jde o falzifikát.

Některé z falšovaných rukopisů byly považovány za pravé a je absurdní, že Vatikán některé z nich stále uchovává. V té době církev věřila, že by jí tyto spisy mohly ohrozit. Naopak, byly by jí velmi prospěšné, ale bohužel nikdo nebyl schopen rozpoznat pravé od padělků.

Nyní si uděláme přestávku. (K Sue): *Není zvyklá na tak pomalé tempo.*

(22.20. *Sue byla zvyklá na Sethovu rychlou promluvu z ESP kurzů, kdy se text nahrával na diktafon. Na pravidelných sezeních jsme nenahrávali, protože jsem text zaznamenával písemně, to mi ušetřilo mnoho času při následném přepisování na stroji. Seth tedy hovořil podstatně pomaleji, abych stačil jeho tempu.*

Není divu, že Seth má legraci z Vatikánu, který uchovává falešné a upravené svitky. Zná ho ze své vlastní zkušenosti, když byl v jednom ze svých minulých životů papežem.

Seth se vrátil k symbolům, které Jane v transu nakreslila.)

Tyto znaky nemají pro Ruburta žádný význam, proto je těžké jeho prostřednictvím objasnit jejich symboliku. Jsou mnohem menší a kondenzovanější, aby zapadaly do řádku.

(22.24. *O přestávce nám Jane řekla, že by asi nebyla schopna si znovu vzpomenout na symboly, které předtím nakreslila. Řekla: „Viděla jsem je docela jasně před sebou, ale nyní nevidím nic.“ Když pozorovala poslední znak (pět), řekla, že dolní smyčka představuje konec hada. Pokračování ve 22.45.)*

Moment. (Pauza.) Rukopisy byly několikrát věrně přepsány, ale pod změněným jménem, aby se chránili nevinní.

Podívejte se na jazyk, kterým dnes hovoří diplomaté a politici, a všimněte si rozdílu mezi tím, co si myslí a co říkají. Jednou máte pocit, že souhlasí, a slyšíte-li je podruhé, zjistíte, že to vlastně popírají.

Slovy lze velice často zakrýt, nebo také odhalit realitu, ale schopnost číst mezi slovy je výsadou pouze několika vyvolených. To platilo i v biblickém období. Literární zdroje měly sloužit k formálnímu uchování jistých informací, ale namísto toho nabízí falešná data. Na žádnou otázku neexistovala přímá odpověď (*důrazně*), alespoň ne u lidí, kteří byli gramotní.

Odpověď na otázku přímo znamenalo, že jste omezení, jednodušší a pohrdáte inteligencí tazatele, protože ten jen zřídka kdy očekával odpověď na svoji otázku. Dalo by se říci, že šlo téměř o rituál.

Takové záznamy neumíte správně přeložit, přestože překlad sám o sobě je správný.

Některé svitky od Mrtvého moře byste označili za naprostý výmysl. Nemusí se vám zdát pravdivé, ale musíte vzít v úvahu, že skutečnou informaci předcházela příkrášlená fakta.

(22.55) Padělky měly zmást čtenáře, když přišly do špatných rukou nebo nebyly nalezeny včas.

Pouze zasvěcení se nemuseli ničeho obávat, nenechali se oklamat, protože znali pravé informace a byli schopni rozlišit je od falešných. Symboly, které vám Ruburt nakreslil, jsou pouhým zlomkem užívaných znaků, které se objevovaly ve skryté formě, někdy vepsané v podpisech.

Existovaly však i další kódy, a dokonce i grafické uspořádání písma mělo svůj význam, jeho šířka a plnost tahu vyjadřovaly důraz. Postavení slova mohlo znamenat, že to následující je falešné. Bylo opravdu náročné rozeznat tyto rozdíly a vyloučit špatné informace.

Popisy důležitých osobností byly změněny, aby byla zajištěna jejich bezúhonnost. Podobně i jejich prostředí bylo fiktivní. Některé rukopisy byly potřísněny jedem, jejich přečtení tedy znamenalo smrt.

(I přes občasné humorné poznámky Jane přednášela Sethův materiál vážně a důrazně velice rychlým tempem. Pauza ve 23.00.)

Mnoho lidí přepisujících tyto spisy žilo dvojí život. Pod jedním jménem je znali ve vesnici a pod dalším v bratrstvu. Stávalo se, že jejich světská identita nebyla nikdy prozrazena. Později, v období pronásledování křesťanů, se ještě zpřísnila bezpečnostní opatření.

Věřili, že jsou odpovědní za svůj život a musí žít tak dlouho, dokud jejich nová víra nenajde úrodnou půdu.

Podle záznamů Pavel často cestoval na místa, kde ve skutečnosti vůbec nebyl, a vlastně ani nemohl být, protože se ve stejné době pohyboval zcela jinde.

Uděláme si přestávku nebo skončíme sezení, jak chcete.

(„*Uděláme si tedy přestávku, děkujeme.*“)

(23.05. *Jane hovořila velmi rychle. „Ten má ale energie,“ řekla Jane, jakmile vyšla z transu. „Cítila jsem, jako bych procházela zdi...“ Pokračování 23.15.)*

Nerad bych vás okrádal o tu nejhodnotnější fázi spánku.

(„*Díky. Potřebujeme ho.*“)

Doufám, že záznam z tohoto sezení dáš k dispozici historikům.

(„*Ne, nedám.*“ *Řekl jsem z legrace.*)

Měl bys více pracovat se svými minulými inkarnacemi.

(„*Cítím, že je k tomu pravý čas.*“)

Jsou lehce dostupné. Otevírají se především při vyšších aktivitách a mimotělesných zkušenostech. („*Mohlo by to být zajímavé.*“)

Pro dnešek se rozloučíme. (*K Sue*): Jsem rád, že jste nás dnes poctila svou návštěvou. (*Sue*: „*Potěšení na mé straně.*“)

Měli byste se připravit na další zkušenosti s pravděpodobnostmi. (*Hlasitěji.*) Musím si šetřit hlas, protože zítra večer je další sezení v ESP kurzu. (*Pobaveně.*) Chceš, aby mě tam bylo slyšet, nebo ne?

(„*Jistě. Samozřejmě, že ano.*“)

(*Náš byt je rozdělen dlouhou předsíní a v době, kdy se konají kurzy ESP, obvykle přepisují materiál v jednom z protějších pokojů. Někdy je Setha slyšet i přes dvoje zavřené dveře.*)

(*K Sue*): Děkuji, že jste přišla, a přeji vám oběma pěkný večer. *

(*Sue*: „*Díky.*“)

(„*Dobrou noc, Sethe. Moc děkujeme.*“)

(23.20. *Když Seth hovořil o svých reinkarnacích, reagoval tím na naše páteční sezení, kdy jsme s Jane experimentovali se svými „reinkarnačními zážitky“.* Je to pro nás relativně nová záležitost. Bylo to velmi přínosné, jakési pokračování experimentů, které Seth začal na ESP kurzech.)

593. sezení, 30. srpna 1971, 21.06, pondělí

(Pravidelné středeční sezení se 25. srpna nekonalo.

Tento materiál jsme získali po druhé přestávce tohoto sezení. Seth nejprve nadiktoval několik stran, kde se vyjádřil k rozvoji Janiných psychických schopností. Hovořil také o její schopnosti přivolat si „pomocníka“ v případě nouze. Máme se ještě co učit.

Počátkem týdne Jane dostala dopis, ve kterém ji její vydavatel žádá o Úvod a Dodatek k Sethově knize. Chtěla se o tom zmínit na 592. sezení, ale nakonec jsme se rozhodli, že bude lepší, když Seth začne sám.

Janino tempo bylo od začátku sezení poměrně svižné, hovořila velmi důrazně.)

Ještě tedy k našemu Dodatku.

Všechna světová náboženství vznikla v blízkosti hlavních koordinačních bodů. *(Viz kapitola pátá.)*

V těchto oblastech dochází k rychlým změnám, protože myšlenky a emoce se pod vlivem obrovské energie rychleji materializují. Myšlenky se mezi lidmi šíří jako oheň a okamžitě se formují do fyzické podoby.

Tvůrčí energie se zde rychleji uvolňuje. Tato místa nemusí být nezbytně vyrovnaná a harmonická, ačkoli ta by byla těmi nejvhodnějšími, odkud by pramenil klid a mír. Jakékoli myšlenky, špatné i dobré, se zde okamžitě stávají realitou. Vnitřní stav lidstva je tedy zřetelnější poblíž koordinačních bodů.

Koordinační body se v takových oblastech projevují způsobem, který vaši vědci nejsou schopni zachytit, způsobem, který byl znám v dobách Atlantidy a využíván Lumaniany. V blízkosti koordinačních bodů se prostor smršťuje, což nelze vašimi přístroji zachytit.

Mnozí z mých čtenářů se již setkali s pojmem „černé“ a „bílé díry“, které vědci před nedávnem objevili.

(Někteří teoretičtí fyzici v poslední době přišli s teorií, že jakmile hvězda vyčerpá své jaderné palivo, začne se hroutit pod vlivem vlastní gravitace. Hvězda se tak smrští do neexistence. Výsledkem procesu je „černá díra“, která do sebe vtahuje okolní hmotu.

Další výzkumy tvrdí, že hmota, která spadne do černé díry, se může projevit jinde ve vesmíru, našem nebo jiném, skrze „bílou díru“. Takže dochází k proudění hmoty mezi našim a dalšími vesmíry, čímž je zachována rovnováha.)

Koordinální body fungují na podobném principu. Elektromagnetická energie myšlenek a emocí je do nich vtahována skrze body, které lze přirovnat k miniaturním černým díram. Tato energie náhle mizí z vašeho systému, mnohokrát se zvětšuje a skrze miniaturní bílé díry se vrací zpět do vašeho systému reality.

To je samozřejmě pouze přirovnání. Kolem těchto bodů tedy dochází ke smršťování, které nedokážete zachytit. Nejste schopni sledovat zmizení prostoru v určitém bodě. To však není jediný případ porušení vašich fyzikálních zákonů, byly nalezeny i další. Všechny jsou vámi ignorovány. *(S očima široce otevřenými a s gestikulací.)* Pohyb atomů a molekul se zrychluje, jakmile se začnou přibližovat k těmto bodům, ale vzdálenost mezi atomy a molekulami zůstává stále stejná. A to je důležité.

(Pauza do 22.45.) Tyto koordinální body ve vašem systému slouží jako zdroje energie. Zákon entropie zde tedy neplatí. Otevírají se pouze v případě příliš velké koncentrace energie. Ještě pro úplnost, fyzická hmota, například vesmírná loď, však nikdy nemůže skrze tyto body vystoupit a znovu vstoupit do vašeho systému.

(Dlouhá pauza do 22.50. Jane svoji promluvu doprovázela různými gesty.)

(Poznámka: Podle druhého zákona termodynamiky zůstává absolutní energie v uzavřeném systému, jako je náš vesmír, konstantní a množství energie dostupné pro užitečnou práci se neustále snižuje. Matematický faktor, který je měrou nedostupné energie, se nazývá entropie. Seth na úplném začátku tohoto sezení tvrdil, že zde zákon entropie neplatí a že neexistují žádné uzavřené systémy.)

Již v Atlantidě byly tyto poznatky využívány. Koncentrací na koordinální body docházelo ke zrychlení myšlenek a zesílení emocí. Stavby tak byly mnohem stabilnější, protože všechny projekty vznikaly s ohledem na umístění koordinálních bodů.

Koordinální body neboli díry v prostoru lze vnímat v určitém stavu transu.

(„Dokáže to Ruburt?“)

(Myslím, že mne Seth neslyšel, protože se při vyslovení otázky ozval z ulice skrze otevřená okna nějaký hluk. Odpověď však přišla sama.)

Je to něco jako stěsnání vzduchu.

Nyní se v klidu posaďte a zavřete oči, pokuste se pocítit přímou blízkost koordinačních nebo subordinačních bodů. Následující rady vám v tom mohou pomoci.

Pokud se budete soustředit, zjistíte, že se vaše mysl stáčí směrem k určitému místu v pokoji. Dokonce i vaše myšlenky budou plynout stejným směrem. Představte si linku vedenou ze zdroje vašeho vnitřního vnímání, vycházející z vašeho vnitřního oka a pomyslně ji spojte s čarou z temene vaší lebky, pokračující stejným směrem jako proud vašich myšlenek.

Výsledkem jsou dvě imaginární linie, úhel mezi nimi a konečné spojení směřující bezpochyby k nejbližšímu koordinačnímu bodu.

(Jane ilustrovala Sethovy instrukce tak, že si jednu ruku dala před oči a druhou na hlavu, potom je natáhla z těchto výchozích bodů tak, že se nakonec napravo od jejího těla dotkly jedna druhé. Seděl jsem naproti Jane jižním směrem, takže ruce směřovaly do západního rohu pokoje.)

Tyto subordinační body pronikají prostorem. Ruburt bude schopen určit nejbližší body v tomto pokoji. Někdy je úhel větší, ale linie vždy směřují přímo k tomuto bodu, kde je energie nejkoncentrovanější.

(Dlouhá pauza.) Uděláme si přestávku nebo ukončíme sezení.

(„Přestávku.“)

(23.02. Jane vyšla z transu a zůstala tiše sedět. Nahlas jsem uvažoval, kde by mohl být nejbližší koordinační bod. Možná, že by ji to probralo. Kdybych o tom nezačal mluvit, zapomněla by, o čem byla řeč.

Pamatovala si, jak ukazovala dvě linie, směřující do jihozápadního rohu pokoje. Přešla tedy do tohoto místa. Bod se nacházel mezi dvěma arkýřovými okny, za staromódní parní trubkou, kterou jsem tam vystavil. Bohužel, nebyl dost dobře přístupný, abychom ho mohli vyzkoušet.

Jane se procházela po pokoji a ukazovala bod, ke kterému směřovaly její myšlenky. Nyní, když znala místo, kde se koordinační bod nachází, se jí zdálo neuvěřitelné, že o něm dříve nevěděla. Prohlásila, že by se duševně nemohla orientovat jiným směrem. Otočila se k místu zády a oznámila mi, že cítí, jak „čára“ vede skrze její hlavu dozadu. Pokračování ve 23.10.)

Pokud znovu použiji vaše přirovnání černé a bílé díry, bílé díry se nacházejí uvnitř těch černých. Sledujete mne?

(„Ano.“)

Elektromagnetické vlny jsou vtahovány do černé díry. Zrychlení uvnitř černé díry přitahuje neuvěřitelné množství další energie z jiných systémů.

Obrovské zrychlení mění charakter každé přítomné částice. Zároveň se mění i charakter černé díry. Elektromagnetické „pole“ se může znovuobjevit skrze stejnou „díru“, která je nyní bílou dírou.

Znovuobjevení však opět mění její vlastnosti, stává se znovu „hladovou“, tedy černou dírou. Stejně fungují i ostatní systémy. Díry nebo koordinační body jsou vlastně urychlovače, které obnovují energii.

Tím pro dnešek skončíme.

(Po nečekaném ukončení a delší pauze se však Seth vrátil.) Tyto informace o koordinačních bodech začleňte do Dodatku, protože do naší knihy již nepatří. *(S humorem.)* („Dobře.“)

Přeji vám příjemný večer. („Moc děkujeme, Sethe.“)

A pokud si uděláš čas na opravu diktafonu, udělám si čas já na vás. („Dobře. Dobrou noc.“)

(23.21. Po skončení sezení se Jane znovu pokoušela najít koordinační body. Opět zjistila, že směřuje do jihozápadního rohu pokoje. „Už vím, jak na to,“ řekla, to znamená, že získala ještě nějaké další informace. „Tyto čáry vytváří trojúhelník nebo pyramidu energie. Proto se často hovoří o pyramidách obsahujících koncentrovanou energii.“

„Jistě, proto cítím pyramidu nad hlavou, když přichází Seth Dva,“ prohlásila. „Když jsem však transu a cítím, že přichází Seth Dva, koordinační body se teoreticky nacházejí jinde. Vychází z vrchu mé hlavy a vystupují z tohoto domu, z tohoto světa do jiné reality.“

Jane uvažovala o tom, že Sethovu metodu naučí účastníky ESP kurzů. Zajímalo ji, zda se jejich výsledky budou shodovat.)

594. sezení, 13. září 1971, 21.40, pondělí

(Minulý týden proběhlo pouze jedno sezení věnované přátelům, kterým jsme to již dlouho slibovali.

Dnešní sezení navštívila Sue Watkinsová, která přišla ve 20.50 a potřebovala odejít ještě před koncem sezení. Její návštěva je výborným příkladem, jak může spontánní chod událostí obohatit sezení.

Jane neměla tušení, o čem bude dnes večer řeč. „Asi půjde o materiál pro Dodatek,“ řekla. Měla dobrou, dokonce až veselou náladu a to se odrazilo i na Sethovi, který vše vtipně komentoval.

Začali jsme trochu později, protože jsem dlouho maloval. Jane a Sue na mne čekaly v obývacím pokoji a živě konverzovaly. Jane začala hovořit velmi energicky pouze s několika krátkými pauzami.)

Přeji vám pěkný večer a zdravím i naši přítelkyni (Sue). Musím vám říci něco zajímavého o vašem vztahu, ale bohužel musíme pokračovat v práci na Dodatku, takže snad později.

Předměty jsou pouze symboly.

Jenom vy je považujete za reálné. Myšlenky, představy a sny jsou pro vás symboly skutečných jevů, ale pravda je taková, že fyzické objekty a události jsou samy o sobě symboly vnitřní zkušenosti.

Existují kolektivní fyzické symboly, na kterých jste se domluvili, stejně tak osobně individuální symboly.

Celá struktura fyzické reality je vlastně systémem fyzických symbolů, na kterém se dohodla skupina podstat. Tělo symbolizuje to, čím jste, nebo co si myslíte, že jste – což mohou být dvě naprosto odlišné věci.

(Seth mne požádal, abych v předchozím odstavci udělal pomlčku. Jane se naklonila nad konferenční stůl, mluvila měkkým hlasem.)

Všechny fyzické nemoci jsou pouze symbolem vnitřní reality nebo vnitřního přesvědčení.

Nový odstavec. (Velmi tiše): Jakmile porozumíte symbolickému charakteru reality, už nikdy se v ní nebudete cítit ztraceni či pohlceni.

Symbolsy si vytváříte sami a sami je můžete i měnit. Nejprve se však musíte naučit, co pro vás jednotlivé symboly v životě znamenají a jak si vykládáte jejich význam.

Je tedy nezbytné si neustále připomínat, že fyzické prostředí je pouze symbol, ne stálý stav. Je třeba obrátit se do svého nitra a zjistit, jakou vnitřní realitu symbol zastupuje. Postup by měl být stejný bez ohledu na charakter problému nebo záležitosti.

(21.50) Vaše nejbližší fyzické prostředí symbolizuje vaši vnitřní situaci. Stav vašeho vnitřního já se neustále mění. Automaticky překládáte volný, spontánní průběh vnitřních událostí do fyzické reality, takže se mění i fyzické prostředí, tedy fyzické symboly.

Pokud připustíte, že vaše fyzické prostředí je jediná skutečná realita, budete se cítit v pasti a celý život strávíte v boji s větrnými mlýny. Mezi vnějším a vnitřním prostředím probíhá zpětná vazba, ale prvotní impuls ke změně fyzického prostředí vždy vychází zevnitř.

Nový odstavec. (*Seth znovu, velice tiše požádal o nový odstavec. „Ted' jsem tě předběhl, Sethe.“*)

Cílem mé knihy bylo pomoci vám vyřešit vaše osobní problémy. Pokud jí správně porozumíte, uvědomíte si svobodu, jaká se vám nabízí ve fyzickém životě. Většina z vás považuje fyzický svět za kritérium reality, která mizí v nedohlednu, jakmile pohlédnete do svého nitra. Fyzické prostředí je vlastně promítnutím vnitřního světa ven ve formě fyzických symbolů, které si pletete se skutečnou realitou.

(*K Sue, která seděla na gauči.*) Potrpím si na detaily, takže, nový odstavec.

(*Seth si neodpustil pár poznámek k naší práci během posledních týdnů, kdy jsme s Jane dělali korektury Sethova materiálu včetně mých poznámek.*)

Vnitřní drama je tedy to jediné a nejdůležitější. „Příběh svého života“ si píšete sami. Sami jste svým vlastním autorem. Není tedy důvod k tomu, abyste se cítili lapeni osudem. Máte možnost změnit své prostředí.

Na některých stupních vědomí jste schopni vnímat realitu jasně, v její symbolické podobě. Předměty jako symboly napomáhají

vytvářet rámec vaší existence. S předměty lze volně a svobodně manipulovat.

Uděláme si přestávku.

(„Děkujeme.“)

(22.00. *Janino tempo bylo velmi svižné. Často zavírala oči, což je u ní neobvyklé.*

První věc, kterou Jane chtěla vědět, když vyšla z transu, bylo to, zda sezení zahrnovalo nějaký nový materiál. Nebyl jsem si příliš jist, protože jsem byl zaneprázdněn psaním. Ani po přepsání rukopisu někdy nejsem schopen vstřebat všechny Sethovy myšlenky. Jane na tom byla stejně, i když zrovna dočetla celou knihu.

Poznámka: Jane byla v polovině konečné verze Úvodu k Sethově knize.

Sue se přiznala, jak velký význam pro ni má tato kniha a že její dnešní osobní účast na sezení nebyla rozhodně věcí náhody. Byla plná dojmů a obrovské energie vložené do těchto sezení.

Její postřehy byly natolik zajímavé, že jsem ji poprosil, aby je sepsala. Do konce přestávky a v průběhu sezení zapisovala dojmy, které zde cituji ve zkrácené formě:

„Ještě před začátkem sezení,“ psala Sue, „jsem dostala zvláštní pocit, který jsem dosud neznala. Jako bychom s Jane a Robem cestovali určitou rychlostí, rychlostí diskuse, přestože to samozřejmě nemá nic společného s pohybem. Když se těsně před začátkem sezení objevil Seth, vypadalo to, jako by Jane zrychlila. Zvyšovala své tempo, dokud nedosáhla určité rychlosti, rychlosti části svého vědomí zvané Seth.

Jakmile dosáhla této rychlosti, jako by to zaklaplo, sundala si brýle, jako ostatně pokaždé, a pak začal promlouvat Seth. Setkání se Sethem Dva si vyžaduje ještě větší zrychlení, dosažení určitého bodu na pyramidě, kterou Jane popisovala.

Když jsme si o tom s Jane o přestávce povídaly, náhle znovu pocítila takové zrychlení a její vědomí bylo připraveno navázat kontakt se Sethem. Bylo to něco jako obrácený proces vstoupení do transu. Zdálo se, že se Janino vědomí pohybuje za jejíma otevřenými očima, i když nebylo jasné, jak rychle. Připadalo mi neuvěřitelné, že dokáže převádět Sethovy myšlenky do slov.

Tím nechci říci, že Seth a Jane jsou jedna osobnost. Jenom mám pocit, že takové zrychlení spojuje dvě části stejné podstaty, která se z praktických důvodů normálně projevuje jako dvě různé osobnosti. Podobné stavy zrychlení pociťuji, když sama píšu nebo něco nadšeně vyprávím. Rychlost v Janiných očích se tomuto vysvětlení vymyká. Jasně pociťuji zrychlení spolu s Jane a Sethem, jako by mne s sebou strhávali.

Když Jane vycházela z transu, měla jsem naopak pocit zpomalení. Byla to pro mne i zvuková zkušenost, pocit zpomalení, snížení z vysokého hvízdavého tónu na průměrný. Byl to velmi silný pocit. Jako by část zrychlení souvisela s další dimenzí, se zvukem. Byl to zvláštní, velmi živý pocit. Objevuje se vždy na začátku každé pauzy.“

Jane pokračovala pomalým tempem ve 22.25.)

Postřehy Sue se velice blíží Ruburtovu popisu jeho subjektivních pocitů, které mívá během přestávky.

V Úvodu Ruburt přirovnává své pocity v průběhu přestávky ke své vlastní spisovatelské zkušenosti. Nedokáže si to však vysvětlit, takže se vám to pokusím vyjasnit. (*Pauza.*) Nový odstavec.

Během sezení si Ruburt není vědom mé aktivity. Pohybuje se za hranicí, kde ji vědomá mysl není schopna vnímat. Promítá část svého já do naprosto odlišné roviny subjektivní reality, úplně jiných dimenzí aktivity.

V Úvodu Ruburt konstatuje, že mu však chybí určité vzrušení, které doprovází jeho vlastní tvůrčí činnost. Zrychlení je natolik okamžité, že jej není schopen vědomě sledovat a takzvané podvědomí nemá s tímto jevem nic společného. Tyto vlastnosti jsou vrozené každému vědomí, ale jsou pouze zřídka plně využity. Reakce jsou příliš rychlé, takže si je fyzický mozek není schopen uvědomovat.

(*Pauza, jedna z mnoha, ve 22.30.*) Ruburt měl vždy velmi silně vyvinuté tyto schopnosti, ale z různých důvodů souvisejících s reinkarnací zůstávaly v rané fázi jeho života nevyužity. V průběhu sezení však dochází k rozvoji schopností vnitřního já, tedy intuice, tvořivosti a práce s rovinami vědomí, které se vymykají normálu.

Tyto dimenze jsou dostupné každému vědomí, pokud není právě fyzicky orientované. Ruburt je postupně objevuje a prozkoumává. V minulosti jej od toho odváděl pouze nedostatek sebevědomí.

Během takového zrychlení je stále schopen fungovat ve fyzickém prostředí, přestože se dostává za svoji vlastní psychologickou realitu. *(Pauza.)*

V takovém stavu přejímá obrovskou energii, která je někdy zřetelná i ze síly jeho hlasu. Skrze svá slova se jí pokouší vyjádřit nebo se jí zbavit. Teprve se učí, jak s touto energií zacházet a do čeho ji vkládat.

Uděláme si přestávku. Sue může dokončit své poznámky.

(„Dobře.“)

Necháme Jane trochu odpočinout. *(Pauza. Jane ukázala na Sue.)* Sue už čeká na Janin návrat, aby mohla popsat svůj pocit.

(22.37. Sue seděla na kraji gauče a se zaujetím pozorovala Jane, jak vychází z transu. Pokračovala v popisování dojmů ze změny Janiných „rychlostí“.

„S rychlostí se mění také zvuk, ale nedokážu to dost dobře popsat,“ řekla Sue. „Představuji si to jako dimenze, kde je zvuk jedinou realitou a znamená více než něco, co jsme schopni slyšet. A když ji opustíte...“ Jane zahvízdala. Snažila se napodobit hvízdání vlaku mizejícího v dáli.

Já osobně jsem si nevšiml ničeho neobvyklého. Možná je to tím, že se příliš koncentruji na zapisování. Vlastně píší neustále, i během přestávky.

Sue sledovala Jane, když se Seth vracel. „To zrychlení je skutečně úžasné,“ prohlásila. Těsně před upadnutím do transu Jane cítila, jak s ní vibruje křeslo, na kterém seděla. Pokračování s mnoha pauzami ve 22.57.)

Většinu zkušeností, které Ruburt získal během sezení, si neumí zpětně vybavit, protože fyzické objekty jsou pouze symboly, které existují v realitě určité frekvence. Na jiných rovinách reality předměty nejsou hlavními symboly.

Zkušenosti z takových dimenzí se obtížně vysvětlují. Je třeba provést některé úpravy. I já jsem musel projít několika rovinami, abych s vámi navázal kontakt.

Společně s Ruburtem překládáme vnitřní informace do fyzických termínů, abychom vás seznámili s jinými realitami, jejichž jste nedílnou součástí.

(Pauza ve 23.00. Seth mi opět s humorem připomínal, kam mám napsat znaménko a kde mám začít nový odstavec. Janiny oči byly většinu času zavřené.)

Z mého pohledu žádné fyzické předměty neexistují. Existuje pouze vnitřní realita. Ruburtův systém reality prochází jistými změnami, které byly předem dány. *(Pobaveně.)* Samozřejmě ještě předtím, než se inkarnoval do tohoto života.

Ruburt využívá nervová spojení velmi neobvyklým způsobem. Zrychlení začíná na fyzické rovině působením hormonů a chemických látek v těle, potom pokračuje mimo tělo. Aktivují se obě poloviny mozku a skrze nervová spojení dojde ke zrychlení, čímž se přeruší spojení s tělem.

Tímto způsobem lze vysvětlit několik případů, kdy došlo k tak velkému zrychlení, neočekávaně rychlému, že osobnost úplně zmizela z vašeho systému.

V zájmu naší přítelkyně Sue se snažím o takové zrychlení, které je schopna vnímat. Vy se s tím můžete setkat ve snu, kdy vstupujete do nových dimenzí. Sen někdy může zahrnovat takové zrychlení.

(V rychlosti jsem se podíval na Sue. Seděla tiše vedle mě a pozorovala Jane. Ta měla otevřené oči, hovořila velmi rychle a často zesilovala hlas.)

Na stejném principu je založena každá tvůrčí činnost. Ve zrychlení již nemohu pokračovat, protože Ruburt by hovořil příliš rychle a Joseph by nestačil zapisovat.

(Jane vždy zesílila hlas při poslední větě. Všimla si toho i Sue. Hovořila jiným tónem než obvykle. Tak to pokračovalo několik hodin, aniž by to na ní zanechalo nějaké následky.)

Ted' nezapisuj...

(Seth zpomalil a ubral na hlasitosti. Řekl, že kdybychom měli diktafon, předvedl by nám názornou „ukázkou zrychlení“. Sue by mohla zůstat a já bych jistě zrychlení pocítil stejně jasně jako ona. Konec přestávky ve 23.10.

Když Jane vycházela z transu, Sue opět pocítila změnu v rychlosti. Měla také vidění, které nedokázala zapsat do svých poznámek, ze kterých cituji na konci sezení.

„Někdy bych mohla vzít celý ESP kurz na výlet skrze zrychlení, kdyby souhlasili,“ řekla Jane. Pasivní chování účastníků kurzu přirovnala ke stromům v lese, zatímco své zrychlení ke „schopnosti projít zdi“. Řekla toho ještě více, ale nestihl jsem vše zaznamenat.

Pokračování ve 23.20.)

Bližíme se ke konci sezení. Samozřejmě, že to nebyla náhoda, že k nám dnes zavítala naše přítelkyně Sue. Poskytla vám některé cenné informace nezbytné pro Dodatek.

(Ke mně): Je mi tě líto...

(„Proč?“)

Musíš neustále zapisovat. („To je v pořádku.“)

Mám však ještě jednu věc, o které chci hovořit, a to náboženské drama Ježíše a jeho učedníků.

Jak správně Ruburt konstatoval po přečtení celé knihy, jediné „skutečné“ je vnitřní drama. Kristus byl ukřižován a Jidáš byl zrádce, i když ve skutečnosti Jidáš nikoho nezradil a Kristus neskončil na kříži. Realita byla a bude pouze mýtus. Vždy převládají vnitřní události, nehledě na fyzická fakta symbolizující tyto události.

Přeji vám hezký večer.

(„I tobě, Sethe. Bylo nám potěšením.“)

(K Sue): A Ruburta necháme, aby se vrátil zpět k vám.

(Sue: „Dobře. Dobrou noc.“)

(23.25. Jane se vrátila z transu a poznamenala: „Když jen tak sedím a pozoruji vás, jste jako dvě pilné včelky.“ Oba jsme totiž seděli a zapisovali.

„Ještě před přestávkou ve 23.10,“ psala Sue, „Seth řekl, že reguloval zrychlení tak, abych jej byla schopna vnímat. Pocítila jsem Ruburtovu změnu rychlosti a vnímání Ruburtova organismu. Zdálo se, jako by se zmenšoval, jako bych jej pozorovala otočeným dalekohledem. Samozřejmě to souvisí s pohybem, došlo ke změně fyzické frekvence, jako by Janino tělo chvátało za mnou, i když vlastně spočívalo na stejném místě.

Jakmile Jane vyšla z transu během poslední přestávky, pocítila jsem, jak se přede mnou uvolnila obrovská síla, a kdybych si nedala pozor, povalila by mne. A stejný pocit jsem měla i nyní, po ukončení sezení.“)

595. sezení, 20. září 1971, 21.01, pondělí

(První část sezení byla věnována naší přítelkyni, která měla velké osobní problémy a potřebovala pomoc. Sama si zapisovala Sethova slova a odešla o přestávce ve 21.45.

Na našem seznamu zbývaly ještě dva dotazy. Seth slíbil, že je zodpoví v Dodatku. 1. Podle Setha jsme se všichni tři setkali v Dánsku v šestnáctém století. Přivítal bych, kdyby Seth objasnil nepřesnosti ohledně délky mého života, o kterém byla řeč na konci 541. sezení v kapitole jedenácté.

2. Hodlá Seth nějak souhrnně označit první a druhý díl knihy, jako pojmenoval jednotlivé kapitoly? Pokračování ve 22.05.)

Dobrý večer.

(„Dobrý večer, Sethe.“) Musím mluvit pomaleji.

Informace o životě v Dánsku z kapitoly jedenácté jsou samozřejmě správné, pouze jsi je špatně pochopil. Žil jsi jeden život, který zahrnoval dvě naprosto odlišné fáze, co se týče zájmů, životního stylu a využití schopností.

Ohledně této inkarnace došlo k jistým nejasnostem. Příčinou není Ruburtův negativní vztah k reinkarnaci. I pro mne je obtížné uspořádat takové množství detailů.

Některá z uvedených jmen patří některým z vašich přátel, ne vám. Ve snaze vytvořit celkový obraz tvé minulé existence vznikly jisté nepřesnosti. Obchodníkem s kořením jsi nebyl ty, ale já. Byl jsi původně umělec, ze kterého se stal statkář navzdory všem jeho mladickým ideálům.

Ruburt byl jako mladý také umělec. Ty jsi to však vzdal, zbohatl jsi a ztloustnul. Chtěl jsi po něm, aby se také změnil a našel si jinou práci. Styděl ses za své bohémské mládí.

A zde vznikl předěl mezi životem spoutaným majetkem a svobodou umělce. To samozřejmě ovlivnilo tvůj současný život.

(22.13. To je pravda. Ať už je to z jakéhokoli důvodu, v tomto životě trvám na tom zůstat umělcem navzdory všem překážkám a těžkostem, které s tím souvisí.

Na 223. sezení 16. ledna 1966 Seth řekl, že jsem se tehdy jmenoval Larns Devonsdorf. Moje žena byla Letti Cluse. Syna, kterým je dnes Jane, jsme pojmenovali Graton. Seth, tehdy úspěšný obchodník a cestovatel, byl naším rodinným přítelem. Jmenoval se Brons Martzens.)

(Dlouhá pauza do 22.15.) Podrobnosti související s tvým současným životem jsou samozřejmě důležité, představují hlubokou emocionální zkušenost, kterou si neseš do dalších životů. Jména a přesná data jsou však pro vnitřní já bezvýznamná. Pouze emocionální hodnoty se projevují ve všech dalších inkarnacích.

Vy kladete přílišný důraz na jména a historická data. Lpíte na příběhu a životních okolnostech, ale právě to jsou záležitosti, které se zapomínají jako první a mají minimální psychologickou hodnotu.

(22.20) Trváte na přesných jménech, ale pro vnitřní já nemají žádný význam. Nejlépe si vybavujete osoby a události, které vám byly emocionálně nejbližší. Na data a jména související s těmito zkušenostmi si samozřejmě vzpomenete rychleji. Minulé životy jsou jako křížovka (*úsměv*), kterou musíte vyluštit, abyste získali tajenku, emocionální zkušenost, jež je jejím základem.

(Seth se usmál, protože Jane v poslední době propadla křížovkám a já ostatně také.)

Reinkarnační příběhy zahrnují jména a data pouze pro uspokojení těch, kteří na nich lpí. Jinak by je nepovažovali za emocionálně a psychologicky platné. To se vztahuje na jakýkoli reinkarnační materiál nehledě na způsob jeho získání.

Z posledních inkarnací si data a jména vybavujete lépe a přesněji. Snadno si vzpomenete také na některé detaily ze svých minulých životů před mnoha staletími, pokud zahrnovaly události důležité pro váš rozvoj.

(22.29) Emocionální zkušenosti, které pro vás mají největší význam, se velmi hluboko zapisují do paměti, zatímco jména a data ztrácejí hodnotu, nehrají žádnou roli ve vaší současné realitě. Nejdůležitější jsou vzájemné vztahy a na ty nezapomínáte.

Všechny životy prožíváte souběžně, na to byste neměli zapomínat. Sledujete mne? („Ano.“)

Někteří jedinci si na detaily potrpí více než ostatní, zvláště si libují v podrobnostech z „bezprostředně minulého života“. Do jaké míry si vybavíte minulé reinkarnační epizody, závisí samozřejmě na vašich zájmech.

Je například obtížnější zjišťovat detaily z minulých životů, které pro vaši osobnost znamenaly období slabosti a bezmocnosti. Takové okamžiky se vám vybavují jen stěží. Obraz daného života přichází skrze zkušenost osobnosti, která jej zrovna prožívá.

(*Pauza do 22.35*) Objeví se tedy jen ty detaily a okamžiky, které jsou pro osobnost prožívající inkarnaci klíčové. Já se například nesoustředím na svá reinkarnační já, takže se ode mne vzdalují, fungují samostatně. Náš vztah (*mezi Sethem, Jane a mnou*) je tak silný, že neztrácí na důležitosti, i když se v tomto životě nemusí navenek projevit. Minulý život v Dánsku je pro vás stejně aktuální jako vaše současná inkarnace. Jen se prostě soustředíte na jiný obraz reality.

Uděláme si přestávku.

(„*Děkujeme.*“)

(*Pauza od 22.37 do 22.50.*)

Reinkarnační struktura je psychologická záležitost. Je přirozené, že ji vnímáte zkresleně a její interpretace se různí. Vytváří vaši praktickou zkušenost z daného období.

Všechny životy existují souběžně s tím vaším, který vnímáte. Jsou stejně skutečné, platné a bezprostřední. Jednotlivé životy jsou odděleny jen psychologicky, ne časově.

I taková psychologická vzdálenost může být obrovská. Existují určité životy, události, ke kterým se nechcete vracet a mít s nimi cokoli společného. Někdy mohou být mezi jednotlivými existencemi velké rozdíly v temperamentu, takže vaše současné já prostě nepřijímá zkušenost z ostatních životů.

Orientujete se pouze na ty „minulé životy“, které mohou nějakým způsobem posílit vaši současnou existenci. Vaše vzpomínky jsou tedy velmi omezené. Pamatujete si například svá dětská léta, protože i v takovém období získáváte určité zkušenosti a poznání, jen si je vědomě nedokážete vybavit. Na stejném principu fungují i vzpomínky na vaše minulé inkarnace. (*Šeptem a s úsměvem*). Nový odstavec.

Již několikrát jsem hovořil o alternativních a pravděpodobných přítomnostech. Reinkarnační životy jsou také alternativními přítomnostmi. Mezi vaším současným já a já reinkarnačními dochází k neustálé komunikaci a spolupráci. Vaše přítelkyně Sue Watkinsová to správně nazvala jako „neustálý pohyb přes hranice“.

(23.01) Ostatní já tedy nejsou mrtvá. Vy automaticky připouštíte pouze jednu existenci v dané době, protože máte lineární myšlení. Všechna reinkarnační já si však uvědomují vaše současné prostředí a spolupracují s vámi skrze vaše osobní vztahy s lidmi.

Některé „současné události“ jsou důkazem takové spolupráce. Zatímco ostatní reinkarnační já promlouvají a spolupracují s vaší realitou skrze vás, mohou zároveň existovat na jiných rovinách reality.

(Jane doprovázela řeč bohatou gestikulací, aby zdůraznila Sethova slova.)

Podle vašeho názoru je čas nekonečný, což jistým způsobem ovlivňuje vaše pojetí minulých reinkarnačních já a vaši reakci na jejich prostředí. Obvykle se s nimi setkáváte ve snu, ne v bdělém stavu. Tyto zkušenosti jsou však následně zastíněny vašimi každodenními záležitostmi.

(23.07) Silné emocionální asociace mohou často spustit takové reakce. *(Pauza.)* Reinkarnace, jako život před životem, jak ji obvykle chápete, je pouze mýtus, který vám napomáhá pochopit jistá fakta, která byste jinak odmítali jako nezapadající do vašeho pojetí času.

Uděláme si přestávku, nebo ukončíme sezení.

(„ Uděláme si přestávku, Sethe.“)

(23.10. *Jane byla hodně „daleko“.* Ze sezení si pamatovala pouze první větu. Celý večer byla ve velmi hlubokém transu. Vždycky jí to chvíli trvá, než se z takového stavu dostane.

O přestávce jsem znovu připomněl svoji otázku týkající se názvu jednotlivých částí knihy. Pokračování stejným tempem ve 23.24.)

Myslím, že není nutné zvláště označovat každou část knihy. První část pojednává o vnitřním a vnějším okamžitém prostředí, druhá se zabývá širší realitou duše a způsoby jejího vnímání. Informace se však natolik prolínají, že nechci zdůrazňovat hranici mezi těmito dvěma částmi.

(*Úsměv.*) Mohl bych mluvit hodiny, ale vy si jistě potřebujete odpočinout.

(*„ To určitě ano. “*)

(*Byl jsem skutečně unavený a bylo zřejmé, že Sethova energie je nevyčerpatelná.*) Přeji vám pěkný večer.

(*„Musím pochválit osobní materiál, který jsi nadiktoval před první pauzou. Bylo to opravdu zajímavé.“*) Jistě. Šité na míru.

Jakmile dokončíme Dodatek a práci na této knize, uděláme si několik soukromých sezení. Bude lepší, když je budeš nahrávat na diktafon, aby ses lépe soustředil na to, co říkám.

(*„Dobře. Dobrou noc, Sethe. Děkujeme.“*)

(23.27. *„Je to legrační,“* řekla Jane po několika minutách. *„Byla jsem opravdu velmi daleko. Bylo to tak krátké, že jsem skutečně cítila pohyb odsud tam a zpátky. To, co Sue nazvala zrychlení, je opravdu výborná zkušenost...“* Viz. 594. sezení.)

596. sezení, 27. září 1971, 21.24, pondělí

(*Dnes jsme s Jane dělali korektury Sethovy knihy a po večeri jsme šli asi na hodinu ven. Byl vlahý podzimní večer. Byla to velmi příjemná procházka.*

Domů jsme se vrátili ve 20.30. Sedli jsme si potmě do obývacího pokoje, abychom dobře viděli ven. Jane dnes dokončila Úvod. Připomněla si tak svoji knihu Fyzický svět jako záležitost myšlení, o které se v Úvodu zmiňovala. Znovu si ji pročítala a říkala, že má v úmyslu napsat pokračování.

Jak jsme si povídali, ani jsme si nevšimli, že už je 21.00. Rozsvítil jsem světlo, abychom mohli začít sezení. Jane si přála, aby byl Dodatek dlouhý. Říkala, že se jí dnes obývací pokoj zdá být nějaký jiný, zvláštní, ale „v kladném slova smyslu“, dodala. Jane začala mluvit velmi tiše, pomalým tempem, s očima často zavřenýma.)

Dobrý večer.

(*„Dobrý večer, Sethe.“*)

Knihou *Fyzický svět jako záležitost myšlení*, kterou Jane připomněla v Úvodu, představuje náš první kontakt, i když si to Ruburt v té době ještě neuvědomoval.

Zkušenosti a informace získal ve formě, kterou byl schopen přijímat, tedy v podobě inspirace. Jeho vědomí opustilo tělo ve stavu, který považoval za příliv velmi intenzivní inspirace. V tom mu napomáhaly také jeho vlastnosti věřícího, schopnost zahledět se do svého nitra, umění hluboké koncentrace, dovednost zapomenout na ostré hranice fyzicky orientovaného já a nesmírná touha učit se. To všechno by však bylo zbytečné bez vnitřní víry, že toto poznání lze přijímat přímo. Kdo věří, že na všechny otázky existuje odpověď, nemusí dlouho hledat.

Takové informace v podobě inspirace se většinou objevují u osobnosti, která si je předem sama vytvořila a seřadila. Kontext, v jakém se informace objevují, se však různí. V některých případech nepřesahují daný rámec, jindy přerůstají kontext, ve kterém vznikly.

(Pauza do 21.35, jedna z mnoha. Janina promluva byla energičtější než na začátku.)

Jedinci, kteří přijímají tyto informace ve stavu rozšířeného vědomí, si uvědomují své propojení nejen se Zemí samou, ale také s hlubšími rovinami reality, ne však na rovině vědomí. Nepřijímají odpovědi, které jim nabízí ostatní, ale hledají své vlastní.

Tito jedinci mohou působit jako podivíni. Může to být odcizení a nespokojenost s fyzickým světem, které vedou k otevření bran k ostatním já. Získané poznání musí být integrováno fyzickou osobností, a teprve potom uplatněno a využito.

Energie, která vzniká během takové zkušenosti, je dostatečně velká, aby dokázala změnit váš život a ovlivnit vnímání a chápání druhých lidí. Poznání prostupuje z jedné dimenze aktivity do druhé. Je velmi důležité, ale pomíjivé. Jedinec, který přijímá takovou informaci, je sám její součástí, aniž by si to samozřejmě uvědomoval. Mění se celkové emocionální naladění současné osobnosti.

Pokud jedinec přijme svoji zkušenost, má velké možnosti rozvoje a rozšíření svého vědomí, kterých by jinak stěží dosáhl. Nové informace však odporují jeho předešlým myšlenkám a přesvědčení. Zkušenost by byla ochuzena o vlastnosti jako je neodbytnost a výbušnost, kdyby neexistovaly žádné překážky a hranice.

(Dlouhá pauza ve 21.45.) V tomto okamžiku se musí taková osobnost naučit využívat své intuitivní poznání k vytvoření nového

intelektuálního rámce, který by měl být natolik silný, aby ji dokázal podpořit. Každá osobnost má schopnosti přitáhnout velké množství energie, ale již od raného věku se jí musí učit usměrňovat a využívat, zbytečně ji neplývat.

Klíčovou fází života jedince je přelom třicítky a čtyřicítky, kdy vrcholí jeho touha po poznání. Upravuje se způsob chování. Osobnost orientuje svou energii jistým směrem a má dostatek času uvědomit si, že přijaté myšlenky a odpovědi na jeho otázky vlastně nedávají smysl.

Takovou zkušenost intuitivního poznání jedinec využívá od soukromých záležitostí až po změnu civilizace. Nejdůležitější je vždy vnitřní zkušenost. Veškerý rozvoj a pokrok vychází z takto soustředěné energie.

Každý jedinec na vnitřní zkušenost reaguje jiným způsobem. Často dochází k určitým změnám chování. Osobnost si uvědomuje, že vnitřní zkušenost je platnou součástí živé reality, což se stává vědomým poznáním.

(Stejně tak tomu bylo u Jane. Pauza do 21.58.)

Takové poznání si vyžaduje nejen vnímavější a odpovědnější chování, ale také kladný přístup k životu, který snad dříve chyběl. Kladný přístup znamená také větší citlivost. Rozšíření vědomí není neobvyklá zkušenost, ale většina jedinců nedokáže sloučit nové poznání se svým starým přesvědčením. Není schopna udělat kroky vedoucí ke zvýšení citlivosti a vnímavosti. Není dostatečně silná přijmout tuto zkušenost. Uzavírá se před ní, popírá ji nebo na ni zapomíná.

(22.05) Některé osobnosti jí nikdy nedovolí překročit rámec nebo kontext, ze kterého vznikla. Neumí jí rozvinout a oprostít se od svého dosavadního pojetí světa a sebe sama. Dokud například tvrdí, že informace přichází přímo od jejich boha, stále uvažují svým starým rozumem, i když by jim přijetí a pochopení nové zkušenosti napomohlo k překonání tohoto bodu.

(Janin hlas byl stále relativně tichý, ale hovořila rychleji než na začátku, dokonce i gestikulovala.)

Ruburt by například udělal stejnou chybu, kdyby nevedl svoji zkušenost za rámec inspirace, který mu byl vymezen. *(Pauza.)* Teprve

po překonání a odmítnutí starých názorů byl schopen přijímat nové myšlenky. Měl odvahu jít vpřed.

Nyní je schopen přijmout mé pojetí Boha, ale ještě před začátkem pravidelných sezení nechtěl o otázce náboženství ani slyšet.

(Ke mně): Jsi unavený?

(Dnes jsme ještě neměli přestávku, ale zavrtěl jsem hlavou. Venku silně pršelo. Kromě toho byly slyšet nějaké zvuky z bytu nad námi, jako by někdo stěhoval skříně sem a tam.)

Takové zkušenosti a brány poznání jsou dostupné každému jedinci a každá osobnost je do jisté míry jejich součástí. Objevují se však v daleko méně zřetelné formě, často jako náhlá intuitivní rozhodnutí, tušení. V polovině života často jedinec vidí věci jasněji než dosud, jsou mu srozumitelnější. Život, který se hnal do záhuby, dostává náhle smysl. Jde o variace stejné zkušenosti.

(Pauza do 22.15.) V běžném životě se naskýtá veškeré poznání, které potřebujete. Musíte jen věřit a naučit se je vnímat, a to tak, že se zahledíte do svého nitra a zůstanete otevřeni intuici. Nejdůležitější je však touha po poznání.

O několik odstavců výše jsem řekl, že osobnosti, jako je Ruburt, jsou součástí poznání, které přijímají. To samozřejmě platí o každém jedinci, o každém čtenáři. *(Dlouhá pauza.)* V tomto ohledu máte mylné představy. Věříte, že existuje jedna velká pravda, která se vám zjeví a vy ji poznáte. Ale pravda je například květina nebo žárovka, idiot i génius, sklenice i mravenec, ačkoli ve vnějším projevu mezi nimi není žádná podobnost.

(22.24) Všechny tyto odlišné reality jsou pravdivé a vy jste součástí pravdy, kterou přijímáte.

„Pravda“, kterou odráží Ruburt, se svým způsobem stává novou pravdou, protože je přijímána novým, jedinečným způsobem. Nemíjí to větší ani menší pravda. Je to prostě nová pravda.

Uděláme si přestávku.

(22.26. Jane to chvíli trvalo, než se dostala z hlubokého transu. Po většinu času hovořila záměrně velmi tiše. Byla překvapena, že uplynula více než hodina. „Seth mě vzal hodně daleko a vím proč, aby mne nerušil ten hluk z poschodí nad námi.

Věděla jsem, že se Seth v Dodatku zmíní o knize Fyzický svět jako záležitost myšlení,“ pokračovala Jane. „Byl to velmi příjemný večer.“ Měla ze sezení skutečně radost. Myslel jsem, že slyšela zvuky, ale nechtěla Setha přerušovat. Nyní už bylo nahoře ticho.

Hluboký trans ještě nepominul. Jane opakovaně zívala. Prošla se po pokoji, napila se piva a zapálila si cigaretu. Venku stále přšelo. Zeptal jsem se, zda nechce sezení ukončit, ale chtěla pokračovat.

Pokračování stejným tempem ve 22.45.)

Takové „nové pravdy“ mohou být velmi staré, ale pravda není věc, která si musí zachovávat stejnou podobu, formu nebo rozměry. Pokud se snažíte uchránit svoji pravdu od otázek, hrozí zničení platnosti poznání.

Jste-li si příliš jisti svou pravdou, ztrácíte potřebu učit se a poznávat, což je nezbytné k porozumění širších dimenzí. Jakákoli zkušenost rozšířeného vědomí je samozřejmě součástí poslání. Osobnost se najednou přistihne, že žije pravdu, a ví, že je to jediná existující pravda.

Použil jsem výraz „rozšířené vědomí“, ne „kosmické vědomí“ (*pauza*), protože to není v tomto okamžiku lidstvu dostupné. (*Pauza.*) Intenzivní rozšířené vědomí se vám ve srovnání s běžným stavem vědomí může jevit jako kosmické, ale je to jenom nepatrná část možností, které se vám nabízejí. K dosažení kosmického vědomí máte ještě hodně daleko.

(22.55) Tato kniha vám pomůže rozšířit vaše vnímání. Je psána způsobem, že ti, kdož jsou připraveni se učit, skutečně dosáhnou jistého poznání. Významy nejsou skryty pouze v samotných slovech, ale také v jejich spojení, která si neuvědomujete a která nesou význam pro jiné roviny osobnosti.

(Jane se v transu několikrát pokoušela zapálit cigaretu, ale byla příliš nemotorná. Nakonec ji odložila.)

Úplnost každé intuitivní informace závisí na vnitřní celistvosti osobnosti, která ji přijímá. Rozšířené vědomí si tedy vyžaduje poctivé sebezhdnocení a uvědomění si své víry a předsudků. (*Dlouhá pauza ve 23.01.*) To s sebou přináší určité výhody, ale i odpovědnost. Chcete-li začít zkoumat své nitro, hledat odpovědi na své otázky,

uskutečnit své vlastní „setkání s vesmírem“, měli byste se nejprve důkladně seznámit se svou vlastní osobností.

To je všechno. (*Jane se naklonila dopředu. Oči měla široce otevřené a temné.*

„Výborně.“)

A to je všechno k našemu Dodatku. Teď se můžete ptát, nebo si uděláme přestávku, či ukončíme sezení, záleží na vás.

(„*Tak si uděláme pauzu. “ Od 23.02 do 23.09.*)

Takové sebepoznání je samo o sobě velmi prospěšné. Jistým způsobem je to také ocenění vlastní píle. Nemá smysl orientovat se do svého nitra, pokud nejste ochotni změnit své názory, přístupy, přesvědčení, chování a prověřit schopnosti, které považujete za jedinečné.

Nikdy nemůžete poznat realitu, dokud nepoznáte sami sebe. Nikde jinde se nesečkáte se Vším Bytím než v sobě samém. Nemůžete se oddělit od své zkušenosti. (*Pauza.*) Nemůžete měnit nebo využívat „pravdu“. Nelze s ní manipulovat. Každý, kdo si myslí, že manipuluje s pravdou, manipuluje sám se sebou. Vy jste pravda. Tak objevujte sami sebe.

Popřejte vám hezký večer. (*Jane tleskala a smála se.*)

(„*Dobře, Sethe. Děkujeme.*“)

Pokud to okolnosti dovolí, uvidíme se na dalších sezeních. („*Jistě. Myslím, že kniha je dokončena.*“) Přejte vám všechno dobré. („*I tobě, Sethe. Dobrou noc.*“)

(23.16. „*Cítím se velmi dobře,*“ řekla Jane, když vyšla z hlubokého transu, „*ale asi půjdu rovnou do postele.*“ *Stále zívala. Venku přšelo.*)

ESP kurz, 23. června 1970, úterý

(*Dnešního Janina ESP kurzu se účastnilo šestnáct lidí. Sezení jsem nahrával na diktafon. Seth hovořil o struktuře a organizaci naší současné reality. Viz. 537. sezení kapitola devátá.*)

Pokud lpíte na organizaci, máte ji mít. Vy sami si vytváříte svoji existenci, vybíráte si reality, které mají takovou strukturu, jakou v daný okamžik potřebujete.

Ve své současné realitě kladete důraz na podobnosti, které vás spojují. Vytváříte si svoji vlastní strukturu a ignorujete vše, co vám do ní nezapadá. V mezích svého vnímání se soustředíte na určité oblasti reality a pomíjíte ostatní, takže vám to pěkně klape, alespoň v tom malém prostoru, který jste si vymezili. Nekonečnost vás vůbec nezajímá, neptáte se na ni. A přesto existuje.

Jak jsem řekl, pokud byste vnímali odlišnosti, což neděláte, byli byste překvapeni, že struktury a organizace si lidstvo vytváří samo svými myšlenkami. (*Jane se podívala na gauč, kde seděla Mary s Artem.*) Podíváte-li se na dva přátele na modré pohovce, spatříte obraz skutečné organizace. Uvidíte muže a ženu (*ukazuje*) a určitý prostor mezi nimi. Obraz je vyvážený. Vypadá dokonale a organizovaně.

Prostor mezi těmito dvěma jedinci však není prázdný. To pouze vy jej za takový považujete, protože nevnímáte, co obsahuje, je pro vás hotový. Jakmile si však uvědomíte, že obraz není celý, musíte se začít znovu ptát. Staré pojetí organizace přestává platit.

Nejste schopni vnímat atomy a molekuly pohybující se po pokoji, tudíž ani ty vyplňující prostor mezi dvěma přáteli. Neznáte síly ani silová pole, která zde existují. Gauč slouží jako jednotící prvek, protože na něm oba sedí, ale na čem ve skutečnosti sedí? V prázdnou, které vnímáte jako pevný předmět.

Pokud zapomenete na své fyzické smysly, přestanete pohovku vnímat jako předmět. Vědomí, které využívá jiné metody vnímání, si neuvědomuje přítomnost vašeho modrého gauče. Je to pouze vaše iluze. Podporujete organizaci a pevnou strukturu, čímž ji vytváříte.

(*Otázka jednoho účastníka sezení: „Vytváříme všichni stejnou strukturu a vidíme stejný modrý gauč?“*)

(*K Mary a Artovi*): Oba připouštíte, že sedíte na gauči, ale nevnímáte stejný gauč. Je to pouze vaše vlastní myšlenka, která se stává realitou. Nevidíte myšlenky ostatních. Telepaticky stavíte své myšlenky vedle toho, co víte o myšlení ostatních. Domluvili jste se, že na tomto místě stojí gauč. Je pravda, že v rámci svého fyzického systému dokážete svůj gauč změřit. Kdokoli z vás může vzít metr, gauč změřit a říci, jak je dlouhý nebo široký. Jak tedy mohou tvrdit, že se nejedná o stejný gauč?

V rámci vašeho fyzického systému jsou falešné i vaše přístroje a nářadí. Domluvili jste se na tom, jak měřit, a nemáte důvod dělat to jinak. Telepaticky se domlouváte na umístění předmětu i jeho rozměrech.

Atomy a molekuly využíváte a vnímáte svým specifickým způsobem. Přesunujete na ně své myšlenky. Tím vás nechci obviňovat, protože jsem dělal jistou dobu totéž a měl jsem k tomu důvod. Fyzická hmota vlastně není pevná, pokud tomu nevěříte, a veškerá vnější struktura je odrazem té vnitřní, ne naopak. Sami formujete realitu, kterou znáte. Můžete si opřít loket o stůl, a přesto vám budu tvrdit, že nejde o pevný předmět.

To nic nemění na tom, že na stole můžete psát nebo na modrém gauči sedět. Jakmile opustíte svůj fyzický systém a oprostíte se od fyzického vnímání, budete muset přijmout nové základní předpoklady.

Základní předpoklady jsou vlastně pravidla, na kterých se dohodnete v rámci určitého systému reality. Domluvili jste se například, že předměty jsou fyzického charakteru, ale už nezáleží na tom, zda takové skutečně jsou. Myslíte si, že vaše vědomí patří do těla, že je na něm závislé. Nepředpokládáte, že až umřete, vaše duše bude žít dál. To všechno je pro vás tabu. Pravda je však taková, že vědomí není uvězněno v těle. Pokud tomu však věříte, pak se po smrti od těla skutečně neodpoutá. A pokud ano, budete velice překvapeni.

Existuje mnoho dalších základních předpokladů, které považujete za jádro své reality. A na jiných rovinách reality platí jiné základní předpoklady. Jsou to jakási pravidla, podle kterých se formuje vaše zkušenost. Náš zapisovatel si počíná velmi dobře vzhledem k tomu, že papír ani tužka nejsou pevné předměty. Je neuvěřitelné, co dokážete udělat s ničím!

(Přestávka a diskuze.)

Jste multidimenzionální osobnosti. Od určitého bodu svého rozvoje si začínáte více a více uvědomovat skutečný charakter své identity. Určitá část vašeho já však i v tento okamžik vnímá vibrace, o kterých hovoříme. Vaše bdělé já si uvědomuje a zapisuje do paměti pouze určité body kmitání vašeho vědomí. V jiných bodech je zapojena paměť jiných existencí. Část celé vaší identity si pamatuje

všechny okamžiky vibrace. Celá vaše identita existuje v mnoha dimenzích souběžně.

Vy jste však teprve na počátku svého poznání. Neuvědomujete si, kdo ve skutečnosti jste. Pokud se mne ptáte na život po životě, pak automaticky přesouváte toto poznání do jiných dimenzí. Mé odpovědi jsou často zbytečné, musíte se naučit poznávat sami sebe. Vaším tempem vám to však bude ještě nějaký čas trvat.

Pokud správně pochopíte psychologický čas a naučíte se jej používat, pak do jisté míry můžete měnit charakter a pole soustředění svého vědomí. Naučíte se obracet je mnoha směry. Můžete odvrátit své vědomí od fyzické reality. To neznamená, že zapomenete na své tělo, ale že začnete objevovat sami sebe a všechny dimenze, ve kterých existujete.

K tomu je zapotřebí ochota připustit existenci dalších dimenzí. Zároveň musíte věřit ve své fyzické já, že nezmizí, až se vrátíte. Neexistuje však způsob, jak získat takovou zkušenost, aniž byste nezačali poznávat a pracovat se svým vědomím.

Ve své promluvě jen zřídka používám výraz „láska“. Netvrdím, že na druhé straně zlaté brány čeká Bůh. Neříkám, že vás po smrti přijme ve svém milosrdenství, a tak pro vás skončí veškerá odpovědnost. Jak jsem řekl v poslední kapitole knihy, není žádná naděje pro lenochy, nečeká je žádný věčný odpočinek.

Objevováním a poznáváním svého nitra odhalíte jednotu vědomí, poznáte multidimenzionální lásku a energii, kterou vědomí vkládá do všech věcí. To však neznamená, že budete toužit vrátit se do božského lůna. Naopak, budete usilovat o to stát se spolutvůrcem. Pocítíte božskou přítomnost v tanci molekul, ve vás samých i ve svých bližních. Většina z vás si to dosud představuje asi tak, že potká Boha na ulici a ten mu řekne: „Krásný den, já jsem Bůh, následuj mne.“ On jste vy a vy jste On. Poznáte-li sami sebe, poznáte i Jeho.

(Přestávka a diskuze.)

Pod pojmem psychologický čas si lze vybavit hned několik věcí. Tím nemyslím pouze metodu meditace, ale vaši subjektivní aktivitu a objevování. Sledujete mne? To jsem rád!

Vlastně i v tomto okamžiku jste s Bohem. Jenom si to neuvědomujete. Věříte mnoha příběhům, které jsou pro vás

symbolicky velmi důležité. Hrají velkou roli na vašem stupni rozvoje, ale jednou je budete muset opustit, a možná se bez nich budete nějaký čas cítit zoufalí a opuštění.

(Otázka: „Takže naše názory a přesvědčení jsou vlastně součástí rozvoje a později se od nich oprostíme?“)

Ano, pak přijde někdo, jako jsem já, a naruší vám vaše pohodlné názory, protože začnou brzdit váš rozvoj, přestože dosud napomáhaly vašemu růstu. Nemusíte však umírat, abyste objevili Boha. Všechno Bytí existuje stále a vy jste jeho součástí. I v tomto okamžiku jste duší, ne až po smrti! Máte neustále možnost rozvíjet se. Ihned se můžete pustit do objevování jiných realit a prostředí, než je to vaše fyzické, u neviditelných dveří nenajdete žádné zástupy dalších průzkumníků.

Pro tuto chvíli sezení ukončíme, ale chtěl bych, abyste si znovu důkladně přečetli kopii toho, co jsem dnes večer řekl. Pokud nemáte zrovna nic důležitějšího na práci, pokuste se zachytit vibrace svého vědomí a překročit tu propast!

Přeji vám pěkný večer.

(23.25)

ESP kurz, 23. června 1970

(Z poznámek jednoho účastníka ESP kurzu. Sezení totiž nebylo nahráváno na diktafon. Viz kapitola devět.)

Pravá spiritualita je záležitost radosti a nemá nic společného s falešnou lidskou důstojností. Nijak nesouvisí s dlouhými proslovy a vážnými výrazy v obličejí. Je to tanec vědomí ve vás. Co se týče duchovního dobrodružství, probíhá ve vašich srdcích.

To je pravá spiritualita a kdybych mohl, předvedl bych vám tanec štěstí na důkaz nezávislosti vitality na fyzické podobě. Nesouvisí s vaším věkem, není nijak vázána na fyzické tělo. Zvoní a zpívá vesmírem a skrze celou osobnost. Je to smysl pro radost, který je zdrojem veškeré tvůrčí energie.

Nemyslete si, že jste duchovně vyspělí, pokud se tváříte vážně nebo litujete svých hříchů. Roční období se nepřestanou střídát a slunce bude svítit na vaši tvář, ať už jste hříšní, či svatí. Vesmírná

vitalita je tvořivost, radost a láska. To je pravá spiritualita. A to je důležité pochopit. Nyní si udělejte přestávku...

558. sezení, 5. listopadu 1970, 21.50, úterý

(Následuje část záznamu ze sezení, kdy se Seth poprvé zmínil o Vypravěčích a jejich roli v reinkarnačním procesu, tedy doplnění informací o Vypravěčích z kapitoly sedmnácté.

Sezení bylo původně uskutečněno kvůli dvěma účastníkům ESP kurzů Ronovi R. a jeho ženě Grace, kteří potřebovali vyřešit vážné rodinné problémy. Poté, co se Seth vyjádřil k jejich situaci, ve 23.15 začal hovořit o Vypravěčích. Všechny nás tím překvapil. Termín „Vypravěč“ byl pro mne a Jane stejně nový jako pro Rona a jeho rodinu.)

Znám několik lidí, kteří byli v minulých životech mnichy. (K Ronovi) Bylo to ještě před Kristem, ve 12. století př. n. l. Ty jsi byl v minulém životě členem ezoterické skupiny. Putoval jsi po Malé Asii.

Šířil jsi poslání a zásady, které byly dány jednomu z vás v dobách, které již byly zapomenuty. Jednalo se vlastně o zákony etiky. Jejich původ spadá do dob Atlantidy. Předtím byly tyto kódy dány civilizací z jiné planety. Ta souvisela se vznikem Atlantidy. Její posláním bylo přeloženo do slov, ale šířilo se ústním podáním, čímž došlo k podstatnému zkomolení a zkreslení tohoto učení.

K vám se toto posláním dostalo díky Vypravěčům, mezi které jsi patřil i ty. Proto máš tendenci považovat všechny za své bratry. Tři muži, kteří pro tebe dnes pracují (*Ron je manažerem jedné firmy*), byli rovnoprávnými členy tehdejší skupiny stejně jako tvoje žena, nevlastní dcera a syn (*všichni byli přítomni na dnešním sezení*). Tvá žena byla navíc bratrem tvé nevlastní dcery. Moment. (*Pauza.*)

Malou Asií jsi cestoval v období velkých nepokojů. Kam jsi přišel, tam jsi vyprávěl a šířil zásady etiky. Trvalo to dvanáct let, než si je ostatní zapsali do paměti.

Později stejné posláním šířili esejci.

(Esejci byli jednou ze čtyř známých židovských sekt aktivních ve Svaté zemi v době Kristova života. Byli to mírní a hloubaví lidé. Bible

se o nich nezmiňuje. Pokud tedy eseji šířili pravdu a zásady Vypravěčů, muselo to být v 1. století n. l., to znamená mnohem později ve srovnání s Ronovým životem ve 12. století př. n. l.

Ronova žena Grace: „Sethe, splnili jsme v té době své poslání?“

V tehdejší životě ano. Moment. Ve skupině panovaly jisté nepokoje a neshody, až se nakonec rozdělila. Jedna část putovala po zemích dnešní Palestiny a druhá po jižní Evropě.

Největší spory vznikaly ohledně osoby jménem Bael (*vyhláskováno*). Byl to bůh, který původně držel skupinu pohromadě. Ty (*Ron*) ses přidal ke druhé části. Důkazy o její existenci se našly v osadě jménem Messini. Bylo zde postaveno nové sídliště, které se však nedochovalo. Na skalách zůstaly nápisy, symboly starého poslání. Lidé, které jsi tehdy znal, potkávaš i v současném životě.

(23.27. Jane byla v hlubokém transu. Měla problémy otevřít oči a udržet je otevřené. Během promluvy měla vidění, ale nebyla schopna je popsat.

Asi desáté sezení od uplynutí toho dnešního nám Seth prozradil, že jsme s Jane byli také Vypravěči, ale nezmiňoval se o žádném konkrétním datu ani místu, ani zda jsme se s Ronem nějakým způsobem setkali. Vyrůstali jsme spolu před mnoha lety v malém městě nedaleko Elmiry, znali jsme navzájem své rodiny, ale znovu jsme se setkali až v roce 1970.

Ron se v současné době aktivně věnuje církevní činnosti a je dobrým znalcem Bible, což by mohlo souviset s jeho dřívější praxí Vypravěče. Vyjádřil se tedy k některým Sethovým myšlenkám a porovnával je s odbornou literaturou. Jane přivítala Sethovy informace, protože o daném tématu ani jeho historickém kontextu nic nevěděla.

Seth hovořil o bohu jménem Bael, ale ve většině zdrojů je uveden Baal. Může jít o písemnou podobu vyslovovaného Bael. Akkadská verze jména, Bal, byla rozšířena ve staré Mezopotámii. Baal neboli Pán bylo jméno či titul místního božstva starých Semitů. Baala uctívali v Sýrii a Izraeli už dlouho před Kristem. Podle starých syrských textů psaných klínovým písmem to bylo ve 14. století př. n. l. To datum je velmi zajímavé ve srovnání s 12. stoletím př. n. l., kam Seth datoval

Ronův minulý život a konflikt kvůli Baalovi. Baal byl bůh plodnosti a jeho symbolem byly falické stély.

Když jsme se začali bavit o sídlišti zvaném Messini, o kterém mimochodem nikdo nic nevěděl, ozval se Seth):

Napiš RAMA (vyhláskováno). To je další město. Dejte mi ještě chvíli, pak si popřejeme dobrou noc.

(Ramah je název několika palestinských měst. V hebrejštině znamená „výška“. Bible spojuje tento výraz s některými „vyššími“ kultovními praktikami. Tato sídla byla zavrhována jako nemorální a ohrožující židovskou víru, odsuzována za uctívání některých nepřipustných předmětů, jedním z nich byl právě svatý symbol Baala. To všechno jsem se dočetl až po skončení sezení, předtím o tom nikdo z nás nic nevěděl. Pokračování ve 23.48.)

Příchod Krista byl vlastně už druhý (pauza), a to je velmi důležité, protože poprvé se objevil už v době Atlantidy, ale záznamy dokazující tuto skutečnost byly zničeny.

Kristus je podstata, která se čas od času objevuje ve vašem fyzickém systému, ale byla rozpoznána pouze dvakrát. Jednou v Atlantidě a jednou jako váš historický Ježíš Kristus, jehož příběh je tolik zamlžen a zkomolen. Objevil se tedy několikrát, někdy o sobě dal vědět, jindy ne. Jak jsem již řekl, nebyl pouze jednou osobností. Jeho podstata byla vysoce rozvinutá, takže se někdy objevoval pouze její zlomek.

Proplétal se sítí vašeho času a prostoru, znovu a znovu se rodil na váš fyzický svět. Stal se jeho součástí a zároveň zůstal nezávislý stejně jako všichni ostatní.

Naše malá přítelkyně (Ronova nevlastní dcera Sherry) má obavy, že svým silným hlasem probudím sousedy (velmi hlasitě), tak jí posílám na udobřenou malý úsměv s přáním pěkného večera. Přiji vám všechno dobré.

(Konec ve 23.55. Jane byla v hlubokém transu, takže jí chvíli trvalo, než se z něj dostala. „Cítím, jak mnou prochází obrovská energie, zachvacuje mne...“

Po skončení sezení nám Ron vysvětlil Druhý příchod Kristův, jak jej popisuje Bible (Matouš 24), a informoval nás o tom, že Ježíš několikrát předpovídal svoji smrt i vzkříšení, a to v evangeliích

Matouše. Marka i Lukáše. To vyvolávalo v jeho učednících nejistotu a výsledkem byla špatná interpretace. Ani po ukřižování však Ježíš nebyl rozpoznán.)

ESP kurz, 5. ledna 1971, úterý

(Tomuto sezení předcházela diskuze o reinkarnaci a pravděpodobnostech. Seth tedy reaguje na dotazy a připomínky účastníků kurzu.)

Starý Řím stejně jako Egypt a Atlantida stále existují. Svými myšlenkami nevytváříte pouze svoji budoucnost, ale také formujete minulost. Dosud jste slychávali jen příjemné a zjednodušené historky, ale kdybyste nechtěli slyšet, co se skrývá za nimi, neseděli byste tu s námi.

Vy a vaše reinkarnační já nebo osobnosti nejsou omezeny žádným časovým okamžikem. Dochází k neustálé výměně informací a ke spolupráci mezi vaším současným já a vašimi minulými a budoucími já. Kdyby to nebyla pravda, nemohl bych s vámi dnes komunikovat, nejsem Ruburtovo minulé já. Každá osobnost je svobodná. Čas je otevřený do všech směrů, jinak by žádné pravděpodobnosti neexistovaly. Takže činy a zkušenosti vašich minulých a budoucích já vám mohou pomoci probíjet se vaším těžkým životem.

Vaše současné události mohou ovlivnit váš budoucí život, stejně jako je vaše současná existence ovlivněna tou minulou. Musíte se jen naučit používat své vnitřní smysly, obohatit svou fantazii a pocítit tuto skutečnost, protože rozum ji není schopen pochopit a přijmout. Psychologický čas je nejlepší metoda, jak vnímat všechny události.

Cítíte věci, které nelze popsat slovy, protože jste více než jen fyzický mozek, který v současné chvíli vlastníte. Nejsem básník, ale Ruburt se v jedné své básni vyjádřil o mozku jako o pavučině, kterou opřádáte své vnitřní já. Tato síť vám pomáhá fungovat v čase a prostoru, ale je stejně jemná, mlhavá a nejistá jako každá jiná pavoučí síť. Vytvoříte si svoji pavučinku a z ní pohlížíte na svět, takže váš pohled je velmi omezený a zahrada, kterou vnímáte, je jen malá. Máte však větší možnosti vnímání. Chci, abyste pochopili pravý charakter svého vnitřního já, svoji duši, protože právě z ní pramení

všechny ostatní reality. Duše není uvězněna v žádné kouzelné krabičce dní, týdnů, měsíců ani staletí.

Nyní si uděláme pauzu a za „nemoment“ se vrátím.

(Během přestávky Janice S. chtěla vědět, zda byl Seth součástí Janiny osobnosti.)

Odpovím vám jednoduše. Původně jsme oba byli součástí jedné podstaty. Já jsem se však vydal jednou cestou a Ruburt druhou. Takže nyní jsme oba nezávislí.

(Janice S.: „Takže všechny části podstaty se rozvíjejí. A rozvíjejí se jako celek?“)

Já jsem se rozvíjel a vytvořil svoji vlastní podstatu. Stejně tak i Ruburt, který však nedosáhl tak vyspělého stadia, pouze v jistém ohledu. Zahrnuje části, které jsou více či méně rozvinuté, všechny jsou součástí jednoho celku. Všechny si uvědomují vzájemnou propojenost. Vezmu-li to z vašeho pohledu, mohl bych se označit za jeho budoucí já, ale to jen pro vaši představu, protože on se nikdy nestane tím, kým jsem já. To je nemožné. Já jsem já.

Na určité otázky nelze odpovědět slovy. Odpověď musíte najít intuitivně. Jenom moje existence a způsob komunikace s vámi jsou důkazem, že „vyšší stránky“ vaší osobnosti vám pomáhají řešit problémy a životní situace.

(Janice S.: „Učil jsi vždy o reinkarnaci?“)

Učení je mým hlavním úkolem. Jednou jsem byl obchodník s kořením. Tlustý a těžký obchodník s kořením.

(Janice S.: „Ale hezký.“)

(Úsměv): No, nevím. Lidé byli již tehdy posedlí kořením. Vozil jsem ho do Dánska opravdu zdaleka, jezdil jsem až na jižní pobřeží Afriky. *(V 17. století.)* Byl jsem velký gurmán a šňupal oregano.

Všechny vaše minulé životy ve vás stále existují. Můžete vyvolat své vzpomínky a zjistit, jaké byly. Nejste svázáni časem, pokud tomu nevěříte. Není nic důležitějšího než víra. Pokud věříte, že existujete pouze v kontextu vašeho současného života, že jste se narodili, abyste zemřeli, pak ve své existenci nikdy nenajdete svobodu. Popíráte své schopnosti, i když se vám samy ukazují. Musíte se je naučit využívat, abyste pochopili své multidimenzionální já.

(Janice S. se divila, že Seth nepředpověděl žádné budoucí události.)

Nejsem opatrný, jsem jen realista. Jakmile porozumíte charakteru reality, zjistíte, že předpovídání budoucnosti je v podstatě zbytečné. Je možné předpovědět některé události, které se teprve uskuteční, ale budoucnost vlastně vytváříte v každém okamžiku.

Váš čas je velmi ohebný a pružný. Každé proroctví je velmi zkreslené a může vás vést na scestí. Můžete se naladit na určité pravděpodobnosti a předpovědět, že „tak se to stane“, ale nakonec vždy zvítězí svobodná vůle. Neexistuje žádný bůh, který by žil v obrovské věži ze slonoviny a dokázal říci „to se stane 15. února v 8.05.“ A když to nedělá bůh, nevidím důvod, proč bych to měl dělat já.

(Annie G.: „A co jasnovidecké sny?“)

Některé jsou platné. Často je však sen pouze inspirací nebo impulzem k nějaké události. Vy si pak myslíte, že jste ve snu zahlédli svoji budoucnost. Ale skutečnost je taková, že si realitu vytváříte sami a že na ní pracujete už ve snu. Stejně jako si vytváříte budoucnost, formujete také svoji minulost. Jste to především vy, kdo mění a ovlivňuje všechny události. Vaše minulost jsou vlastně jen vaše myšlenky na minulost.

(Sally W.: „Jak mohu změnit způsob myšlení, abych nevyvolávala konflikty v rodině?“)

Výborná otázka. *(Úsměv.)* Musíte si uvědomit, že události nevytváříte jenom vy. Je to věc spolupráce. Odpovědnost neleží jen na vás, protože se na nich podílejí i ostatní a každý k tomu má své důvody. Tuto otázku nevyřešíme během jednoho večera, ale vycházejme z toho, že každé vědomí má svůj obranný systém a svoji vitalitu.

Společně se podílíte na vytváření fyzické reality, kterou znáte, a to telepaticky a dalšími metodami, které si neuvědomujete. Společně s ostatními splétáte síť psychické reality, která splývá s fyzickou realitou. Vaše myšlenky splývají s názory druhých. Jste odpovědní za své myšlenky a musíte se naučit poznat jejich sílu a moc. To by vás mělo naplnit radostí, štěstím a tvůrčí energií. Jakmile si uvědomíte, že

vaše myšlenky formují realitu, pak už nikdy nebudete otrokem událostí. Je však důležité naučit se, jak na to.

(Sally W.: „Ale jak se to mám naučit?“)

Učte se tady a teď. Učte se čtením a posloucháním svého vnitřního já. Tyto metody znáte celá staletí. Nabízejí se vám již od vzniku vaší Země, kdy ještě na obloze zářily jiné hvězdy a kroužily jiné planety než nyní. Můžete si udělat přestávku.

(Terry B.: „Odkud jsi vozil oregano a v jaké formě jsi jej šňupal?“)

Z Indie a bylo usušené.

(Jedna z věcí, o kterých jsme diskutovali během přestávky, se týkala „stálosti“ fyzické formy.)

V jednom z pravidelných sezení jsem hovořil o něčem, co jsem nezmiňoval v kurzu. V každém okamžiku, kdy zdánlivě existujete v tomto vesmíru, v něm vlastně neexistujete. Atomy a molekuly kmitají, což nejste schopni vnímat, takže je považujete za stále přítomné.

Fyzická hmota není stálá. Pouze vy ji tak vnímáte. Nejste schopni vnímat její vibrace. Nyní hovořím k našemu příteli (*Art O., fyzik*), který by mohl díky své praxi lépe chápat, o čem hovořím.

(Art O.: „Je toto kmitání nějak výrazně rychlé?“) Samozřejmě, že ano, ale za určitých podmínek, kdy vnitřní já přestane poslouchat své fyzické smysly, je schopno vnímat tuto vibraci, kterou si normálně neuvědomujete, a tudíž ji popíráte.

Vaše vědomí vibruje stejným způsobem. Soustředí se na vaši realitu a hned zase jinam. Ve fyzické realitě vnímáte pouze fyzické já. Jiné části vašeho já v paměti uchovávají okamžiky, kdy se orientují mimo váš hmotný svět.

Není to ani způsoby tak složité, jak to vypadá. Nehledě na to, zda si své sny pamatujete či nikoli, určitá část vašeho já si ve stavu hypnózy může vzpomenout na jakýkoli váš sen. Určitá část vašeho já si pamatuje i ty nemomenty, kdy se nesoustředíte na fyzickou realitu, kdy je vaše existence v úplně jiné dimenzi skutečnosti a vy vnímáte to, co bych nazval neintervaly. Dávám přednost výrazu neintervaly před nemomenty.

Samozřejmě je řeč o vaší existenci. V jiných dimenzích reality se tyto neintervaly mění v intervaly.

(Jim H.: „Lze to přirovnat k blikajícímu světlu majáku?“)

Ano, pokud si potrpíte na přirovnání.

(Art O.: „Mám ještě jiné přirovnání, totiž usměrňované elektromagnetické vlnění. Intervaly jsou jako kladné impulzy a neintervaly záporné impulzy“)

Výborně.

(Art O.: „Existuje více než jen dva základní impulzy?“)

Ano. A celé já si uvědomuje tuto skutečnost. Všichni znáte své slabosti a nedostatky, a přesto se mylně domníváte, že já, které důvěrně znáte, je to jediné. Určitě jste už měli možnost poznat vlastnosti a schopnosti, které nevyužíváte. Jistě tušíte, že svoji nejniternější realitu nevyjadřujete ve fyzickém světě.

(K Artovi O.): Popřemýšlej o hlubším smyslu a důsledcích toho, co jsem říkal o neintervalech.

(Jim H.: „Je neinterval kladným intervalem na jiných rovinách reality?“)

Ano a vaše intervaly jsou tam naopak neintervaly.

(Jim H.: „To je tedy klíč k poznání souběžné existence všech našich životů, klíč k nečasu?“)

Jistě, ale měli byste poněkud rozšířit význam slova „životy“. Používáte tento výraz, ale neuvědomujete si, jak omezený je ve skutečnosti váš život.

Bližíme se ke konci sezení, ale ještě vám musím něco říci. V tomto okamžiku jste stejně mrtví jako po své fyzické smrti. Pokud mi rozumíte, pochopíte vše, o čem jsem dnes večer hovořil.

(Art O.: „Takže jsme také stejně živí, jako budeme i po své fyzické smrti?“)

Správně, pouze s tím rozdílem, že ve svém současném životě se nesoustředíte a nevyužíváte celý potenciál své vitality.

(Janice S.: „Existoval kontinent Mu?“)

Existoval. Zkuste si na něj vzpomenout ve svých snech. Naučte se probudit uprostřed snu a pomalu si uvědomovat, že sami manipulujete se svými sny a sami je vytváříte. Nejste proti nim bezmocní.

(Janice S.: „Pracujeme se snem stejně jako se svou existencí?“)
Fyzická realita je vlastně také sen, který jste si vytvořili. Jakmile si uvědomíte, že ji formujete, vstoupíte do paměti celého já.

Když si uvědomíte, že stejným způsobem vytváříte události svého života, naučíte se pracovat s celým svým vědomím. Zjistíte, že nejste bezmocní. Pamatujte si, že váš současný život je pouze jednou dimenzí reality, je snem na vyšších rovinách reality rozšířeného vědomí.

ESP kurz, 12. ledna 1971, úterý

(První část sezení byla věnována účastnici kurzu, která má problémy pohlédnout hlouběji do svého nitra.)

Tato žena vlastně ztělesňuje pocit, který zná do jisté míry každý z vás. Není to pouze její problém, ale každého z vás, kdo sedíte v této místnosti včetně Ruburta. U ní se jen projevuje ve větším měřítku.

(K této ženě): Děláte celému kurzu velkou službu, ale doufám, že se váš přístup změní. Potom půjdete ostatním příkladem.

(Během přestávky Jane přečetla některé úryvky z materiálu o gnosticismu. Následovala diskuze o kmitání atomů a molekul, o kterém byla řeč na minulém sezení. Dostali jsme se až k původu létajících talířů.)

Do jisté míry lze těmito vibracemi vysvětlovat i jevy jako jsou létající talíře, protože to ve skutečnosti není věc, kterou vnímáte. Mám tím na mysli návštěvníky z jiné planety.

V takových situacích máte tendenci zaměňovat své iluze. Bytosti, které vstupují do vašeho systému, se v něm nemohou objevit ve své skutečné formě. Jejich atomová struktura není totožná s tou vaší, proto musí dojít k nějaké úpravě, jinak by kontakt nebyl možný. Vnímáte tedy určitou strukturu smyslových dat, která se pak sami snažíte vyhodnotit. Vaše vnímání je však zkreslené. Fyzické dopravní prostředky, které vnímáte, jsou jen vaše interpretace události.

Náš přítel (*Paul W.*) by například mohl stejně působit jako UFO na jiných rovinách reality a vystrašit jeho obyvatele. Zapomínáte, že vaše vědomí je jediným skutečným dopravním prostředkem. Žádná z jeho částí ve vás není uvězněna. Materializuje se na jedné nebo druhé

rovině reality. Použil jsem slovo „materializuje“, protože vám dává smysl, ale samo o sobě je zavádějící. Očekáváte její hmotné objevení v rámci fyzické reality. Ale všechny reality, jak už víte, nejsou fyzické.

Teoreticky může každý z vás rozptýlit své vědomí a stát se částí jakéhokoli objektu v místnosti. Může se rozplynout ve vzduchu, aniž by ztratil svou identitu. Ve vašich podmínkách to není možné, ale mnoho z vás to dokáže ve snu, ze kterých čerpá sílu. Vědomí je omezováno vaším způsobem vnímání. Tedy alespoň vědomí, jak jej chápete vy. Nedokážete si jej představit odděleně od smyslů. Vědomí však nezaniká, ani když jej zrovna nevnímáte. A to je důležité.

(*K Artovi*) Drahý příteli fyziku, atomy a molekuly také nesou odpovědnost a tíhu vnímání. Určitá část vědomí dokáže hravě vnímat tvůrčí stránky svého bytí bez odpovědnosti. Vědomí není tak těžké břemeno, jak si myslíte. (*Řečeno všeobecně*): Máte takový strach ze smrti, že se neodvažujete ani na sekundu odvrátit od svého vědomí. Bojíte se, co se stane, až se obrátíte zpátky.

(*Art O.:* „*Takže celá naše podstata je vlastně rozptýleným vědomím nebo jeho částí, kterou nyní známe.*“)

Stejným způsobem jsou tvořeny galaxie, vzniká vesmír a formují se podstaty. Taková je má odpověď.

Mám z vás radost, že dnes večer přemýšlíte. Tak se mi to líbí. Myšlenky pro vás nic neznamenají, dokud je nepřijmete za vlastní. Udělejte si z nich kamarády, nebo nepřátele. Bojujte s nimi nebo je milujte, ale využívejte je a prožívejte. A to nejen intelektuálně, ale také emocionálně.

(*Bert se rozhovořil o svém vztahu k sobě samému a ostatním.*)

Dokud nebudeš upřímný sám k sobě a nezačneš si uvědomovat celé své já, nikdy si nemůžeš vytvořit upřímný vztah k druhým. Neustále na ně budeš promítat své strachy a předsudky. Nemůžeš si dovolit pomáhat druhým, dokud v sobě máš nejistotu. Fyzickou realitu, kterou znáte, vytváříte individuálně i kolektivně. Chcete-li změnit svět, musíte změnit své myšlení. Musíte si uvědomit, že co říkám, je pravda, protože veškerou realitu promítáte ze svého nitra ven.

(Bert: „Zní to jako celoživotní úkol, přičemž, půlku života musíme věnovat sami sobě, abychom mohli druhou pomáhat ostatním,“)

To je pravda. Do jisté míry funguje telepatie, takže ostatní si uvědomují, o čem přemýšlíte a co cítíte.

(Bert C: „Znají i mé pravé pocity bez ohledu na to, jak je promítám ven?“)

Pravý pocit nemusí být nezbytně negativní nebo agresivní. Může zahrnovat také lásku a porozumění. Jen jsou skryty hluboko pod strachem a dalšími negativními pocity, které se bojíš promítat do fyzického světa.

(Jim H. nám vyprávěl o muži, který usnul v práci. Vysvětloval, co v tu chvíli cítil a co mu proběhlo myslí.)

Své pocity můžete změnit, ale nesmíte popírat žádnou část svého já, ani kdyby chtěla někomu zakroutit krkem. Taková myšlenka však Jima natolik vylekala, že ji okamžitě potlačil. Podívejme se na to zblízka. Měl strach, že zlo zvítězí nad dobrem a násilí nad vlídností. Stále si však uvědomoval tok svých myšlenek. A teď si představte, co by se stalo, kdyby si tyto pocity přestal uvědomovat.

(Jim H.: „Neumím tak rychle zapomenout a myslet pouze na dobré vlastnosti člověka.“)

Samozřejmě. Začal se ti zvyšovat adrenalin v krvi. Svaly se napínaly. Měl jsi chuť zakroutit mu krkem, ale místo toho jsi řekl: „Sladké sny, můj příteli“.

Dotyčný však telepaticky pozná, co si skutečně myslíte.

Za tři týdny jsi opět našel líného kolegu, jak spí, místo aby plnil své povinnosti. Při pohledu na chrápajícího člověka sis pomyslel: „Nejraději bych ho nakopl“. Hned nato sis však řekl: „To nejde, násilí je špatné.“ Takže ještě než sis uvědomil a přijal svůj pocit, potlačil jsi svou agresivitu a řekl mu: „Bůh s tebou, příteli.“ Pak sis liboval, jak jsi dobrý a „duchovně vyspělý“.

Mezitím se tvé svaly desetkrát napnuly, ale nebyly využity, protože jsi popřel své emoce. Dotyčný však podvědomě vnímal tvé skutečné záměry a pocity.

O tři měsíce později, otráven životem, jsi znovu narazil na kolegu spícího u velmi důležité práce, kterou bylo třeba rychle dokončit. Rozčílil ses, ale stále se ti vyplatilo potlačit své skutečné emoce, abys

zůstal duchovně na výši a prohlásil: „Bůh tě opatruj, bratře.“ Takové chování má však do skutečné spirituality daleko.

Nejlepší věc, kterou jsi mohl udělat, bylo ztratit nervy a nakopnout ho. Nejhorší je zapírat své pravé pocity a potlačovat přirozenou agresivitu, která se hromadí a promítá ven. Ta může napáchat ještě větší škody a více ublížit.

(Jim H.: „Co kdybych mu, ještě než se rozčílím, řek:, No tak vstávej, to se nedělá. Jdeme pracovat! Byl bych dostatečně upřímný k němu i k sobě?“)

Ano, ale nejdůležitější je rozpoznat své skutečné pocity a přijmout je za vlastní. Potom se můžeš rozhodnout, jak s nimi naložíš. Nemusíš nikoho nezbytně obtěžovat svým vztekem, ačkoli i vztek je způsob komunikace.

(Jim H.: „Nechci nikoho obtěžovat. Někoho nakopnu a zraním tím i sebe.“)

Nebyl jsi dostatečně rozčilený, abys ho nakopl. Ta myšlenka se objevila, ale nebyla dostatečně silná, aby se odrazila ve fyzické realitě. Sleduješ mě?

(Jim H.: „Ano. Chtěl bych se naučit pracovat se svými pocity, aniž bych je potlačoval.“)

Nejdříve ze všeho je třeba uvědomit si a přijmout to, že pocit je vaší součástí na rovině ega. Kdykoli odřízneš své pocity od svého já, ztrácíš svou vitalitu. Pokus se tedy vyjadřovat své pocity slovy nebo jakýmkoli jiným způsobem. Chápej vztek jako způsob komunikace. To prospěje nejen tobě, ale i všem ostatním.

Neurážej se, myslím to s tebou dobře, stejně jako s ostatními. Nechci, aby kdokoli z vás používal má slova jako náplast na svou krvácející duši. Nejsi tak špatný, jak si myslíš. Tyto pocity znáte všichni včetně Ruburta.

(Jim H.: „Co myslíš tím špatní?“)

To nemohu definovat, používám vaše výrazy. Podle vás je dobro mírné a zlo násilné. Násilí a destrukce je pro vás jedno a totéž. Vlídny hlas považujete automaticky za svatý a hrubý naopak za hříšný. Touha v neregulované podobě je špatná. Máte strach promítat své myšlenky a touhy ven, protože jste v hloubi duše přesvědčeni, že vše mocné a silné je zlo.

Znovu zdůrazňuji, svět je dobrý. Má svoji vitalitu a vy jste její součástí. Můžete ji libovolně uplatňovat. Ve své podstatě jste dobří, ale musíte tomu uvěřit. Je-li něco obtížné, ještě to neznamená, že je to dobré.

(Jim H.: „Na prvním sezení, kterého jsem se účastnil, jsi mi řekl: ‚Podíváme se ti na kořínek.‘ Říkal jsi to tak přesvědčeně. Nechápal jsem, kde bereš tu jistotu.“)

Věděl jsem, proč jsi mezi nás přišel. Tím nechci říci, že neexistuje svobodná vůle. Hovořím o pravděpodobnostech.

(Jim H.: „Já to vnímám jako vyšší poznání.“)

To děláš dobře, protože to je vám dostupné v každém okamžiku. Samozřejmě nelze jedno téma probrat během jednoho večera, tím méně sto témat. Ty jsi však byl téměř ve všech svých životech silně zaujat náboženskými záležitostmi. Zbývající životy by tedy měly být opačně orientované, ale k tomu se ještě vrátíme. Svatá duše se v jednom bodě obrátí naruby. Nechme ji tedy jít svou vlastní cestou rozvoje.

Vždy tě zajímaly otázky života a smrti, včetně dvou minulých inkarnací v Egyptě. V jedné z nich ses setkal s naším přítelem (*Bert C*). Je však příliš pozdě, abychom se více věnovali této inkarnaci, ale jedno je jisté, čerpáš z ní i v současném životě. Není to jen pohádka vyprávěná pro zábavu, ale může ti být velmi nápomocná, pokud jí porozumíš.

Zajímala by mne tvoje reakce na materiál, který Ruburt dnes večer přednesl (*o gnosticizmu*). Vy ostatní nemějte strach, že se věnují pouze jednomu členu kurzu, jeho otázky jsou totiž také vašimi otázkami.

Již od narození považuješ svůj život za hříšný a plný zla. (*K Jimovi H.*): V jednom ze svých minulých životů jsi tomu nejen věřil, ale také učil ostatní.

Tvá žena (*Jean*) však s těmito názory nesouhlasí. Tehdy byla mužem a ty ženou, kněžkou. Stejně jako náš přítel (*Bert C*). Jako muž na tebe měla v tehdejší životě obrovský vliv. Příliš jsi však věřil v sílu rituálu a mysteria. Byl jsi přesvědčen, že život sám o sobě je zlo a hřích. Byl jsi členem sekty gnostiků.

(Gnosticismus je myšlenkový nábožensko-filozofický směr kombinující platonismus, orientalismus, křesťanství a dualismus. Vznikl na počátku našeho letopočtu a několikrát změnil svoji formu. Jeho ústřední myšlenkou je, že poznání, gnosis, je vlastně odpoutání se od hmoty. Nebylo založeno na rozumovém poznání, ale na různých mystériích.

Jim H.: „Je tedy tato zkušenost příčinou mého odporu ke gnosticismu?“)

Samozřejmě.

(Kathy B.: „Může to být také důvod mé reakce na gnostickou literaturu?“)

Tedy jsi byla také mužem, přítelem Jima. V současné době máte tedy podobné zájmy. Tyto záležitosti nejsou otázkou jedné inkarnace, řeší se během několika životů i mezi nimi. Slova a fráze, které s nimi souvisí, spouští vaše vzpomínky a ty se stávají realitou, pokud jim to umožníte.

(K Artovi O.): Dokonce i náš Afričan si vzpomene na své minulé životy, když bude chtít.

(Art O.: „Může to být důvod k tomu, že miluji africkou hudbu?“)

Je to pouze jeden z důvodů. Souvisí to také s dalšími životy, kdy jsi byl muzikantem.

Přeji vám všem příjemný večer.

(K Mary M.): Mám ještě několik slov k mé přítelkyni. Bude to krátké. Pokud nevíte, co máte dělat, uvolněte se a řekněte si, že ostatní části vašeho já vědí, jak na to a pomohou vám vyřešit všechny problémy. Odpočiňte si. Připomínejte si, že v mnoha ohledech jste úspěšný člověk, což jste. Úspěch nemusí nezbytně znamenat zvláštní intelekt, vysoké postavení ani velké bohatství, souvisí s vnitřní celistvostí. To si pamatujte.

Ještě jednou, hezký večer.

ESP kurz, 9. února 1971, úterý

(Toto sezení zahrnuje velmi zajímavý materiál o způsobu Setbova vnímání. Některé části jsme citovali na 575. sezení v kapitole devatenácté.)

Mám ještě několik slov k Sue a Jimovi, a do jisté míry vlastně k vám všem. Není třeba ospravedlňovat svoji existenci. Nemusíte se modlit ani meditovat. Teprve až si tohle uvědomíte, dokážete využít svoji svobodu. Jinak to bude velmi obtížné.

To platí také o našem příteli Ruburtovi. Pokud bude omlouvat svou existenci, uzavře se dalším oblastem svého života. Nikdo se nemusí ospravedlňovat.

Pokud se každý z vás na deset minut denně zahledí do svého nitra a otevře své vlastní realitě, zapomene na ospravedlnění, uvědomí si úžasný charakter své identity. Jak jsem řekl, jste stejně mrtví jako živí, a na tom se nikdy nic nezmění. Váš život může být stejně mrtvý jako tělo fyzicky zemřelého jedince, nebo ještě „mrtvější“.

Když jsem za vámi přišel, abych s vámi promlouval, nesoustředil jsem svou energii na tuto místnost, protože pro mě vlastně neexistuje. Pokoj existuje pouze ve vašem systému. Dohodli jste se na tom, že existuje, ale ve skutečnosti se nesetkáváme v žádném konkrétním čase ani prostoru. Naše setkání nijak nesouvisí s tímto pokojem ani s lidmi, kterými si myslíte, že jste. Vymýšlíte si tuto místnost ve svých představách a jste ve stejném transu jako kdykoli, kdy se ocítáte v psychologickém čase. Chci, abyste si uvědomili, že i v tomto životě dokážete obrátit své vědomí k vnímání vyšší reality. Můžete se naučit uvědomovat si nejen svoji skutečnou identitu, ale dokonce i tu moji. Sedíte před zrcadlem a čekáte na znamení, ale jsou to vaše vnitřní oči, které musíte otevřít.

Jak víte, přijímáte pouze ty myšlenky a názory, které odpovídají vašim životním cílům. Nejste obětí žádné neurózy z minulého života ani současných strachů, se kterými si nedokážete poradit. Neříkám, že se s nimi musíte vyrovnat, nebo se jich zbavit, ale zcela jistě je to ve vašich silách.

Rozhodnutí je na vás a závisí na stupni vašeho porozumění. Přestanete se štvát z jedné roviny reality do druhé s úzkostí, které nerozumíte, a zmizí strach pocházející z takzvaných minulých životů, jakmile pochopíte jeho pravý charakter. Jste to pouze vy sami, kdo jej na vás uvalil. Každá z vašich osobností může svobodně přijmout a rozvíjet vlastnosti, které chce, a zamítnout ty, které se jí nehodí.

Podívejme se na jeden příklad, který si každý může přizpůsobit. Představte si to nejhorší, jste oškliví, chudí, nepřiliš chytří, ženského pohlaví a navíc máte nějakou psychickou poruchu. Tyto vlastnosti jste si sice vybrali ve svém minulém životě, ale to určitě neznamená, že nemůžete sebrat všechnu svoji sílu a začít řešit své problémy. Zvolili jste si je s tím, že je vyřešíte. Nikdo vám je nepřivázal jako kámen na krk s nadějí, že se utopíte.

Jediné, co musíte udělat, je uvědomit si svoji svobodu. Sami jste si vytvořili realitu, kterou znáte, ale ne ezotericky, symbolicky či filozoficky. V minulosti jste kolektivně i individuálně vinili Boha nebo osud za své problémy, osobní těžkosti a všechno ostatní, co se vám nelíbilo.

Osobnost však byla obdarována největším darem, totiž schopností dostat vše, po čem touží. Vlastně z ničeho vytváříte zkušenost, kterou prohlašujete za vlastní. Pokud se vám nelíbí, obraťte se do svého nitra a změňte ji. Musíte si však uvědomit, že jste odpovědní za své radosti a úspěchy a že energie k jejich dosažení vychází z vašeho vnitřního já. Vše závisí pouze na vás.

(Během přestávky proběhla diskuze o osudu a předurčení.)

Byl bych rád, kdyby mi tato slečna řekla, co si myslí o osudu.

(Bernice M.: „I já bych přivítala, kdybych se dozvěděla více o tomto tématu.“)

Nejste „naprogramovaní“. Nic se neděje proto, že se to musí stát. Jakákoli vaše myšlenka může v každém okamžiku změnit realitu. A nejen vaše fyzické prostředí, ale celkovou realitu. Žádným skutkem nijak neurčujete svoji budoucnost.

(Bernice M.: „To by znamenalo, že neustále stojíme před nějakým rozhodnutím. Dnes jsem například myslela na zemětřesení v Los Angeles a na člověka, který vyšel ven na ulici a spadla na něj cihla. Co přimělo muže zrovna v ten okamžik vyjít ven?“)

Tento člověk si uvědomoval, co se stane, na rovině nevědomí samozřejmě. Nebylo mu dáno zemřít, ale on sám zvolil čas i způsob své smrti.

(Bernice M.: „Nehledě na to, kdo o tom rozhodoval, bylo mu prostě předurčeno zemřít.“)

Nebylo mu nic předurčeno. Byla to jeho volba. Nikdo jiný o tom nerozhodoval.

(Bernice M.: „Ale rozhodnutí udělal ještě předtím.“)

Před čím?

(Bernice M.: „Než byl zabit.“)

Věděl, že je připraven obrátit se na jinou rovinu reality. Nevědomě hledal způsob, který byl momentálně dostupný. Tento člověk si udělal plán už tři dny předem. Nebyl to osud. To, že spadne větev ze stromu, neznamená, že by to byl její osud, že by byl předurčen čas a způsob ulomení a pádu. Mezi svobodným rozhodnutím a předurčením je obrovský rozdíl.

(Jim H.: „Neříkal jsi, v souvislosti s ošklivou ženou, že vše je dáno předešlou inkarnací, alespoň v našem slova smyslu?“)

Ano, celým vašim já.

(Jim H.: „K rozhodnutí tedy došlo v mezidobí fyzických životů, kdy se osobnost vrátila k celému já?“)

Musíte si uvědomit, že vaši existenci dělím jen pro vaši představu. Ve skutečnosti žádné hranice neexistují. Ve stejném „okamžiku“, kdy se narodíte jako ubohá žena, se můžete v jiném století narodit do bohaté, zabezpečené aristokratické rodiny. Všechno je pouze učení a hledání zkušeností a způsobů rozvoje. Sledujete mne?

(Jim H.: „Chápu, chceš říci, že rozhoduje celé já.“)

Jistě. Pamatujte si, že hovoříme o celé naší identitě. Jenom vy si uvědomujete pouze její část a ta trvá na své jedinečnosti. Vy jste já, které rozhoduje.

(Bert C.: „Jaká je pomoc člověku, který se narodil s mnoha handicap, a na vědomé rovině si řekne, ‚Já to takhle nechci. Raději bych se narodil v bohaté rodině?‘“)

Vnitřní já si uvědomuje, že současné podmínky napomáhají nejen dané osobnosti, ale i ostatním jedincům a celé společnosti.

Míra vaší spokojenosti a naplnění je založena na protikladech. Rozhodnete se týden pracovat v chudinské čtvrti. Je absurdní, proč jste zvolili právě chudou oblast namísto bohaté hlavní třídy. Ale vaše vnitřní já si dobře uvědomuje důvod. Jenom jej skrýváte před svým současným já, abyste se ujistili, že svoji současnou realitu jen nepředstíráte.

Bohatý člověk, který se chce na týden stát chudákem, aby poznal chudobu a bídu, se naučí jen málo, protože nedokáže zapomenout na bohatství, které je mu stále k dispozici. Může jíst stejné jídlo a žít ve stejné chatrči jako chudák den, třeba i rok, ale stále má v podvědomí, že se má kam vrátit, tedy do své přepychové vily. Podobně i vy skrýváte před sebou určité věci, abyste k nim našli lepší vztah. Zapomínáte na svůj domov, abyste se mohli vrátit a obohatit jej.

Nejste stejnou bytostí, kterou jste byli před deseti minutami, fyzicky ani psychicky, a za deset minut budete zase někým úplně jiným, než jste nyní. Pokud to popíráte, snažíte se vtěsnat vědomí do nesmyslné formy a uvalujete na něj nesmyslná pravidla.

(Seth prudce zvýšil hlas.)

Byl bych rád, kdybyste si uvědomili energii, která se vám nabízí. Pokud ji dokáže využít Ruburt, dokážete to i vy. Můj hlas je symbolem síly a energie, která se skrývá v každém z vás. Zrušíte-li všechny uměle vytvořené překážky, naučíte se ji rozpoznat a využít.

V mém hlase byste měli slyšet ozvěnu svého, symbolizuje vaši energii a radost. Zapomeňte na své ubohé, shrbené já, se kterým se někdy ztotožňujete. Vzpomeňte si na obrovskou sílu svého Bytí, která vás prostupuje až do konečků prstů.

Hezký zbytek večera. Přeji vám všechno dobré. Šťastnou cestu při poznávání sebe sama.

O autorce

Jane Roberts se narodila v roce 1929 v Saratoga Springs, N.Y., kde absolvovala Skidmore College. Kromě poezie, povídek, románů a dětské literatury vydala: *Seth speaks* (Sethovy promluvy) *The Seth Material*, *The Nature of Personal Reality*, *Nature of the Psyche & Adventures in Consciousness*. Jane Roberts zemřela v roce 1984. Její manžel Robert Butts je malíř a žije v Elmiře, N.Y.

SETH

Seth je osobnost, která nemá fyzickou podobu a komunikuje s naším světem skrze spisovatelku Jane Roberts. V průběhu hypnotických sezení Seth odhaluje tajemství života a smrti. Vypráví o realitě, která nám dosud uniká, ale je v našich možnostech ji poznat.

SETHOVY PROMLUVY

Tato úžasná kniha je souborem Sethových myšlenek a názorů, které byly zaznamenány přesně tak, jak je diktoval. Seth vysvětluje, co můžeme očekávat těsně po smrti, jak pohlížet na své minulé životy, a prozrazuje způsob, jakým kontaktujeme své přátele a blízké, kteří jsou již po smrti. Vyjadřuje se k mimotělesným zkušenostem, astrální projekci a dennímu snění. Odhaluje skutečný příběh Ježíše Krista a co se stalo na Kalvárii. Popisuje tři ztracené civilizace, které existovaly ještě před vznikem Atlantidy. Vydejte se se Sethem na cestu k novému a většímu uvědomění.

NAKLADATELSTVÍ
PRAGMA

ISBN 80-7205-778-2

9 788072 057788